

பல்நோக்குப் பார்வையில் முருகத் தத்துவம் - II

Proceedings of the International Conference on Murugabhakthi 2014

2nd - 4th May 2014

SECOND INTERNATIONAL CONFERENCE ON MURUGABHAKTHI 2014

OF

SRI SATYA SAIVA SANMARKA SANGAM

THIRUMURUGAN THIRUVAKKU THIRUPEEDAM - MALAYSIA

ORGANIZED BY

SRI KATHIRVELAUTHA SWAMI DEVASTANAM

ST. GALLAN, ST. MARGRETHEN, SWITZERLAND

பல்நோக்குப் பார்வையில் முருகத் தத்துவம் - II

**Proceedings of the Second
International Conference
on Murugabhakthi**

**Switzerland - 2014
Thirumurgan Thiruvakku Thirupeedam
Petaling Jaya, Malaysia**

பலநாளுக்குப் பாரிவையில முருகத் தத்துவம் - II

வெளியீடு:

திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடம்

பெட்டாலிங் ஜெயா, மலேசியா

© திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடம், பெட்டாலிங் ஜெயா, மலேசியா - 2014.

இந்த நூல் வெளியீட்டரின் பதிப்புரிமைக்குட்பட்டது. இந்த நூலையோ அல்லது அதன் எந்த ஒரு பகுதியையோ வெளியீட்டாளர்களின் அனுமதி இல்லாமல் எந்த ஊடகத்திலும் எவ்வகையிலும் மறுபதிப்பு செய்தல் அல்லது படியெடுத்தல் கூடாது.

© Thirumurugan Thiruvakku Thirupedam, Petaling Jaya,
Malaysia - 2014.

**This Book is published at the
International Conference on Murugabhakthi 2014
organized by
Thirumurugan Thiruvakku Thirupeedam
Petaling Jaya, Malaysia.
&
Sri Kathirvelautha Swami Devasthanam
St. Gallan, St. Margrethen, Switzerland**

held on

2nd - 4th May 2014

at

**St. Margrethen
Switzerland**

மதிப்பாய்வாளர்கள்:

- தான்ஹீ டத்தோ க. குமரன் - மலேசியா
- திரு. கீழாம்பூர் சங்கர சுப்ரமணியன் (ஆசிரியர் - கலைமகள், தமிழ்நாடு)
- டத்தோ டாக்டர் வி. கதிரேசன் - மலேசியா
- முனைவர் ஆ. தசரதன் (உகைத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை)
- திரு. முத்தையா வெள்ளையன் (பத்திரிகையாளர், சென்னை)
- திரு. வயி. நாராயணசாமி - புதுச்சேரி, இந்தியா
- டாக்டர் என்ரியஸ் தியோ (Dr. Andreas Teoh)
- திரு. ஆறுமுகம் செந்தில்நாதன் - சுவீற்சர்லாந்து
- திரு. ஞானசுந்தரம் குகநாதன் - சுவீற்சர்லாந்து
- திருமதி. ஜெயபிரகாஷ் சங்கீதா - ஜெர்மன்

மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடத்தின் அதிபர்
அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாட்டின் புரவலர், அருட்தலைவர் ,
தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகளின்

அருளாசியுரை

அருவமு முருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவா
யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங்
கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலக முய்ய ..

அறங்கள் ஓங்கவும், ஆன்மிகம் பெருகவும்,
பக்திப் பெருவழி உலகம் எங்கும் பரவவும், நமது
ஞானியர் வேத, ஆகம, புராண இதிகாச,
இலக்கிய, திருமுறைகள், அருட்பனுவல்கள் என
பல்லாயிரக் கணக்கான ஞான நூல்களை
அருட்பொக்கிசங்களாக அளித்துள்ளனர்.

இவற்றை எல்லாம் ஒதி உணர்வதற்கு பல
நூறு பிரிவிகள் தேவை என அருளாளர்கள்
விவரித்துள்ளனர். இந்த ஞானப் புதையல்களை
நமக்கு திருக்கோவில்களும், திருமடங்களும்,
அருட்சங்கங்களும் அவ்வப்போது நூல்களாக
வெளியிட்டு அருட்தேடல்களுக்கு ஞானச்சுடர்
களை ஏற்றி வருவது போற்றுதலுக்குரியதாகும்.

குருகுல வாசம், அருள்மிகு நேசம்,
தவச்சாலைகள் பேணுதல், அறச்சோலைகள்
அமைத்தல் என்பதெல்லாம் இக்கால வாசத்துக்கு
கடினமானதாக இருக்கிறது.

இதனை கருத்தில் கொண்டுதான் சான்
றோர்கள் ஒன்றுக்கூடி ஞானப் பகிர்வினை
மாநாடுகள் மூலமாகவும், கருத்தரங்குகள்
வாயிலாகவும் நடத்தி நமது சமய, இலக்கிய,

ஆன்மீகப் பெருவாழ்வுக்கு ஆக்கத்தையும்
ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுவது
அவசியமாகிறது.

இத்தகு சிந்தனையோடுதான் நமது
திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடம், முருகப்
பெருமானின் ஞானவேள்வியாக இந்த மாநாட்
டனை இயக்குகிறது.

திருக்கோவில் ஆராதனைகளோடு மட்டும்
அல்லாது, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞான
நிலைகளின் வாயிலாக பரம்பொருளின் பெருங்
கருணையை உணர்வதற்கான நெறிகளில் நமது
சமயத்தவர்கள் மேன்மேலும் ஈடுபாடு காட்ட
வேண்டும் .

“ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும்
தோன்றும் ” முருகப் பெருமானை ஆருயீர்கள்
மிக எளிதில் உணர்ந்துக் கொள்வதை, அகத்தியர்,
அருணகிரிநாதர், ஆதிசுமரகுருபரர், சிதம்பர
சுவாமிகள், திருமுறையாசிரியர்கள், தேவராய
சுவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள் போன்றோரின்
அருள்வரலாறுகள் பதிவுசெய்வதோடு, அவர்
களின் அருள் நூல்களைப் பாராயணம் செய்
வோர்களை தம் வசப்படுத்தி அருளும் குமரரின்
அருளே தனிப் பேருவுகையாகும் .

இத்தகு அனுபங்களை எல்லாம் கேட்கவும் ,
பார்க்கவும், உணரவும் அருட்களமாக இம்மாநாடு
அமையும் என்பதை கடந்த காலங்களில் கலந்துக்
கொண்டோரின் அனுபவ பகிர்வுகள் ஆகும் .

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர், ஆசிய கண்டத்தில் மட்டுமே புலம் பெயர்ந்திருந்த நம் மக்களின் வாழ்க்கை இப்போது உலகளாவிய வகையில் பரந்தும் விரிந்தும் பலநூறு நாடுகளில் நமது சமுதாயம் வாழ்கின்றது. ஆகவே, நமது சமயம், மொழி, கலை கலாசார பண்பாடுகளின் வளர்ச்சியும், தேவைகளும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சமய சிந்தனைகளோடு, சமுதாய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை தீட்டவும் உதவிக்கரம் நீட்டவும், மனித நேய ஒருமைப்பாட்டினை வெறும் வாய்வழியில் மட்டும் இல்லாமல், உணர்வு வழியாகும், நம் இனத்துக்கு உதவும் நெறியாகவும் இருக்கவேண்டிய அவசியமும் நமக்கு உண்டு.

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், மறைந்தோம் என்ற உலக சக்கரமாக மட்டும் இல்லாமல், பிறருக்கு உதவும் தர்மமே தலையாய அறமெனும் உணர்வும் நம் இடையே ஓங்க வேண்டும்.

இந்தச் சிந்தனை சுழல்களை இம்மாநாடு ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் உணர்த்த வேண்டும் எனவும் இவ்வேளையில் முருகப் பெருமானைப் போற்றுகிறோம்.

பல மாநாடுகளை நடத்துவதற்கு ஆலோசனைகளையும், ஆதரவுகளையும் பல்லாண்டுகளாக வழங்கிவரும் திருபீடம், கடந்த 2012 ஆம் ஆண்டு, உலகளாவிய வகையில் பேராளர்கள் கலந்துக் கொண்ட முதலாவது அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாட்டினை கோலாலம்பூர் மலாயா பல்கலைக் கழகத்தில் பலநூறுப் பேராளர்கள் கலந்துக் கொண்ட ஞான வைபவமாகவும் நடத்திய நினைவுகள் பலருக்கு இன்னும் பசுமையாக இருக்கும்.

இந்த இரண்டாவது மாநாட்டினை சுவீற்சர்லாந்தின் புனித செங்காளன் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி தேவஸ்தானம், அதன் தலைவர், போற்றுதலுக்

குரிய குகநேசர் செல்வர் திரு, கணேசக்குமார் வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் சீரியத் தலைமையில் நடத்துவதும் முருகப் பெருமானின் அருட்கருணையே. தாமாகவே வெள்ளை மயில் வந்து தங்கி அருட் காட்சி நல்கும் திருக்கோவில் அல்லவா இது. சைவமும், தமிழும், சமுதாயமும் உயரவேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு அருந்தொண்டாற்றும் அடியவர்களின் பணிபலத் தோடு திருமிகு கணேசகுமார் அவர்கள் ஆற்றும் தொண்டின் வெளிப்பாட்டுக்கு இந்த முருக பக்தி மாநாடு வரலாற்றுப் பதிவும் ஆகும்.

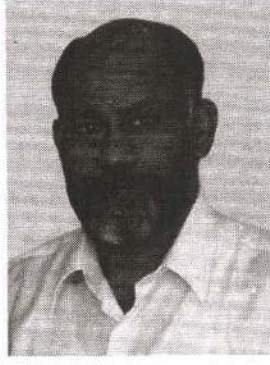
வேத, ஆகம, புராண, இதிகாச, இலக்கிய, திருமுறை, சித்தர் வழிபாடுகளில் முருகப் பெருமானின் அற்புதங்களை உணர்த்தும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும், பன்னாட்டு அறிஞர்களின் கவிதைகள், அருட்பெரியார்களின் அமுதமொழிகள் என பல எழுத்தோவியங்கள் சிறப்பு மலரிலும் ஆய்வுக்கட்டுரை மலரிலும் அலங்கரிக்கின்றன.

கட்டுரைகளை இந்த இரண்டாவது அனைத்துலக முருக பக்தி மாநாட்டுக்கு காணிக்கையாக செலுத்தியுள்ள பேராசிரியப் பெருமக்களுக்கும், ஞானப் பெருந்தகையோருக்கும் வாழ்த்துக்களைக் குவிக்கும் இத்தருணத்தில், இந்த ஞானக் குவியல்கள் திருபீடத்தின் மின் அகப்பக்கத்தில் மின் நூலாகவும் உலகம் முழுவதும் வலம் வரும்.

இந்த இனிய முருகபக்தி மாநாடு, சிறப்பாக நடைபெற மிகுந்த அக்கரையோடு செயலாற்றிய ஏற்பாட்டுக்குமுத் தலைவர் குகநேசச்செல்வர் திரு. கணேசக்குமார் வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் அவர்தம் ஏற்பாட்டுக் குழுவினருக்கும், பேருதவியாக அமைந்த அடியவர்கள் அனைவருக்கும், வருகை தந்துள்ள அருளாளர்ப் பெருந்தகையோருக்கும், பேராளார்ப் பெருமக்களுக்கும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வழங்கிய விருபா திரு. து. குமரேசன் அவர்களுக்கும் எந்தைப் பிரபுவான முருகப் பெருமானின் பெருங்கருணை அமைப் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழப் போற்றுகிறோம்.

ஓம் முருகா சரணம்

முன்னுரை

ஓம் சரவணபவ.

அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாடு முதன் முதலாக 2012ஆம் ஆண்டு ஆகத்து 9முதல் 12ஆம் நாள்வரை மலேசியாவில் நடைபெற்றது. அங்குள்ள திருமுருகன் திருவாக்குத் திருபீடம் அதனை முன்னெடுத்துக் கோலாலம்பூரில் சிறப்பாக நடத்தியது. அதிற் பங்குபற்ற அடியேனும் சென்றிருந்தேன். மாநாட்டு முடிவில் அடுத்த மாநாட்டை நடத்தும் பொறுப்பை மலேசியா திருபீடத் தலைவர் திருமிகு பாலயோகி சுவாமிகள் என்னிடம் ஒப்படைத்தனர். எல்லாம் சுவிஸ் சென்மாக்கிரத்தன் அருள்மிகு பூநீகதிர்வேலாயுத சுவாமி அருள் என்று நினைத்துப் பத்தியுடன் ஏற்றுக்கொண்டேன்.

அவ்வகையில் திருமுருகன் திருவாக்குத் திருபீடத்தின் ஏற்பாட்டில் இவ்வாண்டு மாநாடு 2014 மே 2ஆம் நாள் முதல் 4ஆம் நாள்வரை இரண்டாவது அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாடு சுவிற்சலாந்தில் சென்மாக்கிரத்தன் பதியில் நடைபெற திருவருள் கைகூடியுள்ளது.

சுவிற்சலாந்தில் 45,000 சைவபெருமக்கள் வாழ்கின்றனர். 23 சைவ ஆலயங்களும் இங்கு எமது சமயத்தை வளர்த்து வருகின்றன. எல்லோரது ஒத்துழைப்புடனும் இம்மாநாட்டைச் சிறப்புற நடத்த எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு பூநீகதிர்வேலாயுத சுவாமி அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

முருகப்பெருமான் வழிபாடு தொன்மை யானது. மலையும் மலைசார்ந்த நிலப் பகுதி யாகிய குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள் வழிபட்ட கடவுள் முருகன் என்று போற்றப்படுகின்றார். அவரே தமிழ் மக்களின் கடவுள் என்று முருகன் அல்லது

அழகன் என்ற நூலில் திரு. வி.க. அவர்கள் வலியுறுத்துகின்றார்கள்.

முருகன் வேறு சிவன் வேறு அல்ல என்று கந்தபுராணம் பாடுகின்றது. அதனைத் தெளிவு படுத்தும் பாடல் இது:

அருவமும் உருவு மாகி

அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றும்

பிரமமாய் நின்ற சோதிப்

பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்

கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்

கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே

ஒருதிரு முருகன் வந்துஆங்(கு)

உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

எனவே முருக பக்தி என்பது சிவபக்தி என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

பக்திநெறியை இயக்கமாக்கிச் சைவத்தை வளர்த்த பெருமை நாயன்மாருக்குரியது. இக் காலத்தில் பக்திநெறியைப் பற்றி வாழ்கின்றவரின் தொகை குன்றி வருகின்றது. அதுவும் முக்கியமாக சைவ மக்கள் பெருமளவிற்கு குடியேறிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் உலோகாயதக்கொள்கை வலுப்பெற்று வருவதுடன் சமய மாற்றங்களும் தீவிரமாக நடைபெறுகின்றது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் நடத்தப்பெறும் முருகபக்தி மாநாடு பக்தியின் பயன்பாடுகளை எடுத்து விளக்கிச் சைவத்தை வளர்க்க முற்படுகின்றது. மாநாட்டில் அறிஞர்களின் சிறப்புரைகள், திருமுறை ஒதுதல், கூட்டுவழிபாடுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், சிறுவருக்கான

அறிவுத்திறன் போட்டிகள், பரிசளிப்புகள் என்று முருகபக்தியை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மாநாடு தொடர்பாக முருகபக்தி நூல்கள் சிலவும் இரு சிறப்பு மலர்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கிவரும். மற்றையது சுவீற்சலாந்தில் பொதுவாகவும் சென்காலனிற் குறிப்பாகவும் எமது மக்கள் மேற்கொண்டு வரும் சமய முயற்சிகள் பற்றிய தகவல்களைத் தாங்கிவரும். இது வெளிநாடுகளில் இருந்துவரும் பேராளர்களுக்கு இங்கு நடைபெறும் சமய முயற்சிகளைத் தெரிவிப்பதாக அமையும்.

அனைத்துலக இரண்டாவது முருகபக்தி மாநாட்டைச் சுவீற்சலாந்தில் நடத்தும் செயற்குழுவின் தலைவர் என்ற வகையில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வருகை தந்துள்ள பேராளர்களையும் எமது நாட்டு முருகபக்தர்களையும் அன்போடு மாநாட்டுக்கு வரவேற்கின்றேன். மாநாடு சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பைத் தந்து

முருகபக்தியை வளர்க்க உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மலருக்கு வேண்டிய கட்டுரைகளைத் தந்துதவிய அறிஞர்களுக்கும் அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த அச்சகத்தாருக்கும் எமது ஆலயத் தொண்டருக்கும் மற்றுமுள்ள மாநாட்டுச் செயற்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் மாநாட்டை நடத்த அனுமதியளித்த சுவீஸ் அரசுக்கும் மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்குத் திருபீடத்துப் பெருமக்களுக்கும் குறிப்பாக வேண்டிய ஆலோசனைகளை அவ்வப்போது தந்துவரும் **தவத்திரு பாலயோகி சுவாமி** களுக்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எல்லாம் வல்ல அருள்மிகு ஸ்ரீகதிர் வேலாயுதசுவாமி எல்லோருக்கும் எல்லா நன்மைகளும் அருள்பாலிக்க வேண்டுகின்றேன்.

வணக்கம்.

வேலுப்பிள்ளை கணேசகுமார்

தலைவர்

இரண்டாவது அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாட்டுக் குழு,
சுவீற்சர்லாந்து.

உள்ளடக்கம்

1. அகநானூற்றில் முருகன். திருமதி. தி. ஜெயசித்ரா	16
2. அயல் நாடுகளில் முருக வழிபாடு. முனைவர். அ.பூலோகரம்பை	20
3. அருணகிரிநாதரது கந்தரலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் அழகும் தத்துவமும். பேராசிரியர். முனைவர். ஏ.என்.கிருஷ்ணவேணி	29
4. அருணகிரிநாதரின் வருணனையில் அநுபூதி ஓர் ஆய்வு. திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன்	36
5. ஆறுமுகனின் வரைத்தலங்களில் உயர்வான "திருத்தணி" : திருப்புகழ் ஊடான ஓர் ஆய்வுப் பார்வை. முனைவர்.நா.வி.மு.நவரெத்தினம்	42
6. இறைவன் அவனே முழுமுதற்கடவுள். கலாநிதி நல்லதம்பி சிவச்செல்வன்	47
7. இலக்கியங்களில் முருகன். முனைவர். க.சுந்தரமூர்த்தி	49
8. இலக்கியங்களில் முருகப்பெருமான். திரு. பெ.அழகன் AMN PJK	53
9. இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருகவழிபாட்டு இலக்கிய வடிவங்கள் வகிபாகம். திரு. இராசையா மகேஸ்வரன்	58
10. ஈழத்தில் கதிரைமலைப்பள்ளமும், பக்தியும், இசையும். திரு. தெ.பிரதீபன்	66
11. உலகெலாம் முருகவழிபாடு. திரு. த.சிவபாலு	72
12. உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தல். முனைவர். சுடலி தியாகராஜன்	77
13. கச்சியில் குமரகோட்டம் காதலித்து அமரும் கந்தன். திருமதி. இரா.ஐந்துலட்சம்	81
14. கந்தபுராண உபதேச காண்டத்தில் விளக்கம் பெறும் மறுபிறப்புக் கொள்கை. முனைவர். க.திலகவதி	86
15. கந்தபுராண சாரம். சிவநெறிச் செல்வர் தி.விசுவலிங்கம்	93
16. கந்தபுராணம் காட்டும் முருக வடிவங்கள். சிற்பக்கலாநிதி ஜீவரத்தினம் ஜெகதீஸ்	99
17. கந்தரந்தாதி காட்டும் கந்தன் ஆற்றல். திரு. த.அஜந்தகுமார்	112

18. காலயுதக் கொடியோன் அருளாய கவசம் உண்டு. 118
முனைவர். பாலின் சீனிவாசன்
19. குற்றாலமலை - திருமலை முருகன் தலவரலாறு. 122
முனைவர். மு.ஞானத்தாய்
20. கோயில்கள், விழாக்கள், அடியார்கள், அருளாளர்கள், மந்திரங்கள்,
உபாசனைகள், நேர்த்திக்கடன், காவடி, வாழ்வியல் என்பவற்றில்
முருகப்பெருமான். 128
திருமதி. சி.செல்வரஞ்சினி
21. சந்தத் தமிழ் விரும்பும் கந்த கடவுள். 136
முனைவர். சண்முக.செல்வகணபதி
22. சித்த மருத்துவத் தத்துவத்தில் முருகப் பெருமானும் யாழ்ப்பாண வழிபாடும். 141
மருத்துவர். கணேஷ் ஸ்ரீதரன் - திருமதி. சி அன்புச்செல்வி
23. சித்தர்கள் வாழ்வில் முருகக் கடவுள். 146
திருமதி. குமுதா
24. சிலப்பதிகாரம் போற்றும் முருகன். 151
திரு. பெ.விஜயகுமார்
25. சிவாகமங்கள் கூறும் சுப்ரமணியமூர்த்தி பேதங்கள்
: ஆறுமுகசுவாமி - ஓர் பார்வை. 155
திரு. ச.பத்மநாதன்
26. தமிழ்நாட்டில் முருக வணக்கம்
: மேல்நிலைப்பாடும் இலக்கியவெளிப்பாடும். 159
பேராசிரியர்.டாக்டர்.மா.வேதநாதன்
27. தமிழர் வரலாறும் முருகன் வழிபாடும். 165
திரு. வ.தங்கரத்தினம்
28. தமிழர்களின் முழுமுதற் கடவுள் முருகன்: வரலாற்றுப் பார்வை. 172
திரு. நவரெட்ணம் சுபராஜ்
29. தமிழிசைப்பாவின் முதன்மை சுட்டும் கந்தரலங்காரம்: ஓர் உண்முகப் பார்வை. 178
திருமதி. ஸ்ரீநாகபூசணி அரங்கராஜ்
30. திருப்புகழ் காட்டும் முழுமுதற்கடவுள் முருகன். 183
முனைவர். சைவ.சற்குணன்
31. திருமுருகன் அருள் சுட்டும் முதல் நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஓர் பார்வை. 187
திரு. நவரெத்தினம் பரந்தாமன்
32. திருமுருகன் சிறப்புக் கூறும் விராலிமலைக் குறவஞ்சி. 191
திருமதி. தாக்ஷாயினி பிரபாகர்
33. திருமுருகாற்றுப் படையில் முருகன். 195
முனைவர். சீ.சுஜாதா
34. தைப்பூசத் திருவிழாவில் சீனர்களின் ஈடுபாடு. 199
திரு. கார்த்திகேஸ் பொன்னையா - முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால்தம்புராஜ்

35. தொல்காப்பியம் முதல் இன்றுவரை இலக்கியங்களும் ஆலயங்களும் எடுத்துக்காட்டும் முருகன் பெருமையும் மகிமையும். 207
செந்திறத்தமிழ்ச்செல்வர் தில்லையர் வர்ணகுலசிங்கம் திருமதி. ஜானகி பாஸ்கரன்
36. நமது தமிழரின் பண்டைய வழிபாடு முருக வழிபாடே! 218
சைவப்புவவர் செ.கந்த.சத்தியதாசன்
37. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் முருகக் கடவுள். 225
பேராசிரியர். முனைவர்.ஜே.மனுவேல்
38. நாட்டுப்புறவியலில் முருக பெருமானின் காவடி நடனம் 232
திருமதி. அ.கிருபைராஜா
39. நாமும் நம் முருகனும் 237
திருமதி. கலாநிதி ஜீவகுமாரன்
40. பக்தி நெறியின் சித்தர் நெறியில் தத்துவங்களில் முருகப்பெருமான் 244
திரு. வ.ஆ.தங்கமயில்
41. பத்துமலை அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் உணர்த்தும் முருகனின் சிறப்புகள் 249
முனைவர். வே.சபாபதி
42. பரிபாடலில் முருக வழிபாடு 260
முனைவர். இரா.சந்திரசேகரன்
43. பழங்குடித் தமிழரும் பத்துமலையும்! 265
டான்பூர் டத்தோ ஆர்.நடராஜா PSM, PJJ, DPTJ ,KMN, AMN, PJK
44. பாடல்பெற்ற ஈழத்து முருகன் திருத்தலங்கள். 270
செல்வி. சியாமளாங்கி கருணாகரன்
45. பாரதியார் கவிதைகளில் முருக்கடவுள். 274
முனைவர். பி.கரிகாலன்
46. பெரியசாமி தூரன் படைப்புகளில் முருகன். 278
முனைவர். இரா.மாதவி
47. போகர் சித்தரும் நவபாஷாண மருத்துவ முருகனும். 282
திருமதி. எஸ்.கேசவன்
48. மலேசிய சன்னாசிமலைக் கோயிலின் தனித்துவம். 292
பேராசிரியர். முனைவர் மு.இராசேந்திரன் - திரு க.சில்லாழி
49. மாவிட்டபுரம் முருகன் ஆலய பிரபந்தங்கள் 304
கலாநிதி செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்
50. முருக இலக்கிய மூவர் 309
சைவதுரந்தர் வி.கந்தவனம்
51. முருகன் புகழ்பேசும் ஒல்லாந்தர் கால இரு இலக்கியங்கள். 316
பேராசிரியர். துரை.மனோகரன்

52. முருகன் பெருமை. திரு. எஸ்.பாலச்சந்திரன்	322
53. முருகன் மீது அமைந்துள்ள பரதநாட்டியப் பதங்கள். செல்வி. துரைசிங்கம் உஷாந்தி	328
54. முருகனின் அலங்காரப் பொருண்மையும் பொருளாதாரப் போக்கும். முனைவர். கிங்ஸ்டன் பால்தம்புராஜ் - திரு. கார்த்திகேஸ் பொன்னையா	333
55. முருகப் பெருமான் - மருத்துவம், அறிவியல், வானவியல். முனைவர். அ.பரிமளகாந்தம்	339
56. முருகவழிபாட்டில் ஆடல்கலை. முனைவர். செ.கற்பகம்	347
57. முருகவழிபாட்டில் காவடியாட்டம். திருமதி. ஷார்மிளா ரஞ்சித்குமார்	352
58. முருகவழிபாடு அன்றும் இன்றும். திருமதி. நீலா நகுலேசுபிள்ளை	358
59. முருகவழிபாடு காட்டும் பண்பாடும் சட்டமும் : செல்வச்சந்திரி ஆலயத்தை முன்னிறுத்திய ஓர் ஆய்வு. திரு. சி.திருச்செந்தூரன்	367
60. முருகவழிபாடும் அதன் தத்துவங்களுடான மகிமையும்: ஒரு பார்வை. திருமதி. கிருஷ்ணாந்தி விக்னேஸ்வரன்	371
61. மெய்ஞானத் திருப்புகழில் விஞ்ஞானக் கூறுகள். டாக்டர். ஜெயபாலன் வள்ளியப்பன்	376
62. மொரீசியசில் முருகப் பெருமானும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் பெறுமிடம். திருமதி. உமாதேவி அழகிரி	382
63. யாழ்ப்பாணச் சித்தர்களுள் முத்தான யோகர் சுவாமிகள். திருமதி. சுகன்யா அரவிந்தன்	387
64. யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராண கலாசாரமும் முருகவழிபாடும். பேராசிரியர். எஸ்.சிவலிங்கராஜா	394
65. யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் வளர்த்த கந்தபுராண மரபு. திரு. அ.சி.அரவிந்தன்	400
66. வாய்மொழிப் பாடல்களில் முருகப்பெருமான். பேராசிரியர். கலாநிதி செ.யோகராசா	407
67. வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே! முனைவர். சீர்காழி வி.இராம்தாஸ்	414
68. வேத ஆகம புராண இதிகாசம் மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் பன்னிரு திருமுறைகளில் முருகப்பெருமான். கலாபூஷணம் இராசையா பூரீதரன்	418
69. வேல் வழிபாடே வேலன் வழிபாடு. திரு. நா.இராசசெல்வம்	422

70. A Mnemo-Stylistic Analysis Of Arunagirinatar's Oral Style Text. 428
Dr. Sarresvathi Padayachee
71. Philosophical interpretation of Manifestation of Muruga Tatwam. 447
Swami Ramana Swaroopananda
72. Ritual and medicinal practice bound with nōti (Vitex negundo) 453
in Reunion Island.
Mr. Stephane Savriama
73. Saint Arunagirinatha And His Tiruppugazh Hymns. 458
Dr.M.Premeela
74. Skanda as depicted in Maha Bharata & Kumarasambhava 463
(with special reference to Telugu).
Dr.J.V.Satyavani
75. Skanda-Kumara in Chinese Buddhist Texts. 470
Mr. Chia Siang Kim
76. Various nomenclature of Muruga and Related Events in Important 477
Murugan Temples.
Dr.V.Balambal

2012

**FIRST INTERNATIONAL CONFERENCE
ON MURUGABHAKTHI - MALAYSIA**

2014

**SECOND INTERNATIONAL CONFERENCE
ON MURUGABHAKTHI - SWITZERLAND**

2016

**THIRD INTERNATIONAL CONFERENCE
ON MURUGABHAKTHI - SOUTH AFRICA**

Mrs T.JayaChithra
ragu68try@yahoo.co.in

திருமதி தி.ஜெயசித்ரா அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் இனாம்குளத்தூர் அரசு மேல்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிகிறார். சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தம் - வைணவக் கோட்பாடு தொடர்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

அகநானூற்றில் முருகன்

திருமதி தி.ஜெயசித்ரா, திருச்சி, இந்தியா

உலக இலக்கியங்களுள் பெருமை உடையனவாய்த் தமிழ் இலக்கியம் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்கள் தனிச் சிறப்புடையன. அவற்றுள்ளும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும் நூல்கள் தனிப்பெருமை உடையன. அந்நூல்கள் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு புலவர்களால் பாடப் பெற்று தொகுக்கப்பெற்றது. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூறு, பொருளால் பெயர் பெற்றது. அகநானூறு திணை ஒழுக்கத்தை சாற்றும் அரிய இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. மேலும் பண்டைத் தமிழர்களின் சிறப்புகளையும், வாழ்வியலையும் விளக்குகிறது. மக்கள் வாழ்வியலோடு இணைந்தது வழிபாடு. மக்கள் தங்களது இன்னல்கள் போக இறைவனை வணங்கினர். இறைவனது அரும் பெரும் திருவிளையாடல்களையும், சிறப்புகளையும் போற்றித் துதித்தனர். வெறியாட்டு நிகழ்த்தி, பூசனைகள் செய்து முருகனை வழிபட்டனர்.

செந்தமிழ் வடிவினன்

தேவர்களின் துயரம் தீர்ப்பதற்காக சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றியவன் சுப்பிரமணியன். செந்தமிழின் வடிவாய் இருப்பவன் செந்தில் வேலவன். ஆறுமுகங்களைக் கொண்டவர் என்பதால் ஆறுமுகப் பெருமான் என்று அழைக்கப்பட்டார். முருகனின் ஆறுமுகங்கள் எழுத்து வகைகள் ஆறு என்பதை உணர்த்தும். அப்பெருமானின் பன்னிரு கரங்களும் தமிழ்மொழியின் பன்னிரெண்டு உயிர் எழுத்துக்களாகும். ஆயுத எழுத்து முருகனின் கைவேலாகும். முருகு என்னும் பெயரே தமிழ் மொழியின் சிறப்பினை உணர்த்தும். வல்லினத்தில் -கு, மெல்லினத்தில் -மு, இடையினத்தில் -ரு என்ற மூன்று எழுத்துக்களின் கூட்டே முருகு என்பதாகும். "இவை மூன்றும் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி இவைகளைக் குறிக்கும்". (மாலை மலர்).

முருகனருள்

ஓம் என்பது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முதன்மையானதாகும். அதில் உள்ள அ - படைத்தல், உ - காத்தல், ம - ஒடுக்கல் என்ற மூன்று எழுத்தின் கூட்டே ஓம் என்னும் ஓம் காரமாகும்.

முருகு

மு = ம் + உ

ரு = ர் + உ

கு = க் + உ

இதில் மூன்று "உ" க்கள் வருகின்றன. உயிர்கள் மூன்று நிலையை உடையன. மூன்று இன்பங்களை வேண்டுவன. இவ்வுலக நன்மைகள், மறுவுலக நன்மைகள், அழியாத முத்திப்பேறு ஆகியவற்றைப் பெற இவ்வுயிர்களை எல்லா நிலையிலும் காத்து அருள் வழங்கக் கூடியவன் முருகப் பெருமான். உயிர்களுக்கு பற்றுக் கோடாய் இருப்பவன் ஆதலால், கந்தன் என்றும் அழைப்பர். இவ்வுலக நலன்களை வள்ளி தேவியின் மூலமும், மேலுலக நலன்களை தெய்வானை அம்மையின் மூலமும், முக்தி நலனை வேல் மூலமும் நமக்கு அருள்கின்றனர்.

வழிபாடு

இறைவன் எல்லா இடங்களிலும் உள்ளவன். அடியவர்கள் விரும்பும் இடத்திலே தோன்றுபவன். வணங்கத்தக்க முறையில் அப்பெருமான் இருத்தற்குரிய இடத்தை கண்டவுடனே முகமலர்ந்து வணங்கி கையைத் தலைக்கு மேல் கூப்பித் தொழுது, வாழ்த்தி பின்னர் அப்பெருமானின் திருவடி தன் தலையிலே பொருந்தும்படி விழுந்து வணங்கி நிறறல் வேண்டும்.

"வாத்தியங்கள் முழங்க முருகக் கடவுளைத் தொழுதனர். அப்பெருமானின் கடம்பமரத்தையும், யானையையும் புகழ்ந்து ஏத்தினர்.

..... தென்னன் பொதியில்
 அருஞ்சிமை இழிதரும் ஆலத்து வரல் அருவியின்
 ததும்பு சீர் இன் இயம் கறங்கை கைதொழுது
 உருகெழு சிறப்பின் முருகு மனைத் தரீஇ
 கடம்பும் களிறும் பாடி நுடங்குபு.. (பா-138)

மேற்கண்ட பாடலிலிருந்து முருக வழிபாடு நிகழ்ந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

நற்றாயின் வழிபாடு

பொருள் ஈட்டுவதற்காக தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான் தலைவன். குறித்த காலத்தில் தலைவன் வராததால் தலைவி பெரிதும் மெலிவுற்றாள். இதனை அறியாத அன்னை கலக்கம் உற்றாள். அப்போது பகைவரை அழித்துப் பெரும் புகழடைந்த முருகக் கடவுளுக்கு வெறியாடல் கொண்டு வழிபடலாம் என்று அறிவின் மிக்கோர் உரைக்கின்றனர். இதனால் வேலனை அழைத்து வெறியாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். வெறியாடும் களத்தில் வேலுக்கு மாலை சூட்டி மங்கல ஒலிகளை உண்டாக்கினர். சிவந்த தினைமாவைக் குருதியோடு கலந்து தூவிப்பலி வழங்கி முருகனை அழைத்தனர். இதன் மூலம் கலக்கம் போக்க கந்த வழிபாடு (பா-22) நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

தலைவியின் அழகு பண்டுபோல் சிறக்க முருகனைத் துதிக்கின்றாள் அன்னை.

முருகன் ஆரணங்கு என்றலில் அது செத்து
 ஓவத்தன்ன வினை புனை நல்இல்
 பாவை அன்ன பலர்ஆய் மாண்கவின்' (பா-98)

என்று வெறி பாடிய காமக் கண்ணியார் பாடலால் முருக வழிபாடு நிகழ்ந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

இக்காலக் கட்டத்திலும் பங்குனி உத்திரம், தைப்பூசம், கார்த்திகைத் திருநாள் போன்ற முருகப் பெருமானுக்கு உகந்த நாட்களில் காவடி எடுத்து, வெறியாட்டு நிகழ்த்தி, குரவைக் கூத்தாடி முருகனை வழிபடுகின்றனர்.

அறுபடைவீட்டின் சிறப்பு

முருகப் பெருமானின் ஒவ்வொரு திரு விளையாடலுக்குமுரிய அடையாளச் சின்னங்களாய் விளங்குவது அறுபடை வீடுகள். அப்

படை வீடுகளுள் திருப்பரங்குன்றம், திருச் செந்தூர் போன்ற படைவீடுகளின் சிறப்பு அகநானூற்றில் அமைந்துள்ளது.

சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் பாண்டியனின் கொடிகள் அசைந்தாடும். அந் நகருக்கு தென்மேற்கே உள்ளது திருப்பரங்குன்றம். இங்கு மயிற்கொடி விளங்கித் தோன்றும். இடைவிடாத திருவிழாக்கள் நிகழும் இத்தலத்தில் தான், முருகப்பெருமான் தெய்வானையை திருமணம் செய்து கொண்டார். இங்குள்ள மலையடிவாரத்தின் கிழக்கு பக்கம் சுளை உள்ளது. முருகனின் கைவேலினால் உண்டான அச்சனை சரவணப் பொய்கையை ஒத்தது. அச்சனையில் பூத்த குவளை மலர்கள் இரண்டு ஒரு சேர மலர்ந்திருந்த காட்சி, தலைவியின் கண்களை தலைவனுக்கு நினைவூட்டுகிறது. இதனால் தலைவன் பொருள் தேடப் பிரிந்து போதலை தவிர்த்தான் (பா-149). பாலைத் திணையைச் சார்ந்த இப்பாடல் மூலம் தலத்தின் சிறப்பும், இயற்கை அழகும் வெளிப்படுகிறது.

திருச்செந்தூர்

போர் புரியச் செல்லும் தளபதி, தனது படைகளுடன் தங்கியிருக்கும் இடம் "படை வீடு" எனப்படும். அவ்வகையில் சூரபத்மனை வதம் செய்யச் சென்ற முருகப்பெருமான் படைகளுடன் தங்கியிருந்த தலம் திருச்செந்தூர்.

திருச்செந்தூரில்தான் முருகப்பெருமான் சூரபத்மனை அழித்து வெற்றி கொண்டார். மயில் வந்து தங்கும் சிறப்பினை உடையது.

கறங்கு இசை வெரீஇப் பறந்த தோகை
 அணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவந்து இறுக்கும்
 (பா-266)

இத்தகு புகழுடைய தலத்தில்தான் முருகனை முன்னிலைப்படுத்தி தலைவன் குளுரைப்பதாகப் பரணர் பாடியுள்ளார். இப்படை வீடுகளில் உள்ள முருக வழிபாடு, நம் மனத்தை பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளவும், மேம்படுத்திக்கொள்ளவும் உதவுகிறது.

முருகனின் அழகு (தலைவன்)

முருகு என்ற சொல்லுக்கு அழகு, இனிமை, இளமை, கடவுள் தன்மை என்றெல்லாம் பொரு ளுண்டு.

“இயல் முருகு ஒப்பினை” (பா-118) என்று தலைவன் முருகவேளுக்கு ஒப்ப அழகுடைய வனாகக் காட்டப்படுகிறான்.

முருகனின் சீற்றம் (தந்தை)

“முருகனின் அன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திறல்” (பா - 158) என்ற பாடல் வழி தலைவியின் தந்தை முருகக் கடவுளோடு ஒப்பிடப்படுகிறார்.

முடிவுரை

சங்க காலம் தொட்டே முருக வழிபாடு நிலவியிருக்கிறது. அக இலக்கியமான அகநானூற்றிலும் ஆன்மீக நலம் சிறந்து விளங்குகிறது. மனிதனை நெறிப்படுத்தும் வாயில்களாக வழிபாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இல்லற இன்னல்கள் தீர்வதற்கு இறைவழிபாடு இன்றியமையாதது என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறியலாம்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. அகநானூறு மூலமும் தெளிவுரையும் - உரையாசிரியர் வ. த. இராம சுப்பிரமணியம்.
2. செந்தமிழ் முருகன் - ஈரோடு தங்க. விசுவநாதன்.
3. தினத்தந்தி - அருள் தரும் ஆன்மீகம்.
4. மாலை மலர் - பொங்கல் சிறப்பு மலர்.

Prof. Dr. A. Boologarambai

arpudharambai@gmail.com

முனைவர் அ. பூலோகரம்பை அவர்கள் குப்பம் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணிபுரிகிறார். ஐந்து மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்ற இவர் இதுவரையில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு கட்டுரை படித்துள்ளார். சிறந்த ஆசிரியர் விருது பெற்றுள்ளார். திராவிடப் பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டப் புத்தகங்கள் இரண்டும், ஆய்வு நூல்கள் பத்தும் எழுதியுள்ளார். பல்கலைக்கழக மானிய நிதி நல்கையில் உயர் ஆய்வுத் திட்டப்பணிகளையும் செய்துள்ளார்.

அயல் நாடுகளில் முருக வழிபாடு

முனைவர் அ. பூலோகரம்பை

தலைவர், தமிழ்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், இந்தியா.

முன்னுரை

முருக வழிபாடு தொன்மை மிக்கது. சிவனின் மகனான முருகனுக்கு திராவிடத் தமிழர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு என்பது வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகும். தமிழர்களின் பண்பாட்டோடும், மொழியோடும், தத்துவத் தோடும், பழக்க வழக்கங்களோடும் இம்முருக வழிபாடு பின்னிப் பிணைந்திருந்த தன்மையைச் சங்ககால இலக்கியங்களான திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் என்பன மிகச் சிறப்பாகக் கூறி நிற்கின்றன.

சூரிய வணக்கமும் முருக வழிபாடும்

இயற்கை வழிபாட்டின் ஒரு கூறான சூரிய வணக்கமே பின்னர் முருக வழிபாடானது என்பர். இதனைப் 'பரிபாடல்திறன்' எனும் நூலில் செவ்வேள் வணக்கம் பற்றி எழுதிய 'சாரங்கபாணி' பின்வருமாறு விவரித்துள்ளார். 'மாக்கடலினின்று நிவர்தெழுந்த இளஞாயிற்றின் இயற்கை அழகில் உள்ளந்தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே இறையென வழிபட்டு வணங்கினர். அதுவே பின்னர் நீலமயில் மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது'. இதிலிருந்து மலைவாழ் மக்களுக்குப் பெரும் துன்பத்தை உண்டாக்கியது 'இருள்' என்றும் அந்த இருளாகிய துன்பத்தை அகற்ற இளஞாயிராகிய முருகனை வழிபட்டனர் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. இதனையே மறைமலை அடிகளும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழந்தமிழ் நிலம் என வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதிலே குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தெய்வமாக போற்றப் பட்டிருக்கின்றான். 'சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்' என்ற தொல்காப்பியப் பாடல் அடி இதனை விளக்கி நிற்கின்றது.

தென்னிந்திய மக்களிடையே, குறிப்பாகத் தமிழர்களிடத்தே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வழிபாடாக அமைந்துள்ளது. இன்று அது உலகம் முழுவதிலும் பரவி பல நாட்டு மக்களாலும் ஏற்றுப் போற்றப்படும் சிறப்புக்குரிய

பக்தி நெறியாகப் போற்றப்படுகிறது. இவ்வுணர்வு முக்கியமாக முருகனின் விழாக்கள் நடைபெறும் சமயத்தில் அதிகமாக வெளிப்படும். கார்த்திகை மாதமும் அதில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரமும் இந்து சமயக் கடவுளான முருக வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. முருகன் ஆறு குழந்தைகளாக இருந்த நிலையில் கார்த்திகைப் பெண்களே அவனை வளர்த்தனர் என்றும் பின்பு அவர்கள் விண்மீன்களாக மாறி ஒளி கொடுத்தனர் என்றும் சுந்தரபுராணம் கூறுகிறது.

எனவே தமிழ்க் கடவுளாக முருகனை வளர்த்த கார்த்திகைப் பெண்ணை குறிக்கும் கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று நோன்பும், சிறந்த வழிபாடும் கொண்டாட்டமும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. பெண்கள் அவரவர் வீடுகளில் விரதமிருந்து வழிபாடு செய்து விரதத்தை முறிக்கின்றனர். மேலும் அயனும் மாலும் அறியமுடியாதவாறு சிவபெருமான் நெருப்புத் தூணாக நீண்டு நின்ற நாள் அது. இந்நெருப்பு உணர்த்தும் குறியீடாக தீபம் எடுத்தாளப்படுகிறது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பின்னணியிலேயே தமிழர்கள் கார்த்திகை தீபத்தை 'திரு' அடைமொழியாக சேர்த்து மிகச் சிறந்த வழிபாடாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர்

கட்டுரையின் நோக்கம்

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அயல் நாடுகளாகிய மலேசியா, சிங்கப்பூர், மெல்போர்ன், மொரிசீயஸ், இலங்கை, போன்ற அயல் நாடுகளில் முருக தெய்வம் எவ்வாறு வழிபடப்படுகின்றது என்பதைப் பற்றி ஆராய முற்படுவதே யாகும்.

மெல்போர்னில் முருக வழிபாடு

மெல்போர்னில் முருக ஆலயம் அதன் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள சன்ஷைன் எனும் இடத்தில் உள்ளது. இவ் ஆலயம் முருகன் மீதான பக்தியில் 1995 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டு,

தற்போது ஒரு கூடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டு வள்ளி - தெய்வானையுடன் கூடிய முருகன் மற்றும் விநாயகரின் சிலைகளுடன் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அங்குள்ள பண்டிதர் ஒருவர் தினப் பூஜைகள் மற்றும் அபிஷேகங்களைச் செய்து வருகிறார். மெல்போரன் முருக கலாசார மையம் அதை நிர்வாகித்து வருகின்றது மட்டும் அல்ல கூடிய விரைவில் பாரம்பரிய முறையில் ஆலய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் ஆலயமாக உருமாற்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

ஆலயப் பண்டிகைகள்

மெல்போர்னில் முருகனைச் சூரியன், சந்திரன் மற்றும் மழையுடன் ஒப்பிடுகிறார்கள். அவரே மழையைத் தக்க சமயத்தில் பொழிய வைத்து, மரங்கள் செழிப்பாக வளர வழி வகுக்கின்றார். பரிபாடல் என்பது மழையைத் தொடர்ந்து வரும் வெள்ளம், பூமியுடன் ஒன்று சேருவதைப் போல முருகன் தனது பெரும் படையுடனும், யானைகளுடனும் வருவதைக் குறிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட பாடலாகும். கிழக்கத்திய சமயங்கள் அமாவாசையி லிருந்து பெளர்ணமி வரையுள்ள காலத்தில் தோன்றும் மூன்று கட்டங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை என்று கருதுகிறார்கள். பெளர்ணமியில் வரும் முதலாம் திதி முருகனின் பிறப்பைக் குறிக்குமாம், அடுத்த திதி சஷ்டியையும், மூன்றாவது திதி பெளர்ணமியையும் குறிக்குமாம்.

ஆகவே பெளர்ணமி என்பது அகண்டத்தின் உச்சி நிலையாகவும், கடவுளின் பூரணத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டும் நிகழ்ச்சியாகவும் மெல்போர்ன் மக்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த ஆலயத்தில் வருடாந்தரக் காலக்கோளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கந்தர் ஷஷ்டி, வைகாசி விசாகம், தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம் போன்ற விசேஷ பண்டிகைகளோடு, மாதாந்திரக் கார்த்திகை, சஷ்டி போன்றவையும், கொண்டாடப்படுகிறது. அபிஷேகம் செய்வது, ஆலய பிராகாரத்தில் ஊர்வலமாகத் தெய்வங்களை எடுத்துச் செல்வது போன்று ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் வேறுபாடான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் மெல்போர்னில் உள்ள ஆலயத்தில் உள்ளூர் நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு அதற்கேற்ப நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

கார்த்திகை

ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் கார்த்திகை தினம், கந்தன் என்ற கார்த்திகேயரின் பிறந்த நாளாக, அவர் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டு படைத் தலைவரானதைக் குறிக்கும் புனித நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

கந்த ஷஷ்டி

அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் மாதங்களில் வரும் ஆறாவது நாளான பெளர்ணமி கந்த ஷஷ்டியாக, அசுரர்களை அழித்த நாளாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. சிங்கமுகன், சூரபத்மன் மற்றும் தாரகாகூரன் போன்றவர்களுடன் ஆறு நாட்கள் நடைபெற்ற யுத்தத்தில் முருகன் அவர்களை ஆறாவது நாளன்று அழித்தார். அந்த நிகழ்ச்சிகளை நாடகமாகவும் போட்டு மகிழ்கிறார்கள். அந்த யுத்தத்தில் அசுரர்கள் கொல்லப் பட்டு தேவர்கள் விடுதலை அடைகிறார்கள். அதை சூரசம்ஹாரம் என்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பண்டிகையை மெல்போர்னில் உள்ள மூன்று ஆலயங்களிலும் முக்கியமான பண்டிகையாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

வைகாசி விசாகம்

வைகாசி மாததன்று, வைகாசி நட்சத்திரம் தோன்றும் நாளன்று அனைத்துக் கடவுளுக்கும் உயர்ந்தவரான முருகனின் பிறப்பை எடுத்துக் காட்டும் நாளாகக் கொண்டாடி பூஜைகள் மற்றும் அபிஷேகங்களைச் செய்கிறார்கள்.

தைப்பூசம்

தை மாதம் வரும் பூச நட்சத்திர தினத்தன்று, தைப்பூச விழா எடுக்கின்றார்கள். அன்றுதான் அசுரர்களின் தலைவனான சூரபத்மனைக் கொல்வதற்காக, முருகனுடைய தாயாரான பார்வதி அவருக்கு வேல் ஒன்றைக் கொடுத்தாராம். அந்நாளன்று பால் குடம் ஏந்தியும், காவடி எடுத்தும் தைப்பூச விழாவைக் கொண்டாடி மகிழ்கிறார்கள்.

பங்குனி உத்திரம்

மார்ச்-ஏப்ரல் மாதத்தில் வரும் பண்டிகையான பங்குனி உத்திரம் என்பது முருகனின் திருமணத்தைக் குறிக்கும் நாளாகும். அவருடைய திருமணம் மற்றும் அதன் தாற்பரியம் குறித்த ஆராய்ச்சிகள் இன்னும் முழுமையாக முடிவடை

யவில்லை. தெய்வானை மற்றும் வள்ளியின் காதல் இருவகையான நிலைகளைக் குறிக்கின்ற தாம். தெய்வானை என்பது கற்பு நிலை அதாவது சம்பிரதாய முறைப்படி அமைந்த திருமணம் என்பதைக் குறிக்க, திருமணத்துக்கு அப்பாற்பட்ட காதலைக் குறிக்கும் வள்ளியின் திருமணத்தைக் களவுநிலையைக் குறிப்பதாக ஒரு ஐதீகம். பங்குனி உத்திரம் என்பது வடக்கில் குளிர்காலம் முடிந்து கோடைகாலம் துவங்குவதையும், தெற்கில் அதற்கு மாறான நிலை ஏற்படுவதையும் குறிப்பதாக அந்த அரைக்கோளகற்பத்தில் உள்ளவர்கள் கருதினாலும், மெல்போர்னைப் பொறுத்தவரை அந்தப் பண்டிகை தினம் என்பது மிகவும் முக்கியமான தினமாகும்.

மொரீஷியஸ்ஸில் முருக வழிபாடு

18 ஆம் நூற்றாண்டில் 'பிரான்ஸ்' நாட்டவர் 'மொரீஷியஸ்' தீவை தங்கள் வசம் எடுத்துக் கொண்ட பொழுது கைவினைக் கலைஞர் களாகவும், வியாபாரிகளுமாகவும் சென்று அங்கு குடியேறியவர்களே அங்குள்ள தமிழர்கள். அவர்களே பல வழிபாட்டுத் தலங்களைக் கட்டினார்கள். மொரீஷியஸ் தீவு வாழ் பிற இன மக்கள் அங்கிருந்த தமிழ் இன மக்களைத் தமிழர்கள் என்று கருதாமல் அவர்களை முருக பக்தர்கள் என்ற கோணத்திலேயே பார்க்கின்றனர். அந்தளவிற்கு மொரீஷியஸ் வாழ் தமிழ் மக்கள் முருக பக்தியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

நாமக்கல் கவிஞரான இராமலிங்கப் பிள்ளை

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு

தனியே அவருக்கொரு குணமுண்டு

என எழுதியுள்ளார். இதில் வியப்பேதும் இல்லை. மொரீஷியஸ்ஸில் மாநில அளவில் அதிக அளவில் நடைபெறும் 'திமிதி', 'கன்ஜி' மற்றும் 'கோவிந்தன்' (Timiti, Kanji, Goovinthan) போன்ற விழாக்களை விட, தேசிய அளவில் 'காவடி' எடுத்து நடத்தப்படும் 'தைப்பூச' விழாவே மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. தேசிய அளவில் நடைபெறும் விழாவும் இது ஒன்றே. இவ்விழா, தமிழர்களைச் சிறு கூட்டமென கருதிய எண்ணத்தை மாற்றி, மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவர்கள் என்ற எண்ணத்தை ஏற்பட வைத்துள்ளது. தமிழர்களின் நிலை மொரீஷியஸ்ஸில் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்து இருக்கின்றது என்பதைக் கோலாகலமாக தேசிய அளவில்

கொண்டாடப்படும் 'காவடி' எடுத்து வணங்கும் விழாவான 'தைப்பூச' பண்டிகை தினத்தை ஐம்பது ஆண்டுகளாக தேசிய விடுமுறை நாளாக அறிவித்து இருப்பதில் இருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தைப் பூசத் திருவிழாவைத் தவிர வேறு பல உற்சவங்களும் அங்கு உள்ள கோவில்களில் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் 'பங்குனி உத்திரம்', 'சித்திரா பெளர்ணமி', 'ஆடிக் கிருத்திகை', 'ஆவணி மூலம்', 'வைகாசி விசாகம்', 'கந்த சஷ்டி', 'கார்த்திகை தீபம்' போன்றவை அடங்கும். 'கலியுக வரதன்' என்ற பெயரில் முருகனின் பக்தி இயக்கம் வளர்ந்து கொண்டிருக்க, அவர்களின் முயற்சிகளுக்குப் பத்திரிகைகளும் தமது தார்மீக ஆதரவை கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும் நிலையில், வரும் காலத்தில் மொரீஷியஸ் தீவு முருகன் பக்தி இயக்கத்தினால் மேலும் பெருமை அடையும் என்பது திண்ணம். 'தமிழ்நாடு' மற்றும் 'இலங்கையில்' இருந்து முன்னரே வந்துள்ள அர்ச்சகர்களும், முதியோர்களும் கூடுமானவரை அனைத்து கோவில்களிலும் ஒரே முறையில் அமைந்த வழிபாட்டு முறையை கொண்டு வர முயலுகின்றனர்.

மொரீஷியஸ்ஸில் அவரவர்கள் இருந்த இடங்களின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப முருகன் இயக்கத்தின் வழிபாட்டுத் தன்மை அமைந்திருக்கிறது. காவடி ஊர்வலங்கள் பொதுவாக நதிக்கரைகள் மற்றும் ஆற்றங்கரைகளில் இருந்து துவங்குகின்றன. அதனால்தான் பல முருகன் ஆலயங்கள் கரும்பாலைப் பகுதிகளிலும் மலைப் பகுதிகளையும் ஒட்டியே அமைந்துள்ளன. அதன் காரணம் முருகன் மலை மீது இருப்பதையே விரும்புகின்றார் என அவர்கள் நம்புவதுதான். 'தொல்காப்பியத்தில்' கூட அவர் உள்ள இடத்தை 'சேயோன் மேய மெய்வரை உலகம்' (Ceeyon meeya maivarai ulagam) என்று கூறப்பட்டு உள்ளது. 'நக்கீரர்' கூற்றின் படி முருகன் அமர்ந்துள்ள முக்கியமான இடங்கள் 'படை வீடுகள்' என அழைக்கப்பட்டன. அதைப் பற்றி 'திருமுருகாற்றுப்படையிலும்' குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. அதில் ஆறு படைவீடுகளின் பெயர்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை முருக வழிபாட்டின் முக்கியத் தலம் 'பழனி மலை'தான் என்று கருதப்படுகின்றது. அதை தமிழர்களின் 'மெக்கா' என்று கூடக் கூறலாம்.

'கார்ப்ஸ் டீ கார்டே' (Corpus de Garde) என்ற மலையிலுள்ள முருகன் கோவிலே மொரீஷியஸ் தமிழர்களின் படைவீடாக கருதப்படுகின்றது.

'பீ. திரௌமலே செட்டி' (P. Tiroumale Chetty) எனும் மொரீஷியஸ் கவிஞர் இயற்றிய 'மொரீஷியஸ் முருகன் பாமாலையில்' "கடவுளே நான் தணிகை மலையைப் பார்த்தது இல்லை; பழனி மலையும் பார்த்தது இல்லை அதனால் என்னுள் ஏற்படும் துயரத்திற்கு அளவே இல்லை ஆகவே என்னைப் பொறுத்த மட்டில் 'கொடீர் போர்னஸ் மலையே' (Quatre Bornes Malai) நீ வாழும் படை வீடு" என மனத்தை உருக்கும் பாடல்களும் உண்டு. இத்தகைய எண்ணம் எழக் காரணம் சந்திகள், மனிதர்கள், மிருகங்கள் மற்றும் மரம் என அனைத்திலும் ஆண்டவன் இருக்கின்றார் என்ற தத்துவத்தை இங்குள்ளவர்கள் நம்புவதால்தான் என்று 'வால்யூஸ் வைஸ்லீ' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியரான 'ஜான் ஸ்பியர்ஸ்' (John Spiers, the English editor of Values Wisely) என்பவர் கூறுகிறார். மொரீஷியஸ் நாடு முழுவதிலும் முருக வழிபாடு உண்டு.

வேல்

ஈட்டியைப் போலத் தோற்றம் தரும் 'வேல்' முக்தியைக் கொடுப்பதைக் காட்டும் ஒரு சின்னம். ஞான சக்தியைக் குறிப்பதும் அதுவே. முருகனின் அவதாரமாக அதை வணங்குவது உண்டு. முருகனைக் குறிக்கும் புனிதச் சின்னம் அது. காவடிகளில் முன்னிலை வகுப்பது சக்தி வேலாகும். ஊர்வலம் செல்லத் துவங்கும் முன்னர் வேலுக்கு அபிஷேகம் செய்வதென்பது ஒரு முக்கியச் சடங்கு. பல முருக பக்தர்கள் தங்கள் உடலில் ஒரு வேலின் உருவத்தைப் பச்சைக் குத்தி இருப்பார்கள். 'வெற்றிவேல் முருகனுக்கு', 'வெற்றிவேல் முருகனுக்கு' என்ற கோஷங்களை எழுப்பிய படி செல்வார்கள். மொரீஷியஸ்ஸில் வேல் என்ற வார்த்தையை ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் தமது பெயர்களில் வைத்திருக்கின்றனர். உதாரணத்திற்கு தங்கவேல், பழனிவேல், குமரவேல், வடிவேல், கதிர்வேல், செந்தில்வேல், மற்றும் வேலன் போன்றப் பெயர்களைக் கூறலாம். குழந்தைகளுக்கு பெயர் வைக்கையிலும் கூட முருகன் பெயருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்கள்.

இலங்கையில் முருக வழிபாடு

தமிழ்நாட்டில் எப்போது முதல் முருக வழிபாடு துவங்கியதோ அப்போது முதலே இலங்கையிலும் முருக வழிபாடு துவங்கியது. ஆகவே இலங்கையில் தோன்றிய முருக வழிபாட்டிற்கு வழிகாட்டியாகத் தமிழ் நாடே இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் அலங்கா நல்லூரில் கிடைத்த பொருட்களை இலங்கையின் பூப்பறிப்பு, அனுராதபுரா, பின்விவா, கந்தர் கோட்டை மற்றும் புனக்காரி (Pomparippu, Anuradhapura, Pinveva, Kantarkoottai and Punakari) போன்ற இடங்களில் கிடைத்த பொருட்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அவை முருகனைக் குறிக்கும் வேல், சேவல் போன்ற வற்றுடன் ஒத்துள்ளது என்பது மட்டும் அல்லாமல் அந்தப் பொருட்கள் மூலம் தமிழ்நாட்டில் முருக வழிபாடு இலங்கையில் இருந்த முருக வழிபாட்டுக் காலத்துக்கு முற்பட்டவை (சிற்றம்பலம் 1995 - 182, புஷ்பரத்தினம் 1991 -38) என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு வந்த பாலி இலக்கியங்களில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் உள்ளது போலவே பெரும் மனிதர்களின் பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் வை.சுப்பராயலு என்ற பேராசிரியர் (1989: 92-103) எழுதியுள்ளவற்றில் தனி மனிதர்களின் பெயர்களைக் கடவுள் பெயர் வருமாறு வைத்துக் கொள்வது சில இடங்களிலிருந்த இந்தியர்களின் பழக்கம் என்று கூறி உள்ளார். அது போல பீ. பரமவிதானா என்பவர் (Paranavitana, 1970) இலங்கையில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்பட்ட முருகனின் பெயர்களைத் தனி மனிதர்களும் தமது பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள் என்பதை கூறுகையில் உதாரணத்துக்காக வேல் என்ற பெயரைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். வேலப்பன் என்ற பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் (காளிதாச சுப்ரா) காணப்பட்ட வேலன் என்பதை ஒத்திருந்ததையும், அதைப் போல பல பெயர்கள் இலங்கை மற்றும் தமிழ் நாட்டில் மனிதர்களின் பெயராக இருந்துள்ளன என்பதையும் எடுத்துக் காட்டி உள்ளார்.

இலங்கை மற்றும் சிலோன் எனப்படும் இலங்கையின் பல்வேறு சமய மக்களும் பன்னெடுங் காலமாக 'முருகக் கடவுள் வழிபாடு'

அதாவது கடவுள் முருகனை வழிபடுவதைத் தொடர்ந்து கொண்டே வந்துள்ளார்கள். முருக வழிபாடு அங்கு தொடர்ந்து கொண்டு இருந்தாலும், தமிழகத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த வழிபாட்டு முறையில் இருந்து அது மாறுபட்டு இருந்தது. இத் தீவில் மலையாக்கம் எனும் மலைப் பகுதி தோட்டப் பண்ணைகளில் பணி புரியும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 1981 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 818,656, தமிழர்கள் உள்ளனர். அவர்களில் 78 சதவிகிதத்தினர் அங்குள்ள தோட்டப் பண்ணைகளில் பணி புரிகிறார்கள். இத் தீவின் இதயப் பகுதி போன்ற மலையாக்கம் என்ற மலைப் பகுதியில் உள்ள தமிழர்கள் இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக வாழ்வில் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்.

இம்மலைப் பகுதியில் வாழும் தமிழர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வரும் முருக வழிபாடு சைவ இந்து சமயம், கிருத்துவர்கள், இஸ்லாமியர், தேரவாத புத்த மதம் மற்றும் ஐரோப்பிய குடியேற்ற நாட்டினர், வேதா என்ற இனத்தவர் உள்ள நிலையிலும் தொடர்கிறது. இம்மக்கள் தத்தம் வீடுகளிலுள்ள சிறு பூஜை அறைகளில் முருகக் கடவுளை அணுதினமும் வழிபடுவதைக் கடமையாகக் கருதி வந்திருந்தார்கள். உதாரணமாக, தினமும் தான் மேற்கொண்ட முருகனின் வழிபாட்டின் மூலம் அவரைத் தினமுமே நேரில் சந்தித்தது போன்று உணர்ந்திருக்கின்றனர். மேலும், சுவர்களில் முருகன் போன்ற கடவுள்களின் படங்களை மாட்டி வைத்திருப்பார்கள் அல்லது வீடுகளில் சிறு அளவிலான இடத்தை பூஜைக்கு ஒதுக்கி வைத்திருப்பார்கள். அந்தப் புனித இடத்தைச் சாமி அறை அல்லது தெய்வ வழிபாட்டு இடம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அங்கு அவர்களது குருமார்கள் அல்லது அவர்களுடைய ஆசான்கள், கடவுள்கள் மற்றும் இறந்தவர்களின் படங்களை மாட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு விபூதி, சந்தனம், கற்பூரம், ஊதுபத்திகள், எண்ணை விளக்கு மற்றும் மலர்கள் போன்றவை பூஜைக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும். சிலர் வீடுகளில் விபூதி மற்றும் எண்ணை விளக்கு மட்டுமே காணப்படும். சிலர் தினமும் கடவுள் படங்களுக்கு முன்பாக எண்ணை விளக்கையும், ஊதுபத்தியையும் ஏற்றி வைத்தப் பின் சற்று நேரம் கண்களை மூடி இருந்தபடி

தியானித்தப் பின், விபூதியை எடுத்து நெற்றியில் இட்டுக் கொண்டப் பின் சிறிது விபூதியை வாயிலும் போட்டுக் கொள்வார்கள்.

மற்றவர்கள் அங்குள்ள முருகனின் படத்தையோ அல்லது அவரவர்களின் இஷ்ட தெய்வத்தையோ பார்த்துக் கொண்டு நின்றபடி இருந்து தமது நலன் அதாவது உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வை தமக்குத் தருமாறு வேண்டிக் கொள்வார்கள். அதில் குறிப்பிட்ட எந்த வரைமுறையும் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் மன நிலைக்கேற்பத் தாமாகவே நாள் ஒன்றுக்கு மூன்று கால பூஜைகளைச் செய்வார்கள்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வேல் என்பதை மட்டுமே வைத்து துவக்கப்பட்ட வழிபாடு தற்போது இந்தளவிற்கு முன்னேறி உள்ளது முருக வழிபாட்டின் மேன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தக் கோவிலின் மூல மூர்த்தியாக ஒரு தண்டத்தை (கம்பு அல்லது கழி) ஆயுதமாக ஏந்திய நிலையில் ஒரு கல்லில் உருவமைக்கப்பட்ட தண்டாயுதபாணி காணப்படுகிறார். இது தமிழ் நாட்டின் பழனி மலை முருகன் ஆலயத்தின் செல்வாக்கு இந்த ஆலயத்திலும் உள்ளதையே காட்டுகின்றது. இங்குள்ள முருகனின் சிலை நன்கு தலைமுடி மழித்த ஆனால் இளமையான கோலத்தில் இருக்க, இடுப்பு வரை மெல்லிய உடையை அணிந்தவாறு, தன்னுடைய அதிகாரத்தைக் காட்டும் வகையிலான ஆயுதத்தை ஒரு கையில் ஏந்திக் கொண்ட கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளார்.

தேர் திருவிழாவில், இழுத்துச் செல்லப்படும் தேரில் முருகன் மனைவியர்களோடு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். முருகனின் இருபுறங்களிலும் தெய்வானை மற்றும் வள்ளி என்ற இருவரும் அமர வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இக்கோலத்திலுள்ள அவர்களை அதே கோலத்தில் சன்னதிக்கு வெளியிலுள்ள அறையின் ஒரு ஊஞ்சலில் அமர வைத்துள்ளார்கள். ஆலயத்தில், பிற தெய்வங்களுக்கும் சன்னதிகள் உள்ளன. அவற்றைத் தவிர ஆலயத்தின் மற்ற நிர்வாக வேலைகளுக்காகவும் அறைகள் தனித் தனியே உள்ளன. 1918-1923 ஆண்டுகள் வரை பல்வேறு கட்டடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் காட்டும் ஆலய கோபுரத்தின் கட்டிட வடிவமைப்பைக் காட்டும் சிறிய அளவிலான மர்திரி வடிவமைப்பு

அனைவரையும் கவரும் வண்ணம் உள்ளது. கோவில் வளாகத்தில் கோவிலின் புனிதத் தன்மையை பாதுகாக்கத் தம்மால் இயன்ற முயற்சிகளை அங்குள்ள பண்டாரம் மற்றும் கண்காணி என்ற இருவரும் செய்து வந்தனர். தோட்டத் தொழிலாளிகளின் ஒத்துழைப்புடன் அவர்கள் வருடாந்தர முருகன் திருவிழா மற்றும் தேரோட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி வந்துள்ளனர்.

ஆனால் அவர்கள் இருவருடைய மறை விற்குப் பின்னர் ஆலய நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட கோஷ்டி பூசலினாலும், ஜாதி பூசல்கள் போன்ற வற்றினாலும் ஆலய நிர்வாகம் சீரழிந்து வருகிறது. அந்த ஆலயத்தின் உரிமையிலும் சிக்கல் தோன்றியுள்ளது. உணுகலை கதிர்வேலாயுத ஸ்வாமி கோவில் சர்ச்சைக்குரிய பெயர்ப் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதனால் மெல்ல மெல்ல மலையாக்கத்தில் அமைந்துள்ள ஆலய பிரச்சனையிலும் அரசியல் மற்றும் இன வேறுபாடுகள் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டன. இத்தகைய இன்னல்களுக்கிடையில் அந்த பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காணவும், தினசரி வழிபாடுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கவும், வருடாந்தரத் திருவிழாவை நடத்தவும் அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

முருகன் திருவிழா

மலையாக்கத் திருவிழா என்பது சிலை வடிவங்களைக் கொண்ட ஆகம வழிபாடுகள் மற்றும் சிலைகள் அல்லாத ஆகம வழிபாடு அற்ற முறைகள் என இரண்டு முறைகளையும் எடுத்துக் கட்டும் வகையில் அமைந்து உள்ளது. முரண்பாடான உருவ அமைப்புக்களைக் கொண்ட முருகன் சிலைகள், முருகனைக் குழவி, குழந்தை, குமரன், வள்ளியின் காதலர், தேவர்களைக் காக்கும் கடவுள், இல்லறத்தைத் துறந்த துறவி போன்ற மாறுபட்ட உருவங்களில் காட்டுகின்றன. முருகு என்றால் இளமை, அழகு, மனம், பண்டிகை என்றும், கடவுள் என்றால் தெய்வம் என்றும் பொருள் தரும். அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், நமது அறிவின் எல்லைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டவர். ஆனால் மலையாக்கத்தில் உள்ளவர்களின் முருக வழிபாட்டில் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள வேல் என்பது சண்டைச் சச்சரவுகளையும் தாண்டி அமைதியான சூழ்நிலையில் விழா நடைபெற உதவுகிறது.

பண்டிகைத் தினங்களில் இலை போன்ற வடிவத்தைக் கொண்ட வேல் அதன் முக்கியத் துவத்தைக் குறிக்கும் விதத்தில் 'வேல், வடிவேல், வீரவேல், வெற்றி வேல், ஈட்டி, கூர்மையான ஈட்டி, பராக்கிரம ஈட்டி, வெற்றி தரும் ஈட்டி' எனப் போற்றி வணங்கப்படுகிறது.

முருகன் தேர்த் திருவிழா

மாதத்தில் நடைபெறும் வருடாந்தர முருகன் திருவிழாவே மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றப் விழாவாகும். மலையாக்கத்தில் பல பண்ணை தோட்டப் பகுதிகளிலும் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. முருகனின் தேர் அந்த பகுதிகள் அனைத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அவரே அந்த பகுதிகள் அனைத்தையும் பாதுகாத்தபடி தீய சக்திகளை விரட்டி அடிக்கின்றார் என்பது அங்குள்ள பக்தர்களின் நம்பிக்கையாக உள்ளது. ஒரு மன்னன் தன்னுடைய அரசின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் சென்று அவர்கள் நலனைப் எப்படி நேரில் பார்க்கின்றானோ அது போல இதுவும் உள்ளதாக ஐதீகம் உள்ளது. ஆகவே வேந்தன், மன்னன், கோ, கோன், தேவாருகன், தேவர்களின் மன்னன் மற்றும் மன்னனான கடவுள் போன்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படும் முருகன் தன்னுடையக் கோவில் அல்லது கோயில் என அழைக்கப்படும் இடத்தில் இருந்து கொண்டு தனது பக்தர்களை நேரிலே சென்று பார்த்து அவர்களுக்கு அன்பைக் காட்டி, அருளைப் பொழிந்து, அறத்தைக் காட்டி, நேர்மையை நிலை நாட்டுகிறார். வழி முழுவதும் அவரைப் போற்றிப் பாடிய வண்ணமும், மேளதாளம், நாதஸ்வரம், கிளாரினெட் போன்ற ஊதுகுழல் கருவிகள் போன்றவற்றின் மூலம் இசைகளை இசைத்தபடியும் வேல், வேல், வாடி வேல், வீர வேல், வெற்றி வேல், ' மற்றும் 'ஈட்டி,ஈட்டி, கூர்மையான ஈட்டி, பராக்கிரம ஈட்டி, மற்றும் வெற்றி தரும் ஈட்டி' என்ற கோஷங்களை முழங்கியவாறும் செல்வார்கள்.

மற்றும் சர்வதேசிய அளவில் பக்தர்கள் கதிர்காம திருவிழாவிற்கு வருகை தருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் தெரிந்திருந்த வள்ளி மற்றும் முருகனின் புராண வரலாற்றை மலையாக்க மக்களும் தெரிந்து வைத்து இருந்தார்கள். தமிழ் வரலாற்று சூழ்நிலையில் வேதிய, வீர காவிய மற்றும் புராண கதையின்

நாயகரான குமார ஸ்கந்தா என்பவரை விட முருகன் என்ற நிலையில் உள்ளவரே மேலான நிலையில் காணப்படுகிறார். வள்ளியின் காதலைப் பொறுத்தவரை முருகன் என்பவர் ஸ்கந்தனுக்கு மாறுபட்டவராக இருக்கின்றார். கீவெலபெல் (zvelabel) எனும் ஆராய்ச்சி யாளர் முருகன் மற்றும் ஸ்கந்தனை குறித்து செய்த ஆய்வில் அவர்களின் வித்தியாசங்களை இப்படியாகக் கூறினார் 'முருகன் அன்பானவர், தூய்மையான, தீவீரமான பிரம்மச்சாரி அல்ல, அவர் வள்ளியின் காதலர். அதே சமயம் ஸ்கந்த குமாரரோ கடும் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்தவர், முருகனோ அன்பு என்ற மரபில் தானே விருப் பப்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்ட மனப் பொருத்ததுடன் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வள்ளியை மணந்து கொண்டவர். முருகன் மற்றும் வள்ளி இருவருக்குமான பரஸ்பர காதல் குடியேற்ற நாட்டினரின் குடியேற்றம் மற்றும் புத்த மதம் தோன்றியதற்கு முன் இருந்த சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டு வதாக அமைந்து இருந்தது.

அந்த இரண்டு காலத்தின் நடுப் பகுதியி லேயே (குடியேற்ற நாட்டினர்களின் குடியேற்றம் மற்றும் புத்த மதம் தோன்றியதின் பின்) காடு எனப்பட்ட வனப்பகுதியில் இருந்த கதிர்காமனில் இலங்கை மற்றும் பல நாடுகளிலும் இருந்து வந்த பக்தர்கள் ஒன்றிணைந்து முருகனுக்கு புனிதப் பண்டிகை கொண்டாடி உள்ளார்கள். ஆகவே குடியேற்ற நாட்டினர் வருவதற்கு முன் இருந்தே அங்கு பல இனத்தவரும் ஒன்று சேர்ந்து வந்துள்ளது தெரிகிறது. அன்று முதல் இன்று வரை அப்படி ஒன்றிணைந்து திருவிழா எடுத்த வர்கள் புத்த மதத்தினர், தமிழர்கள், முஸ்லிம், கிருஸ்துவர் மற்றும் வேதாஸ் என்ற பல்வேறு பிரிவினர்கள் ஆவர். மேலும் பல பிரச்சனை களிலும் துன்பங்களை ஏற்றும் கதிர்காமனுக்கு வருடம் முழுவதும் வந்து முருகனை வழிபடு கின்றவர்கள் காரணம் இல்லாமலும் அங்கு வருவது இல்லை. அங்குள்ள முருகனைக் குறிக்கும் வேலுக்கு தேங்காய் உடைத்தல், நதிக் கரையில் மொட்டைப் போடுதல், முடி கொட்டுதல் போன்ற சடங்குகளை செய்யும்போது மாலைகள், பூக்கள், பழங்கள் போன்றவற்றையும் எடுத்துச் செல்வார்கள். அது அனைத்து முருகன் கோவில்களிலும் உள்ள பழக்கமே. இங்கு நடைபெறும் வேண்டுகளை நிறைவேற்ற

திருவிழாவில் காவடி ஆட்டம் (57), தீ மிதித்தல் போன்றவை செய்வது சர்வ சாதாரணமாக உள்ளது. அங்கு வருபவர்கள் நேர்த்திக்கடனை செய்வது, பல காரணங்களுக்காகவும் நோம்பு எடுத்துக் கொள்வது, நன்றி காணிக்கைகளை செலுத்துவது போன்றவற்றை செய்கிறார்கள்.

அந்தத் திருவிழாவில் அங்கு முருகனை வழிபட்டப் பின்னர் அவர்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்புவார்கள். பழனிக்குச் சென்று திரும்புவா களைப் போலவே தலையை மொட்டை அடித்துக் கொண்டப் பின் தலையில் சந்தனத்தை பூசிக் கொண்டும், நெற்றியில் விபூதி திட்டுக் கொண்டும் திரும்புவார்கள். அங்கு சென்று முருகனுக்கு நேர்த்திக் கடன்களை செய்தப் பின் இறைவனின் பரிசாக பிரசாதங்களை வழங்கு வார்கள். அவை பழங்கள், அரிசி உணவில் செய்த பிரசாதங்கள், விபூதி, குங்குமம், சந்தானம் மற்றும் தேங்காய் போன்றவைகளாக இருக்கும். அப்படி வினியோகிக்கும் பிரசாதங்களை ஜாதி பேதம் இன்றி, இன பேதம் இன்றி, ஏழைப் பணக்காரன் வித்யாசம் இன்றி அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள், சொந்தக்காரர்கள் என அனை வருக்கும் வழங்குவார்கள். முருக கடவுள் வழிபாடு அவர்களுக்கு மன அமைதியை தந்து, அவர்கள் மீது வெறுப்புணர்வைக் கொண்டவர் களின் மனதில் இருந்து வெறுப்புணர்ச்சிகளை நீக்கும். பல்வேறு பிரச்சனைகளினாலும், துன்பங் களினாலும் உழன்று கொண்டிருந்தாலும் மலை யாக்க மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வழிபாடுகளும், திருவிழாக்களும் தமது மனதின் இன்பத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழி முறையாக உள்ளது. அவர்களின் சிரிப்பிலும் முருகனின் சிரிப்பைக் காண முடிகின்றது.

உருவமற்ற முருகனின் வழிபாடு

இலங்கையின் கதிர்காமத்தில் உள்ள ஆலயத்தில் முருகனின் சிலை இல்லை என்றாலும் அங்கு முருக வழிபாடு தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே வருகின்றது. 1982 ஆம் ஆண்டில் கதிர்காமனுக்கு விஜயம் செய்த டாக்டர் தவ்வி என்பவர் கூறினார் 'கதிர்காமனுக்கு சிலோனின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருந்து மட்டும் அல்ல இந்தியாவின் நகரங்களில் இருந்து வெகு தூரத்தில் ஒதுக்குப்புறமாக அமைந்து உள்ள குக்கிராமம் போன்ற இடங்களில் இருந்தும் மக்கள் இங்கு வருகிறார்கள். அனைத்து கடவுள்

களை விட கதிர்காமத்திலுள்ள கடவுளிடம் அதிக அச்சம் மக்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பூர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் என்பவர் 1924 ஆம் ஆண்டில் எழுதினர் உருவமற்ற, சின்னம் எதுவும் இல்லாதவரை கதிர்காமன் எனப் போற்றி வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவிலும் சிலோனிலும் பல இடங்களிலும் உள்ள தனித்தன்மை வாய்ந்த வழிபாட்டு இடங்களில் கதிர்காமர் தனி இடத்தைப் பெற்று உள்ளார்.

பால் விரீஸ் என்பவர் கதிர்காமா (German: Kataragama die heiligste Stadt Ceylons), சிலோனின் தெய்வீகத் திருத்தலம் (1966) என்ற நூலில் 'கதிர்காமனை சுற்றி உள்ள அனைத்து இடங்களையுமே தியாங்கே கிலி அதாவது கடவுள் வாழும் வனம் என்றும், அந்த ஆலயத்தில் அந்தக் கடவுளைக் காட்டும் எந்த விதமான சிலை வடிவமைப்பும் இல்லை' என்று எழுதி உள்ளார். மனதாரத் தெரிந்து கொண்டுதான் அங்கு எந்த விதமான வடிவமைப்பும் அல்லது சின்னமும் அவரைக் குறிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட

வில்லை என்கிறார். இதை வேறு விதமாக குறிப்பிட வேண்டும் என்றால் அங்கு தெய்வம் உள்ளார் என்பதை முற்றிலும் உணர்ந்து கொண்டு தான் வடிவமைப்பு இல்லாத முறையிலும் அவரை அங்கு வணங்குகிறார்கள்.

முடிவுரை

இந்து சமயமும், முருக வழிபாடும் எந்த அளவு அயல்நாடுகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம். மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடும் இடங்கள் அமைக்கப்பட்டு, பக்தர்கள் அங்கு வந்து ஒன்றிணைந்து, மாதாந்திர, வாராந்திர மற்றும் முக்கியமான நாட்களில் வழிபாடுகளைச் செய்து வந்தபோது ஒவ்வொரு இடங்களிலும் வழிபாட்டு ஆலயத்தை உருவாக்கி வழிபட்டு வந்துள்ளனர். இதில் இன ஒற்றுமையும் சமுதாய ஒருங்கிணைப்பும் ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் தத்தம் முறைப்படி முருக வழிபாட்டினை மேற் கொண்டுள்ளனர் என்பதையும் இக்கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது.

Prof. Dr. A.N.Krishnaveney

krishna.veney@yahoo.com

பேராசிரியர் கலாநிதி ஏ.என்.கிருஷ்ணவேணி அவர்கள் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளராகவும் அத்துறை தலைவராகவும் பணிபுரிந்து வருபவர். இவர் சென்னை பல்கலைக்கழக மெய்யியலில் உயர் நிலை ஆய்வுக்கான ராதாகிருஷ்ண நிறுவனத்தில் இரு முதுநிலை பட்டங்களையும் (M.A, M.Phil) அதன் பின்னர் கலாநிதி பட்டத்தையும் (PhD) பெற்றவர். இவரது பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமயம், தத்துவம், கலை, அழகியல் எனும் பொருளில் இலங்கை, இந்திய ஆய்வு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் இலங்கையில் நடைபெற்ற பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்து உள்ளார். அத்துடன் மலேசியாவில் (2012) நடைபெற்ற முருக பக்தி மகாநாட்டில் ஆய்வுக்கட்டுரையினை சமர்ப்பித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அருணகிரிநாதரது கந்தரலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் அழகும் தத்துவமும்

பேராசிரியர் ஏ.என். கிருஷ்ணவேணி,

தலைவர், நுண்கலைத்துறை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

அறிமுகம்

அருணகிரிநாதர் தமிழ்க்கவிகளுட் சிறந்த வராகப் போற்றப்படுகிறார். இவர் கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர். அருணகிரிநாதர் முருகன் மீது பாடிய பக்திப் பாடல்கள் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி, கந்தரந்தாதி என்ற பெயர்களில் உள்ளன. முன்னெப்போதுமில்லாத அளவுக்கு முருகனது பெருமைகளையும், அற்புதங்களையும் எடுத்துக்கூறி முருகனைப் பரம்பொருளாகக் காட்டியவர் அருணகிரிநாதர் ஆவர். முருகனைப் பற்றி ஆதிசங்கரர் சுப்பிரமணிய புஜங்கம், கச்சியப்பசிவாசாரியார் கந்தபுராணம், நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படை, காளிதாசர் குமாரசம்பவம் போன்றவற்றை இயற்றி இருந்தாலும் அவற்றுடன் வைத்தெண்ணக்கூடிய வகையில் அருணகிரி யாரின் பாடல்கள் கவிநயமும், பக்திச் சுவையும் மிக்கவை. 'வாக்குக்கு அருணகிரி' என்று சிறப் பித்துக் கூறுமளவுக்கு தத்துவகருத்துகளைக்கூட பாமர மக்களும் புரியும் வண்ணம் இலகு நடையில் இசைச்சாரலாகத் தந்தவர் அருணகிரி நாதர். இவரது பாடல்களுட் கந்தர் அலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் அழகும், தத்துவமும் என்ற தலைப்பில் ஆய்வை முன்வைப்பதாக இக் கட்டுரை அமைகிறது.

கந்தர் அலங்காரக்காப்புச் செய்யுள்மூலம் திருவண்ணாமலைக்கும் அருணகிரிநாதருக்கும் உள்ள தொடர்பு புலப்படுகிறது. தன்னை நினைத் தார்க்கு முத்தி நல்கும் வலிமை பொருந்திய திருவண்ணாமலை எனும் திருத்தலத்திலுள்ள வனப்புமிக்க வாசலுக்கு வடதிசையின் பக்கத்திற் போய் அக்கோபுரவாயில் வழியாக வழிபாடு செய்ய வருகிறவர்கள் தம் சென்னிகளில் தடபட என்ற ஒலியுடன் குட்டி வழிபடும் யானைமுகக் கடவுளுக்கு இளைய ஞானவேழமாகிய முருகப் பெருமானைச் சேவித்துக் கொண்டேன் என்று காப்புச் செய்யுள் அமைகிறது. திருவண்ணாமலைக் கோயிலின் ஐந்தாம் பிராகாரத்திற்குள்ளே

கிழக்குப்புறத்தில் செல்லும்போது உள்ள கோபுரம் வீரவல்லாளன் என்ற ஹொய்சள மன்னனின் பெயரில் உள்ளது. இதுவே அருணகிரி நாதருடன் தொடர்புடையது. இங்கு தான் கண்ட முருகனை "அருணைத்திருக்கோபுரத்தே அந்தவாயிலுக்கு வடவருகிற் சென்று கண்டுகொண்டேன்" என்கிறார். இதுவே முருகதரிசனம். அருணகிரி நாதர் பிரபுடைதேவராய மன்னர் காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவராக (கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி) இருக்கவேண்டும் என்று நம்பப்படுகிறது. அருணகிரிநாதரது வாழ்க்கை பற்றிய பல்வேறு கதைகள் கூறப்பட்டாலும் அறிவு பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் முருகனருளால் காமக்கடலை நீந்திக் கடந்து வந்தமைபற்றி அவர் பாடல்கள் கூறுவனவாக உள்ளன. முருகனைப் பரம்பொருளாகப்பாடும் சிறப்பும் இப்பாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அருணகிரி திருவருணையில் தம் வாழ்வின் காரணமாக, உள்ளம் உடைந்து இனி உயிர் துறப்பேன் என்று வல்லாளன் புதுக்கிய கோபுரத்தினின்றும் கீழே விழ அத்துன்பத்தைக் கண்ட கருணைக்கடலாகிய கந்தப்பெருமான் குருவாக வெளிப்பட்டு சுவாமி களைத் தாங்கி மௌன உபதேசம் புரிந்தனர் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் குறிஞ்சிநில வேடுவ மக்கள் புதல்வியாக வள்ளியம்மை யாரைத் திருமணம் செய்ய விழைந்தவரே அடியேனுடைய துன்பத்தைக் கருத்திற்கொண்டு நீர் அந்தநாளில் உபதேசித்தருளிய இரகசியம் அடியேனைச் சுத்தப்படுத்தி பரவெளியாக்கி விட்டது எனக் கூறுகிறார். அரும்பெரும் சோதியில் உண்டாகிய உயர்ந்த ஞானமாகிய மலையின் முடியிலே தனிப்பெருங் கருணையில் உண்டாகிய ஒப்பற்ற சிவானந்தத் தேனை கட்டு நீங்கிய வெட்டவெளியில் உண்டாகிய ஒன்று மில்லாத ஒன்றை (வெறும் பாழை) தன்னிடத்தில் பெற்றுள்ள தன்னந்தனிமையான நிலையை அடியேன் தெளிவடைந்து உய்யுமாறு ஆறுமுகங்

களையுடைய குமரகுருபரன் உபதேசித்தருளியது வியப்புடையது எனக் கூறுகிறார். (பாடல் 8)

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் முருகன் அன்புக்கும், அழகுக்கும், இன்பத்துக்கும் உரிய கடவுள். இம்மூன்றுக்கும் முருகனுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு இலக்கியங்களினூடாக நன்கு விளக்கப் பட்டுள்ளது. முதலில் 'முருகு' என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ் இலக்கியங்களில் அழகு, இளமை, தெய்வீகம் அன்பு போன்ற அர்த்தங்களிற் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். 'முருகு' என்ற சொல்லுடன் 'அன்' என்ற ஆண்பால் விசுவாசம் சேர்த்து முருகன் என்று அழைக்கப்பட்டான். இந்த முருகனே பண்டைத் தமிழ் மக்களது பழம்பெரும் தெய்வமும், பரம்பொருளும் என்பது சிறப்பான ஓர் விடயமே. தமிழர் பண்பாட்டின் பெருமைக்கும், சமய தத்துவங்களின் உயர்வுக்கும், அழகியலின் சிறப்புக்கும் 'முருகு' பற்றிய எண்ணக்கருவே அடிப்படையாக உள்ளது. பல்வேறு பொருண்மையைக் கொண்ட (connotations) 'முருகன்' என்ற பெயர் இயற்கையாகவே அழியாத அழகும் (Immortal beauty) மாறாத இளமையும் சிவந்த நிறமும் உடையவன் என்று பொருள்படுகிறது. முருகனது வசிப்பிடங்கள் பற்றிப் பேசும் இலக்கியங்கள் அவன் இயற்கை வனப்புமிக்க எழில் கொஞ்சும் மலைகளை உறைவிடமாகக் கொண்டவன் என்று கூறுகின்றன. "கைபுனைந்தியற்றாக் கவின் பெறு வனப்பு" என்று நக்கீரர் கூறுவது மனித முயற்சியினால் உருவாக்கப்படாத இயற்கை அழகையே என்று விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. இயற்கைக்கும் அழகுக்கும் நேரடியான தொடர்புண்டு. அது எமக்கு முன்னால் உள்ளது. எமது உள்ளத்து அழகுணர்வினூடாக இயற்கையைக் கண்டு ரசிக்கிறோம். இந்த இயற்கை அழகே முருகனது வடிவம். முருகனுக்குக் கந்தன், கடம்பன், குகன், கார்த்திகேயன், ஆறுமுகன், வேலாயுதன், குமரன், சுப்பிரமணியன், கலியுகவரதன், சுவாமிநாதன், சரவணபவன், 'சண்முகன், மயில்வாகனன், செவ்வேழ் போன்ற பல்வேறு பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளன. பண்டைத் தமிழர் மரபில் இடம்பெற்ற முருகன் பற்றிய கருத்துகளும் ஆரியநாகரிகச் செல்வாக்கும் இணைந்து முருகவழிபாடு பரிணமித்துள்ளமையைத் திரு

முருகாற்றுப் படையிலிருந்தே காணமுடிகிறது. பண்டைத் தமிழ் நூல்களிற் கொற்றவைச்சிறுவன், இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி என்று போற்றப்பட்ட முருகன் திருமுருகாற்றுப் படையில் தேவசேனாபதி, சிவகுமாரன் என்று பெயர் பெறுகிறான்.

கந்தர் அலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் அழகு

கந்தர் அலங்காரம் என்பது கந்தனுக்கு அலங்காரங்களாக, ஆபரணங்களாக (Ornaments of Kanda) அமைந்த பாடல்கள் என்று பொருள்படும். காப்புப்பாடல் ஒன்றும் 107 செய்யுட்களும் கந்தர் அலங்காரத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இது முருகனுக்குரிய திருவாசக மாக அமைகிறது. இப்பாடல் யாவும் உலகியல் இன்பம் பற்றியும், அதில் இருந்து மீள்வதற்கான வழியாக முருகபக்தி அமைகிறதென்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. கந்தரலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் அழகு பற்றிய கருத்துகளை நோக்கும்போது சிறப்பாக அலங்காரம் என்பது அணி செய்தல், அழகு செய்தல், மெரு கூட்டுதல் போன்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டது. மலர்களால் அன்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களாலும் ஏற்புடை அர்த்தங்களினாலும் தொடுக்கப்பட்ட மாலையாக கந்தர் அலங்காரம் விளங்குகிறது. வடமொழிக் காவிய மரபில் பாமஹர் கூறுவது போன்று.

சப்தார்த்தவ் சுகிதவ் காவியம்

என்ற கருத்து இங்கு எடுத்துக் கூறத்தக்கது. அதாவது சப்தமும் அர்த்தமும் சேர்ந்தது காவியம். சப்தாலங்காரங்களினாலும் அர்த்தாலங்காரங்களினாலும் உருவாவது காவியம். அதே போன்று அருணகிரிநாதரும் ஒவ்வொரு சொற்களையும் தேர்ந்தெடுத்து சொல்நடை (diction), கவித்துவ அழகு (Poetic excellance) தோன்றும் வண்ணம் பாடல்களைச் செய்துள்ளார். உலக வாழ்க்கையில் திளைத்து அதினின்றும் வெளியேற வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் முருக பக்தியைச் சாதனமாகக் கொண்டு முத்தியின் பத்தைப் பெறவிழையும் சாநகரது பேரவா இங்கு அழகுற வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அருணகிரி நாதர் கந்தர் அலங்காரத்தில் "திருச்செந்தூர் முருகனது அழகைக் காண்பதற்கு 4000 கண்கள் கூடப்போதாது என்று பாடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

கந்தரலங்காரப் பாடல்களில் பக்தர்களுக்குத் துணையாகவும், நம்பிக்கையாகவும், பற்றுக்கோடாகவும் இருப்பவன் முருகன் என்பதை,

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப்பாதங்கள்

மென்மைகுன்றா

மொழிக்குத்துணை முருகா எனும் நாமங்கள்

முன்புசெய்த

பழிக்குத்துணை அவன்பன்னிருதோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத்துணை வடிவேலன் செங்கோடன்

மயூரமுமே

என்ற பாடல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

கண்களுக்குத் துணையாக இருப்பது முருகனது மென்மையான பாதங்கள் ஆகும். கண்களால் நாம் காண்பன, காதால் நாம் கேட்பன, புலன்களால் நாம் அறிவன யாவும் மாயையான தோற்றங்களே. இத்தகைய புலன்களுக்குத் துணையாக நின்று சரியான அறிவைத் தருவது முருகனது மென்மையான பாதங்கள் என்பது அருணகிரியாரது கருத்து என்று முன்வைக்கப்படுகிறது. உண்மை குறையாத மொழிக்குப், பேச்சுக்குத் துணையாக இருப்பது எது எனில் அது பரம்பொருளாகிய முருகனது நாமங்களே. பழிக்கும் பாவத்திற்கும் காரணமாக இருப்பது நாம் முற்பிறப்பிற் செய்த கர்மவினைகளே. இதன் காரணமாகவே ஒருவன் பிறப்புக்குட்பட்டு உலக வாழ்க்கையில் அல்லறப்படுகிறான். இத்தகைய பழிக்குத்துணை எனும்போது அதாவது அந்தப்பழிபாவத்தை அகற்றுவதற்குரிய துணையாக அமைவது முருகனது பன்னிரு புயங்கள் என்று கூறப்படுகிறது. தனிவழியே பயத்தோடு செல்பவர்க்கெல்லாம் துணையாக இருப்பது திருச்செங்கோட்டில் வாழுகின்ற கந்தப்பெருமானுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமும், மயூரமுமே என்று அருணகிரி நாதர் கூறுகிறார்.

கந்தர் அலங்காரம் வெளிப்படுத்தும் தத்துவம்

இந்துமதம் என்பது ஆறுவகையான சமயப்பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. அவை சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், செளரம் என்பன. இவற்றுள் குமரக் கடவுளை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொள்ளும் கௌமாரம் தனித்துவமான வழிபாட்டுமுறைகளைக் கொண்டது. குமார தந்திரம் கூறும் விதிப்

படியே முருகவழிபாடு, பூசைகள், கிரியைகள், சடங்குகள் இடம்பெறவேண்டும் என்பது விதி. மக்களது வாழ்க்கையில் சமயம் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாக உள்ளது. சமய வழிபாட்டு முறைகளினூடாகவே ஆன்மா தனது ஆன்மீக ஈடேற்றத்தைப் பெறமுடியும். அந்த வகையில் உயர்குறிக்கோளைச் சிந்தியாது ஆன்மா தான் செய்த கர்மவினைகளுக்கேற்ப பிறந்து இறந்து சம்சார சரிரத்துள் மூழ்கித் திளைக்கிறது. இவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழல்வதையும் இறப்பதையும் நீக்கி அடியேனைத் தேவரிடத்தில் இரண்டறக் கலக்குமாறு விதித்து ஆண்டு கொண்டு அருள் புரியும் ஒரு காலமும் உண்டா குமோ என்று அருணகிரிநாதர் அங்கலாய்க்கிறார் (பாடல் 39). அத்துடன் தவப்பேறு சிறிதுமில்லாத அடியேனை, தவப்பேறுடையார்க்கே கிடைக்கும் ஞானமெய்வழியைக் காட்டிய கிருபை வேறு யாவார்க்குளது? ஏன்று இறும்பூதுறுகின்றார்.

கந்தரலங்காரப் பாடல்கள் அனைத்திலும் அருணகிரிநாதர் தம்மை இறையடி சேர்வதற்குத் தகுதி அற்றவராகவே கருதுகிறார். கந்தர் அலங்கார முதற் பாடலிலேயே,

தவப்பேறு சிறிதுமில்லாத அடியேனைத்
தவப்பேறுடையார்க்கே கிடைக்கும் ஞான
மெய்வழியைக் காட்டிய கிருபைவேறு
யாவார்க்குளது?

என்று தன்னைத் தாழ்த்தியும் இறைவனது கிருபையை உயர்த்தியும் இறும்பூதெய்துகிறார். அவ்வாறு இறைவன் தமக்குக் காட்டும் கிருபையையும் கருணையையும் மிகவியந்து போற்றும் அருணகிரிநாதர் அருட்பெருஞ்சோதியில் உண்டாகிய உயர்ந்த ஞானத்தை அந்த ஆறுதிருமுகங்களை உடைய குமரகுருபரன் தமக்குப் போதித்தமை வியப்புடையது எனக் கூறுகிறார் (பாடல் 8) மேலும் பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்று இறைவனது சிற்றடியைக் குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றிலேன் என்று தம்மீது கழிவிரக்கம் கொண்டு பாடும் பாடல் (67) கவனிக்கத்தக்கது.

ஆன்மாவின் உயர்குறிக்கோளான முத்தியைப் பெறும் வழியை அறியாது இருக்கும் அவல நிலையைக் கந்தர் அலங்காரம் (48) நன்கு எடுத்துரைக்கிறது.

புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம்புயத்திற்
புகட்டியன்பாய் முத்தியை வாங்க
அறிகின்றிலேன்

என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு தன் அறியாமையை, உலகியல் வாழ்வில் மயங்கிக்கிடந்த நிலைமையை எடுத்துரைத்து முருகன் தனக்குதவியதைப் புளகாங்கிதத்துடன் கூறுகிறார்.

பாலேயையை மொழியார்தம்மின் பத்தைப்
பற்றியென்றும்
மாலேகொண்டும்பும் வகையறியேன் மலர்த்தாள்
தருவாய்

என்று மாயோன் மருகனை வேண்டுகிறார் (பாடல் 41)

மேலும் இறைவன் தனக்கு குணங்காட்டித் தன்னை ஆட்கொண்டதை விளக்குமிடத்து,

நிணங்காட்டும் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி
நிற்க நிற்கும்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதேசிகள்

என்ற பாடலை (பாடல் 42) முன்வைக்கிறார். முருகனைத்தாம் கண்ட காட்சியைக் கண்டவாறு விளக்குகிறார். (பாடல் 47)

பக்தித்திருமுகமாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித்திருக்கும் அமுது கண்டேன் செயல்
மாண்டடங்க

புத்திக்கமலத்துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுரளும் பரமானந்த சாகரத்தே

என்று ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிப் பெற்ற காட்சியையும், அனுபவத்தையும் விவரிக்கிறார்.

அருணகிரிநாதரைப் பொறுத்தவரை உலக நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை பற்றிய அச்சமும் கவலையும் உள்ளத்தில் அடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு. அத்தகைய யமபயத்தை நீக்குவது ஆறுமுகப் பெருமானது வேலென்பது தெட்டத்தெளிவாகிறது. அதனை மிக அழகாகப் பாடுகிறார் (பாடல் 50)

படிக்கும் திருப்புகழ்பொற்று வன் கூற்றவன்
பாசத்தினாற்
பிடிக்கும் பொழுது வந்தஞ்சலென்பாய் பெரும்
பாம்பினின்று
நடக்கும் பிரான் மருகா கொடுஞ் சூரனடுங்க
வெற்பை

இடிக்கும் கலாபத்தனி மயிலேறு மிராவுந்தனே

அறுமுகப் பெருமானது வேலும் அது தாங்கிய திருக்கையும் மெய்த்துணையாக நின்று யமபயத்தைப் போக்கும் என்பதை

சூலம் பிடித்தெம் பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும்
காலன் தனக்கொரு காலு மஞ்சமாட்டேன் கடல்
மீதெழுந்த

ஆலம்குடித்த பெருமான் குமரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையுமுண் டேநமக்கொரு
மெய்த்துணையே (பாடல் 107)

தேவர்களின்காவலனும், தேவசேனாபதியுமாகிய திருப்பரங்குன்றின் மீதமர்ந்த குமரனை விளித்து,

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயர் பார்வையிற்
பட்டுமலுந்
சிந்தாகுலத்தனை தீர்த்தருள்வாய் வேல்முருகா

என்று (பாடல் 79) பாடுகிறார். மேலும் முருகனை வழிபடாது வீடும், பொன்னும், பொருளும், பெண்ணும் என்று வாழ்பவருக்கு அவற்றின் நித்தியமற்ற தன்மையை எடுத்துக்கூறி அவர்களது அறியாமையைத் தொட்டுக் காட்டுகிறார் (பாடல் 78)

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமலேற்றங்
கொண்டாடுவீர்கள்
போர்கொண்ட காலனுமைக் கொண்டு போமன்று

பூன்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகையும்
பணச்சாளிகையும்

ஆர்கொண்டு போவாரையோ கெடுவீர் நும்
அறிவின்மையே.

உலகத்துன்பங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் ஆசையும் பற்றும் பாசமுமே என்ற உண்மையை எடுத்துரைக்கும் இடம் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. உலகிற் தோன்றிய மகான்கள், அவதார புருஷர்கள், அருளாளர்கள், மறைஞானியர், சித்தர்கள் யாவரும் முன்வைத்த உண்மை இதுவே. இளமைக்கால வாழ்க்கையில் பொன், மண், பெண் யாவும் உயர்ந்த இன்ப அனுபவத்தைக் கொடுத்தாலும் அதன் நிலையாமை ஒருவனை அவை பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. முன் செய் தவப்பயனால் அறியாமை நீக்கி அறிவுபெறும் நிலையில் இத்தகைய நிலையற்ற பொருள்களிடத்தேவைத்த பற்றை இறைவனிடந்திருப்பி, இறையருளைப் பெற்று விடுதலைபெற முனைகிறான். இதையே அருணகிரிநாதர் பாடல்கள் உணர்த்து

கின்றன. அருணகிரிநாதரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றுச் செய்திகளின்படி உலக இன்பங்களிற் திளைத்த ஒருவர் அதன் மாயத்தன்மை கண்டு அதனின்றும் விடுபட இறையன்பை நாடும்நிலை வெளிப்படுகிறது.

ஆவிக்கு மோசம் வருமாற நிந்துன்னருட் பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைககின்றிலேன்

வினைதீர்த்தருளாய்

என்று (பாடல் 105) திருத்தணி மலைவாழ் முருகனை வேண்டுகிறார். மேலும்

கொள்ளித்தலையில் எறும்பது போலக்

குலையுமென்றன்

உள்ளத்துயரை ஒழித்தருளாய் (பாடல் 106)

என்று வினாவுகிறார். அதாவது இருதலைக் கொள்ளியின் நடுவே அகப்பட்ட எறும்பைப் போல துயருறும் தமது துன்பத்தை ஒளித்தருள வேண்டுகிறார்.

துன்பந் தருகின்ற சுற்றத்தவர்களும், ஊராரும், ஐம்பொறிகளும் என்னைக் கைவிட்ட நிலையில், அடியேனும் இந்த உடலை விடுகின்ற காலத்தில் தேவரிருடைய அடைக்கலமாவேன், மைவருகண்டத்தர் மைந்தா, கந்தா என்று பாடுகிறார் (பாடல் 84). தேவர்கட்கு மணிமுடியாகத் திகழும் முருகனை நோக்கி தம் சஞ்சித வினை தீர்த்து அருள்புரியும்படி வேண்டித் செய்யும் அருணகிரிநாதரது நிலை பாடல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாறு உலகஇன்ப துன்பங்களில் உழன்று மனம் பக்குவப்பட்ட நிலையில் முருகப் பெருமானது துணையுடன் விடுதலை பெறத் துடிக்கும் அருணகிரியாரின் உள்ளம் புலப்படுமிடம் சிறப்புடையது.

திருவடியுந் தண்டையுஞ் சிலம்புஞ்சிலம்பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறும் மலர்க்கண்களுங்
குருவடிவாய் வந்தென்னுள்ளங்குளிரக்

குதிகொண்டனவே

(பாடல் 102)

இந்துமதத்தில் ஆன்மாவின் உயர் குறிக்கோள் வீடுபேறாகிய முத்தியாகும். இதனை அடைவதற்கு ஆன்மாவும் முயலவேண்டும், இறைவனும் அருள்வேண்டும். இறைவன் குரு

வடிவாக எழுந்தருளி வந்து உண்மையை உபதேசிக்கும்போது ஆன்மாக்கள் தமக்கும் இறைவனுக்குமிடையே உள்ள உறவினைக்கண்டு இறைவன் பாதங்களிற் சரணடைகின்றன. இங்கே அருணகிரிநாதர் திருவடி, தண்டை, சிலம்பு, கிரௌஞ்சமலையின் நடுவே துளைத்துப் போர் செய்த கூர்மையான வேல், பன்னிரு தோள்கள், ஆறுமுகங்கள், மலர்க்கண்களோடு முருகன் குருவடிவாக வந்து தன்னுள்ளங்குளிர ஆட்கொண்டான் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறார்.

போக்கும் வரவும், இரவும் பகலும், புறமும் உள்ளும், வாக்கும் வடிவும், முடிவுமில்லாத தொன்று வந்து, வந்துதாக்கும் ஆனந்த மனோலயம் ஆனந்த பரவசமானது எனவும், அது வார்த்தைகளினால் விளக்கமுடியாதது எனவும் கூறுகிறார். இந்த ஆனந்த மனோலயம் என்பது மகிழ்ச்சி மிகுதியால் மனம் ஒருவழிப்பட்டு இறைவன்பால் அமைதல் என்று பொருள்படும்.

இவ்வாறு முருகப்பெருமானது திருக்கடாட்சமும் குருவடிவும் தம் மனோநிலையை மாற்றியமைத்ததை அழகுற எடுத்திரும்புகிறார்.

சேல்பட்டழிந்தது செந்தூர்வயற் பொழில் தேங்

கடம்பின்

மால்பட்டழிந்தது பூங்கொடியார் மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட்டழிந்தது வேலையுந் குரணு வெற்புமவன்
கால்பட்டழிந்த திங்கென்றலை மேலயன்

கையெழுத்தே (பாடல் 40)

திருச்செந்தூரில் உள்ள கழனிகள் சேல் மீன்கள் குதித்துத் திரிவதனால் அழிந்து போயின. மலர்க்கொடிபோலுள்ள பெண்களின் மனமானது சோலையில் உள்ள இனிமையான கடம்பமலர் மாலையில் உள்ள விருப்பம் காரணமாக அழிந்து போயிற்று. பெருமை தங்கிய மயில் வாகனத்தை உடைய முருகக்கடவுளது வேலாயுதத்தால் குரபத்தினும், கிரௌஞ்சமலையும் அழிந்து போயின. இவ்வுலகில் அடியேனுடைய தலை மேல் எழுதியுள்ள அயன் எழுத்து கந்த வேளுடைய திருவடிபட்டு அழிந்துபோயிற்று, என்ற பாடல் ஒருவகையில் நாயகி நாயக பாவத்தை விளக்குவதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இறைபக்தர்கள் தம்மை நாயகியாகவும் இறைவனைத் தம் தலைவனாகவும் கொண்டு வழிபடும் வழக்கம் உயர்பக்தியைக் குறிக்கிறது. அவ்

வேளை முருகப்பெருமானது மார்பில் உள்ள கடம்பமாலை அவர்களது காதல் வெள்ளத்திற்கு ஓர் அணையாக அமைந்து விடுகிறது. எனவே தான் பூங்கொடியார் மனம் பெருமான் அணிகின்ற கடம்பமலர் மாலையில் அன்புற்று, விருப்புற்று அழிந்து போயிற்று என்றார்.

இவ்வாறு அருணகிரிநாதரது கந்தர் அலங்காரப் பாடல்கள் யாவும் அழகியல் வாழ்க்கை அனுபவத்தையும் அதனின்றும் விடுபட வேண்டிய காரணங்களையும், விடுபடுவதற்கு வேண்டிய வழிகளையும் எடுத்துக்கூறி அத்தகைய வழிகள் மூலம் பெறும் ஆனந்த மனோலயத்தையும் வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. அவ்வாறு உறுதி பெற்ற மனோநிலையுடன் ஆறுமுகனது தாகசனத்தைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக்கூறும் அருணகிரிநாதர்,

நாளென் செய்யும் வினைதான் என்செய்யும்

எனைநாடிவந்த

கோளென்செய்யும் கொடுங் கூற்றென்செய்யும்

குமரேசனிரு

தாளும்சிலம்பும் சதங்கையும்

தண்டையுஞ்சண்முகமுந்

தோளுங்கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து

தோன்றிடினே (பாடல் 38)

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

1. திருமுருக கிருபானந்தவாரியார், (1995), கந்தர் அலங்காரம், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
2. Meenakshi Sundaram, T.P., (1974), Aesthetics of the Tamils, University of Madras, Madras.
3. Srinivasa Iyengar, P.T., (1985), Pre-Aryan Tamil Culture, Asian Education Services, New Delhi.
4. Zvelebil Kamil, V., (1981), Thirumurugan, IITS, Madras.

Mrs. Santhi Navukarasan

hindudir@yahoo.com

இலங்கை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்கள் இந்து நாகரிகத்துறை (சிறப்பு) இளங்கலைமாணிப் பட்டத்தினை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலும், பொது முகாமைத்துவம் மற்றும் சமயமும் தத்துவமும் கற்கைநெறியில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவர். இலங்கை நிர்வாக சேவையில் அதிவிசேட தரத்தினைக் (SLAS Special Grade) கொண்டுள்ள இவர், உதவி அரசாங்க அதிபராகத் தனது முதல் நியமனத்தைப் பெற்று யாழ் மாவட்டத்தில் ஊர்காவற்றுறை, சண்டிலிப்பாய் பிரதேசங்களில் சேவையாற்றியவர். பின்னர் 1988 முதல் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றியதோடு, 2000 ஆம் ஆண்டில் இருந்து பணிப்பாளராக சேவையாற்றி வருகின்றார்.

இலங்கையில் பல ஆய்வரங்குகளை முன்னின்று வழிநடத்திவரும் இவர் 2004 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இரண்டாவது உலக இந்து மாநாட்டினை முன்னின்று நடாத்தியவர்களுள் ஒருவர். இந்தியா, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இடம் பெற்ற ஆய்வரங்குகளிற் பங்குகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்துள்ளதோடு சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டு கௌரவம் பெற்றுள்ளார்.

இலங்கை வானொலியிலும், தொலைக்காட்சியிலும் சமய நிகழ்ச்சிகளில் சமய உரையாற்றுபவர். இந்து சமய நிறுவனங்களிலும் இந்து ஆலயங்களிலும் சமய சொற்பொழிவுகள் இவரால் ஆற்றப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் இவர் சமய சமூகப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

அருணகிரிநாதரின் வருணனையில் அநுபூதி ஓர் ஆய்வு

திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன்

பணிப்பாளர், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, இலங்கை

அறிமுகம்

முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் கலியுக வரதனாகிய முருகப்பெருமானின் பெருமை பேசும் பக்திரசம் ததும்பும் பல நூல்களை அருணகிரிநாதர் எமக்கு அளித்துள்ளார். திருப்புகழ், கந்தர் அலங்காரம், திருவகுப்பு, கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அநுபூதி, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திரு எழுகூற்றிருக்கை ஆகிய இவை சைவ மக்களின் நிலையான பொக்கிஷங்களாகும்.

முருகனுக்கு திரு முகங்கள் ஆறு. திருமுகங்களின் அறிமுகம் போன்றவையே அருணகிரியார் அருளிய இவ் ஆறு பெருநூல்கள். நாம் தினமும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய நூல்களில் 51 பாடல்களைக் கொண்ட 'கந்தர் அநுபூதி' மிகச் சிறந்த நூலாகும். முருகனின் அருளமுதத்தை உலகோர் எளிதில் பெற்றுய்யுமாறு அருணகிரியார் வாரிவழங்கியுள்ள நூல் இது என்றால் மிகையாகாது.

இஃது நெஞ்சக்கனல் கல்லாகின் நெகிழ்ந்துருகச் செய்யவல்லது. மேலும் மனம் நிலையற்ற இவ் உலக போகங்களில் மூழ்கி பிறப்பு, இறப்பில் உழன்று அலையவிடாது தடுத்தாட்கொள்ளவல்லது. அதுமட்டுமா நினைந்துருகும் அடியாரை நையவைத்துடன் எமது சிந்தா குலத்தையும் தீர்ப்பது.

'கந்தர் அநுபூதி' தோற்றத்தில் சிறியது. ஏற்றத்தில் பெரியது, மந்திரமும் தந்திரமுமான எந்தையைச் சிந்தித்து வந்திருக்கும் மந்திரநூலே, கந்தர் அநுபூதி.

செந்தமிழையே கருவாகவும், ஞானத்தை உருவாகவும் கொண்ட முருகனை அருச்சித்த அருணகிரிநாதர் திருக்குமரன் அருட்கடலில் அமிழ்ந்தி மகிழ்ந்தவர். இவர் வந்தித்த கந்தர் அநுபூதி, காப்பு நீங்கலாக செம்பொருள் சிறந்த ஐம்பது பாட்டுக்கள் தீட்டப்பட்டது. ஐம்பது

பாட்டுகளும் செவ்வேளின் செந்தமிழ்த் திருவடியை அருச்சிப்பன.

இவ் அருச்சனைப் பாங்கைத் திருமூலர் திருமந்திரம் தாங்கி நிற்கின்றது.

ஐம்பத்தெழுத்தே அனைத்து வேதங்களும்
ஐம்பத் தெழுத்தே அனைத்து ஆகமங்களும்
ஐம்பத் தெழுத்தேயும் ஆருமறிந்த பின்
ஐம்பத் தெழுத்தும் போய் அஞ்செழுத் தாமே

'கந்தரநுபூதி பெற்றுக் கந்தரநுபூதி சொன்ன எந்தையருள் நாடியிருக்குநாள் எந்நாளோ' என்று தாயுமானார் இந்நூலின் பெருமையை அருமையாக அருளியுள்ளார். அருணகிரியாரின் கருணையில் உருவான 'கந்தர் அநுபூதி' தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற நோக்குடன் உயிர்கள் உவந்து அவனடி அணுக அருளப் பெற்றது. அநுபூதிப் பேரின்பத்தைப் பிறர் உணர வைப்பது கடினமாகும். சீனி இனிப்பதை ஒருவன் தான் அனுபவிக்கலாம். ஆனால் பிறரை அனுபவிக்க வைக்க முடியாது. ஆனால் இவர் தான் முருகனின் திருவருள் பெற்று, மற்றவர் உய்த்துணர்ந்து துய்த்தல் பெறத்தம் அநுபவத்தை அருளியுள்ளார்.

திருமூலரின் திருமந்திரத்திற்கு சைவர்கள் அளித்திருக்கும் மதிப்பை முருகபக்தர்கள் கந்தர் அநுபூதிக்கு அளித்துள்ளனர். திருமூலர் மாடு மேய்ப்பவன் உடலிலிருந்து திருமந்திரம் பாடினார் என அறிவோம். கந்தரநுபூதியும், கந்தர் அலங்காரமும் அருணகிரியார் கிளி உடலிலிருந்து பாடினார் என்பது வரலாறு. கந்தர் அநுபூதியும் இவர் அப்போதைக்கப்போது தமக்கிருந்த மனநிலைக்கும் பக்திநிலைக்கும், ஞானநிலைக்கும் ஒத்தவாறு தனித்தனியே பாடிய பாடல்களின் தொகுதியாகும் எனத்தோன்றுகிறது என்கிறார் தணிகைமணி. இவ் அநுபூதிப் பாடல்கள் சில பேறுபெற்ற ஞானநிலையையும், சில நெஞ்சுக்கும், உலகத்திற்கும் உபதேசித்த நிலையையும் காட்டுகின்றன. ஞானப்பேறு

பெற்றபின் முந்திய பிந்திய நினைவுகள் எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு நூல் முழுவதும் ஒரே இடத்தில், ஒரே காலத்தில் பாடப்பெற்று இருக்க வேண்டும் என்று கருதுவதே முறையாகும். 51 பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட இந்நூல் திருமந்திரக் கருத்துகளின் எதிரொலியையும் கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இறுதிச் செய்யுளில் அயன் கையெழுத்தை அழித்து முருக வேள் தானே ஒரு புதிய விதியைப் பொறித்து வருகிறான் என்ற தனிப்பெருங் கொள்கை வெளியிடப் பெறுகிறது.

'கால் பட்டு அழிந்தது) இங்கு) என் தலை மேல் அயன் கையெழுத்தே' என்ற கொள்கையைத்தான் கந்தர் அனுபூதியும் இந்த இறுதிச் செய்யுளில் வெளியிடுகிறது.

கந்தர் அனுபூதிப் பாடல்களில் தரப்படும் செய்திகளைத் தொகுத்து நோக்குவோம்

காப்புச் செய்யுள்
(ஐந்து கரத்தனை வந்திப்போம்)

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள் சண்முகனுக் இயல் சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கரவாணை பதம் பணிவாம்

நாம் நீந்தும் கடலில் எடுக்கும் முதல் முத்து காப்புச் செய்யுள். விநாயகரைத் துதித்துப் போற்றி கல்போன்ற உள்ளம் கசிந்துருகிப் பரக்கவும், சண்முகனுக்கு புனைமாலையாம். அனுபூதி சிறக்கவும் அருணகிரியாரின் வருணனையில் தப்பாமல் செப்பப்பெறுவது காப்புச் செய்யுள்.

முதலாம் செய்யுள் முதல் நான்குவரை நவிலப்படுவன

மயில், சேவல், வேல் என்று பாடும் பணியையே வேண்டுகின்றார். மாண்டமனத்து அனுபூதி ஆசான் அகப்பற்றும், புறப்பற்றும் அகன்ற அன்றே சுகம் பெறலாம். பஞ்ச பூதங்களோ, ஞானோதயமோ, வேதங்களோ, யானோ, மயமோ தன்னை மயக்க என்னை ஆட்கொண்ட இடமோ ஆண்டவனை அறிய மாட்டா. இவ்வளவும் கடந்த இடத்தில் தான் மெய்பொருளைத் தூய்க்கலாம். மனைவி, மக்கள் வீடுவாசல், மாடு போன்ற பதங்கள் அனுபூதிக்குத் தடையன்று. இவற்றை உயிர் என்று எண்ணு

தலோ தடை. சூரபன்மன்மேல் வேற்படையை விடுத்து, அவன் கொட்டத்தை வேலன் அடக்கியதுபோல சூரபன்மனாகிய ஆணவத்தை அவன் அடக்க வேண்டும் என அப்பாடல்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

5ம் செய்யுள் முதல் ஒன்பது வரை உரைக்கப்படுவன

மாயையுள் சிக்கியவர், ஆறுமுகனின் திருப்பெயர் சொன்னால், மாயை அத்தனையும் மாயும். உள்ளத்தை உருகச்செய்தால் தான் ஆண்டவன் அருளை வேண்ட முடியும். நிலையில்லாப் பொருளை நிலையாக எண்ணி மனம் தானும் கெட்டு, நினைப்போரையும் கெடுக்கின்றது. இல்லாதவருக்கு ஈதல் செய்து இறைவனை நினைக்கவேண்டும். பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் மயங்கியவருக்கு இறைவன் மாயையைப் போக்கடிப்பான். மாதர்வலையில் சிக்கிய என்னை உனது வேலினால் மாயவலையிலிருந்து விடுவிப்பாய் என அப்பாடல்கள் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார். முருகனிடம் வேண்டுகல் செய்கின்றார்.

10 முதல் 19 வரையான செய்யுள்களில் பகரப்படுவன

முருக அடியவனாகிய என்னிடம் யமன் வந்து விட்டான். நீ மயில் ஏறி வந்து யம பயத்தைப் போக்கி அடியேனை ஆண்ட ருள்வாய். இறவாத வண்ணம் உண்மைப் பொருளை உபதேசித்த வேலவனே! தேவதேவனே! ஐம்புலன்களையும் வென்று பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவை கடைத்தேற்ற இறைவன் வருவார் பிறப்பு இறப்பற்ற முருகனிடம் சிந்தையை அடக்கியே சம்மா இருக்கின்ற திறனைப்பெற, வேறுபொருள் அறியாது, குமரனையே குருவாகக் கொண்டு அருள் பெறாதவர், மெய்பொருளைத் துய்க்கமுடியாதவர். ஐம்புலன் வழிக்சென்று அவாவை அறுக்க வேண்டும், மனமே வேல் ஏந்திய முருகனின் திருவடியைப் பற்றி உய்வாக என எடுத்து இயம்புகின்றார்.

15ம் செய்யுள் முதல் 19ம் செய்யுள் வரை செப்பப்படுவன.

தீய குணங்களை ஒழிப்பதில் வீரராக விளங்க வேண்டும். இதில் வெற்றி காண முருகனின் திருநாமங்களை மொழிந்து நெக்கு,

நெக்கு உருக, அருள்வாய், பேராசை எனும் பெரு நோயால் கட்டுப்பட்டு, சொல்லொணாத தீவினையால் உழலக்கூடாது. தேவர் சிறை மீட்ட செல்வன், மீட்க வல்லவன். உள்ளம் ஒன்ற நாம் பெற்ற கல்வியும், உற்ற அறிவும், வேலனார் தந்தன. இதனால், பூமியில் அஞ்ஞான மயக்கம் தெளிந்து, உள்ளதை உணர்வீர். அவன் புகழை நாவினால் நாளும் பாடுங்கள்.

பிறப்பு, இறப்பு, உணர்வு மறுப்பு இல்லாதவரும், பிரம்மனும் திருமாலும் அறிய முடியாதவருமாகிய மலமற்ற விமலன் மருகனே அருள்க. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை யாம் பாடோமானால், அழகும், செல்வமும் நல்ல மனமும் நிறைந்த குணமும் சிறந்த குல அருமையும் அருகிடும் எனக் குறிப்பிட்டுப் பாடுகின்றார்.

20 முதல் 24ம் செய்யுள் வரை எடுத்து இயம்பப்படும் கருத்துகள்

பெறுதற்கரிய அருமைப் பொருளை அடியவனாகிய நான் அனுபவிக்கும் தகுதியை எனக்கு உணர்த்தியமை அதிசயத்திற்குரியது முத்திக்கு வித்தாகும் நிலையாமை, மறவாமை என்ற இறவாத நிலையை எய்துமாறு உனது திருவடிகளை தருவதற்கு இசைவது எந்நாளோ இளமை குன்றாக் குமரன் எனச் சிந்தித்து வந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது வியப்போ ஞான பண்டிதனின் திருவடிகளைக் பற்றுக் கோடாகக் கொள்ள அவற்றைத் தந்து அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞானத்தை ஆக்கி என்னை உய்விக்க வேண்டும். சிற்றின்பத்தில் சிக்கிய சிறியோன் பேரின்பம் பெறப் பெற்றவன் எனக் கழிவிர்க்கம் கொண்டு முருகனிடத்தில் செப்புகின்றார் அருணகிரிநாதர்.

25ம் செய்யுள் முதல் 29ம் செய்யுள் வரை இயம்பப் பெற்றவை

கொடிய வினையால் பீடிக்க பெற்ற வாழ்வை விரும்பி அலைவது, செவ்வேள் பெருமைக்கு ஒவ்வாது, பற்றுக்கோடு அற்ற அடியேன், அருள்பெற ஞான குருவே அருள வேண்டும். நிலையற்ற வாழ்வு விலையற்றதென அலைவுற்ற காரணம் பூரணமான எனது விதியே, யான் என்ற மமதை என்னை விழுங்கிய போது ஆட்கொண்டு ஞான நிலையாய் தானாய் நிலை

நிற்க வைத்த திருவருள் சொல்லும் தரமன்று. இல்லை என்னும் எல்லை இல்லாது சிறியோனைச் சிக்க வைத்தீரே! அறியாமை யான் சிறியோன் செய்த சிறு பிழையெல்லாம் பெரியோனாகிய பெம்மானே பொறுப்பது உன்கடனே என முருகனிடம் விண்ணப்பம் செய்கின்றார்.

பற்றுக்கோடு இல்லாதவனுக்குச் சற்றேனும் இரங்காயோ என்று 26வது பாடல்

ஆதாரமிலானருளைப் பெறவே
நிதானொரு சற்று நினைத்திலையே.....

முருகனிடம் விண்ணப்பிக்கின்றார்

30ம் செய்யுள் முதல் 35 வரையான செய்யுள்களில் கூறப்படும் சிந்தனைகள்

ஓப்பற்ற அருளைக் கந்தன் எனக்கு உபதேசிக்க அடியேன் பெற்றது அனுபூதி. இதை அனுபூதி மான்கள் அனுபவிக்க முடியுமே அல்லாது பக்குவமற்றோருக்கு உற்றது உரைத்தல் இயலாது. மாயைவாழ்வில் ஓயாது மயங்கிக் கிடந்த என்னை மீட்ட முருகனின் திருவருளில் திழைத்து, அவனை அர்சிப்போம். மெய்ப் பொருளை அறிந்து பொய்ப்புலச் சிற்றின்பம் எய்தாமல் விடுபட கருணாகரன் அருள்புரிய வேண்டும். பொது மகளிரின் மாயை வலையில் ஓயாது சிக்காது சண்முகனின் கண்ணோட்டமே எண்ணிறந்த நல்லருளைத் தந்தருளும் என நவில்கின்றார்.

36ம் செய்யுள் முதல் 41 வரை எடுத்து இயம்பப்படும் தாற்பரியம்

சிவபிரான் திருச்செவியில் ஓதிய பிரணவப் பொருளை அடியேனுக்கும் அருளுக. முருகப் பெருமானின் திருக்கூட்டத்தில் ஒருவனாய் வருவதற்கு மனமே அவனை வேண்டு. இதற்கு உறுதுணையாய் அகத்தில் அடியிலுள்ள அகந்தையை அகற்றி விடு. வெற்றுப் பேச்சில் உற்றுமுந்து ஏதுமறியாப் பாதகனாகிய கடைய னேனை உடையவனாக்கிய நின்கொடைக் கருணை எடை போட்டு எடுத்துரைக்க இயலாதது. எழு பிறவிகள் ஆளவும் மண், பெண், பொன் போன்ற மூவகை ஆசைகள் மாளவும் அருள் செய்க. உன் வேலை வணங்குதலே வேலை யாகக் கொண்ட நான், சுகபோகத்தில் அகப்படாது

ஆட்கொள்வாய். யமன் வயப்பட்டு இறவாமல், அவயம் தருக. என்று முருகப்பெருமானிடம் இறைஞ்சுகின்றார்.

42ம் செய்யுள் முதல் 45வது செய்யுள் வரை

முனைப்புக் காரணமாக நினைப்புத் தவறிய அறிவினால் அவனை அறிய முடியாது. திருவருளினால் உணரும் நெறியை ஞானகுருநாதன் எடுத்துக் காட்டியதும், உலகத் தொடர்பு இலகுவாய் விலகி, என்னை மறந்தநிலை எய்தியது. அவாவெனுங் கட்டை, முதிர்ந்த திருவருளால் அறுத்தனை, இதனால் சொற்கடந்த நற்பயனாம் அனுபூதி அருளியது அடியவருக்கு அருள் செய்யும் முருகவேள் திருவடி தீட்சை அருளிய அற்புதக் கருணை. சொற்களில் நிற்கா. கல்வி பரவாது பதுக்குவோரை நாடி, ஞானத்தைத் தேடி, வாடி இரக்காது, கோடி மெய்ப் பொருளைக் கூடித் துய்க ஞானகுருவே அடியேனுக்கு இடித்துரைக்க வேண்டும்.

45ம் செய்யுள் முதல் 51ம் செய்யுள் வரையுள்ள செம்பொருள்

தாயும், தந்தையும் சொந்தக் கந்தவேளே. எனவே எனது மனக்கவலையை தனக்குவமையில்லாள் மாற்றி ஆட்கொள்ளவேண்டும். மெய்ப்பொருள் கலந்துள்ள முக்திகளைப்பெற, இமையோர் இறைவா சித்தியருள்க. மெய்ஞ்ஞானிகளின் வேற்றுமையோ அசைவோ இன்றி, நீக்கமற நிறைந்திருப்பான் நிர்மலனானதர் வேலவன். ஒருவன் பெறும் துன்பத்தைத் துடைக்கும் பேரருளை பிறிதொருவருக்கு வழங்கமாட்டான். அறிவிழிந்து, நெறிதவறி மயக்கத்தால் தயங்குவான். அறக்கடவுளை மறவேன்.

உருவாய், அருவாய் உள்ள பொருளாய் காணமுடியாத அருளாய், நறுமணமாய், மலராய் இரத்தினமாய் அதன் ஒளியாய், கருவாய் அதனுள் உயிராய், முக்தியின் சித்தியாய், அதை அடையும் ஞானநெறியாய், குருவாய் என்முன் தோன்றி அருள் செய்வாயாக.

46வது பாடலில் மனக்கவலை மாற்ற மருந்து

எந்தாயுமெனக் கருட்தந்தையுநீ
சிந்தா குலமானவை தெனையாள்
கந்தா கதிர் வேலவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறை நாயகனே

என தன்னை ஆட்கொள்ளுமாறு இப்பாடலில் வேண்டுகல் செய்கின்றார்.

பொருத்தமான உவமைகளைக் கொண்டு கருத்துகளை நயமுறவிளக்கும் இந்நூல் சொல்லழகு, சொல்வன்மை, சந்த இனிமை நிறைந்த பாடல்களுடன் சிறந்த பக்தி இலக்கியப் படைப்பாகவும் திகழ்கிறது.

அருணகிரியாரால் பாடப்பட்ட இத்தோத்திர நூல் கிளியுருவில் இருந்து கொண்டு கந்தக் கடவுள் திருச்செவியில் இந்நூலை அவர் ஓதினார் என வரலாறு கூறுகிறது.

இயற்றமிழுடன் கூடிய "செஞ்சொற் புனை மாலை" என அருணகிரிநாதர் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். இசைத் தமிழால் திருப்புகழைப் பாடிய அவர் இயற்றமிழால் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார் எனலாம்.

கந்தவேளுக்குரிய மந்திர மலர்மாலையாக விளங்கும் இந்நூல் அருணகிரிநாதர் தம் தெய்வீக அனுபவத்தின் வெளியீடாக உள்ளது.

அனுபூதிநிலையைப் பெறுவதற்குத் தடையாயிருக்கும் உலகப்பற்றின் பிடிப்பிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் காத்திடமாறு வேண்டும் வகையில் பல பாடல்கள் உள்ளன.

மண், பொன், பெண் ஆகியவற்றில் மயங்கும் மூவாசைகளை மூவேடணை என்கிறார். அருணகிரிநாதர் ஆசை என்னும் சங்கில் துகளாயினவுடன், பேசா அனுபூதி பிறந்தது என்று அவர் குறிப்பது நினைத்தற்குரியது.

சரீரா மணியுற் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினைதன் பருளால்
ஆகா நிகளற துகளாயின்பின்
பேசா அனுபூதி பிறந்ததுவே

தமக்கு அனுபூதி அருளிய கந்தன் கருணையை நினைத்து, நினைத்து அதனை அவனிடமே நன்றிப் பெருக்குடன் சொல்லிச் சொல்லி, வியந்து வியந்து பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை வழங்குமாறு கந்தவேளை நோக்கி வேண்டுவது குறிப்பிடத் தக்கது.

கூகா வென வென்கிளை மூடியழப்
போகா வகை மெய்ப் பொருள்பே சியவா

நாகா சலவே ல்வநா லுகவித்
யாகா சுரலோ கசிகா மணியே!

சாத்திர நூல்கள் பலவற்றையும் கற்று
அடைந்த அறிவைக் கொண்டு பிறருடன்
சமயவாதங்கள் புரிவது அனுபூதி பெறுவதற்குத்
தடையாக இருக்கும் என்பதைக்

கலையே பதறிக் கதறிக் தலைபடு
கலையே படுமாறதுவாய் விடவோ.....

என்று அருணகிரிநாதர் கந்தவேளிடம் கேட்பதாக
உள்ள இப்பாடல் வரிகளில் அறியலாம்.

தம் நெஞ்சிற்கு உய்யும் நெறியை உணர்த்தும்
வகையிலும் அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். 14ம்
பாடலில் அவாவை அறுப்பதே முருகனைப்
பெறும் முக்திநெறி.

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல் பெற்
றுய்வாய் மன்னே ஒழிவா யொழிவாய்.....

இறையணர்வுடன் இணைந்த ஈதயுமே
மக்கள் உய்தி பெறுதற்கான நெறி என்பதனை
அவர் காட்டியுள்ளார். ஐம் பொறிகளின் வழியே
செல்லும் அவாவினை ஒழிப்பதால் முருகன்
திருவடியைப் பெற்று உய்தி பெறலாம் எனத் தம்
நெஞ்சிற்குக் கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இறையணர்வில்லாத நெஞ்சத்தைக் கனல்,
திணியா மனோநிலை எனவும், மனைவி, மக்கள்
மீது வைக்கும் ஆசையினைத் தளை எனவும்,
மங்கையர் மையலை வலை எனவும் அகப்படாது
ஆட்கொள்வாய். இயமன்வயப்பட்டு இறவாமல்,
அவயம் தருக, என்று முருகப்பெருமானிடம்
இறைஞ்சுகின்றார்.

இவ்வாழ்வின் நிலையற்ற தன்மையை மின்
எனவும், துன்பம் தருவதால் அதனை விந்த
மலைக் காடு எனவும், வள்ளியைக் குற மின்
எனவும் இந்நூல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அநுபூதியை அடுத்தவருக்கு எடுத்துரைக்க
இயலாது என்பதனை

"ஆன வமுதே! அயில் வேலரசே! .....

எனவரும் பாடலில் எடுத்துரைக்கின்றார்

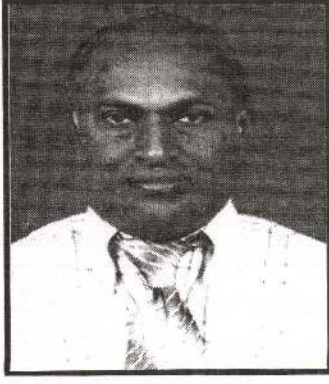
அநுபூதி உணர்வை எவரும் நயக்க உரைக்க
முடியாது என்பதனை

செவ்வானுருவிற் நிகழ்வேலவனன்
றெவ்வாதென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிவின் ரதலால்
எவ்வா றெருவர்க் கிசைவி பதுவே

அநுபூதி சொற்கடந்தது. இதை, அகக்கண்
கொண்டே, உணரலாம். இந்நிலையை "முகத்திற்
கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள் அகத்திற்
கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்" என்று
திருமூலர் விளக்குகின்றார்.

நிறைவு

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க இந்நூல் படிப்பவர்
மனத்துள் பக்தியுணர்வை எழுப்பும் திறன்மிக்க
தாக உள்ளது என்றால் மிகையாகாது. பாட்டின்
பொருளை உணர்ந்து, இரண்டு அல்லது மூன்று
முறை படித்த அளவில் மனத்துள் சென்று பதிந்து
விடும் தன்மையுடையதாக இதன் ஒவ்வொரு
பாடலும் அமைந்துள்ளது. நெஞ்சக் கனகல்லு
நெகிழ்ந்து உருகுமாறு புனைந்த செஞ்சொல்
மாலையாகக் கந்தரனுபூதி விளங்குகின்றது.
முருகன் அடியார்களின் இந்நூல் பாராயண
நூலாகவும், மந்திர நூலாகவும் கந்தர் அநுபூதி
போற்றப்படுகிறது.

Prof. Dr. N.V.M. Navarthinam

paransi81@gmail.com

முனைவர் நா.வி.மு. நவரெத்தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தில்
இசைத்துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

ஆறுமுகனின் வரைத்தலங்களில் உயர்வான “திருத்தணி” திருப்புகழ் ஊடான ஓர்ஆய்வுப் பார்வை

முனைவர். நா.வி.மு நவரெத்தினம்

மேனாள் தலைவர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

“தெய்வத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும்” தென்னாடுடைய சிவனை எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாகச் சுட்டும் அரும் பெரும் தமிழ் இசைத் தோத்திரங்கள் ஆகும். இத்துணைக்குப் பெரும் இசைத்தமிழ்ப் பாடல்களால் சிவனைப் போற்றும் இசைப் பிரபந்தங்கள் இன்று வரை தமிழில் இல்லை என்பது இவ் ஆய்வில் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. “திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தை வலுவாலே” ஒருத்தரை மதிப்பதில்லை உந்தனருளாலே என முருகப் பெருமானை வேண்டி அமிர்தக்கவித்தொடையால் உலகவர் காண முருகனை அழைப்பித்தவர் அருணகிரியார். இவர் தந்த திருப்புகழ் பாடல்களின் மொத்தத்தொகை பதினாறாயிரம் என “அருணகிரிநாதர் பதினாறாயிரமென்றுரை செய்திருப்புகழை” என தனிப்பாடற்திரட்டும் “பச்சை மயில்வாகனமும் வடிவேலும் குக்குடமும் பாடி” என தணிகை மணி வ.அ.செங்கல்வராயப் பிள்ளையும் குறித்து நின்றல் காண்க.

சிவன் பெருமையை இருபத்தேழு அருளாசிரியர்கள் எழுதுமறைத் திருமுறையால் தர கலியுக தெய்வமாகி அரிய தமிழ் தானளித்தமயில் வீரனாகவும், யாப்பு ஆராயும் சொற்றமிழ் அருள்தரு முருகனாகவும் விளங்கும் நமது கந்தப் பெருமானை நம் சொந்தப் பெருமானை தேன் சந்தத் தமிழால் தெளித்துத் தருபவர் அருணகிரியார்.

“அந்தாதி இல்லா இறைவனுக்கு அந்தாதி அன்றுரைத்தும் நந்தா வகுப்பு அலங்காரம் அவற்கே நனிபுனைந்தும் முந்து ஆதரவில் அவன் புகழ் பூதியும் முற்றும் சொன்ன எந்தாய் அருணகிரி” என அருணகிரியார் தம் தெய்வத் தமிழ் சந்தத் தமிழ் வாண்மையை அறிஞர் பலவாறு போற்றுவர்.

திருப்புகழின் தெய்வத் தமிழ்ச் சிறப்பு

எல்லாரும் ஞானத்தெளிஞரே? கேளீர் சொல்? கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ?

பொல்லாக் கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன் திருப்புகழைக் கேட்கும் செவி. வேதம் வேண்டாம் சகலவித்தை வேண்டாம் கீத நாதம் வேண்டாம் ஆதிசுருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் தாள் போற்றும் திருப்புகழைக் சேளீர் தினம் என்பது அறிஞர் ஞானிகள் திருவாக்கு.

திருப்புகழ்க்கண் ஆறுமுகம் தோன்றும் அழகிய வேல் தோன்றும் அவன் ஏறுமயில் தோன்றும் எழில் தோன்றும் சீறிவரும் சூரன் முடியைத் திணித்தல், தோன்றும் என்பது பொய்யாமொழி.

முருகன் எங்குற்றான் என்பது மிகப் பெரிய வினா. இதன் விடை இதோ பொருப்பது பொடிப்படவிடுத்திடு கைவேலா இருப்பிடம் உனக்கேது? எனக்கருளியம்பாய்? உருக்க நல்விழுக் குலம் ஒழுக்க மிலரேனும் “திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினிலிருப்பவர்” எனவே திருப்புகழே முருகனின் நிலையான இருப்பிடம் என்பது அறிவாம்.

முருகப்பெருமான் திருவடிதனை தலை மேற் பெறும் பேறு பெற்றவர் அருணகிரியார் அவர் திருவடியை குருவடிவாகப் பெறுபவர் திருப்புகழைப் பாடுபவர்கள், கேட்பவர்கள் கேட்பிப்பவர்கள் முருகன் திருவடியையும் அருணகிரியார் குருவடியும் பெற்று இப்பரத் தினை வென்று வாழ்பவர்.

திருப்புகழ் அருணகிரி எமதடிகள் திருவடி குருவடிவாம் என வாரியார் சுவாமிகள் தமது ஞானானுபவத்தை உரைத்தல் காண்க.

முருகப் பெருமான் திருவடி எத்தகையது?

சேல்பட்டழிந்தது செந்தூர் வயற் பொழில் -

தேங்கடம்பின்

மால்பட்டழிந்தது பூங்கொடியார் மனம் -

மாமயிலோன்

வேல்பட்டழிந்தது வேலையும் சூரனும் வெற்பும்

அவன்

கால்பட்டிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன்னை
எழுத்தே

தாவடி ஓட்டும் மயிலும் தேவர் தலையிலும்
என் பாஅடி ஏட்டிலும் பட்டது அன்றோ! படி
மாவதிபால் மூவடி கேட்டு அன்று மூதண்ட கூடம்
முகடு முட்டச் சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்
தன் சிற்றடியே. மூவடியால் உலகஎந்த மாயவன்
தன் மருகன் திருவடி பிறவியின் தலை எழுத்தை
மாற்றிவிட்டது. தேவர் தலை விதியை மாற்றி
விட்டது. உலகை ஒரு கொடியில் வலம் வந்த வீர
மயில் மேல் உள்ளது என் தலைப்பட்டதனால்
நான் பாடிய திருப்புகழ்கள் அனைத்தினும்
அல்லவா பட்டு நிற்கின்றது எனக் கந்தர்
அலங்காரத்தில் அருணகிரியார் விழித்து நின்றல்
காண்போம்.

திருவடியின் பெருஞ்சிறப்புப் பலன்கள்

நாள் என்செயும்? வினைதான் என்
செயும்? எனை நாடி வந்த கோள் என் செயும்?
கொடுங்கூற்று என் செய்யும்? குமரேசர் இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும்
சண்முகமும் தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே
வந்து தோன்றினே? விழிக்குத் துணை
திருமென் மலர்ப்பாதங்கள் மெய்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள்
முன்பு செய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு
தோளும் பயந்த தனி வழிக்குத்துணை வடிவேலும்
செங்கோடன் மயூரமுமே தேங்கிய அண்டத்து
இமையோர் "சிற்றடிக்கே பூங்கழல் கட்டும் பெரு
மான் கலாபப் புரவிமிசை தாங்கி நடப்பமுறிந்தது
சூரன் தளம். தனிவேல் வாங்கி அனுப்பிட
குன்றங்கள் எட்டம் வழிவிட்டவே வெற்றி வேல்
முருகனின் திருவடிப் பெருமை உரைக்க விரிக்க
மிருந்து பெருக்கும் என்பதால் கடுகினுந்
சிறிதாய்க் கண்டோம்.

திருப்புகழ் சுட்டும் வெற்றி வேல்

அருணகிரிநாதப் பெருமானால் அருளப்
பெற்ற 16 ஆயிரம் திருப்புகழ்களில் கிடைத்த
திருப்பாடல்கள் 1330. இவை நூலுருப்
பெற்றவை.

இத் திருப்புகழ்களில் வெற்றி வேலைச்
சுட்டும் பகுதிகள் திருப்புகழ் திருவடிகளால்
குறிக்கப்பெறுதல் காணலாம். அப்பகுதிகளுள்
சிலவற்றை இவ்வாய்வு மிக சுருக்கமாக
பார்வையில் தருகின்றது.

பக்குவ மலர்த் தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள் கை - வடிவேலும்

என பக்கரை விசித்திரமணி திருப்புகழில் வருமடி
களும் சினமழிந்திட என்ற கயிலைமலை
திருப்புகழில் சிறையினங்கள் கூரவே நகையருளி
விடும் வேலா எனவும் வயிரவிபனம் தலத்தில்
அருளரை பாடலில் வரும்

"சுரர்பதிதழைத்து வாழ அமர்சிறை
அனைத்தும் மீள துணிபட அரக்கர்மாள் விடும்
வேலா" என்றும் "தாரணிக்கதிபா" என்ற காசித்
திருத்தல் பாடலில் வரும் "காவியச் சிவ நூலை
ஓதிய கதிர்வேலா" என்றும் திருவேங்கடமலை
"சரவணபவ நிதிதிருப்புகழில் வரும் சிவகிரி
யிலும் வடமலையிலும் உலவிய வடிவேலா"
என்றும் நிம்பரம்தல அஞ்சுவித" திருப்புகழில்
வரும் "வென்றி வடிவேலை விடுவோனே"
என்றும் திருமயிலை "அறம் இலா அதிபாதக"
திருப்புகழில் வரும் "விறல் நிசாகரர் சேனைகள்
அஞ்சப் பொரும் வேலா" என்றும் இகல
வருதிரை திருப்புகழில் வரும் அரண முரணூறும்
அசுரர்கள்கெட சகட அயில் விடுவோனே"
எனவும் இதே தலத்தில் "நிரை தரும்" எனவரும்
திருப்புகழில் "முடுகிய மயில்மிசை ஊர்ந்து
வேல்விடு மருகோனே" எனவும்

வட திருமுல்லை வாயில் "சோதிமாத்"
என்ற திருப்புகழில் வரும் "சூரனை
மோதியதிரும் பொடியாகவே மயிலேறி
முனிந்திடு நெடுவேலா" எனவும் தச்சூர் அச்சாய்
இறுக்காணி திருப்புகழில் வரும் எக்காலுமக்காத
சூர்க்கொத்தரிந்த சினவேலா எனவும் சிறுவாபுரி
திருப்புகழில் வரும் "பொன்பரவு கதிர்வீச
வடிவேலா" எனவும் சீதளவால என்ற திருப்
புகழில் வரும் "மாநிலமேழினும் மேலான
நாயகவடிவேலா" எனவும் திருவாலங்காடு
"வடிவது நீலங் காட்டி" திருப்புகழில் "இலகிய
வேல் கொண்டார்த்து உடல் இரு கூறன்றாக்கி
இமையவர் ஏதந்தீர்த்த பெருமானே" எனவும்

திருத்தணிகை "அரகரசிவன்" எனவரும்
திருப்புகழில் "அசுரர்கள்கெடஅயில்அனலென
எழவிடும்அதிவீரா" எனவும் "அமைவுற்றடைய
என்ற திருப்புகழில் இரணத்தி லெற்று வரைக்
கழுக்குக் கிரையிட்டிடு விக்ரம்வேலா" எனவும்
"அருக்கிமெத்தென" என்ற திருப்புகழில்
"கற்பகப் புரிக்கிரகம்வைத்தபொற்கதிர்வேலா"

எனவும் இருமல் உரோகம் எனும் பாடலில் வரும் “ஒரு காலவயிரவர் ஆட வடிசுடர் வேலைவிடுவோனே” எனவும் கடற்செகத்தடக்கி எனவரும் திருப்புகழில் “தினைக்கிரிப் புறத்துறை வேலா” எனவும் “கரிக்குழல்” திருப்புகழில் வரும் “திரட்பரிகரிக்கும் பொடிப் படவுணரக்கும் தெறிப்புறவிடுக்கும் கதிர்வேலா” என்றும் திருக்கை.வேல் பற்றி ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பகுதிகள் சிறப்பாக அருள் தெறிப்பாக விரிப்பாக உரைத்து நிற்பது மிகமிகச் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டது.

திருத்தணி திருப்புகழ் தரும் அரிய செய்திகள்

சாரியாழின் ஆறுதாரங்கள் நின்று சாரீர யாழ் எனும் நாத வியாபகமாய் ஜீவாத்வமானது அனைத்து காரியங்கட்கும் மூலமாய் நிறைந்து அருள் தருபவன் முருகன், மனித தோற்றத்தின் ஆறாதாரங்கள் அவற்றின் இயக்கம் வெளிப்பாடுகள் யாவும் ஆறுமுகனது ஆட்சிக்குட்பட்டவை. கலியுகம் முழுமுதற் தெய்வம் கந்தன் - பரமாத்மா சீவாத்மாவுடன் ஐக்கியப்படும் களமே நமது உடல். இந்த உடலே சீவாத்மா வாழும் களம். இங்கிருந்து ஆற்றப்படும் நாத யோகம் பிரார்த்தனை மாத்திரம் பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலப்பது இந்தப் பிரார்த்தனையின் அரிய சாதனமாக இசையும் இசைப் பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. இறைவனது அருள்பெற்ற பின் வெளிவந்த அருளாளர் பாடல் வரிசையில் முருகப் பெருமான் பற்றிய அருணகிரியார் திருப்புகழை மிக்க முதன்மை பெறும் அரிய சிவதோத்திரம் எனலாம்.

சகல செல்வயோகமிக்க பெருவாழ்வும்;
தகமை சிஞானமுத்தி பரகதியும்

திருப்புகழ் பாடல்கள் தருவன. “திருப்புகழின் ஒவ்வொரு அடிதோறும் முருகன் திருவடியிலும் அவன் திருவருளிலும் நிறைந்து காணப்படும்”. இவற்றைத் திருப்புகழ் பாடுபவர்கள் கேட்பவர்கள் கேட்பிப்பவர்கள் உணர்வர். சித்தாசித்தித்திரம் பெற்றவர்கள் முருகன் திருப்புகழைக் கற்றவர் என்பது அருணகிரியார் திருவாக்காற் பெறப்படும்.

“வினைப் பகை அறுப்பவன் நினைத்தது முடிப்பவன் மனத்துயர் கெடுத்தெனை வளர்த்

தருள் கிருபைக்கடல் தேவன் வாய்த்த திருப்புகழ் கற்றவர் சீலம் ஏந்திய சித்தபிரசித்தரே” என்பர் - அருணகிரியார்.

இந்த வகையில் கந்தப் பெருமானது ஆறுபடைத் திருப்புகழ்களில் திருத்தணிகை தலத்தின் கண் எழுந்த அரிய திருப்புகழ்ச்சிறப்பு பற்றிப் பார்ப்போம்.

நெருப்பு உலகை எரிக்கும் நெருப்பைத் திருப்புகழ் எரிக்கும்

அண்டம் அக்கினிமயமாகும் வேளை உலகம் (பிண்டம்) எரிந்து சாம்பலாகி விடும். அக்கினியை எரிக்கும் சக்தி திருப்புகழ்க்கு மாத்திரம் உண்டு என்றால் முருகப் பெருமானின் திருப்புகழ் இயம்பலதேரி. என்பது சினத்து அவர்முடிக்கும், பகைத்து அவர் குடிக்கும் செகுத்தவர் உயிரக்கும் சினமாக சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும் திருப்புகழ் நெருப்பு என்று அறிவோம். யாம் நினைத்ததும் அளிக்கும் மனத்தையும் உருக்கும் நிசிக்கரு அறுக்கும் பிறவாமல், நெருப்பையும் எரிக்கும் பொருப்பையும் இடிக்கும் நிறைப்புகழ் உரைக்கும் செயல்தாராய் திருத்தணிப் பெருமாளே என்பர் அருணகிரிநாதர். இத் தலத்தின் மீது சுமார் 63 திருப்புகழ் கிடைத்துள்ளது. முருகனது மலைத் தலங்களில் திருத்தணி முதன்மையுடையது. 365 படிகளைக் கொண்டு 400 அடி உயரத்தில் நான்கு பிரகாரங்களுடன் அமைந்த திருக்கோவில் மூலவர் இரு கரங்களில் ஒரு கரம் வேல் தாங்கி பவரோகத்தை அழித்தருள்பவர். வள்ளியை கதிர்காமத்தில் மணம் புணர்ந்து திருத்தணி வந்து தங்கி அருள் புரியும் தலம்.

மூவர்க்கும் முதல்வனாக அரகரசிவன் அரியஅயன் இவர் பரவிமுன் ஆறுமுக சரவண பவனே என்று அனுதினம் வேண்டும் தலம். இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்போடு படிப்பவர் இடுக்கினை அறுத்திடும் தனிவேலனாக தணிகை வேலர் விளங்குதல் சிறப்பாக பெறப்படுகின்றது.

நோய் தீர்க்கும் அரிய திருப்புகழ்

மிகக் கொடிய நோய்கள் திருப்புகழால் எரிந்து மறைந்து விடும் திருத்தணிகையன் பாடங்காண்போம் 1. இருமல் 2. உரோகம் 3. முயலகன் 4. வாதம் 5. எரிசுணநாசிவிடம் 6. நீரிழிவு 7. விடாத தலைவலி 8. சோகை

(பாண்டு) 9. எழுகளமாலை 10. பெருவயிறு 11. ஈளை 12. எரிகுலை 13. சூலை 14. பெருவலி 15. வேறும் உளநோய்கள் பிறவிகள் தோறும் எனை நலியாதபடி உனதாள்கள் அருள்வாய் திருத்தணிப் பெருமானே என்பர் இருமலும் உரோகம் என்ற பாடலில் காண்க.

காயம் (உடம்பு) அழியாதிருக்க வேண்டுதல்

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும் இளைப்பொடு காலந்தனில் ஓயா எடுத்திடு காயம் தனைக் கொடுமாயும் இலச்சை இலாது. என்பவமாற உனைப் பலநாளும் திருப்புகழாலும் உரைத்திடுவார் தங்குள்ளமேவி உணர்த்திய போதம் தனைப்பிரியாது அருள்வாயே. தினைப் புனை மேவும் குறக்கொடியோடும் திருத்தணி மேவும் பெருமானே என்பர்.

முத்திரைக்கவி

அருணகிரியார் திருப்புகழால் முருகன் மகிழ்வடைவதை அவரே முத்திரையிட்டு கூறுதல் வரிக்கலையின் எனவரும் திருப்புகழின் விரித்தருணகிரிநாதன் உரைத்த தமிழ் எனுமாலை மிகுத்த பலமுடனே மிக மகிழ்வோனே திருக்குலவும் ஒரு நீல மலர்ச்சுனையில் அழகான திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே என்பர் மேலும் “வினைக்கினமாகும்” என்ற திருப்புகழில் கலைப்புலவோர் பண்படைத்திட ஒதுங்கழல் புகழ் ஒதுங்கலைதாராய் திருப்புகழ் ஒதும் கருத்தினர். சேரும் திருத்தணி மேவும் பெருமானே என்பதின்றும் அருணகிரிநாதர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் பாடிய திருப்புகழ் திருத்தணியில் சிறப்பாக ஒதப்பட்டது என்பது உயரிய வாறு பெறப்படுதல் காண்போம். எண்ணாயிரம்

கோடி தேவர்களையும் எண்ணிலகோடி உயிர் வர்க்கங்களையும் ஆயிரங்கோடியுள் நின்ற மண்ணவர்களையும் பூமியில் நின்று காத்தருளும் அரிய தலம் திருத்தணிகை இதனால் காவல் புரியவென்று அமர்ந்த தலம் கன்னித் தமிழர் கண்ட தணிகை மலை என்பதும் கண்கூடு இதனால் சகலலோகமும் உடையவர் நினைப்பவர் பரவுதாமரை மலரடி இனிதுற தணிகை மாமலை மணிமுடி அழகியல் பெருமாள் சம்பந்தனாய் அவதரித்தார் என்பதை “சமணர் உடற்கெட வசியில் அழுத்திவிண் அமரர் கொடுத்திடும் அரிவை குறத்தியொடழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமாள்” என்பர்.

திருத்தணி முருகப் பெருமான் வள்ளியுடன் வந்து பூமியையும் விண்ணையும் காக்க விரும்பி நின்ற தலம். இங்கு வள்ளி அம்மையாரினதும் திருமாலின் திருநர்த்தன சிறப்பும் அடியார்களது திருப்புகழ் பாடும் சிறப்பும் இடையறாது இருப்பதும் சர்வநோய் நீக்கம் பெறும் தலமாகவும் நெருப்பைக் கூட எரிக்கும் சிரித்தெரி கொழுத்தும் கதிர்வேலுடன் தினைப்புன நாயகி திருப்பார்வையுடன் தண்கருணை பொழிவதாக மலைத்தலத்தில் மதித்தலமாக போற்றப்படுவதும் அருணகிரியார் முத்திரைத் தலமாகவும் சுட்டப் படுதல் காண்போம்.

தணிகேசன் திருவடிகள் வாழ்க

திருப்புகழ் செப்புமடியர் திகழ்ந்தோங்கி சிறப்புடன்
நீடாயுள் பெற்று

பிறவாயாக்கை பெற்று வாழ்க.

திருமுருகன் திருவாக்குப்பீட திருவருள் தரு குருமுனிவன் திருத்தாள்கள் போற்றி போற்றி.

Prof. N. Sivachelvan

nsivachelvan@gmail.com

கலாநிதி நல்லதம்பி சிவச்செல்வன் இளைப்பாறிய பேராசிரியராவார். காலஞ்சென்ற முதுதமிழ்ப் புலவர் மு.நல்லதம்பியின் புதல்வரான இவருக்கு கவிதை புனைவதில் இயற்கையாக ஆர்வம் உண்டு, நியூசிலாந்து தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் கவிதைகள் வாசிக்கிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில் திருப்பணிச் சபையின் செயலாளராக பதவி வகித்துள்ள இவர் நியூசிலாந்து திருமுருகன் கோவில் தொண்டராகவும் தமிழ் மூத்தோர் சங்க உபதலைவராகவும் மின்மினி பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார்.

இறைவன் அவனே முழுமுதற்கடவுள்!

கலாநிதி நல்லதம்பி சிவச்செல்வன், ஆக்லாந்து, நியூசிலாந்து

அழகன் முருகன் முகத்தினைப் பார்த்தேன்
அன்பின்சிரிப்பை உதிர்த்தான் மகிழ்ந்தேன்
காந்தக் கண்கள் கடைக்கண் பார்வை
புருவம் தாழ்த்தி கவர்ந்தான் உள்ளம்

அபயக் கரத்தை உயர்த்திய குமரன்
அழகிய வேலின் துணை உனக்கென்றான்
இளமையின் பொலிவாய் விளங்கிய வேலன்
மனதினில் இளமை பெற்றிடு என்றான்

அழகிய மயில் தன் வாகனமாக
குன்றுகள் தேடி குடியமர் குகனென்
குறைகளின்போது நிம்மதி எங்கோ
பறந்திடு அங்கே சுகமுனக்கென்றான்

சீறிடும் சர்ப்பம் காலடி நசுக்கி
ஆணவம் அடக்கு அடங்கிடு என்றான்
அநீதியின் வடிவில் அடங்கிடார் எவரும்
அடங்கியே ஒழிவர் வேலவன் உன்னால்

கந்தா முருகா கதிர்வடிவேலா
எம்தம் வினைகள் களைவாய் முருகா
உன்தாள் பணிவோம் அருள்நாம் பெறுவோம்
உந்தன் ஒளியைத் தருவாய் முருகா

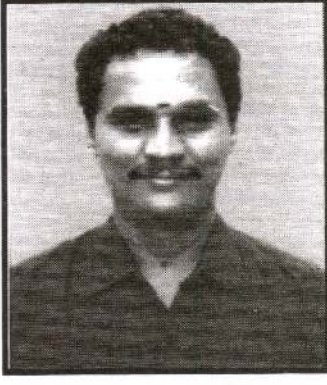
ஞானக்குழந்தாய் எம்திருமுருகா
ஜோதிப்பிழம்பின் திருவுருநீயே
கார்த்திகைப் பெண்டிர் அருள்மிகுபாலன்
சரவணப்பொய்கை உதித்திடு முருகா

திருத்திகைத் திருநாள் தோன்றியகந்தா
அரிவையர் துயர்கள் தீர்த்திடும் முருகா
அம்மையின் அணைப்பில் ஆறுயிர் பெற்றாய்
ஆண்டவன் மடியில் அமர்ந்திடும் முருகா

கந்தபுராணக் கதைகளின் தலைவா
சஷ்டியின் பேறாய் பேற்றையளிப்பாய்
சூரசங்காரன் எம்பெருமுருகன்
இருளினை அகற்றி ஒளிதரு பெருமான்

தத்துவப் பிழம்பாய் சுடரொளி தந்து
புத்துயிர் என்னுள் நித்தமும் தருவாய்
எத்தனை பிறப்பு நானெடுத்தாலும்
உந்தன் பாதம் தொழுதின்புறுவேன்

தமிழன் சேரும் தரிப்பிடமெல்லாம்
அழகன் முருகன் தனிப்பெரும் தெய்வம்
சைவம் தழைக்க வழிவகை ஊட்டும்
இறைவன் அவனே முழுமுதற்கடவுள்!

Dr. G.Sundaramoorthy

dr.sundarmoorthy@rediffmail.com

க.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் தேசிய, உலக அளவிலான கருத்தரங்குகளில் 25 கட்டுரைகள் வழங்கியுள்ளார். வானொலியில் உரையாற்றியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் “அகநானூற்றில் தமிழர் பண்பாடு” என்றத் தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். பள்ளிகளில் 4 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். சிதம்பரம்பிள்ளை மகளிர் கல்லூரியில் 3 ஆண்டுகளும் தற்போது, பூநீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரியில் 7 ஆண்டுகளாக தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். மேலும், கோவை கௌமார மடம் நடத்திய கருத்தரங்கிலும், கோவை இதழிலும் முருகனின் புகழ் குறித்த கட்டுரைகள் வழங்கியுள்ளார்.

இலக்கியங்களில் முருகன்

முனைவர். க.சுந்தரமூர்த்தி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரி, திருச்சி, இந்தியா

உலகில் தொன்மையான மொழிகள் பலவற்றுள் தமிழ்மொழியும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். அவ்வகையில் மொழிதோற்றத்தாலும், கலாசாரத்தாலும், பண்பாட்டாலும், வாழ்வியலாலும் தமிழன் உலகிற்கு முன்னோடியாகிறான். ஆன்மீகம் ஆன்மாவை நெறிப்படுத்துகிறது. இவ்வுலக இயக்கங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் ஆண்டவன். அவனின்றி அணுவும் அசையாது எனலாம். அகிலமும் அவனுடைய ஆக்கம் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகும். அத்தகைய பரம்பொருளாகிய முருகக்கடவுளை பண்டைக்காலம் தொட்டே வணங்கி வந்துள்ளனர் என்பதை செவ்வியல் இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன.

தமிழரின் ஆன்மீக வாழ்வியலோடு தொடர்புடையவரே முருகக்கடவுள் ஆவார். அக்கடவுளை அக்கால மக்கள் வணங்கி வந்துள்ளனர் எனலாம். அதற்குச் சான்றாக, நம் தொன்மை இலக்கணமான தொல்காப்பியம் முருகனை,

சேயோன் மேய மைவரை உலகம்

என்று குறிஞ்சி நிலத்திற்கு உரிய தெய்வமாகக் கூறுகிறது. அவ்வகையில் முருகப்பெருமானை, தமிழ் தெய்வமாகவும், அழகனாகவும், ஒப்பற்ற வீரனாகவும் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

முருகனின் பிறப்பு:

வெற்றி வெல்போர் கொற்றவைச் சிறுவ

என்றும்,

பழையோள் குழவி

என்றும், திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் தோன்றியதாகவும் அவற்றை அக்னிதேவனும்,வாயுதேவனும் வாங்கிச் சென்று சரவணப் பொய்கையில் ஆறு தா்மரைகளில்

இட்டதாகவும், அத்தீப்பொறிகள் ஆறு குழந்தைகளாக தனித் தனியாகத் தோன்றியதாகவும் அவற்றை பராசக்தி ஒன்று சேர்க்க கார்த்திகை மகளிர் அறுவர் அக்குழந்தைகளை வளர்த்தனர் என்று கந்தபுராணமும், சேலம் ஞான சுப்பிரமணிய சுவாமி பிள்ளைத்தமிழும் குறிப்பிடுகிறது. அவற்றையே, பழனி பிள்ளைத்தமிழும்,

பகலுடன் இரவு அறு வெளியிடை நிலவிய பழையோ என்று குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற முருகன், மிகவும் பழமையானவன்.

முருகனின் அருட்குணம்:

தன்னை அடைக்கலமாக வந்தடைந்த அடியார்களின் மனத்தில் உள்ள குற்றங்களை நீக்கி வீடுபேற்றினை வழங்கித் தாங்கும் வலிமை பொருந்திய திருவடிகளையும் அழிக்க வேண்டியவர்களை அழிக்கும் இடி போன்ற பெரிய கையினையும் உடையவனும் குற்றம் இல்லாத கற்பினை உடைய தெய்வானையின் கணவனாகிய முருகனின் அருட்குணத்தை, திருமுருகாற்றுப்படை ,

உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றான்
செறுநத் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
(திரு.மு.படை: 4 - 6)

முருகன் - தோற்றம்:

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் பக்தர்களை முருகனின் அருள்பெற ஆற்றுப்படுத்துகிறார். முருகனின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடும் போது,

கச்சினன், குழலினன், செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன், கோட்டன், குறும்பல்லியத்தன்
தகரன், மஞ்சைஞாயன், புகரில் சேவலம்
கொடியன், நெடியன், தொடி அணி தோளன்.

(திரு.மு.படை: 208 - 211)

என்று இடையில் பீதாம்பரத்தை அணிந்தவன், காதுகளில் குழையணிந்தவன், சேவல்கொடியோன் என்றெல்லாம் பாடுகிறார்.

முருகன் - அழகன்:

காலந்தோறும் தமிழ் இலக்கிய வடிவங்கள் மாற்றம் பெற்றாலும் முருகனை உவமித்துப் பாடும் மரபிலிருந்து மாற்றம் அடையவில்லை. சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்கள் வரை முருகனை அழகனாகவே பாடியிருக்கிறார்கள். முருகப்பெருமானைக் காப்பியத்தலைவனோடு ஒப்புமைப்படுத்துகிறது. மணிமேகலையில் மதகளிறை அடக்கித் தேரில் வரும் உதயகுமரனை சாத்தனார்,

காரலர் கடம்பன் அல்லன என்பது
ஆரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோன்

என்று இவ்வாறு பாடியுள்ளார். அதே போன்று சமண சமய நூலான சீவகசிந்தாமணியும் சீவகனை முருகனோடு ஒப்பிட்டுள்ளார். சீவகனின் அழகைக் கூறுமிடத்து,

மணங்கொள் பூமிசை மைவரை மைந்தனோ (1311)

என்று மணமுறும் மலரிலே தோன்றிய கரிய மலையில் வாழ்வுறும் முருகனோ என்று குறிப்பிடுகின்றார். சைவ வைணவத்திற்கு எதிர்ப்பாகத் தோன்றிய சமண, பௌத்த இலக்கியங்களே முருகனைப் பாடியுள்ளது என்றால் முருகன் தமிழர் வாழ்வில் இரண்டற கலந்திருப்பதை நம்மால் அறியமுடியும்.

முருகன் - வீரன்:

தனக்கு நிகரில்லாதவன், வீரதீரச்செயல்களில் விஞ்சி நிற்பவன், பிறருக்காக தன்னலம் கருதாமல் பிறர் துயரினையும் துடைப்பவன். அதர்மங்களைக் கண்டால் அதனை அழிப்பவன் தான் முருகன் தான் ஒருவனாய் நின்று சூரபன்மனை அழித்தவன் என்பதை,

பேரிசைக் கடுஞ்சின விறல் வேள்

(ப.ப.-இர-பத்து-1)

என்று பாடி அதே போன்று இரண்டாம் பத்தின் தலைவனும் தன்னுடைய பகைவர்களை அழித்தான் என்று உவமித்து பாடுகிறது. இதே செய்தியை,

பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க வுள்புக்குச் சூர்முதல்
தடிந்த சுடரிலை நெடுவேள் (முருகு 45-6)

என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரரும் பாடியுள்ளார்.

முருகனது வேள்:

ஒரு இறைவனையோ, அல்லது தலைவனையோ சிறப்பித்துப் பாடும்போது அவள் பெற்றோர் அவனது ஊர், அவன் ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றை சிறப்பிப்பது நம் மரபு. அவ்வடிப்படையில் முருகனுக்கே உரித்தான குறிஞ்சி நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கபிலரால் பாடப்பட்ட குறிஞ்சிப்பாட்டில்,

இன்னிசை முரசிற் சுடர்ப் பூட்சேய்
ஒன்னார்க் கேந்திய இலங்கிலை எஃகின்
மின்மயங்கு அருவிய கன்மிசைப் பொழிந்தென

(46 -53)

வானம் இடி இடித்து மின்னல் மின்னி மழைபெய்யும் காட்சியை முருகனின் கையில் உள்ள வேலாயுதம் மின்னுவது போல மின்னியது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முருகன் - நோய் தீர்ப்பவன்:

சங்க இலக்கியத்தில் களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட தலைவி தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் போது உடல் வேறுபாடு அடைகிறது. அவளின் சோர்வின் உண்மைக் காரணத்தை அறியாத செவிலி வெறியாடல் நிகழ்த்த முற்படுகிறாள். வெறியாடல் ஆடுபவன் முருகனின் பெயராலேயே வேலன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். அவன் முருகனை நினைத்து வெறியாடுவதாக சங்க இலக்கியங்கள் முழுவதும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. குறிஞ்சிப் பாட்டில் தலைவன் தலைவியைத் துரத்தி வந்த யானையை தன் அம்பினால் தாக்குகிறான். அந்த யானை உடலில் அம்புபட்டு இரத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. இதனைக் குறிப்பிடும்போது, முருகனுக்கு வெறியாடல் நிகழ்ந்த இடம்போல இருந்தது என்பதை,

.....நெடுவேல்

அணங்கு மகளிர் ஆடுகளங் கடுப்பத்

தனி நிலைக் கடம்பின் திரலிரை வளைஇய

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வேதங்களாலும், ஆகமங்களாலும் போற்றப் படுகின்ற முருகக் கடவுளை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு தோன்றிய சமயமே கௌமாரம் எனப்படும். கௌமாரத்தைப் பின்பற்றி எழுந்த இலக்கியங்கள் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராணம், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் பாடல்கள், பாம்பன் சுவாமிகளின் பாடல்கள் ஆகியவை கௌமார இலக்கியங்கள் என்று கூறுமளவிற்கு முருகனின் புகழ் பரப்பு கின்றன.

எல்லாம் உணர்ந்தவன்:

எல்லாமுணர்ந்த முழுப்புலவர்

என்றும்,

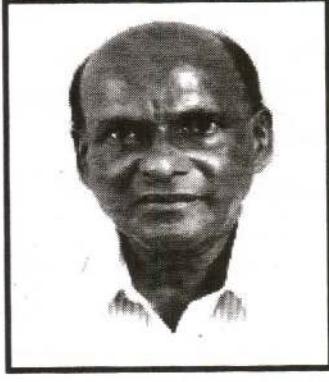
ஒன்று இன்றி இரண்டு என்று உரையாப் பொது
நிலையுள்

என்று உரைப்பதிலும், முருகன் பழமையானவன், எல்லாம் உணர்ந்தவன், ஒன்று, இரண்டு எனக் கூறவியலாத பண்பினை உடையவன் என்று அவனது முழுமுதற் தன்மை பாடப்படுகிறது.

இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய முருகப் பெருமானை குழந்தையாக பாவித்து குமர குருபரர் முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்

பாடியுள்ளார். எளிமையான வாக்கியங்களை எழுதுவதில் சிறப்புப் பெற்ற திரு. வி. கவும் முருகன் அல்லது அழகு என்னும் உரைநடை நூலை யாத்துள்ளார்.

இவ்வாறு காலமாற்றத்தால் இலக்கியங்கள் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் தமிழர்க்கே உரிய களவுமணத்தில் முருகனை இணைத்து முருகன் வள்ளி திருமணத்தையும், தலைவன் தன்னிகரற்றவனாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவுணர்களைக் காத்தலே கடமையும், தன்னை நம்புபவர்களைக் காத்தலே கடமை என்பதற்கிணங்க தேவர் படைக்குத் தலைமைத் தாங்கி அவர்களைக் காத்தலையும் மிகுந்த அறிவு படைத்தவனாகவும், நல்லறிவை போதிப்பவனாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதால் பிரணவத்தின் பொருளைத் தன் தந்தையாகிய சிவ பெருமானுக்கே அறிவுறுத்தியவன் என்பதையும் இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. முருகனின் தோற்றம், பொலிவு, வீரம், மணம், குணம், அருள் ஆகியவற்றை போற்றுகின்ற திருமுருகாற்றுப்படை பன்னிரு திருமுறை களுள் ஒன்றாக இருப்பதே தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், தமிழனுக்கும் கிடைத்த பெருமைக்குச் சான்றாகும்.

Mr. P. Azhakan AMN, PJK,

dilanyashok@gmail.com

பெ. அழகன் அவர்கள் 1998 முதல் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோயில் தேவஸ்தானம் பொருளாளராக இருந்து வருகிறார். சிறந்த தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர். தமிழ் பேச்சாளர், எழுத்தாளர்.

இலக்கியங்களில் முருகப்பெருமான்

திரு. பெ.அழகன்

அறங்காவலர், ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோயில் தேவஸ்தானம், கோலாலம்பூர், மலேசியா

இறைவன் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவன். இறைவனுடைய சிறந்த இலக்கணங்களுக்குள் இதுவே தலை சிறந்தது. உயிர்கள் இறக்கும், பிறக்கும் ஆனால் இறைவன் இறப்பிலி, பிறப்பிலி இறைவனை "பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்" என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும். "பெம்மான் முருகன் பிறவான், இறவான்" என்று அருணகிரி நாதர் பாடுவார். முருகப்பெருமான் தேவர்கள் பொருட்டு உதித்தவர். முருகன் என்ற சொல் சிறப்புமிக்கது. "அரும்பெறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருக" என்பது நக்கிரர் வாக்கு. ஆன்மாக்களுக்கு மூன்று நிலைகளுண்டு கேவலம், பெத்தம், முத்தம் எனப்படும். **கேவலநிலை** இருள், அறியாமை, துன்பம் சேர்ந்த நிலையில் ஆன்மாக்கள் கிடக்கும் நிலை. **பெத்த நிலை** இருள், அறியாமை, துன்பம் -இன்பம், அறிவு, அறியாமை விரவிய நிலையில் வாழ்கின்ற நிலை. **முத்த நிலை** இன்பமாய், அறிவாய், ஒளியாய் நின்ற நிலையில் ஆன்மா இன்புறும் நிலை. முருகன் - முருகு என்பதற்கு அழகு என்பது பொருள். முருகு என்ற சொல்லில் மூன்று உகரங்கள் வரும். கேவல, பெத்த, முத்த நிலைகளில் காக்கும் கடவுள் முருகப்பெருமான்.

"ஓம்" என்ற பிரணவம் அ-உ-ம என்ற அங்கங்களை உடையது.

அ - ஆக்கல் (சிருஷ்டித்தல்)

உ - காத்தல் (ரட்சித்தல்)

ம- அழித்தல் (ஒடுக்குதல்)

இறைவனிடம் வேண்டும்போது "இறைவா காக்க வேண்டும்" என்றுதான் வேண்டுகிறோம். எனவே காத்தலைக்குறிக்கும் உகரமே சிறந்தது என்பது உணரத்தக்கது.

உயிர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காகவே இறைவன் சிவபெருமான் தனது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளை வெளிப்படுத்தினார். அவை சரவணப்பொய்கையில் சேர்ந்தன, ஆறு

குழந்தைகளும் அவற்றை கண்டு களிப்புற்ற உமாதேவி குழந்தைகள் ஆறையும் சேர்த்தெடுத்தார். ஆறு குழந்தைகளும் ஓர் உடலும், ஆறு முகங்களும், பன்னிரு கைகளும் உடைய தாயின. அக்குழந்தைக்கு கந்தன் என்று பெயரிடப்பட்டது.

கந்தன் என்றால் அழகன் முருகன் என்று பொருள் விரியும். குமரன், குகன், விசாகன், சரவணபவன், காங்கேயன், கடம்பன், சண்முகம், ஆறுமுகன், சிவகுருநாதன், கதிர்வேலன், ஞானபண்டிதன், வேலாயுதன், தண்டாயுதபாணி, பழனியாண்டவர், செவ்வேள், சுப்ரமணியன் என்று பெயர் விரிந்து கொண்டே போகும்.

அருவமும் உருவமும் ஆகி அநாதியாய்ப் பலவாய்
ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்புதோர் மேனி ஆகக்
கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள்
பன்னிரண்டும் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தவன் உலகம்
உய்ய

என்று கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு தோற்றமுடைய முருகப்பெருமானின் சிறப்பை அவரின் திருவருளைப் பெற்றவர்கள் போற்றியுள்ளனர்.

பண்டைத்தமிழ்ப் பெருமக்கள் இயற்கையைப் போற்றினர். மலையில், சோலைகளில், நீர்நிலைகளில் தெய்வம் நிலைத்திருப்பதாகக் கருதினர். ஐந்திணை நிலங்களான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பகுத்தனர். இந்நிலங்களுக்கு முறையே முருகன், திருமால், இந்திரன், வருணன், கொற்றவை [காளி] போன்ற தெய்வங்களையும் வழிபட்டனர். அந்தவகையில் குறிஞ்சி - இந்நில மக்கள் தாம் வணங்கிய தெய்வத்தைச் சேந்தன் - சிவந்தன் என்று அழைத்தனர். அதுவே சேயோன் என்றானது. (மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்) சேயோன், சிவன் எனும் இரு சொற்களும் ஒரே மூலத்தி

லிருந்து தோன்றிச் சிவந்தன் என்னும் பொருளைக்கொண்டு சேயோன் வணக்கத்தினின்று சிவமதமும் தோன்றின. இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன் இதனையே தொல்காப்பியம்

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே என்று கூறுகிறது. முருகன் முதன் முதற் சிவன் மகன் என்றும், பிள்ளையார் என்று பெயர் பெற்றவன். வேல்முருகன் என்றும் சொல்லுக்கு "வேலினை உடைய பிள்ளையார்" என்று தேவநாயகர் உரை எழுதியுள்ளார் என்றும் திருமுருகாற்றுப்படை உரையில் நச்சினியாக்கினியர் முருகனைக் குறிக்க "பிள்ளையார்" என்று கையாண்டுள்ளார் என்றும் மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவணர் குறிப்பிடுகிறார். முதன் முதற் சிவன் மகனென்றும் பிள்ளையார் என்றும் பெயர் பெற்றவன் முருகனே. குமரி நாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தில் தோன்றியது முருக வணக்கம் என்றும் தெரிவித்துள்ளார். விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர் பாதங்கள் மெய்மை குன்றா பன்மையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முருகன் ஒருவரல்லர் என்பது இப்பாடல் மூலம் தெரிய வருகிறது.

மு- என்றால் முகுந்தன் (விஷ்ணு)

ரு- என்றால் ருத்திரன் (சிவன்)

க- என்றால் கமலன் (பிரம்மா)

இம்மும்மூர்த்திகளின் திருநாமத்தின் முதல் எழுத்துக்கள் சார்ந்த ஒப்பற்ற வடிவமே 'முருகா' என்பதன் தாரகமந்திரம் என்பதால்தான் 'முருகா' எனும் நாமங்கள் ' என்று அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். முருகன் வேதாகமங்களுக்கு எட்டாதவன் ஆறு திருமுகங்கள் அவன் ஞானத்தின் கடவுள், சக்தியின் கடவுள், அன்பின் கடவுள், அருளின் கடவுள், வீரத்தின்கடவுள், வினைகளைக் களையும் வேலை உடையவன், பயங்களைக் களைக் களையும் மயிலை உடையவன். அவன் சச்சிதானந்தம் சிவம் என்றால் சத்து, உமை என்றால் சித்து, முருகன் என்றால் ஆனந்தம் இதுதான் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம். இதனால் முருகன் ஆனந்த வடிவம் என்பதும், அப்பரம் பொருளை வழிபடோர் ஆனந்தம் பெறுவர்

என்பதும் திண்மையாகிறது, விநாயகரும் சிவபுத்திரராக இருப்பினும் சிவனுக்கும் உமைக்கும் இடையில் விநாயகமூர்த்தி அமைவ தில்லை. முருக உருவமே அமைந்துள்ளது.

உயிர்கள் விரும்பும் ஆனந்தத்தை அருள வல்ல தெய்வம் முருகமூர்த்தமே. மறைகள் ஏத்தும் நாதம், விந்து, கலை என்ற மூன்றுக்கும் தலைவன் முருகன். அதைத்தான் 'நாதவிந்து கலாதீ நமோ நம' என்று திருப்புகழ் கூறுகிறது.

சிவனின் நெற்றிகண்ணில் இருந்து உதித்த தால் சிவம் ஆனான். பிரம்மனின் ஆணவத்தை ஒடுக்கி படைப்புத் தொழில் செய்ததால் பிரம்மனானான். விஷ்ணுவின் இச்சா, கிரியா சக்திகளை வள்ளி- தெய்வானையாகத் தனதாக்கிக் கொண்டதால் விஷ்ணு ஆனான். முருகப்பெருமானின் ஆறெழுத்து மந்திரம் 'சரவண பவ' ஆகும். நெற்றியில் தூயதிருநீறணிந்து 'ஓம் சரவணபவ' என்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தை உச்சரித்து பக்தி செய்யும் ஒருவரை முருகன் என்றுமே கை விடுவதில்லை என்பது நம்பிக்கை அருணகிரிநாதருக்கு குருவாக வந்து அருள் புரிந்தார். வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு குருவாக வந்து அருள் பாலித்தார். இப்படி முருகப்பெருமான் குருவாக வந்து அருள்வான் என்பதை சுவாமி நாத வடிவம் உணர்த்து கிறது. குமரனே தனக்கு மகனாக வரவேண்டும் என்று ஈசனே வரம் கேட்டிருக்கிறார்.

ஈசன் விரும்பிய குமரன்

பரப்பிரம்மத்திலேயே லயித்து முக்தி பெற்றவர் சனத்குமாரர். அவர் ஒரு பிரம்ம ஞானி. ஒரு முறை பரமேஸ்வரனும், பார்வதியும் சனத்குமாரர் இருப்பிடத்திற்கு வந்தனர். உலகத் திற்கே அம்மையப்பரான சிவனும், சக்தியும் தன்முன்னே எழுந்தருளியிருப்பதைக் கூட அறியாமல் சனத்குமாரர் கண்மூடி பிரமத்திலேயே லயித்திருந்தார். சிறிது நேரம் பொறுமை காத்த ஈஸ்வரன் சனத்குமாரரை சோதிக்க திருவுள்ளம் கொண்டார். 'சனத்குமாரா! நீ பெரிய ஞானியாக இருக்கலாம் அதற்காக எம்மை அவமதிக்கலாமா? நான் சாபமிட்டால் என்னவாகும் தெரியுமா? என்று கேட்டார். கண் விழித்த சனத்குமாரர் ஈசனை நோக்கி 'பரமேஸ்வரா நான் தங்களை அவமதிக்கவில்லை எல்லாவற்றுக்கும் மூலமான

பிரமத்தில் ஒரு முகமாய் லயித்திருந்து விட்டதால் தங்கள் வருகையை அறியவில்லை அதற்காக ஈசன் சாபமிடுகிறார் என்றால் ஈசனின் சாபம் இந்த ஆத்மாவை என்று அமைதியுடன் கூறினார். ஈசனைக்கண்டதும் தடுமாறிவிடாமல் சாபம் என்றதும் நிட்டையிலிருந்து விலகி சரணடை யாமல் பிரம்மத்திற்கு முன் எல்லாம் ஒன்றே என்ற தெளிவான ஞானத்தோடு சனக்குமாரர் சொன்ன பதிலைக்கேட்டு மகிழ்ந்த ஈசன் அவரை மேலும் சோதிக்கும் வண்ணம் 'சனக்குமாரா! உன்னுடைய ஞானத்தைப் போற்றுகிறேன் உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் கேள் தருகிறேன் என்றார்.

அதைக்கேட்ட சனக்குமாரர் வரமா? எனக்கா!? வரம் பெறுவதால் எனக்கு ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை. எனக்கு ஏதாவது தேவையிருந்தால்தானே வரம் தேவைப்படும். நான் எல்லவற்றையும் கடந்தவன், எனக்கு எந்த வரமும் தேவையில்லை உங்களுக்கு ஏதாவது வேண்டுமென்றால் கேழுங்கள் என்று ஈசனிடம் சொன்னார். இந்த பதிலால் புலங்காங்கிதமடைந்த ஈசன் சனக்குமாரா பிரமத்தின் வடிவானவனே நீயே எனக்கு மகனாகப்பிறக்க வேண்டும் இதுவே என் விருப்பம் என்றார். பரமேஸ்வரா! நீங்கள் கேட்டபடி நீங்கள் விரும்புகின்றபோது நான் உங்களுக்கு மகனாகப்பிறப்பேன். அம்மையின் கர்ப்பத்திலிருந்து பிறக்காவிட்டாலும், தங்களின் சக்தியை பெற்று விளங்குவேன் என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் கண்மூடி பிரம்மத்தில் லயிக்கத்தொடங்கி என்பதாக நூல்கள் நுவலுகின்றன. சூரசம்காரத்திற்காக ஈசனின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து உதித்து ஈஸ்வரியிடமிருந்து சக்திவேலை பெற்று சூரர்களை அழித்து தேவர்களைக் காத்தார் முருகப் பெருமான். முருகன் பிரம்மத்தின் வடிவானவன். பிரணவத்தின் பொருளானவன். படைப்புத் தொழிலைச் செய்ததால் செருக்குற்றிருந்த பிரம்மனை அடக்கினார். ஓம் எனும் பிரணவமந்திரத்துக்குப் பொருள் சொல்லத்தெரியாமல் விழித்த பிரம்மனைச் சிறையில் அடைத்து தானே படைப்புத்தொழிலையும் செய்தான் முருகன். முருகப் பெருமான் போர்புரிந்து அசுர சகோதரர்களை அழித்த இடங்கள் மூன்று

சூரபத்மனை வதம் செய்தது - திருச் செந்தூர்

தாரகாகுரனை வதம் செய்தது - திருப்பரங் குன்றம்
சிங்கமுகாகுரனை வதம் செய்தது - திருப் போளூர்

ஆணவம், கன்மம், குரோதம், லோபம், மதம், மாச்சரியம் எனும் ஆறு பகைவர்களை முருகப் பெருமான் அழிக்கின்றான். முருகப் பெருமானின் வலப்புறம் உள்ள ஆறு கரங்களில் அபரகரம், சேவற்கொடி, வச்சிரம், அங்குசம், அம்பு, வேல் எனும் ஆறு ஆயுதங்களும், இடப்புறம் உள்ள ஆறு கரங்களில் வரமளிக்கும் கை, தாமரை, மணி, மழு, தண்டாயுதம், வில் போன்றவையும் இருக்கும்.

கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்குபவன் முருகப்பெருமான். உலகம் உய்ய உதித்த அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமானை மட்டுமே பாடும் நியமம் பூண்டவர். நாம் உய்யும் பொருட்டு, திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி, வேல், மயில் விருத்தங்கள் எனப் பாடியருளியுள்ளார். இவற்றுள் கந்தர் அனுபூதி மந்திரநூல் என்று கிருபானந்தவாரியார் குறிப்பிடுகிறார். இயற்கையையே கடவுள் வடிவம் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் தமிழர்கள்

கண்ணுக்கும், மனதுக்கும் மகிழ்ச்சி ஊட்டியது இயற்கையழகு, பசுமை படர்ந்த மலைகளும் மரம் செடி, கொடிகளின் அடர்த்தியும் பலவண்ண மலர்களும், நீலநிறக்கடலும் கண்களுக்கு நல்ல விருந்தாக அமைந்திருந்தன. இந்த இயற்கை அழகை அவர்கள் இயற்கைதானே என்று எண்ணி விடவில்லை, இந்த இயற்கை அழகுக்குப் பின்னால் ஏதோ ஓர் அளவிடமுடியாத ஆற்றல் உள்ளது என உறுதியாக நம்பினர். அந்த ஆற்றலுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்தனர்.

இறைவனுக்கு உருவம் இல்லை என்பது உண்மை. உருவம் அற்ற பரம்பொருளாக இறைவனை நினைத்துருகி வழிபாடு செய்தல் ஒரு வழிபாட்டு நிலை. ஆனால் இந்த வழிபாட்டு நிலை எல்லாருக்கும் கை கூடும்? பெருஞ்ஞானம் கைவரப்பெற்றவர்களுக்கு இது கை கூடும். எனவே சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களும் இறைவனை நினைத்து வழிபடுவதற்கு நம் முன்னோர்கள் இயற்கை ஆற்றலுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்தனர். அழகு வடிவத்தை முருகு என்று அழைத்தனர். சங்க இலக்கியங்களில் முருகு என்ற சொல் பல இடங்களில் வருகிறது. முருகு

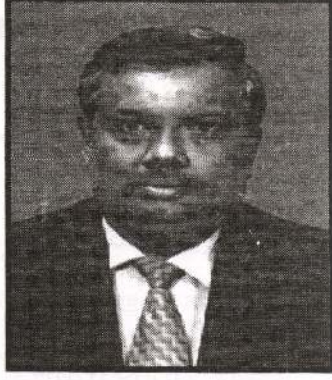
என்னும் பண்புச்சொல் முருகனைக் குறிப்பதற்கு வழங்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்று மதுரைக்காஞ்சி. இந்நூலுக்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் முருகு என்பதன் பொருள் தெய்வத்தன்மை கொண்டது. அது முருகக் கடவுளுக்கு ஆகு பெயராக அமைந்தது எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

செழும்பசுமை மிகுந்த மலைகளைக்கண்டு மகிழ்ந்ததோடு நின்று விடாமல் அங்கே முருகனுக்கு கோயில் அமைத்தனர். முருகனை, அழகனை எழுந்தருள் செய்தார்கள். குன்றத்தின் அலைவாயின் அருகில் முருகனுக்கு ஆலயம் அமைத்தனர். முருகன் தீயவர்களைத்தீண்டி வருத்துவான் என்பதை "அணங்குடன் முருகன் கோட்டத்து" என்ற புறநானூறு பாடல் கூறுகிறது.

அழகிய மணிவிளக்கு ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்கும் திரைச்சீரலைவாயில் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்பதை "திருமணி விளக்கின் அலைவாயைக் செருமிகுசேயோடு" என்று அகநானூறு கூறுகிறது. அவ்வளவு பழங்காலத்திலேயே அலைவாய் என்று திருச்செந்தூர் முருகன் குடிகொண்ட தலமாக சிறந்துவிளங்கி இருக்கிறது. வெள்ளை அலைகள் கரையில் மோதும் திருச்செந்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நெடுவேளாகிய முருகவேள் என்பதை வெண்டலைப்புணரி அலைக்கும் செந்தில் நெடுவேள் என்று புறநானூறு கூறுகிறது. சங்க இலக்கியத் தொகுதிகளுள் ஒன்று பத்துப்பாட்டு. அதில் முதலாவதாக இருக்கும் நூல் 'திருமுருகாற்றுப்படை' முருகன் அருளை பெறுவதற்காக ஒருவன் பெருவிருப்பத்துடன் வருவான். அருள்

நாட்டத்துடன் வரும் அவனிடம் ஏற்கனவே முருகன் திருவருளைப் பெற்ற ஒருவன் முருகனுடைய இடம், குணநலன், வழிபட்டுப் பெற்ற பெரும் பேறு ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறுவான். அவ்வழியிலேயே செல்லுமாறு நெறிப்படுத்துவான்.

இம்முறையிலே அமைந்ததுதான் திருமுருகாற்றுப்படை, குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரிமையுடையவன் முருகப்பெருமான் என்பதால் 'குறிஞ்சிக்கிழவன்' என்று போற்றப்படுகிறான். திருமுருகாற்றுப்படை முழுவதும் முருகனைப் போற்றும் நூல், இந்நூலில் திருச்செந்தூர், பழமுதிர்ச்சோலை, திருப்பரங்குன்றம், திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலை, திருத்தணிகை, பழனி ஆகிய முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளை சிறப்புத்திருத்தலங்களாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. சங்கப்பாடல்களில் முருகப்பெருமான் பாடப்பெறுகின்றார் பரிபாடல், குறுந்தொகை, புறநானூறு, அகநானூறு ஆகியனவற்றிலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் முருகன் புகழ் கூறப்படுகின்றன. அருணகிரிநாதருக்கு குருவாக வந்து அருள் பாலித்து திருப்புகழ் பாடவைத்தான். நாயன்மார்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர், கருவூர்த்தேவர், சேந்தனார் ஆகியோரும் போற்றிப்பாடிய பாடல்கள் திருமுறைகளில் இருக்கின்றன. திருமந்திரம், பெரியபுராணத்திலும் முருகன் இடம்பெற்றுள்ளான். நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகப்பெருமான் போற்றிப்பாடுகிறான். முருகப்பெருமான் கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாவான்.

Mr. Rasiah Maheswaran

rmahes@pdn.ac.lk

கண்டி புனித சில்வெஸ்டர் கல்லூரியில் கல்வி கற்று பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் துறையில் சிறப்பு பட்டமும், நூலக தகவல் தொழில் நுட்ப விஞ்ஞானத் துறையில் முதுமணி பட்டமும் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் தமிழ் பிரிவு தலைவர். விளையாட்டு வீரர், இலங்கை ஹாக்கி தேசிய குழு முகாமையாளர். சர்வதேச ஹாக்கி சம்மேளன மாநாடு ஜேர்மன், சர்வதேச ஹாக்கி பயிற்றுவிப்பாளர் மாநாடு சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தியா ஆகிய விளையாட்டுத்துறை மாநாடுகளிலும், உலக செம்மொழி மாநாடு கோவை, இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு மலேசியா, முருக பக்தி மாநாடு மலேசியா, தமிழ் ஆய்வு மாநாடு கொழும்பு, தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு லண்டன் ஆகியவற்றிலும் ஆய்வாளராக ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார். அத்தடன் தற்போதைய கண்டித் தமிழ்ச் சங்க உப தலைவருமாவார்.

இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருகவழிபாட்டு இலக்கிய வடிவங்கள் வகிபாகம்

திரு. இராசையா மகேஸ்வரன்

முதுநிலை துணைநூலகர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

அறிமுகம்

இலங்கையில் தமிழுக்கும் சைவசமயத்துக்கும் நீண்டகாலவரலாறு காணப்படுகின்றது. கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டிலேயே பௌத்தமதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பௌத்தமதத்திற்கு முற்பட்ட காலந்தொடக்கம் சைவசமயம் இலங்கையில் காணப்பட்டுள்ளது. இலங்கை வரலாற்றில் ஆதிமக்கள் வேடுவர்கள். இவர்கள் முருகனை வழிபட்டுள்ளனர். முருகனின் தேவியருள் ஒருவரான வள்ளியம்மையினை இலங்கைப் பெண்ணாக, வேடுவப்பெண்ணாக வேடுவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடுகின்றனர். இதனால் இலங்கையில் ஆதிகாலம் முதல் முருகவழிபாடு வேறுன்றிக் காணப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையும், இந்தியாவும் புவியியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார அரசியல், சமூக, கலாசார ரீதியாகவும் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவில் மிகப்பண்டைக் காலந்தொட்டு முருகவழிபாடு சிறப்பாக காணப்படுகிறது. முருகனை தமிழ்கடவுள் என்றே அழைக்கின்றனர். ஐரோப்பியர்களால்தில் இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் உள்ள தொடர்புகளுள் முருகவழிபாடு கொண்ட திருச்செந்தூர் முக்கிய இடத்தினை பெற்றுள்ளதால் நீண்டகாலமாக முருகவழிபாடு இலங்கையில் சிறப்பாக உள்ளதைக் காணலாம். யாழ்ப்பாண அரசகாலத்திலிருந்து இலங்கையில் கந்தப்புராணபடனம் மிகச்சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது. தற்போதும் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களில் கந்தப்புராணபடனம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்தியாவில், காஞ்சியில் கந்தப்புராணம் கச்சியப்பச்சாரியாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோதே இலங்கையில் முருக வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்துள்ளது. இலங்கையில் கதிர்காமம், நல்லூர், மாவிட்டபுரம், பொலிகண்டி, கந்தவனம், செல்வசந்நிதி ஆகியன முருகவழிபாட்டில் நீண்ட வரலாற்றினை கொண்ட கோயில்களாகும். கதிர்காமம் முருகன் ஆலயம் பற்றி பல

பயணநூல்கள் வரலாற்று குறிப்புகள் தேவார திருமுறைகளில் காணப்படுகின்றது. கதிர்காமம் பற்றி ரிபேயிரோ (Rebeiro) என்ற போத்துக் கேயர் கி.பி 1640 இல் இலங்கையைத் தரிசித்து தமது பயண நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ரொபட் நொகஸ் (Robretknox) கி.பி 1684 இல் இரண்டாம் இராஜசிங்கமன்னர் காலத்தில் கண்டி இராச்சியத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தவர். அவர் இலங்கைச்சரித்திரம் பற்றி (Historical Relation of Ceylon) எழுதிய குறிப்பில் கதிர்காமம் பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்க்கடவுள் முருகப்பெருமான் என்பதற்கான சான்றாதாரங்கள் ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் தமிழிலக்கியங்கள் ஊடாகவும், கல்வெட்டுக்கள் புதைபொருட்களினது ஆதாரங்களைக் கொண்டும் விபரிக்கலாம். இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருகவழிபாடு வகிபாகம் பற்றி பல்வேறு இலக்கியவடிவங்கள் ஊடாக ஆராயலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருக வழிபாடு கொண்டுள்ள முக்கியத்துவத்தினை ஆராய்வதும் முருக வழிபாடு தொடர்பான இலக்கியங்களையும் அதன் வடிவங்களையும் ஆவணப்படுத்துவதுமே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வின் பிரச்சனைகள்

இலங்கையில் முருக வழிபாடு தொடர்பான தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆராயப்பட்டப் போதும் இவை முழுமையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. அதே போல் முருக வழிபாடு தொடர்பான இலக்கிய வடிவங்களை ஒன்றிணைத்து ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. இதனால் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருக வழிபாடு தொடர்பான ஆவணப்படுத்தலை முழுமையாக பெறமுடியாதுள்ளது.

ஆய்வு முறை

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாறுகள் துணைக்கொண்டும், முருக வழிபாடு தொடர் பான நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டும் இத்துறைசார் இரண்டாம் நிலை சான்றுகளை ஆதாரமாகக்கொண்டும் இவ்வாய்வு மேற் கொள்ளப்பட்டள்ளது.

பிரபந்தங்கள்

தமிழிலக்கியத்தில் பிரபந்தங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பிரபந்தம் என்பது வட மொழியில் "நூல்" என்ற பொருளை தருகின்றது. பல்லவர் காலத்திலேயே பிரபந்தங்கள் வேகமாக வளர்ந்துள்ளன. பாட்டியல்நூல்களின் தோற்றத் தோடு பிரபந்தங்கள் என்ற சொல்லாட்சியும், தொண்ணூற்றாறுவகை என்ற விளக்கங்களும் எழுந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கை கதிர்காம முருகனைக் குறிப்பனவாக. பிரபந்தங்களாக கதிரைமலைப்பள்ளு கதிர்காமத்திருப்புகழ், கதிர்காமதிருவருட்பா, கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு, கதிர்காமத்தூஞ்சல், கதிர்காமக் கும்மி, கதிர்காமப்பேரின்பக்காதல், கதிரை யாத்திரைவிளக்கம், கதிர்காமப்புராணம், கதிரை நான்மணிமாலை, கதிர்காமசுவாமி பேரில் கிளித்தாது, கதிர்காமத்து அம்மாணை, திருக்கதிர் காமப்பிள்ளைத்தமிழ், கதிர்காமமும் மணிக் கோவை, கதிரைச்சிலேடைவெண்பா, கதிர்காம மாலை கதிர்காமப்பதிகம் போன்றன காணப் படுகின்றன..

தூதுப்பிரபந்தம்

ஒருவர் தன்னுடைய கருத்தினை மற்றொருவருக்கு உயர்திணை வாயிலாகவோ அன்றி அஃறிணை துணைகொண்டோ தெரிவிப்பது தூது இலக்கியம் ஆகும். வயிரமுத்து என்பவரால் 1928ல் இயற்றிய கதிர்காமசுவாமி பேரில் கிளித்தாது-கதிர்காமசுவாமி மீது காதல்கொண்டு கிளியினை தூது அனுப்பி மாலைபெற்று மனக்கவலைத் தீர்த்தமையைக் கூறுகின்றது. அதுபோல யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடுதாது நல்லூர் சந்திரசேகர பண்டிதரால் 1924 இல் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

உலா

தமிழில் உள்ள இலக்கியவகைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் உலா என்ற இலக்கியத்தில்

உலாவரும் தலைவனை பருவமங்கையர் கண்டு மயங்குவதாக அமைந்துள்ளது. இறைவன், தலைவன், அரசன், கரி, பரி தேர் முதலிய யாதெனும் ஒன்றின்மீது பலரும் புடைகுழ மங்கல இசை முழங்க வீதியில் உலா வருவதாகவும், பருவமங்கையர் அவரைக்கண்டு காதல் கொண்டு வாடுவதாகவும் கற்பனையோடு அழகோடு பாடப்படுவது உலாவாகும் வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் உலா 17ம் நூற்றாண்டு இலக்கியமாக விளங்குகின்றது. இது திருகோணமலைக்கு தெற்கேயுள்ள வெருகலிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் சித்திரவேலாயுதர் மீது பாடப்பட்ட இலக்கியமாகும். இது தம்பலகாமத்து வீரகோன் முதலியார் இயற்றியது. இவரே சித்திரவேலாயுதர் காதல், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் என்னும் பனுவல் ஆகிய இலக்கியங்களை படைத்தவராவார்,

பள்ளு

உழுவார் அல்லது உழவர்களாகிய பள்ளர்களின் வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவமே பள்ளு இலக்கியவடிவங்களாகும். மருதநில மக்களின் ஒழுக்கம் பற்றி கூறுகின்ற நூல் வடிவம் இதுவாகும். "கதிரைப்பள்ளு" -வ.குமாரசுவாமி என்பவரால் இயற்றப்பட்டது என குறிப்பிடப்பட்டபோதும் யாரால் இயற்றப் பட்டது என அறிய முடியாதுள்ளது.

கலம்பகம், ஏசல்

ஏசல், கலம்பகம் என்பனவும் பிரபந்தங்களாக விளங்குகின்றன. தெய்வத்தினை, பெரியோரை பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு அகம், புறம் என்னும் பொருட்டுறைகள் விரவ பல்வகை உறுப்புகளை பெற்று பல்வகைப் பாவினங்களால் பாடப்பெறுவது கலம்பகமாகும். பல பூக்கள்கொண்டு நெருக்கமாக தொடுத்த மாலையைப் போன்றது கலம்பகம் ஆகும். பள்ளுப் பிரபந்தங்களிலும் ஏசல் இடம்பெற்றுள்ளது. கதிர்காமத்து ஏசல் இராமசாமிபிள்ளையினால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. "கதிர்காமக் கலம்பகம்" சரசுவதி பீடம் கந்தப்பசுவாமி களினால் இயற்றப்பட்டதாகும்.

அந்தாதி

அந்தாதி என்பது “அந்தம்” “ஆதி” என்னும் சொற்களால் ஆகியது. முடிவு – முதல், அந்தம்-ஆதி என்னும் முறையில் மாலையாக அமைவதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்ட சிற்றிலக்கிய வடிவமாகும்.

அ.வயித்திலிங்கம் இயற்றிய கதிரை அந்தாதி, கதிரைப்பதிகம், கதிரைக்கண்ணி, கதிரை அகவல் நான்கும் ஒரேநூலில் காணப்படுகின்றது. அதேபோல் திருநல்லைக்கந்தரந்தாதி மா.சிவராமலிங்கம் பிள்ளையினால் (1925), நல்லையந்தாதி, நவாலியூர்; சோமசுந்தரப் புலவரினால் (1931), திருநல்லையந்தாதி, புலோலி சிவபஞ்சாட்சரக் குருக்களினால் (1940), நல்லை பயிற்றுப் பத்தந்தாதி, சரவணை ஆ.தில்லைநாதப் புலவரினால் (1952) நல்லைதேரோட்டயமக அந்தாதி, வண்ணை பொன்னுத்துரை ஐயரினால் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

திருப்புக்கழ்

திருநல்லைப்புக்கழ் அந்தாதி, வண்ணை வை.இராமநாதனினாலும், நல்லைமுருகன் திருப்புக்கழ் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரினாலும் (1944), நல்லைப்பெருமான் திருப்புக்கழ், ஆ.சி.நாகலிங்கம் பிள்ளை என்பவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

அம்மாளை

பாட்டுடைத்தலைவியைத் தோழிமார்கள் அம்மாளைக்காய்கள் கொண்டு ஆடுமாறு வேண்டுவர் பருவப்பெண்கள் உலாவரும் தலைவனைக்காண முற்படுவதற்கு முன் அம்மாளை ஆடிக் கொண்டிருப்பர். அம்மாளை, கலம்பக உறுப்புக்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. இப்பாடல்களில் இறுதிச்சீரில் “அம்மாளை” என்ற சொல்வரும். இது கதை அமைப்பினை இசையோடு கூறும் வடிவினதாகும். நாட்டுப் பாடல்கள் சாயல் உடையது. “கதிரேசன்மகிமை” எனும் “கதிர்காமம் அம்மாளை” (1953), நல்லதம்பிப்புலவரினால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

கீர்த்தனைகள்

கீர்த்தனைகள் சாவேரி, துசாவந்தி, ஆரபி, கல்யாணி இராகங்களில் அமைந்துள்ளன. இவை இசையுடன் பாடப்படுகின்றன. இலங்கையில்

நல்லூர்கீர்த்தனம், பரமானந்தப்புலவர் (1923), நல்லை சுப்பிரமணியசுவாமி பேரில் பரமானந்தர் கீர்த்தனைகள் (2ம் பதிப்பு) (1925) போன்றன காணப்படுகின்றன. அத்துடன் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரின் கீர்த்தனைகளும் காணப்படுகின்றன.

துதிகள்

அல்வாயூர் மூ. செல்லையா இயற்றிய செல்வசந்நிதி சுப்பிரமணியசுவாமி நிந்தாஸ்துதி இவ்வகையில் குறிப்பிடுகின்றன.

பதிகங்கள்

தேவாரவடிவம் போன்றே பதிகவடிவமும் பொது வடிவமாகும். இறையணர்வு, இயற்கை, இசை ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாக கலந்துள்ள சிற்றிலக்கிய வகை. இவை நான்கடி முதல் எட்டடி வரை வரும் வெண்பா ஆகியவற்றால் அமையப் பெறும்.

“திருப்பதிகம்” (1944), “கதிர்காமப்பதிகம்” போன்றவை அ. நடராஜாவினாலும் மற்றொரு “கதிர்காமப்பதிகம்”, க. இராமச்சந்திரனாலும் “கதிரைமலைப்பதிகம்” சி. ஆறுமுகப்பிள்ளை என்பவராலும் “கதிரைப்பதிகம்”, அ.வயித்திலிங்கம் என்பவராலும் “நல்லைப்பதிகம்” ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தப்பிள்ளையினாலும் (1907) “நல்லைப்பதிகம்”, மயிலிட்டி க.மயில்வாகனம் பிள்ளை (1911) என்பவராலும் “திருநல்லூர் பதிகம்”, சி.வ. சதாசிவஐயரினாலும் (1916), “நல்லூர்கந்தர்பதிகம்”, ஸ்ரீ.க.சோமசுந்தரம் என்பவராலும் (1918), “நல்லூர்கந்தர்பதிகம்”, “கதிர்காமவேலவர் பதிகம்” (1955), நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரினாலும் “திருச்சந்நிதிப்பதிகம்” தொண்டைமானாறு சி.ஆ. வேதநாயகம் ஆகியோராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளைத்தமிழ்

ஒப்பற்ற இறைவனைக் குழந்தைக்குரிய பத்துப்பருவங்களில் அமைத்து பருவத்துக்கு பத்து பாடல்கள் வீதம் மொத்தம் நூறு விருத்தப்பாக்களில் அவர்களின் செயற்கரிய செயல்களை யெல்லாம் எடுத்தியம்புவதாக அமைந்தது பிள்ளைத்தமிழ் வடிவமாகும். திருக்கதிர்காமப்பிள்ளைத்தமிழ் இந்நூல் சிவங். கருணாலயபாண்டியப்புலவரால் 1932ல் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

ஊஞ்சல்

“ஆடாமோ” “ஆடரோஊஞ்சல்”; என முடிவுறும் பாடல்கள் இவ்விலக்கியத்தில் வருகின்றன.

தொண்டைமானாறு ஆண்டியப்பன் இயற்றிய “திருவூஞ்சல்”, மட்டுவில் பிரமபூர் க. ஐயாத்துரைஐயர் (1911) இயற்றிய “நல்லை கந்தசாமி ஊஞ்சல்”, இருபாலைச்சேனாதிராய முதலியார் இயற்றிய “நல்லைநகர்க்கந்தர்”, பேரில் பாடிய “திருவூஞ்சல்” ஆகியன இவ்வகையில் உள்ளடங்குகின்றன.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

தலைவன் உறங்கச்செல்லுதல் பற்றியும் விழித்தெழுதல் பற்றியும் பழங்காலமுதல் பாட்டுடன் அமைவது திருப்பள்ளி எழுச்சியாகும்.

“கதிர்காமத்திருப்பள்ளியெழுச்சி” சு. நடேச பிள்ளையினாலும், “செல்வசந்நிதிமுருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி”, ச.வயித்திலிங்கம் பிள்ளையினாலும், “நல்லைக்கலித்துறை”, குமாரசாமி முதலியாரினாலும், “கதிரமலைகாந்திவேள் முருகன் திருப்பள்ளியெழுச்சி”, க.சிதம்பரநாதனாலும் இயற்றப்பட்டன. “யாழ்ப்பாணத்து திருநல்லூர் திருப்பள்ளியெழுச்சியும் குயிற் பத்தும்”, கு. வேந்தனாரினால் உருவாக்கப்பட்டு பூர்வங்கா அச்சகத்தில் (1961) வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அலங்காரம்

யாழ்ப்பாணத்திருநல்லூர் அலங்காரமும் கதிரேசக்கண்ணியும் வே.தா.தியாகராசபிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தோத்திரம்

நல்லையம்பதியிலெழுந்தருளிய கலியுக வரதைனான சுப்பிரமணிய சுவாமி தோத்திரம் - அராவி குமாரசூரியாகனால் (1927) இயற்றப்பட்டுள்ளது.

குறவஞ்சி

குறிஞ்சி நிலம் பற்றியும் அந்நிலமக்களின் ஒழுக்கம் பற்றியும் கூறுகின்ற வடிவமே குறவஞ்சி இலக்கிய வடிவமாகும். குறத்தி குறி சொல்லுதல் இவ்வடிவத்தின் சுவையான பகுதியாகும். நல்லைநகர் குறவஞ்சி -நல்லூர்க் கந்தப்பிள்ளையினால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மாலை

மாலைகளுள் நான்மணிமாலையும் அடங்கும். இரட்டைநான்மணிமாலை, மும்மணிமாலை போன்று நான்மணிமாலையும் பாடல் எண்ணிக்கையால் பெயர்பெற்ற வடிவமாகும். இதில் நான்கு யாப்புகள் அமைந்துள்ளன. வெண்பா, கலித்தொகை, அகவல், விருத்தம் ஆகிய நான்கு வடிவமும் பாக்களாக அமைந்திருக்கும்.

“கதிரைநான்மணிமாலை” (1936), “கதிர்காமமாலை” என்பன நா.வை. செல்லையா என்பவர் இயற்றியதாகும். “கதிர்காமமாலை”, சுத்தானந்தபாரதியாராலும் “கதிர்காமமாலை” எனும் மற்றொரு நூல் சி ஆறுமுகம்பிள்ளையினாலும், “கதிர்காமமும்மணி மாலை”, தி.சதாசிவஐயர்னாலும் “கதிர்காமக்காட்சி மகத்துவமாலை”, வி.எஸ் கோவிந்தசாமி தேவராலும், “கதிர்காமப் பெருமான் திருவருட்பாமாலை”, பெ.சிவசேகரனாலும் கதிர்காம சுவாமி பேரில் “தோத்திரபாமாலை”(1950), சு.வல்லிபுரத்தினாலும், “சிறீதிரை ஆனந்த மாலை”, வி.எஸ் வாசனினாலும், “கதிர்காம முருகன் பாமாலை”, கதிர்காமவேலவர் பேரில் “காதற்கண்ணி” இராமசாமிப்பிள்ளையினாலும், “நல்லைச்சண்முகமாலை”(1924), “கதிர்காம மாலை”(1940), “கதிரைநான்மணிமாலை” (1936), ஆகியன நெ.வை.செல்லையா என்பவராலும் “சரவணபவ மாலையும் நல்லைநான்மணிமாலையும்” கொக்குவில் குகதாயசபூர்மாள் ச.சபாரத்தினம் முதலியார் என்பவராலும்(1928), “நல்லூர்க்கந்தசாமி தோத்திரபாமாலை”, புத்தூர் பெரியதம்பு சின்னப்பு ஆச்சாரி இனாலும் (1930), “நல்லைநாயகர் நான்மணிமாலை” காரைதீவு சுப்பையர் இனாலும் “திருச்சந்நிதித் தோத்திரமாலை” வல்லை ச. வயித்திலிங்கம் பிள்ளையினாலும் “செல்வசந்நிதி வேற்பெருமான் தோத்திரபாமாலை” கரவெட்டிபண்டிதர் சைவப்புவர் த.பொ. கார்த்திகேசுயினாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

அகவல்

“கதிரைஅகவல்” அ.வைத்திலிங்கம் என்பவராலும், “நல்லூர் கந்தரகவல்” -நல்லூர் பரமானந்த புலவர்(1923), என்பவராலும் “செல்வசந்நிதி அகவல்”, ஆண்டியப்பன் என்பவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

வெண்பா - சிலேடை வெண்பா

“கதி ரை ச் சி லே டை வெ ண்பா” சோமசுந்தரப்புவரினாலும் “நல்லைக்கந்தர் கலிவெண்பா”, “நல்லைக்கந்தரலங்காரம்” சி.கதிரவேற்பிள்ளை (1912)யினாலும் “நல்லை வெண்பா” இருபாலை சேனாதிராயமுதலியார் (1935) யினாலும் உருவாக்கப்பட்டது. நல்லை கலிவெண்பா கூழங்கைத் தம்மிரான் என்பவரால் நல்லைச்சண்முகமாலையின் இணைப்பு ஆக (1928) வெளியிடப்பட்டது.

திருவிருத்தம்

நல்லைச்சண்முகமாலையும் நல்லைச் சுப்பிரமணிய திருவிருத்தமும். -நெ.வை. செல்லையா (1929) இயற்றப்பட்டதாகும். “கதிர்காமத்தாண்டவம்”, “கந்தகுருமணி சந்த விருத்தம்” சண்முகானந்த சுவாமிகளினால் இயற்றப்பட்டன.

திருவருட்பா

உரைநடைப்பகுதிகள், கீர்த்தனைகள் அகிய வற்றின் தொகுப்பு திருவருட்பா ஆகும். “கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா” சிவஞான தேசிகசுவாமிகள் என்பவரினால் இயற்றப்பட்டதாகும்

கலிப்பா

“கதிர்காமவேலர் கலிக்கபா” உரும்பிராய் க.வேலுப்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

புராணம்

காலம் போகப்போக கருத்துகள் பழையன ஆகின்றன. பழைமை அடைகின்றன. இத்தகைய பழைய கருத்துகளுக்கு மொழிவடிவம் கொடுக்கும்போது புராணங்கள் முகிழ்க்கின்றன. புராணம் எனும் சொல்லுக்கு பழைமை என்பது பொருளாகும். கதிர்காமப்புராணம் 1932ல் சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது.

“கந்தசட்டிப்புராணம்” வட்டுக்கோட்டை நா.சிவசுப்பிரமணியசிவாச்சாரியார் (சென்னை - தாம்சன் சம்பாரி 1895) என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. செந்திநாதஐயரின் “கந்தப்புராண நவநீதம்” சேர். பொன் அருணாசலத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. “கதிர்காமமான்மியம்” ஆ.

சின்னையாசிவம் என்பவரால் 1954ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

கும்மி

நடுவில் குத்துவிளக்கினை வைத்து பல பெண்கள் அதனைச்சுற்றி ஆடி மகிழ்வர். இது கும்மி கொட்டி ஆடுதல் எனப்படும். இசையுடன் அமைந்த பிரபந்தம் கும்மி எனப்படும். கதிர் காமக்கும்மியும், ஞானக்கும்மியும், முத்துக் கவிராயரினாலும் (1798-1851); “கதிர்காமக் கும்மி” தங்கம் இராமசாமிப் பிள்ளையினாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

மங்கையரெல்லாம் வாருங்கடியிந்த
மாணிக்க கெங்கை நீராடுங்கடி
எத்திசையும் புகழ் மாலம்ருகன்றன்னை
ஏத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி

என்பது கும்மி பாட்டாகும்.

இலங்கை தமிழ் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை மக்கள் இலக்கியம் என்பர். மண்ணின் மணத்தையும், மக்களின் குணத்தையும் வெளிப்படுத்துவது நாட்டுப்புற இலக்கியம். இதனை எழுதாத இலக்கியம் என்பர். நாட்டாரியலில் நாட்டுப்புறக்கதைகள், பழமொழிகள், பாடல்கள் பல இலங்கைதமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக நாட்டார் இலக்கிய கோலாட்டப்பாடல்களில்

மங்கைய ரெல்லோரும் வாருங்கடி யிந்த
மாணிக் கெங்கை நீராடுங்கடி
எத்திசையும் புகழ் முருகன்தன்னை
ஏத்திக் கொண்டாடலாம் வாருங்கடி

என்றும்

காணிக்கை கொண்டு - செல்லமே
கண்டி கதிரமலை போனோமையா
வழியா வழிநடந்து செல்லமே
வரத்துக்கே போனோமையா

என்றும் பலவாறு நாட்டார் பாடல்களில் முருக வழிபாடு காணப்படுகின்றதைக் காணலாம்.

ஏனைய இலக்கியங்கள்

“சந்நிதிக்கந்தர் சதகம்” பண்டிதர் இ.நமச்சிவாயம் என்பவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. “கந்தனிருக்கும் கதிரைமலை” எனும் நூல்

ந.சிவகொழுந்து என்பவரால் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. “கதிர்காமப்பேரின்பக்காதல்” சோமசுந்தரப்பிள்ளையினால் (1920) இயற்றப் பட்டது. கதிரேசன் பேரில் “ஆனந்தக்களிப்பு” இராமசாமிப்பிள்ளையினால் எழுதப்பட்டுள்ளது. எங்கள் கதிர்காமம் சி.சின்னையா (1961) கதிர்காமம் கோ. நடேசையினராலும் (1946) “கதிர்காமத்திருமுருகன்” எஸ்.எஸ். நாதனாலும் (1945); எழுதப்பட்டுள்ளன. “கந்தனிருக்கும் கதிர்மலை” எனும் நூல் ந. சிவகொழுந்து என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் முருகவழிபாடு பற்றிய இந்திய இலக்கியங்கள்

சிவங். கருணாலயப்பாண்டியப்புவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்கதிர்காம பிள்ளைத்தமிழ் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் மற்றும் பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை தேவாரதிருமுறைகள் கச்சியப்பசிவாச்சாரியாரின் கந்தப்புராணம் போன்ற நூல்களில் இலங்கை முருகவழிபாடு பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோடு இலங்கை தமிழ் இலக்கித்தில் இரண்டற இவை கலந்துள்ளது. விநாயமூர்த்திச் செட்டியார் இயற்றிய கதிரையாத்திரை விளக்கம் நூலில் இலங்கையில் காணப்படும் பல்வேறு முருகன் தலங்களைப்பற்றியும் அவற்றுக்கு யாத்திரை சென்றது பற்றியும் விளக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கதிரையாத்திரைவிளக்கம் - மயில் வாகனப்புவரினாலும் இயற்றப்பட்டது. இத்துடன் சுத்தானந்த பாரதியார் “கதிர்காம மாலை” என்ற நூலினை இயற்றியுள்ளார்.

அருணகிரிநாதரின் “திருப்புகழ்” “கதிர்காம வெற்பிலுறைவோனே கனகமேரு வொத்த புயவீரா” என்றும், “ஈழத்தினிற் கதிர்காம மக்கிரிப் பெருமானே” என்றும் பலவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முருக வழிபாடு தொடர்பான பங்கினை இவ் ஆய்வின் மூலம் ஆவணப்படுத்தி அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவ் இலக்கிய வடிவங்கள் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டு ஆவணப்படுத்தி வருங்கால ஆய்வுகத்தினர் ஆய்வுகளுக்கு பயன்படும் வகையில் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

அருணாசலம். க. இலங்கையில் ஆய்வு முயற்சிகள். கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 1997. அச்சு.

ஆறுமுகம் பிள்ளை. சி. கதிர்காமப்பதிகம். கொழும்பு: ஸ்ரான்னொட் அச்சகம்.

இராமச்சந்திரன் கா. கதிர்காமப்பதிகம். கொழும்பு: குமரன் அச்சகம்.

இராமசாமிப்பிள்ளை கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு. கொழும்பு: சரஸ்வதி புத்தகசாலை, (1953).

இராமசாமிப்பிள்ளை. கதிர்காமத்து ஏசல.: சென்னை: ஸ்ரீமகள் விலாசம் பிரஸ்.

இராமசாமிப்பிள்ளை. கதிர்காம வேலவர் பேரில் காதற்கண்ணி. மட்டக்களப்பு: ஜீவா பதிப்பகம்.

இராமசாமிப்பிள்ளை. கதிர்காம முருகன் பாமாலை. பருத்தித்துறை: ஸ்ரீ சாரதா நிலைய சேவா சங்கம், 1972. அச்சு.

இராசரத்தினம், சி. நல்லூர்க்கந்தன் பாமாலை. வேலணை: அகிலம் வெளியீடு, 1997.

கருணாகரப்பாண்டியப் புலவர், சிவங். திருக்கதிர்காமப்பிள்ளையாத்தமிழ். கொழும்பு: ரொபர்ட் பிரஸ் லிமிட்டெட், 1937.

குமாரசுவாமி. வ.இ (பதிப்பாளர்). கதிரை மலைப் பள்ளு, சென்னை: (1935).

கோவிந்தசாமி தேவர், வி. எஸ். கதிர்காமப் பாமாலை, நாவலப்பிட்டி: ராஜா அச்சகம்.

சண்முகதாஸ். அ., மனேன்மணி சண்முகதாஸ். ஆற்றங்கரையான். பருத்தித்துறை: வராவோலை வெளியீடு, 1989.

சபாநாதன். குல. நல்லூர் கந்தசாமி. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 2007. .

சிவலிங்கராஜா. எஸ். ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய செல்நெறி. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 2009.

சிவசேகரன், பெ. கதிர்காமப்பெருமான் திருவருட் பாமாலை. திருகோணமலை : கல்வி நிலையம், தனசக்தி.

சிவஞானதேசிக சுவாமிகள் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கதிர்காமத் திருவருட்பா. யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை, (1954).

சிவங்.கருணாலய பாண்டியப்புலவர். திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ் கொழும்பு: கொழும்பு ராபர்ட் பிரஸ் லிமிடெட்., (1937).

சின்னையா, சி. எங்கள் கதிர்காமம்., சி.வை. யாழ்ப்பாணம்: செல்லையா பதிப்பகம், (1961-1962).

சின்னையா, சிவம், அ. கதிர்காம மான் மியம். கொழும்பு: (1954).

சதாசிவ ஐயர், தி. கதிர்காம மும்மணி மாலை, மல்லாகம்: இந்துசமய விருத்திச் சங்கம், (1975).

செல்லையா, நா. வை. கதிரைநான்மணி மாலை. சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம், (1936).

செல்லையா. நா. வை. கதிர்காம மாலை சுன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம், (1940).

சேமசந்தர ஐயர், சு. கதிர்காமப் பேரின் பக்காதல், வடக்கன் குளம்: கலைமகள் பிரஸ், (1920).

சோமசந்தர புலவர். கதிரைச் சிலேடை வெண்பா, யாழ்ப்பாணம்: கதிர்காம வேலவர் பதிபகம், நாமகள் அச்சகம், (1955).

நல்லலிங்கம் சந்தனா. கதிர்காம பிரபந்தங்கள். கொழும்பு. (ஆசிரியர்): 1995.

நடராசா . F.X.C. ஈழத்து தமிழ் நூல் வரலாறு. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 2001.

நமசிவாயம்., இ. சந்நிதிக்கந்தர் சதகம் , கட்டுவனூர்: கட்டுவனூர் க.சின்னப்ப, 1973.

நாகேஸ்வரன் கனகசபாபதி. தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிஞ்சிக்குமரன் முத்தமிழ்., கொழும்பு: எஸ் வை. ஸ்ரீ கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் மணிவிழா குழு, 2013.

நடராசா, த. அ. திருப்பதிபகம். கொழும்பு: சிவகுகபிரஸ், (1924).

நல்லதம்பிப் புலவர். கதிரேசன் மகிமை எனும் கதிர்காமத்து அம்மாளை. கொழும்பு: சரஸ்வதி புத்தகசாலை, (1953).

நாகலிங்கம் பிள்ளை, சி. கதிர்காம புராணம். பருத்தித்துறை: சரஸ்வதி யந்திரசாலை, (1932).

நடேசையர், கோ, கதிர்காமம். சென்னை: (1946).

நாதன், எஸ், எஸ். கதிர்காமத் திருமுருகன், கொழும்பு.

பத்மநாதன், சி., பதிப்பாளர். இலங்கையின் இந்துக்கோயில்கள். கொழும்பு: இந்து சமய கலாச்சார அலுவலர்கள் திணைக்களம். (1994).

மகேஸ்வரன், இராசையா. "இலங்கையில் முருகவழிபாட்டின் வரலாற்றினைக் கூறும் நாட்டுப்புறவியல் , பலநோக்குப்பார்வையில் முருகத்தத்துவம்", முருகபக்தி சர்வதேச மகாநாடு 2012 தொகு: மு இராசேந்திரன், கோலாலம்பூர், இந்திய ஆய்வியல்துறை மலாயா பல்கலைக் கழகம், 2012.

மனோகரன் துரை. ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம். கண்டி: (ஆசிரியர்), 2004.

வயித்திலிங்கம், அ. கதிரை அந்தாதி. கொழும்பு:

வயிரமுத்து, ப. கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தாது. யாழ்ப்பாணம்: (1928).

வல்லிப்புரம், சு. கதிர்காம சுவாமி பேரில் தோத்திரப் பாமாலை. கொழும்பு: மெய்க் கண்டான் அச்சியந்திர சாலை, (1950).

வான், வி. எஸ், சிறீதிரை ஆனந்த மாலை. கொழும்பு: சரஸ்வதி புத்தகசாலை.

விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார். கதிரை யாத்திரை விளக்கம். யாழ்ப்பாணம்: சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, (1923).

Kandiah., A. Cult and Worship of Murugan. Colombo : Author, 1984.

Kandiah., A. Muruga Worship and the Concept of Bhakthi. Colombo: Author, 1984.

Knox,Robert. An Historical Relation of Ceylon. Maharagama : Saman Press, 1958.

Mr. T. Pratheepan

St.theep@yahoo.com

தெ.பிரதீபன் அவர்கள் தனது தாயார், வித்துவான் திருகோணமலை இராஜேஸ்வரி தெட்சணாமூர்த்தியிடம் இசை பயின்று பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 2001ல் இளங்கலைப் பட்டமும், 2003ல் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்று, 2003ல் யாழ் பல்கலைக்கழக இசைத்துறையில் உதவி விரிவுரையாளராக இணைந்தார். 2007ல் தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்று, 2008ல் தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றி, 2009ம் ஆண்டு தொடக்கம் சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றி வருவதோடு, தற்பொழுது தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் முனைவர் இ.அங்கயற்கண்ணி அம்மையார் அவர்களிடம் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டு வருகின்றார். மேலும் இசைக் கச்சேரிகள் செய்தல், நடன நிகழ்வுகளுக்குப் பாடுதல், நாடகங்களுக்கு இசை அமைத்தல், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதுதல், தேசிய, சர்வதேச ஆய்வரங்கங்களில் கலந்துகொண்டு கட்டுரைகள் வாசித்தல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றார். அத்தோடு ஈழத்துப் பாரம்பரிய இசை சார்ந்த கள ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு வருவதோடு, பாரம்பரிய இசை சார்ந்த இறுவெட்டுக்களும் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழத்தில் கதிரைமலைப்பள்ளும், பக்தியும், இசையும்

திரு. தெ. பிரதீபன்

விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

முகவுரை:

சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட சமூகத்தின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணர்ந்ததில் அக்கால இலக்கியங்கள் முதன்மை வகிக்கின்றது. இதற்குப் பின்னர் வந்த காலகட்டங்கள் அதீத கற்பனை கொண்ட பக்தி, துதிபாடுதல், புராண தொன்மைச் செய்திகள் உருவானது. இருப்பினும் 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் சமூகப் பிரச்சனைகளையும் அவர்கள் பாடுகளையும் உள்வாங்கி பள்ளர் எனப்படுகின்ற சாதியினரை மையமாகக் கொண்டு பள்ளர் இலக்கியங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. 96 வகை சிற்றிலக்கியங்களுள் பள்ளர், குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் போன்றவை மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற இலக்கியங்களாகும். ஈழத்தில் ஒல்லாந்தர் காலகட்டத்தில் சிற்றிலக்கியங்களின் பெருக்கத்தைக் காணலாம். திருச் செல்வர் காவியம், கஞ்சன் காவியம், முதலியவையும் தூது, காதல், கோவை, குறவஞ்சி, ஊஞ்சல், அம்மாளை, பதிகம், அந்தாதி, பள்ளர் போன்ற இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

ஈழத்தில் தோன்றிய கதிரைமலைப்பள்ளர், ஞானப்பள்ளர், பாறாளை விநாயகர் பள்ளர், தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளர் ஆகியவை இன்று நூலாக்கம் பெற்றிருக்கின்றது. நவாசில் பள்ளர், நவாலியூர் வன்னிசசேகரன் பள்ளர் போன்றவை பெயரளவில் மாத்திரம் தெரியவந்துள்ளது. கதிரைமலைப்பள்ளர் ஏட்டுவடிவிலிருந்து 1906 ஆம் ஆண்டில் திரு வ.குமாரசுவாமி அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வானது கதிரைமலைப்பள்ளர் தொடர்பாகவும் பள்ளர் களுக்கு கதிர்காமக் கந்தன் மீதிருந்த நம்பிக்கை தொடர்பாகவும் ஆராய்கின்றது.

உழத்திப்பாட்டு எனும் இலக்கியவகை உருவாகுவதற்குரிய கரு தொல்காப்பியச்

செய்யுளில் காணப்படுகின்றது. நூலுக்குரிய எட்டுவகை வனப்புக்களில் ஒன்றான "புலன்" என்ற வகையைத் தொல்காப்பியம் பின்வருமாறு சுட்டுகின்றது. (செய்யுளியல் 553)

தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றின்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே

வழக்குச் சொல்லினாலே தொடுக்கப்பட்டு, ஆராய வேண்டாமல் பொருள் விளங்குவது புலனென்னும் செய்யுளாம் என இளம்பூரணர் இந்நூற்பாவிடமிடம் பொருள் எழுதியுள்ளார். மேலும் பள்ளர் இலக்கியங்களுக்கான அடித்தளம் "புலன் என்பது" பள்ளர்களால் என்பது திரு.ந.வி. செயராமன், மு.அருணாசலம் போன்றோர் கருத்தாகும். சிலம்பில் வரும் விருந்திற்பாணி, ஏர்மங்களம், முகவைப்பாட்டு ஆகியவை பள்ளரின் மூலவர்கள். அழகுடைய பள்ளர், ஆடும்பள்ளர், உழத்திப்பாட்டு, பறைப்பாட்டு, பள்ளப்பாட்டு போன்றவை பள்ளரின் முன்னோடியாக உள்ளன. பள்ளிசை பள்ளேசல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

நெல்லு வகையை எண்ணினாலும்
பள்ளர் வகையை எண்ண முடியாது

என்ற பழமொழி பள்ளர்வின் பெருமையைக் காட்டி நிற்கின்றது.

பள்ளரின் கதை அமைப்பு: .

பள்ளர் இருவேறு ஊர்களில் வாழ்ந்த இருவேறு சமயத்தைச் சார்ந்த பெண்களை மணந்துகொள்கிறான். பள்ளர் இளைய பள்ளர் யிடம் மோகம் கொண்டு அவளிடமே தங்கிவிட, மூத்த பள்ளர் பண்ணைக்காரனிடம் பள்ளனைப் பற்றி முறையிட, பள்ளர் அவனுடைய பணியில் கவனம் செலுத்தாததனால், பண்ணைக்காரன் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பள்ளனைக் கட்டிவிடுகிறான். இந்த இன்னலைக் கண்ட மூத்தபள்ளர்

பண்ணைக்காராகடமிருந்து கணவரை விடுவிக் கின்றாள். பள்ளன் கீழே விழுகிறான். அங்கே மூத்த பள்ளியும் இளைய பள்ளியும் வருகின்றனர். ஒருவரை ஒருவர் ஏசுகின்றனர். இரு பள்ளியரும் மகிழ்ந்து இணைகின்றனர். இதுவே பள்ளு நூல்களின் பொதுவான கதை ஆகும்.

கீழ்வரும் குறள் பள்ளர்களின் தொழிலை மேன்மைப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்

பள்ளின் உள்ளடக்கம்

பள்ளுகளில் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை, அவரோடு தொடர்பான செய்தி களையும் கதைப் போக்கினூடே கூறிச்செல்கிறது. மேலும் குடிப்பெருமை, இயற்கை நிகழ்வுகள், ஆற்றில் வெள்ளம் பாய்தல், பயிர் வளர்த்தல், நெல்வகை, மாட்டுவகை, உழுதொழிற் கருவிகள் போன்றவற்றின் கணக்கைப் பள்ளன் ஒப்பு வித்தல், பள்ளியர் ஏசல் என்பனவும், மேலும் அடுத்து நிகழ இருக்கும் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்புரையாக விளக்கப் பாடல்களின் மூலம் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெருமை கூறப்படு கிறது. மேலும் கதையின் போக்கிற்கு தொடர்பற்ற முறையில் தலைவரின் பெருமை கூறப்படுகிறது. இவற்றினிடையே துதிப்பாடல்கள் அகத்துறைப் பாடல்கள், அறிவுறுத்தப் பாடல்கள் போன்ற வைகளும் அமையும். பள்ளு இலக்கியங்கள் மக்கள் மனதில் எளிதில் ஈர்க்கக்கூடிய வகையில் இருந்ததன் காரணமாக இவற்றிற்கூடாக தெய்வ நம்பிக்கைகளும், சமூகப் பிரச்சனைகளும், வேளாண்மைத் தொழில், நாட்டுவளம் என்பன பள்ளு இலக்கியங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

கதிர்காமத்தலம்

இலங்கையில் கீழ்பகுதியில் இருக்கின்ற கதிர்காமம் எனும் ஊரில் மாணிக்க கங்கைக் கருகில் முருகன் குடிகொண்டிருக்கின்ற இத்தலம் தமிழர்களால் கதிர்காமம் எனவும், சிங்கள மக்களினால் கத்தரகம எனவும் அழைக்கின்றனர். இத்தலத்தில் பள்ளிவாசல் ஒன்றும் உள்ளது. இலங்கையில் மூவின மக்களும் கலந்து ஒன்று சேர்ந்து வழிபடக்கூடிய திருத்தலமாக இது விளங்குகின்றது. ஜூலை மாதத்தில் வரும்

பெள்ளமியில் கதிர்காமக் கந்தனின் திருவிழா இடம்பெறுவது வழக்கமாகும்.

கதிரைமலைப்பள்ளு

கதிரைமலைப் பள்ளானது கதிர்காமத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் இறைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக வைத்து இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. பள்ளு இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டவாறு பள்ளனுக்கு ஒப்பாக முருகனும், மூத்தபள்ளிக்கு ஒப்பாக இலங்கையிலுள்ள மகாவலி கங்கையும், இளைய பள்ளிக்கு ஒப்பாக இந்திய தேசத்தில் உள்ள பகீரதா கங்கையும் கூறப்பட்டு இருப்ப தோடு, மூத்த பள்ளியினூடாக இலங்கை வளநாட்டின் பெருமையையும் இளைய பள்ளி யினூடாக சோழ வளநாட்டினுடைய பெருமை யையும் கூறுவதோடு இலங்கையிலேயே முருகன் விரும்பி இருக்கும் இடமாக இப்பள்ளு இயற்றப் பட்டுள்ளது. இப்பாடல்கள் சிந்து, விருத்தம், தரு போன்ற பாவகைகளுடன் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் 129 பாடல்களைக் கொண்டது. எனினும் இரண்டு பாடல்கள் சிதைவடைந்த நிலையிலும் காணப்படுகின்றது. பாடல்கள் நாடகத் தன்மை கொண்டும் விளங்குகின்றது.

மற்றைய பள்ளு நூல்களின் காணப்படாத சில அம்சங்களும் கதிரைமலைப்பள்ளிகளில் உண்டு. மூத்தபள்ளி பள்ளனைப் பற்றிப் பண்ணைக்காரனிடம் முறையிடும் போதே இளைய பள்ளியும் மூத்தவளை எதிர்த்துப் பேசுவதாக இப்பள்ளில் அமைந்துள்ளது. இளைய பள்ளி வசிய மருந்து கொடுத்துத் தனது கணவனை மயக்கிவிட்டாளென மூத்தபள்ளி குறிப்பிடுவது, பள்ளு நூல்களின் பொது வழக்கு. ஆனால், கதிரைமலைப்பள்ளில், இளைய பள்ளியும் மூத்தபள்ளி வசிய மருந்து கொடுத்துப் பள்ளனை மயக்கிவிட்டதாகக் கூறுவாள். தமிழகத்துப் பள்ளு நூல்களுடன் ஒப்பிடும் போது, கதிரைமலைப்பள்ளைத் தவிர, மற்றைய ஈழத்துப் பள்ளு நூல்களின் நடை சற்றுக் கடினமானதாகவும், செந்நெறி இலக்கியச்சாயல் கொண்டதாகவும், கற்றறிந்த உயர் குழாத்தி னரால் மாத்திரமே பொருளறிந்து சுவைக்கத் தக்கது என்று கூறப்பட்டாலும் இவை வழக்கத்தில் இல்லை என்பதுதான் நிதர்சனம். கதிரைமலைப் பள்ளு, பள்ளு இலக்கியத்துக்குரிய எளிமையும் இலக்கியச் சாயலையும் கொண்டு முத்தமிழிற்

குரிய பாங்கில் ஆசிரியரால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இசை பள்ளிற்கான இசை அமைதிகள் தொடர்பாக தெளிவற்ற கருத்துகள் கூறப்பட்டாலும் பாடல்கள் சிந்து, தரு, வெண்பா, விருத்தம் என பாவகையில் அமைந்தவை. இன்று கூத்துக்களிலும் கண்ணகி வழிபாட்டுடனும் இதற்கான இசை இருப்பதைக் காணலாம். கிழக்கு மாகாணத்தில் தம்பிலுவில் கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டில் பள்ளுப் பாடல் எனும் சம்பிரதாயம் உண்டு. அம்மன் ஊர்வலம் செல்லும் முன்னரும், திரும்பிய பின்னரும் “கொம்புச் சந்தி” எனும் இடத்தில் வைத்து பள்ளு பாடப்படுகிறது. தன்னானே தான தந்தின..... எனத் தொடங்கும் தருவுடன் 12 பள்ளுப் பாடலும் தொடர்ந்து கொம்பைச் சுற்றிக் கும்மி அடித்து, இறுதியாக அம்மாசூ..... என்று கூவிக் கொண்டு நிறைவு செய்கின்றனர் (இது ஆய்வாளரால் கள ஆய்வில் பெறப்பட்ட செய்தி). இவை பள்ளு இலக்கியங்களின் தாக்கமாகவும் இருக்கலாம். மட்டக்களப்பு மக்களின் வேளாண்மை தொடர்பான செய்தி களை வசந்தன் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். இப்பாடல்கள் 1940 ஆம் ஆண்டு திரு.ச.சதாசிவ ஐயர் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. 62 பாடல்களைக் கொண்ட கட்டியம், தோத்திரம், சரித்திரம், தொழில், வேடிக்கை என ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண்டது. இதில் வரும் ஏழு பாடல்கள் வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் “மள்ளர்” எனும் சாதியினரை குறிப்பிடுகின்றது. இது பள்ளர் எனப்படும் மக்களைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இந்த வசந்தன் பாடல்கள் அனைத்தும் வேளாண்மை செய்வது போன்ற செய்கையுடன் அமைந்த ஆடலும் பாட்டும் சேர்ந்தது. மேலும் இன்று மட்டக்களப்பு வசந்தன் கூத்துக்களில் கூவாக்குயில் வசந்தன் என்று ஒன்று உண்டு. இனிமையான இசையோடு பாடியாடப்படுகின்றது. இவை பள்ளு இலக்கியத்தில் காணப்படும் கூக்கேட்டல் எனும் பாடல் வரிகளை ஒத்ததாக இருப்பதைக் காணலாம். மேலும் கூத்து மரபுகளிலும் சிந்து, தரு, விருத்தம் போன்றவைகளுக்கும் தொடர்புகள் இருப்பதை இசையோடு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றபொழுது ஒப்புமைகளைக் காணலாம்.

சில பள்ளு நூல்களிற் கீர்த்தனங்களும் இடையிடையே விரவி வந்துள்ளன. பள்ளு இலக்கியத்தில் இசை பெற்றுள்ள சிறப்பிடம் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஏ.என்.பெருமாள், கர்நாடக இசை எவ்வாறு அவ்விலக்கியத்தின் இசைப் பண்புக்குத் துணையாக அமைந்துள்ளது என்பதை விளக்குகின்றார். “கர்நாடக இசை யமைப்பு தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்றபின் இவை பாடப்பெற்றுள்ளதினால் பாடலிசையமைப்பு அதன்படி அமைந்துள்ளது. அவைகளுக்கு ஏற்ற ராகங்களைக் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இசையின் உருவாகப் பள்ளு இயன்றுள்ளது”.

பள்ளினோடு இணைந்துள்ள இசையமைதி, அதன் நாடக அமைப்புக்கு மேலும் மெருகேற்று வதாக உள்ளது. பாரதியாரின் கவிதை ஒன்றில் “ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே” என்ற பாடல் நாட்டுப்புற இசை அமைப்புக் கொண்டு தான் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பார் பாரதியாரின் பேரன் ராஜ்குமார் பாரதி அவர்கள். கீழே கதிரை மலைப் பள்ளில் இருந்து முருக் பக்தி தொடர்பாக உள்ள சில பாடல்கள் எடுத்து விளக்கப்படுகின்றது.

கடவுள் வணக்கம்

கீர்கொண்டசெ முங்கம லந்தனில்

வாழ்மங்கைமா னும்புய மங்கையர்..

கானந்திகழ் கதிரையில் நிகழெழிர்

காலங்களி னருள்செயு முருகன் பள்ளிசை பாடவே

(செய்.1)

கதிரைமலைப் பள்ளு கடவுள் வணக் கத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. சரஸ்வதி, இலக்குமி, சிவன், பிள்ளையார் போன்றோரை வேண்டி கானகத்திலே கதிரை மலைதனில் வீற்றிருக்கும் முருகக் கடவுளின் பள்ளோசை பாடவே என இறைவனை முதன் நிலைப்படுத்தும் அமைப்பில் இறை வணக்கம் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

பள்ளியர் நாட்டுவளம் கூறல்.

அணி யிளங்கதி ராயிர முள்ள

வருக்கன் போய்க்குட பாலிடை மேவ

மணி கொணர்ந்து மணிவிளக் கேற்றிடு

மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே (செய்.18)

வேணிச் சங்கரர் தொண்டர்க ளென்று

வீடுதோறு மிரப்பவர்க் கெல்லாம்

மாணிக் கமள்ளிப் பிச்சை கொடுத்திடும்

மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே (செய்.20)

கதிரைமலைப் பள்ளில் நாட்டு வளத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுவதாக மேற்குறித்த பாடல் அமைகிறது

குயிற் கூக்கேட்டல்

வஞ்சவெஞ் கஞ்சுகிளை துஞ்சவமர் செய்கந்தன்
வைவேல் தழைக்கவென்று கூவாய் குயிலே
கஞ்சனஞ் சிடவினவி யேசிறையில் வைத்திட்ட
கருணையுள முருகனென்று கூவாய் குயிலே
(செ.ய்.32)

அசுரர்களை அழித்து மக்களைக் காத்த வேலின் புகழும், பிரணவத்தின் பொருள் உரைத்திட்ட முருகனென்று கூவா குயிலே என குயில் கேட்டல் எனும் பகுதியில் புலவர் சமயம் சார்ந்த புராணச் செய்திகளையும் அறநெறிக் கருத்துகளையும், மக்கள் முருகனை வணங்கி அருள் பெற வேண்டுமெனும் வகையில் கருத்துகள் விதைந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் குயில் கூக்கேட்டல் பகுதி ஆசிரியர் தமது சமயச் சார்பான கருத்துகளையும், கோயில்கள், மடங்கள் போன்றவைகள் சிறக்க வேண்டும் எனும் தமது விருப்பம் போன்ற தமது உள்ளக் கிடக்கைகளை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்துவதற்கு மட்டும் வாய்ப்பளித்துள்ளது. இப்பகுதி பள்ளு கதைப் போக்கினூடாக புலவர் தமது விருப்பங்களையும், இறை நம்பிக்கைகளையும் வெளிப்படுத்தும் பகுதியாகும்.

மூத்த பள்ளி முறையிடல்

காரணக் கந்தன்-வரமருள்

கௌரிதன் மைந்தன் பன்னிரு
கையுடை முருகன்-மாவிலி
கங்கைநல் வயல்
(செ.ய்.76)

மூத்தபள்ளி முறையிடுவதாக உள்ள இந்தப் பாடலில் வரமருளக்கூடிய கௌரியின் மைந்தன் கந்தன் பன்னிரு கைகளை உடையவன் வயல்கள், மகாவலி கங்கை இருக்குமிடத்தில் உறைந் திருக்கின்றான் என்று பொருள் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. இந்த மகாவலி கங்கையே அன்று மாணிக்க கங்கை எனப் போற்றப்படும் மாணிக்க கங்கையாகும்.

நாற்று நடுதல் (தரு)

அண்டர் பணியத் தவமும் பயனும்
அருளி வினைக ளறுப்பவன்

அருள் விளங்கிய கரிமு கற்கிளைய
அருமுகன் குகன் குருபரன்
எண்டலம் புகழ் கதிரைக் கிறைவன்
என்றும் நினைப்பார்க் குரியவன்
இருட்டு வஞ்சகத் திருடருக் கொளித்
திருப்பவ னெமைப் புரப்பவன்
கொண்டல் வண்ணனுக் குரிய மருகன்
குமர னமர குஞ்சரி
கொழுநன் மவலி கங்கை வயலில்
கூடி யாடிப் பாடியே
(செ.ய்.96)

மேற் குறித்த பாடல் தரு அமைப்பிலும் தேவாரப் பதிகங்களில் கவித்துவமும் இறை ஆளுமைகளும் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப் பட்டனவோ அதே அமைபிலான கருத்தாழ் முள்ள பாடலாக உள்ளது. இதில் வினைகளை அறுக்கும் வினாயகன், எத்திசைகளிலும் புகழப் படுகின்ற கதிரைமலைக்கிறைவன், நினைப்பவர் களுக்கெல்லாம் வாரி அருளை வழங்கக்கூடிய திருமாலின் மருமகனை, கூடி ஆடிப்படி வழி படுவோம் என பாடலின் மூலம் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதோடு கந்தன், நினைத்தாலே வரமருளும் இறைவனாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளான்.

நெல்விளைதல்

ஒரு சொற் குரியன் முருகற் கன்பன்
உயர்கு லத்தவ னுத்தமன்
உலகம் புகழ மமரர் நாதன்
உதவும் புதல்வ னானவன்
திருவுக் கிறைவன் சரணம் போற்றிச்
(செ.ய்.103)

ஒரு சொற்கிறைவன் உலகையாளும் அமரர் நாதனின் புதல்வன் கதிர்காமத்திற்கிறைவனின் சரணம் போற்றி, உள்ளம் இரங்கி உலகில் செய்யும் தருமம் போலவும், தொண்டர்கள் மீது வைத்திருக்கும் கருணை போலவும் வயல் நிலங்களில் கதிர்கள் பல்கிப் பெருகி விளைய வேண்டும் என்பதோடு முருகன் மக்கள் மேல் வைத்திருக்கும் கருணை மிக அழகாக வெளிப் படுத்தப் பட்டுள்ளது.

வாழி

புத்தமிர்த மன்னவிரு பேரையுநட் பாக்கிப்
போற்றி புகழ் தென்கதிரைப் புங்கவர் பிரானனங்
சுத்த எனமை யாள் முருகன் கந்தவே ளருளைக்
கைதொழுது வாழிவாழி யென்று வாழ்த்தினளே
(செ.ய்.129)

இறுதியாக வரும் பாடலில் மன்னர்களையும் நட்புக் கொண்டு அருள் செய்தவன் என்பதைக் கூறவதோடு, மேலும் உலக நன்மைக்காக அரசன், மக்கள் குடி, நாட்டு வளங்கள் சிறக்கவென முருகனை வேண்டி வாழி வாழி என வாழ்த்துவதோடு நிறைவு பெறுகிறது. பேச்சுவழக்குச் சொற்கள், எளிமை, கவிச்சுவை கொண்டதாக விளங்கும் கதிரைமலைப்பள்ளி இறுதியில் பண்ணைக்காரன் இரு சக்களத்திகளின் சண்டையையும் நிறுத்தி கதிர்காம முருகனைக் கைதொழுது வாழ்த்துவதோடு, இப்பள்ளி நிறைவு பெறுகின்றது. இன்று செவ்விசை மரபுகளிலும், கூத்து மரபுகளிலும் அத்தகைய வாழி, மங்களம் போன்றவை பாடப்படுவதை நினைவூட்டுவதாக புலவரினால் பாடல்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பது சிறப்பானதாகும்.

முடிவு

பள்ளி இலக்கியங்கள் மரபுவழி இலக்கிய அமைப்புடனும், நாடகப்பாங்காகவும், இசை அம்சங்கள் இயல்பிலே கொண்டும் முழுமையாக நாட்டுப்புற மக்களாகக் கருதப்படும் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்யக்கூடிய பள்ளிகளின் உள உளைச்சல்களையும், சமூகப் பிரச்சனைகளையும் கொண்ட தனித்துவமான இலக்கியமாகும். அகத்திணை, புறத்திணை மரபைக் கொண்ட முத்தமிழ்க் காப்பியமாகும். இவை தாழ்நிலையிலுள்ள மாந்தரையும் பாத்திரங்களாகக் கொண்டவை மாத்திரமின்றி நாட்டார் பாடல்களின் அழியா அமைப்பினைக் கொண்டவையாகவும் பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் பயன்படுத்தியவைகளாகவும் விளங்குகின்றன. இவை நேரடியாகப் பள்ளி இலக்கியத்திற்குத் துணை செய்தன எனக் கூற இயலா விடிலும், தாழ்நிலைப் பாத்திரங்களைப் படைக்கவும் நாட்டார் இலக்கிய அமைப்பைப் பின்பற்றவும் தம்மளவிற் பிற்கால இலக்கியங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்ததெனலாம்.

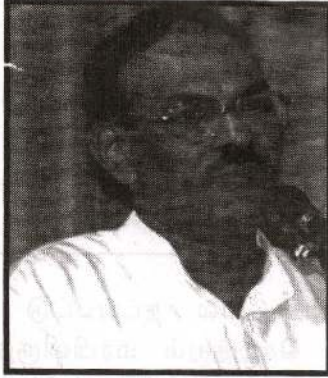
இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பள்ளிக் குப்பள்ளி அமைப்புகள் வேறுபடக்கூடியது. அந்தந்த மண்சார்ந்த இசைமுறைகளோடு வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தாலும் கர்நாடக இசையின் செல்வாக்குகளைக் காணலாம். இலங்கையில் 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் பள்ளித் தொடர்பான சிந்தனைகள் இருந்ததாகவும், பின்நாளில் நவீன போக்குச் சிந்தனைகள் வளர்ச்சியினால் இவை மக்களிடமிருந்து செல்

வாக்கு குறைந்தன என ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் விமர்சனம் வைக்கப்படுகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முருக பக்தியினை சிறப்பாக எடுத்துச் சொன்ன இலக்கியங்களில் கதிரை மலைப்பள்ளி முக்கியமானதொரு இடத்தினை வகிக்கின்றது. எனினும் இவை நாடகமாகவும், இசையாகவும் அமைத்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றபோது பள்ளி இன மக்கள் வாழ்க்கை, நம்பிக்கைகள், இறை ஈடுபாடு, பாரம்பரிய அடையாளங்கள் என்பன தெளிவாக வெளிப்படும். எனவே இத்தகைய ஆய்வுகள் கதிரை மலைப்பள்ளிகளான தேடல்களை மேலும் வலுச் சேர்க்கும். அத்தோடு யுத்தத்திற்குப் பின்னர் சமூக ஒற்றுமையை வளர்க்கக் கூடியதும் மூவின மக்களும் ஒற்றுமையாக வழிபடக்கூடிய தலமாக கதிர்காமத்து முருகன் ஆலயம் உள்ளது. ஈழத்தில் அம்மன் வழிபாடும் முருக வழிபாடுமே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் கதிரைமலைப் பள்ளிகூட முருகவழிபாட்டின் பக்தியையும், உன்னத நிலையினையும் எடுத்துக் காட்டுவதில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. துரை மோகன், 'இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி', கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம் - கண்டி, ஆகஸ்ட் 1997.
2. பூமி நாகநாதன், 'எட்டயபுரப் பள்ளி', உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2000.
3. கடிகாசலம், ந.சிவகாமி. ச, 'அயலகத் தமிழ்க்கலை இலக்கியம் - சமகாலச் செல் நெறிகள்', உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2001.
4. சிவத்தம்பி .க, சிவகாமி. ச, குருநாதன் .இராம, 'உலகத் தமிழிலக்கிய வரலாறு', (கி.பி. 1851 - கி.பி.2000), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை, 2005.
5. சண்முகசுந்தரம். சு, 'நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு', மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம்.
6. குமாரசுவாமி. வ. "கதிரைமலைப் பத்து", இந்து சமய கலாச்சாரத் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996.

Mr. Thangarajah Sivapalu

kumulan.siva@yahoo.com

தங்கராசா சிவபாலு அவர்கள் யோகபுரம் கொத்தணி அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். ஆசிரியர், எழுத்தாளர், கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத் தலைவர். இவரது நூல்கள் பள்ளி மாணவர்களின் தகாத செயல்கள் - காரணங்களும் தீர்வுகளும், திருமண முறிவுகளைத் தவிர்க்கும் வழிமுறைகள், வைதீக மற்றும் தமிழர் திருமண முறைகள் என்பனவாம்.

உலகெலாம் முருக வழிபாடு

திரு. த. சிவபாலு, தலைவர், கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்.

முருக வழிபாடு எப்போது ஆரம்பமானது என்பது பற்றி அறிதியிட்டுச் சொல்லமுடியவில்லை. அது மிகவும் பழமை வாய்ந்தது என்பது மட்டுமன்றி தமிழரின் ஆரம்பம் முதலே முருக வழிபாடு பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. நடுகல் வழிபாடு தமிழர் மத்தியில் நிலவியுள்ளது என்பதற்கு இன்றும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கற்களை நாட்டி வணங்கும் வழக்கம் உள்ளமையைக் காணமுடியும். முருகு என்பதற்கு அழகு, செம்மை, சீர்மை, சிங்காரம், செவ்வை, சிறப்பு, வீரம், முனைவன் என்னும் கருத்துகள் உள்ளன.

முருக வழிபாடு தமிழர் வாழ்மிடமெல்லாம் உண்டு. மக்கள் ஆரம்பத்தில் இயற்கையை வழிபட்டனர் என்பது பலரின் கருத்து. சூரியன், சந்திரன் போன்ற இயற்கையை வழிபட்ட நிலைமைகள் இன்றும் தொடர்வதைக் காணலாம். இந்து ஆலயங்களில் நவக்கிரக வழிபாடு சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, வெள்ளி, சனி, ராகு, கேது ஆகிய கிரகங்களை உருவங்களாக்கி வழிபட்டுவருவது அனைவரும் அறிந்ததே. சூரிய வணக்கமே பின்னர் முருக வழிபாடானது என்பது ஒருசாராரின் கருத்து, செவ்வேள் வணக்கம் பற்றி எழுதிய 'சாரங்கபாணி' பரிபாடலுக்கான விளக்க உரை தந்தபோது பின்வருமாறு விவரித்துள்ளார். 'மாக்கடலினின்று நிவர்த்தெழுந்த இளஞாயிற்றின் இயற்கை அழகில் உள்ளந் தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே இறையென வழிபட்டு வணங்கினர். அதுவே பின்னர் நீலமயில் மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது'. என விக்கிபீடியா கட்டற்ற கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகின்றது.

இதனைவிட தமிழர்களின் மத்தியில் ஆரம்பத்தில் நடுகல் வழிபாடு இருந்தது எனவும் போரில் வீரமரணம் அடைந்த போர்வீரனை புதைத்த இடத்தில் அவன் பாவித்த போர்

ஆயுதமான வேல் நடப்பட்டு அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் மரபிலிருந்தே முருக வழிபாடு வந்தது என்னும் கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. வேலை உடையவன் வேலன் என அழைக்கப்பட்டு முருகனின் நாமம் வேலன் என்னும் கருத்துடன் இயைந்ததாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனைவிட குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாக முருகன் போற்றப்பட்டு வந்துள்ளான் என்பதனாலேயே காவல் தெய்வமாக குன்றுகளில் வைத்து வழிபட்டுவந்துள்ளனர் என்னும் கருத்தும் கொள்ளப்படுகின்றது. முருகனை குன்றுதோறும் நின்றிடும் குமரனை என அவனைக் குறிஞ்சித்தெய்வமாகக் கொள்ளும் நிலைப்பாடும் வழிபாட்டு முறையும் ஆலயங்களின் அமைவிடங்களும் அதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

பரிபாடல் என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் செவ்வேளுக்கு முப்பத்தொரு பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. திருமாலுக்கு எட்டுப் பாடல்களும், கொற்றவைக்கு ஒரு பாடலும் உள்ளன என்பதில் இருந்து முருகனுக்கு முக்கியத்துவம் அப்பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கொடுக்கப்பட்டமை தமிழரின் முதன்மைக் கடவுளான முருகனை முன்னிறுத்தியிருப்பதன் காரணமே என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். பரிபாடலைப் பற்றி வரும் இந்தச் செய்தியை பின்வரும் பாடல் படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றது:

திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் றிறம்.

இதிலிருந்து மலைவாழ் மக்களுக்குப் பெரும் துன்பத்தை உண்டாக்கியது 'இருள்' என்றும் அந்த இருளாகிய துன்பத்தை அகற்ற இளஞாயிராகிய முருகனை வழிபட்டனர் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. பழந்தமிழ் நிலம் 'நானிலம்' என வழங்கப்பட்டிருந்தது. தொல் காப்பியர் வகுத்த தமிழகத்தின் நிலங்கள்

குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம், பாலை என்பன அதிலே 'சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்' என்ற அடிகளால் முருகனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

அறுபடை வீடு கொண்ட திருமுருகா என வரும் அருணகிரியாரின் பாடலால் விளக்கமுறும் அறுபடைவீடுகள்: திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர் சோலை அகிய குன்றங்களிலமைந்த முருகன்குடி கொண்ட இல்லங்களைக் குறிக்கின்றது. இவை முருகனது வழிபாட்டின் முக்கிய வரலாற்று நிலைகளாக இந்துக்களால் கொள்ளப்படுகின்றன.

திருச்செந்தூரில் அகங்காரங்கொண்ட சூரனின் ஆணவச்செருக்கறுத்து அவனைச் சேவலும் மயிலுமாக்கித் தன்னுடனேயே இருக்க அருள்பாலித்தார் எனப்படுகின்றது.

அதன்பின் திருப்பரங்குன்றத்தில் இந்திரனின் மகளான தெய்வானையை மணமுடித்தார் எனப்படுகின்றது. தெய்வானை திருமணம் என பக்தர்களால் பரவசமுற வணங்கப்படும் திருத்தலம் இதுவே.

தந்தையான சிவனிடம் கிடைத்த மாங்கனியை யார் முதலில் உலகைச் சுற்றிவருகிறார்களோ அவர்களுக்கே உரியது எனக் கூறியதைக்கேட்ட முருகன் வேகமாக அண்ணனை முந்தப் புறப்பட்டார். ஆனால் அம்மையும் அப்பனுமே உலகம் என உணர்ந்து அவர்களை வலம்வந்து மாங்கனியைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். அப்பன் அம்மையின் செல்லப்பிள்ளை விநாயகர். மாங்கனி கிடைக்காத கோபம் தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதாக அடங்காத அவமானத்தால் தந்தை தாயுடன் மனத்தாங்கல் கொண்டு வெளியேறி தனியாக இருந்த இடம் பழநிமலை. அங்குதான் பழமே நீதானப்பா உனக்கேன் அந்தக்கனி என்று உணரவைக்கப்பட்டது. "பழம் நீயப்பா, ஞானப் பழம்நீ அப்பா" என அன்பொழுகத் தமிழால் பாடி முருகனை ஆற்றித்தேற்றினார் ஓளவை என்கின்றது புராண வரலாறு.

குழந்தைதானே என கவனிக்காமல் அவன் கேட்டிருக்க உபதேசித்த பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை தனது தந்தை தாழ்பணிந்து கேட்கச் செய்தவன் ஞானக்கடவுளாகிய குமரன். அதனால்தான் சிவகுருநாதன் என்ற பெயரும்

முருகனுக்கு ஏற்பட்டது. "தந்தைக்கு உபதேசம் தந்த மலை" எனப்படால் பெற்றது சுவாமிமலை.

சூரனைத் துவம்சம் செய்தபின்னர் தனது படைகளோடு அமைதியடைந்து இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பிய முருகப்பெருமான் தன்னையே நோக்கித் தவம் இருந்த நம்பிராஜன் மகளாக அவதரித்த வள்ளியை மணம்புரிந்த இடமே திருத்தணி. காதல் வயப்பட்ட முருகன் வள்ளியை சுற்றிச்சுற்றி வந்து அவளை ஏமாற்றமுடியாத நிலையில் முருகனையே மணப்பேன் என்றவளை மணந்த இடமே இந்த குறிஞ்சிக்குன்றம். மனிதவாழ்வின் இயல்பினை உணர்த்தும் இந்துமத தர்மத்தின் இல்வாழ்க்கை பற்றிய தெளிவைத் தருவதால் பக்தர்களைப் பரவசமடையச் செய்யும் இன்பம் பொங்கும் இடமாக மணவாளக்கோலத்தில் காட்சிதரும் முருகனை அங்கு கண்டு வணங்கி அவனிடமிருந்து இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தலமாகக் பெருந்தொகையான பக்தர்கள் திரண்டுவரும் தலமாக அமைந்துள்ளது.

மலைகளில் உறைபவன் முருகன் குன்று தோறும் இருந்திடும் குமரை . . என்று பாடலால் விளக்கம் பெறும் மலைக்கடவுளும் தமிழ்க் கடவுளும் முருகனே. "விண்பொரு நெடுவரை குறிஞ்சிக்கிழவ" என நக்கீர தேவர் தனது திருமுருகாற்றுப்படையில் மலைதான் முருகனின் இருப்பிடம் அவனுக்கு உகந்த இடம் என எடுத்துரைக்கின்றார். மக்களின் வாழ்வியலில் பாதுகாப்பு மிக்க இடமாக குறிஞ்சி நிலம் கொள்ளப்படுகின்றது. வெள்ளம், காட்டுத்தீ என்பனவற்றில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஏற்ற இடமாக குறிஞ்சி நிலம் உள்ளது. இதனால் அப்பிரதேச மக்கள் குறிஞ்சிக்குரிய வீரம் மிக்க கடவுளாக வேலனை வணங்கியிருத்தல் வேண்டும் எனக்கொள்ளப்படுகின்றது. வேலை உடையவன் வேலன். இதனாலேயே வேலனை என்னும் இடமும் வேல் அணைந்த இடம் அதாவது சூரசங்காரம் முடித்த வேலின் அனல் தணிந்த இடமாகக்கொள்ளப்படுகின்றது. உலகமாதா நாகபூசணியினால் அளிக்கப்பட்ட சக்திவேலின் ஆவேசத்தைத் தணிக்கத்தக்கவர் தாயார் நாகபூசணி என்பது புராண வரலாறு. சக்தி வேலைக் கொடுத்து ஆணவத்தைத் துவம்சம் செய்ய அருளபாலித்தவள் தாயார். அந்தச் சக்திவேலின் கோரத்தன்மை அப்பாவி களையும் அழித்துவிடக்கூடாது என்பதை

உணர்ந்து அதன் வேகத்தைத் தணித்துக்கொண்ட இடமே வேலைனை எனக்கொள்ளப்படுகின்றது.

முருக வழிபாடு தமிழரின் முதன்மையான வழிபாடு எனக்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தியா விற்கு வெளியே இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பிலிப்பீன்சு என்பனவற்றில் முருக வழிபாட்டுத் தலங்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழர் இருக்குமிட மெல்லாம் அழகன் முருகனுக்கு வழிபாடு இயற்றுகின்றார்கள். யாழ்ப்பாணந்தொட்டு தேவேந்திரமுனைவரை முருக வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ளன. வேலனை முருகன், நல்லூர் முருகன், செல்வச்சந்நிதி முருகன், உகந்தை முருகன், கதிர்காமக் கந்தன், மயூரபதி, சித்தாண்டி, நாத்தாண்டி, வெருகல் என முருக வழிபாட்டுத் தலங்கள்.

ஈழத்தில் தமிழ் மக்களிடையே கரையோர யாத்திரை செல்லும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு இருந்துவந்துள்ளது. இந்த மரபு அண்மைக் காலத்தல் ஏற்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப்போரின் காரணமாக நின்றுபோய்விட்டது. செல்வச் சந்நிதியில் ஆரம்பித்து கரையோரமாக கதிர்காமத்தைச் சென்றடையும் முருகனின் பக்தர் கூட்டம். இதனை அடியார் கூட்டம் என அவர்களை மதித்து, தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்து அன்னதானம் அளித்து ஆதரித்து அனுப்புவது ஒவ்வொரு கிராமத்தவர்களின் பண்பாகும். செல்வச் சந்நிதியல் ஆரம்பித்து வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயத்தில் தங்கி கரையோரமாக வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் ஆலயத்தின் வைகாசி விசாகத்தில் கொண்டாடப்படும் வற்றாப்பளைப் பொங்கல் பெரு விழாவில் கலந்துகொண்டு அவர்கள் முள்ளியவளை, தண்ணீரூற்று, மாமூலை, கணுக்கேணி, குமுள முனை, செம்மலை, கொக்குத் தொடுவாய், கொக்கிளாய், தென்னவன் மரவடி, திரியாய், நிலாவெளி, திருகோணமலை கோணேசர் ஆலயம், கன்னியா நீரூற்று தாண்டி பின்னர் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் உள்ள கரையோர ஆலயங்களில் தங்கி உகந்தை ஊடாகக் கதிர்காமத்தை அடைந்து தங்கள் பாதயாத்திரையை மலையேறி தெய்வயானை அம்மன் ஆலயத்தைத் தரிசித்து நிறைவேற்றுவது இந்த அடியவர் கூட்டத்தின் வழமையாக அமைந்திருந்தது. ஆனந்தமாக முருகனுக்குரிய பாடல்களைப் பாடி, ஆடி, ஆராதித்து மகிழ்ந்து செல்லும் இந்தப் பாதயாத்திரை பக்கதர்களுக்கு மனநிறைவைத் தரும் பக்திப்பரவச கோலமாக இருப்பதை நேரில் பார்த்து இன்புற்றவன். 1958ம் ஆண்டு என்பது

நினைவு. செல்வச் சந்நிதியில் தங்கியிருந்தவர் ஜேர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு துறவி. அவர் கரையோரமாக அடியவர்களுடன் நடந்து வந்தபோது எங்களது வீட்டிற்கும் வருகை தந்திருந்தார். அவர் தனது ஒரு முன்கையில் சும்மாயிரு எனவும் இன்னொரு கரத்தில் கௌரிபாலன் எனவும் கறுப்பு மையால் பொறித்திருந்ததையும் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக்கிட்டியது. அவரை அழைத்து எனது தந்தையிடம் (புடவை வியாபாரம் செய்தகாலம்) ஒரு வேட்டி சால்வை கொடுக்கவேண்டும் என்றேன். மிக விருப்போடு எனக்கு அதனை எடுத்துத் தந்து அவருக்கு அணிவித்தோம். அது மட்டுமன்றி எங்கள் இல்லத்தில் தங்கும் அடியவர்களுக்கு நாமே உணவளித்து அவர்களை வரவேற்று மூன்று நாட்கள் உபசரிப்பது வழக்கம். அவர்கள் வீட்டிற்கு வரும்போது மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் அவர்கள் வியாழன் மாலை வந்து சனிக்கிழமை காலையில் புறப்படும் போது மனம் மிகவும் கவலையடையும் அளவிற்கு அந்த அடியவர்கள் பால் அன்பும் பாசமும் எம்மை ஆட்கொண்டிருக்கும்.

தண்ணீரூற்றில் இருந்து ஆறு மைல்கள் அவர்கள் நடந்துவரும் போது இடையில் தாக சாந்திக்காக தண்ணீர்ப் பந்தலை எனது தந்தையாரின் சகோதரர் செய்வார். நாம் அங்கு சென்று வருபவர்களுக்குச் சர்க்கரைத் தண்ணீர், மோர், ஊறுகாய் கரைத்த மோர் என்பன வழங்குவோம். இரண்டுமணியில் இருந்து ஆறுமணிவரை சாரை சாரையாக அவர்கள் வரும் அழகைப்பார்த்து ஆனந்திப்போம். அவர்களைச் சாமி என்றே அழைப்போம் அவர்களும் எங்களை எல்லாம் சாமி, சின்னச் சாமி என்று அன்பொழுக அழைப்பார்கள். இவ்விதமாக முருகபக்கதர்களை பார்த்த நினைவுகள் மனதில் பதிந்துள்ளன. இவ்விதம் செல்பவர்கள் பெரும்பாலும் முதியவர்களே. அவர்களில் சிலர் மீளத்திரும்ப வருவதில்லை அவர்களை முருகன் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டான் என்பார்கள். எனது தந்தையாரின் தாயாரை நாம் பார்த்ததில்லை. எனது தந்தையார் வாலிபராக இருந்தபோது முருகன் என்னை அழைக்கின்றான் எனக்கூறி அடியவர் கூட்டத்தோடு புறப்பட்டவர் மீண்டும் வீடு திரும்பவில்லை என்பார். அவருக்காக கதிர்காம உற்சவதினத்தில் நினைவு கூருவார்.

தொன்று தொட்டு முருக வழிபாடு தமிழர் களிடையே பின்பற்றப்பட்டுள்ளமையை அறிய

முடிகின்றது. ஈழத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட நல்லூர்முருகன், செல்வச் சந்நிதி முருகன், மட்டக்களப்பு உகந்தை முருகன், கதிர்காமக் கந்தன் என்பன மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்தவை எனினும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் விநாயகர் ஆலயம் இருப்பது போன்று கந்தன் அல்லது முருகன் ஆலயங்களும் உள்ளன. முருகன் ஆலயங்களில் சிலவற்றில் உருவச்சிலை வைக்காது வேலை மட்டும் வைத்து வழிபடும் முறையும் உண்டு. செல்வச் சந்நிதி, கதிர்காம என்பன இத்தகையனவே.

மலேசியா மற்றும் பிஜித் தீவுகளிலும் முருக வழிபாடு மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. கடாரம் கண்ட சோழன் காலத்தில் யாவா, சுமத்திரா, பர்மா ஆகிய இடங்களுக்கும் முருக வழிபாடு கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றது. முருகனுக்கு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் விழா தைப் பூசத்திருநாளாகும். இந்தத்தினம் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளிலும் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகின்றது. அம்மையிடம் சக்திவேலை முருகன் பெற்றுக் கொண்ட நாளாக இது கொண்டாடப்படுவதே இதன் முக்கியத்துவம். முருன் அவதரித்தது வைகாசி விசாகத்தில், சரணவப் பொய்கையில் இருந்த குழந்தைகள் ஆறையும் ஒன்றாக்கிய நாள் கார்திகைத் திருநாள், அசுரனை அழித்துக் கொண்டநாள் ஐப்பசி சஷ்டியில் அதனால் அது கந்தசஷ்டி எனவாயிற்று. வள்ளியைத் திருமணம் செய்தமை பங்குனி உத்திரம் ஆகும். தைப்பூசம் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட அந்த நாளின் சிறப்பும் தமிழரின் அறுவடையும் தொடர்புடையதாக அமைவதும் பழனி பாத யாத்திரை செல்வதும் வடலூரில் வள்ளலாருக்கு சோதி தரிசனம் கிடைத்த நாளாகவும் திருவரங்கத்துத் தமிழ்த் திருநாள் எனப் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றதாக அமைகின்றது.

மலேசியாவில் பட்டுவா மலைக்குகைக் கோயில் தைப்பூசத்திருவிழா மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. தேசிய விடுதலை நாளாக அரசாங்கத்தாலேயே அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு பெருவிழா தினமாக கொள்ளப்படுகின்றது. விதம்விதமான காவடிகள், தீச்சட்டி, பாற்குடம் என்பன முருகனுக்குப் பக்தர்களால் எடுக்கப்படும் காட்சி கண்கொள்ளக்காட்சியாக அமைவதோடு காவடிகளின் வடிவமைப்பும் நவீனமயப்

படுத்தப்பட்ட அழகோடு மிளர்வது குறிப்பிடத் தக்கது.

இந்த பாத யாத்திரை செல்பவர்கள் பொதுவாக தங்களுக்கு முருகன் அழைப்பு விடுத்துத் தான் செல்கின்றோம் அப்படி அழைக்காமல் செல்லக்கூடாது என்பது பொதுவாக மக்கள் மத்தியில் நிலவும் ஒரு நம்பிக்கை. எங்கள் வீட்டிற்கு முன்பாக பொன்னம்மா என்னும் ஒரு மூதாட்டி ஒரு சிறிய தேனீர்க்கடையை நடத்தி வந்தார். ஒரு நாள் காலையில் எழுந்து எங்கள் வீட்டு முற்றத்தில் நின்று கொண்டு எனது தந்தையாரிடம் “என்னை கதிர்காமக்கந்தன் அழைக்கின்றான் நான் போய்வரவேண்டும் எனக்கு இரண்டு புடவைகள் தா” என்று வினவினார். எந்தவித மறுப்பும் தெரிவிக்காமல் அவர் புடவைப் பொட்டலத்தை அவிழ்த்து நான்கு ஐந்து நூற்சேலைகளை எடுத்துக்காட்டி பிடித்ததை எடுத்துக்கொள் அக்கா” என்றார். அவர் தூய வெண்மையான இரண்டு புடவைகளை எடுத்தக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். அவர் புறப்படுவதை அறிந்து அவரது மகன், மகள் இருவரும் பேரப்பிள்ளைகளோடு அங்கு வந்திருந்து அவர் செல்வதற்கான ஒழுங்குகளைக் கவனித்து அனுப்பி வைத்தனர். அவர் திரும்பி வந்ததும் தினைமாவும் பொடிவிளக்கமும் கொண்டு வந்து எனக்குத் தந்தமை நினைவில் நிற்கிறது. இவ்விதமாக சிலரது கதைகள் அமைந்துள்ளன.

முருக வழிபாடு தமிழரின் பாரம்பரிய முறையில் பார்ப்பனர்களால் மட்டுமன்றி ஊரவர்களில் பூசாரிகள் எனப்படுவோரால் வைத்து ஆதரித்து வழிபடும் முறைகள் பரவலாக பெரும்பாலான ஊர்களில் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக செல்வச் சந்நிதி, கதிர்காமம் ஆகிய பிரபலமான ஆலயங்களில் வாய்கட்டி மந்திரம் ஓதாமல் பூசிப்பது வழமையில் உள்ளது.

தமிழர் மத்தியில் தோன்றிய முருக வழிபாடு, கந்தன், கந்தசுவாமி, வேலன், ஆறுமுகன், வேலவன், குமரன், செவ்வேள், சேயோன், சிவபாலன், சிவகுருநாதன், பழனியாண்டி எனவும் சண்முகன், ஸ்கந்தன் எனவும் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றான். அதர்மத்தை அழித்து அருளையும் பொருளையும் அளிக்கும் தெய்வமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது.

Dr.S.Sudali Thyagarajan

st53derm@gmail.com

முனைவர் சுடலி தியாகராஜன் அவர்கள் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்த் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். சைவசித்தாந்தம், வைணவம், காந்திய சிந்தனைகள், ஓலைச் சுவடியியல், கணிப்பொறியியல் ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்றவர். பெரிய புராணத்தில் புராண மரபுக் கதைகள் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுசெய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். இவருடைய நெறிக்காட்டுதலின் கீழ் 15 ஆய்வாளர்கள் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். 56 மாணவர்கள் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர்.

70 கருத்தரங்கங்களில் பங்கேற்றுள்ளார். சமுதாய மேம்பாடு, சுயமேம்பாடு தொடர்பான 21 பயிற்சிப்பட்டறைகளில் பங்கேற்றுள்ளார். தமிழில் தரப்படுத்தப்பட்ட குறிமுறை, கற்றல் கற்பித்தலில் கணினியின் பங்கு, சமய நூல்களை கணினியின் வழிக்கற்பித்தல் போன்ற கட்டுரைகளையும் எழுதிப் பரிசு பெற்றுள்ளார். ' பண்பாட்டுப் பார்வையில் திருமந்திரம் ' என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார். தற்போது சித்தாந்த இலக்கியங்கள், சித்தர் இலக்கியங்களில் ஈடுபாடுகொண்டு ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தல்

முனைவர் சுடலி தியாகராஜன்

இணைப்பேராசிரியர் (ஓய்வு), பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை, இந்தியா

கந்தனுடைய திருவடி முதல் திருமுகம் வரை உள்ள அங்கங்களின் சிறப்பையும், கந்தனின் ஊர்தி, படை, கொடி போன்றவைகளின் பெருமைகளையும் எடுத்தோதும் நூல் கந்தர் அலங்காரம்.

முருகனுக்கு மிகவும் பிடித்த நூல்

இந்நூலினுள் அருணகிரிநாத சுவாமிகள். முருகனின் பெருமை, ஆற்றல், முருகனின் பெயர்ச்சிறப்பு, முருகனின் வேல், மயில், சேவல் சிறப்புகள், நெஞ்சோடு கிளத்தல், வழிபாட்டுப் பதிகங்கள், தாகசனப் பதிகம், ஆனந்தம் கூறல், உலகுக்கு உபதேசம் எனும் பொருள்களில் 100 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆறு பாடல்கள் பின்னால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அருணகிரியார் பாடிய 100 கந்தரலங்கார பாடல்களுள் 20 பாடல்கள் உலகோர்க்கு உபதேசம் செய்வதாக அமைந்துள்ளன. அப்பாடல்களை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தும் பாடல்களின் வகை

அருணகிரியார், உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தும் 20 பாடல்களை 2 வகைகளுக்குள் அடக்கலாம்.

உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தல்

நிலையாமையை உணர்ந்து ஈகை செய்க	மன ஒடுக்கமும் இறை சிந்தனையும்
(2,18,20,57,59 ஈதல் மட்டும் 51, 53 ஆகிய பாடல்கள்)	16,55,56,66,68,70,71,72, 74,78,85,91,95)
ஆக 7 பாடல்கள்	ஆக 13 பாடல்கள்

இந்த 20 பாடல்களின் வழி, நிலையாமையை உணர்ந்து பிறர்க்கு ஈதல் வேண்டும் என்றும், மன ஒடுக்கமும், முருகன் மீது பக்திச்

சிந்தனையும் வேண்டும் என்றும் அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்காரத்தில் உலகோர்க்கு அறிவுறுத்துவது புலனாகிறது.

நிலையாமையை உணர்ந்து ஈகை செய்க

செல்வம், யாக்கை, சுற்றத்தார் போன்றவை நிலையில்லாதவை அழியக்கூடியன என்று அறிவுறுத்தும் அருணகிரியார் செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

இயமன் பாசக் கயிற்றால் உங்கள் கழுத்தில் சுருக்கு மாட்டி இழுக்கும் தினம் முருகன் மீது வழிபாட்டுப் பாடல்களை ஓத முயலாமல் வருந்தாமல் பிறவியை அறுக்கும் அயில் வேலைக்கொண்ட முருகன் திருப்புகழைப் பிழையற இப்பொழுதே ஓதி உய்வு பெறுங்கள். ஏனெனில் யாக்கை நிலையில்லாதது அழியக் கூடியது.

கூர்மை, ஒளி உடைய வேல் ஏந்தும் முருகனை வாழ்த்தி ஏழைகளுக்கு நொய்யின் அளவேனும் உணவு கொடுங்கள் வெயிலுக்கு ஒதுங்க உதவா உடம்பின் நிழல் உதவாதது போல் உன் கைப்பொருள் உன்கடைசினாள் இறந்தபின் செல்லும் வழிக்கு உதவாது இதைத் தெரிந்து இயன்ற அளவு தானம் செய்க.

கோழிக் கொடியுடைய முருகன் திருவடியை வணங்காமல் இவ்வுலகில் வாழ எண்ணும் மதியிலிகாள் பழவினை வலிமை உடையது. செல்வத்தை அனுபவிக்க விடாது. செல்வத்தை அனுபவியாமல் ஈயாமல் புதைத்து வைத்தால் கூட வருமா? வராது.

வள்ளியின் நாயகனே சண்முகா என்று வாய்குளிர்ச் கூறி பிடி சோறு எடுத்துப் பசித்து வந்தவர்க்குக் கொடுத்து உண்க. ஏனெனில் தீவினையால் இறந்தால் உடல் ஒருபிடி சாம்பல் அளவு கூட வராது. இது மாயஉடம்பு ஈயாது வைத்துக் கெட்டுப் போகாதீர்கள்.

இக்கருத்தையே,

ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுவது எக்காலம்
(பத்ரகிரியார் எக்காலக்கண்ணி - 3)
என்ற கண்ணிகள் குறிப்பிடுகின்றன

வீணாக இழிவானவைகளைப் படித்து
வீண்பொழுது போக்காமல் கிரௌஞ்ச
மலையைப் பிளந்த முருகனைப் போற்றும்
பாடல்களைப் பாடினால் யமனுடைய ஊருக்குப்
போகும் வழியில் துன்பத்தைத் துடைக்கலாம்.

நீர்க்குமிழி யாக்கை செல்வம் நிலை
யில்லாதது என்று ஊருக்கு உபதேசம் செய்வார்.
ஆனால், பசியுடன் வந்து பிச்சை கேட்பவர்
களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். குமரனிடம்
அன்பு இருந்தால் எவ்வயிரிலும் முருகன் உளன்
என்பதை உணர்ந்து பிச்சை இடுவர்.

நிலையற்று ஓடும் எண்ணங்கள் நிறைந்த
மனதைச் சமரில் வென்ற வேலுடைய முருகன்
திருவடிகளில் நிலைக்கச் செய்க. அப்பொழுது
அந்த மனம்,கால அளவு, உலக வாசனை நீங்கி
இறைவனின் ஆனந்தகூத்தில் நிலைக்கும்
மேலான பேரானந்தம் பெறும்.

முருகனின் திருவடிகள் என் கண்களுக்குத்
துணை. அவன் நாமங்கள் உண்மை மொழிபேச
உள்துணை. அவன் பன்னிரு தோள்களும்
பாவத்தைப் போக்கத்துணை. கூரிய வேலும்
முருகன் மயிலும் இறந்தபின் உயிர் போம்
தனிவழி அல்லது பயந்து செல்ல வேண்டிய
அனைத்து வழிகளிலும் துணை என்கிறார்
அருணகிரியார்.

விழிக்குத் துணை திருமென் மலர்ப் பாதங்கள்
மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்பு
செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங்கோடன்
மயூரமுமே (கந்தரலங்காரம் 70)

என்ற இப்பாடல் திருவடித் தியானம், முருகனின்
நாமம் போற்றல், திருவுருத்தியானம், வேலையும்
மயிலையும் துணையாகக் கருதல் ஆகிய சிறப்பு
களை உணர்த்தும் உபதேசமாக உள்ளது.

யான், எனது என்னும் அகங்காரநிலை
அற்றால் முருகனின் உபதேசத்தார் உண்மைப்

பொருளைக் காணலாம் என்று உபதேசம் செய்
கிறார்.

ஆக, புலன் ஒடுங்கி, நற்பண்புகளுடனும்
ஒழுக்கத்துடனும் இறை சிந்தனையுடன் இருக்க
வேண்டுகிறார்.

வேல் பற்றிய சிறப்புகள்:

அயில்வேல் - பிறவிக்கு இடமானவற்றை ஒழித்துப்
பிறவாமல் காக்கும் வேல் (பாடல் எண் - 2)

வை வேல் - சூரனையும் அவன் அரணாகிய
மலைகளையும் பிளந்த கூர்வேல்(பாடல் எண் - 16)

கதிர்வடிவேல் - கூர்மையும் ஒளியும் உடைய வேல்
(பாடல் எண் - 18)

மலை ஆறு கூறெழ
வேல் வாங்கினான் - கிரவுஞ்சமலையை ஆறு
கூறாக்கிய வேல் (பாடல் எண் - 51)

கிரௌஞ்ச மலை பிளவு பட எறிந்த வலியவேல்
(பாடல் எண் - 56)

கடல் மீது வேலை என்ற கடலைச் செலுத்தியவன்
என்ற பொருள்பட கடல்மீது வேலாயுதத்தைச்
செலுத்தியமுருகன் (பாடல் எண் - 59)

வேற்குமரன் (பாடல் எண் - 66)

சமரத்தனிவேல் போருக்கு உரிய ஒப்பற்ற வேல்
(பாடல் எண் - 68)

கூர்கொண்டவேல் (பாடல் எண் - 78)

என்று உலகோர்க்கு உபதேசம் செய்யும் 20
பாடல்களில் வேலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

முருகனின் பிற சிறப்புகள்

கோழிக் கொடியோன் (2) வள்ளிமணாளன்
(53,57,85) பிரணவ உள்ளொளி (55) பாம்பணி
சிவன்மகன் (74) திருமால்முருகன்(95) என்று
முருகனை அழைத்துச் சிறப்பிக்கிறார் அருணகிரி
யார்.

ஏற்பவர்க்கு இட்டது, முருகன் அருள்
போல், என்றாவது உதவும் மற்றையவை
எவையும் துணையாகா. பொன்,வீடு,பெண்
நிலைத்த துணையல்ல உயிர் போம் பொழுது
துணைக்கு வரா.

கிரவுஞ்ச மலையைக் கூறு செய்த வேலைச்
செலுத்திய முருகனை வணங்கி, பச்சையாகவோ,
வெந்த உணவையோ யாசிப்பவர்களுக்குக்

கொடுங்கள். அந்த ஈகை, நீங்கள் இறந்தபின் போகும் நீண்ட நெடுவழிக்குப் பொதிச்சோறு போலத் துணையாக வரும்.

வள்ளியை விரும்பிய குமரனை அன்புடன் வாழ்த்தி, வணங்கி, உள்ளம் உருகி, கையில் இருக்கும் பொழுதிலேயே தானம் செய்யுங்கள். பொருள்களைப் புதைத்து வைத்துத் திருட்டில் இழந்தால், மயக்கமும் சோர்வும் அடைந்து வாடிக் கவலைப்பட்டு அழிய நேரிடும் என்று நிலையாமையைக்கூறி, நிலைத்த அறம் செய்யு மாறு உலகோர்க்கு அருணகிரியார் அறிவுறுத்து கிறார்.

மனஒடுக்கமும் இறை சிந்தனையும்

13 பாடல்களில் மனதை ஒருமுகப்படுத்தித் தீய செயல்களைச் செய்யாமல் புலன்களை ஒடுக்கி, இறைவனைச் சிந்தனை செய்ய உபதேசம் செய்கிறார் அருணகிரியார்.

தடுங்கோள் மனத்தைவிடுங்கோள் வெகுளியைத்
தானமென்றும்
இடுங்கோள் இருந்தபடி இருங்கோள் எழுபாரும்
உய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம் திறக்கத்தொளைக்க
வைவேல்
விடுங்கோள் அருள் வந்து தானே
உமக்குவெளிப்படுமே (கந்தரலங்காரம் - 16)

மனத்தின் வேகச் செயலைத்துடுத்து, மனத்தை ஒடுக்கி, கோபத்தை விட்டுத் தானத்தை இடுங்கள். சூரனையும், அவனுக்கு அரணாக இருந்த ஏழு மலைகளையும் பிளந்த கூரிய வேலை உடைய முருகன் அருள் தானாக வந்து உதவும் என்கிறார்.

உடலை வருத்தி மனம் ஒன்றாத யோகம் செய்வதால் பயன் இல்லை. ஆறுமுகமுடைய குருமூர்த்தி உபதேசித்த சும்மா இரு என்னும் உபதேசத்தை மனதில் அழுத்த வைத்தால் முக்தி கிடைக்கும்.

செவ்விய ஒளி வீசும் வேல் ஏந்தியவனை, அகப்பொருள் இலக்கணத்தின் உண்மைப் பொருள் தெரிவித்தவனை, வள்ளியின் நாயகனை, கடப்பமாலை அணிந்தவனை, சாகும் வரையும் மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வும் இல்லை.

அகந்தையை நீக்கி அவன் திருவடிகளைத் தொழுதால் பொறி புலன்களின் ஆற்றல் ஒடுங்கி

இரவு பகலில்லா இன்ப வெளியைக் காணலாம்.

வேலாயுதனைப் போற்றாமல் வீண் பெருமை பேசிப் பொழுதைப் போக்காதீர்கள். இறந்து போம் பொழுது மாதரையும், மாளிகை யையும் பண்ப்பையையும், யார் தன்னுடன் எடுத்துக் கொண்டு போக முடியும். இந்த உண்மை தெரியாமல் கெட்டுப் போகாதீர்கள்.

யோக முறையில் வருந்தி சாதிக்க முயலும் யோகிகளே, துன்புற வேண்டாம். உங்கள் தியானத்தை முருகன் திருவடியில் செலுத்தினால் முக்திவீட்டில் எளிதாகப் புகலாம்.

திருமால் மருகன், வள்ளிநாயகன், சேவற் கொடியோன், சூர்மாவை அட்டவன் ஆகிய வேலனை வாழ்த்தித் துதித்தால் மிக நன்மை கை கூடும் என்ற இப்பாடலில் ஜாதிகளைக் குறிக்கும் கருமான், செம்மான், மாகுலர், கைக்கோளன், வேலன் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் அருணகிரியார் அப்பாடல்,

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவு
கொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கை கோளனை
வானமுய்ய
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேலனைக் கன்னிப்
பூகமுடன்
தருமா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை சால
நன்றே (கந்தரலங்காரம் 91)

என்று பாடுகிறார்.

இவ்வாறு, கந்தலங்காரத்தில் உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தும் பாடல்களாக 20 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 7 பாடல்கள் நிலையா மையை உணர்த்தி ஈகை செய்ய அறிவுறுத்துவன. மற்ற 13 பாடல்கள் மன ஒடுக்கத்தையும் இறை சிந்தனையையும் வலியுறுத்துவனவாக உள்ளன.

பயன்பட்ட நூல்

01. அருணகிரிநாதர், கந்தரலங்காரம் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் திருநெல்வேலி பதிப்பு ஆண்டு 1997.

Mrs. R. Ainthulaksham

ayinthulaksham@gmail.com

இரா. ஐந்துலட்சம் அவர்கள் காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரியில் விலங்கியல்துறைப் பேராசிரியராக முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றி அண்மையில் ஓய்வு பெற்றுள்ளார். தமிழிலும், சமயத்திலும் மிகுந்த ஆர்வமுள்ளதால் பல சமய கருத்தரங்கங்களிலும், பயிற்சிப்பட்டறைகளிலும் பங்கேற்றுள்ளார். சிறந்த பேராசிரியர் என்ற சிறப்புப் பெற்றுள்ளார். சமுதாயத் தொண்டின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தால் நாட்டு நலப்பணித்திட்டத்தின் கீழ் பத்து ஆண்டுகள் மாணவியரை ஊக்குவித்து பல கிராமங்களுக்குச் சென்று சிறந்த தொண்டாற்றியுள்ளார். புற்றுநோய் விழிப்புணர்வு சிறப்பு முகாமை நடத்தி இரு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் பயன்பெற வழி செய்ததுடன் அவர்கள் முறையாக தடுப்பூசி போட்டு புற்றுநோய் வராமல் காத்துக் கொள்ள உதவியிருக்கிறார். தொடர்ந்து பல தொண்டுகளை ஆற்றி வருகிறார். பல இலவச மருத்துவ முகாம்கள், (கண் சிகிச்சை முகாம், ரத்ததான முகாம், கால்நடை மருத்துவ முகாம்) நடைபெற உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார். பல விலங்கியல் கருத்தரங்கங்களிலும் கலந்து கொண்டு சிறந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார்.

கச்சியில் குமரகோட்டம் காதலித்து அமரும் கந்தன்

திருமதி. இரா. ஐந்துலட்சம்

இணைப்பேராசிரியர், விலங்கியல் துறை (ஓய்வு), பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி, சின்னகாஞ்சிபுரம், இந்தியா.

விண்ணோர் புகழும் கந்த வெற்பில் வீற்றிருப்பது போல் மிக மகிழ்ச்சியுடன் காஞ்சி மாநகரில் உள்ள குமரகோட்டத்தில் மிக விரும்பி அமரும் கந்தன் என்று கச்சியப்பர் கந்த புராணத்தில் கந்தனைப் போற்றி மகிழ்கின்றார்.

நகரேஷ் காஞ்சி (நகரங்களுள் சிறந்தது) என்று காளிதாசரால் சிறப்பிக்கப்படும் கோயில் மாநகரமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் மேற்கு ராஜ வீதியில் காமாட்சியம்மன் கோவிலுக்கு மேற்கில் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுக்குத் தெற்கில் இரண்டுக்கும் நடுவில் குமரகோட்டம் அமைந்து இருப்பது சோமாஸ்கந்தன் அமைப்பில் உள்ளது.

குருகு ஃட்டும் பெடை மணந்த குமரகோட்டத்து

ஆடிகள்

குலத்தாள் போற்றி

என்று காஞ்சிப் புராணத்தில் சிவஞான முனிவரும்,

குறவர் கூட்டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப்புக்கு நின்று

குருவியோட்டித்திரிந்த தவமானைக்

குணமதாக்கிச் சிறந்த வடிவு காட்டிப் புணர்ந்த

குமரகோட்டத்து அமர்ந்த பெருமாளே

என்று திருப்புகழில் அருணகிரியாரும்,

கூற்றனுயிர் ஊண்ட பரமேட்டிசுதன் ஏன் குமர

கோட்டமது ஆமர்ந்த குகனே

என்று தம்பாடலில் பாம்பன் சுவாமிகளும்

கூறுசீர் புனைதரு குமர கோட்டம் வாழ்

இறுமா முகப் பிரான் அடிகள் போற்றுவாம்

என்று கந்த புராணத்தில் கச்சியப்பரும் சிறப்பித்து போற்றும், குமர கோட்டம், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மூன்றாலும் சிறப்புடையது,

கோயில் அமைப்பு

குமர கோட்டத் திருக்கோயில் மேற்கு நோக்கிய மிக உயர்ந்த இராஜ கோபுரத்தை உடையது, உள்ளே நுழைந்தால் பலி பீடம், கொடிமரம், மயில் மண்டபம் உள்ளன, அடுத்து

உள்ளே சென்றால் பதினாறு கால் மண்டபம், அதை ஓட்டி வரசித்தி விநாயகர் காட்சி கிடைக்கும், உள் பிரகாரத்தில் சந்தான கணபதி, தண்டபாணி சுவாமி, இதன் இருபுறமும் இரு தேவ கோட்டங்கள். கிழக்கில் விநாயகர். மேற்கில் மச்சமுனி ஆகியோரைத் தரிசிக்கலாம்.

தண்டபாணி சந்நிதியை அடுத்துச் சண்முகப் பெருமான் மயில்மீது அமர்ந்து இருமருங்கும் வள்ளி தெய்வயானையுடன் நின்ற கோலத்துடன் காட்சி அளிக்கிறார், அடுத்து. யாக சாலை. பைரவர். திருப்பள்ளியறை. உருகும் உள்ளப் பெருமாள் சந்நிதி சோமாஸ்கந்தர். நவவீரர்கள் முத்துக்குமாரசாமி, கஜவள்ளி சந்நிதிகள் தெற்கு நோக்கித் தனித்தனியாக உள்ளன.

திருச்சுற்றின் கீழ்ப்பகுதியில் வடபுறம் வள்ளியும். தென்புறம் தெய்வயானையும் உள்ளனர், வள்ளி. தெய்வயானை சந்நிதிகளுக்கு இடையில் தட்சிணாமூர்த்தி, திருமால், நாக லிங்கம், நவக்கிரகங்கள் உள்ளனர். தெய்வ யானைக்கு அடுத்துக் கச்சியப்பர், அருணகிரி நாதர் உள்ளனர். அருளாளர்களை அடுத்து மடைப்பள்ளியும், தியான மண்டபமும் உள்ளன.

தியான மண்டபத்தை அடுத்து வடக்கு நோக்கிய மண்டபத்தில், கல்யாண சுந்தரர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் நாகசுப்பிரமணியர் வள்ளி தெய்வயானையுடன் காட்சி தருவதோடு, இங்கேயே விநாயகர், பிரம்மன், நந்திதேவர், சண்டேஸ்வரர், வீரபத்திரர், திருஞான சம்பந்தர், கச்சியப்பர், நவவீரர்கள், வஜ்ஜிராயுதம் முதலான திருமேனிகள் உள்ளன.

கிழக்கு நோக்கிய சன்னிதியில் உற்சவ மூர்த்தம், மூலஸ்தானத்தில் உள்ளது போலவே திருக்கரங்களில் உருத்திராக்கம், கமண்டலம் உடையதாக காட்சியளிக்கிறது. வள்ளி தெய்வ யானையின் உற்சவ மூர்த்தங்களும் உள்ளன.

மகா மண்டபத்தின் மேல் திசையின் வலப்பக்கமாய்த் தேவசேனாபதி சன்னிதி

உள்ளது. நுழைவாயிலின் மேற்புறம் முருகப் பெருமான், சிவலிங்க பூசை செய்யும் கதைச் சிற்பம் உள்ளது. அதை ஓட்டி சக்தி விநாயகர் திருவுருவம் உள்ளது.

ஆக, குமரகோட்டம் முழுவதையும் சுற்றி வந்து அதன் அமைப்பையும், மூர்த்தங்களையும், சன்னிதிகளையும் கண்ட நிலையில், இக்கோயிலின் வரலாற்றையும், புராணங்களையும், விழாக்களையும், இயக்க முறைகளையும் காண வேண்டும்,

தல புராணங்களைக் கொண்டு, அவற்றுள் அடங்கிய கதைகளை வகைப்படுத்தி அத்தலங்களின் சிறப்பை அறியலாம். அவ்வகையில்,

வரலாற்றுக் கதைகள்

இதிகாசக் கதைகள்

புராணக் கதைகள்

தலத்திற்கே உரிய கதைகள்

தலத்தில் நடந்த உண்மைக் கதைகள்

தலத்தோடு நேரடித் தொடர்பில்லாக் கதைகள்

என்று பலகதைகளை உள்ளடக்கியவை தல புராணங்கள் என்று கூறும் முறை உள்ளது, (வே. கிருட்டிணசாமி. தமிழில் தலபுராண இலக்கியங்கள்; 1974. பக்கம்-4) இவ்வமைப்பில் குமரகோட்டம் தொடர்பான புராணக் கதைகளை முதலில் காணலாம்,

புராணக் கதைகள்

காஞ்சி மாநகரில், குமரகோட்டம் அமைந்ததற்கான புராணத்தைக் காஞ்சிப்புராணம் இனிது விளக்குகிறது.

கயிலை மலையில் ஒருநாள் முருகன் பிரம்மனிடம் "ஓம்" என்ற பிரணவ மந்திரத்தின் பொருள் என்ன என்று வினவினார். பொருளறியாது பிரம்மன் விழித்தார். கோபத்துடன் பிரம்மனின் தலையில் குட்டி பிரம்மனைச் சிறையில் அடைத்துத் தான் படைத்தல் தொழிலை மேற்கொண்டார். அனைத்துத் தேவர்களும் சிவனிடம் முறையிட, சிவனும் உதவுவதாகக் கூறினார். நந்தியிடம், முருகனிடம் சென்று பிரம்மனைச் சிறைவிடுத்து அழைத்துவா என்றார். ஆனால் முருகன் மறுத்துவிட்டார். பின், தானே கந்த வெற்புக்குச் சென்று முருகனிடம் வேண்டினார். முருகனும் விடுதலை செய்தான். பின்

சிவன். தனக்குப் பிரணவப் பொருளை அறிவிக்க வேண்ட முருகன் உரைத்தருளினான். எனினும் முருகன் பிரம்மனைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க மறுத்ததால் ஆணையை மீறிய குற்றம் நீங்க கழுவாயாக ஒன்று செய்யுமாறு கூறினார். அதாவது எழியிலும் ஆழியாத உயர் காஞ்சியில் முருகன் பெயரால் "தேவசேனாபதீசம்" என்று திருக்கோயில் அமைத்துச் சிவலிங்கத்தை அமைத்து வழிபடுவாயாக என்றார் சிவன். சிறப்புடைய "தேவ சேனாபதீசம்". குமரகோட்டமாய்த் திகழ்கிறது.

முருகனே லிங்கவடிவில் பரம் பொருளை வழிபட்ட தேவசேனாபதீசம், படைப்புத் தொழிலை மேற்கொண்டதை நினைவுபடுத்தும் வகையில் வள்ளி தெய்வயானை உடன் அமையாத தனிக்கோலமாகப் பிரம்மச்சரிய வடிவமாகக் குமரப் பெருமான் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கும் சிறப்பும் போற்றற்குரியது.

ஒரு திருமுகம். நான்கு கரங்கள். வலக் கரத்தை உயர்த்தி அதில் உருத்திராக்கமாலை தொங்க, அதற்கு இணையான இடக்கரத்தில் கமண்டலமும் கொண்டு, மற்றொரு வலக்கரம் அடைந்தோரைக் காக்கும் அருள் நோக்குடன் அபயகரமாகவும். ஆதற்கு இணையான இடக்கரம் தொடையின் மேல் வைத்தவாறும் உள்ளன.

பிரம்மச்சாரியாக, நின்ற திருக்கோலத்தில், மான் தோல் உடுத்துத் தருப்பையால் ஆன அரைஞாண் அணிந்து காட்சி தருகிறார் கந்தன். இதனைக் காஞ்சி புராணத்திலும். சிவஞான முனிவர் இனிது விளக்குகிறார்.

ஊருகும் ஊள்ளத்தான்

தேவ சேனாபதீசத்தின் ஏதிரே "உருகும் ஊள்ளத்தான்" என்ற பெயரில். திருமாலுக்குத் தனி சன்னிதி உள்ளது.

எழியில் ஆழியாக் காஞ்சியில் மார்க்கண்டேயர், ஏகம்பநாதரையும், அம்பிகையையும் வேண்டி வாழ்வு பெற்றார் என்பதால் திருமால் தாமும் காஞ்சிக்கு வந்து உள்ளம் உருக வணங்கி உன் அருட்குமாரருடன் எக்காலத்திலும் உடனிருக்கும் பேறும் அருள வேண்டும் என்று வேண்டினார். இறைவன் அவ்வாறே அருளி "உருகும் ஊள்ளத்தான்" என்ற பெயரும் வழங்கினார்.

மகா காளேசம்

குமரகோட்டக் கோயிலுக்குத் துணைக் கோயிலாக மகாகாளேசம் என்ற கோயில், காமாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு மேற்கிலும் குமரகோட்டத்திற்கு வடகிழக்கிலும் உள்ளது.

மகாகாளன் என்ற பாம்பரசன் முக்தி பெற விரும்பி தென்கயிலை என்னும் காளத்தியில் இறைவனைத் தொழுது வாழும் போது, இறைவன் இணையின்படி காஞ்சிக்கு வந்து தன் பெயரால் லிங்கம் ஏற்படுத்தி வழிபட்டது. பின் காளத்தி ஆடைந்து முக்தி பெற்றது. அதுவே மகா காளேசம் என்ற கோயிலாகியது.

இத்தலத்திற்கே உரிய கதைகள்

குமர கோட்டத்தை நாளும் வழிபட்டு வந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கனவில், முருகன் தோன்றி தம்வரலாற்றைத் தமிழில் பாடக் கேட்டார். கச்சியப்பர் திகைத்து நின்ற பொழுது,

“திகட சக்கரச் செம்முகம்” என்று முதல் அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பாடுமாறு சொன்னார்.

கனவில் வந்த கட்டளையைச் சிரம் மேற்கொண்டு கச்சியப்பர் பாடத் தொடங்கினார்.

ஒரு நாளுக்கு 100 பாடல்கள் இயற்றி, இரவு பூஜையில் பெருமான் திருவடிகளில் வைத்து மறுநாள் காலை வந்து எடுப்பார். எப்பொழுது ஏட்டுச் சுவடியில் திருத்தங்கள் இருக்கும். இவ்வாறு தொடர்ந்து திருத்தங்கள் செய்து கந்த புராணம் நிறைவுற்று அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது. 10,345 விருத்தப்பாக்கள் 6 காண்டங்கள் கந்த புராணத்தில் உள.

ஒரு புலவர். முருகன் கனவில் கச்சியப் பருக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த “திகட சக்கரச் செம்முகம்” என்னும் தொடரில் பிழை இருப்பதாகக் கூறினார். மறுநாள் முருகனே அவைக்குப் புலவர் வடிவில் வந்து இலக்கணப்பிழையல்ல, இதற்கு வீர சோழியத்தில் இலக்கணம் உள்ளது என்று எடுத்துரைத்தார்.

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்,

திகழ் + தசம் = திகடசம்

இதற்கு இலக்கண விதி வீர சோழியத்தில் உள்ளதாக எடுத்துரைத்ததைக் கண்டு வியந்தனர்.

இந்த நிகழ்வு நடைபெற்ற மண்டபம். வெளிச்சற்றுச் சுவரில் உள்ளது. இன்று அது கச்சியப்பர் நூலகமாக உள்ளது.

பாம்பன் சுவாமிகளுக்கு அருளியது

ஒருமுறை, காஞ்சிக்கு வந்து திரும்பிய பாம்பன் சுவாமிகளிடம் ஒரு இளைஞன் வந்து தலைப்பாகையுடன் நின்று நலம் விசாரித்தான். சுவாமிகளிடம், குமர கோட்டத்தைத் தரிசித்தாகி விட்டதா என்று கேட்டான். அது எங்குள்ளது என்று சுவாமிகள் கேட்க, இளைஞன் வழிகாட்டினான். கீரைப் பாத்தியின் நடுவே அமைந்திருந்த குமர கோட்டத்தையும் கொடி மரத்தையும் கண்ட பாம்பன் சுவாமிகள், திரும்பிப் பார்த்த பொழுது இளைஞன் இல்லை. குமர கோட்டத்தைக் காட்டி மறைந்த இளைஞன் முருகனே என்று உணர்ந்தார்.

சுகனேரியப்பர் பாடலுக்கு இரங்கியது

ஒருமுறை, வைகாசி விசாகப்பெரு விழாவில் மழை பெய்து திருவீதி உலா தடைபட்டது. உலாவைத்தடுப்பது அழகோ என்று சுகனேரியப்பர் இந்திரனை நோக்கிப் பாட, மழை நின்றது. உலா தொடர்ந்தது. மக்கள் மகிழ்ந்தனர். குமர கோட்டப் பெருமான் திருவீதி உலா முற்றுப் பெற்றது.

வரலாற்றுக் கதைகள்

காளமேகம் இங்கு வந்த பொழுது பாடல் பாட அன்பர்கள் வேண்ட, அழகிய பாடல்கள் பாடினார் என்பதும், சிவஞான முனிவர் இத்தலத்தில் காஞ்சி புராணம் பாடிச்சிறப்பித்துள்ளார். இவர் மாணவராகிய கச்சியப்பர், காஞ்சி புராணத்தில் இரண்டாம் காண்டத்தில் குமர கோட்டப் பெருமையை விளக்கியுள்ளார்,

அருணகிரிநாதர், திருப்புகழில் 40 பாடல்கள் காஞ்சி முருகனை முன்னிலைப் படுத்திப் பாடியுள்ளார் போன்றவை வரலாற்றுச் செய்திகள் அடங்கிய கதைகள்.

திருவிழாக்கள்

ஆண்டு தோறும் வைகாசி விசாகப் பெருவிழா (12 நாள் விழா)

ஐப்பசியில் கந்த சஷ்டிப் பெருவிழா (6 நாள் விழா)

வைகாசி விசாக விழா மூன்றாம் நாள், மயில் ஊர்தியில் முருகன் உலா வருவார். அப் பொழுது நவவீரர், கச்சியப்பர், அருணகிரியார் முதலானோர் புறப்பட்டுக் காட்சி வழங்குவர்.

முருகன் உலா முடிந்து வந்ததும். பிரம்மரை முருகன் முன் நிறுத்துவர். பிரணவப் பொருள் வினவுவதாக ஐதீகம், பிரணவப் பொருளறியாது விழித்து 3 முறை முருகனைப் பிரம்மா வலம் வந்து எதிரில் நிற்பார்.

10 ஆம் நாள் தேர்த்திருவிழா. 1 ஆம் நாள் வள்ளித்திருக்கல்யாணம்.

சஷ்டி விழாவில் செங்குந்த மரபினர் 6 நாட்களிலும் காப்புக்கட்டி வேடம் புனைந்து சூரசம்கார நாடகம் நடத்துவர். விரதம் இருந்து கோயிலை 108 முறை வலம் வருவர்.

கிருத்திகையன்று இரவில் முருகன் திருவீதி உலா நடைபெறும்.

மூலவருக்குத் தேனாபிஷேகம் நடைபெறும் தீபாவளி நாள் மட்டும் எண்ணெய் அபிஷேகம் நடைபெறும். நாள் தோறும் 6 கால வழிபாடு நடைபெறுகிறது. வளர்பிறை சஷ்டியில் உச்சிக் கால வழிபாட்டில் நவகலச ஹோமமும், அர்த்தஜாம வேளையில் பிரஸ்தார பூஜையும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

கோயில் நிர்வாகம்

காஞ்சிபுரம் உதவி ஆணையர், தக்கார் பொறுப்பில் செயல்பட்டு வருகிறது.

கந்த வெற்பில் இருந்து பரம்பொருளின் இணையால் காஞ்சி நகருக்கு வந்த கந்தன் தன்பெயரால் தேவனோபதீசம் அமைத்து இறை வனை வழிபட்ட தலத்தில் அறுபடை வீடுகளில் இருக்கும் முருகன் அமர்ந்து அருள் பாலிக்கிறார். அருள் வழங்கும் திருமுகனின் திருக்கோயிலை வழிபட்டுத் திருவருள் நலம் பெற்று இன்புறு வோமாக.

துணை நின்ற நூல்கள் :

1. கந்த புராணம் - கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
2. திருவின் நாயகன் கச்சியப்ப முனிவரின் சைவசித்தாந்தம் - திரு. ர. வையாபுரி, சைவசித்தாந்த சபை, ஈரோடு.
3. ஆருள்மிகு, சுவாமி சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில். காஞ்சிபுரம் - திரு . சரவண சதாசிவம். திருக்கோயில் வெளியீடு (2008)
4. இதோ இந்து சமயம் - மலேசிய இந்து சங்கம் (2003)

Prof. Dr. K.Thilagawathi

ktwathi25@yahoo.com

மலேசியா கோலாலம்பூரில் பிறந்து, கோலாலம்பூரிலேயே முதுகலை பட்டம் வரைக்கும் படித்தார்; மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில், இளங்கலைப் பட்டமும் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்று, 1982 இல் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து 'தொல்காப்பியத்தில் தொடரியல்' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில் இணைப்பேராசிரியாகப் பணிபுரிந்ததுடன், 1994 முதல் 1999 வரை அதன் தலைவராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்த போதும், விருப்ப அடிப்படையில் சமயச் சொற்பொழிவுகளைக் கடந்த நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளாக ஆற்றிவருகிறார்.

தற்போது மலேசியா அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தின் தலைவராகவும், ஜாலான் ஸ்கொற் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவிலில் உதவித் தலைவராகவும், மலேசிய இந்து சங்கத்தின் சமய ஆலோசனைக் குழுவின் உறுப்பினராகவும் உள்ளார். இந்து சங்கம் சார்பில், "வெள்ளி விளக்கு" எனும் ஓர் அங்கத்தை தமிழ் நாளிதழ்களில் வெளியிட்டு வருகிறார். ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் சார்பில், "ஸ்ரீலங்கா தமிழர்களின் திருமணச் சடங்குகள்" என்னும் தலைப்பில் நூல் ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். பல கட்டுரைகள் படைத்துள்ளார்.

கந்த புராண உபதேச காண்டத்தில் விளக்கம் பெறும் மறுபிறப்புக் கொள்கை

முனைவர் க.திலகவதி

தலைவர், இந்திய ஆய்வியல்துறை (ஓய்வு), மலாயா பல்கலைக்கழகம், மலேசியா

1. அறிமுகம்

இந்து சமயத்துக்குரிய நூல்கள் மிகப் பல. அந்நூல்கள் பலவகைப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரு வகையாக இருப்பவை புராணங்கள். அவற்றுள் பதினெட்டை மகாபுராணங்கள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். அந்தப் பதினெட்டில், பத்து சைவ புராணங்கள்; மீதி எட்டில், 4 விஷ்ணு புராணம், 2 பிரம புராணம், 1 அக்கினி புராணம், 1 சூரிய புராணம் ஆகியவை அடங்கும். பத்து சைவ புராணங்களுள் ஒன்று ஸ்கந்த புராணம்.

ஸ்கந்த புராணம் ஆறு பிரிவுகளைக் கொண்டது; அவை, சனற்குமார சங்கிதை, சூத சங்கிதை, பிரம சங்கிதை, விட்டுணு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை, சூர சங்கிதை எனப்படும்.

சங்கர சங்கிதை பன்னிரு காண்டங்களைக் கொண்டது. அவற்றுள் முதன்மையானது சிவரகசிய காண்டம்; அது சம்பவ காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தட்ச காண்டம், உபதேச காண்டம் என ஏழு காண்டங்களால் ஆகியது. இவற்றுள் முதல் ஆறு காண்டங்களையும் தமிழாக்கம் செய்து, கந்த புராண நூலாக நமக்குத் தந்தவர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர். உபதேச காண்டத்தைத் தமிழில் தந்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் சூகனேரியப்பர்; மற்றவர் ஞானவரோதயர். சூகனேரியப்பர் கச்சியப்பரின் மாணவர் என்று கருதப்படுகிறது.

உபதேச காண்டம் பன்னிரண்டு சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை முறையே கைலை, சூரர் ஒடுக்கம், அஜமுகி, மாயை, விபூதி, உருத்திராக்கம், பஞ்சாக்கரம், சிவநாமம், சிவ விரதம், சிவ புண்ணியம், சிவ புராணம், சிவத்துரோக விளைவு ஆகியவைபற்றி விவரிக்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டாவதாக விளங்கும் 'சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கத்தில்' சூரபன்மாதியரின் பிறப்புக்குரிய காரணங்களும் அவர்களது

இறப்புக்குப் பின்னுள்ள நிலைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவற்றின் வழியாகவும் கந்த புராணத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து பெறப்படும் சில விவரங்கள் வாயிலாகவும், உயிரைப்பற்றிய சில செய்திகள் விளக்கம் பெறுகின்றன. உயிரைப்பற்றி மக்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகத்திற்கும், சைவ சித்தாந்தம் கூறும் சில உண்மைகளுக்கும் தெளிவான விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக பின்வருபவற்றைச் சொல்லலாம்:

1. நல்லவர்கள் துன்பத்திற்கு மேல் துன்பம் அனுபவிப்பதாகவும், தீயவர்கள் வாழ்க்கையில் மென்மேலும் உயர்வடைந்து சந்தோஷமாக உள்ளதாகவும் நமக்கு ஏற்படும் கலக்கத்திற்கான தெளிவு!
2. 'மனிதராக வாழ்ந்து இறந்தவர்கள், மறுபிறப்பில் விலங்கினத்திலோ பறவையினத்திலோ, வேறு தாழ்ந்த உயிரினத்திலோ பிறப்பார்களா? என்னும் கேள்விக்கான விடை
3. சாலோக்கிய - சாமீபய - சாரூப்பிய - சாயுச்சிய பதவிகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு, அவை உயிர்களிடத்தில் செயல்படும் முறை பற்றிய தெளிவு. குறிப்பிட்ட சந்தேகங்களுக்கான/ குழப்பங்களுக்கான தெளிவுகளைக் காணுமுன், 'சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கத்தின்' சாரத்தைச் சிறிது காண்போம்.

2. சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம் கூறும் கதை

நைமிசாரணிய வனத்தில் தவமியற்றும் முனிவர்கள், காமவெகுளிமயக்கத்தை வென்ற சூத மாமுனிவரிடம் கந்த புராணத்தின் ஆறு காண்டங்களையும் கேட்டுணர்ந்து, மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்கள். தொடர்ந்து, ஏழாம் காண்டமாம் 'உபதேச காண்டத்தை' அறிந்துகொள்ளும் பெருவிருப்பைத் தெரிவிக்கின்றனர். அவர்கள்

விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விழைந்த சூத மாமுனிவர், முதலில் கைலை மலையின் அரும்பெருஞ் சிறப்பை விவரிக்கிறார். அதைக் கேட்டு, பேருவகை அடைந்த முனிவர்கள், சூரபத்மன், சிங்கன், தாரகன் ஆகியோரின் ஆன்மாக்கள் முருகப் பெருமானால் ஒடுக்கப் பட்ட வரலாறு பற்றி கேட்கிறார்கள். அதற்குப் பின்வருமாறு சூத மாமுனிவர் பதில் கூறுகிறார்:

சூரனும் உடன்பிறப்புகளும் கைலையில் பூதகணங்களாய் இருத்தல்: 'முன்னொரு கல்பத்தில், முருகன், பிரம்மாதி தேவர் ஆகியோர் தத்தம் வாகனங்களை கைலை அடிவாரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, சிவபெருமானின் திருநடனம் காணச் சென்றனர். அப்போது, கொடிய பூதகணங்களாய் அங்கு நின்றிருந்த சூரனும் பதுமனும் சிங்கனும் தாரகனும் மயிலிடம் கோள் மூட்டி, மயிலையும் சேவலையும் அன்னத் தோடும் கருடனோடும் சண்டையிடச் செய்த துடன் தாமும் சேவல் மயிலுக்கு உதவி செய்தனர்.

இதனால், அன்னமும் கருடனும் சத்திய லோகமும் வைகுண்டமும் தேவலோகமும் அழிந்ததுடன் பல தேவர்களும் அழிந்தனர்.

சூரனையும் உடன்பிறப்புகளையும் அசுர குலத்தில் பிறக்குமாறு முருகன் சபித்தல்: விவரம் அறிந்த முருகப் பெருமான், நான்கு பூதங்களையும் நிலவுலகில் அசுர குலத்திலே பிறந்து, தேவர்களுக்குப் பல தொல்லைகளைக் கொடுத்து, தம் வேலால் அழிந்து, அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு கதியடையச் சாபமிட்டார். அசுரப் பிறவியில் முருகனை மறந்துவிடாமல் இருக்கவும் சூர சம்ஹாரத்தின்பின், மயில் வாகனமாகவும் சேவற்கொடியாகவும் ஆகவும் சூரனும் பதுமனும் வரம்பெற்றனர். இதனால், சூரனும் பதுமனும் சூரபதுமன் என ஒரே உருவத்தில் மாயைக்கும் காசிப முனிவருக்கும் மகவாய்ப் பிறந்தனர். தொடர்ந்து சிங்கனும் தாரகனும் பிறந்தனர். முருகனின் கட்டளையின்படியும் வரத்தின்படியும் சூர சம்ஹாரத்தின் பின்பு சூரபதுமன் மயில் வாகனமாகவும் சேவற்கொடியாகவும் ஆகினான்; மற்ற இருவரும் பழையபடி பூதகணத் தலைவர்களாகினர்.'

சூரன் முதலியோரின் பூர்வீகம் (பூர்வீகத்தில் நல்ல அரசர்களாகத் திகழ்ந்தனர்): இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் அஜமுகி-

மாயை பற்றி கேட்கின்றனர். இங்கு அஜமுகியின் கேள்விக்கு மாயை பதில் சொல்வதுபோல் கதை தொடர்கிறது. சகோதரர்களை நினைத்து மிகவும் வருந்தும் அஜமுகியைத் தேற்ற சூரபதுமன் சேவல்மயிலானதையும் சிங்கனும் தாரகனும் பூதகணங்களானதையும் கூறுகிறாள் மாயை. கொடுமைக்கார சோதரர்களுக்கு நற்கதி கிடைத்தது எவ்வாறு என வினவுகிறாள் அஜமுகி. மாயை தன் புதல்வர்களின் பூர்வீகத்தை விரிவாய்க் கூறுகிறாள். முன்னொரு கல்பத்தில், ஒன்பது தீவுகளுள் ஒன்றாகிய சாவகத்தீவை பிரபாகரன் என்னும் நற்குணமுடைய அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கும் அவன் மனைவி சுகுமாரிக்கும் பிறந்த நான்கு ஆண் குழந்தை களுக்கும், சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் எனும் அவனுடைய மூதாதையாகன் பெயர்களை இட்டான். நால்வரும் சகல கலைகளையும் கற்றுணர்ந்து, சிறந்த அரசர்களாக விளங்கினர்.

நால்வரும் மயில்-சேவல்-சிங்க-யானை வாகனங்களாக விரும்புதல்: இவ்வாறு நால்வரும் சிறந்த அரசர்களாக விளங்கிய காலத்தில், அகத்தியர் ஒரு தவசியாக வந்து சூரனுக்கும் பதுமனுக்கும் முருகன், அவரது மயில் வாகனம், சேவற்கொடி ஆகியோரின் பெருமைகளை விளக்கிச் சென்றார். திரணவிந்து எனும் முனிவர் சிங்கனுக்கும் தாரகனுக்கும் துர்க்கை-மகா சாஸ்தா, அவர்களது வாகனங்களாகிய சிங்கம், யானை ஆகியோரின் பெருமைகளை விவரித்துச் செல்கிறார். மயில், சேவல், சிங்கம், யானை ஆகியவற்றின் பதவியைப் பெறும் பெரு விருப்பைக் கொண்ட நால்வரும் தங்கள் புத்திரர்களிடம் அரசை ஒப்படைத்துவிட்டு பஞ்சாக்கினியின் நடுவே நின்று மிக நீண்ட காலம் தவம் இயற்றினர்.

நால்வரின் தவத்தையும் முருகன் முதலிய தெய்வங்களுக்கு ஏற்கனவே வாகனமாக இருந்து வந்த மயில் முதலியன கெடுத்து ஒழித்தல்: இந்நிலையில்,

சிவ தாண்டவத்தைக் காண கைலைக்கு முருகனும் பிரமாதி தேவரும் வழக்கம் போல் சென்றிருந்தார்கள். அப்போது அன்னமும் கருடனும் அரசர்கள் நால்வரின் தவம் பற்றியும் அவர்கள் நோக்கம் பற்றியும் மயில் சேவலிடம் கோள் சொல்கின்றன. கோபங்கொண்ட மயிலும்

சேவலும் சிங்கமும் யானையும், அரசர்கள் நால்வரும் தவமியற்றும் இடத்திற்குச் சென்று, வேள்வித் தீயை அணைத்து, அனைத்தையும் சிதைத்து அவர்களின் தவத்தைக் கெடுத்து அவர்களைக் கைலையில் கணங்களாய் இருக்குமாறு சபிக்கின்றன. நால்வரும் மிகவும் வருந்தி வேண்டியபோது, மனமிரங்கிய மயில் முதலிய நால்வரும், நீண்ட காலம் பூதகணங்களாய் இருந்தபின் அந்நால்வரது விருப்பமும் நிறைவேறும் என்று கூறுகின்றன.

சூரன் முதலியவர்களாகப் பிறத்தல்: சூரனும் அவனது உடன்பிறப்புகளும் கைலையில் பூதகணங்களாய் இருந்தபோது, இதற்கு முன், தாங்கள் அரசர்களாய் இருந்த சமயத்தில், அரச பதவியைத் துறந்து, தாங்கள் மேற்கொண்டிருந்த தவம் கெடுவதற்கு மூலகாரணமாய் இருந்த கருடனுக்கும் அன்னத்திற்கும் எதிராக மயிலையும் சேவலையும் சிங்கத்தையும் யானையையும் ஏவிவிட்டு, தாமும் சேர்ந்து அன்னத்தோடும் கருடனோடும் சண்டையிட்டு, அதனால் முருகப் பெருமான் இட்ட சாபத்திற்கேற்ப, பூவுலகில் சூரனாதியோராகப் பிறந்தார்கள் என்று மாயை கூறினாள். நாம் சூரன் முதலியோரின் ஒடுக்கம் பற்றிய வரலாற்றை மேலே பார்க்க ஆரம்பித்த போது, இந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் கண்டோம்.

சூரனும் உடன்பிறப்புகளும் தேவர்களைத் துன்புறுத்தியதற்கான காரணம்: அசுரச் சோதரர்களாய்ப் பிறந்தவர்கள், தேவர்களைத் துன்புறுத்தியதற்குக் காரணமென்ன என்று அஜமுகி கேட்கிறாள். அதற்கு மாயை, “நால்வரும் கைலையில் பூதகணங்களாய் இருந்தபோது, அசுரர்களிடம் தோற்ற தேவர்கள் பூதகணங்களின் உதவியை நாடவே, அவை அசுரரோடு போரிட்டு தேவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றன. அசுரர்களின் தலைவன், அசுரேந்திரன் தேவருக்கு உதவிபுரிந்த நான்கு கணங்களையும்பற்றி அவர்களுக்குப் பொறுப்பாய் இருந்த சிவகணத் தலைவரிடம் முறையிடுகிறான். தம் அனுமதியின்றி அசுரரோடு சண்டையிட்டு வந்ததால், நிலவுலகில் அசுரர் குலத்தில் பிறந்து தேவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்துத் திரியுமாறு அந்நால்வருக்கும் கட்டளையிடுகிறான் தலைவன்; அதன் விளைவாகத் தேவர்களைப் பலவகையிலும் துன்புறுத்தினர். இன்று அக்கொடுமைகளெல்லாம் மறைந்தொழிந்தன” என்று பதில் கூறுகிறாள்.

முருகனுக்கு ஏற்கனவே பணிபுரிந்த மயில்-சேவல்களின் பதவி நீக்கம்: முருகப்பெருமானின் கட்டளையும் சிவகணத் தலைவனின் கட்டளைக் கேற்ப அமைந்திருந்ததை முன்னர்க்கண்டோம். இதற்கிடையே முருகனிடம் ஏற்கனவே இருந்த மயிலும் சேவலும் அரசர்களின் தவத்தைக் கலைத்ததால், அவற்றைப் பதவிநீக்கம் செய்கிறார் முருகன். அவை முருகன் கருணையை வேண்டவே, காஞ்சியில் தவமியற்றி, சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுமாறு அவற்றிற்கு அருள்புருகிறார்.

சிங்கனும் தாரகனும் துர்க்கை-மகாசாஸ்தாவின் வாகனங்களாதல்: சூரனும் பதுமனும் தாங்கள் விரும்பிய பதவியை அடைந்தபின், சிங்கனும் தாரகனும் பூதகணத்தலைவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அருள்புரிய விரும்பிய சிவபெருமான், ஒரு சமயத்தில் கௌரியின் அம்சமாகிய துர்க்கையையும் விஷ்ணுவிடமிருந்து மகாசாஸ்தாவையும் உருவாக்கி, அவர்களுக்குரிய வாகனங்களைக் கொண்டுவருமாறு நந்திதேவரைப் பணிக்கிறார், நந்திதேவர்.

அங்கிருந்த சிங்கத்தையும் யானையையும் அழைக்க, அவை நந்தியம்பெருமானின் திருவடிப்பேற்றிற்குத் தவம் புரிந்துகொண்டிருப்பதாகக் கூறித் தயங்குகின்றன (உபதேச காண்டம்:135). நீங்கள் வாகனங்களாக இருந்துகொண்டு, என்னைத் துதித்து வாருங்கள் (குரு வடலில் முழுமுதற்பொருளையே கண்டு தொழும் கொள்கை இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது); காலம் கனியும்போது, உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறும் என்கிறார், நந்தியம்பெருமான் (மேலது:136). அவ்வாறே அவை முத்தி நிலையை அடைந்தபோது, சிங்கனும் தாரகனும் துர்க்கை-மகா சாஸ்தாவின் வாகனங்களாகும் பேறு பெற்றார்கள்.

3. கதை விளக்கும் உண்மைகள்.

சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கத்திலிருந்து சில வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும் சமயத் தத்துவங்களும் விளக்கம் பெறுகின்றன என்று முன்னர்க்குறிப்பிடப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று கூறுகளையும் ஒவ்வொன்றாய்க் காண்போம்.

3.1. நல்லவர் துன்பம் அடைவதும் தீயவர் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதும் ஏன்?

“தீய வினைத்திடும் இவர் இப்பெற்றகரும் பேறு அடைந்தது என்னை, செப்புக்” (உப.தே. காண்டம்:75) என்று மாயையிடம் கேட்கிறாள் அஜமுகி. “பண்டிழைத்த தவத்தால் கிடைத்தனன் மற்றிது; இதன்மேல் பதவியுண்டோ, தண்டையஞ் சீறடி கதுவுந் துகள் இழுகப் பெற்றனன் எத்தவ மோ” (மேலது:73) என்று பதில் கூறுகிறாள் மாயை (கதுவல்=பொருந்துதல்; இழுகல்=படிதல்). சூரனும் பதுமனும் கைலையங்கிரியில் கணங்களாய் இருக்கையில், முருகனால் தண்டிக்கப்பட்ட போதுகூட முருகனை மறவாமல் இருக்கவும், மயில்சேவலாக மாறவும் வரம் பெறுகின்றனர் என்பது நினைவு கூருதற்குரியது.

ஒரு ஜன்மத்தில் நாம் அனுபவிப்பது முன்பல ஜன்மங்களில் நாம் செய்த வினைகளினால் என்பது சைவ சித்தாந்த உண்மை. அதற்கேற்ப, சூரனாதியோர் அசுரப் பிறப்பில் மிகப் பெரிய கொடுமைகளைச் செய்தாலும் பூதகணங்களாவதற்கு முந்தைய நிலையில் செய்த புண்ணியமும் தவமும் அவர்களுக்கு நல்ல கதியைக் கொடுத்தன. அதேபோல், ஏற்கனவே முருகனின் வாகனமாகவும் கொடியாகவும் இருந்த மயிலும் சேவலும் அரசர்களின் தவத்தைக் குலைத்து அழிவுகளை உண்டாக்கியதால், தம் பதவியை இழந்து பிராயச்சித்தமாக காஞ்சிமாநகரில் பல காலம் முருகனை நோக்கித் தவமியற்ற நேர்ந்தது.

எனவே, நம் வாழ்க்கையில் நேரும் ஒவ்வொரு அனுபவத்திற்கும் காரணகாரியத் தொடர்பு உண்டென்று கூறும் சித்தாந்தக் கருத்தை இத்தகைய புராணங்களை ஆழமாகப் படித்துணர்ந்து சித்தத்தைத் தெளிவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3.2. மனிதராய்ப் பிறந்து இறப்பவர்கள், விலங்கினத்திலோ பறவையினத்திலோ வேறு தாழ்ந்த இனத்திலோ மறுபிறவி எடுப்பார்களா?

சூரனும் அவன் சகோதரர்களும் ஆரம் பத்தில், அதாவது அரச குலத்தில் பிறந்திருந்த சமயத்தில், குணத்தில் சிறந்தவர்களாயும் நீதி நேர்மை தவறாதவர்களாயும், மிகச் சிறந்த பெற்றோர்களுக்குப் பிள்ளைகளாயும் விளங்குகின்றனர். இறைபக்தி மிக்க அவர்கள் அகத்தியர்,

திரணவிந்து ஆகிய தவ முனிவர்களின் வரவால், முருகன், துர்க்கை, மகா சாஸ்தா ஆகிய கடவுளர்க்கு ஏவல் செய்யும் வாய்ப்புக்காகக் கடுந்தவம் இயற்றுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் தவத்திற்கு இடையூறு ஏற்பட்டு, கலையில் பூதகணங்களாய் உருவெடுக்க வேண்டிய நிலைக்குள்ளாகிறார்கள். அதற்குப்பின் கொடிய அசுரர் ஆகிறார்கள்; இறுதியில் சூரனும் பதுமனும் ஆகிய சூரபதுமன் மயிலும் சேவலும் ஆகிறான்; சிங்கன் சிங்கமாகிறான்; தாரகன் யானை ஆகிறான்.

அரசர்களாக இருந்தவர்கள் பூதர்களாகி, பின் இந்நிலைகளைவிட மதிப்பு குறைந்த அசுரர்களானார்கள். இறுதியில், சூரபதுமன் பறவையினமாக உருவெடுத்தாலும் தெய்வீகத் தன்மையோடு, “நான்முகனும் அரியும் இவனடி தொழுதற்கு அணியவன்றே” (மேலது:72) என்றவாறு, பிரம்மனும் விஷ்ணுவும் முருகனை வணங்குவதற்குரிய பேறு பெற்றால்தான், மயிலையும் சேவலையும் வணங்க முடியும் என்னும் அளவுக்கு, சூரபதுமன் மிகப் பெரிய பேறு பெற்றான். சிங்கனும் தாரகனும் விலங்கினமாக உருவெடுத்தாலும், அவர்களும் கடவுளின் திருவடி நிழலில் இருக்கும் பேறு பெற்று, தெய்வீகத் தன்மையை அடைந்தார்கள்.

கந்த புராண தேவ காண்டத்தில், கைலையில் வசித்த சூரங்கு பூவுலகில் அரசனாகப் பிறப்பதற்குச் சிவபிரான் கட்டளையிட்டார். சூரனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, சூரங்கு முகம் கொண்ட முசுகுந்தனாகப் பூவுலகில் அது தோன்றிற்று.

இவ்வாறு உயர்திணையைச் சார்ந்தோர் அஃறிணை வடிவில் பிறப்பதும், அஃறிணையாக இருந்த உயிர் உயர்திணையில் பிறப்பதும் பற்றி, சிவஞான சித்தியார் 2ஆம் நூற்பா 44ஆம் பாடல் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அப்பாடல்:

அகலியை கல்ல(து) ஆனான், அரிபல பிறவி
யானான்,
பகலவன் குலத்தில் தோன்றிப் பாரெலா முழுதும்
ஆண்டு
நிகரிலா அரசனாகும் சிலந்தி, நீடுலகம் போற்றச்
சுகமதில் எலிதான் அன்றோ மாவலி யாய்த்துத்
தானே.

இந்தப் பாடலில் அகலிகை கல்லாய் மாறியதையும், விஷ்ணு பலப்பல வடிவில் அவதரித்ததையும், சிலந்தி அரசனாகப் பிறந்

ததையும், எலி மாவலி அரசனாகப் பிறந்ததையும் குறிப்பிடுகிறார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார்.

இப்படி வடிவம் மாறிப் பிறத்தலை 'அச்சு மாறுதல்' என்று 2ஆம் நூற்பா 41ஆம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் அருணந்தி சிவாச்சாரியார்.

3.3. சித்தாந்தம் கூறும் சாலோக-சாமீபய-சாரூப்பிய-சாயுச்சிய பதவிகளை உயிர்கள் அடையும் முறை

சூரசம்ஹார முடிவில் சூரபதுமன் முருகனின் வாகனமாகவும் கொடிச்சின்னமாகவும் பதவி அடைந்தபோது, அவன் அடைந்தது சாமீப பதவி; அதாவது, இறைவனுக்கு அருகிருக்கும் பதவி. சிங்கனும் தாரகனும் கைலையில் பூத கணங்களாய் சென்று தங்கியபோது, அவர்கள் அடைந்த பதவி சாலோக்கிய பதவி; அதாவது, இறைவன் உலகில் வாழும் பதவி.

அதேபோல், துர்க்கைக்கும் மகா சாஸ்தாவுக்கும் முதலில் வாகனங்களாக நியமிக்கப்பட்ட சிங்கமும் யானையும் கைலையில் இருந்ததால், அவை சாலோக பதவியில் இருந்தன; சாயுச்சிய பதவி பெறத் தவமியற்றிக்கொண்டு இருந்தன. ஆனால், நந்திதேவரின் அறிவுரைப்படி, துர்க்கைக்கும் மகா சாஸ்தாவுக்கும் வாகனங்களாகச் சென்றபோது அவை சாமீப பதவியைப் பெற்றன; அதன்பின், உகந்த காலம் வந்தபோது, முத்தியாகிய சாயுச்சிய பதவியை அடைந்தன. அவை சாயுச்சிய பதவியை அடைந்தபோது, சிங்கனும் தாரகனும் சாலோக்கிய நிலையிலிருந்து சாமீப பதவியை அடைந்தார்கள்.

முருகனுக்கு ஏற்கனவே மயிலாயும் சேவலாயும் சாமீப பதவியில் இருந்தவை, முருகன் ஆணைப்படி காஞ்சியில் பல காலம் தவமியற்றி, இறுதியில் சாயுச்சிய பதவியை அடைந்தன.

4. விளக்கம் பெறும் வேறு சில உண்மைகள்.

மேற்கண்ட செய்திகளைத் தவிர, 'சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்' சுட்டும் வேறு சில உண்மைகள்.

4.1. முருகன் முன்னைப் பழம் பொருட்டும் முன்னைப் பழம்பொருள்: சூரபதுமனையும் அவன் குழாத்தையும் ஒடுக்குவதற்காக, சிவ பிரானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றுவதற்குப் பல காலத்திற்கு முன்பே, முருகன்

ஆகிய இறைவன் இருந்துள்ளான். சிவனே முருகன் என்பதற்கேற்ப, சிவன் என்றென்றும் உள்ளது போலவே முருகனும் என்றென்றும் உள்ளான் என்னும் உண்மை, 'சூரனாதிகளொடுக்கச் சருக்கத்தில்' இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகளின் வழி விளக்கம் பெறுகிறது.

4.2. உயிரும் சாலோக்கிய-சாமீப-சாரூப்பிய-சாயுச்சிய பதவிகளும்: பூவுலகில் ஒரு பதவியில் இருப்பவர் ஒரு பதவியிலிருந்து விலகும்போதோ நீங்கும்போதோ இன்னொருவர் அப்பதவியை நிரப்புவதுபோல், மேல் உலகிலும் இந்திர பதவி, கடவுளர்க்குரிய வாகன பதவி போன்றவை இறையருள் பெற்ற ஆன்மாக்களால் நிரப்பப்படுகின்றன. அப்படி நிரப்பப்படும் போது, அந்த ஆன்மாக்கள் மனித வடிவில் மட்டும் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

இறையுலகில் இருக்கும் இறையருள் பெற்ற ஆன்மாக்கள், அவற்றின் பக்குவத்திற்கேற்ப சாலோக்கிய-சாமீப-சாரூப்பிய-சாயுச்சிய பதவிகளில் ஒன்றை அடைந்த நிலையில் இருப்பார்கள். முதல் மூன்று நிலைகளில் உள்ள ஆன்மாக்கள் தவறு இழைக்கும் வாய்ப்பு உண்டு; அவ்வாறு தவறிழைத்தால் மீண்டும் பூவுலகிற்கு வந்து, இறைவனை வணங்கித் தவமியற்றி மீண்டும் மேலுலகிற்குத் திரும்பி, நான்கு பதவிகளில் ஒன்றை அடைந்திருப்பர்.

மேலுலகில் ஒரு பதவியிலுள்ள ஆன்மா தொடர்ந்து இறைச்சிந்தனையோடு வாழ்ந்து மேலும் பக்குவம் பெறும்போது, அது பதவி உயர்வு பெறும்; அப்போது, அந்த ஆன்மாவகித்துவந்த பதவி தகுதியுள்ள இன்னொரு ஆன்மாவால் நிரப்பப்படும்.

4.3. இறைவன் குருவாய் வந்து அருளும் முறை: பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் குரு வடிவாய் வந்து மெய்ஞ்ஞானம் அருளி ஆட்கொள்வான் என்பது சைவ சித்தாந்த துணிபு. இச்செய்தியை சிவஞான போதம், 8ஆம் நூற்பா பின்வருமாறு கூறும்:

ஐம்புல வேடாகன் அயர்ந்தனை வளர்ந்து எனத் தம் முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்ந்த, விட்டு அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

அந்நூற்பாவின் இரண்டாம் அதிகரண விளக்கப்பாடல், அதாவது 47ஆம் பாடல், இச்செய்தியை மேலும் விளக்கும்:

மெய்ஞ்ஞானம் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க்கு;
அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்-

மெய்ஞ்ஞானம்

பின் உணர்த்தும்; அன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன் உணர்த்தும் தான் குருவாய் முன்.

இறைவன் விஞ்ஞானகலருக்கு உள்நின்று
உணர்த்துவான்; பிரளயாகலருக்கு இறைவடிவி
லேயே குருவாய் வந்து உணர்த்துவான்;
சகலருக்குத் தன் தெய்வ வடிவை மறைத்து,
மானிட வடிவிலுள்ள குருவிடத்தே வந்து
உண்மையை உணர்த்துவான் என்று இப்பாடல்
கூறுகிறது.

சூராதியோர் அரசர்களாய் இருந்தபோது,
அவர்களின் தவச்சிறப்பினால் அகத்தியரும்
திரணவிந்துவும் தாமே அவர்களைத் தேடி வந்து
மெய்யுணர்வு ஊட்டினார்கள். அகத்தியர்கூட தம்
இயல்பான வடிவை மறைத்து ஒரு தவசியைப்
போல் வந்து சூரனுக்கும் பதுமனுக்கும்
ஞானமூட்டினார் என்று கூறுகிறது கந்த புராண
உபதேச காண்டம். எனவே, பக்குவம் பெற்ற
உயிர்களைத் தேடிவந்து ஆட்கொள்வான்
இறைவன் எனும் சித்தாந்த உண்மையைச்
சூராதியாகன் முற்பிறப்பில் காண முடிகிறது.

5. முடிவு.

அருவத்தன்மையை உடைய தத்துவங்களை
விளக்கமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதற்காக
எழுந்தவை இதிகாசங்களும் புராணங்களும்.
அவை கூறும் வரலாறுகளுக்குள் புதைந்திருக்கும்
அரிய உண்மைகளையும் தத்துவங்களையும்
எடுத்து விளக்கிக்கூறும் முயற்சி மனநிறை
வளிக்கும் அளவுக்கு மேற்கொள்ளப் படவில்லை.
இதனால், இன்றைய மக்கள் புராணங்களை
ஒதுக்கத்தக்க நூல்களாகக் கருதுகின்றனர்.
அவற்றில் உள்ள செய்திகள் நம்பகத்தன்மை
இல்லாமலிருப்பதோடு, சில சமயங்களில்
வெறுக்கத்தக்கவையாகவும் உள்ளன என்றும்
குறை கூறப்படுகிறது.

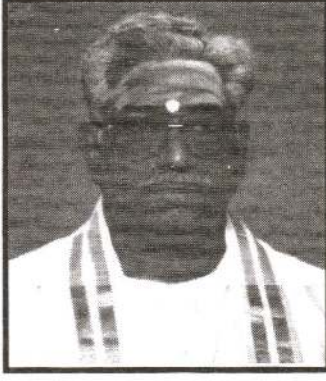
அன்று இராமாயணத்தைக் கதாகாலட்சேபம்
வழியாகச் சிறப்பாக மக்களிடம் கொண்டு
சென்றார்கள்; அதனோடு சேர்த்து, வாழ்க்கை-
சமயத் தத்துவங்களையும் மக்களுக்கு ஊட்டி
னார்கள். ஆனால், கந்த புராணம் கோவில்களில்
வாசித்து விளக்கம் கூறப்பட்டதேயொழிய,
கதாகாலட்சேப முறையில் மக்களிடம் கொண்டு
செல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இன்று ஒரு கதையை, அதனுள் இருக்கும்
தத்துவத்துடன் சொல்லுவதுடன் அதிலுள்ள
செய்திகளில் உள்ள அறிவியல் உண்மையையும்
விளக்கிக் கூறவேண்டிய கால கட்டத்தில்
இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் சமயத்தைப்
பரப்பினால்தான் நம் சமயம் நன்னெறியும்
ஆற்றலும் மிக்க சமுதாயத்தை உருவாக்க
முடியும்.

“பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாத பங்கயங்கள்
போற்றி”

பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. ஆனந்தராஜன், ஆ., சிவஞான போதம் -
வழித்துணை விளக்கம், அருள்நந்தி சிவம்
புத்தக நிலையம், திருநெல்வேலி, 2007
(4ஆம் பதிப்பு).
2. குகனேரியப்ப நாவலர், உபதேச காண்டம் -
மூலமும், வடிவேலு முதலியார் இயற்றிய
பொழிப்புரையும், இந்து தியலாஜிகல்
அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1897.
3. மெய்கண்ட சாத்திரம் என வழங்கும்
சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கு,
சைவ சித்தாந்த பெருமன்றம், சென்னை - 4,
1994.
4. திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்,
கந்தன் கருணை, வானதி பதிப்பகம்

Mr. Thillaiampalam Visuvalingam

saivamanram@gmail.com

சிவநெறிச்செல்வர் திரு. தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம் அவர்கள் கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத் தலைவராகவும், மன்றம் நடத்தும் சைவசமயகுரவர் பாடசாலை அதிபராகவும், மன்றம் மாதந்தோறும் வெளியிடும் 'அன்புநெறி' திங்கள் இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் கடந்த 18 ஆண்டுகளாக கடமையாற்றி வருகிறார். அவர் உயர்தர மாணவர்களுக்கு கணித ஆசிரியராக இலங்கையிலும், நைஜீரியாவிலும் கடமையாற்றியவர். அவர் உயர்தர மாணவர்களுக்கென தூய, பிரயோக கணித நூல்கள் பல வெளியிட்டுள்ளார். சைவசமய நூல்கள் பலவற்றை தொகுத்து மன்ற வெளியீடுகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

கந்தபுராண சாரம்

சிவநெறிச்செல்வர் தி. விசுவலிங்கம்

தலைவர், கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம், கனடா

சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் உய்தற் பொருட்டு வேதம், சிவாகமங்கள் என்னும் நூல்களைக் கொடுத்தருளினார். இவ்விரு நூல்களும் இறை (பதி), உயிர்(பசு), தளை (பாசம்) ஆகிய முப்பொருள்களின் தன்மையையும், உயிர் தளையினின்றும் நீங்கி இறையோடு ஒன்றாகும் முறைமையையும் விளக்குகின்றன. முப்பொருள்கள் பற்றி விளக்குதற்கு எழுந்தவை சிவபுராணங்களாம். வேத சிவாகமங்கள் உயிரையும் சிவபுராணங்கள் உடலையும் போல்வன.

புராண கதைகளுட் சில வேதத்தின் வழிநூல்களாகிய பிரமாண உபநிடதங்களிலே உதாரணங்களாகக் காட்டப்பட்டவையின் விரிவாம். எஞ்சியவை பெரும்பாலும் சரித்திரங்களே. இவற்றைப் படிப்போரும் கேட்போரும் கருத்துப் பொருளையும், கதைப் புணர்ப்பையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறையணி சடைமுடிப் பிரான்றன் காதைகள்
இறையுமோர் மறுவில யாவும் மேன்மையே
மறைபல சான்றுள வாய்மையே அவை
அறிஞர்கள் நாடியே அவற்றைக் காண்கவே.

என்பதும் காண்க.

கந்தபுராணம் வடமொழியிலுள்ள ஸ்கந்த மகாபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இது ஏழு காண்டங்களை உடையது. அவையாவன: உற்பத்திக்காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம், உபதேசகாண்டம் என்பனவாகும். இவற்றுள் முதல் ஆறு காண்டங்களையும் கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் தமிழில் 10345 செய்யுட்களாகச் செய்தருளினார். உபதேச காண்டம் என்ற ஏழாவது காண்டத்தை குகனேரி யப்ப முதலியார் தமிழில் அருளிச் செய்தார்.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் வெறும் படிப்புக் கொண்டன்றித் திருவருள் துணைகொண்டு

கந்தபுராணத்தைப் பாடியருளினார். எவர்களுக்கும் இயல்பாகவே இனிமை பயக்கும் பால், தேன், சர்க்கரை முதலியவற்றின் வாயிலாக மருத்துவன் மருத்து நூல் முறைப்படி மருந்து செய்து கொடுத்து நோய் நீக்குமாறு போல, எவர்களுக்கும் இயல்பாகவே இன்பம் பயக்கும் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, நடுவுநிலைமை என்னும் ஒன்பது வகைக் காப்பியச் சுவைகளும் இனிதமைத்து திகழ்வது கந்தபுராணம். கந்த புராணத்தில் இல்லாத கதையும் பொருளும் வேறெந்தப் புராணத்திலும் இல்லை.

புதுமயில் ஊர்பரன் புராணத் துற்றிடாக்
கதையிலை அன்னது கணிதம் இன்றரோ

கந்தபுராணம் கவிதைச் சுவை மிக்கது; சாத்திரக் கருத்துகளும், தத்துவ நுட்பங்களும் செறிந்தது; பயில்தொறும் நூல்நயம் பயப்பது; இறையுணர்வை வளர்ப்பது; பக்தியையும் ஒழுக்கத்தையும் பரப்புவது. இஃது ஏனைச் சீவ நூல்கள் போலல்லாது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நலம் பயக்கும் சீவநூலாகும். செந்நெறி ஒழுக்குவோர்க்கே செப்பத்தக்க திருவுடைய நூல் கந்தபுராணம்.

மன்னவன் மதலையாசான் மாமகன் தனது மைந்தன்
பன்னுசொற் கொள்வோன் ஈவோன் வழிபடு

பண்பின் மிக்கோன்

என்னும் இவருக் கீவ தேனைநூல்; உங்கள் போலச்
செந்நெறி ஒழுக்குவோர்க்கே செப்புவன் புராணம்

முற்றும்.

என இக்கந்தபுராணத்தின் சிறப்பினைச் சூத முனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்க்கு உரைத்தமை உணரற்பாலது.

கந்தபுராணம் பொருளாலும் அகலத்தாலும் தமிழ் நூல்கள் யாவற்றினுஞ் சிறந்தது. பெருங் காப்பிய இலக்கணங்கள் யாவும் பொருந்தியது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் விளக்கி, அவற்றைப் பெறும் வழியையும்

சாதனத்தையும் காட்டுவது; சிவதருமோத்தரங் கூறும் அறங்களை நிலை நிறுத்துவது; பாரதம் முதலியவை போலச் சரித்திரங்களைக் கூறுவது; பெரியபுராணத்தை ஒப்பச் சிவபெருமானது திருவருட் சிறப்பையும், அடியாரது அன்புத் திறத்தையும் கூறுவது; தோத்திர நூல்களாகிய தேவாரம், திருவாசகங்களைப் போல அரிய அருட்பாக்கள் நிறைந்துள்ளது; திருக்கோவையார் போல பொருள் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக ஆனம் ஈடேற்ற முறையை ஒருங்கே கூறுவது. சாத்திர நூலாகிய சிவஞானசித்தியாரைப்போல் சைவசமய உண்மையை நாட்டிப் புறச்சமயங்களைக் கண்டிப்பது. ஆயினும் தவத்தின் சிறப்பையும் சிவ உபாசனையின் பெருமையையும் சிவநிந்தையின் கொடுமையையும், உயிர்கள் முத்தி பெறும் முறைமையையும் விளக்குதலே முதல் நோக்கமாகக் கொண்டது.

புராணங்களைப் பயிலுங்காலும், கேட்டுக் காலும் அதன் நுட்பங்களை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். வெறுங் கதையை நோக்காது அவற்றின் கருத்தையே நோக்குதல் வேண்டும். புராண கதைகளிலும் போதரும் உயரிய உண்மைகளையும் நுட்பங்களையும் பண்டைப் பெரியோர்களே நமக்கு நன்கினிது விளக்கிக் காட்டியுள்ளனர்.

அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரமாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யார்அறி வாறே

என ஆசிரியர் திருமூலர் சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்த வரலாற்றின் நுட்பம் இதுவென விளக்கி இருத்தலும்,

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும்
வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும்
எனக் காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்கன் எடுத்து முறிந்திசை பாட
அண்ணலவர் கருள் புரிந்த ஆக்கப்பாடு அருள்
செய்தார்

தொழுவார்க்கே அருளுவது சிவபெருமான் எனத்
தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனும்
இழிவாகும் கருவிலங்கும் பறவையுமாய் எய்தாமை
விழுவார்கள் அஞ்செழுத்தும் துதிதுய்ந்த படி
விரிந்தார்.

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் இராவணன் கயிலை எடுத்த கதையும், அயனும் அரியும் அடிமுடி தேடிய கதையும் குறிக்கும் நுட்பங்கள் இவை யென விதந்தெடுத்துப் பாடி இருத்தலும் காண்க. இங்ஙனம் நமது சிவநெறிச் சான்றோர்கள் காட்டிய சிறந்த முறையினைக் கடைப்பிடித்தே நாம் கந்தபுராணம் போன்ற பண்டைப் பெரு நூல்களை ஆராய்ந்து உணர்தல் வேண்டும். ஈண்டு கந்தபுராணத்தை ஒரு சிறிது சுருங்கக் காண்போம்.

தட்ச காண்டம்

உற்பத்தி காண்டம் முதற் காண்ட மாயிருந்தாலும், வரலாற்று முறைக்கேற்ப தட்ச காண்டமே முதலில் நோக்கத்தக்கது. தட்சன் என்பவன் பிரமதேவருடைய மகனாவான். இவன் பிரமதேவரின் உபதேசப்படி சிவபிரானை நோக்கிக் கடுந்தவம் செய்தான். தட்சனது பக்தி செயற்கைப் பக்தியாகும். தட்சன் உமையம் மையை தனக்கு மகளாகப் பிறக்கவேண்டும் என்று வரம் பெற்றான். தனது மகளைச் சிவபிரானுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தபின் சிவபெருமான் தனது மருகர் தானே என்று இறுமாப்புக் கொண்டான், சிவதூடணம் செய்தான். தான் நடத்திய யாகத்திற்கு சிவபெருமானை அழைக்காது மற்றைய தேவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்தான். தட்ச யாகத்தில் குற்றம் செய்தவன், குற்றம் செய்யத் தூண்டியவர், குற்றம் செய்தோர்க்கு உடனிருந்தவர் ஆகிய மூவருக்கும் தண்டனை கிடைத்தது. இதுவே தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களுக்குக் காரணம்.

அசுர காண்டம்:

அசுர காண்டத்திலே சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகாசுரன் ஆகியோரது தோற்றம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. முன்னொரு காலத்திலே தேவர்கள் அசுரரை வென்று அவர்களுடைய வலிமையைக் கெடுத்து மேன்மை பெற்றிருந்தனர். இதனாலே அசுரர்கள் கவலையுற்று மனம் வருந்தினர். அக்காலத்தில் இருந்த அசுரராசனுக்கு சுரசை என்றொரு மகள் இருந்தாள். அவளே அசுர குலத்தை ஈடேற்ற வல்லவள் என்பதைச் சூலகுருவாகிய சுக்கிலாச்சாரியார் உணர்ந்தார். அதனால் அவர் அவளுக்குச் சகல கலைகளையும் போதித்து, மாயை வித்தைகளையும் உணர்த்தி மாயை என்றும் பெயரிட்டார். சுக்கிலாச்சாரியார்

விருப்பப்படி அவள் காசிப முனிவரை மணம் செய்தாள். அவர்களுக்கு சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகிய மூன்று ஆண் குழந்தைகளும் அசமுகி என்ற ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன. தந்தையாகிய காசிபர் பிள்ளைகளுக்கு சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும், தவத்தின் பயனையும் உபதேசித்தார். பின்னர் தாயிடம் உபதேசம் பெற்றனர். தாயார் அவர்களுக்கு உலக இன்பங்களை உபதேசித்தார். "நீவிர் தேவர்களை வெல்லுதல் வேண்டும். அதற்கான மாயச் செயல்கள் செய்வதற்கு நான் உதவியாக இருப்பேன்" என்று சொல்லிப் போயினள்.

தேவர்கள் பற்பல நோக்கங் கொண்டு தக்கன் வேள்விக்குச் சென்றனர். ததீசியாகிய சிவனடியாரை அவமதித்தனர். சிவநிந்தையும், சிவனடியார் நிந்தையும் புரிந்தனர். சிவ அபராதம் பிராயச்சித்தத்தால் தீராது. அநுபவித்தே தீர்க்க வேண்டும். வினைப்பயனை தேவர்களே ஆயினும் அநுபவித்தே தீர வேண்டும். வினைப்பயனி னின்றும் விலகித் தப்பித்துக் கொள்ள நினையாமல் ஞானிகள் அநுபவித்துத் தீர்த்து விடவே விரும்புவர். துஷ்டர்களை அடித்துத் திருத்தவும், இஷ்டர்களை அணைத்துத் திருத்தவும் வேண்டும். இறைவன் இவ்வாறு செய்தலே அறக்கருணை, மறக்கருணை என்று சாத்திரங்களிற் பேசப்படுகின்றது. இறைவன் அன்புக்கே அகப்படுவான். "பக்தி வலையிற் படுவோன் காண்க!" என்பர் மாணிக்கவாசகர். இறைவனுக்கு அசுரரும் தேவரும் ஒன்றே. எல்லா உயிர்களும் அவன் பிள்ளைகளே ஆதலின் நல்லார் பொல்லார் என்ற பாகுபாடு இல்லை.

சூரபதுமன் பெருந்தவம் புரிந்தான். நெருப்பில் விழுந்து உயிர் விடவும் துணிந்தான். அவனுக்குச் சரீர லட்சியம் இல்லாது சிவ லட்சியம் வந்தபோது சிவபெருமான் தோன்றினார். அவன் விருப்பப்படி ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுகம் ஆளும் அரசும் பாசுபதாத்திரம் முதலிய படைகளும் அவனுக்குக் கொடுத்து அருளி, அவனது தம்பியருக்கும் வரங்களைக் கொடுத்துத் தமது சத்தியன்றி ஒருவரும் அவர்களை வெல்ல முடியாது என்றும் சொல்லி மறைந்தருளினார். தந்தையின் வாசனை தவம் செய்த முறையிலும், தாய் வாசனை வரங் கேட்ட முறையாலும் வெளிப்படுகின்றது.

வரம் பெற்ற சூரன் தந்தையாகிய காசிப முனிவரிடம் சென்றான். காசிபர் அசுர குருவாகிய சுக்கிலாச்சாரியார் இடத்தே உபதேசம் பெறும்படி அனுப்பி வைத்தார். சுக்கிலாச்சாரியார் மாயா வாத நீதிகளை உபதேசித்து விடுகிறார். "நீயே பிரமம் என நினைத்துக் கொண்டு தேவர்களைச் சிறைசெய்து அவர்களுடைய பதவிகளை அசுரருக்குக் கொடுப்பாயாக. சிவபிரானிடம் பெற்ற வரங்களை இவ்விதம் பிரயோகித்து சுகமாக வாழ்" என்று சுக்கிலர் உபதேசித்து அனுப்புகிறார்.

சூரன் பத்துத் திக்கிலுமுள்ள தேவர்களை வென்று மகேந்திர நகரைச் செய்வித்து அங்கே வாழ்ந்து வந்தான். குலப்பகைவர்களாகிய தேவர்களைச் சிறைப்பிடித்து அவர்களைக் கொண்டு இழிவான வேலைகளையும் செய்வித்து வந்தான். சூரனின் கொடுமை தாங்காது தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். கருணையே வடிவான சிவபெருமான் அருளால் அவரின் உருவமான முருகப் பெருமான் தோன்றினார்.

உற்பத்தி காண்டம்

தேவர்க்கு வந்த துன்பத்தை நீக்கத் தொடங்கும் செய்திகளைக் கூறும் காண்டம் இதுவாகும். தண்டனை அளித்த சிவமே தண்டனையை நிவர்த்திக்க வருகிறது. சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் ஆறு தீப்பொறிகள் தோன்றின. அசுரராகிய மலத்தை அழிப்பதற்கு சோதிவடிவமான முருகப் பெருமான் தோன்றினார். காமனை வென்ற கண்ணிலிருந்து சூரனை வெல்வதற்கு முருகன் சோதி மயமாகத் தோன்றினார். ஆறு பொறிகாளக வெளிப்பட்டவற்றை வாயு வாங்கினான். அதனை அக்கினியிடம் கொடுத்தான். அக்கினி சரவணப் பொய்கையில் விட்டான். அங்கே ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாக மாறி விளையாடின. பின்னர் உமையம்மையால் அணைக்கப்பட்டு ஆறுமுக முடைய ஒரு குழந்தையாயின. இங்ஙனம் முருகனின் தோற்றம் ஐந்து பூதங்களினும் நிகழ்ந்தது. முன்னரே சிவபிரான்பால் ஒருங்கி யிருந்த முருகன் என்னும் சிவசக்தி வெளி வருவதற்கு, அசுரர்களின் வினையும் தேவர்களின் வேண்டுகோளும் காரணமாயிற்று.

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய்

ஒன்றாய்

பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்கள்ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும்
கொண்டே
ஒருதிருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகம்உய்ய.

மறைகளின் முடிவால் வாக்கால் மனத்தினால்
அளக்கொணாமல்
நிறைவுடன் யாண்டு மாகி நின்றிடும் நிமல மூர்த்தி
அறுமுக உருவாய்த் தோன்றி அருளொடு
சரவணத்தின்
வெறிகமழ் கமலப் போதில் வீற்றிருந் தருளி னானே.

மகேந்திர காண்டம்:

இக்காண்டத்திலே போருக்குப் புறப்படு முன்பாக முருகப்பெருமான் வீரவாகு தேவரைத் தூது அனுப்புதல் கூறப்படுகிறது. இது முருகப் பெருமானின் பெருங்கருணையைக் காட்டுகிறது. "தாம் வளர்த்ததோர் நச்சுமா மரமாயினும் கொலார்" என மணிவாசகர் கூறுவது போல. சிவ கிருபையால் சூரன் பெற்ற பேராற்றல்களைச் சிவசத்தியாகிய தாமே அழிக்க விரும்பாத பேரருளால் முருகப்பெருமான் வீரவாகுவைத் தூதனுப்பினார்.

வீரவாகு தேவர் மகேந்திரபுரியை அடைந்து அதன் சிறப்பைப் பார்த்து ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலுமுள்ள சிறப்பை எல்லாம் ஒரே இடத்தில் கண்டேன் என்று மகிழ்கிறார். பின்னர் வீரவாகு தேவர் நகரத்துள் தேவர்களது சிறைச் சாலை சென்று அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறி சூரனிடம் சென்றார். சூரனுடைய சபையைக் கண்டு வியந்தார். "இவன் பெற்ற செல்வம் வேறெவரும் எக்காலமும் பெறாததொன்று, இதை அனுபவித்து இன்னும் பன்னெடுங்காலம் வாழக்கருதாது கெடுக்கின்றானே" என்று மனதிற்குள் எண்ணினார். இவ்வாறெண்ணிக் கொண்டு உள்ளே சென்றார். வீரவாகு தேவர் சூரனின் அவையில் தமக்கு ஒரு உயர்ந்த ஆசனம் வேண்டும் எனக் கருதினார். நினைத்தவுடன் ஒரு சிங்காதனத்தை குமாரக் கடவுள் அச்சபையிடம் சேர்த்தருளினார்.

தலைவன் அடியவன்பால் செய்யும் தண்ணளியையும், தலைவனின் தகுதிக்கேற்ப அடியவனாயினான் நடந்துகொள்ள வேண்டி முறைகளையும் இது விளக்குகின்றது.

கோலம் நீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையும் குறியேன்
மேலை இந்திரர் அரசினைக் கனவினும் வெஃகேன்
மால்அ யன்பெறு பதத்தையும் பொருளென
மதியேன்
சால நின்பதத்து அன்பையே வேண்டுவன் தமியேன்.

என்பது முருகன்பால் வீரவாகுதேவர் வேண்டும் வரம். இறைவன்பால் இறவாத இன்ப அன்பைப் பெற்றால் பின்னர் அது கொண்டே யாவற்றையும் பெறலாம். இவ்வுண்மையை உணராது வேருக்கு நீர் பாய்ச்சாது வெறும் இலைக்கு நீர் தெளிப்பவர்கள் போல, நாம் அன்பை விட்டுவிட்டுப் பிறவற்றையே இறைவன்பால் கேட்கின்றோம்.

சூரனது சபையிலே இருந்த வீரவாகுதேவர் முருகக் கடவுளின் பெருமையை சூரனிடம் கூறி தேவர்களை சிறையிலிருந்து விட்டுவிடும்படி பலவாறு முயற்சிசெய்தார். தனக்கு எதனாலும் அழிவில்லை என்ற இறுமாப்புடன் முருகன் வெறும் பாலகன் என்றும் அவனால் தன்னை ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்றும் கூறி வீரவாகு தேவரை அனுப்பி வைத்தான் சூரன். இந் நிலையில் சூரனின் தம்பி சிங்கன் பல அறிவுரைகள் கூறியும் ஒன்றையும் சூரன் பொருட்படுத்த வில்லை.

யுத்த காண்டம்

வேலின் பெருமையைக் கூறுவது இக்காண்டம். வேல் முருகனுக்கு ஞான சத்தியாக விளங்குவது. வேல் - ஞானம், சூரன் - அஞ்ஞானம், அஞ்ஞானத்தை ஞானம் வென்றது. வேலின் பெருமையைத் தொல்காப்பியரும் பெரும்பகை தாங்கும் வேல் எனக் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பித்தார். செவ்வந்திப் புராண ஆசிரியர் "வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை" என்று நயம்படக் கூறுகிறார். முருகன் சூரனை அழித்துக் கொண்டு விடாமல் சேவற்கொடியும், மயில் வாகனமுமாக ஆட் கொண்டு அருளினார். கடவுளின் தன்மை காத்தலில் உள்ளதேயன்றிக் கொன்றொழிப்பதில் அல்ல. பகைவரையும் வாழ வைக்கும் பண்பினன் இறைவன்.

குமரக்கடவுளுடன் பேர் செய்யும் சூரன் தாய் மாயையை நினைத்து அவளால் பல்வேறு தோற்றங்கள் எடுத்து முருகனுடன் போர் செய்தான். நிலம், நீர், காற்று ஆக மாறி மாறி

நின்றான். ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் குமரக் கடவுள் அழித்தருளினார். அப்போது அவன் தனியாக நிற்கக் குமரக் கடவுள் மெய்வடிவங் காட்டி அவனுக்குச் சற்றே நல்லறிவு கொடுத்தருளினார். அப்போது சூரன் அப்பெரு வடிவத்தைக் கண்டு பெருங்களிப்படைந்தான். “இவ்வடிவத்தை எத்தனை முறை பார்க்கிலும் தெவிட்டுகின்றிலது; இவர் என்னோடு போர் புரியக் கருதியது திருவருட் பான்மையாகும்; எனது கோபந் தணிந்தது; போரில் ஊக்கங் குறைந்தது; கண்ணீர் பெருகுகின்றது; இவரில் அன்பு உண்டாகி உலை மெழுகைப்போல் மனம் உருகுகின்றது; இவரை நான் வழிபடல் வேண்டும். தேவர்களைச் சிறை செய்தது தீதென்று பலர் உரைத்தனர். ஆயினும் அதனாலன்றோ பிரமா முதலிய தேவரால் அறியப்படாதவரும் வேதத்தினால் அளக்கப்படாத பரம்பொருள் என்னை அணுகினார்” இவ்வாறு சூரன் நினைத்து நிற்க குமரக்கடவுள் அவனுடைய பழைய அறிவை வரவழைத்து தாமும் பழைய வடிவம் கொண்டருளினார். அதன் பின் அவன் மாமர மாகி அசைந்து நின்றான். அந்த அசைவினால் உலகங்கள் எல்லாம் அசைந்தன. குமரக்கடவுள் வோலாயுதத்தை விடுத்து அந்த மாமரத்தைக் கிழித்து சேவற் கொடியும் மயில் வாகனமுமாகப் பெற்று ஆட் கொண்டருளினார்.

தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுன் னுற்றாற்
தூயவராகி மேலைத் தொல்கதி அடைவரென்கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசம ரிந்நாட்

செய்த

மாயையையின் மகனு மன்றோ வரம்பிலா அருள்
பெற் றுய்ந்தான். - சூரபன்மன் வதைப்படலம்-496

தேவ காண்டம்

இந்திரன் மகள் தெய்வயானையைத் திருமணஞ் செய்தமை இக்காண்டத்தில் கூறப்படுகிறது. வள்ளியம்மை திருமணமும் இக்காண்டத்திலேயே வடமொழியில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தமிழில் தட்ச காண்டத்தில் கூறப்படுகிறது. சிறையிலிருந்து மீண்ட இந்திரன் தனது மகள் தெய்வயானையை முருகப் பெருமானுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தான். முருகப் பெருமானுக்கு தெய்வயானை கிரியா சக்தியும், வள்ளியம்மை இச்சா சக்தியும் ஆவர். முருகனின் வலப்புறத்தில் வள்ளியம்மையும், இடப்புறத்தில் தெய்வானையம்மையும் விளங்குகின்றனர்.

சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகாசுரன் என்னும் மூவரும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்கள் என்றும், அவர்களாற் சிறையிடப்பட்ட தேவர்கள் பசு (ஆன்மா) வர்க்கங்கள் எனவும், அசுரர் மூவரையும் அழித்து முருகன் தேவர்களை ஆட்கொண்டமை மும் மலங்களை அழித்து உயிரை ஞானாசிரியனாகிய கடவுள் ஆட்கொண்டு அருளுதல் எனலாம். இவ்வாறு பல நுட்பொருட் கருத்துகள் கந்த புராணத்தில் காணப்படுகின்றது. அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள முயல்வோமாக.

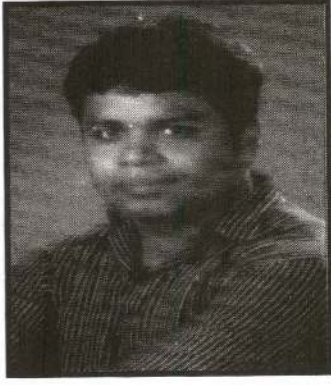
இந்திரர் ஆகிப் பார்மேல் இன்பமுற் றினிது மேவிச்
சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதி யதனிற்

சேர்வர்!

அந்தமில் அவுணர் தங்கள் அடல்கெட முனிந்த

செவ்வேற்

கந்தவேள் புராணம் தன்னைக் காதலித்து ஒதுவோரே.

Mr. Jeevaratnam Jeyathees

Curator (freelance)

jeevathees@yahoo.co.in

கந்தபுராணம் காட்டும் முருக வடிவங்கள்

சிற்பக்கலாநிதி ஜீவரத்தினம் ஜெகதீஸ்

தொல்லியல் ஆராய்ச்சியாளர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை

பண்டைத் தமிழ்நாட்டில் குறிஞ்சிநிலக் கடவுளாக வழிபடப்பட்ட முருகனுக்கு இன்று உலகமெங்கும் திருக்கோயில் அமைத்து அவற்றுள் முருகனின் பல்வேறு திருவடிவங்களை வைத்து வழிபடும் வழிபாட்டு நிலை காணப்படுகின்றது. முருக வணக்கம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. முருகனின் புன்சிரிப்பில் உலகமே உவக்கும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாம் வாழ்ந்து வருவதாக கபில் சுவெலயில் என்னும் அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றமை பொருத்தமாகத் தெரிகிறது. முருக வழிபாட்டிற்கும் முருக பக்திநெறிக்கும் மிகவும் அடிப்படையாக விளங்குவது பல்வேறு முருக வடிவங்கள் ஆகும். அவை பற்றிய விபரங்கள் சிவாகமங்கள், குமார தந்திரம், ஸ்ரீதத்துவநிதி போன்ற வடமொழி இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தபுராணம், திருப்புகழ் முதலான தமிழ் இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களுள் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த கச்சியப்ப சிவாசாரியார் என்பவர் இயற்றிய தமிழ்க் கந்தபுராணமானது முருகனின் எழில்மிகு திருவடிவங்களையும், முருக பரத்துவத்தையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் சைவப்பேரிலக்கியமாக விளங்குகின்றது. இவ்விலக்கியத்துள் காணப்படும் ஆறு காண்டங்களுள் பத்தாயிரத்தி முந்நூற்றி நாற்பத்தைந்து பாடல்கள் உள்ளன. இவ்விலக்கியம் கூறும் முருக வடிவங்களை வெளிப்படுத்துவதும், அவற்றுள் முக்கியமான முருக வடிவங்கள் அமைந்து விளங்கும் முருகன் ஆலயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முருகனின் அழகுத் திருக்கோலம்

“முருகன்” என்ற சொல்லுக்கு “அழகு” என்பது பொருள். முருகனின் எல்லாத் திருக்கோலங்களும் பேரழகாகவே விளங்குகின்றன. சைவ இலக்கியங்களுள் கந்தபுராணமே முதலில் முருகனின் திருக்கோலத்தினை அழகுக்

கொருவரும் ஒவ்வாத தெய்வீகத் திருவடிவமாகச் சிறந்த முறையில் சித்திரிக்கின்றது. முருகனின் ஒப்பற்ற அழகுத் திருக்கோலத்தினை சூரபன்மன் வாயிலாகவே கச்சியப்ப சிவாசாரியார் குறிப்பிடுவது நயக்கத்தக்கதாகும். ஆயிரம் கோடி மன்மத கூட்டத்தினர் அழகு முழுவதையும் ஒன்றாகத் திரட்டி அதனை ஓர் உருவமாக அமைத்தாலும் அது முருகனின் திருவடி அழகுக்கே ஈடாகாது என்றால், “முருகனின் திருமேனியின் அழகுக்கு உவமை வகுப்பவர்கள் எவர்” என்பது சூரபன்மன் வாயிலாகக் கந்த புராணத்தில்,

ஆயிரகோடிகாமர் அழகெலாந்திரண்டொன்றாகி
மேயின எனினுஞ் செவ்வேள் விமலமாஞ் சரணந்
தன்னில்
தூயநல் எழிலுக்கு ஆற்றாது என்றிடில் இணைய
தொல்லோன்
மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க
வல்லார்

என வருகின்றது. மேலும் முருகனின் “திருப் பெருவடிவத்தில்” காணப்படும் ஒளியும் சீரும் இளமையும் எழிலும் ஆகிய அனைத்தும் உலகத்தில் எவரிடத்தும் காணமுடியாதெனவும், அதனை அதிசயத்துடன் பலமுறை பார்த்த விடத்தும் தனது கண்கள் “போதும் என்று தெவிட்டிற்றில்லை” என்று அமைதி காண முடியவில்லையே எனவும் சூரபன்மன் கூறுவது² முருகன் “என்றும் அதிசயத்தக்க அழகுத் திருக்கோலமுடையவன்” என்பதை நன்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது.

முருகனின் குழந்தை வடிவம்

முருகனின் திருக்கோலங்களுள் அவரது குழந்தைக் கோலம் தனிச்சிறப்புடையது. அதனைப் பாலமுருகன் என வழங்குவர். முருகனை ஒரு காலத்தில் “பாலன்”³ என்றே சூரனும் கருதியதாகக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. முருகன்

குழந்தைக் கோலத்துடன் விளங்கும் வனப் பினைக் கந்தபுராணம் மிகச் சிறப்பாகச் சித்தாகக் கின்றது. அவர் சரவணப்பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகளாக விளங்கியதையும் அப்போது ஒரு குழந்தை தன் குழந்தைப் பருவத்தில் என்னென்ன செயல்களைச் செய்யுமோ, அவ்வாறே முருகனும் குழந்தைக்குரிய செயல்களைச் செய்யும் திருக் கோலங்களுடன் விளங்குவது கந்தபுராணத்தில்,

ஓர் உருத்தவழி மெல்ல ஓர் உரு தளர்ந்து செல்ல
ஓர் உருநிற்றல் செல்லாது ஓய்யென எழுந்து வீழ்
ஓர் உரு இருக்க பொய்கை ஒரு உருஉழக்கிச் சூழ
ஓர் உரு தாய்கண் வைக ஒருவனேபுரிதல் உற்றான்⁸

என்றும்,

ஆடஓர் உருவம் செங்கை அறைய ஓர் உருவம்
பாட ஓர் உருவம் நாடிப் பார்க்க ஓர் உருவம்
ஓடஓர் உருவம் ஓர்பால் ஒளிக்க ஓர் உருவம்
தேடஓர் உருவம் ஆக சிவன் மகன் புரியலுற்றான்⁹
என்றும்,

துயில வோருருவம் துஞ்சித் துண்ணென எழுந்து
பயிலவோருருவம் யாய்தன் பயோதரம்
தயிலவோருருவம் நக்காங்கமரவோருருவம் ஆடல்
இயலவோருருவம் வாளா இரங்கவோருருவன்
என்றும் வருவது இவற்றுக்குச் சிறந்த
சான்றுகளாகும்.

கார்த்திகை மாதர் அறுவரினதும் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டே ஒருவராகிய முருகன் ஆறு குழந்தை வடிவங்களில் விளங்கினார். இது கந்தபுராணத்தில்,

உறுநர்கள் தமக்கு வேண்டிற் றுதவுவோன் ஆதலாலே
ஆறுமுகவொருவன் வேறாய் அறுசிறார் உருவங்
என வரும்.
கொண்டான்⁷

கந்தன் வடிவம்

முருக வடிவங்களுள் கந்தன் திருக்கோலம் தனிச்சிறப்புடையது. கந்தபுராண நோக்கில்

“கந்தன்” என்ற சொல்லுக்கு “ஒன்று சேர்க்கப் பட்டவன்” என்பது பொருளாகும். இதுவே கந்தபுராணத்தில், “சேயவன்” வடிவமாறுந் திரட்டியொன்றாய்ச் செய்தாய் ஆயதனாலே கந்தனாமெனு நாமம் பெற்றான்⁸ என வருகின்றது. சரவணப்பொய்கையில் ஆறு குழந்தைக் கோலத்துடன் விளங்கிய முருகனை உமையம்மை எடுத்து அணைத்து ஒன்று சேர்த்தபோதே “கந்தன்” என்ற பெயர் ஏற்பட்டதை மேற்படி பாடற்குறிப்பு புலப்படுத்துகின்றது. ஆறுமுகங்களும் பன்னிரண்டு கரங்களும் கொண்ட முருகன் திருக்கோலமே கந்தன் என்பது கந்தபுராணக் கருத்தாகும். திருமால், பிரமன் என்போரது சிறுமையை நீக்கி இந்திரனுடைய துன்பத்தைப்போக்கி தேவர்களின் சிறையை மீட்டு உலகத்தை காத்தருளும் பொருட்டே ஆறுமுகங்களும் பன்னிரண்டு கரங்களும் கொண்ட பாலன் வடிவத்தில் கந்தன் என்ற திருக்கோலம் தோற்றம் பெற்றதாகக் கந்த புராணம் கூறும். சிவபெருமானே “கந்தன்” என்ற இத்திருக்கோலத்தில் வந்ததாக இந்நூல் மொழிகின்றது.⁹

கந்தன் என்ற திருக்கோலத்தினைக் “கந்து” என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல்லுடன் தொடர்பு படுத்தி நோக்க முடியும். “கந்து” என்ற சொல் “அன்” என்ற ஆண்பால் விசுதி பெற்றுக் கந்தன் என்றாயிற்று. கந்தபுராணம் “கந்து” என்ற சொல்லைப் பசுவினங்களைப் பிணிக்கும் தண்டாகக் கூறுகின்றது.¹⁰ அந்த இடத்தில் கந்தன் உறைவதாகவும் அந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது. இதன்படி பசுக்களாகிய ஆண்மாக்களைக் கட்டும் நடுத்தறியினையே கந்தபுராணம் “கந்து” என்று குறிப்பிடுகின்றதெனலாம். “கந்து” என்ற சொல் லுக்குத் தண்டாயுதம் என்று பொருள் கொண்டால், “தண்டாயுதம் கொண்டவன்”; என்று பொருள்வரும். உத்தரகாமிக ஆகமம், வலது கரத்தில் தண்டாயுதத்தை ஏந்தி. இடது கையை இடுப்பில் ஊன்றி தலைமுண்டிதமாய் கோவணம் தாக்கத்த நிலையில் ஒருமுகத்துடன் நிற்கும் திருக்கோலத்தில் விளங்கும் முருகனின் திருக்கோலத்தினையே கந்தன் உருவம் (ஸ்கந்தர்) என்ற பெயரினால் குறிப்பிடுகின்றது.¹¹ இக் கந்தசுவாமி வடிவமே பழனியிலுள்ள தண்டாயுத பாணியின் திருக்கோலமாகும். அறிவைக் கொடுக்கும் இவ்வடிவத்தை மலைகளில் தாபனம்

செய்து வழிபட வேண்டும் என்ற செய்தியையும் ஆகமம் குறிப்பிடுகின்றது.¹² கந்தபுராணத்தில் “தண்டு” என்பது ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த படைக் கலம் எனக் கூறப்பட்டிருப்பதால் தண்டாயுத பாணியை ஞானத்தை மட்டுமன்றி போரில் வெற்றிதரும் வீரத் தெய்வமாகவும் கொள்ளலாம். இவ்வகையில் ஆகமம் கூறும் கந்தனின் தொன்மைத் திருக்கோலத்தினையே பழனித் தண்டாயுதபாணியின் திருவடிவம் சுட்டி நிற்கின்றது எனலாம்.

புலிங்கமூர்த்தி வடிவம்

முருகனின் திருக்கோலங்களுள் புலிங்கமூர்த்தி தனிச்சிறப்புடையவர். சிவனுடைய நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகளாகத் தோன்றியருளலால் முருகக்கடவுள், புலிங்கமூர்த்தி எனப் பெயர் பெற்றார். இத்திருக்கோலத்தை சிவதேசகமூர்த்தி எனவும் அழைப்பர். சிவபெருமானின் ஆறு நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகளாகத் தோன்றும் கந்தபுராணம் சுட்டும் முருகன் திருக்கோலத்தை சுவாமிமலையில் சுவரோவியமாகக் கண்டு வணங்குவர்.

பிரம்மனைச் சிறையிடும் வடிவம்.

“ஓம்” எனப்படும் ஓர் எழுத்துண்மையை அறியாதிருந்த பிரமதேவரின் நான்கு தலைகளும் குலுங்கும்படி குட்டி, அவரைத் தனது திருப்பாதத்தால் உதைத்துச் சிறையில் அடைத்த செய்தியை கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது.¹³ இத்தெய்வீகக் கதையைச் சுட்டி நிற்பதே பிரமனைச் சிறையிடும் திருக்கோலமாகும்.

பிரமசாத்தன் வடிவம்

பிரமனைப் தண்டித்த முருகனின் வீரச் செயலைப் புலப்படுத்துவது பிரமசாத்தன் திருக்கோலமாகும். பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாமல் படைப்புத் தொழில் செய்த நான்கு முகனாகிய பிரமனது ஆணவத்தை அடக்கி, அவனைச் சிறைப்படுத்தி முருகன் தானே படைப்புத் தொழில் செய்த திருக்கோலம் இதுவாகும். ஒருமுகமும், நான்கு கரங்களும் கொண்டு விளங்கும் இத்திருக்கோலம் கந்தபுராணத்தில்,

ஒரு கரம் தனில் கண்டிகை வடம் பரித்து ஒருதன் கரதலம் தனில் குண்டிகை தாகத்து இரு கரங்கள்

வரதமொடு அபயம் தரப் பரம் பொருள்மகன் ஓர் திருமுகம் கொடு சதுர்முகன் போல் விதி செய்தான்¹⁴ என வரும்.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் குலதெய்வமாக விளங்கிய காஞ்சிபுரத்துக் குமரகோட்டத்து முருகனும் இதே அங்க அமைப்புடன் விளங்குவதனை அவர்,

கொண்டலை யளக்கு நொச்சிக் குமரகோட்டத்துச் செவ்வேள்
கண்டிகை வடமுந் தூநீர்க்கரமுங் கரத்திலேந்திப் பண்டையிலயனை மாற்றிப் படைத் தருள் வேடந்தாங்கி அண்டர்க் ளெவரும் போற்ற வருள் புரிந்தமர்ந் தானன்றே¹⁵

எனக் கூறுவர். சென்னைக்கு அருகிலுள்ள வளசரவாக்கத்திலும், பூவிருந்தவல்லிக்கு அருகிலுள்ள வாயிலாநல்லூரிலும் முருகனின் பிரமசாத்தன் திருக்கோலங்கள் காணப்படுகின்றன. சென்னையில் உள்ள வளசரவாக்கத்தில் மிகப் பெரிய பிரமசாத்தாவின் திருக்கோலம் உள்ளது. சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த பிரமசாத்தாவின் முருகவடிவம் பூவிருந்தவல்லிக்கு அருகில் உள்ள வாயிலாநல்லூரில் காணப்படுகின்றது.

பிரணவ வடிவம்.

ஆறுமுகனாகிய முருகன் பிரணவ வடிவமாக திருவேகம் (சுவாமிமலை) என்னும் திருத்தலத்தில் தலைமை பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்பதைக் கந்தபுராணம் “தாரகத்துருவமாம் தலைமையெய்திய ஏரகத் தறுமுகன்”¹⁶ எனக் கூறும். முருகன் பிரணவ வடிவம் உடையவர் என்பதை வீரவாகுதேவர் சூரபன் மனுக்கு, “ஆதியாகிய குலையும் குமரவேள் பொருவிலாவுருவம்” எனக் கூறுதலாலறியலாம். “ஓம்” என்ற பிரணவமாகிய குடிலையே முருகனின் திருமுகங்களில் ஒன்றாகும். இதனையே கந்தபுராணம், “ஓமெனப்படும் குடிலையே ஒப்பிலா முருகன் மாமுகத்துளொன்றாம்”¹⁷ என்றும், “முகத்திலொன்றதா அவ்வெழுத்துடையதோர் முருகன்”¹⁸ என்றும் மொழிதலாலறியலாம். “ஓம்” என்பது அகாரம், உகாரம், மகாரம் என்ற மூன்றும் சேர்ந்ததாகும். “உயிர்” அகாரம் என்றும், “இறை” உகாரமென்றும், “மலம்” மகாரம் என்றும் திருமந்திரம் கூறுகின்றது.

ஓங்காரத்தில் இறையும் சக்தியும், தளையாகிய ஆணவமும், எழில் மாயையும், கன்மமும், ஆன்மாவும் பொருந்தி நிற்கும் என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு சைவ சித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள், ஐந்தெழுத்து மந்திரம் என்பவற்றின் விளக்கமாகவே முருகனின் பிரணவ வடிவம் விளங்குகின்றதெனலாம்.

சோமாஸ்கந்தர் வடிவம்

சிவபெருமானுக்கும் உமைக்கும் நடுவே முருகன் காணப்படுவது சோமாஸ்கந்தர் திருக்கோலமாகும். இக்கோலத்தில் முருகன் அமர்ந்த நிலையில் அல்லது நின்ற நிலையில் காணப்படுவர். முருகனின் திருவுருவம் உமையின் மடிமீது அமர்ந்திருக்கும் நிலையிலும் சித்திரிக்கலாம் என்பதற்கும் விதியுண்டு. பல்லவர் காலம் தொடக்கம் கந்தபுராண காலம் வரையிலும், அதன் பின்னரும் இத்திருக்கோலத்தைத் தமிழகக் கோயில்களில் சிற்பமாகக் கண்டு மகிழலாம். உமைக்கும் சிவனுக்கும் நடுவில் முருகன் விளங்குவதைப் பகலுக்கும், இரவுக்கும் நடுவில் தோன்றும் மாலைப்பொழுதோடு கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்,

ஏலவார் குழல் இறைவிக்கும் எம்பிரான் றனக்கும்
பாலனாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை
ஞால மேலுறும் இரவொடு பகலுக்கும் நடுவாய்
மாலையானதொன்று அழிவின்றி
வைகுமாறொக்கும்¹⁹

என்று குறிப்பிடுவர்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகனது திருமணத்தைக் காணவந்த சிவனும் உமையும் முருகனைத் தம் மடிமீது வைத்துத் தண்ணளி புரிந்தார் என்ற கந்தபுராணச் செய்தியும்²⁰ சோமாஸ்கந்த வடிவத்தை நினைவுபடுத்துகின்றது. முகுந்தன் என்பவன் சோமாஸ்கந்த திருக்கோலத்தை திருவாரூர், திருநாகைக்காரோணம், திருநள்ளாறு முதலிய ஏழு இடங்களில் நிறுவி வழிபட்டதையும் கந்தபுராணம் கூறும்.²¹ இத்திருக்கோலமானது கணவன், மனைவி, மகன் என்ற தமிழரின் வாழ்வியல் கொள்கைக்கு ஓர் உரைகல் எனலாம். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலுள்ள தியாகராஜர் வடிவம் சோமாஸ்கந்தரின் வடிவமாகவே விளங்குகின்றது. இந்த உண்மை பலருக்குத் தெரியாது.

மயிலூர்திப் பெருமான் வடிவம்

முருகன் மயில்மீதமர்ந்தருளும் திருக்கோலத்தை மயிலூர்த்திப் பெருமான், மயில்வாகனர், சிகிவாகனர், மயிலூர்திக் கோமான் ஆகிய பெயர்களால் வழங்குவர். இதனைக் கந்தபுராணம் “மயிலூர்பரன்”²² எனக் கூறுகின்றது. இந்திரனும்²³ சூரனும்²⁴ மயில் உருக்கொண்டு முருகனைச் சுமக்கும் திருக்கோலச் சிறப்பை முதன் முதலாகக் கந்த புராணமே குறிப்பிடுகின்றது. இடியேறு போல கூவியார்ப் பரிக்கும் இணையற்ற இந்திரனாகிய மயில் மீது (இந்திர மயில்) முருகன் விளங்கும் திருக்கோலத்தைக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது.²⁵ சூரனாகிய மயில் மீது முருகன் செல்லும் திருக்கோலக்காட்சி “அயலினையுடைய செவ்வேள் மரகதத்தழகு சான்ற மயிலிடை வைகியூர்ந்தான்” என வருகின்றது. “முருகக் கடவுளை வாழ்க” என வாழ்த்தும் கந்தபுராணம் அதே பாடலில் முருகனின் வாகனமாகிய மயிலையும், “செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க”²⁶ என வாழ்த்துவது மயில்வாகனராக விளங்கும் முருகனின் திருக்கோலத் தனிச்சிறப்பை சுட்டி நிற்கின்றது. தமிழ் நாட்டிலும், ஈழத்திலும் மயிலூர்த்திப் பெருமானின் திருக்கோலங்களே மிகுதியாக உள்ள. முருகன் மயிலின் மீது ஊர்ந்து செல்வது போன்று, எண்கண் முருகன் எனும் கோயிலின் மூலவர் விளங்குகின்றார். அங்கு முருகனைச் சுமக்கும் மயில் ஊர்ந்து செல்வதைக் குறிக்கும் விதத்தில் ஒரு காலைத் தூக்கி நடப்பது போன்று விளங்குவது கண்டு மகிழ்தற்குரியது.

களிற்றூர்திப் பெருமான்வடிவம்

முருகன் யானையை வாகனமாகக் கொண்ட திருக்கோலம் இதுவாகும். இத்திருக்கோலத்தினை கஜவாகனர் எனவும், கஜாரூடர் எனவும் அழைப்பர். முருகன் யானை வாகனத்தின் கண்ணே எழுந்தருளும் திருக்கோலம் கந்தபுராணத்தில், “கரியிற்செலும்”²⁷ என்றும், “பிணிமுக முயர்த்து நின்ற பெருந்தகை”²⁸ எனவும் வரும். முருகக் கடவுளின் யானைக்குப் “பிணிமுகம்” என்று பெயர். “கரியிற் செலும்” என்ற குறிப்பு முருகன் ஆண்யானையிற் செல்வதைக் குறிக்கும். இந்திரனின் வாகனமாகிய ஐராவதம் என்ற யானை முருகனுக்கு வாகனமாக விளங்கியதைக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. யானைமுக முடைய தாரகாசரனை முருகன் கொன்றதனை

யொட்டியும் முருகனுக்கு யானை வாகனத் திருக்கோலம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தஞ்சைப் பெருங்கோயிலின் கேரளாந்தகன் திருவாயிற் கோபுரத்தில் களிற்றுார்திப் பெருமான் திருக்கோலம் அழகுற அமைந்துள்ளது. முருகன் களிற்றுார்திப் பெருமான் என்பதையே சுவாமிமலை (திரு வேரகம்) முருகனின் கொடிமரத்திற்கு முன்பாக மூலவரை நோக்கி நிற்கும் நிலையில் உள்ள யானை வடிவம் புலப்படுத்துகின்றது. திருத் தணிகை முருகன் கோயில், திருப்போரூர் முருகன் கோயில் ஆகிய திருத்தலங்களிலும் உள்ள இத்தகைய யானைச் சிற்பங்கள் முருகனின் களிற்றுார்திப் பெருமானின் திருக்கோலத்தை நினைவுபடுத்தப்படுகின்றன.

ஆட்டுவாகனர் வடிவம்

முருகன் ஆட்டு வாகனத்தில் காட்சி தரும் திருக்கோலம் “அஜாருடர்” எனக் கூறப்படும். இது முருகனின் வீரத்திருக்கோலமாகும். நாரத முனிவர் செய்த வேள்வியிலிருந்து தோன்றிய ஆட்டுக்கடா அங்குள்ள அனைவரையும் அழிக்கத் தொடங்கியபோது முருகன் வீரவாகு தேவரை அனுப்பி அந்த ஆட்டுகடாவை பிடித்துவரச் செய்து அதன் மீது அமர்ந்திருக்கும் வரலாற்றை விபரிப்பதாக கந்தபுராணத்தில் “தகரேறு படலம்” என்று ஒரு தனிப்படலமே காணப்படுகின்றது. இத்தெய்வீக வரலாற்றையும், முருகன் ஆட்டு வாகனத்தில் செல்வதான திருக்கோலத்தினையும் கச்சியப்பசிவாசாரியர்,

நவையில் சீர்முனிவர்தேவர் நயப்பர் நாரதன் என்று
உள்ளோன்
புவிதனில் வந்து முற்றப் புரிந்தனன் முன்னர்வேள்வி
அவர் புரிதவத்தின் நீரால் அன்று தொட்டு
அமலமுர்த்தி
உவகையால் அனைய மேடம் ஊர்ந்தனன்
ஊர்தியாக²⁹

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேடம், தகர் என்ற சொற்களுக்கு “ஆடு” என்பது பொருளாகும். முருகன் ஆட்டுவாகனத்தில் ஒரு முகமும், நான்கு கைகளுடனும் விளங்கும் திருக்கோலத்தை திருப்போரூர் கந்தசுவாமி கோயிலில் கண்டு வணங்கலாம். திருச்செந்தூர், சிக்கல் முதலிய முருகனின் திருக்கோயில்களில் முருகன், கந்தசஷ்டிப் பெருவிழாவில் ஆட்டு வாகனத்தில் பவனி வரும் திருக்கோலத்தைக் காணலாம்.

ஈழத்தில் உள்ள நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் மற்றும் பிரதான முருகன் ஆலயங்களில் நடைபெறும் சூரசம்கார விழாவிலும் முருகன் ஆட்டுக்கடா வாகனத்தில் எழுந்தருளுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாரகாந்தகர் வடிவம்

முருகன் தாரகாசுரனைக் கொன்ற வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திலுள்ள தாரகன் வதைப்படலம் விளக்கி நிற்கின்றது. முருகன் தனது வேற்படையினை ஏவி சூரனின் தம்பியும் யானை முகத்தவனுமாகிய தாரகசுரனையும், கிரவுஞ்ச மலையினையும் அழித்து, அம் மலையுள் மயங்கிக் கிடந்த வீரவாகு தேவரையும் மற்றும் ஏனைய படைவீரர்களையும் காப்பாற்றிய அருட்செயலைப் புலப்படுத்தி நிற்பதே முருகனின் தாரகாந்தகர் திருக்கோலமாகும். முருகன் தனது வேலை விடுத்து தாரகாசுரனையும், கிரவுஞ்ச மலையினையும் அழித்த இந்தச் செயல் கந்த புராணத்தில்,

தாரகன் என்பதோர் பேரோனைச் சஞ்சல முறுகிர
வுஞ்சத்தை
ஓரிறை செல்லுமுன் உடல் கீறி உள்ளூயி
ருண்டுபுறத்தேகிப்
பாரிடர் தம்மை இலக்கத்தொன் பதினமார்களரி
உரைக்கின்ற
வீரரைமீட்டிவண் வருகென்ற வேற்படைதன்னை
விடுத்திட்டான்³⁰

என வருகின்றது.

இங்கு வேற்படையை மீண்டும் வருக என்று முருகன் கூறுவது, முருகன் கரத்திலிருக்கும் வேற்படையானது, அறிவுடைய ஓர் உயிர்ப்பொருளே என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

கிரவுஞ்ச பேதனர் வடிவம்

கிரவுஞ்சம் என்றால் “அன்றிற் பறவை” எனப்படும். பேதனர் என்பதற்கு “பிளந்தவர்” என்பது பொருளாகும். இவ்வகையில் அன்றிற் பறவை வடிவமாகிய மாயமலையைப் பிளந்த முருகனின் திருக்கோலமே கிரவுஞ்ச பேதனர் திருக்கோலம் எனப்படும். கந்தபுராணத்தின் தாரகன் வதைப்படலம் இத்திருவடிவம் பற்றிய தான தெய்வீகக் கதையினைக் குறிப்பிடுகின்றது.³¹ அறநெறி தவறிய கிரவுஞ்சனென்னும் அசுரன் அகத்திய முனிவரின் சாபத்தால் மலை வடிவாக விளங்கியதாகவும், அம்மலையே தாரகாசுரனின்

இருப்பிடமாகக் காணப்பட்டதாகவும் கந்த புராணம் கூறும். முருகன் வீரவாகு தேவரை நோக்கி தாரகாசுரனை அழித்து வருமாறு கட்டளையிட தாரகாசுரன் தனது மாயங்களுக்கு இருப்பிடமான கிரவுஞ்ச மலைக்குள் மறைந்து கொண்டார். அந்த மலைக்குச் சென்ற வீரவாகு தேவரும் பிறரும் அம்மலைக்குள் மதிமயங்கிப் போயினர். இதனை நாரதர் மூலம் அறிந்த முருகன் தனது வேற்படையினை ஏவ தாரகாசுரனைக் கொன்று கிரவுஞ்சமலையினைப் பிளந்து வீரவாகு தேவரையும் ஏனையோரையும் விடுவித்த வீரத் திருக்கோலத்தை தமிழில் கந்தபுராணமே விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்திருக்கோலத்தின் தொன்மத்தை பழந் தமிழ் இலக்கியமான குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்து “குன்றின் நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்” எனக் கூறுகின்றது.

வேல்வடிவம்

முருகனின் திருக்கோலங்களுள் வேல் வடிவமே மிகவும் தொன்மையானதாகும். வேல்தான் முருகனின் உண்மையான உருவமாகும். முருகனின் அருவருவத் திருக்கோலமே வேல் எனலாம். வேல் இலைவடிவம் போன்ற தென்பதை “இலைகுலாம் அயில்”³² எனக் கந்தபுராணம் கூறும். முருகனாகிய கந்தனும் வேலனும் ஒன்றே என்பதை விளக்கிக் கூறும் முதற்றமிழ் நூல் கந்தபுராணமாகும். இதனைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்,

அந்தமில் ஒளியின் சீரால் அறுமுகம்
படைத்தபண்பால்
எந்தை கண்ணின்றும் வந்த இயற்கை யாற்சக்தி
யாம்பேர்
தந்திடும் பனுவல் பெற்ற தன்மையால் தனிவேற்
பெம்மான்
கந்தனே என்ன நினைக்கக் கண்டுளக் கவலை
நீத்தோம்³³

என மொழிதலாலறியலாம்.

வேலினை இறைவனாகவும், கடவுளாகவும், தெய்வமாகவும் காட்டும் தனிச்சிறப்பு தமிழ்க் கந்தபுராணத்திற்கேயுண்டு. இதனையே “எண்ணரும் பகட்கெல்லாம் இறைவ”³⁴ “வேற் கடவுள்”³⁵ “கடவுட்; செவ்வேல்”³⁶ “தெய்வச் செவ்வேல்”³⁷ “உடம்பிடித் தெய்வம்”³⁸ என்ற கந்தபுராணக் குறிப்புக்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

முருகனைத் திருவுருவத்தில் அமைத்து வழிபடும் மரபிற்கு முன்னர், ஆலயத்துள் வேல்வைத்து வழிபட்டனர். இப்பண்டைய வழக்கத்தை “வேற்கோட்டம்” என்று சிலப்பதி காரச் செய்தி உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஈழத்தி லுள்ள யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் உலகிலுள்ள வேற்கோட்டங்களுள் மிகப் பெரியதும் புராதன வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வேற்கோயிலாகவும் விளங்குகின்றது.

சிவனிடமிருந்து வேல் வாங்கும் முருகன் வடிவம்

முருகன் ஒரு போர்த் தெய்வம். இத்திருக்கோலத்தில் அவரது வலது கையில் விளங்கும் “வேல்” முக்கியமான ஒரு படைக்கலமாகும். இதனை முருகனுக்கு உமை கொடுத்ததாக “கல்லாடம்” என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது.³⁹ ஆனால் சிவனிடமிருந்தே முருகன் “தன்னிச்சுடர்வேல்” பெற்றார் என்பதைக் கந்தபுராணம் “எப்டைக்கும் நாயகமாவதொரு தனிச்சுடர் வேல் நல்கியே மதலைக் கைக்கொடுத்தான்”⁴⁰ எனக் கூறுகின்றது. இவ்வகையில் சிவனிடமிருந்து வேல்வாங்கும் முருகன் திருக்கோலம் தோன்றுவதற்கு கந்தபுராணம் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

ஆறுமுகங்களுடன் கூடிய வேல் வடிவம்

ஆறுமுகங்களுடன் கூடிய முருகனின் வேல் வடிவத்தினையே கந்தபுராணம் “வேல் ஆறுமுகன்”⁴¹ எனக் குறிப்பிடுகின்றது. காஞ்சிபுரம் குமரகோட்டத்து முருகன் கோயிலில் ஆறுமுகங்களுடன் கூடிய வேல் இன்றும் காணப்படுகின்றது.

சிவன் வழங்கும் படைக்கலங்களைப் பெறும் முருகன் வடிவம்

சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்களை அழித்து தேவர்கள் படும் துன்பங்களை நீக்குதற் பொருட்டு சிவன் முருகனுக்கு பன்னிரு படைக்கலங்களைகளை வழங்கியதாகக் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. பதினொரு ருத்திரர்களையும் பதினொரு படைக்கலங்களாக்கி முருகனின் பதினொரு கரங்களில் சிவன் கொடுத்ததாகவும்⁴² மற்றும் வேலாயுதத்தையும் சிவனே முருகன் கையில் கொடுத்ததாகவும்⁴³ கந்தபுராணம் கூறும். தோமரம், கொடி, வாள்,

வச்சிரம், அம்பு, அங்குசம், மணி. தாமரைப்பூ, தண்டு, வில், மழு வேல் என்பன சிவனால் முருகனுக்கு வழங்கப்பட்ட படைக்கலங்களாகும். இது கந்தபுராணத்தில்,

பொன்றிதழ் சடிலத் தண்ணல் தன் பெயரும்
பொருவிலா உருவமுந் தொன்னாள்
நன்று பெற்றுடைய உருத்திரகணத் தோர்நவிலருந்
தோமரங் கொடி வாள்
வன்றிறற் குலிசம் பகழியங்குசமும் மணிமலர்ப்
பங்கயந்தண்டம்
வென்றிவின் மழுவுமாகி வீற்றணீருந்தார் விறல்மிசும்
ஆறுமுகன் கரத்தில்⁴⁴

என்றும்,

.....எப்படைக்கும்

நாயகமாவதொரு தனிச்சுடர் வேல் நல்கியே மதலை
கைக் கொடுத்தான்⁴⁵

என்றும் வருவதால் அறியப்படும்.

மேலே கூறப்பட்ட படைக்கலங்களுள் கொடி, மணி, பங்கயம் என்பன அவ்வவ் வடிவுடையனவாகச் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களெனலாம். உருத்திரர்களே முருகனின் ஆயுதங்களாயினர் எனக் கந்தபுராணம் கூறுவதால் முருகனின் படைக்கலங்கள் அறிவுடைய உயிர்ப் பொருட்களே என்பது தெளிவு. வேலும் அறிவுடைய உயிர்பொருள் என்பதைக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் முருகனின் திருக்கரங்களிலும் மணி. வேல், பங்கயம் ஆகியவை விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சூரபன்மனோடு போர்புரியும் முருக வடிவம்

முருகன் சூரபன்மனோடு போர்புரியும் பொருட்டு மனவேகக் குதிரை பூண்ட திருத்தோகல் அமர்ந்து கொண்டு மழு, குலிசம், சூலம், சக்திவேல், வாள், பரிசை, சக்கரம், தண்டாயுதம். எழுப்படை. வில், அம்பு, கைவேல் ஆகிய பன்னிரண்டு படைக்கலங்களைத் தனது பன்னிரண்டு திருக்கைகளிலும் ஏந்திக் கொண்ட திருக்கோலத்தைக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பன்னிரண்டு போர்க்கலங்களைக் கையில் கொண்டு விளங்கும் முருகனைச் சச்சியப்பசிவாச்சாரியர்,

புத்தலர்நீபத் தாரான் புகர்மழுக் குலிசஞ் சூலஞ்
சக்திவாள் பலகை நேமி தண்டெழுச் சிலைகோல்

கைவேல்

கைத்தலங்கொண்டான்⁴⁶

என மொழிவர்.

உருத்திர சருமனாக விளங்கும் முருக வடிவம்

முருகன் உருத்திரசருமனாக விளங்கும் திருக்கோலத்தில் அவரது திருக்கரங்களில் கணிச்சி, சூலம், ஆழி, தண்டு, எழு என்ற ஐந்து படைக்கலங்கள் காணப்பெறும். இது கந்தபுராணத்தில்,

திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொருள்

நிறுக்குமாற்றால்

உருத்திர சருமனாகி உற்றிடு நிமலன் வெம்போர்

உருத்திகொள் கணிச்சி சூலம் ஆழி தண்டெழு

வதாகுங்

கரத்தினிற் படைகள்...⁴⁷

என வரும்.

சயந்தன் கனவிற் கண்ட முருக வடிவம்

இந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் முருகனின் திருக்கோலத்தைக் கனவிற் கண்டு தொழுததைக் கந்தபுராணத்திலுள்ள சயந்தன் கனவுகாண்ட படலம் குறிப்பிடுகின்றது. சயந்தன் கண்ட கனவில் ஆறுமுகங்களுடனும், பன்னிரண்டு கரங்களுடனும் விளங்கும் முருகனின் வலது பக்கக் கரங்களில் கொடி, வச்சிராயுதம், அங்குசம், பாணம், வேல், அபயம் என்பனவும், இடது பக்கக் கைகளில் வரதம், தாமரை மலர், மணி, மழு, தண்டாயுதம், வில் என்பனவும் விளங்கின. இதனைக் கச்சியப்பசிவாச்சாரியர்,

வீறு கேதனம் வச்சிரம் மங்குசம் விசிக

மாறிலாதவே லபயமே வலமிடம் வரத

மேறு பங்கய மணி மழுத் தண்டு வில்லிசைந்த

வாறிரண்டுகை யறுமுகங் கொண்டு வேளடைந்தான்⁴⁸

முருகனின் விசுவரூப வடிவம்

முருகன் தனது திருக்கோலத்தில் அண்டத்திலுள்ள அனைத்தையும் காட்டி நிற்பதே அவரின் விசுவ ரூபத்திருக்கோலம் எனப்படும். முருகன் இத்திருப்பெரு வடிவத்தை சூரபன் மனுக்கும்⁴⁹ இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கும்⁵⁰

காட்டியதாகக் கந்தபுராணத்தால் அறிய முடிகின்றது. இத்திருக்கோலத்தில் முருகனின் திருமேனியில் எட்டுத் திக்குகள், பதினான்கு உலகங்கள், எட்டு மலைகள், ஏழு கடல்கள் போன்ற எல்லாப் பொருட்களும் விளங்குவதைக் கந்த புராணம் குறிப்பிடுகின்றது⁵¹ அனைத்துப் பிரபஞ்சப் பொருட்களையும் உள்ளடக்கிய முருகனின் இத்திருக்கோலத்தை “இறுதியு முதலுமில்லா விற் பெருவடிவம்” எனக் கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது.

விருத்தர் வேட வடிவம்

முருகன் “மானுட வடிவம்” கொள்பவர் என்பது கந்தபுராணத்தில், “தொல்லை மானுட நல்வடிவம் கொடு நின்றான்”⁵² என வருகின்றது. சைவநெறி வாழும் சந்நியாசி வடிவம் கொண்ட வயோதிபக் கோலத்தில் வேடர் முன் முருகன் காட்சியளித்தாரென்பது கந்தபுராணத்தில், “குமரேசன் நாடுபுகழ் சைவநெறி நற்றவவிருத்த வேடமது கொண்டு வரும் வேடனெதிர் சென்றான்”⁵³ என வரும். விருத்தர் என்பதற்கு வயோதிபர் என்பது பொருளாகும்.

வேட்டுவத் திருக்கோல வடிவம்

முருகன் வள்ளிநாயகிக்குப் பேரருள் செய்யக் கருதி எடுத்த மானுட வடிவமே வேட்டுவத் திருக்கோலமாகும். இத்திருக்கோலம் கந்த புராணத்தில்,

காலிற் கட்டிய கழலன் கச்சினன்

மாலைத் தோளினன் வரிவில் வாளியன்

நீலக் குஞ்சியன் நெடியன் வேட்டுவக்

கோலத்தைக் கொடு குமரன் தோன்றினான்⁵⁴

என வருகின்றது. சுவாமிமலை முருகன் கோயிலில் வேட்டுவக் கோலத்துடன் விளங்கும் முருகனின் உற்சவமுர்த்தமும், முருகனின் வேட்டுவ ஓவியக் கோலமும் காணப்படுகின்றன. அங்கு பங்குனி மாதத்தில் நிகழ்த்தப்படும். “வேட ரூபக்காட்சி” என்னும் திருவிழா இத் திருக்கோலத்தினை நன்கு நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

வேங்கை மரவுருவமாகி நிற்கும்

முருகவடிவம்

வள்ளிநாயகியின் தந்தையாகிய நம்பியரசன் வருதலைக் கண்டதும், வள்ளிநாயகியின்

முன்னிற்ற முருகன் ஒரு வேங்கை மரத்தின் வடிவமாய் மாறினார் எனவும், அந்நிலையில் வேதங்கள் வேங்கை மரத்தின் அடியாகிய முதல் ஆகவும், சிவாகமங்கள் அவ்வேங்கை மரத்தின் நடுப்பகுதியாகவும், பலவாகிய கலைகள் அனைத்தும் பக்கங்களிற் பொருந்திய சுவடுகளாகவும் விளங்கின என்பது கந்தபுராணத்தில்,

ஆங்கது காலை தன்னினடிமுதல் மறைகளாக

வேங்கிய நடுவ ணெல்லா முயர்சிவ நூலதாகப்

பாங்கமர் சுவடு முற்றும் பல்கலையாகத் தானோர்

வேங்கையினுருவமாகி வேற்படை வீரனின்றான்⁵⁵

எனவரும்

இவ்வாறு வேங்கை மரவுருவமாகி நின்ற முருகன் திருக்கோலத்தில் “பலகலை யாகம வேதம் யாவையிலுங் கருத்து பதி பசு பாசம் தெரித்தல்” என்ற சைவசித்தாந்தக் கருத்து பொதிந்துள்ள தெனலாம். வேங்கை மரவுருவமாகி நிற்கும் முருகனின் அதிசயமான சிற்ப வடிவத்தை தஞ்சைப்பெருவுடையார் கோயில் வளாகத்துள் அமைந்துள்ள முருகன் கோயிற் பின்புறச் சுவரில் மட்டுமே கண்டு மகிழலாம்.

வள்ளி நாயகி கண்ட முருகன் திருக்கோலம்.

முருகன் வள்ளிநாயகிக்கு பன்னிரண்டு புயங்களும், ஆறு திருமுகங்களும், கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதமும், குலிசப்படையும், ஏனைய படைக்கலங்களும், பொன் போலும் மயிலுமாகத் தன் திருக்கோலத்தை காட்டியருளியமை கந்தபுராணத்தில்,

முந் நான்கு தோளும் முகங்களோர் மூவிரண்டும்

கொன்னார்வை வேலுங் குலிசமுமே னைப்படையும்

பொன்னார் மணிமயிலுமாகப் புனக்குறவர்

மின்னாள் கண்காண வெளிநின் றனன் விறலோன்⁵⁶

என வருகின்றது.

தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்யும்

முருக வடிவம்

முருகன் தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்துக் கொண்ட திருக்கோலத்தின் தெய்வீக வரலாற்றை கந்தபுராணத்திலுள்ள தெய்வயானையம்மை திருமணப் படலம்⁵⁷ நன்கு விளக்குகின்றது. இந்திரன் தனது மகளாகிய தெய்வயானையை முருகனுக்குத் திருமணம் செய்து

கொடுத்தற் பொருட்டு முருகனின் திருக்கரத்தில் தெய்வ யானையின் திருக்கரத்தைத் தூக்கி வைத்து, நீரை வார்த்து கன்னிகாதானம் செய்வதையும் அதனை முருகன் ஏற்று அருள்புரிதலையும் கந்தபுராணத்தால் அறிய முடிகின்றது.⁵⁸ இத்திருமணத் திருக்கோலக் காட்சியை திருப்பரங்குன்றத்து முருகன் கோயில் முன்மண்டபத்திலுள்ள தூணில் சிற்பமாகக் கண்டு மகிழலாம்.

வள்ளி தெய்வயானை சமேத முருக வடிவம்

முருகன், வள்ளி தெய்வயானை என்ற இரு மனைவியர்களுடன் சமேதரராக வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தினைக் கந்தபுராணம் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றது. வள்ளிதெய்வயானை சமேதரராக முருகன் விளங்குவது கங்கையும், யமுனையும் கடலில் கலத்தல் போன்றதாகவும்,⁵⁸ ஞாயிறும் திங்களும் சேர்ந்திருக்கும்போது அவற்றில் தோன்றும் கனலிப்புத்தேள் போன்றதாகவும்⁵⁹ சிவபெருமானுடைய முகத்தில் உள்ள முக்கண்கள் போன்ற

தென்றும்⁶⁰ கந்தபுராணத்தால் அறியமுடிகின்றது. மேலும் முருகனை ஒரு மரமாகவும்; கிரியாசக்தி, ஞானாசக்திகளான வள்ளியையும் தெய்வானையையும் அம்மரத்தின் கிளைகளாகவும் கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.⁶¹

தெய்வயானை வள்ளி சமேத வேல்வடிவம்

முருக வடிவங்களுள் “வேற்கோலம்” தனிச் சிறப்புடையது. வேலின் இருமருங்கிலும் தெய்வானையம்மையும் வள்ளியம்மையும் விளங்குவது சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் நடுவில் அக்கினி விளங்குவது போலத் திகழுமென கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் மொழிவர். இது கந்தபுராணத்தில்,

கற்றையங் கதிர் வெண்டிங்கள் இருந்துழிக்

கனலிப்புத்தே

உற்றிடு தன்மைத் தென்ன உம்பர்கோன் உதவுமானும்
மற்றைவில் வேடர்மானும் வழிபடல் புரிந்துபோற்ற
வெற்றியந்தனிவே லண்ணல் வீற்றிருந்தருளினானே⁶²

என வருகின்றது.

இத்திருக்கோலத்தினைப் புலப்படுத்தும் வகையில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயக் கருவறைக்குள் உள்ள மூல மூர்த்தியாக விளங்கும் வேலின் இரு மருங்கிலும் தெய்வானையம்மையும் வள்ளியம்மையும் காணப்படுகின்றமை தனிச்சிறப்புடையது.

நடன முருக வடிவம்

முருகன் மணியை அடித்தும், வேங்குமூல் ஊதியும், கொம்புவாத்தியம் ஒலித்தும். வீணைகள் இசைத்தும் சிறு வாத்தியங்களை முழங்கியும், கீதம் பாடியும் களிப்புடன் நடனம் புரியும் திருக்கோலம் கந்தபுராணத்தில்,

பாடின்படு மணியார்த்திடும் பணைமென்குழல்

இசைக்கும்

கோடங்கொலி புரிவித்திடும் குரல் வீணைகள்

பயிலும்

ஈடொன்றிய சிறு பல்விய மெறியும் மெவரெவரும்

நாடும்படி பாடுங்களி நடனஞ் செய்யும் முருகன்⁶³

எனவரும். முருகனின் நடனத்திருக் கோலத்தை சேபூர் திருக்கோயிலிலும், திருப்போரூர் கோயில் மண்டபத் தூணிலும் காணலாம். சென்னை அருங்காட்சியத்திலும் நடனமுருகன் திருக் கோலத்தைக் காண முடியும்.

மாவடிக் கந்தர் வடிவம்

ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு புயங்களும் கொண்டு விளங்கும் காஞ்சியிலுள்ள மாவடிக் கந்தனின் திருக்கோலம் கந்தபுராணத்தில்,

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம் பொழி கருணை

போற்றி

ஏவருந் துதிக்கநின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி

மாவடிகைவகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றியன்னான்

சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கை வேல் போற்றி

போற்றி⁶⁴

என வருகின்றது.

இன்றும் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலிலுள்ள மாமரத்திற்கு இடதுபுறம் காணப்படும் மாவடிக் கந்தர் எனப்படும் சிறு கோயிலுக்குள் மேற்படி பாடல் புலப்படுத்தும் திருக்கோலத்துடன் விளங்கும் மாவடிக் கந்தன் திருக்கோலத்தைக் கண்டு வணங்கலாம்.

சிவனை வணங்கும் முருக வடிவம்

சிவனை முருகன் வணங்குவதற்கான செய்தி கந்தபுராணத்தில் மூன்று இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. தாணு எனப்படும் சிவலிங்கத்தை தாபித்துப் பலவகையான உபசாரங்களுடன் முருகன் சிவனை வணங்கியது பற்றியும், சிவாகம விதிப்படி எக்காலத்தும் நிலைத்திருக்கும்படி உருவாக்கப்பட்ட சிவவடிவத்திற்குப் பல்வேறு

உபசாரங்களை அளித்து முருகன் வழிபடுதல் குறித்தும், முருகன் தெய்வயானை என்போரது திருமணத்தைக் காணவந்த சிவனதும் உமையினதும் திருவடிகளை முருகனும் தெய்வயானையும் தொழுதல் குறித்தும் கந்தபுராணத்தால் அறிய முடிகின்றது.⁶⁵ சிவனை முருகன் வணங்குவதற்கான சிற்பங்களின் உருவாக்கத்திற்கு மேற்படி கந்தபுராணக் குறிப்புக்கள் அடிப்படையெனலாம். தமிழகத்திலுள்ள பிரதான முருகன் கோயில்களில் சிவலிங்க வடிவமும் அமைந்து விளங்குவதற்கு கந்தபுராணத்தின் தாக்கமும் காரணமெனலாம்.

முருகனின் பிற திருவடிவங்கள்

முருகனின் திருக்கோலத்தினை கும்பம், அக்கினி, திருவுருவம் என்ற மூன்று நிலைகளில் குமார தந்திர நெறிப்படி ஸ்தாபித்து வழிபடும் செய்தி கந்தபுராணத்தில் "குடங்கர் முதல் மூவகையிடத்தும்"⁶⁶ என வருகின்றது. முருகன் மயில், யானை, ஆடு ஆகிய வாகனங்களில் மட்டுமன்றி எருது, குதிரை, தேர், சிங்கம், விமானம், மேகம் முதலிய பல்வேறு வாகனங்களிலும் எழுந்தருளும் வடிவழகு கந்தபுராணத்தால் அறியப்படும் அரிய செய்தியாகும். முருகன் பல்வேறு வாகனங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோல எழிலை தஞ்சைப் பெருவுடையார் ஆலயத் திருச்சுற்றிலிருக்கும் முருகன் கோயிலில் காணமுடிகின்றது. மேலும் முருகன் இளையோனாகவும், காளைப் பிராயமுடையவராகவும், அந்தணரைப்போலவும், முனிவரைப்போலவும், வீரரைப்போலவும், திருக்கோலங்கள் கொள்வதையும் மற்றும் ஒருமுகமுடையவராகவும், ஆறுமுகங்கள் கொண்டவராகவும் விளங்கும் வனப்பும் கந்தபுராணத்தில்⁶⁷ காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

இவ்வாறாக முருகக் கடவுள் உவமையில்லா அழகுத் திருக்கோலமுடையவராகவும், குழந்தைக் கோலமுடையவராகவும், குமரனாகவும், வயோதி பராகவும் வேட்டுவ உருவமுடையவராகவும், வேங்கை மரவடிவினராகவும், விஸ்வரூப முடையவராகவும், போர் வீரராகவும், மயில், ஆடு, யானை, சிங்கம், தேர் முதலிய வாகனங்களில் அமர்ந்திருப்பவராகவும், சிவனுக்கும் உமைக்கும் நடுவே விளங்கும் திருக்கோலத்த

வராகவும், ஒருமுகமுடையவராகவும், ஆறுமுகங்கள் கொண்டவராகவும், வேல் வடிவினராகவும். எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் விளங்குவதைத் தெய்வீக வரலாற்றுக் கதைகளினூடாகச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும். தொன்மையான சைவத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற சிறப்பு கந்தபுராணத்திற்கே உண்டு எனலாம். இவ்விலக்கியத் தாக்கத்தினால் தோன்றிய முருகனின் வடிவங்களைச் சிற்பங்களாகவும், ஓவியங்களாகவும் தமிழகத்திலுள்ள முருகன் கோயில்களில் மட்டுமன்றி அங்குள்ள பிரதான சிவாலயங்களிலும் கண்டு வணங்க முடிகின்றது. கந்தபுராண கலாசாரம் மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கும் ஈழத்தில் முருக வணக்கமும், முருக வடிவங்களும் சிறப்புற்று விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

1970களின் முற்பகுதியிலிருந்து உலக மெங்கும் இந்துப்பண்பாட்டை வளர்த்தெடுத்த வரும் ஈழத்தமிழர்கள் முருகனின் திருவடிவங்களையும் தாம் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற இடமெங்கும் நிறுவி வணங்கி வருகின்றனர். இந்த வழித்தடத்திலேயே சுவிஸ்லாந்தில் வாழும் ஈழத் தமிழர்களும் முருகனுக்குக் கோயிலமைத்துக் குடமுழுக்குச் செய்யவுள்ளதை அறிந்து மனம் மகிழ்வடைகின்றது;. இத் தெய்வீகப்பணியில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கந்தபுராணம், யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப்படலம், பா.எ.439.
2. மேலது, பா.எ.437.
3. மேலது, பா.எ.433.
4. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், திருவ வதாரப்படலம், பா.எ.120.
5. மேலது, பா.எ.121.
6. மேலது, பா.எ.119.
7. மேலது, பா.எ.116.
8. மேலது, திருவிளையாட்டுப்படலம், பா.எ. 17.
9. மேலது, பா.எ.18,19.
10. மேலது, பா.எ.4

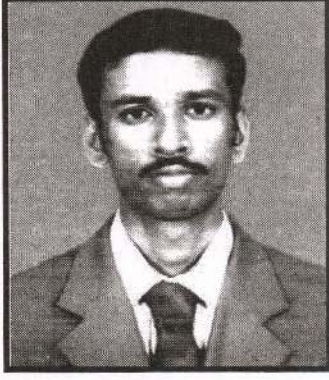
11. உத்தரகாமிக ஆகமம்,படலம்,64
12. மேலது.,
13. கந்தபுராணம், உற்பத்தி காண்டம், அயனைச் சிறைபுரிபடலம், பா.எ.13-14
14. மேலது, பா.எ.17.
15. மேலது,திருநகரப்படலம், பா.எ.109.
16. மேலது, கடவுள்வாழ்த்து, பா.எ.15
17. மேலது, மகேந்திரகாண்டம், அவைபுகு படலம், பா.எ. 134.
18. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், அயனைச்சிறை புரிபடலம், பா.எ.10.
19. மேலது, சரவணப்படலம் பா.எ.26
20. மேலது, தேவகாண்டம், தெய்வயானை அம்மை திருமணப்படலம், பா.எ.223.
21. மேலது, தேவகாண்டம், கந்தவிரதப்படலம், பா.எ.27-119.
22. கந்தபுராணம், அவையடக்கம், பா.எ.13.
23. மேலது, யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப் படலம், பா.எ.463.
24. மேலது, பா.எ.502.
25. மேலது, பா.எ.378-382
26. மேலது, காண்டம், வள்ளியம்மை திருமணப் படலம், பா.எ.261.
27. மேலது,உற்பத்திகாண்டம், திருவிளையாட்டுப்படலம், பா.எ.11.
28. மேலது, யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப்படலம், பா.எ.453.
29. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், தகரேறுபடலம், பா.எ.25.
30. மேலது, தாரகன்வதைப்படலம், பா.எ.180.
31. மேலது, பா.எ.1-203
32. மேலது, பா.எ.169
33. மேலது, யுத்தகாண்டம், மூன்றாம் நாட்பானுகோபன் யுத்தப்படலம்,பா.எ.212.
34. மேலது,பா.எ.213.
35. மேலது,தசகாண்டம், கந்தவிரதப்படலம், பா.எ.126.
36. மேலது,யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப் படலம், பா.எ.483.
37. மேலது, பா.எ.482.
38. மேலது, பா.எ.487.
39. கல்லாடம், முருகக்கடவுள் வாழ்த்து,12-15.
40. கந்தபுராணம்: உற்பத்தி காண்டம், விடைபெறுபடலம்,பா.எ.38.
41. மேலது, யுத்தகாண்டம், சிங்கமுகாசுரன் வதைப்படலம்,பா.எ.395.
42. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், விடைபெறு படலம்,பா.எ.37
43. மேலது,பா.எ.38.
44. மேலது, பா.எ.37.
45. மேலது, பா.எ.38
46. மேலது, யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப் படலம், பா.எ.46.
47. மேலது, பா.எ.261
48. மேலது,மகேந்திரகாண்டம், சயந்தன்களவு காண்படலம், பா.எ.4
49. மேலது, யுத்தகாண்டம், சூரபன்மன் வதைப் படலம், பா.எ.422-427.
50. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், திருவிளையாட்டுப்படலம், பா.எ.89.
51. மேலது,பா.எ.88.
52. மேலது, காண்டம், வள்ளியம்மை திருமணப் படலம், பா.எ.82.
53. மேலது, பா.எ.94.
54. மேலது, பா.எ.66.
55. மேலது, தக்கன் சிவபூசை செய்படலம், பா.எ.75.
56. மேலது, வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், பா.எ.116.
57. மேலது, தேவகாண்டம், தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம், பா.எ.1-268.

58. மேலது, காண்டம், வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், பா.எ.256.
59. மேலது, பா.எ.257.
60. மேலது, பா.எ.259.
61. மேலது, பா.எ.258.
62. மேலது, பா.எ.257.
63. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், திருவிளையாட்டுப்படலம், பா.எ.12.
64. கந்தபுராணம், பாயிரம், பா.எ.3.
65. மேலது, உற்பத்திகாண்டம், குமாரபுரிப்படலம், பா.எ.67-71.
66. மேலது, யுத்தகாண்டம், மீட்சிப்படலம், பா.எ.24.
67. மேலது, உற்பத்தி காண்டம், திருவிளையாட்டுப்படலம், பா.எ.10.
02. சோமசுந்தரனார்,பொ.வே., (உ.ஆ.),(1963), கல்லாடம், சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடு, சென்னை.
03. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்,தி;(ப.ஆ.),(1953), கந்தபுராணம் முதல் மூன்று காண்டங்கள் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்து வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
04. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்,தி;(ப.ஆ.),(1953), கந்தபுராணம் (யுத்த தேவ காண்டங்கள்) திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்து வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
05. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்,தி;(ப.ஆ.),(1953), கந்தபுராணம் (த' காண்டம்), திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசி மடத்து வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
06. Venkataraman, K.R;(1956); "The skanda cult in south India" The cultural Heritage of India,Vol.iv, Sri Ramakrishan Mission Institute of Culture, Calcutta.

துணை நூல்கள்

01. சுவாமிநாதசிவாசாரியர்,சி., (1977), காமிகாகமம், கிரியாபாதப்பூர்வபாகம், தமிழ் சந்திரிகையுடன் முதற்பகுதி, தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை.
07. Zbelebi Kamil,V., (1981), Tiru Murugan, International Institute of TamilStudies, Adaiyar, Madras.

Mr. T.Ajanthakumar

tajanthakumar@gmail.com

தருமராசா அஜந்தகுமார் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுதத்துவமாணி ஆய்வை மேற்கொண்டு வருகின்றார். ஒரு சோம்பேறியின் கடல் (2009) தனித்துத் தெரியும் திசை (2009) அப்பாவின் சித்திரங்கள்(2013) படைப்பின் கதவுகள்(2013) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கான பல நூல்களை தொடர்ந்து எழுதிவருகின்றார். புதிய தரிசனம், துளிர் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகச் செயற்பட்டவர். உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாடு, லண்டன் உலகத் தமிழியல் மாநாடு உள்ளிட்ட பல சர்வதேச மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தவர். கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், ஆய்வு என்ற துறைகளில் தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றார்.

கந்தரந்தாதி காட்டும் கந்தன் ஆற்றல்

திரு. த. அஜந்தகுமார்

ஆய்வு மாணவர். தமிழ்துறை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

1. அறிமுகம்

முருகப்பெருமான் தமிழர்களின் அடையாளக் கடவுள். கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்து வானோடு முன் தோன்றிய மூத்தகுடி என்று பெருமைப்படுத்தக் காரணமான குறிஞ்சி நிலத்தின் கடவுள். சங்ககால இலக்கியங்களில் 'கொற்றவை சிறுவ' என்று போற்றப்படுபவர். சங்க இலக்கியங்கள் முருகன் பெருமையைப் பேசிய பிற்பாடு சோழர்காலத்தில் கந்தபுராணம் முருகன் பெருமையை நிலைநாட்டும் ஒப்பற்ற காப்பியமாக விளங்கியது. அதனை அடுத்துவந்த நாயக்கர்காலம் முருகன் பெருமையை அதிகம் விதந்தோதும் இலக்கிய காலகட்டமாக விளங்கியது. முதலாம் பக்தியுகமான பல்லவர் காலத்தில் கிடைக்காத இடம் இரண்டாம் பக்தியுகமான நாயக்கர் காலத்தில் முருகனுக்குக் கிடைத்தது. முருகப்பெருமானின் பெருமை பேசிய பெரும்புலவராய் அருணகிரிநாதர் விளங்கினார். இவரது இலக்கியங்கள் நவரத்தினமாய் முருகனை அழகுபடுத்துவன. திருப்புகழ், கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம் மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம், திருவகுப்பு, திருவெழுசூற்றிருக்கை ஆகியனவே அவர் பாடியனவாகும். இதில் கந்தரந்தாதி பற்றிய ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நாயக்கர்காலத்தில் மிகுந்த வித்துவச் செருக்கு உடைய புலவராக வில்லிபுத்தூராழ்வார் விளங்கினார். பிழையுறக் கவிபாடும் புலவர்களின் காதை அறுக்கும் காரியத்தை இவர் ஆற்றி வந்தார். இதனைத் திருத்தோணியப்பாகன் பாடல் ஒன்றின் மூலம் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

குட்டுவதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியனீங்கில்லை
குறுப்பியளவாக் காதைக் குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லி இல்லை¹

இந்தச் செருக்கை அடக்க நினைத்து தான் பாடும் பாடல்களுக்கு உரைசெய்யும் விவாதத் திற்கு அழைத்துப் பாடியதே கந்தரந்தாதி.

இதனாலேயே யமகம் என்னும் சொல்லணியால் நிறைந்து வித்துவவயலாய் இவ்விலக்கியம் விளங்கியது. கந்தரந்தாதி 100 பாடல்களைக் கொண்டது. இதன் 54 ஆவது பாடலுக்குப் பொருள் கூற முடியாமல் தன் செருக்கடங்கினார் வில்லியார். அப்பாடல் இதுதான்,

தித்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா
தித்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்தா
தித்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து
தித்தத்தத் தித்தித்தி தீதீ திதிதுதி தீதொத்தவே²

இந்த இலக்கியம் வில்லியாரின் ஆற்றலை அடக்கிய அருணகிரியாரின் ஆற்றலின் ஊடே முருகப் பெருமானின் ஆற்றல்களை அளவற்று விரித்துச் சொல்கின்றது. ஆற்றல் உள்ளவர்களும் அடங்கிப் போகும் முருகனின் ஆற்றலைப் பேசுகின்றார்.

கந்தரந்தாதிப் பாடல்கள் அனைத்தும் சி, சீ, செ, சே, தி, தீ, தெ, தே என்ற எட்டு எழுத்துக் களிலேயே தொடங்கும் சிறப்புடையனவாக விளங்குகின்றன. 27 பாடல்களில் திருச்செந்தூர்த் தலம் பற்றி வருவதனால் அங்கு இது பாடப் பட்டிருக்கலாம் என்றும் திருவண்ணாமலையில் பாடப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் அறிஞர்களிடையே கருத்துகள் உள்ளன.

2. கந்தரந்தாதியின் முக்கியத்துவம்

அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் இலங்கையில் உள்ள கதிர்காமப் பெருமானை விதந்து போற்றிய இலக்கியமாக விளங்கியது. அதே போலவே கந்தரந்தாதிக்கும் இலங்கைக்கும் ஒரு தொடர் பிருப்பதைக் காணலாம். குதிரை முகத்தையுடைய பெண்ணுக்கு முகத்தை மாற்றியருளிய அற்புதம் மாவிட்டபுரத்திலேயே நடந்தது. இதனை அருணகிரியார் கந்தரந்தாதியில்,

'வெஞ்செருமகள் வாசி கைத்தோ'³ என்று முருகனை விளித்துப் பெருமைப்படுத்திப் பதிவு செய்கின்றார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயச்

சூழலில் அருணகிரியாருக்கு எழுப்பப்பட்ட சிறுகோயில் இலங்கையுடனான அவரது தொடர்பை ஸ்திரமாக்குகிறது.

வில்லியாரின் ஆற்றலை அடக்குவதற்காக மாத்திரமல்ல பரசமயத்தவர்களின் ஆற்றல் ஒடுக்குவதற்காகவும் இவர் இதனைப் பாடியிருப்பதைக் காணலாம். இரண்டாம் பக்தியுகம் என்ற பின்னணியை வழங்கும் போது இது எமக்குத் தெளிவாகின்றது. பல்லவர்கால பக்தியுக்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரம் ஏற்றவர் திருஞான சம்பந்தர். அவரை முருகப் பெருமானின் அவதாரம் என்று இந்த இலக்கியம் அடிக்கடி அழுத்திக் கூறுகிறது.

'உந் தேடிக் கொடும்படை மின் கேள்வ னற்றுணை சிக்கெனவே'⁴ என்ற அடிகளில் சமணரிட்ட ஏட்டையும் வாதையும் வென்ற குமாரக் கடவுள் என்கிறார்.

ஓதி கழுமலங் கற்பகலூர் செருத்தணி

செப்பிவெண்பூதி

கழுமலங்கற் பருளுமென் னாவமண் சேனையுபாதி
கழுமலங்கற் குரைத்தோ னலதில்லை தெய்வங்களே⁵

என்ற அடிகளில் தன்னடித் தொண்டர்க்கு நன்னெறியாகத் தேவாரத்தைப் பாடியவரும், திவ்விய தலங்களைத் துதியாமலும் திருநீற்று மகத்துவத்தைக் கைக்கொள்ளாமலும் இருந்த சமணர்கள் கழுவினும்படி வாதினால் வென்ற வருமாகிய சம்பந்தராய் அவதாரங்கொண்ட முருகப்பெருமானன்றி வேறு தெய்வமில்லை என்று அழுத்திக் கூறுகிறார்.

பல்லவர்கால பக்தி இயக்கக் காலத்தில் சம்பந்தர் தன்னை 'நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன்', 'திருநெறிய தமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன்' என்று தமிழோடு நெருக்கமாக்கிப் பாடியது போலவே அருணகிரிநாதரும் கந்தரந்தாதியில் முருகனைத் தமிழுடன் இறுக்கமாகப் பிணைப்பதைக் காணலாம்.

'கைமாமயில் செவ்வி நக்கீரர் சொந்தித் தித்ததே'⁶ என்கிறார். அதாவது தெய்வ யானையின் கலவி இன்பத்திலும் பார்க்க நக்கீரர் முருகனைத் துதித்த பாடல் முருகனுக்கு இனிமையாக இருந்ததாம்.

இரண்டாம் பக்தியுகத்தில் பரசமயங்கள் மீதான போருக்கு அருணகிரிநாதர் முருகனைத்

தலைமை தாங்கச் செய்திருப்பதைக் காணலாம். பல்லவர் காலத்திலும் சம்பந்தப் பிள்ளையாய் நின்று வென்றதும் முருகனே என்கிறார். திருப் புகழிலும் இவர்,

'தம்பந்தம் அறத் தவம் நோற்பவர் குறைதீர் சம்பந்தன் எனத் தமிழ் தேக்கிய பெருமானே' என்று பாடியிருந்தாலும் கந்தரந்தாதியில் அழுத்திக் கூறுவதைக் காண்கின்றோம்.

3. கந்தரந்தாதி காட்டும் கந்தன் ஆற்றல்

அருணகிரிநாதரின் கந்தரந்தாதி; கந்தனின் ஆற்றல்களைப் பலவிதங்களில் எடுத்துரைத்து நிற்பதைக் காணலாம். கந்தப்பெருமானின் ஆற்றல்களைப் பாடுவது இயலாத காரியம் என்பதை,

திரளக் கரக்கரை வென்கண்ட வேலன்

நிசைமுகன்பால்

திரளக் கரக்கரை யான் பாட நாடுதல் செய்யசங்க

திரளக் கரக்கரை காண்பான்கைந் நீத்திசை

வார்பனிக்க

திரளக் கரக்கரை வானீட்டு மைந்தர்புந்

திக்கொக்குமே⁷

என்ற பாடலில் அழகாகப் பாடிநிற்கின்றார். அதாவது அசுரர்களை ஜெயித்தவரும், பிரமன் முதலியோருக்குச் சுவாமியுமாகிய குமாரக் கடவுளை யான் பாடக்கருதுதல் கையினால் கடலை நீந்தவும் கையை நீட்டிச் சந்திரனைப் பிடிக்கவும் நினைப்போர் புத்திக்கு ஒப்பானது என்கிறார். இதன் மூலம் முருகனின் ஆற்றலை உணர்த்திவிடுகின்றார்.

முருகனின் ஆற்றல்களாக கந்தரந்தாதி கூறுவனவற்றைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

1. தேவர் அச்சம் தீரும்படி அசுரரை - சூரனை வதைத்தவர்
2. ஆற்றலும் அறிவும் உடைய சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தவர்
3. பிரமனின் ஒருதலை கொய்து அவரைச் சிறை வைத்தவர்
4. திருமால், பிரம்மா, இந்திரன் ஆகியோரால் போற்றப்படுபவர்

5. கோழிக்கொடியால் ஆத்மாக்களுக்கு அடைக்கலமும் வேலாயுத்தால் ஆணவமு மழிப்பவர்
6. சுற்றி அலையும் மனதைத் திருத்தக் கூடியவர்
7. பெண் பித்திலிருந்து நீக்கக் கூடியவர்
8. ஞானவிளக்கேற்றும் அடியவர்க்கு சாயுச்சிய பதவியை அளிப்பவர்.
9. வினைக்குன்றைப் பொடிபட வைப்பவர்
10. ஜனன மரணம் அறுக்கும் ஆற்றல் உடையவர்
11. பெண்ணின் குதிரை முகத்தை மாற்றி யருளியவர்
12. சம்பந்தப்பிள்ளையாய் அவதாகத்து சமணர் களை வென்று சமயத்தைக் காத்தவர், அற்புதங்கள் செய்தவர்

இவற்றை மிகச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

3.1 தேவர் அச்சம் தீரும்படி அசுரரை - குரனை வதைத்தவர்

'சிந்துவில் உத்தெண்டன் புரந்தரலோகஞ் செறாது செற்றோய்'⁸ என்று அருணகிரிநாதர் இந்திரலோகம் அழியாது குரனை வதைத்தவனே என்று விளிக்கின்றார். இன்னொரு பாடலில் கிரௌஞ்சுகிரியைப் பிளந்து பொன்னுலகான தேவலோகத்தைக் காத்தவனே என்கிறார். தேவர்களைக் காத்த பெருமையினால்தான் சிவனுக்கு கங்கையும் பாம்பும் மாலையாக விளங்குவதைப்போல திருமாலுக்கு திருத்துளாய் மாலை விளங்குவதைப் போல முருகப் பெருமானது திருவடிகளுக்கு தேவர்களது முடித்தலைகளே மாலை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

3.2 ஆற்றலும் அறிவும் உடைய சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தவர்

தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த ஆற்றலாளராய் முருகக்கடவுள் விளங்கினார்.

'தித்தவித் தார மனித்தரைத் தேவர் வணங்க முன் போதித்த வித்தாரகை மைந்தர் செந்தூர்க் கந்தர்'⁹ என்று உபதேசித்த தன்மையை அருண கிரிநாதர் கூறியுள்ளார். இதை இன்னொரு பாடலில்,

தெளிதரு முத்தமிழ் வேதத்திற் றெய்வப் பலகையின் கீழ்

தெளிதரு முத்தமிழ் மூநித்தர் சேவித்து

நின்றதென்னாள்

தெளிதரு முத்தமிழ் தேய்நகை வாசகச்

செல்விதினைத்

தெளிதரு முத்தமிழ் செவ்வே ளிருப்பச் செவி

குனித்தே¹⁰

என்று அழகாகப் பாடியுள்ளார். அதாவது வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால் மகிழும் குமார வேள் இருந்து உபதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றால மரத்தின் கீழும் முதல்வராய் இருக்கிற நித்திய ரான பரமசிவன் பணிவோடு நின்று கேட்டதன் காரணம் என்னவோ என்கிறார். அது மகனாகிய முருகனின் ஆற்றலை வியந்து நின்ற செயற்பாடே எனலாம். 'வாரி செற்றவன் ஈசற்கு உபதேம் புகல் அதிக வாசகன்'¹¹ என்று புகழ்வது தனித்த ஒரு புகழில்லை முருகனை வியக்கும் செயலே.

3.3 பிரமனின் ஒரு தலை கொய்து சிறை வைத்தவர்

பிரம்மாவின் ஆணவத்தை அடக்கிய பேராற்றல் முருகனுடையது. ஒரு தலையைக் கொய்து 'தலராசி தந்தானைச் சிறையிட்டு'¹² வேலாயுதமே அடைக்கலம் என்று சொல்ல வைத்ததை,

'தேசம் புகல வயிலேயெனச் சிறைபுக்கொரு கந் தேசம்'¹³ என்று புகழ்ந்து நிற்கிறார் அருண கிரியார். அதுமட்டுமல்ல கல்வியிலே பெருந் தீரனாக விளங்கிய பிரம்மன் தோற்றுப்போய் முருகன் முன் நாணினார் என்பதை 'செல்வ கல்விச் சேவகமன்ன முநிக்கெங்ங னாணித் திகைப்புற்றதே'¹⁴ என்று கூறி வியக்கிறார். இந்தத் திகைப்பும் வியப்பும் பிரம்மனை நோக்கி அருணகிரிநாதரை சவால்விட வைக்கின்றது. எம்மைப் படைத்து தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் பிரம்மனைப் பார்த்து முருக பக்தனாகிய என்னுடைய தலைவிதியை உன்னால் தீர்மானிக்க முடியாது என்று கூறிவிடுகின்றார்.

தீட்டப் படாவினி யுன்னாலென் சென்னி

கறைப்பிறப்பில்

தீட்டப் படாவி யவரல்லன் யான்றிக்கு நான் மருப்புத்

தீட்டப் படாவி தமுகா சலன்சிறை விட்டவன்றான்

தீட்டப் படாவி வவனையே நினைவன் றிசாமுகனே¹⁵

3.4 சிவன், திருமால், பிரம்மா, இந்திரன் ஆகியோரால் போற்றப்படுபவர்

முருகன் சாதாரண தெய்வமல்ல ஏனைய தெய்வங்களும் போற்றுகின்ற உயர்ந்த கடவுள். பார்வதி சமேதரரான பரமசிவனும் லக்ஷ்மி சமேதரரான திருமாலும் புகழ்கின்ற கீர்த்தியும் வல்லமையுமுடைய குமார்க்கடவுள் என்பதை,

'திருவாவினன்குடி பங்காள ரெண்முது சீருரைச திருவாவினன்'¹⁶ என்ற அடிகளில் அருணகிரிநாதர் பாடிநிற்கின்றார். இந்திரனைக் காத்தும் பிரம்மாவுக்கு அறிவுபுகட்டியும் நின்ற மேலான தெய்வம் முருகப் பெருமான் அல்லவே?

3.5 மனதைத் திருத்தும் ஆற்றல்வடிவம் ஆறுமுகன்

மனங்கெட்டு அலைந்தும் பெண் பித்தில் உழன்றும் திரிந்தவராகிய அருணகிரிநாதர் தன்னைத் திருத்தும் ஆற்றல் முருகனுக்கே உண்டு என்பதை உணர்ந்து,

'ஒருகால் திரிகையி லாயிரக்; கோடிசுற் றோடுந் திருத்துளமே'¹⁷ என்று அழைப்பதைக் காண்கின்றோம். அதாவது ஒரு தரம் குலாலன் சக்கரம் சுற்றிவருவதற்குள் ஆயிரங்கோடிதரம் சுற்றிவருவதாகிய என்னுடைய மனதைத் திருத்தியருள வேண்டும் என்கிறார். மேலும் மாதரது சொல்லைக் கரும்பென்றும் வாயைப் பவளமென்றும் நலம்பாராட்டும் காமநூலின் வாஞ்சையையும் வெகுளியையும் விட்டு உன்னை அறியும் நல்லறிவை எனக்குக் கிருபை செய்யவேண்டும் என்கிறார்.

3.6 முருகனின் ஆற்றல் வடிவம் உணர்த்தும் தத்துவங்கள்

முருகப்பெருமானின் ஆற்றல்வடிவத்தை மட்டுமல்ல தத்துவவடிவத்தையும் அருணகிரி நாதர் பாடிநிற்கின்றார். முருகனின் சேவற்கொடித் தத்துவத்தை வேலாயுதத் தத்துவத்தை கந்தரந் தாதியில் பதிவு செய்துள்ளார்.

செவிக்குன்ற வாரண நல்கிசை பூட்டவன்

சிந்தையம்பு

செவிக்குன்ற வாரண மஞ்சலென் றாண்டது

நீணரின்மச்

செவிக்குன்ற வாரண வேலாயுதஞ் செற்றது'¹⁸

என்று கோழிக்கொடி ஆன்மாவுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து ஆண்டதையும் வேலாயுதம் பிறப்புக்கு இடமான பேராசையை ஒழித்த தன்மையையும் பாடியுள்ளார். இன்னொரு பாடலில் வேலாயுதம் யமதண்டையை நீக்கிவிடும் என்கிறார்

'வினைக்குன்றைச் சிகண்டி கொண்டே'¹⁹ என்று மலையாய் உயர்ந்த அசுரர்களை மட்டு மல்ல வினைகளையும் அழிக்கும் பேராற்றல் முருகனிடம் உண்டு என்கின்றார். முருகன் எங்கும் நிறைந்துள்ள தத்துவத்தை,

'திலமுந் தயிலமும் நிகர எங்குந் திகழ்தரு செந்தில்'²⁰ என்று பாடியுள்ளார்.

முருகனை எந்த அடியவர்களால் அடைய முடியும் என்பதை பின்வரும் பாடலில் தெளிவு படக் கூறுகிறார் அருணகிரிசுவாமிகள்.

சிற்றம்பலத்தை அன்புநெய் நூற்றிரி சிந்தையிடுஞ்
சிற்றம்பலத்தை வரஞான தீபமிட்டார்க்கு பரி
சிற்றம்பலத்தை அருளுஞ் செந்தூரர்'²¹

அதாவது இருதயத்தைத் தகழியாக்கி அன்பாகிய நெய்யை வார்த்து ஆகமமாகிய திரியை விட்டு ஞானத்தை விளக்காக ஏற்றிய அடியார்களுக்குச் சாயுச்சிய பதவியை அருள் பவன் என்கிறார். அது மட்டுமல்ல முருகனை நோக்கி,

'செந்தமிழ் நூற் சீரங்கராக வினோதவென் பார்க்கில்லை தீவினையே'²² என்று பாடியவர்

'தீதோ மரணந்தவிரும் பிறப்பறும்';²³ என்று தீமை மட்டுமல்ல ஜனனமும் மரணமும் இல்லாமல் போய்விடும் என்கிறார். இந்த உனது ஆற்றலையெல்லாம் தன்னைக் கொண்டு செல்ல வரும் யமனுக்கு ஒருமுறை காட்டவேண்டும் என்று விண்ணப்பிக்கின்றார் அருணகிரிநாதர்,

'அயில் கொடெற் சேர்க்க வந்தாற் சேதிக் கனைத்து வருமா மறலி திறலினையே'²⁴

இவ்வாறெல்லாம் முருகனின் ஆற்றல்களை போற்றிநிற்கும் அரிய இலக்கியமாய் கந்தரந்தாதி விளங்குகின்றது

4. முடிவுரை

யமகம் என்ற சொல்லணியால் பாடப் பெற்றதாலும் புணர்ச்சிகளால் தமிழின் உச்ச ஆற்றலாய் நாயக்கர்காலத்துக்கு உரிய வித்து

வத்துடன் மினிர்ந்தாலும் ஊக்கமுடன் படிக்கும் போது இவ்விலக்கியம் உணர்த்தும் முருகனின் பேராற்றலும் அதைப்பாட இவர் ஆங்காங்கு பயன்படுத்தும் கற்பனை ஆற்றலும், இவருக்கே உரித்தான எள்ளலும் சிறப்பானவை. தன் காலத்துக்கும் கடமைக்கும் உரிய இரண்டாம் பக்தியுகத்தின் தேவைப்பாடுகளின் பின்னணியிலும் கந்தரந்தாதியைப் படிக்கும் போது அதன் உள்ளொளி இன்னும் அதிகரிக்கின்றது. பல புதுமையான கருத்துகளை உள்ளடக்கியுள்ள இந்தக் கந்தரந்தாதி என்றும் நிலைத்து நின்று முருகன் புகழைப்பேசிக் கொண்டிருக்கும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அருணகிரிநாதர், (2011). கந்தரந்தாதி (வில்லிபுத்தூரார் உரையுடன்), அமரர் சிதம்பரப்பிள்ளை குலசபாநாதன் வெளியீடு, லெட்சுமி அச்சகம், நெல்லியடி, ப - 1
2. மேலது,ப - 46
3. மேலது,ப - 44
4. மேலது,ப - 23
5. மேலது,ப - 25
6. மேலது,ப - 44
7. மேலது,ப - 06
8. மேலது,ப - 35
9. மேலது,ப - 06
10. மேலது,ப - 22
11. மேலது,ப - 39
12. மேலது,ப - 13
13. மேலது,ப - 39
14. மேலது,ப - 55
15. மேலது,ப - 62
16. மேலது,ப - 03
17. மேலது,ப - 29
18. மேலது,ப - 22
19. மேலது,ப - 57
20. மேலது,ப - 53

21. மேலது,ப - 33
22. மேலது,ப - 84
23. மேலது,ப - 47
24. மேலது,ப - 81

உசாவியவை

1. அருணகிரிநாதர், (2011). கந்தரந்தாதி (வில்லிபுத்தூரார் உரையுடன்), அமரர் சிதம்பரப்பிள்ளை குலசபாநாதன் வெளியீடு, லெட்சுமி அச்சகம், நெல்லியடி
2. தனசிங், எஸ், போகியாய் இருந்து யோகியான அருணகிரிநாதர், தீபமலர், வேலூர், 2013.
3. நடராஜன், எஸ், திருப்புகழ்க் கருவூலம், சென்னை, 1988.
4. சுப்பிரமணியம்.நா., இந்திய சிந்தனை மரபு, சுவத் ஏசியன் புக், சென்னை, 1983.
5. கந்தசாமி, சோ.ந., தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனை, தஞ்சாவூர், 1996.
6. ராமலிங்கம். நா., கந்தபுராண ஆராய்ச்சி, மதுரை பல்கலைக் கழகம், மதுரை, 1989.
7. கந்தையாபிள்ளை, ந.சி., சைவசமய வரலாறு, ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், 1958.
8. அருணாசலம்.மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, 2ஆம் பதிப்பு, சாகித்திய அக்கடமி, டெல்லி, 1977.
9. அருணாசலம்.எஸ்., அருணகிரிநாதர் வரலாறு, பழநியப்பா பதிப்பகம், சென்னை, 1985.
10. www.kaumaram.com
11. www.sangatham.com/articles/saivism-and-vedas.html
12. S-Pasupathy.blogspot.com/2013/03/3-26.html
13. Murugan.org/audio/kanthar.anthathi.htm

Dr.Paulin Srinivasan

innovativesurgicaa@gmail.com

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பூர்வாகமாகக்கொண்ட இவர் சென்னையில் பல காலமாக வசித்து வருகிறார். பச்சையப்பன் கல்லூரியில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார், 'தஞ்சை பெண் படைப்பாளிகள்' என்னும் நூலின் ஆசிரியர்.

காலாயுதக் கொடியான் அருளாய கவசம் உண்டு

முனைவர் பாலின் சீனிவாசன், சென்னை, இந்தியா.

வேலாயுதன் சங்கு சக்ராயுதன் விரிஞ்சன் அறியாச்
 சூலாயுதன் தந்த கந்தசுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
 காலாயுதக் கொடியான் அருளாய கவசமுண்டு என்
 பாலாயுதம் வருமோ யமனோடு பகைக்கினும்
 கந்தரலங்காரம் - 86

சங்கு சங்கரம் ஏந்திய திருமாலும், பிரம்
 மனும் கண்டறியாதவன் சூலாயுத மூர்த்தியாகிய
 சிவன். அச்சிவன் ஈன்ற கந்தசுவாமி, ஒலி
 பொருந்திய கொண்டையையும், காலே ஆயத
 மாகக் கொண்டு சண்டை செய்வதுமான
 கோழியைக் கொடியாக உடையவன். அம் முரு
 கனது திருவருள் என்னும் கவசத்ததைக் தரித்
 துள்ளேன். ஆதலினால், யமனோடு பகைக்கினும்
 என்பால் யமனுடைய ஆயுதம் வந்து ஊறுபடுத்த
 முடியாது என்கிறார் அருணகிரியார் கந்தர்
 அலங்காரத்தில்.

முருகனுடைய திருவருளும், அவன் திரு
 உருவத்தைத் தாங்கிய உள்ளமும், அவனையே
 நினைத்த சிந்தையும் உடைய அருளாளர்களை
 ஊழும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எமனும் ஒன்று
 செய்ய முடியாது என்ற உறுதிப்பாட்டைக் கந்தர்
 அலங்காரத்தின் வழி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை
 அமைகிறது.

வினையால் தீமை செய்ய முடியாது

முருகனின் திருவடிகளும், அத்திருவடியை
 அழகு செய்யும் சிலம்பும், சதங்கையும்,
 தண்டையும், அவனது ஆறுதிருமுகங்களும்,
 பன்னிரு தோளும், கடம்ப மாலையும் எனக்கு
 முன் வந்து காட்சி கொடுக்கும். ஏனெனில்
 அத்திருவுரு என் உள்ளம் முழுவதும் நிறைந்
 துள்ளது. எனவே, வெளியிலும், நோக்கும் இட
 மெல்லாம் அவனாகவே காணும் மனப்பக்குவ
 நிலையில் என் முன்னே அவன் அருள் திருவுரு
 காட்சி தோன்றும். இவ்வாறு காட்சி கொடுக்கு
 மானால், தீயன நெறியும் நாளும், கோளும்,
 என்னுடைய தீவினைகளும், கொடிய வினையால்
 வரும் கொடிய கூற்றுவனும் ஒரு கெடுதலும்

செய்ய முடியாது என்று உறைப்புடன் கூறும்
 அருணகிரியார்,

நாளென் செய்யும் வினைதானென் செய்யுமெனை
 நாடிவந்த
 கோளென் செய்யும் கொடுங்கூற்றென் செய்யும்
 குமரேசர் இரு
 தாளந் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ்
 சண்முகமுந்
 தோளந் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து
 தோன்றிடினே
 கந்தரலங்காரம் - 38

என்று பாடுகிறார்.

இக்கருத்தினை ஒத்ததாகக் கந்தரந்தாதியில்,

சேயவன் புந்தி வானவாச மாதுடன் சேர்ந்த சொந்தில்
 சேயவன் புந்தி கனிசா சராந்தக சேந்த வென்னில்
 சேயவன் புந்தி பனிப்பானு வெள்ளி பொன்
 செங்கதிரோன்
 சேயவன் புந்தி தடுமாறாவ தரும் சேதம் இன்றே
 கந்தரலங்காரம் - 48

சேய அன்பு உந்தி வன வாச மாதுடன் சேர்ந்த

செந்தில்

சேய வன்பு உந்தி இகல் நிசாசராந்தம சேந்த என்னில்
 சேயவன் புத்தி பனிப்பானு வெள்ளி பொன்

செங்கதிரோன்

சேயவன் புந்தி தடுமாறவே தரும் சேதம் இன்றே

கந்தரலங்காரம் - 48

என்று அருணகிரியார் குறிப்பிடுகிறார்.

வள்ளியின் மீது அன்பு கொண்ட செந்தில்
 நாயகனே அசுரர் குலத்திற்கு எமனே, சேந்தனே
 என்று துதிப் போர்க்குச் செவ்வாய், புதன், பனிப்
 பானு ஆகிய சந்திரன் சுக்கிரன், வியாழன்,
 சூரியன், ஆதித்தனாகிய சூரியன் மகனாகிய சனி
 ஆகிய நவக்கிரகங்களின் வக்கிர புத்தியால் கேடு
 வரமுடியாது என்று இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

முருகனது திருவடிகள், பிரமன் எழுதிய
 தலையெழுத்தையே அழிக்கும் ஆற்றல் உடையது.
 அவ்வாறெனில் தீவினையால் வரும் தீப்பய

னுடைய தலையெழுத்தை எண்ணி ஏன் அஞ்ச வேண்டும். அவனது திருவடிகளைச் சிந்தையில் வைத்து ஏந்தினால் போதும் என்று கூறும் அருணகிரியார்.

சேல்பட்டு அழிந்தது செந்தூர் வயல் பொழில்
தேங்கடம்பின்
மால்பட்டு அழிந்தது பூங்கொடியார் மனம்
மாமயிலோன்
வேல்பட்டு அழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்பும்
அவன்
கால்பட்டு அழிந்தது இங்கு எந்தலைமேல் அயன்
கையெழுத்தே!!
கந்தரலங்காரம் - 401

என்று பாடுகிறார்.

தணிசேகா, என் வினையை உன்னால் மட்டுமே தீர்க்க முடியும். எனவே, வினையத் தீர்தருள் என்று,

ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து உன்
அருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றிலேன் வினை
தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழந் திருத்தணி மாமலை வாழ்
சேவற் கொடி யுடையானே அமரசிகாமணியே
கந்தரலங்காரம் - 105

என்று பாடலில் வேண்டுகிறார் அருணகிரியார்.

திருத்தணிமலை வாழ் முருகா, என் உயிர்க்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து உன் திருவடியை வணங்க நினைக்கவில்லை. ஆயினும் என் வினைகளைத் தீர்த்து அருள்வாயாக என்று இப்பாடலில் வேண்டுகிறார்.

வினையோட விடும் கதிர் வேல்
கந்தரநுபூதி - 40

யமபயம் இல்லை

முருகா, உனது வேலும் மயிலும் துணை இருப்பதால் மரண பயம் இல்லை என்பதை,

மரண ப்ரமாத நமக்கில்லை யாமென்றும்
வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்டே கிண்கிணிமுருள
சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரட்சா
பரண க்ருபாகர ஞானாகர சுர பாஸ்கரனே
கந்தரலங்காரம் - 21

என்ற கந்தரலங்காரம் பாடல்வழி, கூறுகிறார். அருணகிரி நாதர்.

கிண்கிண்கிணி என்ற அணிவிளங்கும் திருவடிகளை உடைய புகழுடையோனே (ப்ரதாப) முருகனே! சசி தேவியாகிய இந்திராணியின் மாங்கல்ய நூலை (தந்து) பாதுகாத்துத் (ரக்ஷபரண) தாங்கின வனே! கிரு பாகரா! ஞானாகரா! (ஞானத்துக்கு உறைவிடமே) தேவனே, ஞான சூரியனே மரணப் ப்ரமாதமாகிய இறப்பு என்ற அபாயம் உன் அடியவர்களுக்கு கிடையாது. ஏனெனில் எப்பொழுதும் உறுதுணையாக ஒளி வீசும் தோகையை உடைய மயிலும், வேலும் உள்ளன என்று மரண பயம் இல்லை என்பதை உறுதிபடுத்துகிறார்.

களவு எண்ணங் கொண்டு எருமைக் கடாவின் மேல் வரும் அந்தகா! உன்னைப் புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்யாமல் நான் விடுவ தில்லை. சூரனை வென்ற முருகன் சந்நிதியில் நிற்கிறேன். உன் பாசக்கயிறு, தண்டாயுதம் முதலிய ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்த வழியைப் பார்த்துப் போ. போகாமல் எதிர்த்தால் உன்னை வெட்டிப் புறம்காண வைப்பேன். இது நிச்சயம். ஞானசக்தி என்ற ஞானவாள் என்கையில் உள்ளது.

முருகனிடம் மெளனோபதேசம் பெற்று ஞான நிலையில் நான் இப்பொழுது உள்ளேன். எமன் என்னிடம் வந்தால், எனது ஞான வாளினைக் கொண்டு அவனது சூலத்தைத் துண்டம் செய்வேன் என்பதை,

தந்தைக்கு முன்னந் தனி ஞான வானொன்று
சாதித்தருள்
கந்தசுவாமி யெனைத் தேற்றிய பின்னர் காலன்

வெம்பி
வந்திப் பொழுது என்னை என் செய்யலாஞ் சத்தி
வாள் என்றினால்
சிந்தத் துணப்பன் தணிப்பருங்கோபத்திரி-

சூலத்தையே
கந்தரலங்காரம் - 69

என்ற பாடல்வழி கூறுகிறார் அருணகிரியார்.

யமனே! முருகனின் வாளும் வேலும் என் தியானத்தில் எப்பொழுதும் உள்ளன. எனவே, என்னிடம் வராதே. வந்தால் உன் உயிரையே மாய்த்துவிடுவேன் என்கிறார்.

மேலும் யமனின் ஆயுதம் கூட என் அருகில் வரமுடியாது. வந்தாலும் ஒன்றும்

செய்ய முடியாது. ஏனெனில் முருகனுடைய திருவருள் என்னுடன் உள்ளதால், எமனோலை ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

முருகனின், திருக்கரமும், வேலும் மெய்த் துணையாக இருப்பதால் நான் காலனுக்கு அஞ்ச மாட்டேன் என்பதை,

சூலம் பிடித்து எமபாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்து வரும் காலன் தனக்கொரு காலும் அஞ்சேன் கடல்மீது

எழுந்த

ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன் வேலுந் திருக்கையும் உண்டே நமக்கொரு மெய்த்

துணையே

கந்தரலங்காரம் - 107

என்று கந்தரலங்காரத்தில் கூறுகிறார் அருணகிரியார்.

ஆக, முருகன் சிந்தையுள் நிறைந்திருக்கும் பொழுது யமபயம் இல்லை. வினையின் வலிமைக்கும் பயமில்லை. இதனையே, அருண கிரியார், கந்தர் அலங்காரத்தில்,

முருகனின் மென்மலர்ப் பாதங்கள் ஊன விழிக்கும் ஞான விழிக்கும் துணை செய்யும். அவன் பன்னிரு திருக்கரங்களில் உள்ள ஆயுதங்கள் வினைக்காட்டை வெட்டி எறிந்து

தூய்மையைத் தரும். திருவடி, ஆகாமியம் எனப்படும். வருவினைகளையும், பன்னிருதோள் சஞ்சித வினைக்குவியல்களையும் பொடியாக்கும். மயில், கன்மங்களை நுகர்வித்து மலபரிபாகம் தரும். அப்பொழுது ஞானத்தை அருளிப் பிறவியை நீக்குவதாக வேல் இருக்கும்.

இதனை,

விழிக்குத் துணை திருமென் மலர்ப்பாதங்கள்

மெய்ம்மைகுன்றா

மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்பு செய்த

பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி வழிக்குத் துணை வடிவேலுஞ்செங்கோடன்

மயூரமுமே

கந்தரலங்காரம் - 70

என்ற கந்தரலங்காரப் பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.

வேலும் மயிலும் நினைந்தவர் தந்துயர் தீர அருள்தரு கந்தா - (திருப்புகழ்- 920)

என்கிறது திருப்புகழ்.

இவ்வாறு கந்தரலங்காரத்தில், முருகனை எப்பொழுதும் சிந்தை செய்யும் அடியவர்களுக்கு வினைத் துன்பமும், எமபயமும் இல்லை என்பதை அருணகிரியார் உறுதி செய்கின்றார்.

Dr. M.Gnanathai

gnanathai.tamil.pcw@gmail.com

முனைவர் மு.ஞானத்தாய் அவர்கள் காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். இவர் இதுவரையில் அறுபதிற்கும் அதிகமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். மறவர் கதைப்பாடல்களில் இனவரையியல் ஆய்வு, உறவுப்பெயர் பழமொழிகள், பழமொழிகள் ஓர் ஆய்வு என்ற நூல்களைத் தந்துள்ளார். இவரது மேற்பார்வையின்கீழ் 7 மாணவர்கள் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்கள். இரண்டு மாணவர்கள் முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். தெய்வத்தமிழ் வளர்த்த கோவில்கள் என்ற தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் ஒன்றை ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்து நடத்தியுள்ளார். மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் முகமாக பல்வேறு நிகழ்வுகளை நடாத்தி வருகிறார்.

குற்றாலமலை - திருமலை முருகன் தலவரலாறு

முனைவர் மு. ஞானத்தாய்

தலைவர், தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி, சின்னகாஞ்சிபுரம், இந்தியா.

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள்
கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை அழைப்பார்
ககனசித்தர் வந்து காயசித்தி விளைப்பார்,
தேனருவித் திரையெழும்பி வானின் வழி ஓழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும்
வழுகும்.
கூனலிவிளம் பிறைமுடித்த வேணி அலங்காரர்
குற்றாலத்திருகூட மலைஏங்கள் மலையே
(தி.கு.கு.பா.ஏ.53 ப,ஏ.33)

என்று குற்றால மலையின் சிறப்பைக் குறத்தி
வாயிலாக திருகூடராசப்ப கவிராயர். திருக்
குற்றாலக் குறவஞ்சியில் நவில்கிறார்.

இத்தகைய சீரும். சிறப்பும் பெற்று இலங்கும்
மலைமேல். குமரன் குடிகொண்டு தன்னிடம்
வரும் பக்த கோடிகளுக் கெல்லாம் முக்தி வாழ்வு
நல்கி வருகிறார், அத்தகைய மலை திருமலை,
அம்மலையின் வரலாறு, சிறப்பு, விருட்சம்,
கீர்த்தி, தீர்த்தம், திருமலைக் குமரன் பற்றி
எழுந்துள்ள பனுவல்கள். அவர் செய்த ஆறபுத
நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை விவரிப்பதே
கட்டுரையின் நோக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

தலவரலாறு

திருமலைக்கோயில் வரலாறு மற்றும்
தொன்மை பற்றிப் பல்வேறு வாய்வழிச் செய்
திகள் கூறப்படுகின்றன, முருகதாசர் என்பவர்
எழுதிய திருமலைத் தலபுராணத்தில் பின்வரும்
செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

திருமலையில் அமைந்துள்ள ஆதிகாளி
கோவிலின் ஆதி அர்ச்சகராக இருந்த
பூவன்பட்டர் என்ற அடியாரின் கனவிலும்
பந்தளராஜா கனவிலும் ஒரே செய்தியை முருகன்,
கனவில் தோன்றி தெரிவித்து முருகன் மறைந்து
விட்டதாக அறிகிறோம்.

ஆன்பனே யானும் பந்தளத்தருகாகப் பூவில்
மன்புளி யாற்றுக் கோட்டைதனிலே வாழுகின்றேன்

இன்பமா யெளைக் கொண்டிந்தத் திருமலையினில்
துன்பமே தோன்றா வென்றுஞ் சுகமடைந்
திருப்பாயென்றார்

அடையாளமாக எறும்புக்கூட்டம் நின்று காட்டும்
என்பதை

ஏன்றிட நீரங்கே தானிருக்கு மவ்விடத்தைக் காண
ஓற்றடையாள மென்னவுரையென ஏறும்புக்கூட்டஞ்
சென்றங்கு நின்று போகுஞ் செய்தியீதரசனுக்கு
மின்றங்கு புகன்று வந்தே மென்னமும் -
விழந்தபின்னர்

எனத் திருமலை முருகன் தலபுராணம் கூறுகிறது,
கனவில் முருகன் இட்ட கட்டளையை ஐற்று
பூவன் பட்டரும் பந்தளமன்னரும் முருகன்
சிலைபுதைந்து கிடந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்து
எடுத்து வந்து திருமலையின் மேல் வைத்தனர்.
இதனை 'மொட்டலர் குவளைப் பொய்கைக்
கருகினிற் கொண்டு வைத்தார்' என்று திருமலை
புராணம் கூறுகிறது.

கோட்டைத்திரடு

முருகதாசர் அவர்கள் எழுதிய திருமலைக்
கோயில் தலபுராணத்தில் திருமலை முருகன்
திருவுருவச்சிலை பண்பொழியிலிருந்து சுமார்
மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அச்சன்
கோவில் செல்லும் சாலையிலுள்ள கோட்டைத்
திரடு ஏன்னும் இடத்தில் (புழுதியாற்றுக்
கோட்டை) அனுமன் நதிக்கரையிலிருந்து பூவன்
பட்டர் மற்றும் பந்தளமன்னரால் கண்டுபிடித்து
திருமலை என்னும் குன்றின்மேல் குவளைப்
பொய்கையினருகில் வைத்து பிரதிஷ்டை செய்து
வழிபட்டு வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
(திருமலைக்கோயில் தலவரலாறு ப.எ.11)

திருக்கோயில் இருப்பிடம்

குமரக்கடவுள் குடி கொண்டிருக்கும் இத்
திருமலைக் கோவில். திருநெல்வேலி மாவட்டம்
செங்கோட்டை வட்டத்தில் பண்பொழி எனும்
ஊரின் மேற்கே சுமார் மூன்று கிலோ மீட்டர்

தொலைவில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் இயற்கை எழில் மிக்கக் குன்றின் கீழ் அமைந்துள்ளது.

பெயர்க்காரணம்

திரு என்ற சொல்லிற்கு ஆழகு என்றும், திருமகள் வாசம் செய்யுமிடம் என்றும் பொருள் உண்டு, ஆழகான எழில் மிக்க மலையைக் கொண்டுள்ளதால் இத்தலம் "திருமலை" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மேற்கு தொடர்ச்சிமலை. காவியமலை என்னும் இரண்டு மலைகள் இம்மலையுடன் இணைவதால் திரிகூட மலை என்றும் கூறுவர்.

கோயில் அமைப்பு

இத்தலம் 400 அடி உயரமுள்ள அழகிய குன்றின் மேல் அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் குமரன் இளமைக் கோலத்துடன் குடிகொண்டிருக்கிறார். இச்சன்னதியைச் சென்றடைய 544 படக்கட்டுகள் ஊள்ளன, "ம்" என்ற பிரணவ மந்திரத்தின் மாதிரியாக இருப்பது இம்மலையின் சிறப்பாகும்.

பூஞ்சுனை

திருமலையின் மீது அமைந்துள்ள இச்சுனையில் ஆண்டு முழுவதும் நீர்நிறைந்து காணப்படும், நாள்தோறும் குவளைமலர்கள் பூப்பதால் பூஞ்சுனை எனப் பெயர்பெற்றது, சப்த கன்னியர்கள் வாசம் செய்யும் இச்சுனை தரைமட்டத்திலிருந்து 400 ஆடி உயரமுள்ளது, இச்சுனையின் தீர்த்த நீரால்தான் நாள்தோறும் திருமலை முருகனுக்கு அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது.

தலவிருட்சம்

திருக்கோவில்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தல விருட்சங்கள் உண்டு, இத்திருமலைக்கோயில் தலவிருட்சம் புளியமரமாகும்.

மண்டபங்கள்

மணிமண்டபம்

900-ஆம் ஆண்டில் இருந்த மன்னர் பெருமாள் நூலிலிருந்து இம்மணிமண்டபம் கட்டியவர் அம்பலவாண முனிவரென்ற ஒரு சைவப்பெரியார் என அறிய முடிகிறது.

சுனைகரை மண்டபம்

சோபன அன்னச்சத்திரம். நாலுகால் மண்டபம் போன்றவற்றை. கி.பி, 1729 - 1751 வரை இருந்த குறுநில மன்னர்களாகிய வடகரை இதிக்கத்தார் கட்டி முடித்ததோடு பல திருப்பணிகளையும் செய்து முடித்ததாக அறிய முடிகிறது.

பசு மண்டபம்

வடகரை அரசி தான் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை வழங்கி பசு மடம் கட்டியுள்ளார், அது இப்போது உச்சி விநாயகர் கோவிலுக்குப் பின்பக்கம் பார்த்த மடமாக இலங்குகிறது.

பிற மண்டபங்கள்

கி.பி. 1752 முதல் 1760 க்குள் பண் பொழிலில் திருமலைக்குமரனுக்குத் தேர் செய்வித்து மகோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறும் வண்ணம் வடகரையாரால் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. சக்கிரவாரந்தோறும் ஏழைகளுக்கு அரிசி கொடுப்பதற்காக சக்கிவார மண்டபம் கட்டப்பட்டுள்ளது. வள்ளல் பிச்சைப் பிள்ளை கட்டிய தைப்பூச மண்டபம், வள்ளியம்மை மடம், இதிமடம், சொக்கநாதன் மடம், சுனைக்கரையில் வசந்த மண்டபம் இன்னோரன்ன மடங்கள் இருந்ததாகக் காண்கிறோம்.

இறுதியாகக். கோவிலின் திருப்பணிகள் அனைத்தையும் குமரனருளால் செய்து நிறைவேற்றிய பெருமை அச்சன்புதூர் சிவகாமித் தாயார் அவர்களையே சாரும், மாயபுரம் கிராம சாசனத்தை சிவகாமி அம்மையாருக்குக் காசிகண்ட பாரக்கிரம பாண்டியன் அளித்துள்ளார், மயிலப்பன் கொடுத்த 150 கோட்டை நிலங்களையும் அதைச்சார்ந்த இதர சொத்துக்களையும் மீட்டெடுத்த பெருமைக்குரியவர் அம்மையார் அவர்களே. குமரன் குழந்தையாகக் காட்சி கொடுத்து அம்மையே என்ற அழைப்புக் குரியவரும் இவரே.

இறைவனின் முழுக்காட்டிற்குத் தாலிவிற்று திட்டிவாசல் கட்டி முருகனருளைப் பெற்று உலகப் புகழ் பெற்ற புரட்சிப் பெண்ணும் சிவகாமித் தாயாரே இவர், இதனை சுப்பையா கவிஞர் எழுதிய பாடல் மூலம் அறியலாம்,

நரைதிரை மூட்டி வந்து

நடைதடு மாறும் காலம்

ஊரை செய்தி மேற்கு வாயில்

உண்டுபண் என்றே என்னை

புரையின்றி முடிவு செய்யப்

பொருட் கென செய்வே னென்ன

விரைவினில் தாலி விற்று

விரும்பிய செய்வாய் என்றான்,

நன்றிது சொன்னாய் மைந்தா.

நடக்கட்டும் மனம்போ லென்று

தந்துணை இசைவு பெற்று

தகுந்ததோர் தொகைக்குவிற்று

முன் சொன்ன வாயில் கட்டி

முருகவேள் முழுகாட்டிற்கு

நன்னீரும் கொண்டு செல்ல

நல்லதோர் வழியே செய்தாள்

(திருவருட் செல்வர் சிவகாமி ஆம்மையார்

ப,எ,69-70)

பகடை மண்டபம் - பச்சேரி மண்டபம்

திருமலை அடிவாரத்தில் விநாயகர் வீற்றிருக்கும் வல்லமை மண்டபத்திலிருந்து. படியேறத் தொடங்குமிடத்தில் வலது பக்கம் பச்சேரி மண்டபமும் இடது பக்கத்தில் பகடை மண்டபமும் அமைந்துள்ளது. அக்காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் கோவிலுக்குள் நுழைய அனுமதி வழங்கப்படவில்லை, முழுகலை பாதம் இவ்விடத்தில் அமைய அங்கே குமரனை வணங்கி அருள் பெற்றதாக வரலாறு அறிவிக்கிறது, தற்போது இந்நிலை மாறியுள்ளது.

முக்கிய சன்னதிகள்

வல்லமை விநாயகர் சன்னதி, ஊச்சி பிள்ளையார் சன்னதி, ஊத்தண்ட வேலாயுதம் சன்னதி, திருமலைக்காளி சன்னதி, இடும்பன் சன்னதி, காலபைரவர் சன்னதி என்று பல சன்னதிகள் மிகச் சிறந்த சன்னதியாகத் திகழ்கின்றன.

காலபைரவர் சன்னதி

திருமலைக்கோயிலின் உள்பிரகாரத்தில் வடகிழக்கில் உசானத்தில் தெற்கு நோக்கி காலபைரவர் சன்னதி அமைந்துள்ளது, 5.5 ஆடி உயரமுள்ள கம்பீரமான தோற்றத்துடன் பைரவர் இங்கு காட்சியளிக்கிறார், இத்தகைய அமைப்பிலான சன்னதி வேறெங்கும் காண முடியாத ஒன்றாகும், சிவனுடைய தொண்டையின் சங்குப்

பகுதியிலிருந்து உதித்ததால் சிவ அம்சமாக விளங்குகிறார் ஒவ்வொரு தேய்பிறை அஷ்டமியிலும். சிறப்பு அபிஷேகங்களும் ஆராதனைகளும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெறும்.

திருவிழாக்கள்

திருமலையில் குடிகொண்டிருக்கும் குமரக் கடவுளுக்கு நாள்தோறும் எட்டுக்கால பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. பண்பொழில் மக்களால் சிறப்பான விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

வசந்தத் திருவிழா

சித்திரை மாதம் வசந்தத்திருவிழா திருமலையில் ஐந்து நாட்கள் மிக விமர்சையாக நடைபெறும். ஐந்து நாட்களும் உற்சவரை அலங்கரித்துத் திருமலையின் வெளிப்பிரகாரத்தில் வலம் வரச்செய்து விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

விசாகத் திருவிழா

எ ல் ல ர த் த ல ங் க ளி லு ம் முருகக்கடவுளுக்குச் சிறப்பாக வைகாசி மாத விசாக நட்சத்திரத்தில் விழாக் கொண்டாடுவர், இத்திருமலைக் குமரனுக்கும் மக்களால் விசாகத்திருவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

கந்த சஷ்டித்திருவிழா

திருமலைக் கோயிலில் ஆண்டு தோறும் கந்த சஷ்டி திருவிழா எக்கோவிலிலும் இல்லாத சிறப்பான கொடியேற்றத்துடன் ஆகமவிதிப்படி ஆரம்பமாகும். முதல் இரு நாள் திருமலையில் குமரனுக்கு விசேஷ அலங்கார ஆராதனை செய்யப்படும். ஏழாம் நாள் முருகக்கடவுளை மலையடிவாரத்திலுள்ள வண்டாடும் பொட்டல் என்னும் இடத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்து முருகனும் சிவனும் ஒன்றே என்ற கருத்திற்கிணங்க முருகப்பெருமானை நடராஜராக அலங்காரம் செய்து முப்பத்திரண்டு தீபாரதனைகளுடன் சிறப்பான வழிபாடு செய்யப்படும். அன்றைய தினம் சூரனை அழிக்க உறுதுணையாக விளங்கிய படை வீரர்களுக்கு அன்னம் வழங்கும் விதமாக திரளச்சோறு என்னும் அறுசுவை உணவு அங்கு குழுமியிருக்கும் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்கப்படும், பிரளச்சோறு உண்பவர்களுக்கு உற்ற பிணி நீங்கும் என்பது இங்குள்ள மக்களின்

அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக உள்ளது.

எட்டாம் நாள் எல்லாக் குமரத்தலங்களைப் போன்று வண்டாடும் பொட்டல் என்னும் இடத்தில் சூரசம்ஹாரம் சிறப்பாக நடைபெறும். ஒன்பதாம் நாள் தேரோட்ட நிகழ்ச்சியும், பத்தாம் நாள் தீர்த்த வாரியுடன் சிறப்பாக நடைபெறும்.

தைப்பூசத் திருவிழா

பண்பொழி அருள்மிகு அறம் வளர்த்த நாயகி சமேத நகரீஸ்வரமுடையார் ஆலயத்தில் ஆண்டு தோறும் தை மாதத்தில் 10 நாட்கள் சிறப்பாக நடைபெறும், முதல் நாளன்று முருகப் பெருமானின் உற்சவமூர்த்தி திருமலையிலிருந்து பண்பொழில் நகரின் மேற்கு எல்லையான ஐந்து புளியிலுள்ள எஸ்.கே.பாலசுப்பிரமணியத்தேவர் மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி அங்கிருந்து மேள, தாள, தாரை, தப்பட்டைகள், ஆட்டம், பாட்டத்துடன் வெகு விமரிசையாக பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் சூழ ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டு நகரீஸ்வரமுடையார் கோவில் அன்னக் கொடியேற்றத்துடன் தொடங்கும். இங்கு ஏற்றப்படும் அன்னக் கொடியில் அன்னம் மற்றும் மயில் உருவம் அமையப்பட்டிருக்கும். கொடிக் கம்பம் மூங்கிலாலானது உயரம் 90 அடி முதல் 100 அடியாகும், இக்கோயிலின் சிறப்பு மிக்க திருவிழா இத்திருவிழா.

மாசி மகத்திருவிழா 10 நாட்களும். பங்குனி உத்திரத்திருவிழா, கார்த்திகை மாதம் கடைசி திங்கட்கிழமை தெப்பத்திருவிழா போன்ற விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெறும்.

நாள் கதிர் திருவிழா

இக்கோயில் அமைந்துள்ள பகுதியில் வாழும் மக்களின் முக்கியத் தொழில் விவசாயம் ஆகும். இங்குள்ள வேளாண் பெருமக்கள் நாள் கதிர் என்னும் விழாவை சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்.

பண்பொழியிலுள்ள இக்கோயிலுக்குப் பாத்தியப்பட்ட வயலில் நெல் முற்றியவுடன் திருமலையிலுள்ள கந்த பெருமானின் வேல் அதிகாலை நான்குமணியளவில் வயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு பூசைகள் செய்யப்படும், (சுற்றுவட்டாரப் பெருமக்கள்) அவ்வயலில் வளைந்து முற்றியிருக்கும் நெற்கதிர்களைக்

கைப்பிடியளவிற்கு அறுவடை செய்து வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று வீட்டிலிருக்கும் அரிசியைக் கலந்து பொங்கலிட்டு முருகக் கடவுளை வணங்கி குடும்பத்தாருடன் உண்டு, உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ்வார். இத்திருவிழா எங்கும் காணப்படாத சிறப்பானதொரு விழாவாகும்.

திருமலைக் குமரனின் சிறப்புகள்

நான்கு கரங்கள் பனிசுரங்கள் அல்ல

திருமலைக் கோவிலுள் குடிகொண்டிருக்கும் குமரக்கடவுளுக்கு நான்கு கைகளே உள்ளன. ஆறுமுகமென்று அழைக்கப்பெறும் முருகப் பெருமானுக்கு பன்னிரு கைகள் இருக்க வேண்டுமென்ற சிறப்பிலிருந்து மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறார். மலைக் குமரன் மேல் நோக்கிய இடது கையில் சக்தி ஆயுதமும், மேல்நோக்கிய இடது கையில் வச்சுராயுதமும், கீழ் நோக்கிய வலது கையில் அபயக்கரமும், கீழ் நோக்கிய இடது கையில் சிம்மகர்ண முத்திரையுடன் நின்ற கோலத்தில் தோற்றமளித்து ஆனைத்துயிர் களுக்கும் அருள்பாலிக்கிறார். இத்தோற்றம் வேறு எந்த முருகன் கோயிலிலும் இல்லாத சிறப்பாகும். இக்கோயிலில் மற்ற கோயில்கள் போன்று பள்ளியறையில் சுவாமியைப் பாதுகை செய்வது கிடையாது, மூலவருக்குப்பால், பழம் ஊஞ்சலுடன் சயனப்பூசை செய்யப்படுகிறது.

அகத்தியர் வணங்கிய முருகன்

சிவபார்வதியின் திருமணம் இமய மலையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் பூமியின் வடதிசை தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்து இதைச் சமன் செய்வதற்காக அகத்திய முனிவரை சிவபெருமான் தென்திசை பொதிகை மலைக்கு அனுப்பி வைத்தார், அவ்வாறு வரும் வழியில். முதல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய தமிழ் வளர்த்த கும்பமுனியாகிய அகத்தியர் தமிழ்க்கடவுளாகிய முருகனை வணங்கி இன்புற்ற தாகத் திருமலைத்தலபுராணம் குறிப்பிடுகிறது.

நாவைத்தந்து நல்லருள் புரிந்த முருகன்

இடைகால் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த திரு. குத்தாலிங்க ஆசாரி என்பவர் தனக்கும் தன் மகனுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த தீராத வயிற்று நோய் குணமானால் தன் நாவைக் காணிக்கை செலுத்து வதாகத் திருமலை முருகனிடம் வேண்டி சுகம் கிடைத்தது, தான்வேண்டியபடி அருள் பாலித்த

முருகனுக்குக் காணிக்கையாக நாவை அறுத்து வழிபட்டார், சில வாரங்களுக்குப்பின் அவர் நாவும் வளர்ந்து இயல்பாகப் பேசினார். இந் நிகழ்வு மக்களிடம் பெருந்தாக்கத்தையும். திருமலை முருகனை நம்பினோர் கெடுவதில்லை என்ற நம்பிக்கையும் வளர்த்தது.

சிவகாமித் தாயாருக்கு நிகழ்த்திய ஆற்புதம்

சிவகாமி அம்மையாரின் முயற்சிகள் அனைத்தும் செவ்வனே நிறைவேற முருகன் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவந்து உதவி வந்த பாங்கினை அறியலாம், திருமலைக்கோயில் திருப்பணிகளுக்காக காற்றுண்களை பனைநார் வடத்தைக் கொண்டு யானைகள் இரண்டின் மூலம் இழுக்கச் செய்யும் பணியிடையே நாரற்றுந்து கற்றுண், ஊருண்டு வருகையில் தன் தலையால் கற்றுணைத் தடுத்து நிறுத்தி ஆபத்து வராமல் பாதுகாக்க முருகன் அருள் பாலித்த விதத்தினை மக்கள் உணர்ந்தனர், ஊடல் சிலிர்த்தனர். அதனை அச்சன்புதூர் கவிஞர் சுப்பையா

திருக்கல்லை வடத்தில் கட்டி
யானையோ டிருப்பர் ஒத்து
யானைக்கு நிகரே நின்று
திருப்பணி செய்த கல்லை
திருத்தொண்டார் ஒன்றுகூடி
இறுகவே வடத்தால் கட்டி
இழுக்கையில் அறுந்து பேரி
வருகின்ற வேகம் கண்டும்
வாழ்நாளை மதித்திடாமல்
ஒருத்தி தன் தலையால் தாங்கி
உரைப்பாளாம் முருகா வென்று
(திருவருட்செல்வர் சிவகாமி ஆம்மையார்
(ப.ஏ,51-52))

பாடிப் பரவசப்படுகிறார், பக்தர்களையும் பரவச மூட்டுகிறார்.

திருமலை முருகன் பற்றிய பனுவல்கள்

திருமலைக் குமரன்பால் அளவில்லா பக்தி கொண்ட அடியார்களும் புலவர்களும் அவரைப் புகழ்ந்து பனுவல்கள் புனைந்துள்ளனர், அருண கிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய, திருப்புகழ், திருமலை ஆண்டவர் குறிஞ்சி - ஆசிரியர் தெரியவில்லை.

திருமலையமக வந்தாதி நெல்லையப்பக்

கவிராச பண்டாரமவர்கள் இயற்றியது. திருமலைக் குமாரசாமி திருப்புகழ் - கவிக்கொண்டல் சங்கரபாண்டிய பிள்ளை பாடியது - திருத்தல புராணம் - முருகதாசர் பாடியது, திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் - கவிராசபண்டாரத்தையர் இயற்றியது. திருமலை முருகன் பள்ளு - பெரிய கவிராயர் பாடியது, சுப்பையா கவிதை புனைந்துள்ளார். இப்பல பனுவல்கள் வாயிலாக பார் போற்றும் திருமலை முருகன் புகழோங்கி வளர்கிறது எனில் மிகையாகாது.

கருத்துரை

திருமலை முருகன் தலவரலாறு, திருமலை முருகன் திருதலத்தில் காணப்படும் மணிமண்ட பங்கள், திருமலை முருகனின் சிறப்புகள் அற்புதங்கள் விழாக்கள் அவன்பால் இயற்றிய பக்திப் பனுவல்களென இக்கட்டுரை பல விதமான கதம்பமணம் கமழும் மாலையாகத் தொடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

பக்தி மணம் நுகர்க.

மலைமுருகன் அருள் பெறுக.

பார்வை நூல்கள் ஆசிரியர்

1. திருக்குற்றால தலவரலாறு - சி.சண்முகநாதர்.
2. ஆருள் திருஇலஞ்சி குமாரர் கோவில் வரலாறு - கோவில் வெளியீடு.
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பூவண்ணன்.
4. கந்த சஷ்டி கவசம் மூலமும் ஊரையும் - பூர் சுப்ரமணிய அஷ்டோத தரசத நாமவாளி.
5. சிறந்த செல்வம் - திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்.
6. பாரதியார் கவிதைகள் - கி,சந்தரமூர்த்தி.
7. திருமலைக் குமாரசுவாமி திருக்கோயில் பண்பொழி தலவரலாறு - மருதராகினி.
8. திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்பண் - கவிராச பண்டாரத்தையர் .
9. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி - திரிகூடராசப்ப கவிராயர்.
10. திருத்தலபுராணம் - முருகதாசர்.
11. முருகன் ஆல்லது ஆழகு - திரு.வி.க.

Mrs. Selvaranjini Sivapiragasam

sivaselva2014@gmail.com

யாழ்ப்பாணம் கரணவாய் எனும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர், பாடசாலையொன்றில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் கலைமாணி பட்டமும், பேராசிரியர் விசாகரூபன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் முதுகலைமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். பாடசாலை மட்டங்களில் நடைபெறும் சமயம் தொடர்பான நிகழ்வுகள், போட்டிகளில் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் ஒரு செயற்பாட்டாளராக உள்ளார்.

கோயில்கள், விழாக்கள், அடியார்கள், அருளாளர்கள், மந்திரங்கள், உபாசனைகள், நேர்த்திக்கடன், காவடி, வாழ்வியல் என்பவற்றில் முருகப்பெருமான்

திருமதி. செல்வராஞ்சினி சிவப்பிரகாசம், தமிழாசிரியர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை

இத் தலைப்பு ஒரு நீண்ட தலைப்பாக இருந்தாலும் இத்தலைப்பை அறிவுறுத்துவது என்னவோ முருகன் வழிபாடு கூர்ந்து பரந்து (அகன்று ஆழ்ந்து) வேலாக எமக்கு பக்தி நூலாக எம்முள் விரவி இருக்கின்றது. இத் தலைப்பு நுனிந்து நோக்குகின்றபோது இதற்கு ஒரு அறிமுகம் கூறும்போது மயூரத்தில் பறந்து வினாடிக்குள் உலகை பறந்து அளந்து வந்த முருகனை எவரும் நினைப்பார். முருகு, அழகு, இளமை, பெருமை, அருமை என பொருள் வளர்ந்துகொண்டே செல்லும். அவரின் பெருமை குக்கிராமம் தொட்டு பட்டினங்கள், நகரங்கள் எங்கும் ஏரகசெட்டியென்னும் முருகப் பெருமானின் பக்தி வியாபாரம் கண்டம் விட்டு கண்டம் எல்லாம் உயர்ந்திருக்கும். திவ்விய ஆலயங்கள் பிரணவ மணி ஓசையால் அனைத்துலகும் வியாபித்திருப்பதை நாம் உணருகின்றோம். அந்த வியாபகத்தில் ஒரு வியாபியாக கூறாக இக்கட்டுரை மலருகின்றது.

உலகில் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி மூத்தகுடி சைவத்தமிழ் குடி நாகரிகத்திலும் பண்பாட்டிலும் ஒழுக்க நெறியில் தலை சிறந்தவர்களாக சைவத் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தனர். புராதன காலம் தொட்டே கடவுள் வழிபாடும் இடம்பெற்று வருகின்றது. "கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கக் கூடாது" என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இன்று உலகெங்கும் கோயில்கள் பரவி காணப்படுகிறது. முருகனது வழிபாடு நிகழும் ஆலயங்கள் ஈழத்திலும் பெருமளவில் உள்ளன. முருகனது திருக்கரத்தில் விளங்கும் ஞானவேல் முருகப் பெருமானின் துணையை அவனது வேலன் வழிபாட்டால் அடியவர்கள் பெறுவர்.

மாவிட்டபுரம், நல்லூர், மண்டூர், செல்வச் சந்நிதி போன்ற ஆலயங்களில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த வழிபாட்டு முறைகள் உள்ளன. கந்தனுக்கு மந்திரபூர்வமான வழிபாடும் மந்திரங்

களின்றி பக்தி பூர்வமான வழிபாடும் உள்ள தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தில் வேலன் வழிபாடு சிறப்பாக உள்ளது. கதிர்காமத்தோடு ஒத்த பூசை முறை, மட்டக்களப்பு மண்டூர் கந்தசுவாமி கோயிலிலும் செல்வச் சந்நிதியிலும் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையில் முருக வழிபாடு மிகத் தொன்மையான காலம் முதல் நிலவி வருகிறது. கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர், திருக்கோயில் ஆகிய பிரசித்தி பெற்ற முருக தலங்களிலெல்லாம் வாயைத் துணியாற் கட்டி மெளனபூசை செய்யும் முறை காணப்படுகின்றது. ஆகம முறைக்கும் மடாலய முறைக்கும் இடைப்பட்ட பூசை கிரியைகளே நல்லூரில் நடைபெறுவன. ஸ்ரீலபநீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் இவற்றை ஆகம முறையில் வழிப்படுத்த முனைந்தும் இனிது நடைபெறவில்லை. வடமராட்சியிலும் அறுபடை கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன பொலிகண்டி (கந்தவனம்), நெல்லியடி தடங்கன் புளியடி, அந்திரான் முருகன், கப்பூது (கந்தன்), உபய கதிர்காமம், முதலைக்குழி முருகன் என்பன வாகும். விழாக்கள், திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள் மிக சிறப்பாக இடம்பெற்று வருகின்றது.

முருகப் பெருமானின் விசேட தினமாக கார்த்திகை மாத கார்த்திகைத் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. திருக்கார்த்திகை தினத்தில் ஆலயங்கள் தோறும் சொக்கப்பானை கொழுத்தி மகிழ்வார். சொக்கப்பானை பற்றி சைவசமயப் புண்ணிய காலம் என்ற நூலில் த. சுப்பிரமணியர் அவர்கள் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

சுட்டப்பனை என்னும் சொற்றொடர் திரிந்து சொக்கப்பானை என வழங்குகிறது. சுட்கம் என்பது வரசி, உலர்ந்த தென்னை, பனை, கமுகு, வாழை இவற்றில் தண்டிகைத் தீப தண்டமாகக் கோயில் சந்நிதானத்தில் நட்டு உலர்ந்த பனையோலை முதலியவற்றால் விமானம்

போல உயரமாக மூடிக்கட்டிய சொக்கப் பானையில் அக்கினி மூட்டி அது சுவாலை தெரியும்போது சோதி சொரூபமாகவும் திருவண்ணாமலைத் தீபமாகவும் பாவித்து பக்தர் வழிபடுவர். இந்தச் சொக்கப்பானையின் நடுவே வாழைக்குற்றியொன்றை நட்டு அருகில் மா விளக்குத் தீபம் ஒன்றையும் வைத்து சொக்கப் பானை எரித்து முடிந்தபின் அதனை எடுத்து நிவேதிப்பர். முருகன் ஆலயங்களில் அடியார்கள் பலரும் மாவிளக்கு இட்டு (தேன் தினைமா) ஒற்றைப்படை இலக்கத்தில் அகல் விளக்கு வடிவத்தில் நெய்விட்டு தீபமாக ஏற்றுவர்.

திருக்கார்த்திகை பற்றியும் சொக்கப்பானை பற்றியும் மாந்திரீக பூசணம் சிவபூர் க. சாம்ப சிவக்குருக்கள் அவர்கள் சோதிட மலர் பத்திரிகையில் (1978 கார்த்திகை) எழுதிய கருத்து 'இறைவன் திரிபுர சம்ஹாரம் செய்த தினம் கார்த்திகை தினமான கார்த்திகை நட்சத்திரமாகும். இறைவனின் புன்னகையே அக்கினியாகத் தோன்றியத் திரிபுரங்களை எரித்த பாவனையைக் காட்டவே தீபோற்சவம் என்ற உற்சவம் நடாத்தப்படுகிறது.'

வைகாசி மாத விசாக நட்சத்திரம் முருகனின் அவதார நாள். விசாகம் ஞான நட்சத்திரம் பெளர்ணமியுடன் கூடி வருவதால் வைகாசம் "வைகாசி" என்று பெயர் அமைந்தது. வைகாசி பூரணையை "மதி நாள் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்" என்று போற்றுகின்றது. மணிமேகலை வைணவ அச்சாரியர்களுள் ஒருவராக நம்மாழ்வார் தோன்றியதும் வைகாசி விசாகமே. வடலூர் வள்ளலார் தருமசாலையைத் தொடங்கியதும் இந்நாளில் தான். புத்த பெருமான் பிறந்ததும், ஞானம் பெற்றதும் பரிநிர்வாணம் அடைந்ததும் வைகாசி விசாகத்தில் தான். அதனால் பெளத்தர்கள் இப் பூரணை தினத்தை "புத்தபூர்ணமா" எனக் கொண்டாடுகிறார்கள் (2வது உலக இந்து மாநாடு ப. 420)

புத்த காண்டத்தில் சூரபன்மன் வதைப் படலம் சூரன் போர் விழா பற்றிக் கூறுகின்றது. அதாவது ஆறுநாட் போரும் ஆறு பகைகளை வெல்லுதலைக் குறிக்கும். சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகிய மூவரும், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் தேவர்கள் ஆன்மாக்களையும் முருகப் பெருமான் பரம் பொருளையும் உணர்த்தி நிற்கின்றனர். இவ்

விதம் முப்பொருள் உண்மை விளக்குதலே இப் புராணத்தின் நோக்கமெனலாம். ஆன்மாக்களாகிய நாம் எம்மைத் துன்பத்துள் ஆழ்த்தி நிற்கும் காமம், குரோதம், கோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆறு பகைகளையும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் வென்று ஆண்டவனைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற கருத்தையே ஸ்கந்தஷஷ்டி விரதமும் கந்தபுராணமும் சூரன் போர் விழாவும் வலியுறுத்துகின்றது.

பாம்பன் சுவாமிகள்

அகம்படியர் குடியில் சாத்தப்பப்பிள்ளை என்பாருக்கும் செங்கமலம் என்பாருக்கும் மகனாக 1830 ஆம் ஆண்டு இராமேசுவரத்தை அடுத்த பாம்பனில் பிறந்தார். இவரது இயற் பெயர் அப்பாவு என்பதாகும். இவர் வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் புலமை பெற்று ஆறுமுகனை வழிபட்டு வந்த ஒரு தமிழ்த்துறவி ஆவார். இவருக்கு கந்தர்சட்டிக் கவசம் மிகவும் ஈர்ந்த நூலாகும். இதுவே இவர் பின்னாளில் சண்முக கவசம் இயற்ற தூண்டலாக இருந்தது.

1894 ஆம் ஆண்டு பிரம்பன் வலசை என்ற ஊரில் நிட்டையில் இறங்கினார். 35 நாட்கள் அருந்தவம் புரிந்த நிலையில் இவருக்கு முருகப் பெருமானே உபதேசம் நல்கியதாக இவரது சீடர்கள் நம்புகின்றனர். இவரது கனவுகளில் முருகன் வழிநடத்துவதாகவும் அவர்கள் நம்பு கின்றனர். இவ்வாறான வழிகாட்டலில் அவர் சென்னை சென்றார். அங்கிருந்து பல தலங் களுக்கு சமயப் பயணங்கள் மேற்கொண்டார். 1923 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 27 அன்று சென்னை தம்பு செட்டி வீதியில் சென்று கொண்டிருந்த சுவாமிகள் மீது குதிரை வண்டிச் சக்கரம் இடது கணைக்கால் மீது ஏறியதால் கால் எலும்பு முறிந்து சுவாமிகள் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப் பட்டார். அங்கு தொடர்ந்து சண்முக கவசம் பாடிவந்தமையால் மயில்வாகனத்தில் வந்த முருகன் அருளால் கால் எலும்பு சேர்ந்ததாக அந்த நாள் மயூர சேவன விழா என ஆண்டு தோறும் மார்ச்சு மாதத்தில் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

மே 30, 1929 அன்று சமாதி அடைந்தார். அவரது சமாதி கோவில் சென்னை திருவான் மியூரில் உள்ளது.

அடியார்களில் ஒருவரான முருகனின் அருள் பெற்ற அருளாளராகிய பாம்பன் சுவாமியை அடுத்து அகத்தியாகன் வரலாறு கூறும் அறிவியல் உண்மையை நோக்குவோம்.

படித்தவர் பாமரர் அனைவரும் அகத்தியரை அறிவார்கள். அறு வகை சமயத்தினரும் அகத்தியரைப் போற்றுகின்றனர். குடுவையில் பிறந்த தென்புலம் தாழ்ந்த போது பூமியைச் சமன் செய்து பார்வதி சிவன் திருமணத்தைப் பொதிகையில் கண்டது. காவிரி கொணர்ந்தது போன்று அகத்தியர் தொடர்பான வரலாறுகள் அனைத்திலும் அறிவியல் கூறுகள் பொதிந்துள்ளன.

உலகில் முதல் சோதனை குழாய் குழந்தை அகத்தியர்தான். குடுவையில் கருத்தாகத்து வளர்ந்து வெளிப்பட்டதால் கலயத்தில் பிறந்தோன் (கும்ப சம்பவர்) என்றும் குடமுனி என்றும் கூறுவர். உயிர்கள் தாயின் கருப்பைக்கும் வெளியே கருத்தாகத்து வளர இயலும் என்ற அறிவியல் உண்மை அகத்தியரின் பிறப்பிலேயே பொதிந்துள்ளது. அவ்வாறு செயற்கை முறையில் உருவாக்கப்படும் உயிரினங்கள் தொடக்க நிலையில் இயல்புக்கு மாறான உருவத்தைப் பெற்றிருக்கும் என்பது இயல்பான வளர்ச்சி மேம்பட்ட ஆய்வுகளுக்கு பிறக்க சாத்தியமாகும் என்பது அறிவியல் உண்மை. முதல் சோதனை குழாய் குழந்தையாகிய அகத்தியர் இயல்புக்கு குறைவான உயரமே பெற்றிருந்தார் என்பது இந்த உண்மையை நிரூபிக்கிறது.

அடியாரும் அருளாளருமாகிய அருணகிரி நாதர் பற்றி நோக்குவோம். அருணகிரிநாதர் தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து முருகக் கடவுள் மீது பாடல்கள் எழுதி புகழ்பெற்ற அருளாளர். இவர் சென்னைக்கு அருகே உள்ள திருவண்ணாமலையில் பிறந்தார். இவர் தமிழ்மொழி வடமொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். இவரைப்போல ஆயிரக்கணக்கான பல்வேறு இசை சந்தங்களிலே பாடியவர் வேறு யாரும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். கருத் தாழ்மும் சொல்லழகும் இசைத் தாளச் செறிவும் நிறைந்தவர் பாடல்கள் இவர் எழுதிய திருப்புகழில் 1307 இசைப் பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள் 1088க்கும் மேற்பட்ட அந்த வேறு

பாடுகள் உள்ளன என்று கணித்திருக்கிறார்.

இவருடைய நூல்கள் தேவாரம், திருவாசகம் போல மந்திர நூலாகவும் நாள்தோறும் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்பாடும் நூலாகவும் பக்திவழி பின்பற்றுவோர் கொள்கின்றனர். அருணகிரி உயிரை வெறுத்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்காக திருவண்ணாமலை உச்சியிலிருந்து குதித்தபோது அவரை தன் செங்கையில் ஏந்தி தன் கருணைப் பாதங்களைக் காட்டி ஆட்கொண்டான் முருகன்.

நினைக்க முத்தி அருளும் திருவண்ணாமலையில் அருணகிரி சுவாமிகள் முருகப் பெருமானிடம் "சும்மா இரு சொல்வர்" என்ற மௌன மந்திரோபதேசம் பெற்று நிர்விகற்ப சமாதியில் வீற்றிருக்க முருகன் மயில்மிசைத் தோன்றி "உலகம் உய்யத் திருப்புகழ் பாடுதி" என்றருள் புரிய அருணகிரியார் மறைகளாலும், சாற்றுதற்கரிய தேவநீரது புகழை ஏடெழுத? முழு ஏழையாகிய சிறியோன் எங்ஙனம் பாடுவேன் என்றும் "நாக்கை நீட்டு" என்று வேலின் நுனியால் 'ஓம்' எனும் மந்திரத்தை எழுதினார்.

தமிழர் நிலத்தை ஐந்து வகையாக பிரிந்து இருந்தார்கள். குறிஞ்சி நிலத்திற்கு முருகப் பெருமான் தெய்வமாக அன்றுதொட்டு இன்றுவரை அவனே விளங்கி வருகின்றான். அவனுடைய புகழையும் அவனை வழிபடும் அடியார்களின் தன்மைகளையும் அக்கால தமிழ் மக்கள் எவ்வாறெல்லாம் வழிபட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் பண்டைத் தமிழ்ப் பனுவல்கள் பகருகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் பாட்டும் தொகையுமே யாகும். சங்க நூல்கள் எல்லாம் மறைந்திருந்தாலும் பத்துபாட்டு என்னும் தொகுதியில் அமைந்திருந்த திருமுருகாற்றுப்படை அழியாமல் மறையாமல் அப்படியே இருந்தது. இதன் சிறப்புக் கருதியே பத்துப்பாட்டில் இதை முதலில் வைத்தனர் தமிழ் சான்றோர்கள். முருகப்பெருமான் பக்தி பூண்டு அவன் அருளையும் பெற்ற ஒருவனிடம் முருகப் பெருமானிடம் பக்தி கொண்டு அவனை வழிபட்டால் தன்னைப் போலவே உயர்ந்த நிலையை அடையலாம் என்று அப்பெருமான் கோயில் கொண்ட இடங் களுக்கு அவனை

ஆற்றுப்படுத்துகின்றான். எனவே அந்நூல் திருமுருகாற்றுப்படை எனப் பெயர் பெற்றது.

அவ்வாறு அவன் ஆற்றுப்படுத்தும் முகந்தான் குமரப்பெருமான் உறையும் அறுபடை வீடுகளின் சிறப்பையும் அங்கு வாழும் மக்களின் இயல்புகளையும் அவர்கள் செய்யும் முருக வழிபாட்டையும் மிகவும் தெளிவாகவும் அழகாகவும் கவினுற வடித்துத் தந்திருக்கிறார் நக்கீரர்.

முதல் வீடாகிய திருப்பரங்குன்றத்தைப் பாடும்போது சூரர் மகளிர் எவ்வாறு அவனை வழிபடுகின்றனர் என்று கூறுகின்றார். இதில் சூரர் மகளிரின் உடல் அமைப்பும் அவர்கள் அணிந்துள்ள அணி வகைகளும் மிகவும் சிறப்பாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது படை வீடாகிய திருச்சீரலைவாய் என்று அழைக்கப் பெறும் திருச்செந்தூரிலே அவனுடைய திருக்கோலத்தைக் கூறுகின்றார் நக்கீரர். இங்கு முருகப் பெருமானின் பிணி முகம் என்ற யானையை வாகனமாகக் கொண்டு அதன்மேல் ஆரோகணித்து வருகின்றான். இப் பாடல் இவ்விடத்தில் நினைவுகூரலாம் (திருச்செந்தூரின் கடலோரத்தில் செந்தில் நாதன் அரசாங்கம் என இங்கு ஆறு முகங்களும் பன்னிரு கரங்களின் செயற்பாட்டைத் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது). திருவாவினன்குடி என்னும் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பழனியப்பனைத் தரிசிக்க எல்லோரும் வருகின்றனர் யார் யார்? பாம்புகளை அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட கருடன், நீண்ட கொடியினை உடைய திருமால், முக்கண்களை உடைய சிவபெருமான், ஐராவதம் என்னும் யானையை உடைய இந்திரன், நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவன், தேவ கணங்கள் மற்றும் பலரும் கந்தவேளை வந்து தரிசிக்கின்றனர். நான்காம் வீடாகிய திருவேரகம் என்னும் திருத்தலத்தில் அந்தணர்கள் ஆறுமுகச் செவ்வேளை வணங்கும் முறை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாம் படை வீடாகிய குன்றுதோறாடலில் குறவர்கள் செய்யும் முருக வழிபாட்டை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் நக்கீரர். குன்றினிடத்தே தங்கள் உறவினருடன் குரவைக் கூத்தாடுகின்றனர். (குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம்) நினைவுகூரலாம்.

ஆறாவதாக பழமுதிர்ச்சோலை என்னும்

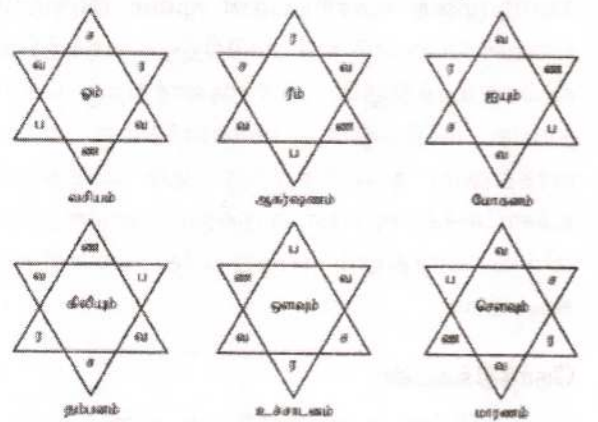
படை வீட்டை நக்கீரர் பெருமான் பிற மக்கள் முருகப்பெருமானை எவ்வாறு வழிபடுகின்றனர் என்று கூறுகின்றார். ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் காட்டிலும் நாற்சந்தி, முச்சந்தி, ஊருக்கு நடுவே பொது இடங்களிலும் முருகப் பெருமான் எழுந்தருள்வார். முத்தமிழினால் வைதாரையும் வாழ வைப்பான் என்று அருணகிரிப் பெருந்தகை கூறியது போல தன்னை வைதவர்களையும் வாழ வைக்கும் கருணைக் கடல்.

முருகன் மந்திரம் இறை வழிபாடு

முருகன் மந்திரம், ஷண்முக மந்திரம் உலகின் பல்வேறு சமயங்களில் மாந்திரீக அடிப்படையிலான வழிபாட்டு முறை வழக்கில் இருந்துள்ளது. இப்போது நடைமுறையில் உள்ளது.

மந்திரம் என்பதற்கு மன்னும் திறம் நிலை பெற்றிருக்கும் திறன் என்று பொருள் கொள்ளலாம். யந்திரம் என்பது மந்திர சக்தி நிலைத்திருந்து இயங்கச் செய்யும் கருவி புலனடக்கத்தோடு இறைவனை மனதில் இருத்தி உள்ளும் புறமும் நிலை நிறுத்தி பூஜிப்பது யந்திர முறை யந்திரங்களை இறைவனின் மறு வடிவாகவே போற்றப்படுகின்றது.

இத்தகைய வழிபாடுகளில் மந்திரீ உச்சாடன சடங்குகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஆக்கல் சக்திகள் தூண்டி விடப்படுவதன் மூலமாக செயல்கள் நிகழாது தங்கள் விருப்பங்கள் நிறைவேறுவதால் இவ் வழிபாடு பலராலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதில்

யந்திரங்கள் எனப்படும் சக்திகள் காகிதத்தில் வரையப்பட்டு கண்ணாடிச் சட்டகத்திற்குள் வைக்கப்பட்டோ மரம் அல்லது உலோகத்தில் கிறல்களாக ஒதுக்கியோ பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஷட்சர மந்திரத்திற்கான யந்திரத்தை அமைக்க குறுக்கும் நெடுக்குமாக ஏழு கோடுகள் வரைந்தால் 36 சிறு கட்டங்கள் கிடைக்கும். அந்தந்த காரியங்களுக்கான வகையில் அந்த கட்டங்களில் எழுத்துக்களை எழுதி அவற்றிற் குரிய கோச மந்திரங்களும் குறிக்கப்படும்.

ஆறெழுத்து மந்திரம்

ச	ர	வ	ண	ப	வ
ஓம்	ரீம்	ஐயும்	கிலியும்	ஓளவும்	சௌவும்
ர	வ	ண	ப	வ	ச
ரீம்	ஐயும்	கிலியும்	ஓளவும்	சௌவும்	ஓம்
வ	ண	ப	வ	ச	ர
ஐயும்	கிலியும்	ஓளவும்	சௌவும்	ஓம்	ரீம்
ண	ப	வ	ச	ர	வ
கிலியும்	ஓளவும்	சௌவும்	ஓம்	ரீம்	ஐயும்
ப	வ	ச	ர	வ	ண
ஓளவும்	சௌவும்	ஓம்	ரீம்	ஐயும்	கிலியும்
வ	ச	ர	வ	ண	ப
சௌவும்	ஓம்	ரீம்	ஐயும்	கிலியும்	ஓளவும்

(இது சிதம்பர சக்கரத்தை நிகர்த்த மந்திரமாகும்)

இவை மேற்குறித்த முறைகளில் எழுதப்படும். இந்த மந்திரங்கள் ஆறு வகையான பணிகளுக்காக மரப்பலகைகளில் எழுதி வைத்து 1008 முறை உச்சரிப்பதன் மூலம் விரும்பிய பலனை பெறலாம் எனப்படுகிறது. வசியத்திற்கு வில்வ மரத்திலும், ஆகர்ஷணத்திற்கு வெண் நாவல் மரத்திலும், மோகனத்திற்கு அலாக மரத்திலும், தம்பனத்திற்கு ஆல மரத்திலும், உச்சாடனத்திற்கு பலா மரத்திலும், மாரணத்திற்கு வில்வ மரத்திலும் எழுதுவதே பலனளிக்கக் கூடியதாம்.

நேர்த்திக்கடன்

இன்று உலகெங்கிலும் உள்ள மக்கள் முருகனுக்கு பல்வேறு முறைகளில் நேர்ந்து நேர்த்திக்கடனை செய்து வருகின்றனர்.

காவடி எடுத்தல், அலகு குத்துதல், பால் குடம் எடுத்தல், முடி இறக்குதல் (மொட்டை அடித்தல்), அன்னதானம் வழங்குதல், தாக சாந்திக்கு தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து (பானகம் வழங்குதல்) மோர்த் தண்ணீர், சர்க்கரைத் தண்ணீர், தேசிக்காய் நீர் போன்றவற்றை கோயில் வாசலிலும் கோயிலுக்கு அண்மித்த இடங்களிலும் பாத யாத்திரையாக வரும் அடியார் களுக்கு கால்நடையாக தூக்குக் காவடி, துலா காவடி, பறவைக் காவடி, பன்னீர்க் காவடி, பாற் காவடி, புஷ்பக் காவடி எடுத்து வரும் அடியார் களுக்கும் ஏனைய மக்களுக்கும் வழங்குகின்றன.

காவடி

முருக வழிபாட்டோடு காவடியாட்டம் தொன்றுதொட்டு இடம்பெற்றுவருகிறது. இடும்பன் என்பவன் சிவகிரி, சந்திரகிரி என்ற மலைகளை காவடி போல தூக்கி வந்தான் என்பதும், தான் தூக்கியது போல காவடி தூக்கி வரம் அடியவர்க்கு அருள் புரிய வேண்டும் என இடும்பன் கேட்டுக் கொண்டானென்பதும் மரபுவழிக் கதையாகும். அவ்வாறே பக்தர்கள் நேர்த்திக்காக காவடி எடுப்போர், கன்னத்திலும், முதுகிலும் வேலும் செடில்களும் குத்தி காவடி ஆட்டம் ஆடுவார்கள். வேல் காவடி, பன்னீர்க் காவடி, சந்தனக் காவடி, சர்ப்பக் காவடி எனப் பலவித காவடிகள் எடுப்பார்கள். முருகன் மலையிலே பெரும்பாலும் வாழ்வதினால் தோளில் தடி வைத்து இரு பக்க நுனியிலும் பார்டுடத்தைக் கட்டி காவிச் சென்றவர்கள், பின் அதை பால் காவடியாக வடிவம் கொடுத்து ஆடும் பழக்கம் ஏற்பட்டது என்பர். தவில் நாடஸ்வர ஓசையுடன் அல்லது பறைமேள ஒலியுடன் ஆடப்படும் இக் காவடி ஆட்டத்திற்கு முருகனைப் பற்றிய இசைப்பாட்டு அவ்வடிவத்தை அழகுபடுத்துவதாக இருந்து வருகிறது. காவடி சைவசமயத்திற்கு கலையாக இருந்த பொழுதும் பிற்காலத்தில் தொழிற் கலையாகவும் திறமை காட்டும் கலையாகவும் மேடையில் ஆற்றுகைக் கலையாகவும் பரிணமித்தது.

காவடிப் பாடல்

சரவணப் பொய்கையில் வேல் முருகையா

நீதானுதித்த வீரனெல்லோ வேல் முருகையா
ஆறு பெண்கள் பாவையல்லோ வேல் முருகையா
அன்பாக உண்டவனல்லோ வேல் முருகையா
சக்தி வடிவேல் எழுத்தாய் வேல் முருகையா
இந்த தலங்கள் எல்லாம் தோற்றுவித்தாய் வேல்
முருகையா.

முருகனுக்குரிய விரதங்கள் பற்றி நோக்குவோம்

முருகப் பெருமானை ஆராதிக்கும் மூன்று முத்தான விரதங்கள் (உபாசனைகள்) விரத நூல்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வார விரதம் (சுக்கிரவாரம்), திதி விரதம் (கந்தசஷ்டி விரதம்), நட்சத்திர விரதம் (கார்த்திகை விரதம்) என அவை அமைகின்றன.

முருகப் பெருமானை வணங்கி அருள் பெறுவதற்குரிய விரதங்களை சிறப்பாக ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராய்வோம். உயிர்களுக்கு வேண்டுவது மூன்று சுகம், இகம், பரம், வீடுபேறு. இந்த மூன்று இடங்களிலும் காத்தருளும் தெய்வம் முருகன். ஆதனால் அப் பெருமான் மூன்று உகரங்களுடன் கூடிய முருகு என்ற சொல்லை உடைய தனிப்பெருந் தெய்வமாக விளங்குகின்றான்.

சுப்பிரமணியக் கடவுளை வேண்டி ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் கைக்கொள்ளப்படும் இந்த விரதம் ஐப்பசி மாதம் முதல் வெள்ளிக்கிழமையில் ஆரம்பிக்கப்படும். உபவாசமிருத்தல் உத்தமம். அது இயலாதவர்கள் பால் பழமாவது, பலகாரமாவது இரவு ஒரு நேரம் கொள்ளலாம். அதுவும் முடியாதவர்கள் ஒரு பொழுது போசனம் செய்து மூன்று வருட காலம் அநுஷ்டித்த பின் விரத உத்தியாடனம் செய்யலாம்.

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் முதலாக (திருக்கார்த்திகை) மாதந் தோறும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் முருகப் பெருமானைக் குறித்துக் கைக்கொள்ளப்படும் விரதம் இது. உபவாசம், உத்தமம். இயலாதோர் இரவில் பால், பழம், பலகாரம் உண்ணலாம். அதுவும் இயலாதோர் பகலொரு பொழுது போசனம் செய்க. பன்னிரண்டு வருடங்கள் இவ்விரதம் அநுஷ்டித்த பின் உத்தியாடனம் செய்யலாம். திருக்கார்த்திகை விரதத்துக்கு இஸ்தமன வியாபகம்

முக்கியம். அதாவது மாலை ஐந்து மணிக்கு மேல் கார்த்திகைத் தீபம் என்று இத் தினத்தில் தீபங்களை ஏற்றி வைத்து சோதி வடிவில் இறைவனை வழிபடுவர்.

கலியுகவரதனும் தமிழ் கடவுளுமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமிக்குரிய மூன்று விரதங்களில் மிகச் சிறந்தது கந்தசஷ்டி விரதம். சைவசமயத் தவர் முக்கியமாகக் கந்த புராண கலாசாரத்தில் திளைக்கும் ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் மக்கள் மற்றெல்லா விரதங்களையும் விட இந்த கந்த சஷ்டி விரதத்தை மிகவும் புனிதமாகவும் பக்தி பூர்வமாகவும் கைக்கொள்கிறார்கள்.

ஐப்பசி மாதத்துத் தீபாவளி அமாவாசையையடுத்த வளர்பிறைப் பிரதமை முதல் ஷஷ்டி யீறாகவுள்ள, சுகபோகங்களையும் தரவல்ல இந்த விரதம் புத்திர லாபத்துக்குரிய சிறப்பான விரதமாகும். 'சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்' என்பது ஒரு பழமொழி. இதற்கு வெளிப்படையான சொற்பொருளை விட கந்தசஷ்டியில் விரதமிருந்தால் அகப்பை யாகிய கருப்பையில் கரு உண்டாகும் என்ற உட்கருத்து முண்டு.

பகல் பன்னிரண்டு நாழிகைக்குக் குறையாமல் பஞ்சமித் திதியும் அதன் பின் ஷஷ்டி வியாபகமும் இருக்கும் நாள் சூரன்போருக்குரியது. பிரதமை திதியில் ஆரம்பமாகும்.

முருக பக்தர்கள் ஒரு கடுந்தவமாகவே இவ் விரதத்தைக் கருதி ஆறு நாட்களும் முழுப் பட்டி னியாக உபவாசமிருத்தல் வழக்கம். முதல்நாள் அமாவாசையன்றே ஒருநேர உணவு உண்டு விரதமாக இருந்து மறுநாளைய உபவாசத்திற்குத் தயார்செய்து கொள்வர். பொதுவாகவே உபவாச விரதம் அநுஷ்டிக்கும் போது முதல் நாளும் மறு நாளும் ஒரு நேர உணவே கொள்ளவேண்டும்.

பிரதமையிலன்று அதிகாலை நீராடித் தூய ஆடை அணிந்து கர்மானுஷ்டானங்கள் முடித்து முருகன் ஆலயம் சென்று அங்கேயே ஆறு நாட்களும் அன்ன ஆகாரங்கள் எதுவுமின்றி இறை வழிபாடு, முருக நாம பஜனை, புராணம் கேட்டல் என்றித்தகைய புனித காரியங்களுடன் அங்கேயே தங்கியிருப்பார். தண்ணீர் கூட அருந்தாது ஆலயத்தில் வழங்கப்படும் பானகம்

மட்டும் அருந்தியிருத்தல் உத்தமோத்தமமான விரதமாகும். ஆலயங்களில் ஆரம்ப தினத்திலேயே தர்ப்பையணிந்து காப்புக் கட்டி சங்கல்ப்பித்து ஆறு நாளும் நோன்பிருத்தல் முறை இறுதி நாளில் தர்ப்பை அவிழ்த்து தர்ப்பையுடன் சேர்த்துத் தாம்பூல தஷணை களுடன் அர்ச்சகரிடம் சமர்ப்பிப்பர். ஏழாம் நாள் அதிகாலையில் நீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றிப் பாரணைப் பூஜை என்று நடைபெறும். விசேஷ பூஜையையும் கண்டு வழிபட்ட பின் மஹேஸ்வர பூஜை செய்து (அடியார்களுக்கு அன்மமிட்டு) பாரணை செய்ய வேண்டும்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றை தொகுத்துப் பார்க்கும்போது குக்கிராமம் தொட்டு பட்டினங்கள் வரையுள்ள கோயில்களை எடுத்து நோக்கும் போது ஆகமம் சார்ந்த கோயிலாக நல்லூர் கந்தசுவாமியும் ஆகமம் சாராத கோயிலாக செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர் திருக்கோயில், கதிர் காமம் என்பனவும் காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அறுபடைக் கோயில்களையும் குறிப்பிடலாம். விழாக்கள் பற்றிப் பார்க்கும்போது கார்த்திகை விழா, வைகாசி விசாக விழா, சூரன்போர் விழா என்பன முருகனுக்குரிய சிறப்பான விழாக்களாகும். முருகனின் அடியார்களாகக் காணப்பட்ட

அகத்தியர், நக்கீரர், ஓளவையார், அருணகிரி நாதர், குமரகுருபரர், பாம்பன் சுவாமிகள், கிருபானந்தவாரியார் என்பவர்கள் அடியார்களாக இருந்து அருளாளராகத் திகழ்கின்றனர். முருகனின் மந்திரம் (சரவணபவ) அறுகோணச் சக்கரம் குறிப்பிடத்தக்கது. முருகனின் அடியார்கள் முருகனுக்கு நேர்த்திக்கடன், காவடி என்பன விழாக்காலங்களில் (செல்வச்சந்நிதி, நல்லூர் போன்ற தலங்களுக்கு) நேர்த்தியாகச் செய்து வருகின்றனர். மனதை உருக்கவல்ல வகையில் பல்வேறு வகையான காவடிகளை தாக சாந்தி நிலையங்கள் அமைத்து நீர்ப்பானம் வழங்குதல் இடம்பெற்று வருகின்றது. முருகனுக்குரிய முத்தான விரதங்கள் சுக்கிரவார விரதம், திருக்கார்த்திகை விரதம், கந்தஷஷ்டி விரதம் என்பனவாகும். இவை அனைத்தினூடாகவும் நாம் முருக பக்தியை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

சைவசமயப் புண்ணியகாலம்

- த. சுப்பிர மணியர்

மாந்திரீக பூஷணம்

சிவபூர் க. சாம்ப சிவக்குருக்கள்

(சோதிட மலர் பத்திரிகை, 1978 கார்த்திகை)

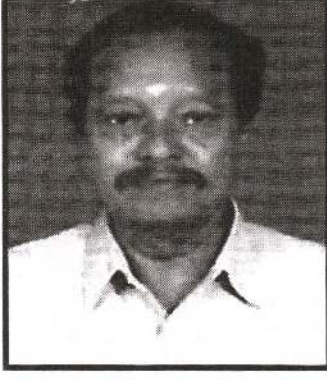
இரண்டாவது உலக மகாநாடு - இலங்கை (பக். 420, பக் 193)

துளிகள் 21 July 2011

படிப்புகள் (18.04.2012) கடைசியாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

முருகன் மந்திரம் (8 June 2012).

Dr. S.Selvaganapathy

karpagamsureshkumar@gmail.com

முனைவர் சண்முக. செல்வகணபதி அவர்கள் திருவீழிமிழலையில் பிறந்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று, திருவையாறு அரசர் கல்லூரியில் முதல்வராகப் பணியாற்றி பணி நிறைவு பெற்றவர். பல்கலைக்கழக நிதி நல்கைக் குழுவின் சிறப்பு நிலைப் பேராசிரியராகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி, தற்போது சென்னை செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் ஆய்வாளராகப் பணிபுரிகிறார். இருபதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். முத்தமிழ்ச்செம்மல், பெரும்பாணநம்பி, குறள்நெறிச் சீலர், குறள்நெறிச் செம்மல் ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இசைத்தமிழ், நாட்டியத் தமிழ் பற்றித் தொடர்ந்து பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்த்தி வருகிறார்.

சந்தத் தமிழ் விரும்பும் கந்தக் கடவுள்

முனைவர் சண்முக.செல்வகணபதி

முதல்வர், அரசர் கல்லூரி (ஓய்வு), திருவையாறு, இந்தியா.

செந்தமிழ்த் தெய்வம் கந்தன். திருமுரு காற்றுப் படையும் பரிபாடலும் இவர் தம் புகழைப் போற்றுகின்றன. அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அனுபூதி, திருவகுப்பு, வேல் மயில் விருத்தப்பாக்கள் கந்தன் புகழ்பாடுவனவாக உள்ளன. இவற்றுள் திருப்புகழ், திருவகுப்புப் பாடல்கள் சந்தத் தமிழ்ப் பாக்களாக விளங்குகின்றன. கந்தக் கடவுள் வழிபாட்டிற்குரிய இசைத்தமிழ்ப்பாக்களாக உள்ளன.

சந்தமார் இன் கவிதையைக் கந்தக்கடவுளே அருணகிரிநாதருக்கு அருளினார். 'முத்தைத்தரு பத்தி திருநகை' எனத் தொடங்கும் பாடல் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல்கள் சந்தப்பாக்கள் ஒவ்வொரு அரை அடியில் அமைந்த சந்த அமைப்புகள் ஏனைய பகுதிகளிலும் அமைந்துள்ளன. அரை அடியில் இறுதியில் தொங்கல் அமைந்துள்ளது. தொங்கல் இலக்கிய முன்னிலைப்பாக்களாக இவை உள.

தற்பொழுது வரை கிடைத்துள்ள 1324 பாக்களில் 1008 சந்தங்கள் உள. வல்லிசை, மெல்லிசை, இயைபு போன்ற வண்ணங்களில் இவை அமைந்துள்ளன. இச்சந்தங்கள் இப்பாடல்களின் தாள அமைதிகளை வரையறுக்கத் துணை நிற்கின்றன. ஐந்தன் தாள அடிப்படையிலும், கலப்பு நிலையிலும் அமைந்துள்ளன. சந்ததாள அடிப்படையிலும் உள.

இத்தகு திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் போல அருணகிரியார் படைத்த திருவகுப்புப் பாடல்களும் சந்தமார் கவிதைகளாக உள்ளன. திருப்புகழினும் செறிவான சந்தங்களைக் கொண்ட பாக்களாக இவை அமைந்துள்ளன. இவ்வகையில் 25 பாடல்கள் உள. இவற்றுள் 18 அருணகிரி நாதர் பாடியவை என்றும் ஏனையவை பிற்சேர்க்கை என்ற ஒரு கருத்து உள. சீர்பாத வகுப்பின் அரைஅடி 8 பகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. $8 \times 8 = 64$ சீர்களைக் கொண்டுள்ளது.

அருணகிரியாரைப் போல் பாம்பன் சுவாமிகளின் பாடல்களும் கந்தன் புகழ் பாடும் சந்தக் கவிகளாக உள்ளன. இத்தகு சந்தப் பாக்களைப் பிற்காலப் புலவர்களும் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். கந்தன் புகழ்பாடும் சந்தக் கவிதைகளால் தெய்வத்தமிழ் வளம் பெற்று வருகிறது. முருக வழிபாடும் செழித்து வளர்கிறது.

செந்தமிழ்த்தெய்வம் முருகன் கந்தன், சேயோன், தண்டாயுதபாணி, சரவணன், குமரன் எனப் பல் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் உறைந்துள்ளான். வள்ளி தெய்வயானையுடன் வேலேந்திய நிலையில் மயிலூர்திப் பெருமானாகக் காட்சி அளிக்கிறார். திருக்கோயில் வழிபாட்டில் வீதி உலா எழுந்தருளும் பஞ்சமூர்த்திகளில் அம்மையப்பனொடு இளமுருகாகக் காட்சியளிக்கிறார். மேலும் மயிலூர்தியில் காட்சி அளிக்கும் கடவுளாகவும் வழிபடப்படுகிறார்.

தொன்மை இலக்கியமாம் பாட்டும் தொகையுமாக அமைந்துள்ள சங்கப்பாடல்களில் போற்றப்பட்டுள்ளார். திருமுருகாற்றுப்படையும் பரிபாடலும் இவர்தம் புகழைப் பாடுகின்றன. தெய்வத்தமிழ் இலக்கிய வரிசையில் கந்தன் புகழ்பாடும் அருணகிரிநாதரின் படைப்புகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. திருமுறைகள், திவ்விய பிரபந்தம் போல் தலந்தோறும் சென்று பாடப்பட்டனவாக உள்ளன. இவற்றில் திருப்புகழ்ப்பாடல்களும், திருவகுப்புப் பாடல்களும் சந்தமார் செந்தமிழின் சிறப்பு மிகு படைப்புகளாக உள்ளன. சந்தத்தமிழின் சொந்தக்காரராகத் திருஞான சம்பந்தர் விளங்குகிறார். திருஞான சம்பந்தர் வழியில் சென்று சந்தத்தமிழைக் கந்தக் கடவுள் வழிபாட்டிற்கு அருணகிரிநாதர் வழிகோலியுள்ளார். இவ்வகையில் திருப்புகழ்ப் பாடல் பெற்ற தலங்கள் என்கிற சிறப்பு நிலையைச் சில தலங்கள் பெற்றுள்ளன.

கந்தக் கடவுளே அருணகிரியாருக்கு அருணகிரியில் சந்தத்தமிழ் பாடும் முறையைக்

கற்பித்தார். செந்தமிழ்த் தெய்வம் தொடங்கிய சந்தத்தமிழை அருணகிரியார் தொடர்ந்தார்.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர னெவோது
முக்கட்பரம மற்றுச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பதுமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேண பா.எண்:6

என்ற சந்தத் தமிழ் தொடங்கியது. இப்பாடலின் அடிமனையனாகச் சந்தம் அமைந்துள்ளது.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான

என்கிற சந்தம் அமைந்துள்ளது. இச்சந்தம் பாடல் அடியின் ½ அடிக்குரியது. இதனை இரண்ட டிக்கும் பொழுது ஒரு அடியின் சந்தம் அமையும். இவ்வகையில் ஏனைய மூன்றடிகளுக்குரிய சந்தப்போக்கு அமையும். முதல் அரையடி சந்தம் ஏனைய பகுதிகளுக்கு அதே முறையில் அமையும். இத்தகு சிறப்பு மிகு சந்த அமைப்பைப் பாடல்கள்தோறும் காணலாம். அரைஅடியின் இறுதியில் 'தனதான' என்ற ஒரு சந்தப்பகுதி தொக்கி நிற்கிறது. ஏனையவை ஒரு நிலையிலும் தொக்கி நிற்பது ஒரு நிலையிலும் ஆக அமைந்து நிற்கின்றன. இவ்வமைப்பால் திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் தொங்கல் பாடல்கள் என்று அழைக்கப் பெறுகின்றன. தொங்கல் இலக்கிய முன்னிலைப் பாக்களாகத் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் உள்ளன.

திருப்புகழ்ப் பாடல்களை வண்ணப் பாடல்கள் என்றும் அழைப்பர். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் பல்வகை வண்ணங்களோடு இசைத்தமிழுக்குரிய ஏராளமான வண்ணங்கள் உள. இவ்வண்ணங்களின் அடிப்படையில் பாடல்கள் பல படைக்கப்பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்தில் தோன்றிய காவடிச் சிந்தில் 'அருணகிரி நாவில் பழக்கம், அந்தத் திருப்புகழ் முழக்கமும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

கிடைத்துள்ள 1324 திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் 1008க்கும் மேற்பட்டச் சந்தங்கள் உள்ள மையைத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பதிப்பித்த வ.த.செங்கல்வராயபிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். இவற்றில் சிலவற்றைக் காண்போம்.

திருச்செந்தூர் மீது பாடப்பெற்றனவாக 83 திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் உள. இத்தலத்துப் பாடல்களுள் முந்து தமிழ் மாலைகளைக் கோடிக்கோடிச் சந்தப் பாவகையில் பாடிப்பாடி மகிழ்நினைக்கிறார்.

தந்ததன தான தானத் தான
தந்ததன தான தானத் தான
தந்ததன தான தானத் தான தனதான
முந்துதமிழ் மாலை கோடிக்கோடி
சந்மொடு நீடு பாடிப் பாடி
மஞ்சர்மனை வாசல் தேடித்தேடி உழலாதே

என்று பாடுகிறார். மேலும் ஒரு பாடலில் முருகப் பெருமான் தனக்கு நடனம் தரிசனம் தந்த நிலையில் தண்டையும், வெண்டையமும், கிண்கிணியும், சதங்கையும், சிலம்பும் ஒலித்திடும் நிலையில் சந்தத்தை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல் மெல்லிசை வண்ணத்தில் அமைந்துள்ளது.

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச் சதங்கையுந்
தண்கழல் சிலம்புடன் கொஞ்சுவெனின்
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
சந்த தொடம ணைந்து நின் றன்புபோலச் -103

வள்ளியைத் தேடி முருகப் பெருமான் கால்தேய நடந்து, வேலனாகவும், விருத்தனாகவும், வேங்கைமரமாகவும் நின்று வள்ளியை வசப்படுத்திய வள்ளிமலை வாரியார் வாக்கின் படி மிகப் புனிதத் தலமாகும். குகையில் முருகன் உறைந்துள்ள தலம். திருப்புகழையே மந்திரமாக ஒதி பரப்பி இன்று தெய்வமாகக் காட்சி தரும் சச்சிதானந்தசுவாமி உறைந்த தலம். இத்தலத்தின் மீது அருணகிரியார் பாடிய பாடல்கள் உள. இவற்றில் ஒன்று இயைபு வண்ணத்தோடு அமைந்துள்ளது.

அல்லிவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு
மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு
முள்ளவினை யாரத் தனமாரும் - 215

தாள அடிப்படையில்

தாள அடிப்படையில் திருப்புகழ்ச் சந்தங்கள் உள்ளன. ஐவகைத்தாள அமைப்பு உள. மும்மை (திஸ்ரம்) நான்மை (சதுரஸ்ரம்) ஐம்மை (கண்டம்) எழுமை (மிஸ்ரம்) ஒன்பான்மை (சங்கீர்ணம்) என்கிற தாள வகைகள் உள.

ஓவ்வொரு தாள அமைப்பிற்குரிய சந்த அமைப்புகள் உள. மும்மை, தந்த தந்த, தனன தனன, நான்மை தத்தன-தனதன, ஐம்மை தத்தனன தனதனன எழுமை தனதனதனன தந்தன தனன ஒன்பான்மை தத்த தத்த தத்த தனன தனன தனன என்கிற நிலையில் மாத்திரை அமைப்பிற்கேற்ப குறில் நெடில் நிலைகளில் மாறியும் வரும். இவ்வகைச் சந்த அமைப்பில் உள்ள திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

தந்த தனன தந்த தனன

தந்த தனன தனதான

மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்

வந்து கதற உடல் தீமின்

மண்டி யொகய விண்டு புனலில்

வஞ்ச மொழி விழிஆ வி - 58

மும்மை நடையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இதே மும்மை நடையில் வேறு தாள அடிப்படையில் பாடல்கள் வந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக

ஓல மிட்டி ரைந்தெ முந்த வேலை வட்ட மிட்ட இந்த

ஊர்மு கிற்ற ருக்க ளொன்று மவராரென்

றாம ரைப்ர சித்த ரென்று மூட ரைச்ச மர்த்த ரென்றும்

ஊன ரைப்ர புக்க ளென்று மறியாமல் - 844

இது மும்மை நடையில் ஆதிதாளத்தில் இச்சந்தப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

நான்மை நடையில் நான்கு நான்கு எழுத்தலகு கொண்ட பாடல்கள் உள.

தத்தன தனதன தத்தன தனதன

தத்தன தனதன தனதான

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை கடிதேகும் -1

இதே நான்மையில் 3 5 3 5, 3 5 4 4, 4 3 5 4 போன்ற தாளஅமைப்பிலும் பாடல்கள் உள.

ஐம்மை நடையில் 5 5, 4 6, 6 4 என்கிற எழுத்தளவு கொண்ட பாடல்கள் உள.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன

தத்தன தத்தன தனதான

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை

பட்சியெனு முக்தர கமுநீபப்

பக்குவம் வர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
வட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும் - 3

இப்பாடல் அமைப்பினையொட்டி 20 எழுத்தளவு கொண்ட நிலையில் பாடல்களும் உள.

தானன தான தந்த தானன தான தந்த

தானன தான தந்த தானன தான தந்த

தானன தான தந்த தானன தான தந்த தனதான

பூரண வார கும்ப சீதப பீர கொங்கை

மாதர் விகார வஞ்ச லீலையு லேயு முன்று

போதவ மேயி முந்து போனது மான மென்ப தறியாத

- 84

இவை போன்ற ஐந்தன் தாள அடிப்படையில் சந்தப் பாடல்கள் உள.

இவையல்லாமல் சந்த தாளங்களின் அடிப்படையில் புதுமையான முறையில் பாடல்களும் உள. சகுடல லமுந்துங் எனத் தொடங்கும் பாடல் 27 எழுத்தளவு கொண்டும் அறுகுணு பனியனைய எனத் தொடங்கும் பாடல் 108 எழுத்தளவு கொண்டும், இத்தாரணிக்குள் என்று தொடங்கும் பாடல் 120 எழுத்தளவு கொண்டும், இதமுறு விரைபுனல் எனத் தொடங்கும் பாடல் 150 எழுத்தளவு கொண்டும் அமைந்துள்ளன. இச்சந்தப் பாடல்கள் கந்தன் புகழ்ப்பாடும்; சந்தப் பாக்களாக அமைந்துள்ளன.

திருவகுப்புப் பாடல்கள்

கந்தக் கடவுள் மீது பாடப் பெற்ற அருண கிரிநாதரின் திருவகுப்புப்பாடல்கள் சந்தப் பாடல்களின் உச்சநிலையைத் தொட்டப் பாடல்களாகும். சந்த வாய்ப்பாட்டுப் பயிற்சியை நன்கு மேற்கொள்பவர்களால் மட்டுமே பாடப் பெறும் பாடல்களாக உள்ளன. அருணகிரியார் மதுரைத் தலத்தில் முருகனை வழிபட்ட பொழுது ஒரு வேண்டுகோளை வைத்தார்.

வரிசை தரும் பதம் பாடி - வளமொடு செந்தமிழ்

உரைசெய அன்பரும் மகிழ வரங்களும்

அருள்வாயே (962)

உனது அருட்பதத்தை வளம் பொருந்திய செந்தமிழால் நான் பாடவேண்டும் அன்பர்கள் அதைக் கேட்டும் ஒதியும் மகிழவேண்டும். இந்த வரத்தைத் தந்தருள்க என்றார். இவ்வேண்டு கோள் திருவகுப்புப் பாடலின் முதல் வகுப்பான

சீர்பாத வகுப்புப் பாடுவதற்கு வித்தாக அமைந்துள்ளது.

திருவகுப்பு என்கிற பகுதியில் 25 பாடல்கள் உள். இருப்பினும் 18 மட்டுமே அருணகிரியார் பாடியவை. ஏனையவை பிற்சேர்க்கை என்று மு.அருணாசலம் குறிப்பிடுகிறார். (பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு ப.30) இவை சந்தம் செறிந்த பாக்கள் 1.சீர்பாத வகுப்பு ஞானத்தை அளித்து அருள் நெறியில் சேர்க்க வேண்டும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. 2. தேவேந்திர சங்கம வகுப்பு - பூதம், பேய், பிசாசு போன்றவற்றிலிருந்து காக்கும் மந்திரவகுப்பு, 3. வேல் வகுப்பு - எல்லாவித ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்கும் வகுப்பு இதனை ஒளஷித வகுப்பு (மருந்து) என்பர். இம்முன்று மணி, மந்திர, ஒளஷித வகுப்புகளாக உள்ளன. 4. வேளைக்காரன் வகுப்பு, 5.பெருத்த வசன வகுப்பு, 6.பூத வேதாள வகுப்பு, 7.பொருதள வகுப்பு, 8.செருக்கள தளவகுப்பு, 9. போர்க்கள வகுப்பு, 10.திருஞான வேழ வகுப்பு, 11. திருக்கையில் வழக்கம், 12.வேடிச்சிக்காவலன் வகுப்பு, 13. சேவகன் வகுப்பு, 14.வேல்வாங்கு வகுப்பு, 15. புயவகுப்பு, 16.சித்து வகுப்பு, 17. கடைக்கணியல் வகுப்பு, 18.சிவலோக வகுப்பு ஆகிய பாடல்கள் உள்.

மிக நீண்ட சந்தமிரு பாக்களாக இவை உள். இப்பாடல்கள் நான்கடிப் பாடல்களாக உள். ஒவ்வொரு அடியும் மிக நீண்ட சீர்களைக் கொண்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக சீர்பாத வகுப்பின் முதல் அடி 8 பகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பகுப்பிலும் 6 சீர்களும் தொங்கல் 2 சீர்களையும் ஆக 8 சீர்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலடி மட்டும் $8 \times 8 = 256$ சீர்களைக் கொண்டுள்ளன. ஏனைய பாடல்களிலும் இந்நிலைகளைக் காணமுடிகின்றன.

உத்தியிடை கடவுரை கதவருண குலதூரக
 வுலபலித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
 உதயமென வதிகவித கலபக்க மணிலின்மிசை
 யுகமுடிவி னிருளகல சொருசோதி வீசுவதும்
 உடலுமுட லுயிருநிலை பெருதல்பொரு ளெனவுலக
 மொருவிவரு மநுபவன சிவயொக
 சாதனையில்
 ஒழுமுவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி
 யுணர்வுவிழி கொடுநி தி தமதாடு நாடுவதும்
 உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு

முழுவன பரசமய கலையார வாரமற
 உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ
 வுளபடியை யுணருமவ ரநுபூதி யானதுவும்
 உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனததய
 வருவுடைய மலின்பவ ஜலராசி யேறவிடும்
 உறுபுணையு மறிமுகமு முயரமரர் மணிமுடியு
 லுறைவதுவு முலைவிவது மடியேன் மனோரதமும்
 -சீர்பாதவகுப்பு

எனத் தொடர்கிறது.

சண்முக கவசம்

அண்டமா யவனி யாகி யறியொணாப் பொருள

காகித்

தொண்டர்கள் குருவு மாகித் துகளறு தெய்வ மாகி
 எண்டிசை போற்ற நின்ற வென்னரு னீச னான
 திண்டிறற் சரவ ணத்தான் றினமுமென் சிரசைக் காக்க

ஆதியாங் கயிலைச் செவ்வ னணி நெற்றி தன்னைக்
 காக்க

தாதவிழ் கடப்பந் தாரான் றானிரு நுதலைக் காக்க
 சோதியாந் தணிகை யீசன் றுரிசிலா விழியைக் காக்க
 நாதானங் கார்த்தி கேய னாசியை நயந்து காக்க

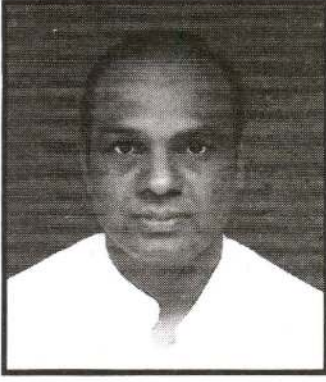
இருசெவி களையுஞ் செவ்வே ளியல்புடன் காக்க
 வாயை

முருகவேள் காக்க நாப்பன் முழுதுநற்குமரன் காக்க
 துரிசறு கதுப்பை யானைத் துண்டனார் துணைவன்

காக்க

திருவுடன் பிடாக தன்னைச் சிவசுப்ர மணியன் காக்க

சந்தப்பாக்களால் பாடும் மரபைக் கந்தக் கடவுளே தொடங்கி வைத்தார். அருணகிரியார் சந்தப் பாக்களால் கந்தன் உறை தலங்களைப் பாடினார். முருக வழிபாட்டிற்கு இன்னிசைப் பாக்களாக இசை விளங்குகின்றன. முருக பக்தர்களும் இசை அறிஞர்களும் இப்பாக்களைப் பாடி முருக வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். அரிய தமிழ்ப்பாக்களாகவும், மிகச்சிறந்த தாள இலக்கியப் பாக்களாகவும் இவை உள். இப்பாக்களின் சந்தங்கள் பிற்காலப் புலவர்கள் பலரை ஈர்த்தன. இவ்வகைப் பாக்களைப் பலரும் பாடினார். பாம்பன் சுவாமிகளின் பாடல்களைக் காணும் மீண்டும் ஒரு அருணகிரிநாதர் பாடல்களைக் கண்டமைபோல் உணர்கிறோம். எனவே அருளாளர்கள் பலரைத் தொடர வைத்த இந்தப் பாக்களைப் பயின்று தமிழின் வலிமையையும் நுட்பத்தையும் உணர்வோம். முருகனைத் தமிழில் இசைத்து வழிபடுவோம்.

Dr. Ganesh Sritharan

Dr. Anbuchelvi Sritharan

gsritharan09@gmail.com

வைத்தியகலாநிதி கணேஸ் ஸ்ரீதரன் யாழ் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி.
வைத்தியகலாநிதி அன்புச்செல்வி ஸ்ரீதரன் யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்.
இருவரும் பல மருத்துவ நூல்களை எழுதியுள்ளதுடன் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளை
இலங்கயிலும் சர்வதேசத்திலும் வாசித்துள்ளனர்.

சித்த மருத்துவத் தத்துவத்தில் முருகப் பெருமானும் யாழ்ப்பாண வழிபாடும்

மருத்துவர் கணேஸ் ஸ்ரீதரன், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை
திருமதி. சி. அன்புச்செல்வி, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

அறிமுகம்

நாகரிக வளர்ச்சியில் மனிதன் உணவுப் பொருட்களை பயிரிடவும், இருக்க வீடுகள் அமைத்தும் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து வரும் நிலையில் மனிதன் மக்களில் ஒருவனை தலைவனாகவும் அதனுடன் ஒரு அரசும் அமைத்து வாழ்ந்ததுடன் அரசனையே கடவுளாகக் கொண்டு வணங்கினான். காலப் போக்கில் அரசுக்கும் மேன்மை யான ஒன்று உண்டெனக் கொண்டு அம்மை வழிபாட்டை மேற்கொண்டான். பின் அதற்கு மேலாக ஆண் எனக் கொண்டு அப்பன் வழிபாடும் செய்தனர். ஆண் தனியாகவும், பெண் தனியாகவும் கொள்ளின் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று இயங்காதென்று இரண்டையும் ஒன்று கூட்டி இலிங்க வழிபாட்டை உண்டாக்கினர். அதனோடு சிவவழிபாடு வழக்கத்தில் தோன்றியது இந்த சிவவழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டதே சித்த மருத்துவமாகும்.

இம் மருத்துவமானது சிவன் நந்திக்கு கற்பித்தார் எனவும், நந்தி திருமூலருக்கும், திருமூலர் ஏனைய சித்தர்களுக்கும் கற்பித்தாரெனவும், ஒரு சாரார் கூறுகின்றார்கள். இன்னொரு சாரார் சிவன் அம்மைக்கும், அம்மை முருகனுக்கும், முருகன் அகஸ்தியருக்கும், அகஸ்தியர் புலந்தியருக்கும், புலந்தியர் ஏனையோருக்கும் கூறினர் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் பண்டைய நூல்களில் முருகனைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை எனவும் அகத்தியரை சித்தர் கூட்டத்தில் ஒருவராகக் கொள்ளப்படாததாலும் சித்த மருத்துவத்தை அகஸ்தியர் வரைந்தார் என்பது பொருந்தாது (குப்புசாமி நா.க. 1987). எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் அகத்தியர், தன்வந்திரி, புலிப்பாணி, தேரையர் யூகிமுனிவர் முதலியோர் நாமங்களால் பாக்களாகியிருந்தமை பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை அரசாண்ட மன்னர் பெயராலும் பாவடிவிலுண்டாக்கப்பட்டன என அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச இயந்திர சாலையில் 1932 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம்

பதிப்பாக பிரசுரிக்கப்பட்ட நயனவிதி குணமும் மருந்தும் என்ற நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து அறிவது யாதெனில் அகத்தியரின் வைத்திய முறைகள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முருகப் பெருமான் தமிழ் மக்களுடைய கடவுள் அவருக்கும் தமிழுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அகத்திய முனிவருக்கு முருகனே தமிழை அறிவறுத்தினான் என்றும் அவன் தலைச் சங்க புலவர்களுள் உடனிருந்து தமிழாராய்ந்தான் என்றும் பல நூல்கள் கூறுகின்றன. தமிழ் புலவர்கள் பலரும் மருகனிடத்தில் தனிப் பெருங் காதலால் அவன் புகழைப் பாடியுள்ளனர்.

“முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப் பவன் மருகன்” என்பது அருணகிரியார் அருள் வாக்கு (வேலாயுதபிள்ளை செ. 1983). எனவே முருகன் அகத்தியருக்கு சித்த வைத்தியத்தை கற்பித்திருக்கக் கூடும் என்பது புலனாகிறது.

கிபி 13ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து கிபி 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலம் நல்லூரை இராசதானியாகக் கொண்டு விளங்கியிருந்தது. யாழ்ப்பாண ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் சுதந்திர அரசையே யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை மேற்கோள் காட்டுகிறார் (கிருஸ்ணராசா. செ. 1998)

நல்லூருக்கு முன் கதிரமலை (கந்தரோடை) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி புரிந்த இடமாகும். கந்தரோடையில் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட வேல் போன்ற கருவிகளும் கிடைத்திருக்கின்றன (கிருஸ்ணராசா செ. 1998). அத்துடன் கந்த ரோடையில் முருக வழிபாடு மேலோங்கியிருந்தது என்பதை தொல்லியல் ஆதாரங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது (கிருஸ்ணராசா செ. 1998). ஆகவே முருக வழிபாடும் அகத்தியர் வைத்திய முறையும் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவியிருப்பதைக் கொண்டு சிவன் அம்மைக்கும்,

அம்மை முருகனுக்கும், மருகன் அகஸ்தியருக்கும், அகத்தியர் புலந்தியருக்கும், புலந்தியர் ஏனையோருக்கும் கூறினரெனக் கூறப்படுகிறது என்ற கருத்து யாழ்ப்பாணத்தில் வலுப்பெறுகிறது.

நல்லூர் முருக வழிபாடும் மருத்துவமும்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, வைத்தியம், சோதிடம் ஆகிய அறிவியல் துறைகள் வளர்ந்த வகையில் நல்லூர் மிக முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்து முருக கலாசாரத்தின் புலமாகவும் இன்று வரையும் நல்லூர் விளங்கி வருகிறது. நல்லூரில் பரராச் சேகரன், செகராச்சேகரன் ஆகிய மன்னர் காலத்தில் சித்த வைத்தியம் சிறப்பான இடம் வகித்தது. இக்காலப் பகுதியில் நல்லூர் முருகனின் வழிபாடும், நல்லூர் கோயிலின் முக்கியத்துவமும் சிறப்பான இடத்தை வகித்தன. 6 ஆம் பராக் கிரமபாகுவின் யாழ்ப்பாணத் தொடர்புகளில் அவனது வளர்ப்பு மகன் எனக் கூறப்படும் சபுமல் குமரய்யன் அல்லது செண்பகப் பெருமாள் எனக் குறிப்பிடப்படும் புவனேகபாகு தொடர்புற்றிருந்தான் எனக் கூறப்படுகிறது. செண்பகப் பெருமானினால் நல்லூர் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு 6 ஆம் பராக்கிரமபாகுவின் பிரதிநிதியாக யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆளப்பட்டு வந்தது என்பதையும் கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. நல்லூரில் உள்ள முருகன் ஆலயத்தினை புவனேகபாகு கட்டுவித்தான் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுவதனை நல்லூர் முருகன் கோவிற் கட்டியம் உறுதிப்படுத்துகின்றது என்பதை Rasanayagam C. Ancient Jaffna 1926 யை மேற்கோள் காட்டுகின்றார் (கிருஷ்ணராசா 1998, ப. 114). இன்றுவரை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிற் கட்டியத்திலே புவனேகபாகுவின் பெயர் இடம் பெற்றுள்ளதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் கட்டியம் (குலசபாநாதன் 1971 மேற்கோள் காட்டி குணராசா.க. 1997)

சிறிமான் மஹாராஜாதிராஜ

அகண்ட பூமண்டலப்ர

தியதிகந்தரவிசுநாந்த கீர்த்தி

சிறீ கஜவல்லி மகாவல்லி

சமேத சுப்பிரமண்ய மகாதான

சூர்யகுல வம்சோத்பவ சிறிசங்க

போதி புவனேக பாகு

சிங்கள மன்னன் ஒருவன் முருகனுக்கு ஒரு கோயில் கட்டியுள்ளான் என்றால் முருகக் கலாசாரம் எவ்வளவுக்கு நல்லூரில் பிரபல்யமடைந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது. நல்லூர் இராசதானியில் கந்தபுராண வாசிப்பு இடம் பெற்று வருவது வழமையாகும். இது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. இவற்றை பண்டிதர்களும், பாவடிவில் உள்ளவற்றை மனப்பாடம் செய்யக் கூடியவர்களும் வாசித்து வந்தனர். சித்த வைத்தியர்கள் சித்தவாகடங்களை பாவடிவில் உள்ளவற்றை மனப்பாடமாகக் கூடியவர்களாக இருந்தபடியாலும், பண்டிதர்களாக இருந்ததாலும் கந்தபுராண வாசிப்பில் பிரபல்யமாக இருந்துள்ளார்கள். அது மட்டுமன்றி சித்த வைத்திய பரம்பரையில் கந்தபுராண வாசிப்பு இன்றும் நடைபெற்று வருவதை அறிய முடிகிறது.

முருகக் கடவுளும் சித்த மருத்துவமும்

முருகு என்பது அழகு, இளமை, மணம் எனப் பொருள்படும். முருகப் பெருமான் தன்னை நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு அவர்களிடம் உள்ள மாசுக்களை நீக்கி அவர்களின் துன்பங்களை தான் ஏற்று தனதாக்கி அருள் புரிகின்றான். இதனாலேயே பிள்ளையில்லாதவர்கள் முருகனை வேண்டி விரதம் பூண்டு வரம் பெறுகிறார்கள். கந்த சஷ்டி விரதம் மிக முக்கியமானது. இப்போதும் மருந்துகள் உபயோகித்தாலும் முருகனிடம் பிள்ளை வரம் வேண்டி விரதமிருப்பது வழக்கிலுள்ளது. சித்த மருத்துவத்தில் நோய்கள் தோன்றுவது திணையின் அடிப்படையிலும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் ஒவ்வொரு வகை நிலமும், தெய்வமும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி நிலத்து தெய்வமாக முருகன் போற்றப்படுகிறான். அத்துடன் நோய் தீர்க்கும் வைத்தியனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறான். இதற்குச் சான்றாக ஆதி சங்கராசாரியருக்கு அபிநவ குப்தர் எனும் புலவர் மந்திரம் ஏவியதன் விளைவாக ஏற்பட்ட நோயினை மருகன் தீர்த்து வைத்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. (கு. நடேசக் கவுண்டர் 1983).

கண்டாணி நிலைநீறு கைகால் வலிப்புக்

காசங் கயங்குட்ட முதலாய நோயும்

விண்டோடு மேப்பூத பைசாசம் யாவும்

வினையாவு மேசெந்தி மமர்தேவ தேவே

செந்திற் பதியில் அமர்ந்திருக்கும் தேவாதி தேவனே, உன்னுடைய இலை, திருநீறு, என்ப வற்றைக் கண்டால் அம்மாத்திரத்திலே கைகால் வலிப்பு, காசம், கயம், குட்டம் முதலிய நோய் களும், பூதம் பிசாசு, தீவினைகளும் விட்டோடி விடும் எனக் கூறப்படுகிறது.

மயிலூர்தி சதுர்வேத மறைகின்ற பொருளேன்

நால்வேதங் கூறும் பொருளாயுள்ளவன் முருகன் என்பதிலிருந்து அறியக் கிடப்பதாவது நான்கு வேதங்களின் ஒரு பிரிவாகவே ஆயுள் வேதம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனவே முருக னுக்கும் தமிழ் மருத்துவத்திற்கும் தொடர்புள்ளதை அறியமுடிகிறது.

பெருவேலை யோரத்தி லேபாவ நீக்கும்
பிரசித்தி சேர்சித்தர் வாழ்கந்த வெற்பில்
ஒருசோதி வடிவொடு குகைமேவ செந்தூர்
உயிருக்கொ ருயிர்செம்பொ ணடிபற்று வோமே

பெருங் கடலோரத்திலே பாவத்தை நீக்கும் புகழ் பெற்ற சித்தர்கள் வாழும் கந்த மலையிலே, ஒப்பற்ற சோதி வடிவொடு வீற்றிருப்பவன் முருகனே. சித்தர்களுக்கெல்லாம் அருள் வழங்கு பவன் முருகன். அவனிடமே சித்தர்கள் மருத்துவ அறிவைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்பது இதன் மூலம் புலனாகிறது. சித்தர்களே சித்த மருத்துவத்தை பரப்பியவர்கள். எனவே முருகனிடமிருந்து சித்த வைத்தியம் பரவியிருக்கச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

முருக பாலகனின் திருவிளையாடலும் அவனின் வளர்ச்சிப் பருவமும் சித்த மருத்து வத்தில் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிப் பருவத்தினை அம்பலிப் பருவம், சிற்றில் பருவம், சிறுதேர்ப் பருவம், சிறுபறைப் பருவம் எனப் பருவங்களும் முருகப் பெருமானின் குறும்புகளும் இவ்வகைப் பிரிவுகளுக்கு காரணமாகிறது. இதனை குமர குருபரர் கூறுகிறார்.

இழுமென் மொழித்தெளி தமிழில் வடித்திடு
இதய விருட்டற வணர்வி லுதித்திடு சுடரொளியே

ஸ்ரீகுமரகுருபரர் ஐந்து வயதாகியும் வாய் பேசாது கண்டு பெற்றோர் மனம் வருந்தித்

திருச்செந்தூருக்கு வந்து கடலாடி ஒரு மண்டலம் விரதம் இருந்தனர். நாற்பத்தைந்தாவது நாள் புத்திரனுடன் கடலில் மூழ்கி விடுவதென முடிவ செய்தனர். நாற்பத்தி நான்காவது நாள் நள்ளி ரவில் அர்ச்சகர் வடிவில் வந்த முருகப் பெருமான் குமரகுருபரரைத் தட்டி எழுப்பி அவரது நாவில் சடாச்சரதை எழுதிக் “குழந்தாய் விரைவில் நமது விஸ்வரூபம் காண வா” என்றருளி மறைந்து வாய் பேச வைத்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. அது மட்டுமன்றி பாம்பன் சுவாமிகள் குதிரை வண்டி யேறி கால் முறிந்து மருத்துவர்கள் கைவிட்ட போதும் அவரின் சீடர் சண்முக கவசத்தை தினமும் பாராயணம் செய்ய முருகனே வந்து அவர் கால்களின் மேல் வேல் வைத்துக் கட்டி மருத்துவர்கள் அதிசயிக்க வைக்கும்படி குணப் படுத்தினார். (சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் 2008) பகழிக் கூத்தா என்ற வைஷ்ணவப் பெரியார் சூலைநோயால் துடித்து திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடி நோய் நீங்கப் பெற்றார். எனவே நோய் தீர்க்கும் வைத்தியனாக மருகன் விளங்கியிருப்பது அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

முடிவரை

சித்த மருத்துவத்திற்கும் முருகப் பெரு மானுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளமை அறியப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்து வைத்திய முறையில் அகத்திய முனிவரின் வைத்திய முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளமையும், முருக கலாசாரம் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளமையும் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. நல்லூர் முருகன் யாழ்ப்பாணத்து அரசாட்சியில் சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பதை புதைபொருள் ஆய்வின் மூலம் தெரியவந்துள்ளது. முருகன் வைத்தியனாகவும் மக்களின் குறை தீர்ப்ப வனாகவும் சித்தர்களுக்கெல்லாம் அருள் வழங்கும் தெய்வமாகவும் பரிபாடலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது ஆய்விலே முருகனுக்கும் சித்த மருத்துவத்திற்கும் தொடர்பு இருப்பது இனங் காணப்பட்டுள்ளது.

உசாவியவை

கிருஷ்ணராசா. செ. தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத்து தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் யாழ்ப்பாணம். 1998.

குப்புசாமி நா.க. சித்த மருத்துவம், சென்னை, 1987.

குணராசா. க. நல்லைநகர் நூல் யாழ்ப்பாணம். 1987.

சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன். ஞானச் சூடரை மேற்கோள் காட்டி உதயன் பத்திரிகை. 19.05.2008. யாழ்ப்பாணம்.

நயனவிதி குணமும் மருந்தும் அகஸ்திய மகாமுனிவர் பரராச்சேகர் ஆகிய நாமங்களால்

நம் நாட்டில் வழங்கிய பல ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நூல் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சவேலி ஞானப் ப்ரகாச யந்திரசாலை 1932.

நடேசக் கவுண்டர்.கு. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேர் திருப்பணி மலர். யாழ்ப்பாணம். 1983.

வேலாயுதபிள்ளை.செ. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேர் திருப்பணி மலர். யாழ்ப்பாணம். 1983.

Mrs. Kummutha

kummutha@gmail.com

திருமதி குமுதா அவர்கள் ராஜா மெலெவார் (மலேசியா) ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியில் சுமார் 9 ஆண்டுகளாக தமிழ் மொழி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார்.

2001-ல் தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் பூகோள பாடத்தில் இளங்கலை பட்டமும், தமிழ் மொழி வாக்கிய வகைகள் தொடர்பில் முதுகலை பட்டமும் பெற்றுள்ளார். பயிற்றியல் தொடர்பான ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறார். இவர் கற்றல் கற்பித்தல் மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார்.

சித்தர்கள் வாழ்வில் முருகக் கடவுள்

திருமதி. குமுதா

விரிவுரையாளர், Raja Melaar College, மலேசியா.

சித்தர்கள் யார்?

தியானம் யோகம் போன்ற அப்பியாசங்கள் மூலம் தங்கள் புத்தியைக் கட்டுப்படுத்திய வர்களே சித்தர்கள் என்பது சான்றோர் கருத்து. 18 சித்தர்கள் என்ற கணக்கு எப்போதுமே சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் சித்தர்கள் கணக்கு பதினெட்டோடு நின்று விடவில்லை. அகத்தியர் முதல் வள்ளலார் வரை உலகில் அநேக சித்தர்கள் உளர். அவர்களை வெறும் தமிழர்கள் இந்துக்கள் என்றும்பட்டும் வரையறை செய்யக் கூடாது. பூனைக்கண்ணர் எகிப்து/இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர் என்றுக் கூறப்படுகிறார்; போகர் சீனர் என்று சொல்லப்படுகிறார். யாக்கோபுச் சித்தர் அரேபியாவைச் சேர்ந்தவர் என்று கருதப்படுகிறார்; ரோம ரிஷி ரோமாபுரியைச் சேர்ந்தவர் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இப்படி நாடு, நகரம், இனம், மொழி ஆகியவற்றைக் கடந்து வாழ்பவர்களே சித்தர்கள்.

சித்தர்கள் கூடு விட்டு கூடு பாய்தல், ஆக்கல் அழித்தல், எதிர்காலம்பற்றி அறிவித்தல், இறைவனையே வசியம் செய்தல் போன்ற ஈசத்துவப் பண்பு நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்தனர். இவர்களுள் பெரும்பான்மையேயார் சிவனையே வணங்கியுள்ளனர். ஒரு சிலர் முருகனின் அருளையும் இன்னும் சிலர் அன்னை பராசக்தியின் அருளையும் பெற்றவர்களாக இருந்திருப்பது சித்தர்கள் வரலாறு மூலம் தெரியவருகின்றது.

சித்தர்களும் முருகக் கடவுளும்

முருகபெருமான் சித்தர்களுக்கு அருள் பாலித்துள்ளார்; சித்தர்கள் முருகனின் அருளைப் பெற்றவர்கள். இத்தகவல் கந்த ஷஷ்டி கவசத்தில் இரண்டாவது வரியில் காணப்படுகிறது.

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்குதவும் செங்கதிர் வேலோன்

இவ்வரிகளில் இருந்து சித்தர்களுக்கு அருள் செய்யும் கருணைக் கடலாக இருப்பவர் கந்தக்

கடவுள் என்பது தெரியவருகின்றது. இனி அகத்தியர், போகர், வள்ளலார், அருணகிரிநாதர் போன்றவர் வாழ்வில் முருகக் கடவுள் எவ்வாறு அருள் செய்தார் என்பதையும்; அவர்கள் முருகனை எவ்வாறு போற்றிப் பணிந்தனர் என்பதையும்; அந்த வள்ளி மணாளனுக்கு அவர்கள் செய்த சேவை எத்தகையது என்பதையும் காண்போம்.

அகத்தியர்

அகத்தியர் சப்தாகஷிகளில் ஒருவராகவும் சித்தர்களில் முதன்மையானவராகவும் அறியப்பெறுகிறார். தேவமங்கை ஊர்வசியின் மேல் மையல் கொண்ட சூரியன் ஒரு குடத்தில் தமது இந்திரயத்தை செலுத்தினார். அந்தக் குடத்திலிருந்து பிறந்தவர் அகத்தியர் என்பது வரலாறு. தமிழின் தலைமகன் என்று போற்றப்பெறுபவர் அகத்தியர். இவர் சிவபெருமானிடமிருந்து தமிழைக் கற்றதாக ஒரு சாராரும் முருகபெருமானிடமிருந்து தமிழைக் கற்றதாக மற்றொரு சாராரும் கருத்துப் பகர்வர். தேவராய சுவாமிகள் இயற்றிய 'பழனிப் பதிவாழ் அப்பன் கந்தர் ஷஷ்டி கவசம்மூன்று' என்றநூலில் காணப்படும்

அகத்திய மாமுனிக் (கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா

என்ற வரியில் முருகபெருமான் அகத்தியருக்குத் தமிழ் கற்பித்தவர் என்ற சான்று கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

ஒரு சமயம் அகத்தியர் குமரக் கடவுளிடம் "இறைவா மக்கள் தேக நலத்துடன் இருந்தால் மட்டும் போதுமா?" என்று கேட்டார். அகத்தியர் இப்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்கக் காரணம் மக்கள் உடல் நலத்தோடு இருந்தால் போதாது அவர்கள் ஆன்மபலமும் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும். அகத்தியர் இதனை நேரடியாகக் கேளாவிடினும் அவரது உள்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட முருகன் அவருக்குமுகக் காலமும் உணரக்கூடிய மந்திரம் ஒன்றை

உபதேசித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இதிலிருந்து சித்தர்களின் வாழ்வில் ஒன்றிக் கலந்து விட்ட முருகபெருமான் அவர்கள் கேளாமலேயே அவர்களது தேவையறிந்து அருள் செய்துள்ளார் என்பது தெரியவருகின்றது.

சிவபெருமானின் திருமணத்தினைக் காண அனைவரும் வடதிசைக்கு வந்தமையால் இறைவனின் ஆணைப்படி அவர் தென்திசைக்குச் சென்று அதைச் சமன் செய்ததாகப் புராணம் கூறுகின்றது. அப்படி வந்த அவர் தென்திசையில் பொதிகைமலையில் தங்கியதாகவும் அங்கே முருகனின் ஆணைப்படி அகத்தியம் என்றநூலை இயற்றியதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

இது தவிர முருகனின் அருளும் ஆசியும் பெற்ற அகத்தியர் முருகனின் பெருமை பாடும் இருநூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவை:

- i. சண்முக சாலம்
- ii. ஆறெழுத்தந்தாதி

இதிலிருந்து அகத்திய மாகாசித்தரின் வாழ்வில் குமரக்கடவுளின் பங்கு எவ்வளவு ஆழமாக அமைந்திருந்தது என்பது தெரியவருகின்றது.

போகநாதர்/போகர்

தமிழகத்தில் வேட்கோவர் குலத்தில் பிறந்தவர் போகர். இவரது காலம் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. ஒரு சாரார் இவர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்றும் பின்னர் சீனாவிற்குச் சென்று ஆன்மீக கொள்கைகளைப் பரப்பினார் என்றும், மற்றுமொரு சாரார் இவர் சீனர் என்றும் ஆன்மீகக் கொள்கையைப் பரப்ப தமிழ்நாடு வந்தார் என்றும் கருத்து பகர்வர். சித்தர்களுள் முருகபெருமானுடன் அதிக தொடர்புடையவர் இவரே. காரணம் மற்ற சித்தர்கள் எந்தச் சமயத்தையும் சாராமல் எந்த கோவிலுக்குள்ளும் செல்லாமல் இறைவனைத் தங்களுக்குள்ளாகவே கண்டனர். ஆனால் போகரோ பழனி மலை முருகனைத் தியானித்தவர். தமது சீடர் புலிப்பாணி சித்தருடன் பழனி மலை மேல் தாம் அமைத்த திருக்கோவிலில் நவபாஷாண கட்டினால்முருகன் சிலையை அமைத்தவர். (இன்றும் பழனி மலை முருகன் கோவிலில் அந்தச் சிலைதான் பக்தர்களால் வழிபடப்பட்டு

வருகிறது). இப்படி நவபாஷாணத்தால் சிலை அமைத்த போகர் முருகனை மட்டும் நினையாது அவரது பக்கதர்களின் தேக நலனில் அக்கரை கொண்டிருந்தார் என்பது தெரியவருகிறது. காரணம் இந்த நவபாஷாண சிலையின் அபிஷேகத் தீர்த்தத்தை அருந்தினால் பல வகை உடல் பிணிகள் தீரும் என்பது அறிவியல் உண்மை. பழனி மலை முருகனின் சந்நிதியில் உள்ளே தென்மேற்கு மூலையில் போகரின் ஜீவசமாதி அமைந்திருக்கும் அளவுக்கு அவர் முருகனோடு ஐக்கியமானவர். இத்திருக்கோயிலிலிருந்து தண்டாயுதபாணி திருவடி நிலைக்கு ஒரு சுரங்கப்பாதை அமைந்துள்ளது. ஒரு நாள் இந்த சுரங்கப்பாதை வழியாக சென்ற போகர் திரும்பாமல் இதனுள் அமர்ந்து விட்டார் என்பர். அவன் அருளாலே அவன் தாள்வணங்குதல் வேண்டும் என்பர். அந்த அடிப்படையில் முருகனுக்காக இவ்வளவு சேவைகள் செய்த போகர் முருகனின் பூரண அருள் பெற்றவராகவே இருந்திருப்பார் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

வள்ளலார் என்கிற இராமலிங்க சுவாமிகள்

மனித நேயமும் உயர்ந்த சிவஞானமும் பெற்றவர் வள்ளலார். இவர் 1823-ம் வருடம் பிறந்தார். தந்தை இராமையாபிள்ளை தாய் சின்னம்மை. இவர் ஜோதி வழிப்பாட்டை வலியுறுத்தினாலும் ஆரம்ப காலத்தில் முருகனை வழிபட்டார் என்பது இவரது வரலாற்றிலிருந்தும் இவர் புனைந்த சில பாடல்களிலிருந்தும் தெரிய வருகின்றது. இவரது பாடல்கள் சிலவற்றுள் சென்னை கந்தகோட்டத்து முருகனின் பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும் ஆன்ம நாட்டம் கொண்டு தியான அப்பியாசம் செய்த காலத்தில் முருகக் கடவுள் இவருக்குக் காட்சி தந்த செய்தியும் இவரது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்துள்ளது. சிறு வயதில் வள்ளலார் தனி அறையில் கண்ணாடி வைத்து வழிப்படுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு நாளும் நிலைக்கண்ணாடியில் தமது உருவத்தை அவர் காண்பார். ஒரு நாள் அந்தக் கண்ணாடியில் அவரது உருவத்திற்குப் பதில் முருகனின் திருவுருவத்தைக் கண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதே சம்பவத்தை மற்றுமொரு சாரார் வள்ளலார் தமது கண்களை மூடி தியானித்த போது தமது

கண் நாடியில் முருகனின் திருக்கோலத்தைக் கண்டதாகவும் கூறுவர். எது எப்படியாகிலும் வள்ளலார் வாழ்வில் முருகனின் பங்கு உள்ளது என்பதற்கு இந்தச் சம்பவம் தக்க சான்றாக அமைகின்றது.

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் தமிழ் நாட்டில் திருவண்ணாமலையில் கி.பி 15-ம் நூற்றாண்டில் பிறந்து வாழ்ந்தவர். இவர் முருகக் கடவுள் மீது பாடல்கள் எழுதி புகழ் பெற்ற அருளாளர். திருவண்ணாமலையில் பிறந்த இவர் தாய் தந்தையரை இழந்ததும் அவரது தமைக்கையாரால் வளர்க்கப்பட்டார். சிறு வயதில் இருந்தே பெண்ணாசை கொண்டவராய் இருந்த இவர் வீட்டிலே கட்டிய மனைவி இருந்தும் வெளியில் பரத்தையருடனே காலம் கழித்தார். அதன் விளைவாக சொத்தை இழந்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் பெருநோயும் வந்து சேர்ந்தது. அந்நிலையிலும் பெண்ணாசை விடவில்லை. ஒரு நாள் கட்டிய மனைவியை கட்டி அணைக்க முற்படுகிறார். ஆனால் மனைவி இவரை வெறுத்து ஒதுக்குகிறார். அந்நேரம் அவரது தமக்கை தம்மை பெண்டாளுமாறு கோபத்துடனும் வேதனையுடனும் கூறுகின்றார். இதனால் அவமானப்பட்டு மனம் நொந்த அருணகிரிநாதர் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றார்.

வழியில் ஒரு பெரியவரை இவர் சந்தித்தார். அவர் தான் அருணாசலேஸ்வரர் என்று சிலரும் குமரக் கடவுள் என்று சிலரும் கருத்து பகர்கின்றனர். அந்தப் பெரியவர் கந்தனின் பெருமையை அருணகிரிநாதருக்குக் கூறுகின்றார். மேலும் 'சரவணபவ' என்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் பெருமையையும் உட்பொருளையும் தத்துவத்தையும் விளக்கிச் சொல்லி முருகனைச் சரணடையுமாறு வழி காட்டிச் செல்கின்றார். ஆயினும் அருணகிரிநாதரின் குழம்பியமனம் அவரை அலைக்கழித்தது. அதன் காரணமாக அவர் தாம் தவம் செய்த திருவண்ணாமலை கோயில் கோபுர வாசலில் இருந்து விழுந்து உயிர் விட முற்பட்டார். அப்போது முருகபெருமானே வந்து இவரைத் தாங்கிப் பிடித்தாகக் கூறப்படுகிறார். ஒன்றும் அறியாது விழித்த அருணகிரிநாதருக்குக் குமரக்கடவுள் தமது திருக்

கோலத்தைக் காட்டி அருளினார். பின்னர் முருகனே தமது வேலால் அவர் நாவில் சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை எழுதி, யோக மார்க்கங்களும், மெய்ஞ்ஞானமும் அருளினார்.

தொடர்ந்து அருணகிரிநாதரை இறை சேவை செய்யுமாறு பணிக்கின்றார் முருகன். அருணகிரியாரோ தமக்குப் பாடல் புனையும் ஆற்றல் இல்லை என்று கூறவே முருகபெருமானே 'முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை...' என அடியேடுத்துக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இது தவிர முருகனை நினைத்து மௌனமாக தவமிருந்ததன் பலனாக இவரது தொழுநோயும் நீங்கி அழகிய தேகம் பெற்றார் என்று கூறப்படுகின்றது.

விஜயநகர வம்சத்தைச் சேர்ந்த பிரபுதேவராயன் என்ற மன்னனின் ஆஸ்தான பண்டிதன் சம்பந்தாண்டான். இவர் அருணகிரியார் மீது கால்புணர்ச்சி கொண்டார். சக்தி உபாசகரான இவர் ஒரு முறை அருணகிரியாரைப் போட்டிக்கு அழைத்தார். தனது ஆன்மீக சக்திக்கு கட்டுப்பட்டு அம்பாள் காட்சி அளிப்பாள் என்றும் அது போல் அருணகிரியார் பக்திக்குக் கட்டுப்பட்டு முருகபெருமான் காட்சியளிப்பாரா என்றும் சவால் விடுத்தார். அவரது ஆணவம் காரணமாக அம்பாள் காட்சி தரவில்லை. அருணகிரியாரோ 'மணிரெங்கு' என்று தொடங்கும் திருப்புகழைப் பாடினார். அவரது பணிவுக்கும் பக்திக்கும் கட்டுப்பட்டு முருகன் காட்சியளித்தாக ஆன்மீக வரலாறு சான்று பகர்கின்றது.

இது தவிர அருணகிரிநாதரின் கைகளில் ஆறு விரல்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இது குமரக்கடவுளின் ஆறுமுகங்களையும் 'சரவணபவ' என்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தையும் நினைவுறுத்தும் வண்ணம் இருப்பதாகக் கூறுவர். இந்த அங்க அமைப்பு இவர் குமரனின் காடாகும் பெற்றவர் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

முடிவு

இப்படியாக சித்தர்கள் வாழ்வில் முருகனின் திருவிளையாடல் பலவாறாக அமையப்பெற்றிருந்ததையும் அவர்கள் முருகனின் பால் கொண்டிருந்த அளவற்ற அன்பையும் அதன் பலனாக ஆற்றிய சேவையையும் அறிய முடிகின்றது.

மேற்கோள் நூல்கள்

சி.எஸ்.தேவநாதன். (2011).

சித்துகள் பல செய்த சித்தர்களின் கதை.

புரீ இந்துப் பப்ளிகேஷன்ஸ். சென்னை.

கந்தர் ஷஷ்டி கவசம்

தேவராய ஸ்வாமிகள். பழனிப் பதிவாழ்

அப்பன் கந்தர் ஷஷ்டி கவசம் மூன்று

murugan.org/bhaktas/bhogar_life.

www.siththarkal.com/

Mr. P. Vijayakumar

yogavijayakumar1975@gmail.com

உடலையும், உள்ளத்தையும் ஆரோக்கியமாக வைத்துக்கொள்ள மெய் ஞானிகளாலும், சித்த புருஷர்களாலும், யோகிகளாலும் போதிக்கப்பட்ட யோகம் மற்றும் ஞான மார்க்கத்தினை யோகாசிரியர் விஜயகுமார் பதினெட்டு வருடங்களாக போதித்து வருகிறார். தற்போது ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரியில் யோகா ஆசிரியராக பணிபுரிந்து வருகிறார். இலங்கை மாற்று முறை திறந்த நிலை பல்கலைக்கழகத்தில் யோகா துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்று கட்டுரை சமர்ப்பித்துள்ளார். ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட உடல்நலன் காக்கும் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் அமிர்தம் சமூக அறக்கட்டளையை நிறுவி தொண்டாற்றி வருகிறார்.

சிலப்பதிகாரம் போற்றும் முருகன்

யோகா ஆசிரியர். பெ.விஜயகுமார்

பூர்வமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி, இந்தியா

எண்ணத்தில் சிவனை வைத்தால் எடுத்தக் காரியம் வெற்றிப்பெறும் என்ற நோக்கில் இறைநம்பிக்கை நம் மக்களிடையே வேரூன்றிக் காணப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். பக்தி மக்களிடையே சமயப் பற்றையும் மதப்பற்றையும் வெளிப்படுத்துவதுடன் மனிதர்களின் மனங்களைப் பயன்படுத்தி ஒன்றுபடுத்தும் கருவியாகவும் திகழ்கின்றது. மனிதன் தான் வாழும் நிலத்திற்கேற்ப கடவுளை வணங்க ஆரம்பித்தான். தொடக்க காலத்தில் இயற்கையாகிய சூரியன், மலை, கடல், மரம், நீர்த்துறை போன்றவற்றை வணங்க ஆரம்பித்த மனிதன் நாகரிகம் வளர வளர மனிதனின் இறை வழிபாடும் வளர தொடங்கியது.

இலக்கியத்தில் முருகன்

தமிழர்கள் முருகனைக் குறிஞ்சி நில கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்டு வாழ்ந்து வந்தனர். சங்க இலக்கியங்களில் முருகனைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. “செரு மிகுஞ் சேய்” என்ற தொடரானது சேரமான் செல்வங்கடுங்கோ வாழியாதனை, “ போரில் முருகக் கடவுளுக்கு ஒப்பானவன்” என்ற மன்னனின் வீரத்தை, முருகப் பெருமானோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதை அறியமுடிகிறது.

கார் நறுங் கடம்பின் பாசிலைத்தெரியல்
சூர்நவை முருகன் கற்றத்தன்ன நின்
கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர் (புறம் 23:3.5)

என்ற அடிகளில் போர்க்களத்தில் நெடுஞ்செழியனின் வீரர்களின் வலிமையினையும் அம்புகளையும் முருகன் சூரனைக் கொன்று வீழ்த்திய அம்புகளின் வலிமையோடும் வீரத்தோடும் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. இவ்வாறு சங்க காலத்தில் முருகனை வணங்கி வந்த நிலை தொடக்கக் கால சமய வளர்ச்சியினை எடுத்துரைக்கின்றது. தொல்காப்பியம் முல்லை,

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தம் ஆகிய நான்கு நிலத்தின் மக்கள் முறையே, திருமால், முருகன், இந்திரன், வருணன் என்ற கடவுள்களை வழிபட்டனர் என்று கூறுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் முருகன்

காப்பியக் காலங்களில் முருக வழிபாடு இருந்துள்ளது எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இலக்கியங்கள் வெறியாட்டுச் சூழலை வருணிக்கும்போது முருகனின் செயல்களையும் பெருமைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின் தோன்றிய காப்பியங்களிலும் முருகனின் பெருமைகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. முதன்மையான காப்பியமாகிய, இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்று சிலப்பதிகாரம். இக்காப்பியம் சமணக் காப்பியமாகத் திகழக்கூடியது. இக்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் அகப்பொருட் பகுதிகளில் முருகனைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கலைகளையும் கோட்பாடுகளையும் கூறிய இளங்கோவடிகள் அகப்பொருட் கோட்பாடுகளோடு முருகனை வணங்கிக் சூரவையாடிய நிகழ்வினையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

தலைவனைக் களவொழுக்கத்தில் சந்தித்து வந்த தலைவி, தலைவனைக் காணா நிலையில் தன் உடல் மாறுபட்டு காணப்படுகிறாள். அவள் நிலையினைக் கண்ட தாயானவள், அவளின் உடல் மாற்றத்திற்குக் காரணம் யாது? என வினவுகிறாள். பின்பு இவள் மாற்றத்திற்கு இறைவனாகிய முருகனே என்று கருதி வெறியாட்டு நடத்துகிறாள். இவ்வெறியாட்டு முருகனை வணங்கக்கூடிய சடங்காக அமைகின்றது. இந்நிகழ்வு சங்க இலக்கியங்களின் பெரும் பாலான இடங்களில் சுட்டப்படுகின்றது. இதனையே, சிலப்பதிகாரத்தில், தோழி தலைவியை நோக்கி, தலைவியே வருந்தாதே உள் நோய்க்கு மருந்து யாது? என்று அறியாத

நம் அன்னை வேலனை அழைத்து வெறியாட்டு நடத்துகிறாள். அவ்வாறு நடத்தும் வெறியாட்டில் வேலனின் அருளுக்கு இணங்கி முருகன் வந்து தன் மகள் நோயினை நீக்குவான் என நினைந்து முருகனை வணங்குகின்ற நிலையினை,

கறிவளர் தண்சிலம்பின் செய்தநோய் தீர்க்க
அறியாள்மற் றன்னை அவர்கடம்பின் என்றே
வெறியாடல் நான்விரும்பி வேலன்
வருகென்றாள் (சிலப்)

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் குறிக்கின்றார். இதன்மூலம் குறிஞ்சி நில மக்களின் கடவுளாகிய முருகனை வணங்குகின்ற நிலையினை உணரலாம்.

மலை வாழ் மக்கள் தன்குல மகளை மணந்த முருகனைத் தன் குலத்தெய்வமாக கொண்டனர். அத்தெய்வத்தை தன் ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் முதன்மையாகக் கொண்டு வழிபடும் நிலை காணப்படுகின்றது. அதே சமயம் தம் குல மகளுக்குரியவன் என்ற உரிமையில் அவ்விறைவனை எள்ளும் நிலையும் அம்மக்களிடம் இருந்துள்ளன என்பதை,

ஆய்வளை நல்வாய் இதுநகை யாகின்றே
மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்க வரும் வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவன் அவனிற்
குருகு பெயர்க்குன்றம் கொன்றான் மடவன்
வேலன் மடவன் அவனினும்தான் மடவன்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின் (சிலப்)

என்பதால் அறியலாம். இதனால், தலைவி கொண்ட நோய்க்கு மருந்தினையறியாத அன்னை வெறியாட்டு நிகழ்த்த வேலனை அழைக்க, அதனையறிந்த தோழி, தலைவியை நோக்கி, உன் அன்னையின் செயலால் வருந்தாதே, இச்செயல் நகைப்புக்குரியதாக உள்ளது. உன் தலைவன் தந்த நோயினைத் தீர்ப்பேன் என்று கூறி வேலன் வந்தால் அவன் மடவனே, அவனின் அழைப்புக்கு இணங்கி, கிரவுஞ்ச மலையாக நின்ற அரக்கனை வீழ்த்தியவனும் ஆலமர் செல்வனாகிய சிவபெருமான் புதல்வனுமாகிய முருகன் வந்தால் அவனும் மடவனே என்று கூறுகின்றாள்.

அவர்களின் நிலத் தெய்வமாகிய முருகனைப் பழிக்கும் உரிமை கொண்ட நிலையிருந்தமையும் அறியமுடிகிறது. மேலும், அத்தோழி தலைவியே அவ்வாறு வெறியாடும்

களத்தில் முருகனும் வந்தால் அவனிடம் நீ, முருகன் மீது சத்தியம் செய்து சென்ற அத்தலைவனையே எனக்கு ஊர்றிய பலரும் அறியும் வண்ணம் திருமணம் செய்து வை என்றே வேண்டுவாயாக என்பதை,

ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தால்
மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

அயல்மணம் ஓழியருள் அவர்மணம் எனவே

துறையிசை நினைதிரு திருவடி தொடுநர்
பெறுகநன் மணம் பிழைமண மெனவே

போன்ற அடிகளால் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியதை தருபவன் முருகன் என்ற பக்தியுணர்வைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

குரவையாடல்

தோழி, தலைவியை நோக்கி, தலைவனின் மலையிலிருந்து விழுந்தோடி வரும் அருவியில் நீராடுவோம் வருவாயாக என்று தலைவியை தோழி அழைக்கின்றாள். பின் குரவையில் முருகனை வாழ்த்துகின்றாள்.

உரவுநீர் மாகொன்ற வேலேந்தி ஏத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம்வா தோழி (சிலம்)

குரவை என்பது குறிஞ்சிநில மக்கள் ஆடுகின்ற ஒருவகைக் கூத்து, இக்கூத்தில் முருகனை தெய்வமாகக் வணங்கிய நிலையினை அறியமுடிகிறது. களவுக் காலத்தில் தலைவனைச் சந்தித்து வந்த தலைவி, தன்னைத் தலைவன் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று தன் நிலத்தெய்வமாகிய முருகனை வேண்டுகின்ற நிலையினையும் இக்காப்பியத்தில் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு பணிகையில் கடல் நடுவே மரமாய் நின்ற குரவை கொன்ற வேலினை ஏந்திய முருகனைப் போற்றி குரவை கூத்தாடி பாடுவோம் என முருகனின் தோற்றத்தையும் வீரத்தையும் பெருமையினையும் போற்றுகின்றனர். முருகனின் வாகனத்தின் சிறப்பினையும் அடிகளார் பலபடப் பாராட்டியுள்ளார்.

சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமும் நீங்காஇறைவன் கைவேலன்றேமு
பாரிரும்,பெளவந்தின் உட்புக்குப் பண்டொருநாள்
சூர்மாதடிந்த கடரிலைய வெள்வேலே

என்னும் அடிகளில் பெருமைப் பெற்ற திருச் செந்தூரிலும் திருச்செங்கோட்டிலும் திருத்தணி

யிலும் சுவாமி மலையிலும் நீங்காமல் இருக்கின்ற இறைவனாகிய முருகனின் கைகளில் இருக்கின்ற இலைப் போன்று ஒளி வீசும் வேல் தானே, முன்பொரு காலத்தில் இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள கடலில் மறைந்து மரமாய் நின்ற சூரபத்மனைக் கொண்டு அழித்தது என்று முருகன் கைவேலைப் போற்றுகின்றார். தொடர்ந்து முருகவேலின் வேலாயுதச் சிறப்பைக் குறிப்பிடுகையில்

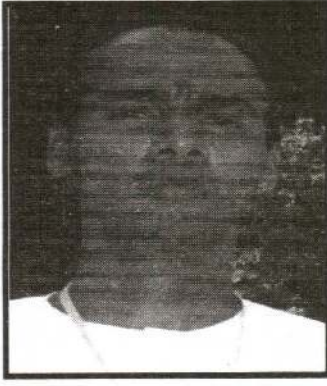
அணிமுகங்கள் ஓராறும் ஈராறு கையும்
இணையினறித் தானுடையான் ஏந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டு அவுணர் பீடழியும் வண்ணம்
மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலன்றே

சரவணப் பூம்பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர்
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கை வேலன்றே
வருதிகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுப் பெயர்க்குன்றம் கொன்ற நெடுவேலே(சிலப்)

என்று பாராட்டுகின்றனர். இவ்வடிகளில் ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு கைகளும் உடைய ஒப்புமையில்லாத முருகன் கையிலேந்திய வேலல்லவா, மயிலேறி அசுரர்களை அழித்து

தேவந்திரன் போற்றும் வண்ணம் வெற்றியைப் பெற்று தந்த வேலாகத் திகழ்கின்றது என்றும், சரவணப்பொகையாகிய பூமலர் படுக்கையிலே கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரிடம் பாலமுதுண்டு வளர்ந்தவனுடைய திருக்கரங்கள் ஏந்திய வேலல்லவா, அசுரனின் மார்பை பிளந்த வேலாகத் திகழ்கின்றது என்றும் கூறுவது முருகனின் அறுபடை வீடுகளின் சிறப்பினையும், அவன் ஏந்திய வேலின் பெருமையினையும், அவனின் பிறப்பின் தன்மையினையும் எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாகிய முருகக்கடவுளை மக்கள் வழிபட்டு வாழ்ந்து வந்த நிலையினையும், முருகனின் சிறப்புகள், பெருமைகள், குணநலன்கள், வீரத்தீரச் செயல்கள் மற்றும் அக்கடவுளை வழிபடும் வழிகளையும் நெறிகளையும் அம்மக்கள் கொண்டுள்ள வழிபாட்டு நம்பிக்கைகளையும், இறையுணர்வையும் இக்கட்டுரை வாயிலாக உணர்த்துவதைக் காணலாம்.

Mr. Sarveswara Iyer Padmanaban

padmanaban73@gmail.com

சர்வேஸ்வர ஐயர் பத்மநாதன் அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருத விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார். இலங்கையில் உள்ள புராதன சிவன் கோவில்களில் ஒன்றான புத்தளம் முன்னேஸ்வரம் கோவிலின் அறங்காவலர்களில் ஒருவர் முதன்மை அர்ச்சகராகவும் உள்ளார்.

சிவகாமங்கள் கூறும் சுப்ரமணியமூர்த்தி பேதங்கள்

ஆறுமுகசுவாமி - ஓர் பார்வை

திரு. ச. பத்மநாபன்

சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

அறிமுகம்

மனமுருக முருகன் என அழைக்கும் கலியுகவரதன் ஸ்கந்தன் சிவாகமங்களில் சுப்ரம்மணியன் என பிரதான தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றான். சுப்ரம்மணிய மூர்த்திக்குரிய பிரதிஷ்டை மற்றும் வழிபாட்டு மரபுகள், பிரதிமாலட்சணங்கள், ரூபத்தியானங்கள், மந்திரங்கள் போன்றவற்றை சிவாகமங்களும், உபாகமங்களும் மற்றும் சாஸ்திரங்களும் கூறிநிற்கின்றன. அவ்வகையில் ஆறுமுகங்களையுடைய முருகனின் வடிவங்கள் பல காணப்பட்டனும் அதில் ஒரு வடிவமே ஆறுமுகசுவாமி ஆகும். சிவாகமங்களும் இதற்கு துணை நிற்கும். சிற்பசாஸ்திரங்களும் சுப்ரம்மணியருடைய மூர்த்தங்களைப் பலவாறாக கூறி நிற்கின்றன.

சிவாகமங்கள்

சிவாகமங்கள் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூட்சமம், சஹஸ்ரம், அம்சமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்னேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகபிம்பம், புரோக்ஷீதம், லலிதம், சிந்தம், சந்தானம், சர்வோத்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் எனும் இருபத்தெட்டாகும். இவை மூலசிவாகமங்கள் ஆகும். இச்சிவாகமங்கள் சதாசிவமூர்த்தியினது ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் எனும் ஐந்து முகங்களினின்றும் தோற்றம் பெற்றவை. இச் சிவாகமங்கள் சிவ, ருத்ரகணங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றமையினால் சிவபேதம், ருத்ரபேதம் என உபதேசமரபில் இவ்வுலகை வந்தடைந்த சிறப்புடையன. இச் சிவாகமங்களின் தோற்றுவாய்கள் பற்றி சிவாகமங்களின் முதலாவது படலமாகிய தந்திராவதார படலங்கள் சுட்டி நிற்கின்றன. உபதேசச்சிறப்பு, தனித்துவம், மேன்மை எனும் பல்வேறு விடயங்களையும், ஒவ்வோராமங்களுக்குரியதான இருநூற்றேழு

உபாகமங்களையும் இத் தந்திராவதார படலங்களே கூறி நிற்கின்றன.

சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் / வித்யா பாதங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவையே சைவநாற்பாதங்கள் எனப் பேசப்படுவன. இவை இறைவனை அடைவதற்குரிய வழிமுறைகளை எடுத்துக் கூறுவன. இதன்வழி சரியை - தாஸமார்க்கத்தையும் அதனூடாகச் சாமீப முக்தியையும், யோகம் - சஹமார்க்கத்தையும் அதனூடாகச் சாரூப முக்தியையும், ஞானம் - சன்மார்க்கத்தையும் அதனூடாகச் சாயுச்சிய முக்தியையும் அளிக்க வல்லன. இதன் விரிவுகளின் சிறப்புக்களையே சிவாகமங்களின் சாரமாயமைந்த சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் விரிவுபடக் கூறி நிற்கின்றன.

“யாம் இச் சரிரத்தைப் பெற்றது இறைவனை வழிபட்டு முக்தியின்பம் பெறும் பொருட்டே யாம்” என்பது வாழ்வின் இலட்சியத்தைக் கூறும் நாவலரின் வாக்கு. இதன்படி யாம் எவ்விறைவனை வழிபட்டு எத்தகைய முக்திகளை அடைவது என்பதற்கு ஏதுவாக இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய இடங்களாக சைவத்திருக்கோவில்கள் விளங்குகின்றன.

தெய்வத் திருவுருவங்கள்

சிவாகமங்கள் சைவத்திருக்கோவில் எவ்வெவ் அளவுப்பிரமாணங்களுக்கு அமையப் பெற வேண்டுமோ அத்தகைய விதிமுறைகளைக் கூறும் அதேவேளை அத்திருக்கோவிலில் இடம் பெறுகின்ற திருவுருவங்கள் அனைத்தினதும் அளவுப் பிரமாணங்களையும் லக்ஷணவிதிகளாகத் தெளிவுபடக் கூறிநிற்கின்றது.

இறைவனது இயல்பு நித்தியத்தன்மையும், வியாபகத்தன்மையும், சுத்தத்தன்மையும் ஒன்று படக்கூடிய பிரமாணவடிவமாக விளங்குகின்றது. இத்தன்மை இறைவனது பரந்த தன்மையி

னையும், சர்வ வியாபகத்தன்மையினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. இத்தகைய இறைவனைச் சைவசித்தாந்தம் பதி எனக்கூறும் சிவாகமங்கள் பிருதுவீ, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், எஜமானன் எனும் அஷ்டமூர்த்தி வடிவினன் எனக்கூறும் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரம் பதிக்குரிய இயல்பான வடிவினை சொரூபலக்ஷணம் எனக்கூறி விளக்குகின்றன. இறைவன் தனது இயல்பான தோற்றத்திலிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருளும் பொருட்டு திருவருவப்பொலிவேற்று குணங்குறிகளுடன் விளங்குகின்ற திருக்கோலங்களையே தடத்தலக்ஷணம் என்பர். இதன்படி இறைவன் எண் குணவடிவினன், அஷ்டமூர்த்திவடிவினன், தத்துவடிவினன் எனும் வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன் ஆகின்றான். இதனையே தத்தவாதீதன், காலாதீதன், ஞானதீதன் முதலான பெயர்கள் சுட்டுகின்றன.

இவ்வாறான சிறப்பியல்பினதாகிய இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருளுவதற்காகவே திருக்கோலம் கொள்கிறான். அதன்படி முருகனது தத்துவம் சார்ந்ததும், சைவசமயம் கூறும் தத்துவத்தினடிப்படையில் சிவாகமங்கள் கூறும் சுப்ரமணியரது திருக்கோலங்களையும், ஆறுமுக சுவாமியின் வகைகளையும் நோக்குவோம்.

சுப்பிரமணிய மூர்த்திபேதங்கள்

சிவாகமங்களும் சிற்பசாஸ்திரங்களும் பதினாறு வகையான மூர்த்தி பேதங்களைக்கூறி நிற்கின்றன. அவற்றின்படி காமிகம் 2. 64, காரணம் II. 93, தீப்தம் 75, வீரம் 75, அஜிதம் க்ரி 15, சுப்ரபேதம் 1.44, சில்பரத்தினம் 25, குமாரதந்திரம் 2, ஸ்ரீ தத்வநிதி 24, பிருகத் சம்ஹிதை 18, விஷ்ணுதர்மோத்ர புராணம், அம்சுமத்பேதம் 49 ஆகியன கூறி நிற்கின்றன. பல்வேறு வடிவங்களை ஒன்று திரட்டியதாக 'சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்' எண்பத்தெட்டு வகை வடிவங்களைக் கூறி நிற்கின்றது.

சுப்ரம்மணியரது மூர்த்தி பேதங்களைப் பற்றிக் கூறும் முதன்மூலநூலாக லலிதாகமத்தின் உபாகமான குமாரதந்திரம் கூறும் முறையின்படி சுப்ரம்மணியரது மூர்த்திபேதங்கள் பதினாறு ஆகும். அவையாவன :

1. ஞான சந்திரன்
2. ஸ்கந்தன்
3. தேவசேனாதிபதி
4. சுப்ரமணியன்
5. கஜாருடன்
6. சரகானன சம்பவன் : (சரவணபவன்)
7. கார்த்திகேயன்
8. குமாரன்
9. ஷண்முகன்
10. தாரகாந்தகன்
11. சேனானீ
12. பிரம்மசாஸ்தா
13. வல்லீகல்யாணசுந்தரன்
14. பாலன்
15. க்ரௌஞ்சபேத்தா
16. சிகிவாகனன்

என்பனவாகும். இப்பதினாறு சுப்ரமணிய பேதங்களும் குமாரதந்திரத்தில் (2.52 - 70) கூறப்படுகின்றது.

சுப்ரமணியரின் மூர்த்திபேதங்கள் இரண்டு கைகள் முதல் பன்னிரண்டு கைகள் உடையவராகவும், ஒரு முகம் அன்றில் ஆறுமுகங்களை யுடையவராகவும் இருக்கும் அதேவேளை ஒருடல் இருபாதங்கள் அடிப்படையாக அமைகின்றன. சுப்ரம்மணியரின் மூர்த்திபேதங்களுள் ஒரு முகமுடைய மூர்த்திகளை ஞான சந்திரன், ஸ்கந்தன், சுப்ரமணியன், சிகிவாஹனன், பாலஸ்வாமி, வல்லீகல்யாண சுந்தரன், ப்ரம்மசாஸ்தா, குமாரசுவாமி, கஜாருடஸ்வாமி ஆகியோரும் ஆறுமுகமுடையவர்களாக ஏனைய மூர்த்திகளான (தேவ)சேனாதிபதி, சரவணபவஸ்வாமி, கார்த்திகேயன், ஷண்முகன், தாரகாரி, சேனானீ, க்ரௌஞ்சபேந்தர் ஆகியோர் விளங்கும் அதேவேளை கார்த்திகேயன் ஆறுகைகளையும், க்ரௌஞ்சபேந்தன் எட்டுக்கைகளையுடையவராகவும் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஷண்முகஸ்வாமியின் ஆயுதங்களின் வரிசையிலும், ஒழுங்குகளிலும் குறிப்பாக பன்னிருகையோன் என (த்விஷ்ட்புஜ) ஆறுவகை பேதங்கள் சுட்டப்படுகின்றன. (குமாரதந்திரம் 24.123 - 130). இத்தோடு ஷண்முகரின்

ஒவ்வொரு முகத்திலும் மூன்று கண்கள் இருப்பதாகச் சுட்டப்படுகின்றமை (குமாரதந்திரம் 24-130) குறிப்பிடத்தக்கது.

சுப்ரம்மணியரின் மூர்த்திபேதங்களுள் சக்தியுடன் கூடிய மூர்த்தி பேதங்களுள் வள்ளி தேவசேனாவுடன் கூடியவராக ஷண்முகரும், தேவசேனாவுடன் மட்டும் கூடியவராக சேனாதிபதி, ப்ரம்ம சாஸ்தா ஆகிய மூர்த்திகளும், வள்ளி யோடு மட்டும் கூடியவராக வள்ளி கல்யாண சுந்தரஸ்வாமி, குமாரஸ்வாமி ஆகியோரும் சுட்டப்படுகின்றனர். ஏனைய மூர்த்திபேதங்கள் சக்திகளற்றவர்களாகவே சுட்டப்படுகின்றனர். மேலும் சக்தியற்று விளங்கும் மூர்த்திகள் யோக மூர்த்திகள் (24.146) என்றும் குமாரதந்திரம் கூறுவதோடு சுப்ரம்மணிய சுவாமிக்குரிய சக்திகள் இருக்க வேண்டிய லக்ஷணங்களையும் சுட்டு கின்றது.

சுப்ரம்மணியர் இளமை வடிவமும், அழகிய அங்கமும், மங்களகரமான பார்வையும், கரண்ட மகுடமும், உபவீதம், சன்னவீரம், உஷ்ணீஷம், கடிசூத்திரம், பத்ரகர்ணம் பல்வேறு வகையான குண்டலங்கள், பாதத்தில் நூபுரம் என்றவற்று டனும் எல்லா லக்ஷணங்களும், எல்லா ஆபர ணங்களும் அணிந்தவராகச் சுட்டப்படுகின்றார். இதனைக் குமாரதந்திரம் பிரதிமாலக்ஷணவிதி படலம் சிறப்பாகக் கூறுகின்றது.

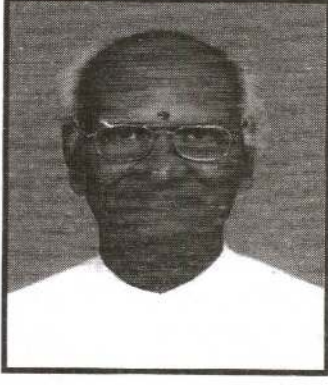
சுப்ரம்மணியரின் மூர்த்தியின் நிலையினைக் கொண்டு யோகமூர்த்தி, போகமூர்த்தி, யான மூர்த்தி என மூன்றாக வகுக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் முறையே இருந்தவராகவும், நிற்பவ ராகவும், வாகனத்துடன் கூடியவராகவும் விளங் குவர். இவர்களே முறையே சாத்விகம், ராஜசம், தாமசம் எனும் முக்குணத் தன்மைகளோடு இருகைகளையும், நான்கு கைகளையும், பன்னிரு கைகளையும் உடையவராக விளங்குவர் எனக் குமாரதந்திரம் (24.139-140) சுட்டுகின்றது.

குமாரதந்திரம் இவ்வாறு சுட்டிநிற்க தத்துவநிதி சுப்ரமணியரை ஆறுபெயர் கொண்ட வராக அக்னிஜாதசுப்ரம்மணியர், செளரபேய சுப்ரமணியர், காங்கேய சுப்ரமணியர், குஹசுப்ர மணிய, பிரம்மசாரி சுப்ரமணிய, தேசிய சுப்ர மணிய எனச் சுட்டி நிற்கின்றது.

இவ்வாறாக சக்தியின் அம்சமாகவும், சிவசக்திகளின் தோற்றமாகவும், அருள்பாலிப்பவ ராக விளங்கும் சுப்ரம்மணியரின் மூர்த்திபேதங் களை விதி நூலான சிவாகமங்கள் கூறும் சிறப் பினையும், ஏனைய நூல்களான சிவாகமங்கள், சிற்பசாஸ்திரங்கள் சுட்டும் தன்மைகளையும் அறிந்து ஆன்மாக்களின் துயர்களைந்து அருள்சுரக்கும் சுப்ரமணியரை வழிபட்டு இஹபர சுகங்களைப் பெற்றுய்வோமாக.

உசாத்துணைகள்

- 1) குமாரதந்திரம் (1974), E.M. கந்த சாமி சர்மா, (பதி), தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், சென்னை,
- 2) ஸ்ரீதத்துவநிதி (1823), சகம், மும்பாய்.
- 3) மகாவித்வான். நா, கதிரவேற்பிள்ளை (1960), சுப்பிரமணியபராக்கிரமம், சென்னை.
- 4) கணபதி ஸ்தபதி.வை. (1978), சிற்பச் செந்நூல், தொழில்நுட்பக்கல்வி இயக்கம், சென்னை.
- 5) Gopinatha Rao T.A, (1993), Elements of Hindu Iconography Vol. II, part II, Delhi.
- 6) Kailasanatha Kurukkal. K, "A Study of the Karthikeya – cult as Reflected in the Epics and Puranas" University of Ceylon Review, Vol. XIX, No. 2 Oct-1961.

Prof. M.Vedanathan

dr.m.vethanathan@gmail.com

இலங்கை நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாளைக் குலதெய்வமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் டாக்டர் மா.வேதநாதன் அவர்கள் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை மற்றும் இந்து தத்துவ (சைவ சித்தாந்தம்) தலைவராக இருந்து வருகின்றார். சைவ சித்தாந்த முதுகலைமாணிக் கற்கைநெறியின் இணைப்பாளராக விளங்கும் இவர், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் சித்தாந்த இரத்தினம் என்னும் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இந்து நாகரிகத்தில் பி.ஏ.(ஆளர்சு), எம்.ஏ., ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்ற இவர், தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக தத்துவ மையத்தில் கந்தபுராணத்தில் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். கோயிர்கலைகள், சோதிடவியல் ஆகியவற்றில் பல்கலைக்கழக உயர் சான்றிதழ்கள் பெற்ற இவர், சர்வதேச ஆய்வு மாநாடுகள் பலவற்றில் பங்குபற்றியவர். இந்துப் பண்பாடு தொடர்பான பல ஆய்வுநூல்கள், பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ள இவர், முப்பது ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்விப்பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

தமிழ்நாட்டில் முருக வணக்கம்: மேல்நிலைப்பாடும் இலக்கிய வெளிப்பாடும்

பேராசிரியர்.டாக்டர். மா.வேதநாதன்

தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

முருக வணக்கம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. தமிழ்நாட்டில் இவ்வணக்கம் தொன்று தொட்டு நிலவி வருவதை தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று மூலங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டில் முகிழ்த்ததாகக் கருதப்படும் முருகவணக்கத்தின் மேல்நிலைப்பாட்டினையும் அதன்படி மலர்ச்சி யினையும் அறிந்து கொள்வதற்குரிய சான்றா தாரங்களுள் செந்தமிழ் இலக்கியங்கள் தனித் துவம் மிக்க ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. தமிழ் நாட்டில் முருகவணக்கம் பண்டைக் காலந்தொட்டு விளங்கி வருகின்றபோதும், அவ்வணக்க நெறிக்குரியதான பக்திப் பணுவல்கள் தொடர்ந்தேர்ச்சியாகத் தமிழில் தோற்றம் பெறாமையே குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும். தமிழ்நாட்டில் முருகவணக்கமானது எவ்வெக்காலங்களில் மேல்நிலைப்பட்டு மேம்பாடு பெற்றதென்பதைத் தமிழிலக்கியங் களின் துணைக்கொண்டு ஆராய்வதே இவ்வாய் வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முருகு அல்லது முருகன் என்னுள் சொல் வழக்கு மிகத் தொன்மையானது. “முருகு” என்னும் முதல்நிலை “அன்” என்னும் ஆண்பால் இறுதிநிலையேற்று முருகன் ஆயிற்று.¹ மணம், இளமை, கடவுட்டன்மை, அழகு என்னும் நான்கின் பொருளாக முருகன் திகழ்கின்றான்.²

சங்ககாலத்தில் முருகவணக்கம் இடம் பெற்றதை பழந்தமிழிலக்கியங்களில் காணப்படும் குறிப்புகளால் அறிய முடிகின்றது. சங்க நூல் களில் வீரமிக்கவன், சீற்றமுடையவன், வலிமையுடையவன் என்றே முருகன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளாரே அன்றி, “அழகன்” எனக் குறிப்பிடப்படவில்லை.³ பண்டைத் தமிழகத்தில் முருகவணக்கம் மேல்நிலைப்பாடு பெற்று விளங்கியதை திருமுருகாற்றுப்படையும், பரிபாடலும் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. தமிழகத்தில் முருகபக்தி நெறியின் தொடக்கத்தை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்

படையில் காணலாம். முருகன் விரும்பியுறையும் முருகனின் ஆறு திருத்தலங்கள் பற்றிய செய்தி யினையும் இந்நூலில் காணமுடிகின்றது. ஆறு திருமுருகங்களும் பன்னிரு கைகளும் கொண்ட முருகனின் திருவுருவப்பொலிவை தமிழிலக்கி யங்களில் திருமுருகாற்றுப்படையிலேயே முதன் முதலிற் காணமுடிகின்றது.⁴

பரிபாடல் செவ்வேளாகிய முருகனை அதிக அளவில் போற்றும் நூல்களில் தனியாகக் குறிப் பிடத்தக்கது, சங்ககால தமிழக அரசியல்நிலையை நோக்கும்போது அக்காலத்தில் போர்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றமை தெரிகின்றது.⁵ போரில் ஈடுபட்டிருந்தோர் போரில் வெற்றி பெறுவதன் பொருட்டு முருகனைப் போர்க் கடவுளாகப்போற்றி வணங்கினர். முருகனின் போர்த்திறம், பரிபாடல்⁶ மற்றும் சங்க நூல்கள்⁷ பலவற்றில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும்.

பண்டைத்தமிழர் முருகனிடம் உலகியலை வேண்டாமல் அருளையும் அன்பையும் அறத் தையும் வேண்டினார்கள் என்பது பரிபாடலில்,

..... யாஅ மிரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமும்மல்ல நின்பால்

அருளு மன்பு மறனு மூன்றும்

உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதாரோயே⁸

எனவரும். இவ்வேண்டுதல்களை நோக்கும் போது அக்காலத்தில் முருகவழிபாடு மேல்நிலை யுற்று விளங்கியதைமட்டுமன்றி முருக பரத் துவத்தினையும் சிறப்பினையும் அறிய முடிகின்றது. முருகன் அறக்கடவுளாகவும் விளங்குவது புலப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய காலத்தில் முருகவணக்கம் குறிஞ்சி நிலமக்களிடையே மேல்நிலையுற்று விளங்கியதன் காரணமாகவே தமிழகத்தின் நிலவியலடிப்படையில் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய கடவுளாக தொல்காப்பியர் முருகனைக் குறிப் பிடுகின்றார்.⁹ சங்கநூல்கள் பலவும் முருகனைக்

குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய மலைக்கடவுளாகக்¹⁰ குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கற்பாலதாகும். தமிழ் மக்களின் வாழ்வு என்று மலை நிலத்தில் தொடப்பட்டதோ அன்று தொட்டு இன்றுவரை, முருகன் தமிழ்நாட்டுத் தெய்வமாகப் போற்றப் பட்டு வருகிறான் என்றும் தமிழ்நாட்டுப் பழங்கடவுள் முருகனே என்றும் வி.கல்யாணசுந்தரனார் குறிப்பிடுகின்றார்.¹¹ சங்ககாலத்தில் முருகனுக்கிருந்த கோயிலை, “முருகன் கோட்டம்” என்று புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. மதுரையில் முருகனுக்கிருந்த கோயில் பற்றி சிலப்பதிகாரமும் மொழிகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் பல்லவர் காலத்தில் முருகவணக்கம் மேல்நிலைப்பட்டு விளங்கியதைப் புலப்படுத்தும் தமிழ் இலக்கியங்கள் தனியாக தோற்றம் பெறவில்லையாயினும், அக்காலத்தில் முருகவணக்கம் முற்றுமுழுதாக இல்லை என்று கூறமுடியாது. சமணபௌத்த மதங்களின் எழுச்சியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பல்லவர் காலச் சமயச் சூழ்நிலையில் சைவம், வைணவம் என்ற இருபெருஞ் சமயங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படும் நிலையிருந்தது. இதனாலேயே பல்லவர்காலத்தில் முருகவணக்கம் சைவத்துள் சங்கமமாகி ஒன்றிக்கலந்து விளங்கியது. பல்லவர் காலத்தில் செல்வாக்குப்பெற்ற சோமாஸ்கந்தர் வழிபாடு இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.¹² பல்லவர்காலத்துக் கற்றளிகளான மாமல்லபுரத்து ராஜசிம்மேஸ்வரம், ஷத்திரிய சிம்மேஸ்வரம், காஞ்சி கைலாசநாதர்கோயில் முதலிய ஈஸ்வரங்களில் கருவறையிற் சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது¹³ இராஜசிம்மபல்லவனுடைய காஞ்சி கல்வெட்டுக்கள் வாயிலாக குகன், சுப்ரமணியன் என்ற பெயர்களினால் முருகன் அழைக்கப்பட்டமை புலப்படுகின்றது.

சைவ பக்திப்பாடல்களும் வைணவ பக்திப்பாசுரங்களும் பல்லாயிரக் கணக்கில் எழுந்த பல்லவர் காலத்திலே குறைந்தளவு தேவாரங்களில் மட்டுமே சிவபெருமான் முருகனுக்குத் தந்தை என்ற குறிப்பும் முருகன் அருட்திறம் சிலவும் காணப்படுகின்றன.¹⁴ பெரிய புராணத்தில் சுந்தராகன் தோற்றம் முருகனோடு ஒப்பிடப்பெறும்.¹⁵ சிறுத்தொண்டருக்கு இறைவன் சோமாஸ்கந்த வடிவத்து வந்து அருள் புரிந்தார்¹⁶ என்ற பெரிய புராணக் குறிப்பு நினைவு கூரற்

பாலதாகும். பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டுவரை முருகவணக்கம் சைவத்துள் சங்கமித்ததெனலாம்.

முருகவணக்கத்தின் படிமலர்ச்சியில் திருமுருகாற்றுப்படைக்குப் பின்னர் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய தன்னிகரற்ற தனிப்பெரும் முருக இலக்கியம் கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் இயற்றிய கந்தபுராணமாகும். முருகவணக்கம் பற்றிய அரிய கலைக்களஞ்சியமாக கந்தபுராணம் விளங்குகின்றது. சிவனைத் தலைவனாகக் கொண்ட சைவக் கடவுளர் குடும்பத்தில் சிவனுக்கு மாறாக நிலையில் முருகனுக்கு முதன்மை கொடுத்து முருகவழிபாட்டை மீண்டும் உயர்த்திய பெருமை கச்சியப்பசிவாச்சாரியருக்கேயுரியது.¹⁷ சிவனே முழுமுதல் என்ற சைவசமய இறைக்கோட்பாட்டிற்கு மாறின்றி, “சிவனும் முருகனும் வேறல்லர். இருவரும் ஒருவரே” என்ற உயரிய இறைக்கோட்பாட்டை கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் கந்தபுராணத்தில் தெளிவாக நிலை நிறுத்தியுள்ளார். இதனால் கந்தபுராணகாலம் தொட்டு தமிழ் நாட்டில் முருகவணக்கம் மீண்டும் மேல்நிலைப்பாடு பெறுவதையும், முருகபக்தி இலக்கியங்கள் அதிகளவில் தோற்றம் பெறுவதையும், அம்முருக இலக்கியங்களில் சைவசித்தாந்தத்துவக் கருத்துகள் மிளிர்வதையும் காணமுடிகின்றது.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் காலத்தில் முருகவழிபாடு தமிழகத்தில் மறுமலர்ச்சி பெற்றது.¹⁸ சைவநாயன் மார்களுக்கும் வைணவ ஆழ்வார்களும் எவ்வாறு பக்தி இலக்கிய காலத்தில் தத்தம் கடவுளர்களின் சிறப்புடைய தலங்களைத் தரிசித்து அவற்றின் அருமை பெருமைகளையும் சிவன், விஷ்ணு ஆகியோரின் சிறப்பியல்புகளையும் பாடிப் பக்தி இலக்கியத்திற்கு வலுவூட்டினரோ, அதே போல அருணகிரிநாதரே முதன்முறையாக முருகனுடன் தொடர்புடைய 158 தலங்களைத் தரிசித்து அவற்றின் பெருமைகளை 1310 பாடல்களால் திருப்புகழ் என்னும் நூலாகப் பாடியுள்ளார்.¹⁹ முருகபக்தி யுகத்தை தமிழகத்தில் தோற்று வித்தவர் அருணகிரிநாதர் எனலாம். இவர் திருப்புகழ் மட்டுமன்றி திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல் விருத்தம் என்பவற்றையும் அருளி முருகபக்தி இலக்கியத்தை வளம்படுத்தினார். இவர் தனி முருகன் கோயில்

களை மட்டுமல்லாது சிவன் கோயில் பிரகாரங்களில் இடம்பெற்ற தமிழக முருகன் கோயில்கள் மீதும் பாடியுள்ளார். திருக்கோணமலைச் சிவன் கோயிலில் இடம்பெற்ற முருகன் மீதும் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தில் தமிழிலே தலபுராணங்கள் பல தோன்றின. இஸ்லாமியர் படையெடுப்பினாலே அக்காலத்தில் கோயில்கள் அழியும் நிலை காணப்பட்டதால் கோயில்களின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி கோயில்களுக்கு ஆதரவாக மக்களைத் திரட்ட வேண்டிய தேவை அக்காலத்தில் நிலவியது.²⁰ இந்நிலையில் 16ஆம் நூற்றாண்டில் நிரம்ப அழகிய தேசிகர் இயற்றிய திருப்பரங்கிரிபுராணம், 17ஆம் நூற்றாண்டில் பாலசுப்பிரமணியக்கவிராஜர் இயற்றிய பழனித்தர புராணம் 18ஆம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய தணிகைப்புராணம், கந்தப்ப தேசிகர் இயற்றிய தணிகாசலபுராணம் என்பவை முருகன் மீது எழுந்த தலபுராணங்களாக விளங்குகின்றன.²¹ முருகவழிபாடு மேல்நிலைப்பட்டு விளங்கிய இக்காலகட்டத்தில் முருகவழிபாட்டை மேம்பாடடையச் செய்வதற்கு இத்தலபுராணங்கள் பெரிதும் உதவின. திருமுருகாற்றுப்படை பரிபாடல் போன்றவை இறைவன் புகழ்பாடும்போது தலச்சார்புகாட்டி அதன் புகழ் கூறுதலையும் தருகின்றன. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தலச்சிறப்புக்கூறி பதிகம் பாடினர். இவற்றின் வளர்ச்சியே தலபுராண இலக்கியமாக உருவாயிற்று எனலாம்.²²

தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் கொடிகட்டிப்பறந்த காலங்களில் மங்கியிருந்த முருகவழிபாடு தமிழ்நாடு பிறருக்கு அடிமைபடத்தொடங்கியதும் மறுமலர்ச்சியடைந்தது.²³ அடிமைத்தளையினின்றும் விடுவித்து தமிழ் மக்களை முருகனே காப்பாற்றுவான் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே விஜயநகர நாயக்கர்காலம் முதலாக முருகவழிபாடு மேம்பாடுபெற்று இலக்கிய வளமும் பெற்றதெனலாம்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் முருகவழிபாடு மேல்நிலைப்பட்டு விளங்கியதை அக்காலத்தில் தோன்றிய தலபுராணங்கள், மட்டுமன்றி, பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள், அந்தாதிகள் மற்றும் இலக்கியங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. இந் நூற்றாண்டில் குமரகுருபரர் முருகன் பேரில்

இயற்றிய “கந்தர் கலிவெண்பா” கூறும் முருக தத்துவம், சைவசித்தாந்தமாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழும் முருகவணக்கத்திற்குச் சிறப்பைத் தருகின்றது. சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய பழமலை அந்தாதி, திருச்செந்தில் நீரோட்டக யமக அந்தாதி என்பனவும் இக்காலத்தில் முருக வழிபாட்டை சிறப்பிக்கும் அந்தாதி இலக்கியங்களாகும்.²⁴ இந்நூற்றாண்டில் சம்பந்தசரணாலயர் தனது கந்தபுராணச் சுருக்கம் மூலமாக முருக வழிபாட்டினை மக்கள் மனதில் நன்கு பதியச் செய்தார்.

முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் மேம்பாடுற்ற தன் காரணமாக 18ஆம் நூற்றாண்டில் முருகன் புகழ் கூறும் இலக்கியங்கள் பல எழுந்தன. அவற்றுள் கந்தசாமிப்புலவர் எழுதிய திருச் செந்தூர் நொண்டி நாடகம், கச்சியப்பமுனிவர் எழுதிய தணிகை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, தணிகைப்புராணம், தணிகை ஆற்றுப்படை என்பனவும், கந்தப்பதேசிகரின் தணிகாசலபுராணம், தணிகை தயாநிதி மாலை, தணிகை பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவையும், கவிராஜ பண்டாரத்தையாவின் இலஞ்சி பிள்ளைத்தமிழ், திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவற்றுடன் திருவிடைகழி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், பகழிக்கூத்தர் இயற்றிய திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், சிவஞான தேசிகரின் முத்துக்குமாரசவாமி திருவருட்பா, வேலச்சின்னோவையன் இயற்றிய பழநி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியனவும் தோன்றின.²⁵ திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் முருகனைச் “சைவசமய திலகம்” எனக் கூறுவது அக்காலத்தில் முருக வழிபாட்டின் முதன்மையையும், மேல்நிலைப்பாட்டையும் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் செல்வாக்குப்பெற்றிருந்த பாளையக்காரர்கள், சிற்றரசர் போன்றோர் முருகவழிபாட்டில் ஈடுபாடுடையவர்களாக விளங்கினர். இந் நூற்றாண்டில் முருகவழிபாடு தமிழ்நாட்டில் முருகன் கோயில்கள் மற்றும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக மேலும் மேம்பாடு பெற்றமை புலப்படுகின்றது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் முருகவழிபாடு மென்மேலும் மேம்பாடுற்றது. முருக அருளா

ளர்கள் முருகன் மீது பலவிதமான புதிய இலக்கிய வடிவங்களை உருவாக்கினார்கள். பாலதேவராயரின் “கந்தசஷ்டி கவசம்”, பாம்பன் ஸ்ரீமத்குமரகுருதாச சுவாமிகளின் “சண்முக கவசம்” என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.²⁶ இக்கவசங்கள் இன்றும் முருகபக்தர்களின் நாளாந்த பாராயண நூல்களாக விளங்குகின்றன. முருகன் எத்தகைய கொடிய துன்பங்களையும் போக்கி காப்பாற்றுவான் என்ற திடமான நம்பிக்கையில் இக்கவச நூல்களை மக்கள் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வருகின்றனர். சிற்றம்பலநாடிகளின் திருச்செந்தூர் அகவலும் இக்காலத்தில் எழுந்தது. திருஞானசம்பந்தரேனும் திராவிட சிசுவை முருகனெனவே சிற்றம்பல நாடிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்நூற்றாண்டில் கழுகுமலை முருகன் மீது சென்னிமலை அண்ணாமலைரெட்டியார் பாடிய காவடிச்சிந்து முருகன் வழிபாட்டை மேன்மை பெறச் செய்த புதிய ஓர் இலக்கியப் படைப்பாகும். திருச்செந்தூரில் சைவவேளாளர் குலத்தில் உதித்த தண்டபாணிசுவாமிகள் என்பவர் குன்றக் குடி சண்முகநாதப் பெருமான் பிரபந்தத்திரட்டு, கந்தகோட்டம் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், மயில் அலங்காரம் போன்றவற்றை அருளினார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் 31 பாடல்களில் முருகன் மீது தெய்வமணி மாலை பாடியுள்ளார். முருகவழிபாட்டின் மேலெழுந்த ஆர்வம், அக்கடவுளின் மீதான அசையாத நம்பிக்கை ஆகியவற்றால் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் முருகன் மீது பலவகையான இலக்கியங்கள் தோன்றின. அவற்றுள் அருணாச்சலக்கவிராயரின் மருதாச்சலக் கடவுள் பிள்ளைத் தமிழ், பரங்கிரி பிள்ளைத்தமிழ், பரங்கிரி கலித்துறை அந்தாதி, பரங்கிரி பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி, பரங்கிரி அலங்காரம், பரங்கிரி அநுபூதி என்பனவும், கல்யாணசுந்தரனாரின் முருகன் அருள்வேட்டல், சிங்காரவேலனின் எட்டுக்குடி முருகன் அந்தாதி காளிமுத்துப் பிள்ளையின் திருச்செந்தூர் மாலை என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்க முருக இலக்கியங்களாகும்.²⁷ மேலும் இந்நூற்றாண்டில் சினிமாப்பாடல்கள், நாடகங்கள் உபந்நியாசங்கள் மூலமாக தமிழகத்தில் முருகவழிபாடு சிறப்புற வகைசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் மூலமாகவும் முருகன் புகழ் இன்று பரப்புரை செய்யப்படு

கின்றது. கந்தர் சஷ்டிகவசம், சண்முககவசம், முருகன் நாமாவளிகள் முருகனைப் பற்றி திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் போன்ற அருளாளர்கள் சொற்பொழிவுகள் ஆகிய ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் மூலம் மக்கள் கேட்டுப்பயன்பெறத்தக்க வழிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் முருகவழிபாடு மென்மேலும் மேம்பாடு பெற்றுவருவதை இவ்விலக்கியப் படைப்புகள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. இன்றும் கிராமப்புறங்களில் வள்ளி திருமணநாடகம் நடக்கப்படுகின்றது. தெய்வம், துணைவன், ஸ்ரீவள்ளி, கந்தன்கருணை, வருவான் வடிவேலன் போன்ற திரைப்படங்கள் மூலமாகவும் முருகன் பெருமை பரப்பப்பட்டு வருகின்றது. இந்த நூற்றாண்டிலும் முருகனுக்கு பல இடங்களில் கோயில்கள் எழுந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டில் முருகன் கோயில் இல்லாத ஊரே இல்லை எனும் அளவிற்கு முருகன் கோயில்கள் அநேகம் உள்ளன. வேறெந்த இந்துக் கடவுள்களுக்கும் தோன்றாத அளவிற்கு முருகனுக்குத் தமிழ்நாட்டில் தனியான இலக்கியங்கள் விஜயநகர நாயக்கர் காலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை தோன்றியிருப்பது இக்காலப் பகுதியில் முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் மேல்நிலைப்பாடு பெற்று விளங்குவதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. முருகனைத் தமிழ்த் தெய்வமாகக் காட்டும் மரபும் தமிழ் இலக்கியங்களில் நன்கு பதிவாகி வந்துள்ளமையும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாகத் தமிழ்நாட்டில் முருக வணக்கமானது அவ்வக்கால அரசியல் மற்றும் சமுதாய பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு மேல்நிலைப்பட்டு மேம்பாடு பெற்றும் வந்ததை தமிழ் இலக்கியங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன எனலாம். மேலும், முருக பக்தி இலக்கியங்கள் பல தோன்றி, தமிழ்நாட்டில் முருக வழிபாடு மீண்டும் மேல்நிலையுற்று மறுமலர்ச்சி பெற்ற விஜயநகர நாயக்கர் காலத்தை முருக இலக்கியங்களின் பொற்காலம் எனவும் குறிப்பிடலாம்.

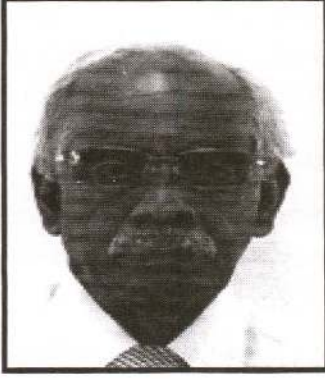
தமிழ்நாட்டைப் போன்று இலங்கையிலும் பண்டுதொட்டு முருக வணக்கம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடற்பாலதாகும். தமிழ்நாட்டில் திருச்செந்தூருக்கு அருகில்

உள்ள ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த இரும்பு வேல் களும், பித்தளைச் சேவல்களும் தமிழ்நாட்டில் முருகவழிபாட்டின் தொன்மைக்கு மிகுசான்றாக விளங்குவது போன்று இலங்கையில் புத்தளம் மாவட்டத்திலுள்ள பொம்பரிப்பு பிரதேசத்தில் கிடைத்த வேல் முதலிய தொல்பொருட்கள் இலங்கையில் முருகவழிபாட்டின் மிகு தொன்மையைச் சுட்டி நிற்கின்றன. தமிழ்நாட்டைப் போன்று தொன்மையான முருக இலக்கியங்கள் இலங்கையில் தோன்றாவிடினும் அருணகிரி நாதரின் கதிர்காமத்தலத் திருப்புகழ் தொடக்கம் இலங்கையிலுள்ள பல முருகன் ஆலயங்களில் பலவகையான முருகபக்தி இலக்கியங்களும், முருகன் பற்றிய ஆய்வு நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. “உவகம் உவப்ப” முருகன் தோன்றினார் எனும் திருமுருகாற்றுப்படையின் தொடக்க வரியை நினைவு படுத்துவதாக சுவிற்சர்லாந்தில் நிகழும் முருகபக்தி மாநாடு விளங்குகின்றதெனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வி.கல்யாணசுந்தரனார், முருகன் அல்லது அழகு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1998, ப.28.
2. மேலது, ப.26.
3. ந.க.மங்களமுருகேசன், அழகனின் ஆறுபடை வீடுகள், சீனிவாசன் பதிப்பகம், சென்னை, 1999, ப.2.
4. திருமுருகாற்றுப்படை, 91-102, 107-177.
5. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், ஸ்ரீலங்கா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1999, ப.15.
6. பரிபாடல், 5:1-4 6-9.
7. குறுந்தொகை, செய்.1.1, பதிற்றுப்பத்து, 11: 3-6. திருமுருகாற்றுப்படை, 226-7
8. பரிபாடல், 5:78-81.
9. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 5.
10. புறநானூறு, 125:9-10., குறிஞ்சிப்பாட்டு 208-9., திருமுருகாற்றுப்படை, 267.
11. வி.கல்யாணசுந்தரனார், முருகன் அல்லது அழகு, ப.30.

12. சி.பத்மநாதன், “மதிப்புரை”, முருக வணக்கம், யுனிஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிடெட், கொழும்பு, 2007, ப.XXVI
13. மேலது, ப.XXVI
14. ரா.கிருஷ்ணன், திருமுறைகளில் திருமுருகன், திருப்புகழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1997, பக்.1-22.
15. பெரியபுராணம், தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், 144.
16. பெரியபுராணம், சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம், 84.
17. ந.இராமலிங்கம், கந்தபுராண ஆராய்ச்சி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1988, ப.69.
18. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, தமிழர் சமய வரலாறு, பாரிபுத்தகப்பண்ணை, சென்னை, 1985, ப.227.
19. மா.காந்திதாசன், தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு, என்னெஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1988, பக்.97-98.
20. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், ப.148.
21. மா.காந்திதாசன், தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு, என்னெஸ் பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1988, பக்.194-195.
22. சு.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வகையும் வடிவும், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1984, ப.287.
23. ஆ.வேலுப்பிள்ளை, தமிழர் சமய வரலாறு, ப.227.
24. மா.காந்திதாசன், தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு, பக்.194.
25. திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், தாலப்பருவம், 9:13.
26. மா.காந்திதாசன், தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு, ப.111.
27. மேலது, பக்.198-199.

Mr. Vannithamby Thangaratnam

vannithamby@yahoo.com

இலங்கை வடமாகாணத்தில் உள்ள தெல்லிப்பளை எனும் ஊரைச்சேர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்கல்வியை முடித்து, இலங்கை அரச சேவையில் இணைந்து கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தற்போது புலம் பெயர்ந்து சுவிற்ஸர்லாந்து நாட்டில் வசித்து வருகிறார். ஜேர்மனியில் இருந்து வெளியாகும் அகரம் இலவச மாத இதழின் துணை ஆசிரியராக செயற்பட்டுவருகிறார்.

தமிழர் வரலாறும் முருகன் வழிபாடும்!

திரு. வ. தங்கரத்தினம்

சுவிற்சர்லாந்து

2014 மே 2 முதல் 4ந் திகதி வரை சுவில் செங்காளன் சென் மாக்கறெத்தன ஸ்ரீ கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோயில் ஆதரவில் இடம் பெறும் அனைத்துலக முருக பக்தி மாநாடு 2014 க்கு வருகை தந்திருக்கும் ஆன்மீக அடியார்கள் மற்றும் முருக பக்தப் பெருமக்களுக்கும் அடியேனின் பணிவான வணக்கம்.

என்னுள் உள்ள அடக்க முடியாத ஆர்வம் காரணமாகவே இக் கருத்தரங்குக்கு எனது கட்டுரையை தர முன்வந்துள்ளேன். இறை பக்தியும் ஒழுக்க நெறியும் ஒருங்கே இணைத்து வரலாற்றில் உருவான இனம்தான் தமிழ் இனம். இப்படிப் பேசுவது இனவாதம் போலத் தெரியலாம். ஆனால் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலர் வைத்துள்ள உண்மை இது.

எவருக்கும் தனது இன மத பிராந்திய விருப்பு வெறுப்புகள் இயல்பாகவே இருக்கும். எனவே அவரது பார்வையும் கருத்தும் குறைபாடுகள் கொண்டதாகவே இருக்கும். இந்த உண்மையை தமிழரின் ஆன்மீக தத்துவங்கள் ஏற்று அவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்ததே பதிபசு பாசம் என்ற கோட்பாடுகளும் அவற்றின் மீது உருவான சித்தாந்த தத்துவங்களும். அதனால் தான் திருவள்ளுவர் இறைவனை வாலறிவன் என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனிதன் எதையும் அறிந்து கொள்ள ஐந்து பொறிகளான மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி உணர்த்த உணர்ந்து அறிந்து கொள்கிறான். ஆனால் வாலறிவனான இறைவனுக்கோ யாரும் உணர்த்தி உணர வேண்டிய நிலை கிடையாது.

இறையருளும் குருவருளும் கைகூடும் பொழுது மனிதனால் ஆகாத செயல் என்று எதுவும் இருக்க முடியாது என்பதே நியதி. இதற்கு தமிழ் இனத்தின் வரலாறும் இறை வழிபாடும் ஒரு சிறந்த உதாரணம் எனலாம். இவ்வுலகில் முதலில் தோன்றிய மனித இனம் பூமியின் மத்திய ரேகைப் பகுதியில்தான்

தோன்றியிருக்க முடியும் என்ற அனுமானத்தை இன்றுவரை வெளியாகிய அறிவியல் ஆய்வுகளின் முடிவுகளும் உறுதி செய்கின்றன. குறிப்பாக முதலில் தோன்றிய கண்டம் லெமுரியா எனவும் பின்னர் அது அழிந்து அத்லான்ரிஸ் உருவாகி அதுவும் அழிந்து இன்றுள்ள வடிவில் பூமி வந்துள்ளது என்பது இன்றைய புவியல் அறிஞர்கள் நடத்திய ஆய்வுகளின் முடிவாக உள்ளது.

மனித இனம் முதலில் தோன்றிய இடம் இலங்கையே !

கில்பேர்ட் சிலேட்டர் என்பவர் எழுதிய 'இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு (The Dravidian Element in Indian Culture by Gilbert Slater) என்ற நூலைப் பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரையார் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதில் பின்வரும் வரிகள் தமிழ் இனத்தின் பிறப்பிடம் பற்றிய உண்மையை காட்டி நிற்கின்றன.

'..தமிழ் ஆண்டுத் தொகுப்பு முறை (பஞ்சாங்கம்) ஆராய்ச்சிக்கு நல்ல தூண்டுதல் தரத் தக்கதாயுள்ளது. ஆனால் சமயஞ்சாராத ஆண்டுத் தொகுப்பு ஞாயிற்றுச் சார்பானது மட்டுமன்று முழுநிறை முறையிலேயே ஞாயிறு வழியாய் அமைவது.

அது மேனாட்டு முறைபோல, மதிய முறைப் படி முதலில் கணிக்கப்பட்ட மாதத்தை ஞாயிறு முறைப்படி கணித்த ஆண்டுகளுடன் பிற்காலத்தில் கொண்டு ஒட்ட வைத்த முறையன்று. சற்றும் மட்டு மழுப்பலில்லாமல் அது வியக்கத் தக்க வகையில் முளைத்த ஞாயிறு முறையாயுள்ளது. ஏனெனில் அது ஒரு மாதத்தை இத்தனை முழு நாட்கள் என்று கூட வகுத்தமைப்பதில்லை.

வான மண்டலம் பன்னிரண்டு மனை யுகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஞாயிறு ஒரு புதுமனை யுகத்தில் புகும் நேரம் காலையாயினும்

சரி நண்பகலாயினும் சரி, இரவாயினும் சரி , அந்தக் கணத்திலேயே மாதம் பிறக்கிறது. நாட்களும் ஞாயிறு எழுச்சியுடன் தொடங்குகிறது.

ஆனால் ஞாயிறு எழுச்சி என்பதும் இந்தியாவில் ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் ஞாயிறு தோன்றும் வேளையன்று: உலகநடு நேர்க்கோட்டில் நடுநிரை கோடு அக்கோட்டுடன் சந்திக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கில் ஞாயிறு எழும் வேளையாகவே அமைந்துள்ளது.

தமிழர் தமக்கென்று வகுத்த இந்த நடுநிரைக் கோடு தமிழர் பண்டை வானாராய்ச்சி நிலையம் அமைந்திருந்த இடத்துக்கு நேராயிருந்ததாக அறிகிறோம்." இதற்கு அடிக்குறிப்பு விளக்கமாக பூமத்திய ரேகையும் தீர்க்க ரேகையும் சந்திக்கும் பூஜ்ஜிய பாகையில் சூரியன் எழும் நேரமாக கணிக்கப்படுகிறது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இடைச் சங்கங்கள் கடைச் சங்கங்கள் இருந்து நடைபெற்ற தமிழகப் பகுதி இன்று கடலுள்ளாழ்ந்து விட்டது. அதில் ஒரு பண்டைத் தலைநகரமே தமிழரின் இவ்வாராய்ச்சிக்குரிய மூல இடமாகக் கருதலாம். அது பஃறுளி ஆற்றின் கரையிலிருந்து தென்மதுரை என்று கருத இடம் உண்டு. ஆண்டுத் தொகுப்பு கணிக்கப்பட்ட நிலையில் அது குமரிமுனைக்கு தெற்காகவும் இலங்கைக்கு மேற்காகவும் கடலில் ஒரு பகுதியை சுட்டிக் காட்டுவதாக உள்ளது. இப்படியாக இதுபற்றிய மேலதிக விளக்கமாக தரப்பட்டுள்ள விடயம்தான் எமது கவனத்துக்கு முக்கியமானது.

தமிழ் என்றாலும் முருகன் என்றாலும் அழகு, இளமை, இனிமை என்ற கருத்துகள் அனைவராலும் ஏற்கப் பட்டு விட்டவையாகும். தமிழ் மொழியும் முருகன் வழிபாடும் தோற்றம் பெற்ற காலம் எவை என எவராலும் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத நிலையே உள்ளது.

தமிழரின் மிகத் தொன்மை இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் அவரது காலத்தில் நிலவிய கடவுள் தத்துவம் பற்றி இப்படிக்கூறியுள்ளார்.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே.

தொல்காப்பியம் இலங்கைத் தீவுக்கு அணித்தாக இருந்த கவாடபுரத்தில் இருந்த இரண்டாவது தமிழ் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப் பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். முருகனை காதல் நோய் வயப்பட்ட பெண்களின் துயர் போக்க பூசை வைத்து கடா ஆட்டு இரத்தம் தோய்ந்த அரிசிப் பொங்கல் வைத்து வெறி ஆடிக் குறி சொன்னதாக சங்கப் பாடல்கள் உள்ளன.

தமிழ் சித்தர்கள்

தமிழரின் மத நம்பிக்கை முதலில் நடுகல் வணக்கமாகத் தொடங்கிய போதிலும் அதுவே நாளடைவில் ஆன்மீகத் தேடலில் முன்னோடிகளான சித்தர் எனப்படும் தத்துவ சிந்தனையாளர்களையும் மணி மந்திரம் ஓடாதம் என அழைக்கப்படும் வானியல், சோதிட மருத்துவ உண்மைகளைத் தேடித் தந்த சித்தர்களான யோகிகளையும் தமிழினம் உருவாக்கியது எனலாம்.

உலகிலே இன்று விஞ்ஞானிகளை வியக்க வைக்கும் பல நூறு பிரபஞ்ச இரகசியங்களை 4000 வருடங்களுக்கு முன்னரே இருந்த முதலாவது தமிழ் சங்கத்தில் சிவனும் முருகனும் அகத்திய முனிவர் உட்பட 549 புலவர்கள் வெளிப்படுத்தி இருந்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய அகத்தியம் என்ற இலக்கண நூலான பேரகத்தியம் என்ற நூலில் இருந்து கிடைத்ததாகக் கூறப்படும் சூத்திரம் ஒன்று வியப்பூட்டும் தகவல்களை தருகிறது.

இதுதான் அந்தச் சூத்திரம்-

யபிர ஊசியும் மயன் வினை இரும்பும்
செயினுறு பொன்னைச் செம்மை செய் ஆணியும்
தமக்கமை கருவியும் தாமாம்.அவைபோல்
உரைத்திரம் உணர்த்தலும் உரையது தொழிலே'

அக்காலத்திலேயே தமிழ் மொழியும் தமிழ் இனமும் இரும்பு, பொன், செம்பு, வைர ஊசி, பொன்னைச் செம்மை செய் ஆணி போன்ற வற்றைப் பாவனையில் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் அவற்றைப் போல மொழியின் உரை ஆற்றல் இருத்தல் வேண்டும் என இலக்கணம் கூறுதலால் எம் இனத்தின் பெருமை உணர முடிகிறது.

தமிழ் இனத்தின் பிரபஞ்ச இயற்பியல் அறிவை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ள

புறநானூற்றுப் பாடல் 30ல் தரப்பட்டுள்ள அறிவியல் உண்மைகளை பார்ப்பதும் அவசியமாகிறது. இப்பாடலை முதுகண்ணன் சாத்தனார் என்ற தமிழ் புலவர் பாடினார். ஆனால் அவர் கூறியுள்ள பிரபஞ்ச உண்மைகளை இன்று விஞ்ஞானம் ஏவுகணைகள் மூலம் அண்டத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள தொலை நுண் காட்டிகள் உறுதிப்படுத்தி வருகின்றன.

பாடல் வரிகளை கவனியுங்கள்-

செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவும்
அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்
பரிப்புச் சூழ்ந்த மண் டிலமும்
வளி திரிதரு திசையும்
வறிது நிலை இய காயமும், என்றிவை
சென்றளந்து அறிந்தார் போல என்றும்
இனைத்து என்போரும் உளரே, அனைத்தும்
அறிவுஅறி வாசுச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவுள் அடுத்த எறிகல் போல
ஒளித்த துப்பினை ஆதலின், வெளிப்பட
யாங்கனம் பாடுவர். புலவர்?

இதன் பொருள் சிவந்த சூரியனின் பயண வழி, அந்தச் சூரியனின் இயக்கம், இயக்கத்தால் சூழப்படும் விண் மண்டலம், காற்று செல்லும் திசை, ஆதாரம் இன்றி அந்தரத்தில் நிற்கும் வானம் என்பவற்றை எல்லாம் தாமே அருகில் சென்று பார்த்து வந்தவர் போல அறியும் அறிவுடைய புலவர்களாலும் அறியமுடியாத பேரறிவு படைத்த உன்னை நான் எவ்வாறு பாடுவேன் என சோழன் நலங்கிள்ளி என்ற அரசனைப் போற்றிப் பாடுவதாக இப்பாடல் உள்ளது.

சித்தர்களிலே அகத்தியர் முதலாவதாக பலராலும் கணிக்கப் பட்டவர். சித்தர்கள் தமது சித்தத்தை அதாவது சிந்திக்கும் திறமை படைத்த மூளையின் வளத்தை வளர்த்து அதன் மூலம் பல அற்புதங்களை இன்றும் நிகழ்த்திக் காட்டி வருகின்றனர். அப்படியாக உருவானதே சுவாசத்தை கட்டுப்படுத்தி அதன் மூலம் பல அதிசயங்களை நிகழ்த்திக் காட்டிய யோக முறையாகும்.

இம்முறையையே ஒளவாயாரும் தமது விநாயகர் அகவல் துதியில், 'மூலாதாரத்து மூண்டெழு கனலை காலால் எழுப்பும் கருத் தறிவித்தே' எனக் கூறினார். இங்கே காலால் என்றது காற்றின் ஊடாக எனப் பொருள்பெறும். சித்தர்கள் பிராணாயாமம் எனப்படும் சுவாசப்

பயிற்சி மூலம் மனித உடலின் முள்ளந்தண்டின் அடிப்பாகத்தில் இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை மேலே எழுப்பி பலவித அபூர்வ சக்திகளைப் பெறுவர். இதனையே தீவளர்த்தல் எனச் சித்தர்கள் கூறுவர். எந்நேரமும் இத்தீயை அகத்தில் வளர்த்ததால் அகத்தியர் என்ற காரணப் பெயருண்டாயிற்று என்பாரும் உள்.

தமிழ் மொழி ! தமிழ் இனம் !

தமிழ் என்ற மொழியும் அதனைப் பேசும் தமிழ் இனமும் தோன்றிய வரலாற்றை அகமுக சொக்கநாதர் குருஜி தமது 'யார் அந்தச் சித்தர்கள்' என்ற நூலில் இப்படி விளக்கம் தந்துள்ளார். 'மூத்த குடியான அகமுகவாதி (சித்தன்), பிண்டமான உடலின் அகமுகப் பயணத்தில், பிண்ட மானவைகளையும் அண்ட சரா சரங்களையும் இயக்கி இயங்கும் மூலமான குண்டலினி ஆற்றலை அறிந்தான்.

குண்டலினியில் உள்ளடக்கமாக இருக்கும் நாடிகளில், வல்லினமாக பிங்கல நாடிக்கு 'த' என்றும், மெல்லினமாக இருப்பது இடக்கலை நாடி என்பதையும், அதற்கு 'மி' என்றும், வல்லினம், மெல்லின மிரண்டையும் மாற்றும் இடையின பிராணான சுழுமுனை நாடிக்கு 'ழ' என்றும் முறைப் படுத்தி பிரபஞ்ச குண்டலினி ஆற்றலுக்குத் தமிழ் எனப் பெயர் சூட்டினர். அவருடைய வம்சாவளி இனமே தமிழினமானது. தமிழினம் பேசும் மொழியே தமிழானது.'

இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மேலும் சில சித்தர்களின் பாடல் வரிகளைப் பார்க்கலாம்.

அச்சப்பா தமிழினுட பெருமை கேளு
அப்பவே அகத்தியன்றான் நின்றாரப்பா
...

பாரப்பா அதலமென்றும் விதலமென்றும்
பரிவான நிதலமென்றும் ஏழுலோகம்
மேரப்பா லோகமடா சத்ய லோகம்
ஏரப்பா இப்படியே கூடிநின்றால்
இயல்பான அண்டமடா ஒன்றுமாகும்
ஆரப்பா ஆயிரத்தெட்டண்டம்
அப்பனே அவர்களுக்குத் தமிழ் வேணும்.
...

வேணுமடா சிதம்பரத்தைப் பார்க்க வென்றால்
விரிவான தமிழ்துதான் வேணும் வேணும்.
பூணுமடா வாலையையுந்தான் பூணவென்றால்
புகழாகத் தமிழ்துதான் வேணும் வேணும்.

அப்பனே அனைவருந்தான் அறிந்து பாரேன்.
(தேரைச் சித்தர்)

...

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெஞ் ஞானியர்க்கு
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி (குதம்பைச் சித்தர்)

எனவே தமிழும் முருகனும் வெறியாட்டுப் பூசை வழிபாடுகள் நிலையிலிருந்து சித்தாந்த தத்துவ நிலைக்கு உயர்ந்த பின்னரே தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த இலக்கண இலக்கிய நூல்களும் திருமந்திரம் திருக்குறள் போன்ற ஆன்மீக சமுதாய தத்துவார்த்த நூல்களும் கிடைத்தன. சித்த மருத்துவமும் அதனை கற்றவர்கள் பலர் சித்தர்களாக வாழ்ந்து பலாகன் நோய்களைத் தீர்க்கும் நல்ல மனிதர் இன்றும் நம்மிடையே உள்ளனர்.

ஆனால் இவை இன்று மிகவும் அரிதாகி அந்நிய மத ஆதிக்கமும் மத வழிபாட்டு சமயச் சடங்குகள் சம்பிரதாயமும் உலகம் எங்கும் தலைவிரித்து ஆடுவதைக் காணமுடிகிறது. புரியாத மொழியிலே புரியாத சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களால் இன்று வணிக மயப் படுத்தப்பட்ட வழிபாட்டு முறையே காணக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய வணிக மய மத சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களே இன்றைய ஆன்மீக மாக தெரிகிறது.

ஈழத்தில் சித்தர் பாரம்பரியம்

முருக வழிபாடு குறிஞ்சி நில மக்களான வேடுவரின் பாரம்பரியமாக உருவானது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இன்றும் கதிர்காம முருகன் கோயிலில் வேடுவ பரம்பரையினரே பூசை வழிபாடுகளை நடத்தி வருகின்றனர். அங்கே மந்திரம் ஆடும்பரமான சடங்குகள் இடம் பெறுவதில்லை. 'கப்புறாளா' எனச் சிங்களத்தில் அழைக்கப்படும் பூசகர்கள் வாயை வெள்ளைத் துணியால் மூடிக் கட்டி கைகளால் ஆலிங்கனம் செய்து தலைமேல் கை குவித்து தீப ஆராதனை செய்து முருக வழிபாடு நடத்துகின்றனர்.

இலங்கையில் தென் கிழக்குக் கோடியில் வனப் பகுதியில் உள்ள கதிர்காமம் தமிழர் சிங்களவரின் பிரபலமான முருகன் ஆலயமாகும். சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் மன்னனான எல்லாளனுடன் போர் தொடுக்க செல்லும் முன் சிங்கள மன்னனான துட்டகைமுனு

இக் கோயிலில் நேர்த்தி வைத்ததாகவும், போரில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் இக்கோயிலில் நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றியதாகவும் பௌத்த வரலாற்று நூலான மகாவம்சத்தில் குறிப்புகள் உள்ளன என்கிறது விக்சிப் பீடியா. ஆயினும் இக்கோயில் அதற்கும் முன்னரான வரலாறு கொண்டிருக்கிறது.

ஆடிமாதத்தில் நடைபெறும் பெருவிழாவின் பொழுது தாமிரத்திலோ தங்கத் தகட்டிலோ எழுதப்பட்ட பரம ரகசியமான மந்திர சக்தி வாய்ந்த யந்திரம் உள்ள பேழை யானைமீது வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

அப்பொழுது பக்தர் கூட்டம் பரவசத்தால் கடல் போல் பொங்கி எழும். இங்கே முருகனின் ஆட்சி முழுமையாக உள்ளது என்பதற்கான மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்பன கீர்த்தி நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலுக்குப் போவ தற்கே தவம் செய்ய வேண்டும் என்பது பொது வான நம்பிக்கையும் என் வரையில் அனுபவமும் என்பேன்.

மூல மூர்த்திக்கு உருவச் சிலைகள் கிடையாது. ஒரு முருகன் சித்திரம் தீட்டப்பட்ட திரைச் சீலைக்கு வெளியேதான் பூசகர் பூசைகளை நடத்துகிறார். திருமுழுக்குத் திருவிழாவுக்கு பேழை ஒன்று யானைமேல் பவனியாக எடுத்து வரப்படுகிறது. கதிர்காமம் உள்ள பகுதி ஒரு வனப்பகுதி. இந்தப் பகுதியில் வள்ளிமலை, தினைப் புலம், சூரன் சம்பந்தப்பட்ட பல இடங்கள் உள்ளன. 1950களுக்கு முன்பே பல சித்தர்கள் அங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களில் யேர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த துறவிகளும் குறிப் பாகப் பெரிதும் அறியப்பட்ட கோடாலிச் சாமியார் என்ற சித்தரும் இருந்துள்ளார்.

அங்கே ஆலயத்துக்கு அருகிலேயே ஒரு இடலாமிய சித்தரும் அவருடைய சமாதியும் உள்ளது. அவ்வாறே யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் மேற்குப் பிரகாரத்திலும் ஒரு இடலாமிய சித்தர் சமாதியும் உள்ளது. எனவே சித்தர்களுக்கு மத பேதம் கிடையாது என்பதை இவை காட்டுகின்றன.

இப்படியாக இலங்கையில் ஒரு சித்தர் பரம்பரையை கதிர்காமம் உகந்தை மட்டக்களப்பு காரைதீவு, யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் போன்ற முருகன் ஆலயங்களை தளமாகக் கொண்டு பல

சித்தர்கள் அருள் மழை பொழிந்த வரலாறும் உள்ளது.

இன்னொரு முக்கிய முருகன் ஆலயமாக கதிர்காம நடை யாத்திரையாக வட இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வரும் பக்தர்களின் இடைத் தங்கல் பதியாக விளங்குவது உகந்தை முருகன் ஆலயமாகும். கதிர்காமத்தைப் போன்றே இதுவும் மிகப் புராதனமான ஆலயமே. காடுகள் மலைகள் சூழ்ந்த இடத்தில் உள்ள இந்த ஆலயம் முருகன் குரனுடன் போரிட முன்பும் பின்னரும் தங்கிய தலம் ஆதலால் உகந்த இடம் எனும் பொருளில் இவ்வாலயத்தின் பெயர் வந்ததாக கூறப்படுகிறது.

வேடுவராகச் சித்திரிக்கப் பட்டாலும் இலங்கையின் ஆதிக் குடிகளான தமிழரின் கடவுளான முருகனே குறவள்ளியை மணம் புரிந்த சிறப்புப் பெற்ற மக்களின் இடமாகவும் ஈழத்தின் அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகவும் இது உள்ளது. கதிர்காமத்தைப் போன்றே இங்கும் வேடுவக் கன்னிப் பெண்கள் திருவிழாக்களில் பங்கு கொள்வதும் வேடர் பூசை, வேலன் வெறியாட்டம் என்பனவும் உண்டு. இன்றும் அப்பகுதியில் வழக்கில் உள்ள புலிஞன், மஞ்ஞன், காத்தான், காங்கேயன் ஆகிய பெயர்களும் தமிழரின் தொன்மத்தை காட்டுகின்றன.

ஈழத்தின் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளாக (1)வெருகல்,(2) சித்தாண்டி, (3) போர தீவு,(4) மண்டூர் சித்திர வேலாயுதனார் கோயில்கள், (5) உகந்தை,(6) திருக்கோயில் முருகன் கோயில்கள் போற்றப்படுகின்றன. இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப் படவேண்டிய விடயம் ஒன்றுள்ளது.

அதுதான் பொதுவாக ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் அதிக எண்ணிக்கையான சித்தர்கள் முருகன் தலங்களிலேதான் ஞான ஒளி பெற்று திகழ்ந்துள்ளார்கள். அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் தமது கந்தரனுபூதிப் பாடலில், 'குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே', எனப் பாடியுள்ளதில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

தட்சணா மூர்த்தி வடிவில் குருவாகிப் போதித்த சிவனுக்கே குருவாக உபதேசம் செய்து திருவிளையாடல் நடத்திய முருகன் அனைவர்க்கும் குருவாக விளங்கிச் சித்தர்களை ஆக்கி

அருள்புரிவதில் வியக்க என்ன இருக்கிறது என நினைக்கத் தோன்றுகிறது அல்லவா?

சித்தாந்திகள் இறைவனிடம் எதையும் கேட்டுப் பெறும் வழியை நாடுவதில்லை. எல்லாம் சிவமயம் என்பதால் எல்லாமும் சிவன் செயலாகவே ஏற்கப்படுகிறது; எனவேதான் திருமுல நாயனார் வழிபடும் ஆலயமாக,-

உள்ளம் பெருங் கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காளா மணி விளக்கே

என்றும், அன்றாட வழிபாடாக

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப் பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரைதானே.

என்றார். மேலும்

முருகனை சிவனது பிள்ளை ஆகவும் சிவனது வாழ்விடம் இமய மலை எனவும் முதலில் கூறிய நூல் மகாகவி காளிதாசனின் குமார சம்பவம் எனத் தெரிகிறது. கவி காளிதாசன் வாழ்ந்த காலம் கி.மு.முதலாம் நூற்றாண்டு என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்தாக உள்ளது. காளிதாசன் எழுதிய குமார சம்பவம் என்ற நூலில்தான் சிவன் உமை திருமணமும் முருகன் அவதாரமும் புராண இதிகாச வடிவம் பெறக் காண்கிறோம்.

காளிதாசன் குமார சம்பவம் இயற்றிய காலப் பகுதியில்தான் பூம்புகாரின் அழிவும் மதுரையில் பாண்டிய மன்னன் நிலந்தரு திருவில் பாண்டிய மன்னன் முடத்திரு மாறன் கடைச் சங்கம் தொடங்கியதும் காணப்படுகிறது. ஆனால் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தென் மதுரையில் முதல் சங்கத்தில் சிவனும் முருகனும் அகத்தியனும் தமிழ் வளர்த்தனர் என்ற கதைகள் தமிழரிடம் தோன்றி விட்டன என்பதே உண்மை.

சிவனும் முருகனும் வாழ்ந்து மறைந்த நிலமான இலங்கையும் அதன் நிலப்பகுதியும் தன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் முழுவதையும் இழந்து இன்று சிவனுக்கு இமய மலையும் முருகனுக்கு

தமிழகத்தில் மட்டுமே அறுபடை வீடுகளும் கொண்டு திகழ்வது எத்தகைய பெரிய வரலாற்றுத் திரிபு என்பதை நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

புராணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆகமம் பேசியோ ஆன்மீகம் பேசியோ தமிழினத்தின் சிறந்த தத்துவக் கருவூலமான சித்தர்களின் சித்தாந்த முறைகளை புறந்தள்ளுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். முருக வழிபாட்டை அறிவு பூர்வமான ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தி சிவனும் முருகனும் தோன்றிய நிலமும் மக்களும் எங்கே? யார்? என்பதை உலகத்துக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மேலும் உண்மையான ஆன்ம ஈடேற்றத்தை தர வல்ல சித்தாந்த நெறியை மீண்டும் நிலை நிறுத்த முற்படுவதே உண்மை ஆன்மீக வாதி களின் இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் அடியேனின் பெரு விருப்பாக உள்ளது.

2014-ல் சுவிற்சர்லாந்து சென்மாகிறெத்தன் கதிர் வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தினால் நடத் தப்போகும் முருகபக்தி மாநாடு இக்கட்டுரையில் காணும் என்ற பணிவான வேண்டுகலை முன் வைக்கிறேன்.

Mr. Navaretnam Subaraj

subaraj84@yahoo.com

கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சேற்றுக்குடா என்ற பகுதியைச் சார்ந்தவர். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர் கல்வி கற்று, முதலாந்தர சித்தி பெற்றவர். தற்போது தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகிறார். கொழும்பு இந்துக்கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள ஆய்வரங்குகள், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் உலக தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, இலங்கை தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சர்வதேச ஆய்வு மாநாடுகளில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்துள்ளார். தென்னிந்தியா பச்சையப்பன் கல்லூரியும் காஞ்சிபுரம் தமிழ் ஐயா மகளிர் கல்லூரியும் இணைந்து நடத்திய ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பித்த கட்டுரைக்காக 'அயல் நாட்டவருக்கான தெய்வத் தமிழ் அருளொளி' எனும் விருதையும் பெற்றுள்ளார்.

தமிழர்களின் முழுமுதற் கடவுள் முருகன்

- வரலாற்றுப் பார்வை

திரு. நவரெட்ணம் சுபராஜ்

மொழித்துறை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில், இலங்கை.

புராதன தென்னிந்திய மதங்கள்

புராதன தென்னிந்தியாவில் சிறப்புற்றிருந்த மதங்கள் வைதிகமும் அவைதிகமுமாகும். அவைதிக நெறிக்குள் வடஇந்தியாவிலிருந்து தென்னகத்திற்கு வந்த சமணமும் பௌத்தமும் உள்ளடங்குகின்றன. வைதிக நெறி என்பது வடஇந்தியாவிலிருந்து வந்த ஆரிய மதத்தினதும் தென்னகத்தில் ஏவவே இருந்த திராவிட மதத்தினதும் கலப்பினால் உண்டான மதமாகும். ஆரியமதம் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தென்னாட்டை அடைந்தது. (கந்தையா பிள்ளை.ந.சி:2003:40) இருப்பினும் இம்மதங்கள் தென்னகத்திற்கு வந்த காலம் பற்றிய சிந்தனை முடிந்த முடிவாக இல்லை. கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டு வரை அதிக செல்வாக்குடன் இருந்த அவை தீகமதங்கள்; 7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வைதிக சமயத்துடன் வெற்றி காண முடியாமல் அவை பெருவீழ்ச்சியைக் கண்டன. இதன் தொடர்ச்சியாக முதலில் பௌத்தமும் பின்பு சமணமும் தமிழகத்தில் செல்வாக்கிழந்தன. (சுபராஜ்.ந:2013:140)

பண்டைய தமிழகத்து இந்துமத தெய்வங்கள்

பண்டைய தமிழகத்தில் தெய்வ வழிபாடு என்பது இந்துமதக் கடவுளர் மீதே நிகழ்த்தப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அக்காலத்தில் மக்களால் வழிபட்ட தெய்வங்களை சிறுதெய்வங்கள், பெருந்தெய்வங்கள் என வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். அறிஞர்கள் நிலைநாட்டப்பட்ட சமயத்தைப் பெருநெறி என்றனர். இதனால் பெருநெறி அல்லாதவை சிறுநெறி ஆயிற்று. சிறுநெறியைச் சிறுதெய்வ வழிபாடு என்று ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டனர். “நாட்டார்” என்ற சொல்லுரு வாக்கம் பரவலானதும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டை நாட்டார் சமயம் எனக் கூறினர். (பெருமாள். அ.கா:2003:41) பண்டைத் தமிழகத்தில் இவ்வாறு நிலைநாட்டப்பட்ட பெருநெறியில் நின்ற தெய்வங்களைத் தேவர்கள் எனவும், பெருநெறி அல்லாத சிறுநெறியில் நின்ற

தெய்வங்களைச் சிறுதெய்வங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

பெருந்தெய்வங்கள்

சொர்க்கலோகத்தில் வாழும் இறவாத்தன்மை பெற்றவர்கள் தேவர்கள் ஆவர். (க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி:1992:767) ‘தே’ என்பது தெய்வத்தன்மை ஆகும். எனவே தேவர் என்பது தெய்வம் எனப்பொருள்படும். (வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி 10:1988:853), (செந்தமிழ் அகராதி:1994:386), (சதுரகராதி:2005:125) தேவர்கள் என்ற சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் நேரடியாகவே இடம் பெற்றுள்ளன.

தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்

மேவன செய்தொழுகலான்

(குறள்.1073)

இருப்பினும் தேவர்கள் என்ற சொல்லுக்கு நிகரான சொற்களையே அவ்விலக்கியங்களில் அதிகம் காணமுடிகின்றது. வானோர் (புறம் 213:10), வானத்து நிலைபெறு கடவுள் (பதிற். 21:15), அமரர்(புறம்.99:1), புத்தேள் (புறம். 22:35) எனத் தேவர்கள் பல பெயர் கொண்டழைக்கப்படுகின்றனர். தேவரின் தன்மைகள் புறநானூற்றிலே, “தேவர்கள் அழுக்கு நீங்கிய உடம்பினையுடையவர்கள், வாடாத பூவை அணிந்தவர்கள், குவியாத கண்களையுடையவர்கள், அவியை உண்பவர்கள்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. (சண்முகம் பிள்ளை.மு:2003:22)

சிறுதெய்வங்கள்

சிறுதெய்வம் என்ற சொல் பல்லவர்கால இலக்கியங்களிலேயே முதன் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேரோம் அல்லோம்

(அப்பர் தேவாரம்)

சிறுதெய்வம் என்பது “மக்கள் தம் குறை நீங்க வழிபடும் அந்தணர் அல்லாத பூசாரி பூஜை செய்யும் தெய்வம்” ஆகும். (க்ரியாவின் தமிழ்

அகராதி:1992:587) மேலும் சிறுதெய்வங்கள் என்பவை “சனங்களின் எல்லா வாழ்வியல் அம்சங்களோடும் பிரிக்க இயலாத மரபு வழியாகக் குழுவாக இடம் சார்ந்த அடையாளத்துடனும் வழிபாட்டு முறையுடனும் அச்சத்தோடு வழிபடப்படுபவை. வழிபடுவோர்க்கும், தெய்வத்திற்கும் இடையில் உள்ள உறவு நேரிடையானது. தெய்வம் சனங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது போல தெய்வமும் சனங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது”. (பெருமாள். அ.கா:2003:41)

அத்துடன் சிறுதெய்வங்கள் நிறுவன சமயத்தில் இடம் பெறாதது, சனங்களின் உள்ளுணர்வு தொடர்பானது, அச்சமேற்படுத்தக் கூடியது, சனங்களின் சொந்த வழிப்பட்ட வழக்காறு உடையது, வழிபடுபவருடன் நேரடித் தொடர்புடையது, வட்டாரத் தன்மையுடனும் சாதிக் குழுமத்துடன் இனங்காணப்படுவது, உருவத்திற்கான குறியீடு அமைந்தது, ஆவி ஊடகத்துடனும் பலியுடனும் தொடர்புடையது” (சக்திவேல்.சு:1983:225) எனவும் சிறுதெய்வங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

பண்டைய தமிழக வைதீக நெறியில் பெருந்தெய்வமாக முருகன்

பெருந்தெய்வநெறி சிறுதெய்வநெறி ஆகிய வற்றுள் முருகன் பெருநெறிக்குள் உள்ளடங்கும் தெய்வமாகவே கொள்ள வேண்டும். பெருந்தெய்வ நெறிக்குள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டி பண்டைய தமிழக முதற்தெய்வமும் அவரே. முருகன் மீது மக்கள் நிகழ்த்திய வழிபாடுகளும் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளும் அவரை பெருந்தெய்வமாகவே அடையாளங் காணச் செய்கின்றது. ஆயினும் சில ஆய்வாளர்கள் அவரை சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்குரியவர் எனச் சூட்டுவதும் குறிப்பிடற்பாலது.

மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனலுலகமும்
வருணன் மேய பெருமணலுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே
(தொல்காப்பியம்:பொருளதிகாரம்)

இச்செய்யுளில் பண்டைத் தமிழகத்தில் வழிபடப்பட்ட முக்கிய தேவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலே வருணன் என்ற

தெய்வத்திற்கே பெயர் தரப்பட்டுள்ளது. ஏனைய தெய்வங்களை அவற்றுக்குரிய பண்புகளைச் சுட்டியே குறித்திருக்கின்றது. தொல்காப்பியத்திற்கு உரைகண்ட ஆசிரியர்கள் மாயோன் என்பது விட்டுணுவையும், சேயோன் என்பது முருகனையும், வேந்தன் என்பது இந்திரனையும் குறிக்கும் எனக் கொண்டனர். (வித்தியானந்தன்.சு: 1954:69) குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாக வழிபடப்பட்ட முருகனைத் தவிர்த்து இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏனைய தெய்வங்கள் தமிழர்களின் தனிக்கடவுளாக பின்நாட்களில் செல்வாக்குப் பெறவில்லை. முருகக்கடவுள் தமிழர்களின் முழுமுதற்கடவுளாக பின்நாட்களில் தனிப்பெருந்தெய்வமாக வளர்ச்சி கண்டார்.

பண்டைய தமிழகத்தில் முருகன்

குறிஞ்சிக் கடவுளாகிய முருகன் போரில் சிறந்த திராவிடத் தெய்வம். (வித்தியானந்தன்.சு: 1954:77). வெறியாட்டுச் சடங்கு வேலனோடு தொடர்புடையது. வெறியாடலில் கையில் வேலேந்தியாடுபவன் வேலன் எனப்பட்டான். தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே வெறியாட்டு பெருவழக்காயிருந்திருக்கின்றது.

வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வேறியாட்டயர்ந்த காந்தளும் (தொல்.பொருள்.60)

பண்டைய தமிழகத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகக் காணப்பட்டவர் சேயோன். (சிற்பம் பலம்.சி.க:1991:147) பண்டைய தமிழகத்தில் பெருந்தேவராக முருகன் வழிபடப்பட்டுள்ளார். இருப்பினும் ஆரம்பத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளே முருக வழிபாட்டில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பலியிடுதல், தெய்வமேறியாடுதல் போன்றவற்றை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

களம்நன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்து
உருவச் செந்தினை குரதியொடு தூஉய்
முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு நடுநாள் (அகம்.22)

ஐங்குறுநூறில் வெறிப்பத்து என ஒரு பகுதி உண்டு. அப்பகுதியில் தலைமகளின் பொலிவற்ற நிலைக்கு முருகனே காரணமெனக் கொண்டு நோயின் காரணத்தை அறிவதற்கு வேலன் முருகனைப் பேணுவான் எனக் கூறப்படுகின்றது.

கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
யுறியா வேலன் வெறியெனக் கூறும் (ஐங். 1-2)

ஆரியரின் வருகைக்குப் பின்னர் முருக வழிபாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. புராணக் கதைகளோடு தமிழகத்து முருகன் இணைக்கப்படுகின்றார். சேயோனாக இருந்த முருகன் ஆரியரின் வருகைக்குப் பின்னர் கார்த்தியேகனாக வளர்ச்சியடைகின்றார். (தட்சிணாமூர்த்தி.அ: 1994:193) திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் கார்த்தியேகனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இந்நூலில் முருகக் கடவுளின் பல ஆரியப் பெயர்களும், திராவிடப் பெயர்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. (வித்தியானந்தன்.ச:1954:78) இதில் “திருச்சீரலைவாய்” என்ற பகுதியில் ஆறுமுகங்களும், பன்னிரண்டுகைகளும் உடைய முருகனின் திருவுருவம் கூறப்படுகின்றது. இவனே சிவனின் மகனும் போர்க்கடவுளுமான ஆரியக் கற்பனையிலெழுந்த கார்த்திகேயன் என்கிறார் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன். (வித்தியானந்தன்.ச:1954:81)

இதன் பின்னரே வெறியாட்டு, குரவைக் கூத்து என்றிருந்த முருகக்கடவுளின் வழிபாட்டில் புதிய முறைகளும் புகுந்தன. வயது முதிர்ந்த அந்தணன் முந்நூல் அணிந்து, குளிர்ந்த நீரில் குளித்து, ஈரம் புலராத உடுக்கையுடன் நின்று, இரு கைகளையும் தலைக்கு மேல் குவித்து ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஓதி வழிபடுவதும் கூறப்படுகின்றது. (தட்சிணாமூர்த்தி.அ:1994:195) முருகனுக்கு கோயில் அமைக்கப்பட்டும் வழிபாடுகள் இயற்றப்பட்டன.

திருமணி விளக்கின் அலைவாய்ச்
செருமிகு சேளையொடு

(புறம்.55)

கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு சைவம், வைணவ நெறிகளினால் வலுவிழந்தது என்பது ஒரு சாராரின் கருத்தாக இருந்தது. உண்மையில் இக்காலப்பகுதியில் முருகவழிபாடு தமிழர்களின் முழுமுதற் கடவுள் எனும் கருத்தியலுடன் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டே சென்றது. வேதகால உருத்திரனே சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுள் சிவன், அதுபோல் வேதகால விஷ்ணு தமிழகத்தில் வைணவநெறியின் முழுமுதற்கடவுளாகப்பட்டார். ஆனால் தமிழ்க் கடவுள் எனும் அடையாளத்துடன் வளர்ச்சியடைந்த கடவுளாக முருகனையே கொள்ளமுடியும். புராணங்களுடன் முருகன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்ற போதிலும்

பெரிதும் தமிழ்க்கடவுள் எனும் அடையாளம் முருகனுக்கே உரித்தானதாக காணப்பட்டது. புராணக்கதைகளின் இணைப்பு தமிழ் மக்களின் இணைப்பாகாது (செந்தில்நாதன்,ச.,முருகன் வணக்கத்தின் மறுபக்கம்,2011,சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, பக்.76) என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தமிழகத்தில் மருத நில இந்திரனோடு வைத்து எண்ணப்பட்ட குறிஞ்சி முருகன் பின்பு மேல்நிலையாக்கம் பெறுகின்றான். தமிழ்நாட்டு முருகன் புராண மரபிற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றான். அதில் முருகன் இந்திரனையே காப்பாற்றுகின்றான். இந்திரலோகத்தில் சூரபத்மன் இந்திரனையும் ஏனைய தேவர்களையும் இன்னல்களுக்குட்படுத்திய போது முருகக்கடவுள் அவர்களை இரட்சிப்பவராக புராணங்கள் காட்டுகின்றன. தமிழகத்தில் இக்கருத்து சோழர் காலத்தில் கந்தபுராணத்தினூடாக மேலும் வலுப்பெறுகின்றது. அத்தோடு இந்துக்களின் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரம்மதேவனுக்கு பிரணவ மந்திரத்தின் பொருள் தெரியாததனால் அவரை சிறைகொண்ட செய்தி தமிழகத்தில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டமை கௌமார நெறியின் வளர்ச்சியினைக் காட்டுகின்றது.

பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை சைவத்தின் முழுமுதற்கடவுளான சிவனுக்கே உபதேசித்து “சுவாமிநாதன்” எனும் பெயரைப் பெற்றார் எனும் கருத்தும் பரவலாக்கப்பட்டது. உண்மையில் தமிழகத்தில் சைவத்துடன் இணைந்து முருக வழிபாடு மிகவேகமாக வளர்ச்சியடைந்தது. ஆனால் சைவத்தின் வளர்ச்சி வெளிப்படையான ஆதாரங்களுடன் காட்டப்படக்கூடியதாகவுள்ளது. முருகவழிபாடு பாதிப்பின்றி சிவவழிபாட்டை பின்தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றது. இதனால் தமிழர்களின் முழுமுதற்கடவுள் எனும் நிலையினையும் முருகக்கடவுள் பெற்றுக் கொண்டார். நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் சிவன் முழுமுதற் கடவுளாகக் காட்டப்படும்போது தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரியத்தோடும் பண்பாட்டோடும் உதித்த முருகன் வணக்கத்தை கீழே இறக்கிவிட தமிழ்ச் சமுதாயம் விரும்பவில்லை. (செந்தில்நாதன்.ச., முருகன் வணக்கத்தின் மறுபக்கம்,2011,சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, பக்.74) இதனாற்தான் முருகவழிபாடு சிவவழிபாட்டோடு இணைந்து வளர்ந்துள்ளது.

01. கடைச்சங்கத்தில் அமர்ந்து முருகன் தமிழ் செய்தான்
02. அகத்தியருக்கு தமிழ்க் கற்றுத்தந்தவன் முருகன்
03. இறையனார் அகப்பொருளுக்கு பொருள் சொன்னவன்
04. திருஞானசம்பந்தர் முருகனின் அவதாரம்
05. கண்ணப்பநாயனார் முருகனை வணங்கி குழந்தைப்பேறு பெற்றார்
06. நாயன்மார்களில் ஒருவர் முருகநாயனார்
07. சமயக்குரவர்களின் பாடல்களில் முருகன் இடம் பெறுகின்றார்
08. திருமுருகாற்றுப்படை தமிழின் இரு தொகுப்பு நூலில் இடம்பெறுகின்றது (பத்துப்பாட்டு, திருமுறை)
09. திருமுருகாற்றுப்படை உண்மையில் முருகனின் தனித்தன்மையைக் காட்டவே எழுந்திருக்க வேண்டும். முருகனை புராண ஸ்கந்தனோடு தொடர்பு படுத்தும் தன்மை நாம் முன்பு கூறியதுபோல் திருமுருகாற்றுப்படையுடன் ஆரம்பிக்கின்றது. இந்நூலில் முருகன் ஆறுபடைவீடுகள் அமைத்துத் தன்னாட்சி கண்ட புராணக்கதைகள் முருகன் முழுமுதற் கடவுள் என்ற கருத்தியலை வலுப்படுத்தவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன
10. குந்தவையால் குமாரதந்திரத்தின் படி ஆலயம் கட்டப்பட்டமை
11. முருகன் தமிழ்க்கடவுள் என்ற அடைமொழி
இவ்வாறு தமிழர்களின் முழுமுதற்கடவுளாக முருகன் காலந்தோறும் அடையாளத்திற்குட் பட்டுள்ளான். முருக வணக்கம் பற்றி ஆராய்ந்த கமில் சவலபில் (Kamil Zvelebil) "தொல்லியல் ஆய்வு மற்றும் தமிழ் மக்களின் மரபு ஆகிய வற்றின் பின்னணியில் பழந்தமிழ் இலக்கியம் காட்டும் முருகனுக்கும் வடபுல ஸ்கந்தனுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது" என்பதை எடுத்துரைக்கின்றார். (Zvelebil Kamilv. (1973). Tamil tradition on Subramanya - Mugran. Leiden:Brill) இங்கு வடபுல கார்த்திகேயன் முருகனோடு இணைத்துப் பேசப்பட்டாரா என்பது முக்கியமல்ல. வடபுல கார்த்திகேயன்

அல்லது ஸ்கந்தனின் கலப்பினால் முருகன் தமிழ்க்கடவுள் எனும் தனித்துவத்திலிருந்து விலகிவிடவில்லை என்பதே கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இந்திய ஆரிய இந்துக்கடவுள்களின் வழிபாட்டுமுறை, அதன் தொன்மம் முதலியன தமிழர்களின் வழிபாட்டுமுறை, தொன்மம் ஆகிய வற்றில் திணிக்கப்பட்ட போதிலும் வடநாட்டுக் கடவுள்களை ஒத்த தமிழ்நாட்டுக்கடவுள்கள் தங்களை முற்றிலும் இழந்துவிடவில்லை. அவ் வடிப்படையில் இந்திய ஆரியர்களால் சுப்பிரமணியன் என்று முருகன் அழைக்கப்பட்ட போதிலும் முருகன் என்ற தமிழ்ப் பெயர் சிறப்புடன் தொடர்கின்றது.

உசாத்துணைப்பட்டியல்

1. அண்ணாமலை,இ., 1992, க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, க்ரியா பதிப்பகம், சென்னை.
2. இன்னாசி,சு., 2005, வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதி, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை.
3. கந்தையாப்பிள்ளை, ந.சி., 1945, தமிழா இந்தியா, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
4. கந்தையா,ந.சி., 1994, செந்தமிழ் அகராதி, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். சென்னை
5. கந்தையாப்பிள்ளை, ந.சி., 2003, தமிழர் சமயம் எது?, அமிழ்தம் பதிப்பகம், சென்னை.
6. சக்திவேல்,சு., 1983, நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.
7. சண்முகம்பிள்ளை,ப., 2003 சங்கத் தமிழரின் வழிபாடுகளும் சடங்குகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். சென்னை
8. சாந்தி,க., 2005, நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுத்தளங்கள், அகல் பதிப்பகம், சென்னை.
9. செந்தில்நாதன்,ச. 2011, முருகன் வணக்கத்தின் மறுபக்கம், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
10. தட்சிணாமூர்த்தி,அ.,1994, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், யாழ் வெளியீடு, சென்னை.

11. தேவநேயப் பாவாணர்,ஞா., 1940, தமிழர் மதம், தமிழ் மண் பதிப்பகம், சென்னை.
12. நடன.காசிநாதன், 2003, தமிழர் தெய்வங்கள், தென்றல் நிலையம், சிதம்பரம்.
13. நாராயண வேலுப்பிள்ளை,எம்., 1994, ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிட், சென்னை.
14. பத்மநாதன்,என்., 1993, யாமிருக்க பயமேன், தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி, சென்னை.
15. பரமசிவன்,தொ., 2004, பண்பாட்டு அசைவுகள், சென்னை.
16. பரிமளம்,அ.மா.(உரை), 2003, பதிற்றுப் பத்து மூலமும் உரையும், கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர்
17. புலியூர்க்கேசிகள், 1962, அகநானூறு, பாரிநிலையம், சென்னை.
18. பெருமாள், அ.கா., 2003, தெய்வங்கள் முளைக்கும் நிலம், தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை.
19. மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி, 2000, களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம், விடியல் பதிப்பகம், சென்னை.
20. மறைமலையடிகள், 2003, தமிழர் மதம், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
21. வாழ்வியற் களஞ்சியம் (தொகுதி 10), 1988, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
22. விசுவநாதன், அ.(உரை), 2004, கலித் தொகை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிட், சென்னை.
23. வித்தியானந்தன்,சு., 1954, தமிழர் சால்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
24. வேங்கடராமன், எச்.(பதிப்பு), 1989, நற்றினை மூலமும் உரையும், மகாமகோ பாத்தியாய டாக்டர். உ.வே.சாவின நூல் நிலையம், சென்னை.

Mrs. Sri Nagabooshani Arangaraj

paransi81@gmail.com

தமிழிசைப்பாவின் முதன்மை சுட்டும் கந்தரலங்காரம்

ஓர் உண்முகப் பார்வை

திருமதி. ஸ்ரீநாகபூசணி அரங்கராஜ்

இசைத்துறை விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

16000 திருப்புகழை சந்த இசையால், எந்தை முருகன் அருள் பெற்று பாடியவர் அருணகிரிநாதர். சந்தத்தின் விந்தையை தமிழிற் தந்தனால் அவர் “சந்தப்பாவலன்” என்ற சிறப்புக்குரியவராவார். தம் பாடல்களில் ஞான சம்பந்தப் பெருமானை திருமுருகனாகவே போற்றி பந்நூறு இடங்களில் குறித்திடல் காணலாம் “சம்பந்தன் எனத் தமிழ் தேக்கிய பெருமாள்” “வழுதி கூனிமிர்த்த பெருமாள்” சமணரைக்கமுவேற்றிய பெருமாள்” என அத்தொடரின் விரிவு பெறும்.

இவர் திருப்புகழ் பாடல்களுடன் கந்தரந் தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, திருவகுப்பு, வேல், மயில், சேவல், விருத்தங்கள் என முருகப் பெருமானது அரும்புகழைப் பாடியுள்ளார். திருவண்ணாமலை ஆதி அருணாசலேஸ்வரர் கோபுரத்தில் இருந்து வீழ்ந்து இறக்கமுனைந்த வரை முருகப் பெருமான் தந்திருக்கரத்தேந்தி அவர் நாவில் “முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை” என்ற அந்த இசைத்தமிழை திருவேலால் வரைந்து தன்னைப் பாடுமாறு பணித்தமையை “அரியதமிழ்த் தானளித்த மயில்வீரர்” என திருஏரகத் திருப்புகழாற் சுட்டி நின்றல் காண்க.

இவர் பாடிய “கந்தர் அலங்காரம்” கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்த 100 பாடல்களைக் கொண்டது. இவை 100 பாடல்கள் என்பதை அவரே “அலங்கார நூற்றுள் ஒருகவிதான் கற்றறிந்தவரே” என்ற அடி மூலம் சுட்டுவதைக் காணலாம். ஆனால் இவற்றில் 106 பாடல்கள் காணப்படுவதால் அவை மிகைப்பாடல்களாம். அவை பிறிதோர் தருணத்தில் செய்யப்பட்டிருக்க லாம். என்பது வ.சு.செ.பிள்ளை போன்றவர் களது கருத்து ஆகும்.

கந்தர் அலங்கார அமைப்பு

முருகப்பெருமானைப் பாதாதிகேசமாக அவனது அங்க திருஎழில்களையும், சேவற்கொடி மயிலூர்தி, வேற்படை, இச்சா (வள்ளி) கிரியா

(தெய்வானை) சக்திகளது பெருமையையும் அலங்காரத்தை பாடுவோர் பெறும் பயன் அடியார் பெறு பயன்; உலகம் பெறு பயன் என விரிந்து செல்வதைக்காணலாம். திருப்புகழ் பாடியதைத் தொடர்ந்து இப் பாடல்கள் பாடப் பட்டமையின் முருகப்பெருமானது அனைத்து சிறப்புக்களும் பாமாலையாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

முருக வணக்க தலங்களில் இவை சிறப்பாக அனைத்து நாட்களிலும் பாட, பயிற்றுவிக்க, உணர், உணர்விக்க, உலகத்தமிழர்கள் முன்வர வேண்டும் என இம்மகாநாட்டின் மூலம் வேண்டி வோம்.

ஆறுமுகப்பெருமானால் அருணகிரியார் ஆட்கொள்ளப்பட்டது. திருவுபதேசம் பெற்றது அருள் அனுபவங்கள் பெற்றது கந்தரலங்கார உட்கிடை எனலாம். முருகப்பெருமான் தந்தைக்கு உபதேசம், பிரமனுக்கு உபதேசம், என்ற வரிசையில் அகத்தியர்க்கு அடுத்து அருணகிரி யார் முருகனிடம் இருந்து தமிழையும், இசை யையும், ஞானத்தின் வாயிலான மோனத்தி னையும் பெற்றார் எனலாம்.

ஒளியில் விளைந்த உயர் ஞானபூதரத்து உச்சியின் மேல் அளியல் விளைந்ததோர் ஆனந்தத்தேனை

அநாதியிலே

வெளியில் விளைந்த வெறும் பாழைப்பெற்ற

வெறுந்தனியை

தெளிய விளம்பியவா” முகமாறுடைத் தேசிகளே.

(க-அலங்காரம் 8)

ஞானமலை உச்சிக்கண் விளையும் சதானந்த சச்சிதானந்த பேரானந்தத்தேனை வெட்டவெளியில் தன்னந்தனியான நிலையை (சீவாத்மா) தெளி வாக உணரும் வண்ணம் ஆறுமுகன் உபதேசித் தமை இப்பாடலாற் பெறப்படும்.

ஒன்று முதல் ஏழு பாடல்கள் முருகப்பெரு மானின் அரிய பெருமையை அரிய திறல், அளப்பருங்கருணையின் வியாபகத்தை இரத்தின சுருக்கமாக சுட்டுதல் காணலாம். எடுத்த எடுப்பில்

ஐயனின் திருப்பெருமையை “திருத்தப்புவனம்” பாடலில் தொடங்கி அன்னை திருமலைப்பாலின் பெருமகிமை சாற்றுமாறும் சரவணப்பொய்கையை நறுமணப் பூந்தொட்டிலா மாறும் கார்த்திகைப் பெண்களைச்சட்டி கடல் அழ, மலைகள் அழ, சூரர்குலம் அழ, பார்த்து விம்மி அழும் குழந்தையாக உவமித்தகையுடன் “குறிஞ்சிக் கிழவன்” என்ற ஒரு புதிர் முதிர்வையும் அல்லவா போட்டு விடுகின்றார்.

முருகப்பெருமானது திருவரைக்கிண்கிணி ஓசையானது அரக்கர்களையும், அட்டதிக்குக்களையும், எட்டு மலைகளையும், இமையத்தையும், பூதாலத்தையும், அதிரவைத்ததாக இப்பாடலில் வியந்து நின்றல் காணலாம்.

“மொய்தார்” என்ற 3-ம் முருகன் தமிழன் என்பதை இடித்து அடித்து உரைப்பதாக “முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்போன்” என்பதால் வரையறுக்கப்படுகிறது. முருக பக்தர் உயிர்க்கும், உடற்கும், ஊட்டம் உரம் தருவதாக 4ம் பாடல் நாள் என் செய்யும் வினைதான் என்செய்யும் நாளும் கோளும் என்செய்யும் இது மட்டுமா கொடுமைமிக்க காலன் என்செய்வான்? இவையாவும் பெருமான் திருப்பாதம், சிலம்பு, சதங்கை, தண்டை, ஆறுமுகம், பன்னிரு தோள்கள், கடப்பந்தாரான் வந்தக்கால் என்று இறுமாப்படைவதைக் காட்டுகின்றது. விழிக்கும், மொழிக்கும், பழிக்கும், நல்வழிக்கும், முருகன் திருப்பாதம் அவன் திருநாமம், அவன் பன்னிரு தோளும், வடிவேலும், மயிலும், என்றும் துணை தருவன என்பது போன்ற உறுதிக்கருணையின் உயர்வினைக் காணலாம்.

முருகன் திருநாம மகிமை

பிறவிக்கடலை புகாது தடுக்கவல்லது. கொடிய கெடுவினைகளையும் அதில் வரும் பயன்களையும், அழிக்கவல்லது அன்றியும் “வெற்றிவேல் பெருமாள்” அடியார்க்கு நல்ல அருமருந்து அவர் என்றும் செல்லப்பிள்ளை அவுணர்க்கு இடிஏறு அவர்திருநாமம் கந்தன், குகன், கடம்பன், கார்த்திகேயன், காங்கேயன், கதிர்காமன், கனகேசன், என்பது 9-ம் பாடல் மூலம் அறியப்படும்.

பொதுவாக கந்தன் அலங்கார உட்கிடயை நோக்கும் போது வேலின் அதி உன்னத

வெற்றித்தன்மையும், மயிலின் வெகு சிறப்பும், சேவற்கொடியின் மகிமையும், படிப்படியாக பாமாலையின் நறுமணப்பூக்களாக மணம் வீசுதல் அவைமணம் ஒன்றி இசைக்கப்படும்வேளை தமிழின் தேனினிமையாக வெளிவருதல் காணலாம். 16-22 வரையான பாடல்கள் நெஞ்சோடு களத்தலையும் 23-30 பாடல்கள் தன்குறை செப்புதலும் 31-33 பாடல்கள் கதியின்மை பற்றியும் 34 தன் உறுதி கூறலையும் கொண்டுவிளங்குதல் காண்க. 35-53 பாடல்கள் ஸ்ரீவாத்மாவின் வேண்டுகோளானது பரமாத்மாவிடம் செல்லும் வகையினது.

“தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் ஐயனை, வைத்த வேற்படையானை, வானவர்கோனை, மறவாது ஏத்துமின் மெய் முதலாம் பஞ்சப்புலன்கள் செயலற்றுப் போகமுன் உடலிருந்து உயிர் பிரியமுன் வந்து காத்தருள் செய்வான் செங்கோடன். முருகா நினைப்படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன் - ஆனால் உன்று கூற்றுபவன் பாசத்தினால் வந்து பிடிக்கும் பொழுது தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டும்.? காளிங்களின் நடம்புரி திருமால்மருகா, அசரக் குலமாய்த்த சூராதிசூரசனி, வெற்புக்களைப் பொடிபடுத்தும் மயில்வாகனா என்று போற்றும் பகுதி அரிதிற் சிந்தனைக்குரியது.

கந்தரலங்காரத்தில் மீண்டும் முருக தரிசனம்.

பா-55 நான்முகன் உலகைப்படைப்பவன் அவனுக்கு கிடைக்காத பெரும்பேறு அருணகிரி யார்க்குக் கிடைக்கின்றது. திருச்செங்கோட்டில் அரியதரிசனம் ஆனந்த நிலையில் ஆறுமுகனை விழிக்கின்றார். மாலோன் மருகனை மன்று ஆடிமைந்தனை வானவர் கோடி எண்ணாயிர வார்க்கும் மேலான தலைவனை மெஞ்ஞான தெய்வத்தை எங்கே காண்பார்? சேரார் வயற்பொழில் செங்கோடனை நிச்சயம் சென்று மலையேறிக் கண்டு தொழவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுவதுடன் இப்பலன் நான்முகற்குக்கூட கிடைத்தற்கரியது? மானுடர்க்கு இப்பூமியில் கிடைப்பது அறிவாம்.

முருகன் உபதேசம் நேரடியாகக் கிடைத்தது உறுதி

58-ம் பாடல் தேன் என்றும், பால் என்றும்,

பாகு என்றும், உவமிக்க ஒண்ணாத தேன்மொழி தெய்வவள்ளியின் கணவன் எனக்கு அன்று உபதேசித்தது ஒன்றுண்டு அது கேண்மின்? வான் அன்று? காற்றன்று? தீ அன்று? நீர் அன்று? மண்ணும் அன்று? தான் அன்று? நான் அன்று? அசரீரி அன்று? அது சரீரி அன்றே என்பது நேரடித் தரிசனத்தின் மேன்மை சுட்டியவாறு காண்க.

திருப்புகழ் பாவயில் முருகன் திருப்பாதம்

முருகப்பெருமான் திருவடியானது அருணாகிரியார் பாடிய திருப்புகழ் அனைத்திலும் பாடப் பட்டுள்ளது. அன்றியும் அவனது மயில்வாகனத்திலும் எண்ணாயிருவர் தேவகோடிகள் தலையிலும் ஆக மூன்று தலங்களில் திருவடிபதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகச்செவ்வேள் அடியார்கள் எவர் ஒருவர் திருப்புகழ் ஒன்றைத் தானும் பாடும் வல்லமை உடையரேனும் அவர்கள் நெஞ்சிலும், தலையிலும், முருகன் திருப்பாதம் பதிந்துள்ளது என்பது முற்றிலும் உண்மையும் சத்தியமுமென்க. இதனால் அவர்கள் தலையெழுத்தும் அழிக்கப்பட்டு புதுவாழ்வும், புதுக்கணக்கும் அவனால் எழுதப்படுகின்றது என்பதைக் கந்தரலங்காரம் மிக அழுத்தமாக பா-62 ல் சுட்டி நிற்பது காண்போம்.

இதனால் திருப்புகழ் படிப்பவர் காலத்தை வென்று யம பயமற்று வாழமுடியும் என்பது திண்ணம். பா-69 இன் மூலம் இவை பெறப்படும்.

குமரா சரணம் சரணம் என்று அண்டர் குழாம்

துதிக்கும்

அமராவதியில் பெருமான் திருமுகம் ஆறும் கண்ட
தமர் ஆகி வைகும் தனி ஆன ஞானதபோதனாக்கு இங்கு
எமராசன் விட்டகடை ஏடுவந்து இனி என்செயுமே.

பா-81

என்பது ஐயந்திரிபற அருணாகிரியார் திருவாக்காற் பெறப்படும்;

தமிழிற் பாடுவது எப்படி?

தமிழிற் சொற்பதம் பொருளுணர்ந்து பாடுவது மிகமிக இன்றியமையாதது. இக்கருத்தை சுந்தரர் தேவாரம் "சொற்பதப்பொருள் இருள் அறுத்தருளும் தூய சோதி" என்றும் அபிராமி அந்தாதி 28-ம் பாடல் சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணை வருடன்

"புல்லும் பரிமளப்பூங்கொடி" தமிழில் காணும் சொற்கள் சிவம் சார்ந்தவை. அதன் பொருள் சக்திமயமானவை, இக்கருத்தை மிக அழகாக சகலகலாவல்லி மாலையில் "சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞானத்தின் தோற்றமென்ன" ஸ்ரீவித்யை சகலகலாவல்லி வாணியைப் போற்றுவர் குமரகுருபரர். திருவாசகம் சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார், செல்வர் அவர் சிவபுரத்தின் உள்ளார், அவர் பல்லோரும் ஏத்த பணிந்து உள்ளார் என்ற மூன்று அடைகளை சொற்கும், பொருட்கும் சுட்டுவது காண்க. அதாவது சொல் உடல், பொருள் உயிர். உடலும், உயிரும் நிலைக்க தமிழர் பாடல்களை உணர்ந்து பாடவேண்டும். அன்றேல் கிடைக்கும் தண்டனையானது கந்தர் அலங்காரம் 82-ம் பாடல் பதில் தருமாறு அமைந்துள்ளது.

என்னே? அழித்துப் பிறக்க ஒட்டா அயில் வேலன் கவியையன்பால் எழுத்துப்பிழை அறக்கற்கின்றிலீர்? எரிமூண்டது என்ன விழித்து புகைஎழும் பொங்கு வெங்கூற்றன் விடுங்கயிற்றால் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்குமன்றோ? கவி தமிழின் உச்சரிப்பு சொந்த பொருட்டெளிவு இல்லாத பாடல்கள், பாடுவோர் உலகை ஏமாற்றும் கொடியவர்கள். இவர்களைத்தான் யம பயம் பீடிக்கும் என்பதை உவமிப்பதிலிருந்து தமிழின் உயிர் எழுத்துக்கள் என்பதும் அவை பிழையின்றி, வசையின்றிப் பாடப்பட்டால் மாத்திரம் இறைவன் திருவருள் உண்டு என்பதும் நமக்கு ஓர் அறிவித்தல் முகடாக கந்தரலங்காரம் தந்து நிற்பது காணலாம்.

கந்தரலங்கார இசைப்பாடற் பயன்.

சலம் காணும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார் யமன்

சண்டைக்கு அஞ்சார்

துவங்கா நகரக்குழி அணுகார். துட்ட நோயணுகார்,
கலங்கார் புலிக்கும், கலடிக்கும், யானைக்கும், கந்தன்
நன்றால்

அலங்காரம் நூற்றுள் ஒருகவிதான் கற்று அறிந்தவரே.

எனுமாறு வெற்றிவேல் முருகன் திருவடிகளைத் தியானித்து வாழ இம் மகாநாடும் ஏற்பாட்டாளர் களும் அருட்திருபாலயோக சுவாமிகளும் அவர்தம் பீடமும் வாழ வாழ்த்தி வாழுத்துவோமாக.

குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

ஊசாத்துணை நூல்கள் :

திருப்புகழ் அடங்கன்முறை

- வ.சு.செங்கல் வராய பிள்ளை புதிப்பு.

திருப்புகழ் அமிர்தம்

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியர் சுவாமிகள்.

கந்தர் அலங்காரம்

ஸ்ரீகாசிமடம் வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.

ஸ்ரீகாசிமடம் வெளியீடு, கந்தர் கலிவெண்பா

சேத்திர கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

- சிதம்பர முனிவர் காஞ்சிபுரம்.

வள்ளலார் பாடல்கள்

- சன்மார்க்க சபை வடலூர்.

வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம்,

தணிகை மணி வெளியீடு.

சேவல் விருத்தம்

திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம்.

சுவாமி குகானந்தர் திருப்புகழ் சபை சேலம்

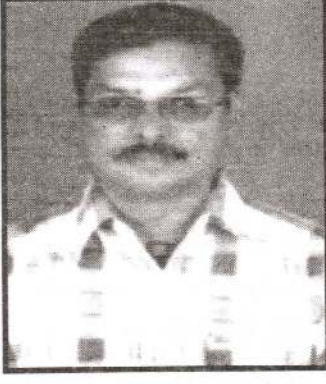
கந்தர் அநூபுதி திருவகுப்பு

திருப்புகழ் கந்தரலங்காரம்

- வள்ளிமலை சச்சிதானந்த சுவாமிகள்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள்

- வ.ந.சுப்பிரமணிய பிள்ளை-சென்னை.

Dr. Saiva. Sargunan

sarkunanahil@yahoo.com

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், சோமரசன்பேட்டையில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரியும் முனைவர் சை.சற்குணன் மிகுந்த முருக பக்தி உடையவர். குமார வயலூரில் குடிகொண்டுள்ள முருகப்பெருமான் மீது 100 வெண்பாக்களால் அந்தாதி தொடையில் 'குமாரவயலூர் திருச்சதகந்தாதி' என்னும் நூலைப் படைத்துள்ளார். திருச்செந்தூர் செந்திலாண்டவர் மீது 100 வெண்பாக்களால் அந்தாதி தொடையில் 'செந்தூரந்தாதி' என்னும் நூலைப் படைத்துள்ளார். முருகனின் வரலாற்றை 400 அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தங்களைக் கொண்டு பாடி, 'சிவ குமார காவியம்' என்னும் நூலாகப் படைத்துள்ளார். வயலூர் முருகப் பெருமான் மீது 'வயலூரான் கலிவெண்பா' என்னும் தலைப்பில் 200 வரிகள் கொண்ட கலிவெண்பாச் செய்யுளை யாத்துள்ளார். வயலூரில் மறப்பிலி நாதன் என்னும் பெயரில் அருள்பாலிக்கும் சிவபெருமானின் மீது தாண்டகச் செய்யுள் வடிவில் 127 செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார். இயற்றமிழில் வல்லவரான இவர் மேடைத் தமிழ் மூலம் பக்தி சொற்பொழிவாற்றுவதில் வல்லவர். இவரது நூல்கள் சிறந்த நூலிற்கான பரிசுகளை பெற்றுள்ளன.

திருப்புகழ் காட்டும் முழுமுதற்கடவுள் முருகன்

முனைவர் சைவ. சற்குணன்

திருச்சி, இந்தியா

'சுக்குக்கு மிஞ்சிய மருந்தில்லை. சுப்பிர மணிக்கு மேலான கடவுள் இல்லை' என்பது தமிழர்தம் முதுமொழி. கலியுகத்தில் கந்தனைப் போல் மற்றோர் தெய்வம் காணாதற்கரியது. பக்தி மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் இறைவனைப் போற்றிப்பாடும் நூல்கள் கணக்கற்றவை. அவற்றுள் பன்னிரு திருமுறைகளும் திருப்புகழும் கந்தபுராணமும் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தமும் முக்கியமானவை. திருப்புகழ் முருகனை மட்டுமே புகழ்ந்து பாடவல்லது. முருகனைப் புகழ்ந்துப் பாடும் புகழ் மட்டுமே உயர்வானதும், நிலையானதும் ஆகும். அதனால், முருகனைப் பாடிய நூல் 'திருப்புகழ்' எனப் பட்டது. திருப்புகழ் வழி நின்று முருகப் பெருமானே முழு முதற்கடவுள் என்னும் கருத்தை ஆய்வோம்.

முழு முதற்கடவுள் முருகப் பெருமான்:

முருகப்பெருமானை, இதழ்கள் விரிந்து நன்கு மணம் பரப்பக் கூடிய தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் நான்முகனும், அலைவீசும் பாற்கடலில் நஞ்சை உடைய ஆதிசேடன்மேல் துயில்கொள்ளும் நாராயணனும், உமையம்மையுடன் சேர்ந்து சந்திரனைச் சூடியிருக்கும் சிவபெருமானும், வானவர் தலைவனான இந்திரனும் வணங்குகின்ற செய்தியை,

இதழ்பொதிய வீழ்ந்த தாமரையின்

மணவறைபு குந்த நான்முகனும்

எறிதிரைய லம்பு பாலுத்தி நஞ்சராமேல்

இருவிழிது யின்ற நாரணனு

முமைமருவு சந்தர சேகரனு

மிமையவர்வ ணங்கு வாசனு நின்றுதாமும்

முதல்வ..... (திருச்செந்தூர் திருப்புகழ் 21-ம் பாடல்)

என்ற திருப்புகழ் பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் முருகப்பெருமானை வணங்கிய நிலையை,

முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேண

(திருப்புகழ் பாடல் - 6)

என்று திருப்புகழ் பாடுகிறது. மேலும், மும் மூர்த்திகள் மூவரும் வணங்குகின்ற செய்தியை,

மிருத்தனும் பங்கய னலர்க்கணன் சங்கரர்

விதித்தெணுங் கும்பிடு கந்தவேளே!

(திருப்புகழ் பாடல் - 18)

என்று பாடி பரவுகிறது.

முத்தொழிலையும் முறையாகச் செய்ய ஏவல் கொண்டோன்

முருகப்பெருமான், உயிர்களைப் படைப்பதற்கு நான்முகனையும், அழிப்பதற்குச் சங்கரையும், காத்தலுக்குத் திருமகளின் கணவனான திருமாலையும் அவரவர் தொழிலாகச் செய்யும்படி, ஏற்படுத்தி, அவரவர் தொழில் இயற்ற ஏதுவாக அவரவர்க்கு ஏற்பட்ட அச்சங்களையும் போக்கியருளினான். இச்செய்தியினை,

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்

புரக்கக் கஞ்சை மன் பணியாக

(திருப்புகழ் பாடல் - 16)

என்ற பாடல் வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

முக்தியருளும் முதற்பொருள் முருகன்

சைவம் முப்பொருளாகிய பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்றையும் முன்னிறுத்தி வழிகாட்டும். பதியாகிய இறைவன் மற்ற இரண்டையும்விட மேலானவனாக இருப்பான். திருப்புகழ் முருகனை உலகம், உயிர், தளை ஆகிய மூன்றையும் விட மேலானவனாகக் காட்டுகிறது. அது,

பசுபாசமு மகிலாதிக பரிபூரண புரணாகர

பதிநேருநி னருளால்மெயு ணர்ந்திடேனோ'

(திருப்புகழ் பாடல் - 924)

என்று பாடி, அருணகிரியார் முப்பொருள் ஞானம் பெற வேண்டுகிறார்.

யாவற்றிற்கும் மேலான பொருளான முருகப்பெருமானிடத்தில் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்று நித்தியப் பொருள்களின் இலக்கணங்களைப் பற்றிய உபதேசத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற விண்ணப்பத்தை,

பகர்திலி லாதாளை யேதுஞ் சிலதறி யாவேழை
நானுன்
பதிபசு பாசோப தேசம் பெறவேணும்
(திருப்புகழ் பாடல் - 915)

என்ற வரிகள் மூலம் பெறலாம்.

முருகப்பெருமான் தன் தந்தையாகிய சிவப்பெருமானுக்கு முத்திநெறியை அறிவித்த குமரருரு ஆவார். இதனை,

வடகுவடில் நடனமிடு மப்பர்க்கு முத்திநெறி
தப்பற்று ரைக்கவல தம்பிரானே'
(திருப்புகழ் பாடல் - 917)

என்ற வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. சிவபிரானுக்கே முத்திநெறி அறிவித்து, முருகப்பெருமானே முழு முதற்கடவுள் என்பதை மெய்பித்துள்ளார்.

முத்திப்பெற வேண்டுமென்றால் புண்ணிய பாவமாகிய இரு வினைகளும் நீங்க வேண்டும். அவ்வாறு வினைகள் ஒழிய, புலன்களும் செயலற்ற நிலைக்கு வந்து விடும். இதனை,

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னொழியவுயர்
திருவடியி லணுகவர மருள்வாயே
(திருப்புகழ் பாடல் - 23)

என்று கூறி திருப்புகழ் வழி காட்டுகிறது. அவ்வாறு புலன்கள் அழிந்து வினைகள் தீர், முருகப்பெருமானின் திருவடி தரிசனம் பெற வேண்டும். முருகப்பெருமானின் திருவடி கிட்டி விட்டால் பிறவி நோய் தீர்ந்து, மீண்டும் ஒரு கருவில் விழாது தப்பலாம். அத்தகைய உயர்வான நிலையைக் கேட்கும் அருணகிரியார்,

கருரவி ழாது சீரோதி யடிமை பூண லாமாறு
கனவி லாள்சு வாமீ (திருப்புகழ் பாடல் - 927)

என்று போற்றிப் பாடுகிறார். முருகப்பெருமான் வினையறுத்து, பிறவிப் பெருங்கடலில் அழுந்தி வருந்தும் தொடரை அறுப்பவன் என்பதை,

வயலை யற்புத னேவினை யானவை
தொடர றுத்திடு மாரிய கேவலி மணவாளா
(திருப்புகழ் பாடல் - 929)

என்ற பாடல் வரிகள் பறைசாற்றுகின்றன.

நால்வகை நெறிகளில் நாயகன் காட்டும் நன்னெறி

சைவ சமயம் பக்தர்களுக்கான நால்வகை நெறிகளை முன்மொழிகிறது. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாம். இவற்றிற்கு உரிய முத்திகளும் நால்வகையாம். அவை சாலோகம், சாமீபம். சாருபம், சாயுச்சியம் முதலியவையாம்.

இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் தாச மார்க்கமான சரியை நெறியை அப்பர் கைக் கொண்டார். இந்நெறி சாலோகம் என்னும் முத்திநெறியைப் பெற்றுத் தரும். அம்முத்தி சிவனுலகில் உயிர்கள் இளைப்பாற வழி வகுக்கும்.

மனதால் தொண்டு செய்யக்கூடிய சற்புத்திர மார்க்கமாகிய கிரியைநெறியைச் சம்பந்தர் கைகொண்டார். இந்நெறி சாமீபம் என்னும் முத்திநெறியைப் பெற்றுத் தரும். இம்முத்தி சிவனருகில் உயிர்கள் இளைப்பாறும்படிச் செய்யும்.

யோகப்பயிற்சியால் இறைவனை அடையும் யோக நெறியாகிய சகமார்க்கம் சுந்தரரால் அனுசரிக்கப்பட்டது. இந்நெறி சாருபம் என்னும் முத்தியைப் பெற்றுத்தரும். இம்முத்தியால் உயிர்கள் சிவனுருவைப் பெற்று இன்பம் அனுபவிக்கும்.

வேதம் முதலானவற்றைக் கற்று அறிந்து உணரும் ஞானமார்க்கமான சன்மார்க்கத்தை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் மேற்கொண்டார். இம்மார்க்கம் சாயுச்சியம் என்னும் உயர்வான பதவியைப் பெற்றுத் தரும். இம்முத்தி இறைவனோடு இரண்டறக்கலக்கும் பேற்றினைப் பெற்றுத் தரும்.

சரியை, கிரியை, யோகம் முதலான நெறிகளின் மூலம் கிடைக்கும் முத்திகளான சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் ஆகிய முத்திகள் 'பதமுத்திகள்' என அழைக்கப்படும். சன்மார்க்கத்திற்கு உரிய முத்தியான சாயுச்சிய முத்தியே முடிவானதும் உயர்வானதுமான முத்தி ஆகும்.

ஞானவள்ளலாகிய முருகப்பெருமான் எல்லா வகையான பதங்களுக்கும் மேலான சாயுச்சிய முத்தியை அருள்பவன் ஆவான்.

அவனிடம் ஞானத்தை வேண்டும் அருணகிரியார்,

சரியைக்ரி யாயோக நியமத்தின் மாயாது

சலனப்ப டாஞானம் வந்துதாராய்

(திருப்புகழ் பாடல் - 922)

என்று வேண்டுகிறார்.

சித்தர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகி 'சித்தனாதன்' என்று பெயர் பெற்றவன் முருகன். ஆயினும், அம் முருகன் எல்லோர்க்கும் யோக நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக அறிவுறுத்து பவன் அல்லன். அதனால்தான், நாடிகளின் குறியீடான நாகப்பாம்பு முருகன்மேல் ஊறாது ஒதுங்கி கீழேயே நிற்கிறது.

அரசமரத்தடியில் காணப்படும் பிணைப்புள்ள பாம்புகள் இடலை, பிங்கலை என்னும் இரண்டு நாடிகளைக் குறிக்கும். சிவபெருமான் மீது எங்கெல்லாம் நாடிகள் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் சிறிதும், பெரிதுமாக பாம்புகள் ஊர்வதைக் காணலாம். பாம்புகளோடு சம்பந்தப்படாத இந்து கடவுள்கள் இல்லை. ஆனால், அப்பாம்பு முருகனின் மேல் ஊறாது, முருகனின் வாகனமான மயிலின் காலின் கீழ் அடக்கப்பட்டிருக்கும்.

இத்தகைய அமைப்பு, யோகம் முதலான வற்றைப் பயின்று நாடிகள் வழியாக குண்டலினி முதலியவற்றை ஏற்றி புரியும் சாதனங்கள் இல்லாது, பக்தி என்னும் பாதையைக் கைக் கொண்டு சன்மார்க்கம் மூலமாக முருகனை அடையலாம் என்பதே. மயில் தன் காலின்கீழ் நாகத்தை அடக்கி வைத்திருக்கும் காட்சியை அருணகிரியார்,

நரி பந்தம யூரா நமோநம (திருப்புகழ் பாடல் - 188)

என்று பாடுவதன் மூலம் அறியலாம்.

பிரணவத்தின் உட்பொருள் முருகனே!

முருகப்பெருமான் மயிலையே வாகனமாகக் கொண்டவன். சூரபதுமனின் ஆணவத்தைப் போரில் அழித்து, அவனை இரு கூறாக்கி, அதில் ஒன்றை மயிலாக்கி அதன்மீது அமர்ந்தவன் முருகன்.

சூரபத்மன் மயிலாக மாறி முருகனைத் தாங்கும் முன்பே இந்திரன் ஆயிரம் கண்கொண்ட

மயிலாக மாறி முருகனைத் தாங்கினான். முருகன் சிறு பிள்ளையாக இருக்கும்போது, வேதங்கள் ஒன்று சேர்ந்து மயிலாகித் தாங்கின.

முருகப்பெருமானின் வாகனமாக மயில் இருந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. மயில் தோகையை விரிக்காமல் நடந்து சென்றால், ஒரு பிள்ளையார் சுழி நடந்து போவது போல தெரியும். அதாவது 'உ' என்று தெரியும். அதே மயில் தன் தோகையை விரித்தால் 'ஓம்' என்னும் எழுத்தைப்போல் தெரியும். தோகை விரித்த மயிலின் மேல் முருகன் அமர்ந்திருப்பது, பிரணவத்தின் உள்ளே ஒளிரும் உண்மைப் பொருள் முருகப்பெருமானே என்று விளக்கவே ஆகும். முருகப்பெருமான் ஓங்கார வடிவம் கொண்டு மயிலாகிய குதிரைமீது ஏறி வருபவன் என்பதை,

இனிதி னோகார பரியின்மிசை வருவாயே(திருப்புகழ் பாடல் - 137)

என்ற பாடல் வரிகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

சிவனும் மாலும் முருகனே

திருச்செந்தூர் திருக்கோவிலில் முருகப் பெருமானுக்குச் சிவப்பு சாத்தி, பச்சை சாத்தி என சில வகை அலங்காரங்கள் நடைபெறுகின்றன. சிவப்பு சாத்தி அலங்காரத்தில் சிவனின் அம்சமாகவும், பச்சை சாத்தி அலங்காரத்தில் நாராயணன் அம்சமாகவும் முருகப்பெருமான் ஒருவரே காட்சித் தருகிறார் என்பது தத்துவம். மேலும், மருதமலையில் முருகன் சிவலிங்க வடிவில் அருள்பாலிக்கிறார். முருகன் படைத்தல் தொழிலையும் செய்பவன்.

இவ்வாறாக முருகப்பெருமான் அனைத்துக் கடவுளுக்கும் பொதுவான கடவுளாகவும், மேலான கடவுளாகவும் வணங்கப்படுகிறார். இவரைப் பேணிப் பின்பற்ற எளியவகை பக்தி மார்க்கம் போதுமானது. இக்கலியுகத்தில் ஆறுமுகனையன்றி வேறொரு தெய்வம் அவசியம் இல்லை என்பது உண்மையிலும் உண்மை. வெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோகரா! வயலூர் வள்ளல் பெருமானுக்கு அரோகரா!

Mr. Navarethinam Paranthaman

paransi81@gmail.com

“திருமுருகன் அருள் சுட்டும் முதல் நூல்”

திருமுருகாற்றுப்படை ஓர் பார்வை

திரு. நவரெத்தினம் பரந்தாமன்

விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஒரு முருகா என்றன் உள்ளம் குளிர உவந்து உடனே
வருமுருகா என்று வாய்வெருவா நிற்பக்

கையிங்கனே

திருமுருகா என்று தான்புலம்பா நிற்பத்தையல்

பின்னே

திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வருஞ் சேவகனே

“பெற்றும் உகந்து கந்தனையே என்று ஞானபோனகர் தம் திருப்பாடலாலும் சமரகுரபன் மாவைத் தடிந்த வேற்குமரன்” எனவும் நங்கடம்பன் எனவும் அப்பரது திருமுறைப்பாடல்களாற் போற்றி ஏற்றப்படும் முருகப்பெருமான் அயன் எனவாகி அரி எனவாகி அரன் எனவாகி அவர் மேலாம் என திருப்புகழ் ஆசிரியராலும் 16000 தடவை போற்றப்படுபவன். எங்கடன்பணி செய்து கிடக்கும் சேவகத் தன்மையன் பூதலத்துக்கு நாயகன் இவன் பெருமையை கச்சியப்பர் “கருணை கூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே ஒரு திருமுருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன் உலகமுய்ய எனும் கருணைத் தமிழாற் சுட்டுவர். உலகம் உய்யவந்த கருணைத் தெய்வம் ஆறுமுகன்.

நம் செந்தமிழ் நூல்களில் பழமையும், முதுமையும் வாய்ந்தவை பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையுமாம். இப் பத்துப்பாட்டின் முதற்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை. சங்க முதற்புலவராகிய நக்கீரர் அருளிய இந்து நூல் தமிழிலக்கியத்தினதும், சங்கநூல்களதும் தலைவாயில் எனப்படும். குறிஞ்சித் தலைவனாம் குமரனை அன்புநெறியாம் தமிழாய் திகழ்பவனை வாழ்த்தி வழிபடும் பழந்தமிழ் எழுதுமறை பத்துப்பாட்டின் கடவுள் வாழ்த்துவதாக விளங்கும் “திருமுருகாற்றுப்படை” இதனால் இது முதுமை, முதன்மை இரண்டையும் பெறுகின்றது.

“உலகம் உவப்ப” என்ற மங்கலத் திருவாக்கை முதன்மையாகத் தொடங்கும் பாங்கை உணர்ந்து சேக்கிழாரும் பெரியபுராணத்தின் முதற்பாடலை இப்பான்மை நின்று “உலகெலாம்

உணர்ந்து” என படைப்பதும் கவிச்சக்கரவர்த்திகம்பன் “உலகம் யாவையும்” என தமது காப்பியத்தைத் தொடக்கி நிற்பதும் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு அரிய புகழைத் தருகின்றது.

முருகப்பெருமான் திருப்புகழை உலகத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்தும் இத்தமிழ்மறை நூல் “அரும் பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருக” என்று மறைமொழிகளால் உணரவியலா ஆறுமுகனை சுட்டி அவன் திருவருள் திறத்தை வியந்து “உணர்வார் உயர்கதியர்” என்று ஆற்றுப்படுத்துவதுடன் நாளும் பாராயணம் செய்யவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துதல் காணலாம்;.

ஆற்றிடைக் காட்சி யுறளத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க்கறிவுறீ இச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்னபக்கமும் என

தொல்காப்பியம் சுட்டியபடி வளம் பெறா வறுமையாளனை கண்டு தான் பெற்ற வளமும், அவற்றை அளித்தான் பெருமையும், பெறுமுறையும் அவற்கு அறிவுறுத்தி அவனும் அவ்வாறே சென்று பயன்பெறுமாறு சொன்ன பகுதி ஆற்றுப்படை என்பதாகும்.

குறமகள்

முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகாற்றுப் படுத்தவுருகெழுவினகர் 241-243

எனும் அடிகள் குறமகள் முருகன் உவக்கும் வாத்தியங்களை வாசிக்கப்பண்ணி தெய்வம் வேறு இல்லை என்று முரணினர் அஞ்சமாறு முருகன் வந்தருள முருகனை ஆற்றுப்படுத்தும் பல பகுதிகள் உணர்ந்தின்புறற்பாலது.

இத்துணைப் பல்லாற்றாலும் அருமை மிக்க இந்நூல் மலைகட்கு முதல்வனாம் மலைமகள் மதலையை திருப்பரங்குன்றம், சீரலைவாய், ஆவினன்குடி, திருஏரகம் தலங்களில் அருள் புரியும் பாங்கும் அவன் குன்றுதொறும்

குரவையாடல் என்பது அவற்கு நிலைபெறுபண்பு என்றும் மலைக்கிழவோன் திருப்புகழ் செப்பா நின்றல் காண்போம். இதையே குருபரர் கந்தர்கலி வெண்பாவில்

ஆறுதிருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பி
னுடன் கூறுமவர் சிந்தை குடி கொண்டானே-
எனப் போற்றி நின்றல் காண்போம்.

திருமுருகாற்றுப் பாடலின் சிறப்பு பற்றி தனிப்பாடல்கள் பல பன்முக சிறப்பை நுவற்றி நின்றல் காணலாம்.

நக்கீரர் தாமரைத்த நூல் முருகாற்றுப்படையைத்
தக்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால் முக்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளி
தானினைத்த எல்லாந்தரும்

என நூற்சிறப்பையும் சுட்டி உண்மையுரைத்தல் காணலாம்.

மதுரைக்கணக்காய நாயனார் திருமகனே நக்கீரர். மதுரைத் தலைச்சங்கப் புலவராக வீற்றிருக்கும்பேறு பெற்றவர் இவர் தம்தெய்வறலம் சான்ற செந்தமிழ் நூல் , மறைநூலாக பத்துப் பாட்டின் கடவுள் வாழ்த்தாக பெற்றிருப்பதும் இறைவனுடன் நேரிடையாக வாதிட்ட கயிலை பாதி காளத்தி பாதி, ஈங்கோய்மாலை எழுபது முதலாம் பத்து நூல்களும் ஒன்றாய சிறப்பு இவரின் தெய்வப் புலமைக்குத்தக்க சான்றாகும்.

திருமுருகாற்றுப் படையின் பொருளமைதித் திறம் 1 முதல் 317 அடிகளைக் கொண்டது. 1முதல் 6 அடிகள் முருகப்பெருமானது செவ்விய திருத்தோற்றம், திருவடிச்சிறப்பும் கற்பின் மிக்க தெய்வானை அம்மன் பற்றியும் 7-11 அடிகள் கடப்பமாலை பற்றியும் 12-44 அடிகள் மலைச் சிறப்பு, கோழிக்கொடிச் சிறப்பு திருமுடிச் சிப்புக்கள் பற்றியும் 45-61 திருவேல் சிறப்பு, போர்க்களம் பற்றிய பார்வை பற்றியதும் 62-66 திருவடியை வணங்குவார் சிறப்பும் 67-77 மதுரைமாநகர்க்கண் அமைந்த திருப்பரங்குன்ற சிறப்பும் 72-125 அடிகள் ஆறுமுகப் பெருமானது திருச்சீரலைவாய் (செந்திற்பதி) சிறப்பும், 126-176 அடிகள் முனிவர் கந்தருவர் புடைசூழ, அயன் அரி அரன் சூழ தேவாதிபதிகள் , பதினெண்கணங்கள் யாவார்க்கும் முருகனே முதன்மைத் தெய்வம் என்பதாக சுட்டுதலும், பிரமன் சாபம் நீங்குதலும் திரு ஆவினன் குடியில்

தெய்வயானையுடன் வீற்றிருக்கும் திறனும் , 177-189 திருவேரகத்தின் சிறப்பும் வழிபடுவோர் சிறப்பும், 190-197 குன்றக் குரவையாடும் சிறப்பும் பாடற் சிறப்பும், 198-217 முருகன் பன்முகத்தாற் சிறப்புற்று குன்றுதோறும் சென்று குரவைக்கூத்தைக் கண்டு திருவிளையாடல் புரியும் பண்பும், 218-226 ஊர்தோறும்; முருகப் பெருமானுக்கு எடுக்கும் சீர்மிகு விழாக்கள், வெறியாட்டுக்களம், காடு, பொழில், கவினமிகு ஆற்றிடை, குளத்திடை, நாற்சந்தி, முச்சந்தி, ஐஞ்சந்தி, கடம்பவனத்திடை நடைபெறும் காட்சிகளும், 227-249 அடிகள் நறும்புகை எடுத்து குறிஞ்சிப்பண்பாடு மரபும், முழவு, குழல் முதல் வாத்திய இசைகளின் பாங்கும் முருகன் உவக்கும் வாத்தியங்களை வாசித்தலும் முருகனை ஆற்றுப் படுத்திட அவன் தோன்றியருளிய காட்சியும், வெறியாட்டுக்களக்காட்சியும், கொம்பு ஊதும் காட்சியும் என சேந்தனார் சுட்டும் "குழலொழியாழொளி" பாடல் சுட்டும் காட்சி போன்று முருகப் பெருமானது திருக்காட்சியும் ஆடுவார் பாடுவார் பறைகொட்டுவார் காட்சியும் அருள் பெறும் காட்சியும் என 250-252 அடிகள் இவ்விடங்களது சிறப்பும் முருகப் பெருமான் நேரிடையாக தோன்றும் காட்சியும் வாழ்த்து வோர் திருவடி தலைமேலுறை வீழ்ந்துவணங்குதலும் காணலாம். 253-276 முருகப்பெருமான் திருத்தோற்றம் முதல் பெருமானது பல்வகைச் சிறப்புக்களும் நக்கீரரால் சிறப்புற பாடப்படுதல் காணலாம்.

277-279 தன் அறிவு முருகனை உரைக்கப் போதாது என்பதை சுட்டி அன்பினால் ஏதோ பாடியதாக இரங்கல்படுதல் காணலாம்.

280-283 அடியார்களால் முருகன் போற்றப்படும் பல்வகை சிறப்புக்களைச் சுட்டுவதாகும். 284-286 அடிகள் நக்கீரர் தம் தெய்வீக நிலையைக் கூறுமாறும் முருகனை தமக்கு பேரருள் தருமாறு வேண்டுகலும் 287-295 முருகப்பெருமான் நக்கீரன் முன் தோன்றி தம் திருவடிவைக்காட்டி நக்கீர அஞ்சுதல் வேண்டாம் நீவத்தவரவினை அறிவன் நீ கருதினமுற்றும் எய்துவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்து ஒப்பற்ற இவ்வுலகில் ஒப்பற்ற ஒருவனாக தோன்றி அழிவின்றி விளங்குவாய் எனவும், பெறலரும் பரிசாகிய வீடுபேற்றினை அறிவுநலம் பலவற்றுடன் நல்கிய சிறப்பும் காணப்படுகின்றது.

296-317 பழமுதிர்ச்சோலையின் அருங்கீர்த்திவளம் பெருமையாலும் இப்பகுதியில் மிக விரிவாக கூறப்படுவதுடன் திருமுருகாற்றுப்படை சுட்டும் திருப்பரங்குன்று திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, குன்று தோறாடலும் குறமகளுடன் சிறப்புற்ற தலங்களும் என முருகனைக் காணத்தகும் தலங்களால் மண்ணவரும், விண்ணவரும், அடையும் பேறு விரிவாக விளக்கப்பட்டு போற்றி ஏற்றப்பட்டு ஆன்மகோடிகளை ஆற்றுப்படுத்தும் அதி உன்னத சிறப்புத் திருமுருகாற்றுப்படையேரடு மேற்கண்டவாறு சுருக்கமாகப் பார்த்தோம்.

திருமுருகாற்றுப் படையில் ஒவ்வோரடிகளும் முருகப்பெருமானின் திருவருட்தடத்துடன் சூழ்ந்து இருப்பதால் பெருக்கின் விரிக்கும். இக்கலியுகத்தில் வாழ்வார் இகபரசுகம் பெற முருகனை நேரில் தரிசிக்க பேரருள்பெற நம்மை நாம் அவன் திருப்பாதங்களை வேண்டி ஆற்றுப்படுத்துவோம்.

இன்னன நினைந்து கீரன் இலங்கிலை நெடுவேற்
செம்மல்

பன்னிரு செவியுமாரப் பருகமுதாதி யோதின்
உன்னிய உன்னியாங்கு இங்கு உதவுவதாகிப்பாவுண்
முன்னுறவந்து நிற்கும்
முருகாற்றுப்படைமொழிந்தான்.

என துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருமுருகாற்றுப்படையின் பெருமையை கடுகிற் துழை தமிழாற் தருதல் பேரின்பம் தருவதாம்.

ஆறுமுகசெவ்வேள் திருவடிகள் போற்றி

ஆறுதல் பெறுமே அவனி தமிழால்

**தமிழிற் பூசணை முறைமையை உலகிற்
காட்டிநிற்கும் முதல் நூல்
திருமுருகாற்றுப்படை.**

திருமுருக வழிபாடு என்பது குறிஞ்சித் திணை மக்களின் தெய்வ வழிபாடு என்பதும் தமிழ் மரபின் முதல் வழிபாடு என்பதும் திருமுருகாற்றுப்படையால் தெளிவுபடுகின்றது.

தமிழ்மரபின் அன்புறு பூசணை வழிநின்று பூநீர்தூவி பாடல்களைப் பாடி வாழ்த்தி வணங்கி வேண்டுகர் வேண்டியாங்கு எய்தும் பாங்கு இதன் கண் பெறப்படுகின்றது. தேவகோடிகளும், மூவரும், முத்திச்செல்வத்து இருபிறப்பாளர்களும், ஊர்கள்தோறும் வாழ் குடிமக்களும்,

குறிஞ்சிக்குன்றின் வாழ் தமிழர்களும், ஆக யாவரும் வழிபாடாற்றும் தமிழ் முறைமை தோத்திர முறைமை அன்புறு பூசணை முறைமையின் வைத்தே அறியப்படுகின்றது. “முத்தி வளர்த்துத் தெய்வவழிபாடியற்றும் இருபிறப்பாளர் மறையவர்களும், விரையுறு நறுமலர் ஏந்தி பெரிது உவந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியன்” என தமிழ் மரபின் முருக வழிபாடு நிகழ்தல் இவன் கண் பெறப்படும். எனவே திருமுருகாற்றுப் படைப் பாடல்கள் தமிழ் வழிபாட்டின் முதல் அர்ச்சனைப் பாடல்கள் என்பது தொல்காப்பியத்தாலும் சங்க நூல்கள் வாயிலாகவும் பெறப்படும் அரிய செய்தியாகும். இம்முறைமையானது பதிகப் பெருவழிமுறைமையில் காரைக்கால் அம்மையால் பண்வழி முன்னிறுத்தப்படுதல் சிந்திக்கற்பாலது. பொதியமுனிமுதல் வழி வந்த நக்கீரர் ஈறான பெரும்புலவர்களது வழிபாட்டு முறைமையானது முருகனைத் தேந்தமிழாற் போற்றுமாறு அமைந்தமை காண்போம்.

ஆறுமுகசெவ்வேள் திருவடிகள் போற்றி

ஆறுதல் பெறுமே அவனி தமிழால்

எங்குருநாதன் பாலயோக சுவாமிகள் திருவடிகள்
வாழிநீயே
வையம் செழிக்க.
ஓம் சாந்தி.

உசாத்துணை குறிப்புகள்

பத்துப்பாட்டு - உ.வே.சா. பதிப்பு.

தொல்காப்பியம் - கழக வெளியீடு.

சம்பந்தர் தேவாரம்

திருப்பனந்தான் ஸ்ரீகாசிமடம்.

அப்பர் தேவாரம் - திருப்பனந்தான் ஸ்ரீகாசிமடம்.

திருமுருகாற்றுப்படை - கழகப்பதிகம்.

பத்துப்பாட்டு சொற்பொழிவுகள் - கழகப்பதிகம்.

திருப்புகழ் - சுவாமி குகானந்த திருப்புகழ் சபை
சேலம்.

கந்தபுராணம் - சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு.

கந்தர்கலிவெண்பா - ஸ்ரீகாசிமடம் திருப்பனந்தான்.

தனிப்பாடற் திரட்டு - சை.சி.கழகப்பதிப்பு.

துறைமங்கல சிவப்பிரகாசப்பாடல் - கழகப்பதிப்பு.

Mrs. Thakshayiny Prabagar

dhanothaks@gmail.com

இலங்கை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நடனத்துறை விரிவுரையாளர் தாக்ஷாயினி பிரபாகர் அவர்கள் பரதநாட்டியத்தில் B.F.A, M.F.A பட்டங்களை முதல் வகுப்பில் பெற்றவர். மோகினி ஆட்டத்தை மூன்றாண்டுகள் பயின்று முதல் வகுப்பு சான்றிதழ் பெற்றவர். திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரிப் பரீட்சகராக கடமையாற்றிய இவர், தற்போது தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் ஆய்வுக் கற்கைநெறியினை (PhD) மேற்கொண்டுள்ளார். தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் அனேக மேடைநிகழ்வுகளில் பங்குகொண்டுள்ள இவர் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நடனத்துறை சார்ந்த கட்டுரைகளை பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகளில் எழுதியுள்ளார். மோகினி ஆட்டம் - ஆரம்ப அடவுகள், இந்திய மரபுவழி ஆடற்கலைகள், கண்ணகி பற்றிய நம்பிக்கைகள், ஆடல் காணீரோ என்பன இவரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும்.

திருமுருகன் சிறப்புக் கூறும் விராலிமலைக் குறவஞ்சி

திருமதி. தாக்ஷாயினி பிரபாகர்

விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

முன்னுரை

தமிழர்தம் மிகத் தொன்மையான வழிபாடு முருக வழிபாடாகும். எனவேதான் முருகன் தமிழ்க் கடவுளாகப் போற்றப்படுகின்றான். வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட காலம் முதலே தமிழர்களின் வாழ்வோடும் அவர்தம் பாரம் பரியம் மிக்க பழக்கவழக்கங்களோடும் பண்பாட்டோடும் வாழ்வியல் தத்துவங்களோடும் பேசும் மொழியோடும் முருக வழிபாடு இணைக்கப்பட்டிருப்பதை சங்ககால இலக்கியங்களான பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற இலக்கியங்கள் நமக்குத் தெளிவுறுத்துகின்றன. கந்த புராணத்தில் கச்சியப்பர் முருகனது தோற்றத் திணைப் பற்றிக்குறிப்பிடுமிடத்து.

அருவமும் உருவுமாகி அனாதியாய்

பலவாரொன்றாய்

பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாக

கருணைகூர் முகங்கள்ஆறும் கரங்கள்பன்

னிரண்டும்கொண்டே

ஒருதிரு முருகன்வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய

இவ்வாறு கூறுவார்.

வேல் என்பது முருகனின் ஞான சக்தி. அச்சக்தியை வழிபடுவதன்மூலம் முருகனின் அருள் கிட்டும் என்பது நம்மவரின் முழு நம்பிக்கையாகும். ஞானமாகிய அறிவுக்கு மூன்று பண்புகளுண்டு. ஆழம், அகலம், கூர்மை என்பன அவை. வேலானது அதன் அடிப்பகுதி ஆழ்ந்தும் இடைப்பகுதி அகன்றும் நுனிப்பகுதி கூர்மை கொண்டும் அமைந்திருப்பது இதன் அர்த்தப் பாட்டை விளக்குவதாக அமையும்.

இயற்கை வழிபாடான சூரிய வழிபாடே பின்னர் முருகவழிபாடாயிற்று எனும் தன்மையில் முருகனை இளஞாயிறு எனக் கூறுவாரும் உளர். பரிபாடற் திறன் எனும் நூலில் மாக்கடலினின்று நிவர்ந்தெழுந்த இளஞாயிற்றின் இயற்கை அழகில் உள்ளம்தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே

இறையென வழிபடத்தொடங்கினர். அதுவே பின்னர் நீலமயில் மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது என சாரங்கபாணி குறிப்பிடுவார்.

விராலிமலை

முருகப்பெருமானின் புகழ்பெற்ற திருத்தலங்களில் ஒன்றான விராலிமலை தமிழகத்தின் தென்கோடியில் திருச்சி - மதுரை வழித்தடத்தே திருச்சி நகரிலிருந்து சுமார் 30 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. பாடல்பெற்ற திருத்தலமான இதன் மூலவர் சண்முகநாதர் ஆவார். முருகப்பெருமான் வள்ளி - தேவயானை சமேதரராய் அருள்பாலிக்கும் இத் திருத்தலம் சுமார் 2000 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்தது. தற்போது முருகன் கோயில்கொண்டுள்ள இடத்தில் முன்னர் ஒரு குராமரம் இருந்ததாகவும் வேடன் ஒருவன் புலியொன்றினை துரத்திவந்த போது அப்புலியானது அம்மரத்தில் மறைந்து விட்டதாகவும் அதன்பின்னர் அம்மரத்தடியை முருகனின் உறைவிடமாகக் கருதி வழிபட்டதாகவும் அக்காலத்தே முனிவர்களும் சித்தர்களும் அம்மரத்தடியிலிருந்து தவமியற்றியதாகவும் அதன் தொடக்க வரலாறு கூறப்படுகின்றது. இக்குன்றில் அமைந்துள்ள இயற்கையான குகைகளில் அக்காலத்தே மனிதர்கள் வாழ்ந்துள்ள அறிகுறிகள் அங்கு காணப்படுவதோடு அங்குள்ள சோழர்காலக் கோவிலானது கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதென கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

வசிட்டரும் அவரது மனைவியும் அவர்களது சாபம்போக்க இத்தலத்திலேதான் தவமிருந்ததாகவும் இம்மலையில் வைத்தே பரகாயப் பிரவேசம் எனும் சித்தியை அருணகிரி நாதருக்கு முருகப் பெருமான் அருளினாரெனவும் இத்திருத்தல மகிமைகுறித்து அருணகிரிநார் 16 திருப்புகழ்கள் பாடினாரெனவும் அறியமுடிகின்றது. தவிட்டுக்கு பிள்ளையை விற்றுப்

பெறுவதும் முருகனுக்கு சுருட்டு நிவேதனமாக படையல் செய்வதும் இங்குள்ள விசேட தன்மையாகும். பங்குனி உத்திரம் மற்றும் கந்த சஷ்டி என்பவை சிறப்பான விழாக்களாக இடம் பெறும் இத்திருத்தல மகிமையை பறைசாற்றும் தன்மையில் பிள்ளைப் பெருமாள் என அழைக்கப்பட்ட முத்துப்பழனிக் கவிராயர் விராலிமலைக் குறவஞ்சியைப் பாடி இத்திருத்தலத்துக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார். பரதநாட்டியக் கலையின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்ற இத்திருத்தலத்தில் 32 வகையான நடன அடவுகளிலும் தனித்தனி புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் அங்கிருந்தமை தெரிகின்றது. இம்மலையிலும் சுற்றியுள்ள காடுகளிலும் கூட்டம் கூட்டமாக வாழும் இந்தியாவின் தேசியப் பறைவையான மயில்களால் மயில்களின் உய்வகம் எனவும் விராலிமலை அழைக்கப்படுகின்றது.

குறவஞ்சி நாடகம்

இயல், இசை, நாடகம் எனப்படும் முத்தமிழ் அம்சங்களும் நிரம்பப்பெற்ற அழகிய ஆடற் கலையே குறவஞ்சி நாடகமாகும். குறவஞ்சி என்பது குறமகளைக் குறிப்பதாக அமையும். குறமகளின் குறிசொல்லும் நிகழ்த்துகைத் தன்மையானது இவ்வாடற் கலையில் முக்கியத்துவம் பெறுவதால் இப்பெயரினை இது பெறுகின்றது. நாடகம் எனும் மரபுத் தன்மைக்குள் இது உள்வாங்கப்படுவதால் குறவஞ்சி நாடகம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. இறைவனை நாடி அவனைச் சரணடையும் தன்மையை அகப்பொருளாகக்கொண்ட புராதன தமிழரின் பண்பட்ட நாடக வடிவமே குறவஞ்சி நாடகமெனவும் இதற்கு விளக்கமளிக்கலாம். இயற்றமிழ் பாடல்களை இசையுடன் பாடி அபிநயத்தலே இதன் நிகழ்த்துகைத் தன்மையாகும். 96 வகையான தமிழிசை மரபுக்குள் உள்ளடக்கப்படும் தனித்துவம்மிக்க இப்பாடல்கள் தமிழிலக்கியப் பகுப்புக்குள் சிற்றிலக்கியமாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவருக்
கொட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்

எனவரும் தொல்காப்பியப் பாடல் அதன் இயல்பு பற்றிக் கூறும்.

குறிசொல்லும் பெண்களை அகநானூறு நுண்கோல் அகவுணர் என்றும் குறுந்தொகை

சிறுகோல் அகவன் மகளிர் என்றும் குறிப்பிடும். இவர்கள் குறி சொல்வதற்காக சிறுகோலை பயன்படுத்தினர் என்பதனை இதன்மூலம் உணரலாம்.

சிற்றிலக்கியத்தில் ஒரு பகுதியாக கலம்பகம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கலம்பகத்தின் ஒரு உறுப்பாக அமைவது குறம் ஆகும். குறம் எனப்படும் குறத்திப் பாடல்களே குறவஞ்சிப் பாடல்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்ததெனலாம். குறத்திப் பாடல்கள் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பரவலாகவே தென்படுகின்றன. மட்டக்களப்பின் கிராமியப் பாடல்களிலும் இவற்றை அவதானிக்க முடியும். குறவஞ்சி நாடகங்களில் பொதுவாக முகம், பிரதிமுகம், கருபம், விளைவு, துய்த்தல் ஆகிய ஐவகைச் சங்கதிகளின் வெளிப்பாட்டினையும் காணலாம்.

குறவஞ்சி நாடகங்களை அதன் அமைப்பியலில் இரண்டு வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். அதன் முதல் பகுதி தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அழகிய ஆடவனிடம் ஒரு சிறப்பு நிலைப்பட்ட மானிடப் பெண் தனது உள்ளத்தை பறிகொடுத்துநிற்கும் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும். அதன் இரண்டாம் பகுதி குறவன் குறத்தி ஆகியோரின் காதல் மற்றும் ஊடல் போன்றவற்றை சித்தரிப்பதாக அமையும். இதில் தென்படும் பிறிதொரு சிறப்பு அம்சம் யாதெனில் கட்டியக்காரன் எனும் பாத்திரப் படைப்பாகும். இம்மரபே பின்னாளில் கூத்துக் கலையிலும் இடம்பிடித்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுவர்.

விராலிமலைக் குறவஞ்சி

பிள்ளைப் பெருமாள் கவிராயர் என அழைக்கப்பட்ட முத்துப்பழனிக் கவிராயர் எனும் இயற்பெயரைக் கொண்டவரால் பாடப்பட்டதே விராலிமலைக் குறவஞ்சியாகும். விராலிமலையில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு சமர்ப்பணமாக இக்குறவஞ்சி அமைகின்றது. இக்காவியத்தின் கதையுடைத் தலைவனாக சுப்பிரமணியப் பெருமானே சித்தாகக்கப்படுகின்றார். கதை நாயகியாக பாலமோகினியும் தோழியாக பாங்கியும் வருகின்றனர். இதன் தொடக்கம் பிள்ளையார், சிவன், விஷ்ணு ஆகியோரின் வழிபாட்டுடன் ஆரம்பமாகின்றது. நாட்டை ராகத்தில் துதிப்

பாடல்களும் பந்துவராளி ராகத்தில் மங்கள வாழ்த்துப்பாடலும் இதில் இசைக்கப்படுகின்றது. விராலி மலையின் எழில்கொஞ்சும் இயற்கைச் சூழல் இதில் மிகக் கச்சிதமாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றது. தொடர்ந்து கட்டியக்காரன் கதைசொல்ல நூலாசிரியரின் வரலாறும் இடம்பெறும். பின்னர் நாடக நிகழ்வு தொடரும்.

விராலிமலை வேலவனின் அழகுக் கோலம் கண்டு மனதைப் பறிகொடுத்து காதல்வசப்பட்டு மயங்கி மயங்கி வருந்துகின்றாள் காவியத் தலைவி பாலமேகினி. மாலையானதும் தனது சிந்தையில் படிந்த எண்ணங்களை சொல்லிச் சொல்லி துயருறுகிறாள். விராலிமலைத் தென்றல் எழுந்துவந்து தன்னைத் தழுவுவதை அவளால் தாங்கிக்கொள்ளமுடியவில்லை. மன்மதனின் முரசமாக ஒலிக்கின்ற அலைகடலின் பேரோசையின் அதிர்ச்சியால் அவள் அழுது புலம்புகின்றாள். தன் கண்முன் காணும் வண்டு, குயில், அன்னம் அனைத்தையும் அழைத்து தனது நிலையை வேலவனிடம் எடுத்துக்கூறி அவனின் கழுத்தை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் மலர் மாலையாவது வாங்கிக்கொண்டுவருமாறு இரந்து வேண்டுகின்றாள். துயரம் தாங்காது தனது தோழியை அழைத்து தான்படும் வேதனையைக் கூறுகின்றாள். தோழி பாங்கியோ அவளுக்கு ஆறுதல் கூறி தேற்றுகின்றாள். இந்த நிலையல் பொதிகை மலைக் குறத்தி அங்கு வருகின்றாள். தலைவியின் நிலைகண்ட அவள் தலைவியிடம் ஒரு நட்சத்திரம், ஒரு ராசி, ஒரு பூ, ஒரு மலை எனபவற்றைக் கூறுமாறு கேட்கிறாள். தலைவி நட்சத்திரம் திருவோணம், இராசி மகரம், பூ கதம்பம், மலை விராலிமலை எனக் கூற அதனை தனது குறி சொல்லும் ஆற்றலால் உணர்ந்து கொண்ட குறத்தி விராலிமலை வேலவன் விரைவில் வந்து உன்னை ஆட்கொள்வான் எனக் கூற மகிழ்ச்சிகொண்ட தலைவி குறத்திக்கு பொன்னும் பொருளும் ஆடை அணிகலன்களும் பரிசளித்து மகிழ்கிறாள். இவ்வாறு கதை நகர் கிறது..

விராலிமலைக் குறவஞ்சியில் நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா, கொச்சகக் கலிப்பா ஆகிய பாக்களுடன் யாப்பு வகையில் அமைந்த விருத்தம், கொச்சகம், அகவல், கண்ணி, சிந்து, கீர்த்தனை ஆகிய இசைப்பாடல்களும் பயின்று வருவதைக் கணலாம். சாஸ்திரிய இசையுடன் மெல்லிசையும் இயைந்துவரும் தன்மை இதன் தனிச்சிறப்பாகும்.

ஆடல்தன்மை

விராலிமலைக் குறவஞ்சி நாடகத்தில் வெளிப்படும் ஆடல்தன்மை பார்ப்போரை சுண்டியிழுக்கும் தன்மைமிக்கது. கட்டியக்காரன் வருகையானது ஜதியுடன் ஆரம்பிக்கும். இதன் தலைவனான விராலிமலை வேலவனின் வரவானது மென்மையான கவர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அமையும். அவனின் அறிமுகத் தன்மையானது குதிரை, தேர் மற்றும் தோழர்களுடன் சேர்ந்து வருதல் போன்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தும். வேலவனை பாலமேகினி காணுகின்றபோது அங்கே சிருங்கார ரசம் மேலோங்கியதாக அமையும். அவனை நினைந்து அவள் வருந்தும் தன்மையில் சோகம், கருணை போன்ற ரசம் மிகையாக தென்படும். குறத்தியின் வருகையின் பின்னர் கிராமிய இசை மெட்டுக்கள் முக்கியத்துவம் பெறும்.

விராலிமலைக் குறவஞ்சியானது சுமார் 140 வருடங்களாக தொடர்ந்தாற்போல் விராலி மலை முருகன் கோவிலில் சிவரத்திரி தினத்தில் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளமை அதன் பெருமைக்கு சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

அஞ்சமுகம் தோன்றில்
ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமாகல் அஞ்சலென
வேல்தோன்றும் நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில்
இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என் ரோதுவார் முன்

Dr. S. Sujatha

sujadeepti@yahoo.com

சீ. சுஜதா அவர்கள் 9 ஆண்டுகளாக பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார். நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் சங்க இலக்கிய செல்வாக்கு என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். தற்போது ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சுவாமிகளின் தமிழ்ப் பணியும் சமூகத் தொண்டும் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன்

முனைவர். சீ.சுஜாதா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை அறிவியல் கல்லூரி, திருச்சி, இந்தியா.

காதலால் கசிந்துருகி கண்ணீர் மல்க இறைவனை அடைவது, மனம், மொழி மெய்களால் இறைவனை வணங்குவது, இவ்விரண்டுமே பக்தி என்கின்றன, இலக்கியங்கள். பொருளுக்காக மன்னனிடத்தோ, வள்ளலிடத்தோ ஆற்றுப்படுத்துகின்ற காலத்தில் அருளுக்காக முருகப்பெருமானிடத்து ஆற்றுப்படுத்தும் நக்கீரர் புலவர்களிலே குறிப்பிடத்தக்கவராகிறார். அவர் முருகப் பெருமானைப் பாடுவதோடு அல்லாமல் முருகனின் ஆறுபடைவீடுகளையும், அவனின் படைச் சிறப்பையும், வீரச்சிறப்பையும் அருட்குணத்தையும் நக்கீரர் வழி இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒரு மன்னன் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக புலவர்கள் தாம் படைக்கும் தலைமை மாந்தர்களைப் படைத்தல் இயல்பு. அவ்வடிப்படையிலேயே நக்கீரரும் பாடுபொருளை மாற்றினாலும் பாட்டமைப்பை மாற்றாமல் மரபைக் காத்துள்ளார்.

முருகனின் தோற்றம்

முருகன் சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தோன்றியவன். பார்வதியின் மகன். இதனை,

ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவைச் சிறுவ
இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி

என்று கல்லால மரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்த சிவபெருமானின் மகன் என்றும் பெருமை மிக்க மலையரசனின் மகன் உமையம்மை பெற்றெடுத்த மகனே! என்று சிவனின் மகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

முருகப்பெருமானின் பொலிவு

செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்

என்று செந்நிறமான உடலை உடையவனாய், சிவந்த ஆடையை உடுத்தியவனாய், அசோக மரத்தின் குளிர்ச்சியான இளம் தளிர்கள் அசைந்து கொண்டிருக்கும் காதினையும், கச்ச அணிந்த இடையினையும், கழல் அணிந்திருக்கும் கால்களையும் உடையவனாய், வெட்சி மலர்களால் இயன்ற மாலையைச் சூடிக்கொண்டு, குழலை ஊதியும், சிறிய கொம்பினை இசைத்தும், கிடாயினையும், மயிலையும் உடையவனாய் சேவல் கொடியை உடையவனாய் இருந்தான் என்று தமிழ் மண்ணின் கடவுளான முருகனை அழகனாகப் படைத்துள்ளார்.

அந்தணர்கள் செய்யும் முருக வழிபாடு

சங்க இலக்கியத்தில் அந்திநேர வழிபாட்டை இலக்கியங்கள் பலவாறாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகிய நெடுநல்வாடையில் பெண்கள் மாலை நேரத்தில் இரும்பினால் செய்த விளக்கில் நெய் திரியிட்டு விளக்கேற்றி நெல்லும், மலரும் தூவி வழிபட்டனர். அதேபோன்று இரு பிறப்பாளர்கள் என்று கூறப்படுகின்ற அந்தணர்கள் ஆறு தொழில்களை உடையவர்கள். ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் தொழில்களை வழுவின்றி செய்வதோடு ஈரம் காயாத ஆடையுடன் பூணூல் அணிந்த மார்புடனும் தலைமேல் கைகுவித்து சரவண பவ என்னும் ஆறேழுத்து மந்திரத்தை உச்சரித்து மலர்தூவி வழிபட்டனர் என்பதை,

நாவியல் மருங்கின் நவிலப் பாடி

விரைபுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுவந்து

ஏரகத் துறைதலும் உரியன்

(187-189)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

முருகனின் அடையாளப் பூ

முடியாட்சி காலத்தில் மன்னர்கள் தமக்கென்று கொடி, மாலை ஆகியவற்றை இலட்சி

னையாக உடையவர்கள்.சோழன் புலிக் கொடியையும், அத்திப்பூ மாலையையும் உடையவன். பாண்டியன் மீன் கொடியையும் வேப்பம்பூ மாலையையும் சேரன் வில் கொடியையும் பனம்பூ மாலையையும் அணிந்து கொண்டிருப்பான். பண்டைய புலவர்கள் அரசர்களைப் போலவே கடவுளரையும் கொண்டு அரசன் மக்களைக் காப்பது போல கடவுளும் பக்தர்களைக் காப்பான் முருகப்பெருமானும், செங்காந்தல் மாலையைச் சூடிய திருமுடியை உடையவன் என்பதை,

இருள்படப் பொதுளிய பராஅரை மராஅத்து
உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பினன் (9-10)
என்ற வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

போர்

முருகன் தேவர் படையின் தலைவனாக இருந்து தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரை வழி நடத்தி அவணர்களை அழித்து தேவர்களுக்கு வெற்றியை அளித்தவன்.அவனுடைய ஆறு திருமுருகங்களில் ஒன்றான 5வது முகம் போரை விரும்புகிற முகம், இதனை,

செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவு கொள் நெஞ்சமோடு களம் வேட்டன்றே.
(99-100)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பேய் மகளின் செயல்

அரசர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் நடைபெற்ற போரில் இறந்து போன உடல்கள் போர்க்களத்தில் குவிந்திருந்தன. அதனைக் கண்ட பேய்கல் அவ்வுடல்களை கூரிய நகங்களால் தோண்டி ஒவ்வொரு உறுப்பாக தின்று கொண்டிருந்தன. பார்ப்பவர்கள் அஞ்சும்படியாகத் தோற்றத்துடன் இருந்தன.போர்க்களத்தில் பேய்கள் மகிழ்ந்தாடுகின்ற இச்செய்தி பிற்கால பரணி இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டபடி இருக்கலாம்.

முருகன் உலா

மன்னர்கள் நகர்வலம் வருதலைப் போன்று கடவுளாகிய முருகப்பெருமானும் நகர்வலம்

வருகிறான். அவள் வருகின்ற யானை போர்த்தழும்பு உடையதும் ,பொன்னரிமாலை பட்டத்துடன் அசையவும், மணிகள் மாறி, மாறி ஒலிக்கும் நடையுடனும் கூடிய யானையின் மீது முருகப்பெருமான் ஏறி தன் ஆறு முகங்களுடன் உலா வந்தான்.

திருச்செந்தூரில் எழும் ஒலிகள்

சூரபன்மனை அழித்த முருகன் திருச்செந்தூரில் நிலைபெற்று இருக்கின்றான். அங்கு துந்துபி இசை முழங்கவும், கொம்புகள் ஒலியெழுப்பவும், வெள்ளைச்சங்கின் ஒலி எழுப்பவும், முரசுகள் இடிபோல் முழங்கவும், வேல் கொடியில் இருந்து மயில் அகவியது. இத்தகைய ஓசைகள் திருச்செந்தூரில் எழ முருகன் சான்றோர்கள் புகழும் திருத்தலத்தில் நிலைத்த குணத்துடனும், புகழுடனும் இருந்தான்.

இசை

முருகன் உலா செல்லும் போது அவனுக்கு முன் முனிவர்கள் அவன் புகழ்பாடிக் கொண்டு செல்ல, பின் கந்தர்வர்கல் யாழ் வாசித்துச் சென்றனர், என்பதை ,

செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவலின்
நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென் மொழி மேவலர் ..(141 -142)

குறிப்பிடுகிறது.அவர்களுடன் அழகான ,நோய் இல்லாத உடலை உடைய கந்தர்வப் பெண்களும் சேர்ந்து நின்றார்கள். தேவர்குழாத்தோடு, திருமால் சிவன், இந்திரன் ஆகியோரும் முருகனைக் காண வந்து நின்றனர்.

துணங்கைக் கூத்து

போர்க்களத்தில் இறந்த உடல்கலை உண்டபேய்கள் தசைகளைத் தின்ற வாயுடன் துணங்கைக்கூத்தாடின.

வெறியாடல்

சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகையில் வெறியாடல் என்பது களவு காலத்தில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி சோர்வுற்று இருப்பதை அறியாத செவிலி அவளின் சோர்வுக்குச் சூர் தெய்வங்களின் காரணமோ என அறிய வேலனை அழைத்து வெறியாடச் செய்வார்.

ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படையில் குறவர்கள் மூங்கில் குழாயில் தேனை ஊற்றி அதனை நன்றாகப் பக்குவப்படுத்திச் செய்த கள்ளினை மலை நாட்டின் சிறிய ஊர்களில் உள்ள தம் உறவினர்களுடன் உண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு தொண்டகப்பறை அடித்து ஒலி எழுப்பி அதன் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவதையே வெறியாடலாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

முருகன் சிவகுமரானாக, அழகனாக, வீரனாக, அருட்திறம் கொண்டவனாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறபோதும் உலா, பரணி போன்ற சிற்றிலக்கியங்களுக்கான வித்துக்கள் அமைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

Mr. Kartheges Ponniah

kartiges_um@hotmail.com

Dr. Kingston Palthamburaj

kingston@fbk.upsi.edu.my

கார்த்திகேஸ் பொன்னையா அவர்கள் மலேசியா தஞ்சோங்மாலிம் சுல்தான் இட்ரிஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். பல்கலைக்கழகத்தில் பக்தி இலக்கியமும் சங்க இலக்கியமும் முதன்மை பாடங்களாகப் போதித்து வரும் இவர், சமய நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்து கலந்து வருகிறார். ஆங்காங்கே சமய சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றிவரும் இவர் திருமந்திரத்தின் அறிவியல் சிந்தனைகள் குறித்தும் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனோடு, மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரிடம் குடிகொண்டிருக்கும் சமய சிந்தனைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளையும் இவர் மேற்கொண்டு வருகின்றார். சமய அறிவுக்குத் துணைசெய்யும் பல்வகை நடவடிக்கைகளைச் சுயமாகவும் பிற இயக்கத்தினருடனும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்து சமயபணி ஆற்றி வருகின்றார்.

கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ், தமிழ்நாடு நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள குன்னூரைச் சார்ந்தவர். கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இளங்கலை, முதுகலை, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும், முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை மொழியியல் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். நான்கு ஆண்டுகள் SNMV கலை அறிவியியல் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும், இரண்டு ஆண்டுகள் இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணி நுண்தேர்வு மற்றும் மதிப்பீட்டு மையம், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனத்தில் கருத்துரையாளராக பணியாற்றி, தற்சமயம் மலேசியாவில் உள்ள Universiti Pendidikan Sultan Idris பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றுகிறார்.

தைப்பூசத் திருவிழாவில் சீனர்களின் ஈடுபாடு

திரு. கார்த்திகேஸ் பொன்னையா, விரிவுரையாளர்
முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால்தம்புராஜ், விரிவுரையாளர்,
சுல்தான் இடீர்ஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.

முருகனுக்கு உகந்த நாள் தைப்பூசத் திருநாள் தமிழர்களின் பாரம்பரியமாகத் திகழும் இதைப்பூசத் திருவிழா மலேசிய நாட்டைப் பொருத்தவரை தமிழர்கள் என்ற அளவோடு நின்று விடாது சீனர்களிடமும் அதன் தாக்கம் பரவி இருக்கிறது. அவ்வகையில், மலேசியாவில் மூன்றாவது நிலையில் மிகப் பெரிய அளவில் தைப்பூசம் கொண்டாடும் கோவிலாகத் திகழும் கெடா மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானத்தில் சீனர்களின் தைப்பூசக் கொண்டாட்டத்தைக் கண்ணூரும் நோக்கில் ஓர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சங்கை பட்டாணி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம் சுமார் 100 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த ஒரு தேவஸ்தானமாகத் திகழ்கின்றது. இது மலேசியாவின் மிகப் பெரிய அளவில் தைப்பூசத் திருநாளைக் கொண்டாடும் கோவிலாகவும் திகழ்கின்றது. கோலாலம்பூர் பத்துமலை, பினாங்கு தண்ணீர் மலை ஆலயத்தை அடுத்து, தைப்பூசத் திருவிழாவிற்கு மிகவும் பிரசித்திப் பெற்ற ஆலயமாக ஆண்டுதோறும் முதல் மூன்று லட்சம் பக்தர்கள் சங்கைப்பட்டாணி ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம் விளங்குகிறது. மேலும் இந்த ஆலயத்தில் சுமார் ஒன்று இதைப்பூசத் திருநாளில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கின்றனர். ஆக, தைப்பூசத் திருவிழா இவ்வாலயத்தில் ஆண்டு தோறும் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதில் எந்த ஒரு ஆச்சரியமும் இல்லை எனலாம்.

சங்கை பட்டாணி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானத்தில் தைப்பூசத்தன்று தமிழர்கள் அதிகமாகக் காவடிகளை எடுத்த போதிலும் கணிசமான அளவிலேயே சீனர்களும் தங்களின் நேர்த்தி கடன்களை அதாவது காவடி எடுத்துத் தைப்பூசத் திருநாளை மேலும் மெருகூட்டுகின்றனர்.

மலேசியாவில் தைப்பூசத் திருநாளைத் தமிழர்கள் மட்டுமின்றி பிற இனத்தவர்களும்

கலந்து கொண்டு கொண்டாடுகின்றார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாக இருக்கின்றது. பிற இனத்தவர்களின் மிகமிக குறிப்பிடத்தக்க ஓர் இனமாகத் திகழ்வது சீனர் சமூகத்தினர். இவர்கள் பல வகையான காவடிகள் ஏந்தி வந்து நேர்த்தி கடன்களைத் தைப்பூச முதல் நாளும், தைப்பூச நாள் அன்றும், தைப்பூச மறு நாளும் எடுத்து வருவதை நாம் சங்கைப்பட்டாணியில் காண முடியும். இந்நிலையைச் சங்கை பட்டாணியைத் தவிர்த்துப் பிற இடங்களிலும் நம்மால் காண முடியும்; குறிப்பாகப் பினாங்கில் மிக அதிகமான சீனர்கள் தைப்பூசத்தன்று நேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத்துவதைக் காணலாம். அதுபோன்றே ஏனைய இடங்களிலும் சீனர்களின் காவடிச் சிந்தனைத் தொடர்ந்து இருக்கின்றது.

சீனர்களை எவ்வாறு இந்தக் காவடி சிந்தனை பாதித்துள்ளது? அதாவது காவடிகள் எடுக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு எப்படித் தோன்றியது? ஏன் தோன்றியது? அவர்கள் காவடி எடுக்கும் முறை சரியா? முறையான இந்து சமய சிந்தனையில் அதாவது முருக சிந்தனையில் காவடிகளை எடுக்கின்றார்கள் அல்லது வெறுமனே ஒரு சமய நம்பிக்கை என்ற எண்ணத்தில் எடுக்கின்றார்களா இது போன்ற தகவல்களைத் திரட்ட வேண்டும் என்று ஒரு சீரிய எண்ணம் ஆய்வாளர்களுக்குத் தோன்றியது. எனவே, ஆய்வாளர்களின் அனுபவத்திலிருந்தும், தான் கண்ட சீனர் காவடிகளையும் வைத்தும், சீனர்கள் ஏன் காவடி எடுக்கின்றார்கள் என்பதற்குச் சில கருதுகோள்களை முன் நிறுத்தி ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். அவர்களின் கருதுகோளானது பின்வருமாறு:

1. காவடி ஏந்தும் சீனர்கள் இந்திய நண்பர்களின் தாக்கத்தினால்தான் இதில் ஈடுபடுகின்றனர்.
2. காவடி எடுத்தலைச் சீனர்கள் சமயக் கூறாகப் பார்க்காமல் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற ஒரு விசயமாகவே கருதுகின்றனர்.

3. காவடி எடுக்கும் சீனர்கள் முறையான விரதங்கள் மேற்கொள்ள தவறியிருப்பர்.
4. காவடி எடுக்கும் சீனர்களுக்குக் கல்வித் தகுதி குறைவானதாகவே இருக்கும் (அதிக பட்சம் எஸ்.பி.எம். தேர்வு வரை படித்திருக்கலாம்.)
5. காவடி எடுக்கும் சீனர்கள் உடல் உழைப்புத் தொழிலாளிகளாகவே இருப்பர்.

இந்தக் கருதுகோள்கள் சரியா அல்லது தவறா என்பதனைக் காணும் பொருட்டு 2014-ஆம் ஆண்டு சுங்கைப்பட்டாணியில் நடந்த தைப்பூச திருவிழாவில் காவடி எடுத்து வந்த சீன பக்தர்களிடம் நேர்காணல்களின் மூலம் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன. அந்த ஆய்வின் முடிவுகளே இங்கே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன;

சீனர்கள் கொண்டாடும் தைப்பூசம் தொடர்பான பொதுப்பார்வை

தொடக்கமாக, ஆய்வாளர்கள் பொதுவான நோக்கில் சீனர்கள் எப்படித் தைப்பூசத்தைக் கொண்டாடுகின்றார்கள் என்பதைக் கண்ணுற்றனர். சுங்கை பட்டாணி சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானத்தின் நிர்வாக உறுப்பினர் ஒருவர் அளித்த தகவலின்படி, ஆண்டுதோறும் சில சீன அன்பர்கள் இடைவிடாது தைப்பூசத் தினத்தன்று காவடிகளை எந்தி வரும் செய்தி அறியப்பட்டது. சிலர் 20 ஆண்டுகளுக்கும் குறையாமல் அவ்வாறு செய்கின்றனர் என்னும் தகவலும் நமக்குக் கூறப்பட்டது; ஆண்டுதோறும் சுங்கை பட்டாணியில் 200-க்கும் மேற்பட்ட சீனர்கள் காவடி, பால் குடம் போன்றவற்றை எடுத்து வருகின்றனர். ஆய்வாளர்களின் பார்வையில், பொதுவாகச் சீனர்கள் தனி நபராகக் காவடிகளை எடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் குழுக் குழுவாக இணைந்து காவடிகளை எடுத்த வண்ணம் வருகின்றனர். சில குழுவில் ஐந்திற்கும் குறையாக சீன பக்தர்கள் இடம் பெறுகின்றனர். மேலும் சில குழுக்களில் பதினைந்து வரையிலான காவடி ஏந்தும் பக்தர்களைக் காண முடிகின்றது. காவடி எடுக்கும் சீன அன்பர்கள், அவர்களுடைய நண்பர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கள் அதிகம் புடை சூழ்ந்த வண்ணமாகக் காவடிகளை ஏந்தி வருகின்றனர். காவடி எடுக்கும்

சீனர்களுடன் வருபவர்களும் சீனர்களாகவே இருப்பதைக் காண முடிந்தது. ஒவ்வொரு குழுவும் காவடிகள் எடுத்துவரும் பொழுது முப்பதுக்கும் குறையாத சீன அன்பர்கள் உடன் வருகின்றனர். சீனர்கள் காவடி ஏந்தி கோயிலை வலம் வரும்போது தமிழர்களைப் போலவே வேல் வேல் என்று கூறிக் கொண்டே மூன்று முறை வலம் வருகின்றனர். இவர்கள், அலகு காவடிகள், தீர்த்தக் காவடி, பால் காவடி, செடில் குத்துக் காவடி போன்றவற்றை தங்கள் நேர்த்திக் கடனாக முருகனுக்குச் செலுத்துகின்றனர்.

சுங்கை பட்டாணியைப் பொறுத்த வரையில், காவடிகள் இரண்டு இடங்களில் இருந்து எடுக்கப்படும். ஒன்று, ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான கோயில் வளாகத்திலேயே எடுத்து முருகனுக்குச் செலுத்துவது, மற்றொன்று, கோயிலை விட்டுச் சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் முனீஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து காவடி எடுத்து நடந்து வந்து முருகனுக்கு நேர்த்திக் கடன் செலுத்துவது சீனர்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் முனீஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து நடந்து வந்து முருகனுக்குக் காவடியைச் செலுத்துவதையே விரும்புகின்றனர். ஆய்வாளர்களின் பார்வையில் எந்த ஒரு சீனரும் கோவில் வளாகத்திலேயே காவடிகளைத் தொடங்கி முருகனுக்குச் செலுத்தவில்லை.

சீன பக்தர்கள் யாவரும் மஞ்சள் ஆடைகள் அணிந்தே தங்களின் நேர்த்திக் கடனை முருகனுக்குச் செலுத்துகின்றனர். ஆண்களும் பெண்களும் கடைகளில் தைப்பூசத்திற்காகப் பிரத்தியேகமாக விற்கப்படும் மஞ்சள் ஆடைகளை வாங்கி அணிந்து இருப்பதை பார்க்க முடிந்தது. மேலும், அவர்கள் காலில் காலணி அணியாமல் தங்களுடைய நேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத்தினர். காவடி எடுக்கும் சீன பக்தர்களைச் சுற்றி, இவர்கள் குழுவினருக்கு என்றே தனியாக இசை வாசிக்கப்படுகின்றன. இந்த இசையை மட்டும் தமிழர்கள், குறிப்பாக இளைஞர் அணியினர் வாசித்த வண்ணம் வருகின்றனர். இவர்களைத் தவிர்த்து, எந்த ஒரு தமிழரும் அந்தக் குழுவில் அதாவது சீனர்களின் வட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இவ்வாறு இசை இசைக்கையில் இந்தியர்கள்

நடனம் ஆடுவது போன்றே (காவடியாட்டம் / சில சமயம் குத்தாட்டம் போன்று) சீன சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் பாடலுக்கு ஏற்றவாறு ஆண் பெண் என இருபாலருமே நடனம் ஆடுகின்றனர். தங்களைச் சுற்றி இருப்பவர்கள், அதாவது காவடி உடன் வருபவர்கள் காவடி எடுப்பவர்களுக்கு ஒரு சில உதவிகளைச் செய்கின்றனர். காட்டாக, காற்று வீசுவது, நீர் கொடுப்பது, அமர நாற்காலி எடுத்து வருவது போன்ற உதவிகளைச் செய்வதும் கூட சீனர்களாகவே இருக்கின்றனர். பெரும்பாலும் சீனப் பெண்கள் பால் குடம் எடுக்கின்றனர். அவர்கள் காவடி எடுப்பதைக் காட்டிலும் பால் குடம் எடுப்பதையே அதிகம் விரும்புகின்றனர் என்பதை ஆய்வாளர்களால் காணமுடிந்தது.

சீனர்களின் சமய நம்பிக்கை

காவடிகள் எடுத்து வந்த சீன பக்தர்களிடம் நேர்காணல் கண்டு திரட்டப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் பார்த்தோம் என்றால், காவடிகளை ஏந்தி வரும் சீனர்கள் யாரும் இந்துக்களாக இருக்கவில்லை. இவர்கள் யாவரும் புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். மதம் வேறாக இருந்த போதிலும், முருக நம்பிக்கை இவர்களுக்கு இருப்பதாகக் கூறினர். முருக நம்பிக்கை இருப்பதால் இவர்கள் தங்களை இந்துக்களாகக் கூறிக்கொள்வதில்லை. இவர்களின் அதிகாரத்துவ பத்திரங்களில் தங்களைப் புத்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்றே கூறிக் கொள்கின்றனர் என்ற விவரங்களையும் தந்தனர். அதே சமயம் இந்தக் குழுக்களில் ஒரு சில கிருஸ்துவர்கள் இருப்பதும் காண முடிகின்றது.

தொடர்ந்து, சில சீனர்கள் தங்கள் வீட்டில் இந்து கடவுள் உருவ படங்களை வைத்து வழிப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். குறிப்பாக, சூன் என்கிற 26 வயதுடைய சீன நபர், தன் வீட்டில் கணேசர் உருவத்தை வைத்து வழிப்படுவதாகக் கூறுகின்றார். அதே நேரத்தில், அவர் வீட்டில் முருகர் படமும், முனியாண்டி படமும் இருப்பதாகவும் கூறினர். ஆனால், விபூதி போன்றவற்றை வைத்து முறையான வழிப்பாட்டினைச் செய்வது கிடையாது எனவும் படங்களை வைத்துச் சீன வழிப்பாட்டின் பிறகு அந்தப் படங்களையும் கை எடுத்துக் கும்பிடுவது தனது வழக்கமாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். அதுமட்டுமின்றி,

வேறு சில சீன நண்பர்களின் வீட்டிலும் இந்து கடவுள்களின் திருவருப்படங்கள் இருப்பதை ஏனைய சீன பக்தர்களும் தெரிவித்தனர்.

தைப்பூசத் தாக்கம் ஏற்பட்டதன் காரணம்

சீனர்களின் வசிப்பிடம் அவர்களுக்குத் தைப்பூசம் தொடர்பான தாக்கம் ஏற்படுவதற்கான முதன்மை காரணமாக விளங்குகின்றது. காவடி எடுக்கும் பெரும்பாலான சீனர்கள் அதாவது, 80 முதல் 90 விழுக்காடு சீனர்களின் குடியிருப்பு, கோயில் வளாகத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ளதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். சீனர்கள் சிறுவயதி லிருந்தே பலர் காவடி எடுப்பதைப் பார்த்து வருவதாகவும் இவை பார்ப்பதற்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகவும் கடவுளுக்காக இவற்றை எல்லாம் செய்கிறார்களே நாம் ஏன் செய்யக் கூடாது என்ற சிந்தனை தோன்றியதன் விளைவாகத்தான் காவடி எடுக்கும் சிந்தனையில் இறங்கியதாகப் பலர் தெரிவித்தனர். ஆகவே, இவர்கள் காவடி எடுப்பதற்குக் குடியிருப்புத்தான் மூலக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். அதனைத் தவிர்த்து இம்மாதிரியான சிந்தனை உடையவர்கள் தான்மட்டுமின்றி தனது நண்பர்களையும் இச்சிந்தனைக்கு அழைத்து வருகின்றனர் என்பதனையும் இந்த ஆய்வில் தெரிவித்தனர். தமிழர்கள் / இந்தியர்களோடு ஈடுபாடு இருந்தமையால்தான் தாங்கள் காவடி எடுக்கிறோம் என்ற கருத்தினை அவர்கள் முற்றாக மறுத்தனர்.

அதே சமயத்தில் டான் என்ற மற்றொரு சீனர், தான் சிறு வயதில் தோட்டப்புறத்தில் வசித்ததாகவும் அங்குச் சுற்றிலும் தமிழர்கள்தான் வசித்து வந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். ஆண்டு தோறும் தோட்டத் திருவிழாவிற்கும் தைப்பூசத் திற்கும் காவடி எடுக்கும் தனது தோட்ட மக்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகியதால் தானும் காவடி எடுக்கலாம் என்ற சிந்தனையில் பால் குடம் எடுக்கத் தொடங்கியதாகத் தெரிவித்தார். (தோட்ட சூழலில் வளர்ந்ததால் இவர் தெளிவாகத் தமிழில் பேசுகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது). தற்பொழுது தோட்டத்தைவிட்டு வெளியேறிவிட்ட பிறகும் தைப்பூசத்திற்கு முருகனுக்குப் பால் குடம் தொடர்ந்து ஏந்துவதாகத் தெரிவித்தார். தனது மனைவி மற்றும்

பிள்ளைகளும் இதில் கலந்து கொள்வதாக அவர் கூறினார்.

தொடர்ந்து, திரு. ச்ரு என்பவர் சமய சிந்தனைகளில் அதிக நாட்டம் இருப்பதாகவும் அதிகமான இந்து மதக் கருத்துகளை ஆங்கிலத்தில் படித்து வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார். இந்து மதச் சிந்தனைகள் தன்னையும் தன் மனைவியையும் பெரிதும் கவர்ந்தமையால் தாங்கள் தைப்பூசத்தில் பங்கு கொள்கிறோம் என்பதாகக் கூறுகிறார். சாய் பாபா நம்பிக்கை தங்களுக்கு அதிகம் உள்ளது என்பதால் பல சமயம் இந்தியாவில் புட்டபர்த்தி சென்று வந்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார். நவராத்திரி விரதம் முதல் இந்து சமய பண்டிகைகள் பலவற்றில் தாங்கள் தவறாது பங்கு கொள்வதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். இந்து மத தொடர்புடைய ஆங்கில நூல்களில் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களும் இந்திய நண்பர்களிடம் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்ததன் விளைவாகவும் தாங்கள் தைப்பூசம் போன்ற சிந்தனைகளில் ஈடுபடுவதாக அவர் தெரிவித்தார்.

விரதம் இருத்தல்

விரதம் இருப்பது என்பது வழிப்பாட்டிற்கு மிக முக்கியமான ஒரு கூறாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்துகளின் எந்த ஒரு வைபவங்களிலும், திரு விழாக்களிலும், சமய சடங்குகளிலும் பெரும் பாலான இந்துகள் முறையான விரதம் எடுத்தே அதனை மேற்கொள்வார்கள். விரதம் என்பது இவ்விடத்தில் மரக்கறிகளை உண்பதனையும், உண்ணா நோன்பு இருந்து பிறகு இரவு நேரத்தில் பாலும் பழமும் மட்டும் உண்பதனையும் குறிக்கின்றது. ஆனால், சீனர்கள் இது போன்ற விரதங்களை மேற்கொண்டு காவடி எடுக்கின்றார்களா என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாக எழுந்தது. இதனைச் சீனர்களிடம் கேட்ட பொழுது, தாங்கள் முறையாக விரதம் இருப்பதாகக் கூறினர். சிலர் எழு நாட்கள் விரதம் இருப்பதாகவும், சிலர் ஐந்து நாட்கள் விரதம் இருப்பதாகவும், ஒரு சிலர் மூன்று நாட்கள் விரதம் இருப்பதாகவும் கூறுகின்றனர். இதிலிருந்து சீனர்கள் முறையான விரதம் எடுத்தே காவடிகள் ஏந்தி வருகின்றனர் என்பது தென்படுகிறது. நேர்காணலில் பதிலளித்த 35க்கும் மேற்பட்ட சீனர்கள் விரதம் எடுப்பதாக உறுதிப்படுத்தினர். சீனர்களின் பார்வையில் விரதம் என்பது மரக்கறிகளை உண்பது ஆகும். விரதம் இருக்கும் சமயத்தில் எந்த ஒரு மாமிச

வகைகளையும் உண்பதில்லை என்று கூறுகின்றனர். மேலும், தங்களால் இயன்ற வரையில், தாங்கள் மது அருந்தாமல் இருப்பதாகக் கூறினர். விரதக் காலக்கட்டத்தில் நண்பர்களில் ஒரு சிலர், புகைப் பிடிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனால், மாமிசத்தை அனைவரும் முற்றாகத் தவிர்த்து வந்திருக்கின்றனர். பால் குடம் எடுக்கும் சிலர் தைப்பூசத் தினத்தன்று மட்டும் விரதம் எடுத்து சைவ உணவை உட்கொள்ளுவதாகக் கூறினர். இவர்களில் அதிகம் பெண்கள் ஆவர்.

ஆகவே, சீனர்கள் முறையான விரதம் எடுத்தே காவடிகள் ஏந்தி வருகின்றார்கள் என்பது இதன் வழி அறியப்படுகின்றது. சீனர்கள் முறையாக விரதம் எடுக்கவில்லை என்ற ஆய்வாளரின் கருதுகோள் பொய்பித்துப் போகின்றது.

இடும்பன் பூஜை

தைப்பூசத்திற்குக் காவடி எடுப்பவர்கள் காவடி எடுத்த பிறகு, இடும்பனுக்குப் பூஜை இடுவது வழக்கமாகும். இந்துகள் குறிப்பாகத் தமிழர்கள் இடும்பன் பூஜையை நிச்சயமாகச் செய்வார்கள். அதாவது, முறையாகக் காவடி எடுப்பவர்கள் பெரிய காவடி, மயில் காவடி, பால் காவடி, பன்னீர் காவடி, புஷ்பக் காவடி போன்ற முறையான பெரிய காவடிகள் எடுத்தவர்கள் நிச்சயமாக இடும்பனுக்குப் பூஜை போட்ட பிறகே தங்களுடைய விரதத்தைக் களைவார்கள். இடும்பன் வரலாறு தைப்பூசத்தோடு பின்னி பிணைக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, இடும்பனுக்கு உரிய மரியாதையைச் செலுத்தி விட்டே பக்தர்கள் தங்கள் நோன்பினைக் களைகின்றனர்.

சீனர்களிடம் இடும்பன் பூஜை சிந்தனை இருக்கின்றதா என்று பார்க்கும் போது, இருக்கின்றது என்ற கூற்று அறியப்படுகின்றது. பெரிய காவடிகள் ஏந்தி வருபவர்கள் தைப்பூசம் முடிந்து, இடும்பனுக்குப் பூஜை போட்ட பிறகே, மாமிச உணவுகளை உண்பதாகக் கூறுகின்றனர் என்பதும் இங்கே மிகவும் குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு விசயமாக இருக்கின்றது. பேட்டி கண்ட சுமார் 15 பேர், தாங்கள் இடும்பன் பூஜைக்குப் பிறகே விரதத்தை முடிப்பதாகத் தெரிவித்துள்ளனர். இப்பூஜைகள் மிகவும் எளிமையான முறையிலேயே மேற்கொள்வதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இடும்பன் பூஜை சீனர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. ஆனால், இடும்பனுடைய வரலாறோ, ஏன் இடும்பனுக்குப் பூஜை இட வேண்டும் என்ற சிந்தனைகளோ அவர்களுக்குத் தெரியாது என்பதனையும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர். இது ஒரு சடங்கு. இதனை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும் என்பது மட்டும் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாகவும் அதனுடைய தத்துவங்கள், கதைகளைத் தாங்கள் உணரவில்லை. அது எங்களுக்குத் தேவைப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

அருள் வருதல் + காவடி வகைகள்

அருள் வருதல் என்பது இந்து சமயத்தில் ஆழமாகப் பதிந்த ஒரு விசயமாக உள்ளது எனலாம். சீனர்களுக்கு அருள் வருகின்றதா சீனர்கள் காவடிகளை அருள் வந்து எடுக்கின்றார்களா அல்லது இயல்பாகவே எடுக்கின்றார்களா என்று வினவும் பொழுது இவர்கள் தங்களுக்கு அருள் வராது என்பதனைக் கூறுகின்றனர். தங்களுடைய குழுவில் இருக்கும் ஒருவர் அதாவது அக்குழுவிற்குக் குருவாகத் திகழும் ஒருவருக்கு மட்டும் 'ஐயா' முனிஸ்வரர் அருள் வருவதாகவும், தமிழ் மொழி தெரியாத அவர் அருள் வந்தப்பிறகு சில வார்த்தைகள் தமிழில் பேசுவார் என்றும், அதுமட்டுமின்றி மக்களுக்குக் காணிக்கையை எதிர்பார்க்காமல் வாக்குகள் கூறுவதாகவும் கூறினார்கள்.

சீனர்கள் எடுக்கும் காவடிகளில் அலகு குத்துதல் காவடி மிக அதிகமாக உள்ளது. நீண்ட அலகு குத்துதலுக்கு கோயில் நிர்வாகத்தினர் தடை விதிப்பதால் தங்களது அலகு மூன்று அடிக்குள் இருப்பதை உறுதி செய்கின்றனர். இவர்கள் முதுகின் பின்னால் செடில் குத்தி இரத காவடியும் இழுக்கின்றனர். ஓம், சூலம் மற்றும் வேல் வடிவிலான முட்களைச் சீனர்கள் தங்களின் உடலில் குத்திக் கொள்கின்றனர். பிறகு, மேலும் சிலர் சிறிய வடிவிலான பால் குடங்களில் பாலை நிரப்பி அவற்றை முட்களுடன் இணைத்துத் தங்கள் உடம்பில் குத்திக் கொள்கின்றனர். இதுபோன்ற காவடிகள் சீனர்கள் மத்தியில் அதிகமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

முடிக்காணிக்கை

சீனர்கள் முடிக்காணிக்கைச் செய்வார்களா?

தைப்பூசத்தில் அதிகமாகக் காட்சியளிக்கும் ஒரு கோலம் தலைகளில் சந்தனம் பூசிக்கொண்டு உலா வரும் காட்சியாகும். இந்துகள் பலர் தங்களுடைய முடியை இறைவனுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றனர். மனிதனுக்கு அழகைச் சேர்ப்பது முடி ஆகும். அப்படிப்பட்ட ஒன்றை முருகனுக்குக் காணிக்கைச் செலுத்துகின்றோம் என்ற சிந்தனை இந்தியர்களுக்கு இருக்கின்றது.

சீனர்களுக்கு முடிக் காணிக்கைச் செலுத்தும் பழக்கம் இருக்கின்றதா என்று பார்க்கும் போது, சீனர்கள் முடிக்காணிக்கைச் செலுத்துவதில்லை என்று தெரியவருகிறது. முடிக்காணிக்கைச் செலுத்தும் சிந்தனை சீனர்கள் மத்தியில் இல்லை; மற்றும் அதைப் பற்றி எந்த ஓர் அபிப்பிராயமும் அவர்களுக்கு இல்லை. மேலும் இதனைப் பற்றி தங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று தெரிவித்தனர். ஆய்வாளரிடமே அவர்கள் ஏன் முடிக் காணிக்கைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேள்வி எழுப்பிய பொழுது, ஆய்வாளர் அதனைப் பற்றி கருத்துரைக்க, அப்படியென்றால் அடுத்த முறை தாங்கள் முடிக்காணிக்கைச் செய்தாலும் செய்யலாம் என்று கூறினார்கள்.

எனவே, சீனர்கள் இதற்காகத்தான் என்ற தீர்மானத்தில் இல்லாமல் கடவுளுக்காக இயன்றதை எதனையும் செய்யலாம் என்ற சிந்தனையில் இருப்பது அறிய முடிகிறது. அதே நேரத்தில், சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான நிர்வாகத்தை விசாரித்த பொழுதும், முடி இறக்கும் இடத்தில் சீனர்களின் வருகையைப் பார்ப்பது மிகவும் அதீது எனவும், இந்த முறை ஒருவர் அல்லது இரு சீனர் மட்டுமே முடிக்காணிக்கைச் செய்ததைத் தாங்கள் பார்க்க முடிந்தது என்றும் அவர்களும் சீனரா அல்லது சீனர் இந்தியர் கலப்பினரா என்று தங்களுக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை என்றும் தெரிவித்தனர்.

கல்வியும் தொழிலும்

காவடி எடுக்கும் சீனர்கள் நிச்சயமாக உடல் உழைப்புத் தொழிலாளிகளாக இருப்பார்கள். இவர்களுடைய கல்வி தகுதி அதிகப்பட்சம் எஸ்.பி.எம் வரையில்தான் இருக்கும் என்பதனை ஆய்வாளர் திடமாக நம்பினார். இதற்கான காரணம் காவடி எடுக்கும் பல சீனர்களின் உடலில் பச்சைக்குத்திக் கொண்டு பார்ப்பதற்குக் கடுமையாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் பயம்

ஏற்படுத்தும் வகையிலும் காட்சியளித்தனர். இவற்றையெல்லாம் உற்று நோக்குகையில் இவர்களுடைய கல்வி தகுதி குறைவாக இருக்கும் என்றும் இவர்களுடைய தொழில் சிறப்பாகக் கூறும் வகையில் இருக்காது என்பதனையும் ஆய்வாளர்களால் உணர முடிந்தது. ஆனால், இந்த அனுமானம் அப்படிக்காட்சியளிக்கும் அனைவருக்கும் பொருந்தாது என்பதை நேர் காணலின் வழி ஆய்வு முடிவு காட்டுகிறது.

காவடி எடுக்கும் சீனர்கள் பல தரப்பட்ட தொழில் செய்பவர்களாக விளங்குகின்றனர். அதில் மிகவும் ஆச்சரியமாக விளங்கிய ஒரு விசயம் என்னவென்றால் அரசாங்க மருத்துவ மனையில் பணிபுரியும் மருத்துவரும் அவர்களுள் ஒருவராக இருக்கிறார். (பால் குடம் ஏந்தி வந்த இவர் பார்ப்பதற்கு நாகரிகமாக இருந்தார்). இவரைத் தவிர்த்து, தாதி, ஆசிரியர், வழக்கறிஞர், தொழிற்சாலை மேலாளர், தொழிற்சாலை கண்காணிப்பாளர், உணவக உரிமையாளர்கள் போன்றோர் இந்தக் குழுவில் இடம்பெற்றிருப்பதாகச் சீன பக்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அது மட்டுமின்றி சிறு சிறு கடைகளை வைத்து நடத்தக் கூடியவர்கள் உதாரணமாகக் கைத்தொலைபேசி விற்பனையகம், கணினி விற்பனையகம், சிறிய உணவகங்கள், இரும்பு பட்டறைகள், கார் பழுது பார்க்கும் பட்டறை, வயரிங் மேன், குளிர்சாதன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பவர்கள், நடனத் தொழில் புரியும் பெண்மணி போன்றவர்களும் காவடி எடுப்பது தெரியவந்துள்ளது.

வேண்டுகல்

தொடர்ந்து, வேண்டுகல் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கையில் தைப்பூசத்தில் காவடி எடுக்கும் இந்தியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது நேர்த்திக்கடன் இருக்கும். தங்கள் வேண்டியது கைக்கூடி விட்டால் முருகனுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் காவடி எடுப்பதும், வேண்டுகல் நடக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையில் பால் குடம் மற்றும் காவடி ஏந்துவதும் இந்தியர்களின் நம்பிக்கை. பெரும்பாலும் இந்தியர்கள் வெறுமனே காவடி எடுப்பதில்லை. சீனர்கள் எதற்குக் காவடி எடுக்கின்றனர்? இவர்களுடைய வேண்டுகல் என்னவாக இருக்கும்? என்ற கேள்வியை முன் வைத்த பொழுது அதற்கு அவர்கள் தங்களுக்கு எந்த வித பிரத்தியேக வேண்டுகலும் கிடையாது; கடவுளுக்

காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும், எங்களுக்கு இவற்றைப் பார்த்துப் பழகியதால், மிகவும் பிடித்திருந்த காரணத்தால் நாங்கள் காவடி எடுக்கிறோம் என்கின்றனர். அதுமட்டுமின்றி, இவ்வாறு காவடி மற்றும் பால் குடம் எடுப்பதால் நாங்கள் நன்றாக இருப்பதாக உணர்வதாகவும் கடவுளிடம் எதையும் எதிர்பார்த்து நாங்கள் வேண்டுவது கிடையாது எனவும் பொதுவாக இறைவனிடம் வேண்டும் பொழுது எளிமையான வேண்டுகலைத்தான் முன் வைப்பதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆரோக்கியம், சுபிட்சமான வாழ்க்கை போன்ற வேண்டுகோளைத்தான் தாங்கள் கடவுளிடம் முன் வைப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

குழு உறுப்பினர்

தைப்பூசத் திருவிழாவன்று சீனர்கள் தனி நபராகச் செயல்படுவது கிடையாது. அவர்கள் குழுக்களை அமைத்துக் குழுவாரியாகச் செயல்படுகின்றனர். இது ஒரு நேர்த்தியான குழு என்று சொல்ல முடியாது. இக்குழு உறுப்பினர்கள் எந்த ஒரு அடிப்படையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. யார் யார் விரும்புகின்றார்களோ குழுவில் இணைந்து கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் இக்குழு உறுப்பினர்களாக அவர்களுடைய தோழர்கள், தொழில் சார்ந்தவர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களே விளங்குகின்றனர்.

குழுவில் சில சீனர்கள் தொடர்ந்து இருப்பது ஆண்டுகளாகக் காவடிகள் எடுப்பதாகக் கூறுகின்றனர். சிலர் இப்பொழுதுதான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகக் காவடி எடுத்து வருவதாகத் தெரிவித்தனர். பொதுவாகவே, இவர்கள் காவடி எடுக்கத் தொடங்கி விட்டால் இடையில் நிறுத்துவது கிடையாது என்பதாகத் தெரிவித்தனர். இக்குழு உறுப்பினர்கள் தொழில் காரணமாகவோ, விடுப்புக் காரணமாகவோ எங்குச் சென்றிருந்தாலும் தைப்பூசத்தின் போது ஆண்டுதோறும் சுங்கை பட்டாணிக்கு வந்து விடுவதாகத் தெரிவித்தனர். இவர்களைத் தைப்பூசத்திற்கு வந்துவிடும்படி அழைக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் கிடையாது. தைப்பூசத் தினத்தின் போது ஒன்று கூட வேண்டும் என்ற சிந்தனை நிச்சயமாக இவர்களுக்கு வந்துவிடுவதாகச் சிங்கப்பூரில் வேலை செய்யும் லீ என்ற சீன பக்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு தலைவரை நியமித்துள்ளனர். அந்தத் தலைவர் இந்து சமய சடங்குகளைச் சிறிது அறிந்தவராக இருக்கின்றார். சூன் என்பவரின் தலைவருக்கு ஐம்பது வயது நெருங்குகின்றது. இவருக்கு அருள் வரும் பழக்கம் இருப்பதாகவும், முனிஸ்வரர் வந்து இறங்குவார் என்றும் குறிப்பிட்டார். இவர்கள் முனிஸ்வரரை ஐயா ஐயா, என்று அழைக்கின்றனர். தங்கள் பெரிய காவடிகளின் ஒரு வடிவம் முனிஸ்வரர் வடிவம் என்றும் இரதக் காவடியிலும் முனிஸ்வரரை வைத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். சூனின் குழுவைத் தவிர்த்துப் பத்துக் குழுவிற்கும் குறையாமல் சீனர்கள் குழு சுங்கை பட்டாணி தைப்பூசத்தில் இயங்குகிறது.

பணச் செலவு

எந்த ஒரு காரியத்திற்கும் சொற்ப அளவிடலாவது நாம் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்ற கால கட்டத்தில் இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழர்களும் இந்துகளும் காவடி எடுத்து வருவதற்கும், அவர்களுடைய போக்குவரத்து, பால் குடத்திற்குப் பால் வாங்குதல், காவடி அலங்கார பொருட்கள் வாங்குதல் போன்றவற்றிற்குச் செலவுகள் செய்து கொண்டதான் இருக்கின்றனர்.

இந்துகளாக அல்லாத இந்தச் சீனர்கள், இந்து கடவுளுக்கு உரிய தைப்பூசத் திருவிழாவிற்காகச் செலவு செய்கின்றனரா என்று பார்க்கும் போது, அவர்கள் நிச்சயமாக, அதிகமாகவே பணச் செலவு செய்கின்றனர் என்று கூறுகின்றனர். குறிப்பாக, இசை வாசிப்பதற்காக (பஜனைப் பாடல், காவடிப் பாடல், மேளம் வாசித்தல், தப்பு அடித்தல்) ஏற்பாடு செய்யும் குழுவினருக்கு ஆயிரம் வெள்ளி வழங்குவதாகக் கூறுகின்றனர். ஒவ்வொரு முறையும் தங்கள் குழு முனிஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ் தானம் வரை செல்லும் வரை இசை வாசிக்கப்படுகின்றது. இந்த இசை ஏற்பாட்டிற்கு மட்டும் தங்கள் குழுவினர் ஐந்து முதல் ஆறாயிரம் வெள்ளி வரை செலவு செய்வதாகக் கூறுகின்றனர்.

அதனைத் தொடர்ந்து, காவடி அலங்காரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், காவடிகளைச் சீனர்கள் இரவல் வாங்குவார்களோ என்ற சிந்தனை ஆய்வாளர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால்,

தாங்கள் எடுத்து வரும் காவடிகள் அனைத்தும் தாங்களே சுயமாகச் செய்தது என்பதனை இவர்கள் தெரிவித்தனர். இவர்கள் எடுத்து வரும் காவடிகள் எல்லாமே தங்களுடைய இரும்பு பட்டறைகளில் தாங்களாகவே சுயமாகச் செய்ததாகவும் இக்காவடிகளை வைப்பதற்கு என்று ஒரு கிடங்கும் வைத்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தனர். இவர்களிடம் சொந்தமாக ஆறு பெரிய காவடிகள், இரண்டு இரத காவடிகள், ஐந்து பெரிய புஷ்ப காவடிகள் இருப்பதாகவும் ஒரு குழுவினர் தெரிவித்தனர். இந்தக் காவடிகள் அனைத்தும் தங்கள் குழுவிற்குச் சொந்தமானது எனவும் இக்காவடிகளையே குழு உறுப்பினர்கள் மாறிமாறி பயன்படுத்துகின்றனர் என்றும் தெரிவித்தனர். இவர்கள் எக்காலத்திலும் இந்தியர்களிடம் காவடிகளை வாடகைக்கு எடுப்பதில்லை என்று உறுதியாகக் கூறினர். காவடி அலங்காரத்திற்கு அதிகம் செலவிடுவதாகவும் கூறினர். ஆனால், இது போன்ற செலவுகளைத் தாங்கள் ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். வருடத்திற்கு ஒரு முறை கடவுளுக்காகச் செய்கின்ற ஒரு செலவு என்ற சிந்தனை மட்டும் அவர்கள் மனதில் இருக்கின்றது என்பதை உணர முடிகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறாக, பல அரிய தகவல்கள் இன்னும் அறியப்படாமல் உள்ளது. சீனர்களின் காவடிச் சிந்தனை பல அனுமானங்களைக் கடந்து தனிப் பாதையில் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. அவர்களின் காவடிச் சிந்தனைகள் சிற்சில மாற்றங்களோடு விளங்கி வந்தாலும், அவர்கள் காவடி எடுத்து வருவதில் 'உண்மை' இருப்பதை நிச்சயமாக நாம் உணர வேண்டும். முருகச் சிந்தனை மதம், இனம், நாடுகளைக் கடந்து நீடு வளர்கிறது என்பதைச் சீனர்களின் காவடிச் சிந்தனை நமக்கு நன்கு உணர்த்துகிறது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் மலேசியாவில் குறிப்பாகப் பினாங்கு, சுங்கை பட்டாணி போன்ற பட்டினங்களில் தைப்பூசம் என்பது தமிழர்கள் விழா என்ற நிலை மாறி சீனர்கள் விழா என்று சொல்லும் அளவிற்கு மாற்றம் கண்டு வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. தைப்பூசம் யாருடைய விழாவாக இருந்தாலும் அங்கு நிலைத்திருப்பது 'முருகன்'.

'வெற்றிவேல் முருகனுக்கு அரோகரா!'

Mr. Thilliar Varnakulasingam

Mrs. Janaki Baskaran

thilliar@xtra.co.nz

தொல்காப்பியம் முதல் இன்றுவரை இலக்கியங்களும் ஆலயங்களும் எடுத்துக்காட்டும் முருகன் பெருமையும் மகிமையும்

செந்திரத் தமிழ்ச்செல்வர் தில்லையர் வர்ணகுலசிங்கம் - திருமதி ஜானகி பாஸ்கரன்

மனிதப் பிறவிக்கு இறை வழிபாடு இன்றியமையாததால் இறைவழிபாடு இல்லாத மனிதன் விலங்கிற்குச் சமம் என்றும், இறை வழிபாடு செய்பவன் மனிதன் என்றும், பாவங்கள் நிறைந்த கலியுகத்தில் கண்கண்ட இறைவனாக விளங்குபவர் வேலாயுதம் என்றும் உணர வேண்டும். இதனால் தான் திருவள்ளுவர்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழுக்குத் தலைவன் முருகு என்றும், முருகனும் முருகும் தமிழ்க் கடவுளைக் குறிக்கும் என்றும், 'முருகு' எனும் தெய்வச் சொல்லோடு 'அன்' என்னும் ஆண்பால் விசுதி பெற்று 'முருகன்' ஆனது என்றும், முதற்கண் தோன்றிய நிலமாகிய மலைக்கு முதன் முதற் தெய்வமாக முருகு கொள்ளப் பெற்றது என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். முருகு என்ற சொல்லில் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகிய மூன்று ஒலிகள் உள்ளன.

மு - மெல்லினம்

ரு - இடையினம்

கு - வல்லினம்

'முருகு' என்ற சொல்லில் மூன்று உகரங்கள் காணப்படுவதால் அச்சொல்லின் சிறப்பை, தொன்மையை, மகிமையை அறியலாம்.

மு - ம் + உ

ரு - ர் + உ

கு - க் + உ

தொன்மை வாய்ந்த முருகன் என்ற சொல் இன்றும் வழக்கில் இருப்பதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று முருகன் தமிழ்க் கடவுள், மற்றொன்று முருகன் மலை நிலக் கடவுள்.

வாழ்க்கை முற்பட்டதென்பதாலும், இலக்கணம் பிற்பட்டதாலும் முருகனுடைய முற்பட்ட

பழமையும், அம்முருகனின் வழிபாட்டை மேற்கொண்ட தமிழ் மக்களின் பழமையையும் உணரலாம்.

இங்கு தொல்காப்பிய காலம் முதல் பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் தொன்மை வாய்ந்த முருகன் பெருமையையும் மகிமையையும் பற்றிப் பார்ப்போம். அத்துடன் முருகப்பெருமானின் ஆயுதமான வேலின் சிறப்புப் பற்றியும், பல்வேறு காலப்பகுதிகளில் தோன்றிய முருகன் ஆலயங்கள் பற்றியும் சற்று நோக்குவோம்

வேல் என்பது முருகப்பெருமானின் ஆயுதமாகும். பார்வதி தனது சக்தி முழுவதையும் வேலுக்குள் அடக்கி அசுரனையும், சூரபத்மனையும் அழிப்பதற்காக தன் மகனான முருகனிடம் கொடுத்தார் என இந்துசமயப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அத்துடன் பண்டைத்தமிழர்கள் போர்களங்களில் வேலை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதற்கு "வெற்றிவேல் வீரவேல்" என்ற போர்முடிக்கங்கள் சான்றாக உள்ளன. முருகப் பெருமானே வேல்; வேலே முருகப் பெருமான். ஆதலால் முருகன் கையில் இருக்கின்ற வேல் அவனை நம்பி வணங்குகின்றவர்களுக்கு அறிவையும் ஆற்றலையும் அளித்து அவர்களின் பகைவர்களையும் அழித்து அருள்புரியும்.

சுடர்ப்பிரிதி ஒளிப்ப நிலவொழுக்குமதி ஒளிப்ப அலை
அடக்குதழ் லொளிப்ப ஒளிரொளிப் பிரவை வீசும்

என்ற அருணகிரிநாதர் கூற்றும்,

வேலும் மயிலும் துணை, வெற்றிவேல் உற்ற துணை என்ற தமிழ் மந்திரமும் 'வேல்வேல் வெற்றிவேல்' என்ற வீர முடிக்கமும் வேலாயுதத்தின் ஒளிப்பெருமையை விளக்குகின்றது.

தொல்காப்பியம் கிறிஸ்துவிற்கு முன் மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையில் தொல்காப்பியரால் எழுதப்

பட்டது. தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய நிலத்தைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரித்தனர். மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி. முருகன் தமிழ் மக்களின் கடவுள். அத்துடன் மலை நிலக்கடவுளும் ஆவார். மலை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் மற்ற நிலங்களுக்குச் சென்று அந்த நிலங்களின் இயல்புகளுக்கேற்பக் கடவுளுக்கு வெவ்வேறு பெயரிட்டு வணங்கினர். தமிழ் மக்கள் மலை நிலத்தில் மட்டும் வாழ்ந்த காலத்தில், அவர்கள் முருகன் வழிபாட்டைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். இந்த உண்மை முருகனுக்குரிய “குறிஞ்சிக்கிழான்”, “மலைக்கிழவோன்” போன்ற சிறப்புப் பெயர்களால் அறியக் கிடக்கிறது.

மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென்று
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே -

தொல்காப்பியம் : அகத்திணை இயல் : 5

தமிழின் தொன்னூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் பழந் தமிழகத்தின் பழைய நிலமாகிய குறிஞ்சியில் மலைக்குத் தெய்வமானவன் சேயோன் (முருகன்) என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட முருக வழிபாடு பற்றி நோக்குவோமாயின் சங்க இலக்கியத்தில் மூன்று நிலைகளில் முருகவழிபாடு வளர்ச்சியடைந்து உள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

சங்ககாலத்தில் மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த குறவ இன மக்கள் முருகனை வெறியாடல் என்ற விழா மூலம் கொண்டாடினார்கள். சங்க இலக்கியத்தில் ஒன்றான ஐங்குறுநூறில் உள்ள சிலபாடல்களில் வெறியாடல் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெறியாட்டுவிழா பற்றியும் வேலனைப்பற்றியும் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, முருகாற்றுப்படை போன்ற சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் மலைவாழ் மக்கள் அசைவ உணவினை முருகனுக்கு வைத்து பூசித்தனர் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந் நிலையில் வழிபட்ட மக்கள் முருகனை ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடவில்லை. மலைகளிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் வாழ்ந்தமக்கள் தமது வீட்டு

முற்றத்திலேயே முருகனை அலங்கரித்து வெறியாட்டு விழாவினைக் கொண்டாடினார்கள்.

நக்கீரர் இயற்றியருளிய திருமுருகாற்றுப் படை என்னும் நூலும் முருகனுடைய பெருமைகளை அழகுற விளக்கும் தமிழ் நூல்களுள் ஒன்று. திருமுருகாற்றுப்படை முருக வழிபாட்டின் அடுத்த நிலையை விளக்குகிறது.

‘திருமுருகாற்றுப்படை’ என்ற தெய்வச் சொல்லை

திரு, முரு, ஆற்று, படை எனப்பிரிக்கலாம்

திரு - வணக்கத்திற்குரியவர்

முரு (ரு) - அழகு, இளமை, மணம், கடவுள் தன்மை

ஆற்று (ஆறு) - வழி

படை - படுத்துவது

முருகப் பெருமானின் கோவில்களில் வழிபட்டு, அருள்பெற்ற ஒருவன், மற்றொரு வனுக்கு அவ்விடங்களைக் கூறி ஆற்றுப்படுத்தி அனுப்புவதாக அமைந்த நூலே நக்கீரனின் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். திருமுருகாற்றுப் படை ஆற்றுப்படை இலக்கணத்திற்கு எவ்வழியில் பொருந்தியுள்ளது என்பது குறிப்பாகப் புலப்படுத்தப்பட்டதுடன், மதுரையின் சிறப்பையும் அம்மதுரையின் மேற்றிசையில் முருகன் விரும்பியுறையும் திருப்பரங்குன்றம் பற்றியும், ஆறுமுகனின் பன்னிரு கைகளும் எவ்வாறு விளங்குகின்றன என்பது பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. குன்றுதோறும் குடிகொள்ளும் குமரக் கடவுளின் அருட்பொலிவும், குறவர்களின் குறவைக் கூத்து பற்றியும், பழமுதிர்ச்சோலை பற்றியும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. குமரரை நாடினோர்க்கு அருள்பாலிக்கின்றான் என்பது நயமுறக் கூறப்பட்டுள்ளது. அழகு இருக்கும் இடமெல்லாம் முருகன் உறைவான் என்று கூறும் நக்கீரர் பல இடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். முடிவில் கலியுக வரதனை எப்படி வணங்க வேண்டும் என்று கூறி முடிக்கின்றார்.

முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்

ஆடுகளுஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி

ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி

வேண்டுநகர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட

ஆண்டான் உறைதலும் அறிந்தவாரே.

- திருமுருகு 244-249

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் திருமுருகாற்றுப் படையை நல்ல மனதுடன் நாள்தோறும் ஒதி எண்ணியவற்றைப் பெற்று இன்புறலாம்.

கடைச்சங்கப் புலவர்கள் இயற்றிய எட்டுத் தொகை நூல்களில் ஒன்றான பரிபாடலில் 70 பாடல்கள் இருந்தும், இன்று நமக்குக் கிடைத்த 22 பாடல்களில் 8 பாடல்கள் முருகனை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. 8 பாடல்களைப் பாடிய எழுவரும் முருகனின் கோலக்காட்சியைத் திறம்பட, நயம்படப் புனைந்துள்ளார்கள்.

பாடல்	புலவர்
"பாயிரும் பனிக்கடல்"	கடுவன் இளவெயினார்
"மண்மிசை யவிழ் துழாய்"	நல்லந்துவனார்
"இருநிலந்துளங்காமை"	குன்றம் பூதனார்
"போரெதிர் தேற்றார்"	குன்றம் பூதனார்
"கார்மலி கதழ் பெயல்"	கேசவனார்
"தேம்படு மலர்குழை"	நல்லமுசியார்
"நிலவரையழுவத்தான்"	நற்பண்ணனார்
"ஊடந்தனை"	நல்லச்சுதனார்

செவ்வேள் என்ற சொல் முருகனைக் குறிக்கும் என்பதனை

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோள்
ஞாயிற்றோர் நிறத்தகை நளினத்துப் பிறவியை
காஅய் கடவுள் சேய் செவ்வேள்

- பரிபாடல் 5:11-3

எனவரும் பகுதியானும்

ஈவாரைக் கொண்டாடி யேற்பாரைப் பார்த்துவக்குஞ்
செய்மாடக் கூடலும் செவ்வேள் பரங்குன்றும்

- பரிபாடல் 5:11-2

என்ற பகுதியானும் அறியலாம். யானை மீதேறிப் போர் நடத்திச் சூரனை வென்ற முருகனிடம் பொன்னும் போகவும் வேண்டாமல் அவனிடம் அன்பும் அருளும் வேண்டியதாகப் பரிபாடலின் ஐந்தாம் பாடலில் கடுவன் இளவெயினனார் கூறுகிறார்.

'காதற் காமம் காமத்திற் சிறந்தது' எனக் களவின் வழி வள்ளி முருகனை அடைந்தாள் என்றும், 'புலத்திற் சிறந்தது கற்பு' என்றும் வள்ளிக்கும் தெய்வயானைக்கும் இடையே நடந்த

ஊடலைக் கூறி இறுதியில் முருகனின் வாழ்த்தோடு பாடலைக் குன்றம் பூதனார் முடிக்கிறார்.

ஆறு முகங்களையும், பன்னிரு தோள்களையும் உடைய முருகன் வள்ளியென்னும் மலர் போன்ற மகளை விரும்பியவன் என்று பரிபாடலின் பதினான்காம் பாடலில் கேசவனார் கூறுகிறார்.

சூரன் மாமரமாய் நின்றதும், வேலன் வேல் கொண்டு பிளந்தது, பின்னர் அகத்திணைக்குரிய செய்திகளும் பரிபாடலின் பதினெட்டாவது பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

நல்லச்சுதனார் பரிபாடலின் இருபத்தோராம் பாடலில்

மாறமர் அட்டவை மறவேல் பெயர்ப்பவை
ஆறிரு தோளவை யறுமுகம் விரித்தவை
நன்றமா; ஆயமோடு ஒருங்குநின் னடியுறை
இன்றுபோல் இயைகெனப் பரவுவதும்
ஓன்றார்த் தெய்த்த செல்வநிற் றொழுதே

- பரிபாடல் : 21 : 66 - 70

என்று அழகுற வர்ணித்துள்ளார்.

அடுத்து சங்ககாலத்தில் நிலவிய மூன்றாவது நிலை வழிபாடு பற்றிப்பார்ப்போம். மூன்றாவது நிலை வழிபாடு சமஸ்கிருத வழிமுறையில் மந்திரங்களை உச்சாரித்து மலர்களைத்தாவி பிராமணர்கள் வழிபட்டுவந்தார்கள். அத்துடன் முருகனுக்கு சைவ உணவைப் வைத்து பூசித்தனர். இந்த முறையே இன்று பெரும்பாலான முருகன் ஆலயங்களில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் முருகன் சிறப்பைப் பார்ப்போம். தமிழ் மக்கள் ஆடல் பாடல் போன்ற தெய்வீகக் கலைகளை வளர்த்துப் பேணுவதை நன்கு அறிந்த இளங்கோவடிகள் நாட்டுப் பாடல்களுக்கும் ஆடல் களுக்கும் இலக்கியத்தில் சிறப்பான இடம் கொடுத்து, குன்றத்தில் வாழும் குறமகளிர் முருகனைப் பாடி மகிழ்ந்தமையை சிறப்பாக உணர்த்துகிறார். இளங்கோ சமண சமயத்தைச் சார்ந்த பொழுதிலும் அவர் தம் நூலில் பல சமயக் கடவுள்களைக் குறிப்பிட்டுப் பல இடங்களில் சிவனைப் போற்றி, வஞ்சிக் காண்டத்தின் முதற் காதையான குன்றக் குரவையில் முருகனின் பெருமையைக் புகழ்ந்து கூறுகின்றார். முருகனின் திருத்தலங்களையும் அவன் சூரபன்மனை வெற்றி

கொண்டதையும், முருகனின் தோற்றத்தையும், வேலினையும் இனிமையுற இயம்புகிறார். அத்துடன் குறமகளிர் புனலில் மூழ்கி விளையாடிப் பின்னர் கந்தனை வாழ்த்திக் குறவைப் பாட்டுப் பாடி, சூரபத்மனை வென்ற முருகனின் வெற்றியைக் கூறுகின்றார்.

உரையினி மாதராய் உண்கண் சிவப்பப்
புரைதீர் புனல்குடைந்த தாடினோ மாயின்
உரவுநீர் மாகொன்ற வேலேந்தி யேத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம்வா தோழி.

‘வேல் சிறப்பு மிகுந்த திருச்செந்தூர், திருச் செங்கோடு, சுவாமி மலை, ஏரகம் ஆகிய இடங்களை விட்டு அகலாத முருகனின் வேலேயாம்’ என்கின்றனர் குறமகளிர்,

சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பௌவத்தின் உள்புக்குப் பண்டோருநாள்
சூர்மா தடித்த சுடாகலைய வெள்வேலே

சிலம்பு:குன்றக் குரவை:8

“அசுரனின் நெஞ்சைப் பிளக்கக் கிரவுஞ்ச மலையை அழித்துத் தேடிய வேல், சரவணப் பொய்கையில் கார்த்திகைப் பெண்களிடம் திருமுலைப் பாலினைக் குடித்த முருகனுடைய கையிலுடைய வேலேயாம்” என்று குறமகளிர் துதித்து நிற்கின்றனர்.

அடுத்து புராணங்களில் கூறப்படும் வரலாறுகளைக் - கதைகளை பற்றிப் பார்ப்போம்.

சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கைவே லன்றே
வருதிகிரி கோலவுண் மார்பம் பிளந்து
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

(சிலம்பு:குன்றக் குரவை:10)

ஆனந்தமயமாய் இருப்பவனே முருகன் (ஆனந்தம்). இன்பத்தில் ஏனைய இரண்டும் (சத், சித்) இருத்தல் இயல்பு, எனவே சச்சிதானந்தம் ஆயிற்று. சிவம் என்னும் தந்தைக்கும் (சத்) உமை என்னும் தாய்க்கும் (சித்) முருகனாகிய மகன் (ஆனந்தம்) பிறந்தான் என்பது முருகன் திரு அவதாரம் பற்றிய நுண்பொருள். இந்நூட்டம் அறியார் பலவாறு கூறி இடர்ப்படுவார், அத்துடன் பிறரையும் இடர்களுக்கு ஆளாக்குவர்.

அவ்வாறே இயற்கை முதல்வனாகிய முருகன், ஆறுமுகம் உடையான், சூரனைத் தண்டித்தான், தெய்வயானை வள்ளி என்னும் மாதர் இருவரை மணந்தான் என்னும் புராண வரலாற்றின் நுண்பொருள் உணர்தல் வேண்டும். அதற்கு உறுதுணையாவன முருகன் பெருமை கூறும் கந்தபுராணம், திருப்புகழ், குமரகுருதாச சுவாமிகள் பிரபந்தம், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் கலிவெண்பா, குமரவேல் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலான தமிழ்நூல்களும், சுப்பிரமணிய பராக் கிரமம், குமாரதந்திரம் முதலான வடமொழி நூல்களுமாம்.

முருகப்பெருமானின் வரலாற்றுச் சிறப்பை முறையாக எடுத்தியம்புவது கந்தபுராணம் ஆகும். கந்தபுராணம் 12ம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரால் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இது உற்பத்தி காண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தட்ச காண்டம் என ஆறு காண்டங்களையும், 91 படலங்களையும், 10345 பாடல்களையும் கொண்டது.

அருணகிரிநாதர் 15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர். இவர் திருப்புகழ், கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், அருள் முருகாற்றுப்படை, பொருள் முருகாற்றுப்படை, அணி முருகாற்றுப்படை ஆகிய நூல்கள் மூலமாக முருகன் பெருமையை எடுத்தியம்புகிறார்.

அருணகிரிநாதர் தனது இளமைப் பருவத்தில் பல பெண்களுடன் தகாத முறையில் தொடர்புகொண்டு தொழுநோய், குட்டம் ஆகிய நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு, பின் மனம் திருந்தி முருகனை வழிபட்டு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு எய்தா அங்கபூதி நிலையை அடைந்து தன் பாடல்களில் பெண்களை இழித்தும் பழித்தும் கூறிய பொழுதினும் ‘பெண்களை சிற்றின்பப் பொருளாகக் கருதி இடர்ப்பாடாதேயுங்கள்’ எனக் கூறியுள்ளார். அவர் முருகனுடைய தேவிகளான தெய்வயானையையும், வள்ளியையும் புகழ்ந்து அவ்விருவர்களுக்கும் ஏவல் செய்யும் முருகன் என்று கூறியுள்ளமையால் பெண்ணின்பால் அருணகிரிநாதர் கொண்ட மாண்பையும், இறைமையையும் காட்டுகிறது. இவ்வாறு முருகன்

அருணகிரிநாதரை ஆட்கொண்டு நல்வழிப்படுத்தியமை முருகன் மகிமையே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உருவாய் கதியாய் வீதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

என்ற கந்தர் அநுபூதி 51ம் பாடல் அருணகிரி நாதாரின் அனுபவ அறிவை சிறப்பாக விளக்குகிறது.

கந்தசஷ்டி கவசம் பாலதேவராய சுவாமிகளால் முருகப்பெருமான் மீது 16ம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்ட பாடலாகும். இதனை கந்தசஷ்டி விரதகாலத்தில் காலையும் மாலையும் படிப்பார்கள். "காக்க" என முருகனை வேண்டி பாடும் பாடல்களைக் கவசம் என அழைப்பர்.

சாதிமத பேதமின்றிப் பார்க்கும் முகம் ஒன்று' என்று கவியரசன் பாடியது உண்மை என்பதற்கு வேட்டுவக் குலம் அல்லது குறவ என்ற கந்தர் அநுபூதி 51ம் பாடல் அருணகிரி நாதாரின் அனுபவ அறிவை சிறப்பாக விளக்குகிறது.

தேவர் குறை தவிர்த்துச் சினம் தணிந்து -வள்ளி
தெள்ளு தமிழ்க் குறத்தி தனை மணந்து
காவல் புரிய என்று அமர்ந்த மலை -எங்கள்
கன்னித் தமிழர் திருத்தணிகை மலை

வெற்றிவேல் அது வீரவேல்
சுற்றிநிற்கும் பகைவர் தம்மைத்
தூர ஓட்டும் ஞானவேல்

எனப் பாடிய முருகபக்தர் கவியரசர் கண்ணதாசன்

தேவன் கோவில் மணி ஓசை - நல்ல
சேதிகள் சொல்லும் மணி ஓசை
பாவிகள் மீதும் ஆண்டவன் காட்டும்
பாசத்தின் ஓசை மணி ஓசை

எனவும் பாடுகிறார்.

கோவில் மணியின் அலை ஓசையும் (ஓம் என்னும் ஒலியும்) மந்திரங்களை ஓதும்பொழுது ஏற்படும் தெய்வ சக்திகளும் சேர்ந்து அலை ஒலிகளை ஞான அலைகளாக மாற்றி மனதில் தூய்மையை ஏற்படுத்தி இறைவனை முழுமனதுடன் வணங்க உறுதுணை புரிகின்றது. பாவிகள் நல்லவர்களாக மாறினால் ஆண்டவன் அவர்கள் மீது கருணை காட்டுவார். ஆலயம் தொழுவது

சாலவும் நன்று. கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட மறந்தால் கடவுளை மறந்ததற்குச் சமம்;. இதனால்தான் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்

என்றும்

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு

அல்லால்

மனக்கவலை மாற்றல் அரிது

எனும் மாபெரும் தத்துவத்தைக் கூறி பரமன் வகுத்த வழியே செல்பவன் என்றும் இன்பம் அடைவதுடன் பிறவிக் கடலை எளிதில் கடந்து அழியாச் செல்வத்தை அடைவான் என்றும் இயம்பினார்.

கவியரசு கண்ணதாசன் முருகனின் சிறப்புக்களை மொழியும் பொழுது

ஆறுமுகம் அன்பு கூறுமுகம் - அன்று

வேறு முகம் கண்டதில்லை

ஏறுமுகம் எங்கள் வாழ்க்கையிலே காணாத்

தேடு முகம் செந்தூர் எல்லை

என அழகாக, எளிமையாக, ஆழமாக, விசாலமாகக் கூறுகிறார். கண்ணதாசனின் சொற்கள் சத்தியச் சொற்களான படியால் அவை தாமாக வந்து விழுகின்றன. ஆறுமுகம் அன்பு கூறுமுகம். அன்பு வெள்ளத்தை அணைபோட்டுத் தடுத்து நிறுத்தமுடியாது. திருவள்ளுவர் அன்புடமை என்ற அதிகாரத்தில் அன்பைப் பற்றி கூறும் பொழுது

அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு

என்பதின் பொருள் என்னவெனில் அன்பில் லாதவன் உலகிலுள்ள எல்லாவற்றையும் தன்னுடையதாக எண்ணும்பொழுது அன்பு உள்ளவன் தன் உடலையும் பிறருக்காகப் படைத்ததாகவே எண்ணி மகிழ்கிறான் என்பதாம்.

தாய்ப்பால் கொடுத்தான் பராசக்தி - தனிக்கருணை
தமிழ்ப்பால் கொடுத்தான் தமிழ் முருகன் வாய்ப்பால்
யான்

பாடும் பழந்தமிழில் பாடத் தொடங்குகிறேன்

ஆடும் மயில் வேலன் அருள்!

என்று கவியரசர் கண்ணதாசன் மகிழ்கின்றார். தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகன் தமிழ்ப்பால்

கொடுத்தபடியால் நக்கீரரும், ஆதிசங்கரரும், அருணகிரியாரும், குமரகுருபரரும், கச்சியப்பரும், சிதம்பரசுவாமிகளும், பாரதியும், கண்ணதாசனும் முருகனைப் பாடும் பணியையே முதற் பணியாகக் கொண்டனர். தமிழ் பேசுகின்ற மக்களுடைய உள்ளங்களில் ஞானச்சுடர் ஏற்படுவதற்காக முருகனே பல இடங்களில் கண்ணதாசனின் வாயிலாக எழுதிவிட்டானோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ஆதிசக்தி நாயகியின் பாதிசக்தியானவர்தம்
நீதிக் கண்ணிலே பிறந்த முருகன்

என்று பாடிய கண்ணதாசன் சிவனின் பாதி பராசக்தி என்று கூறாமல், பராசக்தியின் பாதி சிவன் என்று கூறியபடியால், பெண்ணின் பெருமையை உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகிறார். சிவனின் நீதிக் கண்ணிலே பிறந்தவன் முருகன் என்றால் அதன் பொருள் சிவனின் நீதிக் கண், ஞானக் கண், நெற்றிக் கண், நெருப்புக் கண் மூலம் தோன்றிய முருகன் என்பதேயாகும்.

கவியரசர் கண்ணதாசனுக்குத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், சமயத்திலும் ஆழ்ந்த அறிவு, புலமை, திறமை, எளிமை கற்பனை உண்டு.

மருத மலைக்கு நீங்க வந்து பாருங்க-ஈசன்
மகனோடு மனம் விட்டுப் பேசிப் பாருங்க
தீராத வினைகளெல்லாம் தீர்ந்து போகுங்க
சத்தியமா சொல்றேன்

தீராத வினைகளெல்லாம் தீர்ந்து போகுங்க-அது
தீரா விட்டால் வந்து என்னைக் கேளுங்க.

எத்தனை மலையீது முருகன் இருந்தாலும்
மருதமலை மீது வீற்றிருப்பதுபோல் சிறப்பு
முருகனுக்கு இல்லை என்று ஞானிகளும்,
சித்தர்களும், யோகிகளும் கருதுகிறார்கள். மருத
மரங்களும், பிணி தீர்க்கும் குடி நீரும், மூலிகைச்
செடிகளும் இருப்பதால் இந்த மலை மருதமலை
யென்றும், இங்கே குடிகொண்ட முருகனை
மருதமலையான், மருதப்பன், மருதாசலமூர்த்தி
என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கிறார்கள்.

கன்னித் தமிழுக்கு காலமெல்லாம் மூனுபடை
கற்புடைய மங்கையரின் காவலுக்கு நாலு படை
இதுவரைக்கும் இருப்பது எங்கள் முருகனுக்கு
ஆறுபடை!... ஆறுபடை...! ஆறுபடை-இன்று
எங்கள் மருதமலைக் கோயிலொரு
ஏழுபடை... ஏழுபடை... ஏழுபடை

அறிஞர்களும், புலவர்களும், கவிஞர்களும்
போற்றும் கவியரசு கண்ணதாசன்

வேல்வண்ணம் செந்தூர் கண்டேன்
விழி வண்ணம் குன்றம் கண்டேன்
பால் வண்ணம் பழனி கண்டேன்
பதி வண்ணம் வயலூர் கண்டேன்
சேல் வண்ண விழியால் வள்ளி
சேர் வண்ண மலைகள் கண்டேன்
கால் வண்ணம் காதில் கேட்டேன்
கை வண்ணம் கண்ணிற் கண்டேன்

என்றார். இக்கவிதையில் வீச்சும், ஆழமும்,
அறிவும், செறிவும், நுட்பமும் காணமுடிகிறது.

கதவைத் தட்டுங்கள் திறந்து கொள்ளும் - சுவாமி
கந்தா என்றால் மயில் ஓடிவரும்
இதயத்தைக் கொடுங்கள் புதப்படுத்தும் - இந்த
இகத்திலும் பரத்திலும் சுகப்படுத்தும்
குழந்தையின் வடிவிலும் கூட வரும் - அது
கோயில் விட்டே உங்கள் வீடுவரும்
இழந்தவை அனைத்தையும் திரும்பத்தரும் - உங்கள்
இதயத்தில் ஆனந்தம் அரும்பிவிடும்

எனப் பாடிய கவியரசர் கண்ணதாசன்

ஆயிரம் சோதனை போதும்போதும்
ஒப்புக் கொண்டோம் தவறய்யா
மயிலைக் காக்க மயில் மீதேறி
வருவாய் எங்கள் கந்தையா
வேல்விழி மானை உயிர் பெறச் செய்ய
வேலுடன் வருவாய் வேலய்யா
சரவணபவனே கார்த்திகை பாலா
தணிகாசலனே எங்கள் ஷண்முகா
வயலூர் ஆளும் வடிவேலா
குறைகள் தீர்ப்பாய் குருநாதா

என மனம் கசிந்து பாடுகிறார்.

புரட்சிக்கவி பாரதியார் முருகன் சிறப்பை
இவ்வாறு கூறுகிறார்.

பல்லினைக் காட்டி வெண் முத்தைப் பழித்திடும்
வள்ளியைக் குறவள்ளியை - ஒரு
பார்ப்பனக் கோலம் தாகத்துக் கரம் தொட்ட
வேலவா! வடிவேலவா!

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் கடந்த
நூற்றாண்டில் பிறந்து பாடிய கவிதை நூல்களும்,
இலக்கியங்களும் அவரின் தமிழ்ப் பற்றையும்,
இறைவன் மீது வைத்திருந்த அசைக்க முடியாத
பற்றையும் காட்டுகிறது.

எவனிடம் அன்பு, இரக்கம், ஞானம், சாந்தம், அறம், அஞ்சாமை உண்டோ அவன் தேவனாகிறான். ஒருவனிடம் பொறாமை, சிறுமை, அகம் பாவம், பெருமை, பொய், கோள், நிந்தனை, பேராசை, வஞ்சனை, திருட்டு, கொலை, கொடுமை உண்டோ அவன் அசுரனாகிறான்.

அழகு, எழில், இளமை, வீரம், அறிவு, ஆற்றல் ஆகிய இவற்றின் வடிவே வடிவேலனாம். சுப்பிரமணியனை, கந்தனை, முருகனை எம்மதத்தினரும் வழிபட்டு நலன் பெறலாம் என்பதற்கு மலேசிய மக்கள் எடுத்துக்காட்டாகும்.

'சிவமுருகா ஓம், ஓம் சிவசண்முகா, சரவண பவ ஓம், ஓம் வடிவேலவா' என்பன முருக மந்திரங்கள் ஆதலால் இவற்றுள் ஒன்றைக் காலையிலும், மாலையிலும் ஜபித்துவர முருகன் அருள் பெருகும்.

செஞ்சுருட்டி

முருகன் என்றதுமே - எனக்கோர்
மோகம் பிறக்குதம்மா!
அருகில் வாரானோ? - என்ற பேர்
ஆசை துடிக்குதம்மா!

பைரவி

உள்ளம் உருகுதம்மா - என்
ஊனும் உருகுதம்மா! - அவனை
அள்ளிக் கலந்திடவே - என்
ஆர்வம் பெருகுதம்மா!

உசேனி

புள்ளி மயில்மேலும் - அவனைப்
புல்லிச் சுகம் பெருகும்
வள்ளி மயில்மேலும் - எனக்கோர்
வன்மம் வளருதம்மா!

ஆனந்த பைரவி

வேலை நினைத்துக் கொண்டால் - அவன்விழி
வேலை நினைத்துக்கொண்டே,
மாலைப் பொழுதினிலே - எனக்கொரு
மயக்கம் காணுதம்மா!

காம்போதி

சூரனைச் சுட்டவனாம் - திரி
சூலிக் கனல் மகனாம் - ஜய
வீரசிகா மணியாம் - அவனென்
வேதனை தீரானோ? - சகியே

வேகமாய் வாரானோ?

பல்லவி

முருகனை நினை மனமே - சதா காலமும்
முருகனை நினை மனமே!

அனுபல்லவி

உருகி உருகி உள்ளம்
பெருகிக் கண்ணீர் அருவி

சரணம்

இரவும் பகலும் போலே வரவும் போக்குமாகிய
இருவிகார வலகில் நிருவிகார மாகவே,
சரவண பவ சிவ ஷண்முகா ஓம்' என்றே
சரண்புகுந்து ஜபித்தால் மரண பயமும் தீரும்.

கவிஞர் வாலி கண்ட கலியுக வரதன் முருகன்
பெருமையை கவிஞர் வாலி அழகாக எடுத்து
உரைக்கிறார்.

விடாமல் விளம்பு வரதன் திருப்பேர்;
கெடாமல் வளரலாம் காண்க! - சுடாமல்
இருந்த பழத்தை இதழ்குவித் தூதி
அருந்தக் கொடுத்தான்பேர் அஃது

எல்லாக் கவிஞர்களாலும் போற்றப்படும் கலைஞர்
வாலி பழனியம்பதியில் கோயில் கொண்டுள்ள
முருகப் பெருமான் திருவடியை என்றும்
வணங்குபவர்.

'சரவண சாதம்' என்னும் தலைப்பின்கீழ் கவிஞர்
வாலி எழுதிய ஆறு பாடல்களுக்குப் பொரு
ளையும், அதன் தத்துவங்களையும் இங்கு
பார்ப்போம்

படைவீடாம் ஆறையும் பார்த்தேத்து வாரக்குக்
கடைவீடாம் அவ்வீடு கிட்டும்; - உடைவீடாம்
உன்னுடலை எண்ணாமல் உத்தமனின் வீடெண்ணிப்
பொன்னுடலை எய்தியே போ.

பொழிப்புரை

ஆறுபடை வீடுகளான திருப்பரங்குன்றம்,
திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணி,
பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய வீடுகளுக்குச் சென்று
தொழுதால், மனதில் நிம்மதியும் இன்பமும்
உண்டாகி, இறந்தபின் கடைவீடு (மோட்சம்)
சென்று அங்கு முடிவில்லாத இன்பம் (eternal
bliss) பெறுவர்.

வானவர் சேனைக்கு வாய்த்த தலைவனே!
தானவர் சேனை தகர்த்தவனே! - மாணமரும்
கண்ணுடையாள் தேவானை காதலனே! காவலனே!
கண்ணுதலான் கன்றேநீ கா.

பொழிப்புரை

தேவ சேனாதிபதியாகிய முருகன் வானவர் சேனைக்குத் தலைமை பூண்டு அசுரர்களையும் அவர் தம் சேனைகளையும் தகர்த்தவன். மான் போன்ற விழியுடையாள் தெய்வயானைக்கும் மற்றும் உயிர்களுக்கெல்லாம் காவலனும் சிவனின் மகனுமாவான்.

கவலை கணக்கில்லை; கண்ணில் துளிக்கும்
திவலை கணக்கில்லை; தேய்ந்தேன்! - அவலைப்
பிடியே புகித்துப் புரந்தான் மருகா!
அடியேனின் பாட்டும் அவல

பொழிப்புரை

குசேலாகன் அவலைக் கண்ணன் ஒரு பிடி எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டவுடன், குசேலருக்குக் குபேர செல்வம் கிடைத்தது.

தேய்ந்தேன் எனக் கூறும் கவிஞர் குசேலாகன் அவல் போன்றது தன் கவிதைகள் என்பதால் தனது கவிதைகளைச் செவிக்குணவாக ஏற்றுக் கொண்டு, கவலை இல்லாத, கண்ணீர் துளிர்க்காத நிலையைத் தா எனக் கேட்கிறார்.

கூப்பித் தொழுவார்க்கும் கூவி யழுவார்க்கும்
மூப்பில் முருகுடையோன் முன்நிற்பான்; -
காப்பவனே;
காலா யுதத்தைக் கொடியில் சுமந்திருக்கும்
வேலா யுதனை வழுத்து.

பொழிப்புரை

கடவுளை வணங்குபவர்கள் இருவகையினர் என்றும், முதல் வகையினர் துன்பம் இல்லாத பொழுதும், இன்பம் அடையும்பொழுதும் இறை வழிபாடு செய்வார்கள் என்றும், இரண்டாவது வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் இன்னல் வரும்பொழுது இன்னல் நீங்க வேண்டும் என்றும், இன்னல் வரக்கூடாது என்றும் இறைவனைத் தொழுவோர் என்று கூறுகிறார் கவிஞர் வாலி.

வயதானல் அழகு போய் பலவற்றை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுவதால், எப்பொழுதும் இளைஞனாகவும், பேரழகனாகவும் இருக்கும் முருகன் தன்னை நம்பினோரைக் காப்பான்.

என்னை அவன்தான் எதுவுமே செய்யலாம்;
அன்னை அவன்தான்; அறிந்திடுவேன்; -
பொன்னைப்போல்
ஆக்கலாம் இச்செம்பை; ஆக்காதும் விட்டிடலாம்;
நோக்கலாம் சும்மாதான் நான்.

பொழிப்புரை

என்னை உயர்த்தவோ, தாழ்த்தவோ, எதை வேண்டுமானாலும் முடியும் என்பதாலும், என் அன்னையும் அவன்தான் என்ற படியாலும், அவன் எப்பொழுதும் என் தேவை என்ன என்று அறிந்து செய்கின்றான்.

முருகன் புகழ் செப்புவதால் இவன் தன்னை செப்பு என்றும், செப்பைப் பொன்னாக்குவதும் அவனால்தான் முடியும் என்பதாலும் செப்பும் தரமுடையதே என்கிறார்.

முருகன் எது செய்தாலும் சரியாகத்தான் செய்வான் என்பதால், அவன் எது செய்தாலும் சும்மாதான் நான் நோக்கலாம் என்கிறார்.

நலம்தான் விளையும்; நலிவு விலகும்;
பலம்தான் பெருகும்; பொலிவோம்; - குலம்தான்
செழிக்கும்; தகவுகள் தாம்வந்து சேரும்;
வழிக்குத் துணையாகும் வேல்.

பொழிப்புரை

உடல், உள்ளம், வாழ்வு நலன்கள், ஆரோக் கியம், திண்மை ஆகிய பலங்கள், அழகு, புகழ், குலம் செழித்தல், பொருத்தமான மேம்பாடுகள் போன்றன கொடுப்பவரும், பயந்த தனி வழிக்குத் துணை செங்கோடன் கடம்பமும், மயூரமே.

அடுத்து ஈழத்தில் நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்பட்ட முருகன் சிறப்பை பற்றிப்பார்போம். இதற்கு ஆதரமாக அவர்கள் பாடிய

காஞ்சேரு சோலைக் கதிரையில் வேலாயுதர்மேல்
சீர்சேரும் பள்ளினை செப்பவே
கூர்சேரும் கொம்பொருகைக் கும்பவயிற்றைந்துகரத்
கம்பமதத் தும்பி முகன் காப்பு

என்ற கதிரமலைப்பள்ளமும்,

கரியதொரு விறுமரும் வைகாளி அப்பரும்
கஞ்ச வீரபத்திரரும் யாப்பை வன்னியரும்
குருபரன் ஆறுமுகக் குமரவேலாயுதன்
குன்றுதைக் குறமகள் வள்ளிபங்காளன்
முருகா; முள்ளியவளைக் கலியாண வேலரை
முதல்வனைச் சேவிக்க முழுதும் வந்தனரே

பொன்னினாலே பூநூல் பின் குடும்பியும்
பொழுது விளையாட நல்ல வேலுஞ் சிலம்பும்
என்னாயனோ யெனதன் நாவுக்கு அரசே
எந்தவினை தீர்க்க வந்த வள்ளி மணவாளா
உன்னாமமே சொல்லி ஓதுமடியாற்கு
ஒரு நொடியில் மயிலேறி வரவேணும் முருகா
என்ற முருகையன் சிந்தும் சான்றாத உள்ளன.

முருகன் ஆலயங்களில் இந்தியாவில் உள்ள ஆறுபடைவீடுகள் மிகவும் சிறப்பு பெற்றவை. நக்கீரர் தாம் பாடிய திருமுருகாற்றுப் படையில் முருகன் ஆறு இடங்களில் உறைகிறார் என்று கூறுகிறார். அதனால் ஆறுபடை வீடுகள் என்ற வரையறை வழக்கில் வந்தது. குமர குருபரர் “ஆறு திருப்பதிகள் கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பி னுடன் கூறும் அவர் சிந்தை குடிகொண்டோனே” என்கிறார். அருணகிரிநாதரும் ஆறுபடை வீடுகளை ஆறு திருப்பதிகள் என்று பாடினார்.

நம்மிடம் உள்ள ஆறு பகைவர்களாகிய காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகியவற்றை அழிப்பவர் முருகன். அகப்பகையையும், புறப்பகையையும் அழிக்கிற வராகிய முருகன் தங்கி இருக்கிற வீடு படைவீடு என்ற பெயர் பெற்றது.

ஆறுபடை வீடுகள்

படை - இருப்பிடம் - சுவாமி

முதலாம் படை - திருபரங்குன்றம் - சுப்பிரமணிய சுவாமி

இரண்டாம் படை - திருச்செந்தூர் - பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி

மூன்றாம் படை - பழனி - தண்டாயுதபாணி சுவாமி

நான்காம் படை - சுவாமிமலை - சுவாமிநாத சுவாமி

ஐந்தாம் படை - திருத்தணி - பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி

ஆறாம் படை - பழமுதிர்ச்சோலை - சோலை மலை முருகன்

இலங்கையில் கதிர்காமக்கந்தன், செல்வச் சந்நிதி, மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில், மண்டூர் கந்த சுவாமி கோவில், சித்தி வேலாயுதர் கோவில் உகந்தமலை முருகன் முதலிய கோவில்கள்

சிறப்புப்பெற்ற முருகன் ஆலயங்கள். இவற்றை விட இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் ஊர்கள் தோறும் பல முருகன் ஆலயங்கள் உள்ளன.

மலேசியாவில் பத்துமலை ஸ்ரீசுப்பிரமணிய ஆலயம் மிகவும் சிறப்புப்பெற்றது. பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இந்த முருகனுக்கு 2006ம் ஆண்டு 140 அடி உயரமான முருகன் சிலை அமைத்து திறப்புவிழா நடைபெற்றது. இதுவே உலகிலேயே மிக உயரமான முருகன் சிலையாகும்.

பாரதியார் எட்டுத்திசையும் சென்று தமிழ் மொழியையும், தமிழின் சிறப்பையும் பரப்ப வேண்டும் என்றார். ஆனால் இன்று தமிழர்கள் உலகின் பலபாகங்களிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வதோடு தமிழ்க்கடவுளான முருகனுக்கு தாம் சென்ற இடமெல்லாம் கோவில் அமைத்து முருகன் பெருமையை மகிமையை போற்றி வருகிறார்கள். இவ்வகையில் திருமுருகன் கோவில் நியூசிலாந்து, சிட்னி முருகன் அவுஸ்திரேலியா, மொன்றியல் முருகன், கந்தசுவாமி கோவில், கனடா நல்லூர் முருகன், கனடா செல்வச்சந்நிதி முருகன், இலண்டன் திரு முருகன் கோவில், சுவீஸ் கலியாண முருகன், சுவீஸ் அருள்மிகு கதிரவேலாயுதர் சுவாமி ஆலயம், சிவசுப்பிரமணிய ஆலயம் நெதர்லாந்து, குறிஞ்சிக்குமரன் கோவில் ஜேர்மனி என உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் முருகன் பெருமையுடன் வீற்றிருந்து அருள் புரிந்து வருகிறார்.

அந்நாளில் இனிமையையும் அழகையும் தமிழ் என்னும் சொல்லால் குறித்தனர். ‘இனிமையும் நீர்மையும் தமிழெனவாகும்’ என்பது அவர் கண்ட முடிவு. ‘தமிழ் தழீஇய சாயலவர்’ என வரும் சீவக சிந்தாமணிப் பாட்டுக்கு ‘இனிமை தழுவிய சாயல் உடையார்’ என்று நச்சினாக்கினியர் பொருள் கூறியுள்ளார். ‘வண்டு தமிழ் பாட்டிசைக்கும்’ என்று கம்பரும், ‘தேனுறை தமிழும்’ என்று கல்லாடனாரும் தத் தம் நூல்களில் கூறியுள்ளனர். இயற்கையே முருகன் உடல், இனிமையே தமிழ். ஆதலால் இயற்கையும் இனிமையும் பொருந்திய முருகனுக்குரியது தமிழ். எனவே முருகன் தமிழ்க் கடவுள் ஆனார். தமிழ் முருகனைத் தமிழ் மொழியால் போற்றி வணங்குவோமாக. முருகனடியார்கள் பலரும் முருகனைத் தமிழ்ப்பாமாலை சூட்டி அணிசெய்து வழிபட்டுள்ளனர். அவர்களுள் தலையாயவர்

அருணகிரிநாதர். இரும்பு நெஞ்சைக் குழைக்கும் தன்மையும், வெம்மை உள்ளத்தைத் தணிக்கும் தன்மையும் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. அருணகிரி நாதர் தமது திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் தமிழ் மொழியை பலவாறு சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார்.

செந்தமிழ்ச்சொல்மலைக்கார!
சேந்தில்வாழ செந்தமிழ்ப் பெருமாளே!
தண்டமிழ் மிகு நேய முருகேசா!
தமிழில் பாடல்கேட் டருள் பெருமாளே!

முத்தமிழ் வித்வ விநோத! முதலான பல தொடர்கள் திருப்புகழில் மணக்கின்றமையைக் காணலாம்.

தமிழே முருகன் முருகனே தமிழ் . இதற்கு சான்றாக தமிழில் உள்ள 12 உயிர் எழுத்துக்கள் முருகனின் 12 தோள்களையும், 18 மெய் எழுத்துக்கள் ஆறுமுகனின் 18 கண்களையும் குறிக்கின்றன. ஆறுமுகனுக்கு 12 கண்களும், 6 நெற்றிக்கண்களும் உள்ளன. ஆறுமுகனுக்கு ஆறுமுகங்கள் இன எழுத்துக்கள் ஆறும் ஆறுமுகனுடைய ஆறு முகங்களையும், ஆயுத எழுத்து முருகனின் இச்சா, கிரியா, ஞான அம்சங்களைக் கொண்ட வேலையும் குறிக்கின்றன. முருகனை வணங்குவோம், தமிழைப் போற்று வோம்.

இவ்வாறு தமிழர் வாழ்வும் முருக வழிபாடும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து சிறப்புற்று இருந்துள்ளது. தொல்காப்பிய காலம்

முதல் இன்றுவரை எமக்கு கிடைக்கப்பெற்றுள்ள இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், புராணங்கள், பக்திப்பாடல்கள், கவிதைகள், திரையிசைப் பாடல்கள் போன்றனவும், உலகம் முழுவதும் எழுந்துள்ள முருகன் கோயில்களும் முருகன் சிறப்பையும் மகிமையையும் எடுத்துக்காட்டு கின்றன. அத்துடன் முருகப்பெருமான் கந்தன், கடம்பன், சேயோன், வேலன், சரவணன், சண்முகம், காங்கேயா, கார்த்திகேயா, குமரேசா, சுப்பிரமணியா, வேலாயுதா, கதிரேசா என பலபெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு போற்றி வழிபடப்பட்டுவருகிறார். அத்துடன்; இந்தப் பெயர்களை தமது பிள்ளைகளுக்கும், தொழில் நிலையங்களுக்கும் சூட்டி அழைப்பதன் மூலமும் முருகப்பெருமானை தமிழ் மக்கள் இன்றும் பெருமையுடன் போற்றி வணங்கி வருவதை காணமுடிகிறது.

(இக்கட்டுரையை எழுதுவதற்கு திரு .வி. கலியாணசுந்தரனாரின் “ முருகன் அல்லது முருகு” என்னும் நூலும், டாக்டர் சி.பாலசுப்பிர மணியன், எழுதிய “முருகன் காட்சி” என்னும் நூலும், டாக்டர் ஜி. அரங்கராசன் எழுதிய கட்டுரைகளும், விக்கிபீடியாவும் மிகவும் உதவியாக இருந்ததுடன், அவர்களின் வழிசென்று இக்கட்டுரையைப் படைத்துள்ளோம் என்று கூறி அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள் வதில் மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம்.)

Mr. S. Kandiah Sathiyathan

selvakavitharan@gmail.com

இலங்கை மாவிட்டபுரத்தில் கந்தையா தம்பதிகளின் நான்காவது புத்திரன். வீமன்காமம் மகாவித்தியாலயம், தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியில் கற்றுத் தேறினார். பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிகம் சிறப்பு, கல்வியியல் டிப்ளோமா, சைவசித்தாந்த முதுகலைமாணிப் பட்டங்கள் பெற்றார். அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கத் தேர்வில் சித்திபெற்று சைவப்புலவர் பட்டம் பெற்றார். யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை சைவசித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வில் சித்திபெற்று சைவசித்தாந்த பண்டிதர் பட்டம் பெற்றார். இலங்கை பரீட்சைத் திணைக்களத் தேர்வில் சித்தி பெற்று தர்மாசிரியர் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

1989ம் ஆண்டு முதல் ஆசிரியராகவும் 2004ம் ஆண்டு முதல் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். சைவாலயங்கள், பாடசாலைகள் தோறும் சைவ சமய சொற்பொழிவுகள், கதாப்பிரசங்கம் நடாத்தி வருகின்றார். வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் சிறந்த நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் தொழிற்பட்டு வருகின்றார். இவற்றிற்காக வித்யாசிரோமணி, முத்தமிழ் வித்தகர், சிவாகமத் திருப்பணி வித்தகன், சைவாலய அலங்காரன், அருட்சொல்வாரி, அறநெறிக்குரு, அருள் நெறிச் செல்வர், அருள் நெறித் தமிழருவி, சொல்லமுதவாரி, சொற்பெருங்காவியன், செஞ்சொற்செல்வர், தர்மாசிரியர். பெளராணிக வித்தகர், சைவசித்தாந்தவாரிதி, வர்ணனைக் கலைஞானி, சைவச் சொற்பொழிவாளர், சைவசிந்தாந்த கலாநிதி முதலான கௌரவபட்டங்கள் பெற்றுள்ளார். சிறந்தபட்டிமன்றப் பேச்சாளர், மாவை சிவநாதம் பட்டிமன்றக் குழுவின் அமைப்பாளருமாவார்.

திருவுந்தியார் உரை, சைவக் கல்விப் பாரம்பரியமும் சைவப்புலவர்களின் பங்களிப்பும், இந்துநாகரிக வினாவிடை, இந்துசமய வினாவிடை ஆகிய பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அகில இலங்கை சைவப் புலவர் சங்கத்தின் கௌரவ செயலாளர், சைவ பரிபாலன சபையின் ஆயுள் அங்கத்தவர் கல்விக்குழு உறுப்பினர்

நமது தமிழரின் பண்டைய வழிபாடு முருக வழிபாடே!

சைவப்புலவர் திரு. செ. கந்த. சத்தியதாசன்

ஆசிரிய ஆலோசகர், வலிகாமம் கல்வி வலயம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

முருக வழிபாடு என்பது ஆதியற்றது. மிகப் பழங்காலத்திலேயே இருந்து வந்துள்ளது. இருக்கு வேதத்தில் 'சுப்ரம்மண் ஓம் சுப்ரம்மண் ஓம் சுப்ரம்மண் ஓம்' என மும்முறை நாமம் கூறப்படுகிறது. புராணங்களில் ஸ்கந்தபுராணம் முருகனின் தோற்றம், வீரச்செயல்கள் பற்றி விரிவாகக் கூறப்படுகின்றது. வடமொழியில் குமாரதந்திரம், ஸ்ரீதத்துவநிதி, குமாரசம்பவம் சுப்பிரமணிய புயங்கம் போன்ற நூல்கள் முருகப் பெருமானின் திவ்வியங்களைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றது.

தமிழ் மொழியில் பழந்தமிழர் இலக்கியமான பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நூல்களும் பல்லவர் கால திருமுறைகள் கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, கந்தரந்தாதி, வேல்விருத்தம், மயில் விருத்தம், குமரகுருபரரின் கந்தர கலிவெண்பா, பகழிக்கூத்தரின் பிள்ளைத்தமிழ் தேவாராயரின் கந்தசஷ்டி கவசம் போன்ற பல தமிழ் நூல்கள் முருக வழிபாட்டைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. சங்ககால பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்களான எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களிலும் சங்கமருவிய கால சிலப்பதிகாரத்திலும் நிலவிய முருக வழிபாடு பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இயற்கைநெறிக் காலமான சங்ககாலத்தில் நிலவிய சமய நெறியானது இயற்கை வழிபாட்டோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. "ஓங்குயர் வெற்பும், ஓதப்பெருங்கடலும் நிழல்மலி காடும் நீர்கொளுந்துறையும் மரமும் என்றின்ன இயற்கை வடிவின்" என்பதற்கமைய இயற்கையே தெய்வங்கள் உறையும் இடங்களாக சங்ககாலம் அமைந்துள்ளது. இயல்பாகவே மனிதர்களிடம் தோன்றும் வீரம், கோபம், பெருமிதம், காதல், தாய்மை என்பவற்றை தெய்வ வழிபாட்டிலும்

தொடர்புபடுத்தினர். தமக்குரிய நிலச் சூழலுக்குப் பொருத்தமான தெய்வங்களும் வழிபடப்பட்டன என்பதை பின்வரும் தொல்காப்பிய சூத்திரம் தெரிவிக்கின்றது.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வருணன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வேந்தன் மேய தண்புனல் உலகமும்

அதாவது மாயோனாகிய கிருஷ்ணனை மூல்லை நிலமக்களும் சேயோனாகிய முருகனை குறிஞ்சி நில மக்களும் வேந்தனாகிய இந்திரனை மருத நில மக்களும் வருணனை கடற்கரை சார்ந்த மக்களும் துர்க்கையாகிய கொற்றவையை மணல் சார்ந்த பாலை நில மக்களும் வழிபட்டதோடு எல்லா நிலமக்களும் சிவனையும் வழிபட்டிருந்தனர். இவற்றை விட நடுகல் வணக்கம், வேலன் வெறியாடல் எனும் வணக்க முறைகளும் அக்காலத்தில் நிலவியிருந்தது.

முருக வழிபாடு பற்றிக் கூறும் முதன்மையான சங்க இலக்கியம் திருமுருகாற்றுப்படையாகும். அரசரைப் பாடிப் பொன்னும் பொருளும் பெறும் காலத்தில் முருகனைப் பாடும் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் புதிய பரிணாமமாக திகழ்கிறது. இதன் மூலம் நக்கீராகன் முருக பக்தி வெளிப்படுகின்றது.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே உன்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் யான்

என்பது திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாவாகும்.

'மண்டமர்க் கடந்த நின் வென்றா டகலத்து
பரிசிலவர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
- திருமுருகாற்றுப்படை

என வீரமும் கொடையுமுடைய ஓர் அரசனைப் பாடுதல் போன்று பாடாண் திணைப் பண்பு பொருந்தப் பாடிய நக்கீரர் முருகனின் பிறப்பு.

திருவுருவப்பொலிவு ஆகியவற்றை புராணங்களைப் போன்று எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

நெடும் பெருஞ்சிமயத்து நிலப்பைஞ்சனை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை யேற்பு
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகளே

- திருமுருகாற்றுப்படை 253 - 257

என்ற பாடல்கள் கல்லாலமரத்தின் கீழமர்ந்த ஞானகுருவான தெட்சணாமூர்த்தியினதும் மலையரசன் மகளாகிய உமையவளின் மகனான முருகன் நீலப்பைஞ்சனையாகிய சரவணப் பொய்கையிலே தீக்கொழுந்தாக உதித்த திவ்விய சரித்திரத்தைப் பேசுகிறது.

மேலும் இந் நூலானது திருப்பரங்குன்று, திருவாவினன்குடி திருவேரகம், திருச்சீரலைவாய், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய ஆறுபடைவீடுகளைப் பற்றிய செய்திகளும் காணப்படுகிறது.

“மால்வரைநிவந்த சேனையர் பரங்குன்றில்” அதாவது மகளிர் சேவற்கொடியுடைய முருகனின் புகழ் பாடி துணங்கைக் கூத்தாடுதல் பற்றியும் திருவாவினன்குடியில் “காமமொடு கடுஞ் சினங்கடிந்த முனிவரும் யாழிசை வல்ல கந்தர்வரும்” என உருத்திரனும் திருமாலும், இந்திரனும் ஏனைத் தேவரும் முருகனை வழிபடுகின்ற முறைமைபற்றி நக்கீரர் பாடுகின்றார்.

திருவாவினன்குடியில் முனிவர்கள் முருகனை வணங்குதலும் திருவேரகத்தில் பிரமச்சரியம் காக்கும் அந்தணர்கள் முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமாகிய சரவணபவ எனும் மந்திரத்தை ஒதி வழிபடுதலையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

தெய்வமும், தேவரும், முனிவரும், அந்தணரும் ஆறுபடை வீடுகளிலுள்ள முருகனைத் துதித்து நிற்க குன்றுதோறாடல் பழமுதிர்ச்சோலையில் ஆகமம் சாரா வழிபாட்டு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வேலன் வெறியாட்டு, குரவையாடல் மஞ்சள், சந்தனம் தெளித்து நறும்புகைபரப்பல் என்ற நம்பிக்கையோடு கூடிய வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொண்டமையைக் காணலாம்.

ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியியர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெரு துருத்தியும்
யானும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதிவிலும் கந்துடை நிலையினும்

என முருகனை இயற்கை எழில் நிறைந்த இடத்தில் இயைந்து குடியிருக்கும் தெய்வம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தோடு இப்பாடலில் வைதீக நெறிக்கும் பண்டைத் தமிழர் நெறிக்குமான பொதுமைத்தன்மையை இங்கு காணமுடிகிறது. கோயிலில் உறையும் தெய்வமாகவும் சந்தியிலுறையும் தெய்வமாகவும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

இத்தகு திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாராயணம் செய்யும் வேளையில் வள்ளியம்மையுடைய இனிமையான சொற்களைக் கேட்டாலும் அதனைவிட்டு பன்னிரு செவிகளாலும் முருகன் திருமுருகாற்றுப்படையை கேட்டு இன்புறுவான் என துறைமங்கலம் தமது சீர்காளத்திப் புராணத்தில் “பொன்ன விர கனங்கு பூத்த” எனும் நக்கீரர் சுருக்கத்தில் பாடியுள்ளார்.

பழமுதிர்ச்சோலையைச் சூழவுள்ள ஊர்களில் முருகனை நாட்டார் நிலையில் வழிபாடு செய் தனர் என்பதை பின்வரும் பாடல் குறிப்பிடு கின்றது.

சிறுதிணை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வாயிற்பட நிரீஇ
ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்.

- திருமுருகாற்றுப்படை 218,220

முருகனை வழிபடும் காலத்தில் குன்றிலுள்ளவர்கள் அதாவது குறவர்கள் குரவைக் கூத்தாடியும் வழிபட்டனர் என்கிறது.

குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொணரிச் சிறுபறைக் குரவை அயர.....

- திருமுருகாற்றுப்படை 199, 200

வேலன் வெறியாட்டுகளும் அவனின் தோற்றப் பொலிவு பற்றியும் குறவர் குலத்தவருடன் கூடி வேலன் ஆடும் குரவைக்கூத்துப் பற்றி பின்வரும் வரிகள் தெளிவாக கூறுகிறது.

பைங்கொடி நறைக்காய் இடைகுடுபு வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரை இக் குளவியொடு

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந் தொழில் வல்விற் கொலை இய கானவர்
நீடு அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து...

- திருமுருகாற்றுப்படை 199, 200

மேலும் ஆறுமுககவாமியினுடைய
ஆறுமுகங்களும் எவ்வெவற்றை செய்கின்றது
என்பதை ஆறுபடை வீடுகளில் இரண்டாவது
படைவீடாகிய திருச்சீரலைவாயில் எடுத்துக்
காட்டுகிறார். பெரிய இருளையுடைய உலகம்
குற்றமின்றி விளங்கும் படியாக பல வகையான
கதிர்கள் விரிந்த ஒளி தரும் ஒரு முகம் எனவும்
பக்தர்கள் ஏற்றிப் புகழும் போது விருப்பத்துடன்
அவர்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் ஒரு முகம்
எனவும் வேத விதிப்படி நடக்கின்ற வேள்வி
களைக் காத்து நிறைவேற்றுவது ஒரு முகம்
எனவும் கல்வியில் ஆராய்ந்து விளக்கும் மெய்
ஞானத்தை தருவது ஒரு முகம் எனவும் போர்க்
களத்தில் வேள்விகளைச் செய்து வெற்றிக்கு
வழிவகுப்பது ஒருமுகம் எனவும் வள்ளியோடு
சந்தோசமாக இருக்கும் முகம் ஒருமுகம் எனவும்
கூறுமிடம் பிற்காலத்தில் "ஏறுமயில் ஏறிவிளை
யாடு முகம் ஒன்றே என அருணகிரிநாதர் பாட
வழிகாட்டியுமுள்ளார்.

மா இருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்க
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம், ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதலின் உவர்ந்து வரம் கொடுத்தன்றே ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ அந்தணர்
வேள்வி ஓர்க்கும்மே ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசை திசை விளக்கும்மே ஒருமுகம்
செறுநர் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்றே ஒரு
முகம்

குறவர் மறமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்றே ஆங்கு
அம்

முவிரு முகமும் முறை நவின்று
ஒழுகலின் ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பின்...

- திருமுருகாற்றுப்படை 199, 200

சூரனைச் சங்கரித்த வெற்றியைக் கூறுமுக
மாக சூரனது ஒரு உயிரையே சேவற் கொடியாக்கி
கையில் தாங்கியுள்ளான்.

கோழி ஓங்கிய வென் நடு விறற் கொடி வாழிய...

திருமுருகாற்றுப்படை 38

இதே போல பன்னிருகைகளையும்
எதற்காக முருகப்பிரான் பயன்படுத்துகின்றார்
என்பதையும் பின்வருமாறு எடுத்துக்கூறுகின்றது.

வண்புகழ் நிறைந்து வசித்து வாங்கு நிமிர்தோள்
விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை
அசை இய(து) ஒருகை
அங்குசம் கடாவ ஒருகை இருகை
ஐயிரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப ஒருகை
மார்பொடு விளங்க ஒருகை
தாரொடு பொலிய ஒருகை
இழ் வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ஒருகை
பா(டு) இன் படுமணி இரட்ட ஒருகை
நீல நிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய ஒருகை
வான் அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட - அங்குசம்
பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி

பொருணராற்றுப்படையும் முருகனை
வலிமை, சினம், பகையழிக்கும் திறன் ஆகிய
வற்றுக்கு உவமையாக கூறுகிறது. இதனை
இயற்றிய முடத்தாமக் கண்ணியார் சோழன்
கரிகாற் பெருவளத்தானை முருகனைப் போலும்
சீற்றத்ததை உடையவனாக வர்ணிக்கின்றார்.

வெண்வேல் உருவம் பாஃறேர் இளையோன் சிறுவன்
முருகற் சீற்றத்துருகெழு குருசில்...

பொருணராற்றுப்படை- 130

முருகன் குறிஞ்சி நில தெய்வம். குறிஞ்சிப்
பாட்டு குமரனை

அறம் புனையாக தேற்றி பிறங்கும் அவை மிசைக்
கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு....

குறிஞ்சிப்பாட்டு - 208

எனத்தொடங்கி மலை உச்சியில் உறையும்
முருகனை வாழ்த்தி தொழுங்கள் என்கிறார்.
மலை மேல் மின்னலுடன் மழை பொழிந்த
காட்சியை பாடும் போது மின்னல் முருகனின்
வேற்படையின் பிரகாசம் என்கிறார்.

ஒன்னார்க் கேந்திய இலங்கிலை எஃகின்
மின்மயம் கருவிய கண்மிசைப் பொழிந்தென்

- குறிஞ்சிப்பாட்டு 46

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாட்டு
டைத் தலைவனாகக் கொண்டு மாங்குடி மருதனா
ரால் மதுரைக் காஞ்சி இயற்றப்பட்டது. இதில்

விரிகடல் வியன்றானையோடு
முருகுறழ்ப் பகைத்தலைச் சென்று....

மதுரைக்காஞ்சி- 180

என கடல் போன்ற படையுடன் முருகன் பகைவர்
மேற் சென்றது போல நெடுஞ்செழியன் வர்ணிக்
கப்படுகிறான்.

மேலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் நடைபெறும்
திருவிழாவின் ஆரவாரம் பற்றி பின்வரும்
அடிகள் குறிப்பிடுகின்றது.

தனி மழை பொழியுந் தன் பரங்குன்றிற்
கலிகொள் அம்மை யொலி கொளாயா - 263

கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பட்டினப்
பாலையில் முருகனுக்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்
துதல் பற்றியும் விரிவாக குறிப்பிடுகிறார்.

செறி தொடி முன்கை கூப்பிச் செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரோடு செறியத் தாஅய்க - 153

எனத் தொடங்கும் பாடலில் வேல்வழிபாடு
பற்றிக் கூறுகிறது. மாட்டுச்சாணியினால் மெழுகிய
நிலத்தில் வேலின் காம்பை நட்டு வணங்கி
யுள்ளனர் என்கிறார்.

மேலும் இவருடைய பெரும்பாணாற்றுப்
படையில் கொற்றவை பற்றி கூறுமிடத்து
கடலிலே சூரனைக் கொன்ற முருகனைப் பெற்ற
பெருமைமிக்க வயிற்றினைக் கொண்டவள்
என்பதைப் பின்வரும் வரிகள் கூறுகிறது.

வெண்டிரைப் பரப்பில் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூண் செய்ய பயந்து
மாமோட்டுத் துணங்கையும் - 75

எட்டுத் தொகை நூல்களிலும் முருகன்
பற்றிய அநேக விடயங்கள் காணப்படுகின்றது.
நற்றிணையில் நானூறு பாடல்களில் ஐம்பத்தி
யிரண்டு பாடல்கள் சமயம் சார்ந்தன. இவற்றுள்
12 பாடல்கள் முருகவழிபாடு பற்றிப் பேசுகின்றன.
முருகன் இடர்களைபவன் முருகனே உலகைத்
தாங்கி நிற்பவன், வேலன் வெறியாட்டில்
வழிபடப்படுகின்றான் என்பதை பின்வரும்
அடிகள் காட்டுகின்றன.

குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கை குன்றின்
நெஞ்சு பக எறிந்த அஞ்சுடர் நெடுவேல்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப....

மென்றோள் நெகிழ்ந்த செவ்வல் வேலன்
வென்றி நெடுவேள் என்னும்.....

முருகு அயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல..

ஐங்குறுநூலில் நாற்பத்தியிரண்டு இடங்
களில் சமயம் சார்ந்த விடயங்கள் பேசப்படுகிறது.
இவற்றுள் பன்னிரண்டு பாடல்கள் முருகக்
கடவுளைப் போற்றுகின்றன. இவற்றில் வெறிப்
பத்து முழுவதும் வேலன் வெறியாடல் பற்றிக்
கூறுகிறது. “மலையுறை கடவுள் குல முதல்
வழுத்தி...” முருகன் தங்கள் குல மூத்தவனாகக்
கருதுவதைக் காணலாம்.

பதிற்றுப்பத்தில் முப்பத்தைந்து பாடல்களில்
சமயம் சார்ந்த விடயங்களைக் காணமுடிகிறது.
இதன் இரண்டாம்பத்தில் முருகன் மாமர வடிவில்
நின்ற சூரனைச் சங்காரம் செய்த விடயம்
பேசப்படுகிறது. முருகன் சூரனைக் கொன்ற பின்
பிணிமுகம் எனும் யானையின் மீதேறிச்
சென்றான் என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடு
கின்றது.

நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி
அணங்குடை யவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்
சூருடை முமுதல் தடிந்த பேரிசை
கடுஞ்சின விறல்வேற் களிறூர்த் தாங்கு

24 பாடல்களைக் கொண்ட பரிபாடலில்
எட்டுப்பாடல்கள் முருகனைப் பற்றிக் கூறுகிறது.
வேலனேத்தும் வெறியுமுனவேயவை

“வாயுமல்ல பொய்யுமல்ல” என்ற பாடலில்
சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வந்த பிழம்பி
லிருந்து முருகன் தோன்றியதைக் கூறுகிறது.
முருகன் கிரௌஞ்ச மலையைத்துளைத்தது,
சூரனை அழித்தது பற்றிக் கூறுவதோடு திருப்பரங்
குன்றத்தின் மகிமை கூறுகிறது. திருப்பரங்
குன்றத்தில் வாழும் மக்கள் முத்தி பெறுவர் என
மண்ணின் மகிமை கூறப்படுகிறது.

கலித்தொகையில் ஐம்பத்தொன்பது பாடல்கள்
சமயம் சார்ந்த கருத்துகள் பேசப்படுகிறது.
அவற்றுள் ஐந்து பாடல்கள் முருகக்கடவுள்
பற்றியும் கைவேல் பற்றியும் கூறுகிறது.

வரையுறை தெய்வம்
கொடிச்சியவர் கைத்தொழுகுன்றம்

சூரர் கொன்ற செவ்வேலான் வென்வேலான்

அகநானூற்றில் தொண்ணூற்று மூன்று
பாடல்களில் சமயக் கருத்துகள் பேசப்பட்டுள்ளது.
இவற்றுள் இருபத்தியொரு இடங்களில் முருகக்

கடவுள் மலையிலிருந்து அடியார்களுக்கு அருள் செய்வதும் சூரனைச் சங்கரித்தமையும் வெறியாட்டுக் களத்தில் வேலுக்கு மாலை சூட்டி ஆடியும் பாடியும் முருகனை வணங்கியமையும் கூறப்படுகிறது.

முருகன் நற்போர்நெடு வேளாவி தன்மலைத்....

தெறவரும் மரபின் கடவுட் பேணிக்....

சூர்மருங் கறுத்த சுடாகலை நெடுவேல்....

களருள் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளநகர், சிலம்புப் பாடிப் பலிகொடுத்து
துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு நடுநாள்....

சிலப்பதிகாரம் சங்க காலத்தையடுத்து வந்த சங்கமருவிய காப்பியமாகும். இதனை சமண காப்பியமாக ஆராச்சியாளர்கள் குறிப்பிட்டாலும் முருக வழிபாடு பற்றிய பல விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது.

முருகனுக்கு ஆலயம் அமைத்து வழிபட்ட மையை ஏனைய தெய்வங்களோடு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். முருகனின் ஆலயம் அணிதிகழ் கோயில் என்கிறார்.

பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
வால் வளைமேனி வாயிலோன் கோயிலும்....

சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்தின் குன்றக் குரவையில் "சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும் ஏரகமும் நீங்கா இறைவன் கை வேலன்றே" என முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளுள் திருச்செந்தூர், திருச்செங்கோடு, சுவாமி மலை, திருவேரகம் என்பன குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகன் கூத்துப்பிரியன் குன்றுகள் தோறும் நடனமாடி மகிழ்வது அவனுக்கு பிரியமானது. முருகனின் பிரதிநிதியாக வேலனும் வெறியாடலில் பின் செவ்வாடை அணிந்து செவ்வலரி மாலை சூடி மலைநாட்டுப் பெண்களுடன் கூடி ஆடுபவன். அரங்கேற்றக்காதையில் ஆறுமுகன் ஆடுங்குடை என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. கடலாடு காதையில்

....மாக்கடல் நடுவண்

நீர்த்திரை அரங்கத்து நிகர்த்து முன்நின்ற

சூர்திறம் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்
படை வீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்த
குடைவீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்
எனப் பாடுகிறார்.

சூரனைக் கொண்டு அவுணர்களை அடக்கிய முருகப் பெருமான் அவர்கள் கண்டு அஞ்சும் படியாக ஆடிய கூத்தே குடைக்கூத்து எனச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் வாத்தியங்களை இசைத்து ஆடும் கூத்து துடிக்கூத்து ஆகும். சூரனைச் சங்கரித்த முருகன் அவ்வுக்கிரமும் பெருமிதமும் பொருந்த துடிக்கூத்து ஆடினான்.

மலைவாழ் மக்கள் முருகனை மருமகன் உறவு முறை கொண்டாடுவர். முருகனின் பெருமை, வீரம், சூரனை அழித்து தேவரைக் காத்த பெருந்திறம், திருவருட்சிறப்பு என்பவற்றை பாடி குரவைக்கூத்து ஆடினார் என திருமுருகாற்றுப்படை கூறுவது போல சிலப்பதிகாரமும் கூறுகிறது.

உரையினி மாதராய் உண் கண் சிவப்பு
புரைதீர் புனல்குடைந்து ஆடின் நோமாயின்
உரவு நீர் மாகொன்ற வேல் ஏந்தி ஏத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம் வா தோழி
- சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குரவை - 6

மேலும் சிலப்பதிகாரத்தில் வேலன் வெறியாட்டு பற்றியும் முருகனிடம் இரந்து தலைவி தன்னை காதலனுடன் சேர்த்து வைக்குமாறு வழிபட்டமையை பின்வரும் பாடல் கூறும்.

மலைமகள் மகனை நின் மதிநுதல் மடவரல்
குலமலை உறைதரு குறவர் தம் மகளார்
நிலை உயர் கடவுள் நின் இணையடி தொழுதோம்
பலரறி மணமவர் பருகுவர் எனவே...

- சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குரவை - 195

முருகனின் கையிலுள்ள வேலை இன்று வழிபடுவது போல அக்காலத்திலும் வழிபட்ட மையை சிலப்பதிகார குன்றக் குரவையில் பார்க்க முடியும். இப்பாடல் வேற்படையின் சாதனைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது.

பாரிரும் பௌவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாள்
சூர்மா தடிந்த சுடாகலைய வெளவேவே
பிணிமுக மேற்கொண்டு அவுணர் பீடழியும்

வண்ணம்

மணி விசும்பிற் கோணேத்த மாறட்ட வெள வேவே
வருதிகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து

குருகு பெயர்க் குன்றம் கொன்ற நெடுவேலே
- சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குறவை - 7

முருகனின் கையில் இருப்பதாலேயே வேல் பெருமை பெறுகிறது என்பதை பின்வரும் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அணிமுகங்கள் ஓர் ஆறும் ஈராறு கையும்
இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்திய வேலன்றே
சரவணப்பும் பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர்
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கை வேலன்றே

இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை வர்ணிக்கும் இடத்தில் ஆறுமுகனின் கைவேலை கண்ணகியின் கண்களுக்கு ஒப்பிடுகின்றார்.

ஆறுமுக ஒருவன் ஓர் பெறுமுறை இன்றியும்
இறுமுறை காணும் இயல்பினன் அன்றே
அம்சுடர் நெடுவேல் ஒன்றும் நின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்கண் இரண்டா ஈத்து....

- சிலப்பதிகாரம் மனையறம்படுத்தகாதை 49

முருக வழிபாட்டில் கடம்பமரமும் முக்கிய இடம்பெறுகிறது. முருகன் கடம்ப மரத்தில் விரும்பி உறைகின்றான். கடப்பம்பூமாலை, கடப்பம் இலை மாலையையும் விரும்பி அணிகின்றான். இதனாலேயே முருகனுக்கு கடம்பன் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. இதனைச் சிலப்பதிகாரம் பின்வரும் வரிகளில் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

கடம்பு சூடி உடம்பிடி ஏந்தி....

கறிவளர் தண்சிலம்பின் செய்த நோய் தீர்க்க
அறியான் மற்று அன்னை அவர் கடம்பன் என்றே....

கார்க் கடப்பந்தார் எம் கடவுள் வருமாயின்....

- சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குறவை 5,10,13

முருகன் வள்ளி மணாளன். திராவிட மக்களின் குறவர் நாயகியாகிய வள்ளியை முருகன் விரும்பி மணந்தான் அத்தகு முருகனது பாதங்களை வழிபடுதலையும் சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

மலைமகள் மகளை நின்மதிநுதல் மடவரல்
குலமலை உறைதரு குறவர் தம்மகளார்....

“குறமகள் அவள் எம் குலமகள் அவளொடும்
அறுமுக ஒருவ நின் அடியிணை தொழுதேம்....

- சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குறவை 5,10,13

மேலே ஆராய்ந்த வகையில் தமிழர்களின் வழிபாடு முருக வழிபாடு தமிழர்களின் பக்தி முருக பக்தி ஆகும். முருகனும் சிவனும் ஒன்றே சிவனது ஈசானம், தற்புருசம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் எனும் ஐந்து முகங்களுடன் அதோமுகமும் இணைந்து ஆறுமுகசுவாமி தோற்றம் பெற்றார். இத்தகு முருக வழிபாட்டை தமிழர்களாகிய நாம் கடைப்பிடிப்பதோடு மட்டுமல்லாது “மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்ற கச்சியப்ப சிவாசாரியாரின் வாக்கிற்கமைய உலகமெல்லாம் இந்த முருக வழிபாட்டையும் முருக பக்தியையும் வளர்க்க வேண்டும். இதற்கு இந்த உலக முருகபக்தி மகாநாடு வழிவகுக்கின்றது.

புலம்பெயர்ந்து உலகமெங்கும் பரந்து வாழும் இந்து சமயத்தவர்கள் மதம் மாறுவதை தடுத்தும் மதமாற்ற வருவோரைத் தடுத்து நிறுத்தியும் எமது பெருமைவாய்ந்த ஆதியான வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்த சமயத்தில் வாழவேண்டும். ஒரு இனம் வாழ்கின்றது என்றால் அதற்கென்று அடையாளங்கள் இருக்கின்றது. அந்த இனத்திற்குரிய நாகரிகம், பண்பாடு, கலாசாரங்களைப் பேணி வாழ்ந்தால் தான் அந்த இனம், சமயம் வளர்ச்சியடைய முடியும். தமிழ் மொழியைப் பேசிக் கொண்டு வேறு இன, மத, கலாசாரப் பண்பாடுகளைக் கடைப்பிடிப்பதால் நான் தமிழன் என்று கூறிவிட முடியாது. எனவே தமிழர்களாகிய நாம் தமிழுணர்வுடனும் தமிழ்ப் பற்றுடனும் பாரம்பரிய தமிழர்களுடைய சமயத்தை, பண்பாட்டை, கலாசாரத்தை பேணியும் வாழ்வதே முக்கியமானதாகும்.

Mr. john manual

johnmanuel775@gmail.com

முனைவர் ஜான் மனுவேல் முப்பது ஆண்டுகால ஆராய்ச்சி அனுபவமும், இருபத்திரண்டு ஆண்டுகால பேராசிரியப்பணி அனுபவமும் கொண்டவர். நாட்டுப்புறவியல், மொழிபெயர்ப்பு, திராவிடமொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி ஆகியன இவரது பெருவிருப்புக்குரிய ஆய்வுத்துறைகளாகும். இவரது நெறிப்படுத்துதலில் 12 ஆய்வு மாணவர்கள் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். அயல்நாடுகளிலும் உள்நாட்டிலுமாக இதுவரையில் எண்பது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளார். தென் இந்தியாவில் உள்ள முதன்மைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பல்கலைக்கழகப் பாடதிட்டக் குழு உறுப்பினர் மற்றும் பி.எச்.டி முதன்மை மத்திய வாய்மொழித் தேர்வாளர் நிலைகளில் பணியாற்றியுள்ளார். ஐந்து ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் முருகக் கடவுள் - ஓர் ஆய்வு

பேராசிரியர். ஜே. மனுவேல்

தலைவர், தமிழ்த்துறை, திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம், திருப்பதி, இந்தியா.

முன்னுரை

கடவுள் பிறப்பு, இறப்பு அற்றவராகக் கருதப்படுவர். பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் என்ற தொடர் இறைவனின் பிறவாப் பண்பை உணர்த்தும். கடவுளை மனத்தில் உருவகப்படுத்துவதற்கு மூன்று வழிகளைப் பின்பற்றினர். அவை அருவம், அருஷருவம், உருவம் எனப்படும். மக்களின் நன்மை கருதி இறைவன் உருவமும், பெயரும் தாங்கிக் தோன்றுகின்றான்.

தொல்காப்பியத்தில் முருகன்

தமிழ்மொழியின் முதல் நூல், மூத்த நூல் தொல்காப்பியம். இதனை அடுத்து சங்க நூல்களும், காப்பியங்களும் திருமுறைகளும் மற்றும் கல்லாடம் திவ்யப்பிரபந்தம், கம்பராமாயணம் முதலான பல நூல்களில் முருகன் பிறப்பு குறித்த செய்திகளை அறிய முடிகின்றது. குறிஞ்சிக்கு முருகனையும், முல்லைக்குத் திருமாலையும், மருதத்திற்கு வேந்தனையும், நெய்தலுக்கு வருணனையும், திணைநிலைக் கடவுளாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

முல்லை நிலத்திணை நிலை மக்கள் என்ற கோட்பாட்டிற்கு ஏற்பத் திணை நிலைத் தெய்வங்களும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். திணைநிலைத் தெய்வங்கள் அவ்வத்திணை நிலை மக்களால், திணைநிலை போற்றி வழிபட்டுள்ளனர் என்பதை இதனால் உணரலாம். முல்லை நிலமக்களின் ஆச்சியர் வழிபாடு, குறிஞ்சி நில மக்களின் குன்றக்குரவை, நெய்தல் நில மக்களின் இந்திர வழிபாடு, பாலை நில மக்களின் கொற்றவை வழிபாடு போன்ற குறிப்புகள் இலக்கிய நூல்களில் காணப்படுவதற்குத் திணை நிலைத் தெய்வங்கள் என்ற அடிப்படையே காரணம் எனலாம்.

குறிப்பிட்ட ஓர் இன மக்களின் தெய்வமாக முருகன் விளங்கினான் என்ற குறிப்புத் தொல்காப்பியத்தில் பெறப்படுகின்றது. தொல்காப்பியர்

திணை நிலைத் தெய்வங்களாக மாயோன், சேயோன், இந்திரன், வருணன் ஆகியோரை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவபெருமானைத் தொல்காப்பியர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை என்பது மனங் கொள்ளத்தக்கது. திணை நிலைத் தெய்வம், திணைநிலை மக்கள் என்று குறிப்பிடுங்கால் பொது இறை பொதுமக்கள் எனக் குறிப்பிட வேண்டிய இன்றியமையாமை இல்லாதிருக்கலாம் என்பது பிற்காலத்தே காணப்படுகின்றது. தெய்வங்களும், உறவு முறைகளும் தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முருகனுக்கும் சிவனுக்குமுள்ள தந்தை, மகன் போன்ற உறவு ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்குப் பின்பே தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்றக் கருத்துக்குத் தொல்காப்பியம் சான்றாக அமைகின்றது.

சேயோன் மேய மைவரை உலகமு என்ற தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அகத்திணையியல் ஐந்தாவது நூற்பாவில் அமைந்த சேயோன் என்பதை உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் செங்கோழ் முருகன் காதலித்த வாண்தாங்கிய வரை சூழலகமும் எனக் கூறுகிறார். செங்கோழ் என்பதற்கு செந்நிறம் என்று பொருள் விளக்கம் அளித்திருக்கின்றார் நச்சினார்க்கினியர். மேலும் இவர் குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் குறவர் முதலியோர் குழீஇ வெறியதர்க்கு வேண்டு பொருள் கொண்டு வெறியயர்பவராக கலின் ஆண்டு முருகன் வெளிப்படும் என்றார் என அவரே மேலும் அதற்கு விளக்கம் தருகிறார்.

முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் எனப்பாகுபாடு செய்து கொண்டு முதல் பொருளைப் பற்றிக் கூறும் தொல்காப்பியர், நிலத்தொடு காலத்தையும், முதற் பொருளாகக் கொண்டு அவற்றோடு அவ்வவ் நிலத்துக் கடவுள்களையும் இணைத்துக் கூறினார். காட்டு நிலம், மலை நிலம், மருத நிலம், நெய்தல் நிலம் எனப் பாகுபாடு செய்து கொண்டு அவற்றிற்கு முறையே இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், இரங்கல்

ஆகிய நான்கையும் உரிப்பொருளாக அமைக்கிறார்.

நில நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டே மக்கள் மனநூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரிசை முறையை அமைப்பது தான் இலக்கண ஆசிரியர் கைக்கொள்ள வேண்டிய முறை என்பது அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்தாகும். பொதுவாகத் தொல்காப்பியர் சேயோன் என்ற பெயரால் முருகனைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பழந்தமிழர் வழிபாட்டில் முருகன்

'தெய்வம் உணாவே' என்கிற நூற்பாவில் அவ்வகை பிறவும் என்றதனால் எடுத்தோதிய தெய்வமும் உள. அவை மாயோன் மேய என்புழிக் காட்டினார் என்று உரை வகுக்கின்றார் நச்சினார்க்கினியர். இவ்வாறு உரை பகர்ந்த அவர் பல கடவுளர் வழிபாட்டை ஒத்துக் கொள்ளும் தன்மையை உடையவர் என்பதை நமக்கு புலப்படுத்துகிறதாயினும், வேறு கடவுள் யாரையும் அவர் கூறியவாறு குறிப்பிடவில்லை. மேலும் இந்நூற்பாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்காப்பியர் காலத்து கடவுள் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை எண்ணினாலும் அதுவும் வியப்பாக உள்ளது.

மக்கள் பகுத்தறிவுப் பயன் கொண்ட அன்றே தம்மினும் மேலான தொன்றுண்டு, தம் அறிவுக்கு எட்டாத, அப்பாற்பட்ட உலகியல் நிகழ்ச்சி, ஞாயிறு, திங்களின் தோற்ற மறைவு காற்று, மழை, இடி, மின்னல் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான வல்ல தொன்று உண்டு என எண்ணினர். அவ்வண்ணமே கடவுள் உணர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். அத்தகைய ஆற்றலுடைய ஒன்றையே பண்டை மக்கள் கடமையாகக் கொண்டு வணங்கினார்.

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் கடவுள் ஒன்றே என்பது பண்டைத் தமிழர் துணிவாகும் "யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்பது தமிழர் பண்பாடு. ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்பது திருமூலர் வாக்கு. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கடவுள், அவரவர் விரும்பியவாறே காட்சிதரும் இந்தப் பல்வேறு உருவத் திருமேனிகளையே அமரர் என்ற சொல்லால் தொல்காப்பியர் குறித்தார் எனக் கொள்ளலாம்.

எங்கணும் நீ என்றால் இருந்தபடி காணாமல் இங்கு மங்குந் தேடி அலைகுவதென் பராபரமே

என்று தாயுமானவர் கூற்றும்,

ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றும் இல்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமே

என மாணிக்க வாசகர் பிற்காலத்தில் கூறியவாறு உருவத்திருமேனிக்கு அமரர் எனப் பல்வேறு வடிவிலும், அவ்வத் திருமேனிக்கு இயைந்த வண்ணம் சேயோன், மாயோன் என வைத்துப் போற்றியதை அறியலாம்.

கண்ணில் காணும் உண்மைத் தெய்வத்தை மண்ணில் காண வாழ்பன் வையத்தானே ஆயினும், வானின் கண் உறையும் தெய்வத்துள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும் என்றார் பரிமேலழகர். வான் உறையும் என்பதற்கு 'மண்ணகத்திலே மேலான நிலையில் வாழும்' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். எப்படியெனினும் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் தெய்வம் என்பதே திருவள்ளுவர் கொள்கை. இக்கொள்கையினைச் செவ்வனே தெறிந்தக் கம்பர்.

ஆவுக்காயினும் அந்தணர்க்காயினும்
யாவர்க் காயினும் எளியவர்க் காயினும்
சாவப் பெற்றவ ரேதகை வானுறை
தேவர்க்கும் தொழும் தேவர்களாகுவர்

என்கிறார். தமக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் அந்தணர், சான்றோர், அறவோர் என்பவர் தொல்காப்பியக் காலத்து சமுதாய மக்களின் தெய்வங்களாகும்.

நாட்டுப்புறவியலில் முருகன்

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், கலாசாரங்கள், பண்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் மற்றும் இலக்கியங்களையும் உள்ளடக்கியதே நாட்டுப்புறவியல் ஆகும். இவை பழங்காலந் தொட்டு பல்வேறு வகையானப் பெயர்களால் ஆங்கிலத்தில் நாட்டுப்புற இயலை Folklore என்று அழைக்கின்றனர். இச்சொல்லை 1846இல் வில்லியம் தாமஸ் என்பவர் முதன் முதலில் பயன்படுத்தினார். அதற்கு முன்னர் இதற்குப் பதிலாக Popular, Aniquities அல்லது Popular Literature என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. இச்சொற்களில் நாட்டுப்புற இயலைப் பற்றிய முழுமையான

பொருள் விளக்கம் இல்லை எனவே தான் இச்சொற்கள் கைவிடப்பட்டு, Folklore என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. Folklore என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கை தான் Folklore என்று ஆகி இருக்கின்றது. A New English dictionary இதற்குப் பொருள் கூறும் போது "The traditional beliefs, legends, and customs, current among the common people, the study of these popular Antiquities or popular literature என்று குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது மரபு வழிப்பட்ட நம்பிக்கைகளையும், புராணங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும், பொது மக்களின் இன்றியமையாமையை அறிந்து கொள்வதும் அத்துடன் பண்டைக்காலப் பழக்க வழக்கங்களையும் பொது மக்களின் இலக்கியங்களையும் கற்பதும் நாட்டுப்புறவியலாகும்.

நாட்டுப்புறவியலைப் பற்றி உலகிலுள்ள பல்வேறு அறிஞர்கள் தங்களுடையக் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்களுள் ஜோனஸ் பால்ஸ், வில்லியம் ஆர்.பாங்கம், ஓளரலியா எம்.எஸ்.பினோசா, ஆர்.டி. ஜேம்ஸ்சன், சார்லஸ் பிலான்சில் போட்டர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

நாட்டுப்புறவியலின் வகைகள்:

நாட்டுப்புறவியலின் வகைகளிப் சொல்லப் படுகின்ற பகுப்புகள் கீழ்வருமாறு

1. நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்
2. நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள்
3. நாட்டுப்புறக் கதைகள்
4. நாட்டுப்புறக் கலைகள்
5. நாட்டுப்புற மருத்துவம்
6. பழமொழிகள்
7. விடுகதைகள்
8. பண்பாடு, நம்பிக்கை, கலாசாரம், பழக்கம்-வழக்கம் சடங்குகள் போன்றவையாகும்.

நாட்டுப்புறவியலின் பகுப்புகளில் முருகப் பெருமானுக்குரிய இடம் யாது என்பதனை வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் தலையாய நோக்கமாகும்.

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்:

உடல் வலிமையை, மன வலிமையை அகற்றும் மருந்தாக இவைகள் திகழ்கின்றன.

வேலை செய்யும்போது வேலைப்பளு தெரிய மலிருக்கப்பாடுவர். பாட்டினைப்போல் இன்பம் பாரின்மிசை இல்லையடா என்றார் பாரதி. அதுபோல நாட்டுப்புறப் பாடலினைப் போல் இன்பம் தருவது எங்குமில்லை என்றுமில்லை.

இவை பாடுவோரையும், கேட்போரையும், பரவசப்படுத்துகின்றன. விண்ணையும், மண்ணையும், மலைகளையும், பொழில்செய்யும், நதிகளையும், மாறுபடும் பருவங்களையும் வர்ணிப்பதோடு மனித உள்ளத் தெழுகின்ற வெவ்வேறான உணர்ச்சிப் பாவங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்டுக் கற்றவர்களால் காப்பாற்றப்படுபவை இலக்கியங்கள். பாமர மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களாலேயே காப்பாற்றப்படுபவை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள். இந்நாட்டுப்புறப்பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், வாய்மொழி இலக்கியம், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், காற்றில் வந்த கவிதைகள், காற்றிலே மிதந்த கவிதைகள், மக்கள் பாடல்கள், மரபு வழிப்பாடல்கள் என்று பலவாறு அழைக்கின்றனர். எப்படி அழைத்தாலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கிராமிய பாடல்கள் என்று அழைப்பதுவே காலப் பொருத்தமாகும். இப்பாடல்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுப்பர்.

1. சிறுவர் பாடல்கள்
2. தொழிற் பாடல்கள்
3. வேடிக்கைப் பாடல்கள்
4. நகைச்சுவைப் பாடல்கள்
5. காதல் பாடல்கள்
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

போன்றவையாகும். மேற்கண்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அனைத்திலும் முருகப் பெருமானைப் பற்றியக் குறிப்புகள் அடக்கம் பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

மண்ணில் பிறந்த மைந்தனின் முதலாவது ஒலிப்பது தாலாட்டு. தாலாட்டும், ஒப்பரியும் தாய்மைக்கு இறைவன் கொடுத்த வரமாகும். உலகிலுள்ள அத்தனைத் தாய்மார்களும், தங்களின் குழந்தையை தூங்க வைக்க, அழுது அடம் பிடிக்காமல் இருக்கத் தாலாட்டுப் பாடு

வதுண்டு. பொருளும் இசையும் தெரியாதக் குழந்தைகள் கண்களை மூடி தூங்க ஆரம்பம் செய்யும். சிறார்களின் காதில் ஒலிப்பது ஒலிகள் மட்டுமே.

வாருமையா கந்தா
வரம் கொடுமய்ய வேலவனே
தீருமய்யா இவன் நோயை
திருச்செந்தூர் வேலவனே

என்று தாலாட்டுப் பாடல் பாடுவதுண்டு. அமுத்ததாக வீதிகளில் விளையாடும் சிறுவர், சிறுமிகள் விளையாட்டின் போது பல வகையான பாடல்களைப் பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். சிறுவர்களுக்காகப் பெரியவர்கள் பாடும் தாலாட்டு என்றால், சிறுவர்கள் தாங்களே விளையாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி விளையாடு துண்டு. ஆப்-அப்பச்சி என்ற விளையாட்டினை ஆண் மற்றும் பெண் சிறுவர்கள் சேர்ந்து விளையாடுவர். விளையாட்டுகள் இடத்திற்கிடம் வேறுபடுவதில்லை. பாடல்கள் வேறுபடுகின்றன.

பச்சை நிறம் வள்ளி
பவள நிறம் தெய்வானை
ஜோதி நிறம் வேலவர்
ஜோடி சேர்க்க வாராரே
ஜோரா ஓடிப் போங்கடி

சற்றேறக் குறைய மூன்றிலிருந்து குழந்தைகள் தாயின்பிடியிலிருந்து தனியாகப் பிரிந்து விளையாடும். அடுத்து தொழிலில் ஈடுபடும் பருவத்தை எட்டுகின்றது. பொதுவாக நாட்டுப்புறங்களில் விவசாயத் தொழில் பெரும்பான்மையாக நடைபெறுவதுண்டு. இத்தொழிலின் போது வேலை பளு தெரியாமலிருக்கப் பல்வேறு பாடல்களை பாடுவதுண்டு. தொழில் மேற்கொள்ளும்போது அனைவரும் வாலிப வயதையே எட்டியிருப்பார்கள். எனவேதான் தொழிற்பாடல்களில் கேலி, கிண்டல், நகைச்சுவை, பாலியியல் போன்ற சொற்கள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. இருந்தாலும் வாலிப வயதிலும் முருகனை வழிபட்டுத் தொழிலை மேற்கொள்ளும் வழக்கம் தமிழரிடையே காணப்படுவதைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பொதுவாக தமிழரின் கடவுளாகிய முருகனை வழிபட்டும் பாடல்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகின்றன.

பழனி மலை யோரம்
பசுமையான வயலிருக்கும்
பழனி மலை ஆண்டவரு
பக்கத்துணை வருவாரா
மயில் உறங்கும் மலைமேல
குயில் உறங்கும் குண்டுமேல
ஒயிலாக நட்டுப்போறேன்
ஓம் முருகா காக்குமய்யா
கள்ளாக்கா தோட்டத்துல
கந்தருக்கு கோயில் கட்டி
காக்கா குருவிக் கெல்லாம்
காய்ச்ச சோறு போடலாண்டி

என்றுப்பாடி நடவு வேலைச் செய்வதுண்டு. மேலும் ஏற்றப் பாடல், கபிலைப் பாடல், பரண் பாடல், அறுவடைப்பாடல் போன்றத் தொழிற்பாடல்களில் முருகனைப் பற்றியப் பாடல்கள் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுவதைக் காண முடிகின்றது.

தொல்காப்பியர் எட்டுவகையான மெய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதில் முதலாவதாகச் சொல்லப்படுவது "நகை" நகையில் லாமல் எவரும் இருக்க இயலாது. "வாய் விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப்போகும்" என்று நாட்டுப்புறங்களில் பழமொழிகளின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் நகைச்சுவையைத் தரும் பாடல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. குறிப்பாக ஒப்பாரிப் பாடல்களிலும் நகைச்சுவை இடம் பெற்றுள்ளதை பாடல்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. மேலும் முருகப் பெருமானை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களும் நாட்டுப்புறங்களில் வழக்கத்திலிருப்பதை அறிய முடிகின்றது. ஆடு மாடுகளை மேய்த்துக் காலம் கழிக்கும் ஆண், பெண் சிறார்கள், குச்சு, குச்சு தாம்பூலம் விளையாடும்போதும் இப்பாடல்களைப் பாடுவதுண்டு.

வடிவேலா வா வா
வள்ளி மல தேடி வா
மயில் மேல ஏத்திக்கோ
மலை மேல ஏறிக்கோ
மனசிருந்தா வெச்சிக்கோ
மறந்துவிட்டா பேச்சுக்கோ'

என்றுப் பாடித் தாமும் சிரிப்பர், மற்றவர்களையும் சிரிக்க வைப்பதுண்டு. அடுத்தவரை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்துவதற்கு முருகனையும், அவரது செயலையும் வருணித்துப் பாடாமல்,

உள்ளதை உள்ளவரே பாமரர்கள் பாடுவது நமக்குக் கேட்க வியப்பாக உள்ளதல்லவா?

நகைச்சுவைப் பாடலுக்கு அடுத்து வருவது காதல் பாடல்களாகும். காதல் கொள்ளாத உயிரினங்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். இவ்வகையானப் பாடல்களில் பாலியல் சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் முருகன், கந்தன், கடும்பன், கார்த்திகேயன், வடிவேலன், செந்தில் நாதன், வேல்முருகன், பழனிவேல், முருகவேல், பழனிவேல், குமரன், சுப்பிரமணியன், சுப்பன், தணிகைவேல் போன்றப் பெயர்களையும், அவ்வதாரங்களில் மேற்கொண்ட செயல்களையும், அதன் சிறப்புக்களையும், நாட்டுப் புறப்பாடல்களில் காணமுடிகின்றது. குமரன் பற்றியப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையாக இருப்பவை திரைப்படத்துறையில் இடம் பெற்றிருப்பதையும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

மலயோரம் போறவங்களே - எம்
மச்சான பாத்தீங்களா
மயிலாடும் நந்தவனத்திலே - எம்
மணவாளன பாத்தீங்களா
மணமுடிக்கச் சொல்லுங்களே
காத்தாடும் நந்தவனத்துலே
கந்தனை பாத்தீங்களா
கார்த்திகை மாசத்துல
கண்ணாலம்னு சொல்லுங்களே
குண்டு மல மேல
குமரன பாத்தீங்களா
குடுத்த இடம் போறனுன்னு
குமரனுக்குச் சொல்லுங்களே

இளம்பெண்கள் தரம் மணக்க நினைப்பது முருகனையே என்றும், மணந்தவரை மனம் நோகாமல் பார்க்கச் செல்லும்முன், குமரனை வேண்டுவதாகவும், கூடியிருந்தவர்களைக் கேட்டுச் சொல்லுங்களேன் என்று வேண்டுவதாகவும் இப்பாடல்களின் பொருள்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அடுத்ததாகப் பாமர மக்களின் வாழ்க்கையில் மலர்வது பக்திப்பாடலாகும். தெய்வங்களை இரண்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதுண்டு. நாட்டுப் புற தெய்வங்கள் என்றும், அல்லது சிறு தெய்வங்கள் என்றும், பெருள் தெய்வம் என்றும் பிரிப்பதுண்டு. முருகன் பெருள் தெய்வ வழிபாட்டின் காணப்படுவதைக் காண முடிகிறது. ஆந்திர மாநிலத்தின் தென்கோடியில் சித்தூர் மாவட்டம்

உள்ளது. 1960க்கு முன்னர் இம்மாவட்டம் திருத்தணி வட்டத்தில் இருந்தது. பின்னர் ஆந்திரத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. எனவே சித்தூர் மாவட்டம் என்பது இருமொழி மாவட்டமாகத் திகழ்கின்றது. இம்மாவட்டத்தில் வாழ்பவர்களுக்குத் தமிழும், தெலுங்கரும், தமிழும், ஆங்கிலமும் சரளமாகப் பேசுவர்.

ஆய்வுக்களமாக விளங்கும் சித்தூர் மாவட்டத்தின் அருகாமையில் திருத்தணியும், வள்ளி மலையும் இருப்பதால் ஆடிக்கிருத்திகையன்று முருகனுக்கு காவடி எடுப்பவர்கள் திருத்தணிக்கும், வள்ளி மலைக்கும் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இம்மாவட்டத்தில் வாழும் தெலுங்கர் காவடி எடுக்கும்போது, முருகடினுடையப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு தமிழ்கூலி பக்தர்களின் மூலம் பாடல்களைப் பாடித்தொழுது கொள்வதனையும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் காவடிப் பாடல்களைச் சிறப்பாகப் பாடுகின்றனர். இப்பாடல்களைப் பாடும்போது பம்பை, உடுக்கை, தம்புரா, ஜால்ரா போன்ற இசைக்கருவிகள் முழங்குவதையும் காணமுடிகின்றது. ஒருவர் பாட இரண்டாமவர் அரோகரா என்று சத்தம் போட மூன்றாமவர் ஆட நான்காம் கூட்டம் வேடிக்கையோடு தொழுது கொள்ள இவ்வகையானப் பாடல்கள் துணை நிற்கின்றன.

அரகரனே முருகய்யா

என்ற சப்தம் (2)

அரும் பரனே முருகய்யா காவடிகள்

அரோகரர்

நெத்தியில திருநீறு

நின்றிருக்கும் ....அரோகரா (2)

நெனைவல்லாம் முருகய்யா

உம் மேல ....அரேரிரா

பால் காவடி முருகய்யா உந்தனுக்கு

அரோகரா (2)

பன்னீர் காவடி முருகய்யா உந்தனுக்கு

அரோகரா (2)

புஷ்பக் காவடி முருகய்யா உந்தனுக்கு

அரோகரா (2)

அன்னக் காவடி முருகய்யா உந்தனுக்கு

அரோகரா (2)

என்றுப் பாடிப் துதிப்பதைக் காண முடிகின்றது.

மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இறுதியாகப் பாடுவது ஒப்பாரி மாண்டார் மீண்டும் வாரார் என்ற உண்மை தெரிந்தபோதிலும் அழுது புரண்டு புலம்புகிறோம். துக்கத்திலும், ஏக்கத்திலும் பாடல்களைப்பாடி அழுவது தமிழுக்கும், ஏக்கத்திலும் பாடல்களைப்பாடி அழுவது தமிழுக்கும், குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கே உரிய வரமாகும். ஆண்கள் புலம்புவதில்லை. பெண்களின் இயலாமை குணம் புலம்ப வைக்கின்றது. தங்களுடைய இயலாமை, உரிமை இழப்பு பாதிப்பு, பிறரின் கொடுமை, மற்றவர்களால் தாக்குண்டு தவிக்கும் மனம், ஏழ்மை, பொருளாதார சிக்கல் போன்றவற்றை எடுத்துச் சொல்லும்போதும், அழும்போதும், ஒப்பாரி வைக்கும்போதும் பாடல்களில் இடையிடையே முருகன், பல்வேறு பெயர்களில் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

நா மண்ணாசி திண்ணபோட்டு - முருகா
பொண்ணுபொல கோலமிட்டு - நாங்க
ஆறு பேரு ஓரகத்தீங்கோ
ஒக்காந்து பேசக்குள்ளோ - முருகா
சொல்லி பூட்டானே - சாமி முருகா
அது ஊரு ஊட்டு தப்பாலு
எங்கம்மா ஊட்டு தப்பாலு - குமரா
நா அய்த புள்ளய எடுக்க வில்ல
அவருகிட்ட சொல்லவில்ல - வேலா
நா மாட்டு வண்டி ஏறனாக்கா
மத்தியானம் ஆகுமுன்று
சிக்கு முக்கு வண்டியேறி
சீக்கிரமா ஓடிப்போனேன் சாமி
அந்த வழியா ஓடக்குள்ளோ. அந்தப்

பொணத்துக்குச் சொந்தக்காரன்
பொன்னாருக்கு ஆள உட்டான்
பொணத்தையும் எடுத்துப்பூட்டான் - முருகா
நா ஆணா பொறந்திருந்தா - முருகா
அம்பெடுப்பேன் இம்பெடுப்பேன்
அரக்காணி பங்கெடுப்பேன்
நா பொண்ணா பொறந்த கொற - முருகா
பொலம்புரெனே வீதியிலே
நா பூவா பொறந்திருந்தா
பழனிமல பரணியில - முருகா
பந்தலில் நிண்ணிருப்பேன்
என் தலையில எய்தனவன்
தரையில எய்தக் கூடாதா
என் மண்டையில எய்தனவன் - இந்த
மண்ணுல எய்தக் கூடாதா

முடிவுரை:

மேற்கண்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அனைத்து நிலைகளிலும் தமிழர்கள், தங்களது முழு முதற் கடவுளான முருகனைத் தங்களுடைய பாடல்களில் கையாளுவதைப் பார்க்கும்போது தமிழர்களின் தலையாயக் கடவுள் முருகனே என்றுத் தெளியலாம். நாட்டுப்புறங்களின் சுப்பிரமணி, சுப்பன், முருகன், குமரன், வடிவேலன், வள்ளி போன்ற பெயர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்றது. மேற்கண்டப் பெயர்களிலும் சுப்பிரமணி, முருகன், சுப்பன் என்றப் பெயர்கள் மிகப் பெரும்பான்மையாக இருப்பதையும் காணமுடிகின்றது. இதற்குக் காரணம் முருகன் மேல் பாமர மக்கள் கொண்டுள்ள பக்தி நிலையையே காட்டுகின்றது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

Mrs. Kirupairajah Arulchelvi

arulchelvi.k@gmail.com

திருமதி அருட்செல்வி கிருபைராஜா அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைமணி பட்டமும், செனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். இலங்கை அரசின் நடனக்கலைக்கான விருது கலாவித்தகர் பெற்றுள்ளார். இந்தியாவில் டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்களுடன் இணைந்து பல்வேறு மேடை நடனங்களையும் செய்துள்ளார். தற்பொழுது டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நெறிப்படுத்தலில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்து வருகிறார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடனத்துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றுகிறார்.

நாட்டுப் புறவியலில் முருகப்பெருமானின் காவடி நடனம்

திருமதி அ. கிருபராஜா

தலைவர், நடனத்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

அறிமுகம்

நாட்டாரியலில் நடனங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் தனிச் சிறப்புப்பெற்று விளங்குகின்றன. கதைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், மரபுகள், மாயவித்தைகள், விளையாட்டுக்கள், இசைவகைகள், நடனங்கள், என்றவாறு நாட்டாரியல் ஆய்வுகள் பல்வேறு துறைகளிலே கிளைகள் பரப்பி வளர்கின்றன. இவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட கோட்பாடுகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழி எத்துணை பழமையானதோ அத்துணை பழமையானதாக நாட்டார் நடனங்கள் அமைகின்றன. நாட்டார் நடனங்கள் என்ற பெரும் தளத்திலிருந்துதான் கற்கைநெறி முறைப்பட்ட நடனங்கள் அல்லது சாஸ்திரிய நடனங்கள் முகிழ்த்தெழுந்தன.

இடைக்காலத்தில் வளர்ச்சியுற்ற வரன்முறையான கல்விச் செயற்பாடுகள் நாட்டார் மரபுகளையும் கலைகளையும் தமது வீச்சினுள் கொண்டுவரத் தவறிவிட்டன. வரன்முறையான கல்வியானது பிரபுக்களையும் மேட்டுக்குடியினரையும் நடுநாயகமாகக் கொண்டு செயற்படத் தொடங்கியமையால் நாட்டார் கலைச்செல்வங்கள் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின.

நாட்டார் மரபுகளை ஆராய்தல், பல்வேறு பண்பாட்டுப் பின்புலங்களைக் கொண்ட மக்களின் நாட்டார் கலைகளை ஆராய்வதன் வாயிலாக உலகின் அனைத்து மக்களிடமும் காணப்படும் மானிடப் பொதுமைகளைக் கண்டறிதல் முதலாம் முயற்சிகள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின.

உலகெங்கும் காணப்பட்ட வாழ்நிலைசார்ந்த பொதுவான நெருக்குவாரங்கள் நாட்டார் இலக்கியங்களிலும், கலைகளிலும் மொழிவேறுபாடுகளைக் கடந்த பல பொதுத்தன்மைகளைக் காட்டிநிற்கின்றன. ஒரே கருப்பொருள்

பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு வடிவங்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

காவடியாட்டம் என்பது முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ஒரு ஆட்டம் ஆகும். இந்த ஆட்டத்தில் ஆடுபவர் காவடி எனப்படும் பொருளைத் தோளில் வைத்துக்கொண்டு ஆடுவார். இலங்கையிலும், தமிழ் நாட்டிலும் தமிழர் வாழும் பிற நாடுகளிலும் உள்ள முருகன் கோயில்களில் வழிபாட்டின் ஒரு கூறாகக் காவடியாட்டம் இடம்பெறுகிறது. முருகன் கோவிலுக்குச் சென்று காவடி எடுப்பதாக பக்தர்கள் நேர்த்தி வைப்பது உண்டு. கோவில்களில் காவடி எடுப்பதில் இளவயதினரிலிருந்து பெரியவர் வரையிலான பலரும், பங்கேற்பர் வழிபாட்டின் கூறாகத் தோன்றிய காவடியாட்டம் பிற்காலத்தில் தொழில் முறை ஆட்டமாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது எனினும் வழிபாட்டுத் தொடர்பான காவடியாட்டம் அல்லது காவடியெடுத்தல் இன்னும் பரவலாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. தொழில் முறைக் காவடியாட்டம் பொதுவாகக் கரகாட்டத்தின் ஒரு துணை ஆட்டமாக இடம் பெற்று வருகின்றது.

சொற்பிறப்பு

கா அடி என்பது காவாகச் சுமக்கப்படும் (முருகப்பெருமானின்) திருவடி. கா என்பது இருபுறமும் தொங்கும் சுமை "காவடியாட்டம்" என்பது "காவடி", "ஆட்டம்" என்னும் இரு சொற்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. காவடி என்பது; ஆட்டத்துக்கான கருவி என்பதால் இவ்வாட்டத்தின் பெயர் அதற்கான கருவியின் அடியாக எழுந்தது எனலாம் "காவடி" என்னும் சொல் "காவடி" என்பது மருவி உருவானதாகக் கருதப்படுகின்றது. சுமை காவுபவர்கள் இலகுவாகச் சுமப்பதற்காக ஒரு நீண்ட தடியின் இரு முனைகளிலும் சுமைகளைத் தொங்கவிட்டு அத்தடியின் நடுப்பகுதி தோளில் இருக்குமாறு வைத்துச் சுமந்து செல்வர். காவுதவற்கான தடி

என்னும் பொருள்பட இத்தடியைக் காவுதடி என அழைப்பர்.

காவடியின் தோற்றம் குறித்த நம்பிக்கைகள்

காவடியின் உண்மையான தோற்றம் குறித்த தகவல்கள் எதுவும் இல்லை எனினும், பல்வேறு சமயத் தொடர்புள்ள விடயங்களின் தோற்றங்கள் தொடர்பில் கதைகள் இருப்பது போலவே காவடியின் தோற்றம் குறித்தும் கதை ஒன்று உள்ளது. இதன்படி அகத்திய முனிவரின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய சூரபத்மனின் நண்பனும் முருக பக்தனுமான இடும்பன், சிவகிரி, சக்திகிரி, என்னும் இரண்டு மலைகளைக் காவுதடியில் சுமந்து கொண்டு பொதிகைமலை நோக்கிச் சென்றானாம் பழநியில் சுமையை இறக்கி வைத்துவிட்டு இளைப்பாறிய பின் மீண்டும் தூக்க முயற்சித்த போது தூக்க முடியவில்லையாம் அப்போது சிறுவனாக உருக்கொண்டு வந்த முருகப் பெருமான் மலைமேல் இருந்து இடும்பனைக் கேலி செய்யவே சிறுவனை நோக்கிப் பாய்ந்த இடும்பன் தவறி மலையில் இருந்து உருண்டு இறந்தான். பின்னர் அவனை உயிர்ப்பித்த முருகன் இடும்பனின் கோரிக்கைக்கு இணங்கி இடும்பன் அங்கே காவல் தெய்வமாக இருக்கவும், கோவிலுக்கு காவுதடி (காவடி) எடுத்து வரும் பக்தர்களின் குறைகள் தீர்த்து விடவும் வரம் அளித்தாராம் அதிலிருந்து முருக வழிபாட்டில் காவடி எடுத்தல் ஒரு அம்சமாக ஆகியது எனவும் அக்காவடியை கோவிலில் இடும்பன் சந்நிதியில் வைத்த பின்னரே எடுப்பது என்னும் வழக்கம் உருவானது என்றும் கூறப்படுகின்றது. இக்கதையில் இருந்து காவடிக்கும் காவுதடிக்கும் உள்ள தொடர்பு புலப்படுவதையும் கவனிக்கலாம்.

காவடி

காவடியாட்டத்திற்குப் பயன்படும் கருவியே காவடி எனப்படுகிறது. இது தொடக்கத்தில் சுமை சுமப்பதற்கான நீளமான ஒரு தடியையே (கோல்) குறித்தது இதன் தொடர்ச்சியாகவே ஒரு நீளமான தடியின் இரண்டு முனைகளிலும் பால், தேன் அல்லது இளநீர் நிரப்பிய குடங்களைத் தொங்க விட்டுக் காவடி எடுக்கும் வழக்கம் நிலவுகிறது பூக்கள், வெட்டிவேர், பட்டுத்துணி, மயிலிறகு போன்றவற்றினால்; காவடிகள் அழகூட்டப்படுகின்றன. தற்காலத்துக் காவடிகள் பல கூடிய

அழகுணர்ச்சியுடன் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனாலும் இதன் அடிப்படையான பகுதி ஒரு தடியே. இத் தடியின் இரு முனைகளையும் இணைக்கும் வகையில் மரத்தாலும் மெல்லிய பிரம்புகளினாலும் ஆன ஒரு வளைவான அமைப்பு இருக்கும்; இதன் மேல் அழகான குஞ்சங்களுடன் கூடிய பட்டுத்துணி போர்த்தப் பட்டிருக்கும் நான்கு மூலைகளிலும் ஏராளமான மயில் இறகுகளைச் சேர்த்துக் கட்டி அழகூட்டியிருப்பர், வளைவுப் பகுதியின் உச்சியிலும் உயரமான கூம்பு வடிவான அலங்காரக் கூறு அமைந்திருக்கும். எனினும் காவடிகள் வேறுபட்ட அலங்காரங்களுடனும் அமைந்திருப்பது உண்டு. பொதுவான காவடி ஏறத்தாழ 3 அடி அகலம் உள்ளதாக இருக்கும். தோளில் வைக்கும் போது இரண்டு பக்கங்களிலும் சற்றுக் கூடுதலாக இருக்கும்படி இது அமையும். இது 5 கிலோ தொடக்கம் 7 கிலோ வரை நிறை கொண்டதாக இருக்கும். ஆனால், சிறுவர்களும் காவடி எடுப்பது உண்டு ஆகையால் அவர்களுக்காக நிறை குறைவான சிறிய காவடிகளும் உருவாக்கப்படுகின்றன.

காவடி எடுப்பதற்கான நோக்கம்

முருகனை நினைத்து வேண்டுவோர் தம் காரியம் கைகூடும் பொருட்டு முருகனுக்கு காவடி எடுப்பதாக மனதில் வேண்டிக் கொள்வர். சிலர் தாங்கள் செய்த பாவங்களால் கோபமடைந்துள்ள தெய்வங்களை சாந்தப்படுத்துவதற்காகவும் எதிர்கால வாழ்கை இன்பமாக இருப்பதற்காகவும் குழந்தை இல்லாத பெண்ணுக்கு குழந்தை பேறு ஏற்படுவதற்காகவும் மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் உறவினர் பிழைத்து எழுதவற்காகவும், என்று கருதி நேர்த்திக் கடனை செலுத்தும் வகையில் காவடி எடுப்பர்.

காவடி எடுப்போர் முறைப்படி விரதமிருந்து காவி அணிந்து காவடி எடுப்பர். ஆண்களை போலவே பெண்களும் காவடி எடுப்பதுண்டு. சிறுவர்கள் கூட காவடி எடுத்துச் செல்லும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. காவடி எடுத்து செல்வோர் எப்பொழுதும்; தம் ஊரில் இருந்து முருகன் கோயில் வரையில் காவடியைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு கால் நடையாகவே முருகன் மீது பாடல் பாடிய வண்ணம் செல்வர் கோயிலுக்குச் சென்று தம் நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்திய

பின்னரும் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லும் போதும் கால்நடையாச் செல்லுதல் வேண்டும். இது நடைமுறை வழக்காக இருந்து வருகிறது.

காவடி நடன நேர்த்தி உணவில் நிறைவடையும், காவடி நேர்த்தி முடிவடையும் போது 'காவடியிறக்கம்' என்ற சடங்கு இடம்பெறும். 'தாளம் தீர்த்தல்' என்ற ஒலிக் கோவையுடன் காவடியிறக்கல் நிகழும். காவடியிறக்கும் பொழுது மீண்டும் காவடி எடுப்பதற்கான கட்டளையும் தொடர்ச்சியும் மேற்கொள்ளப்படும். நடனம் என்பது வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து செல்லும் பாங்கினை இந்தச் சடங்கு உணர்த்தும். அதனைத் தொடர்ந்து உணவுபரிமாறல் நிகழும். இதுவும் பூர்விகமான பண்பாட்டுக் கோலங்களின் மீதியைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

காவடி எடுத்தல்

வழிபாட்டுத் தொடர்பான காவடி எடுத்தலில், குறிப்பாக நேர்த்தி வைத்துக் காவடி எடுத்தலில் தங்களை வருத்திக் கொள்ளும் நடைமுறைகளைக் காண முடியும். சிலர் ஏறத்தாழ ஆறு அங்குல நீளம் கொண்ட வெள்ளி வேல்களை ஒரு கன்னத்திலிருந்து மறு கன்னத்தினூடாக வரும்படி குத்திக் கொண்டும் இன்னொரு சிறிய வேலை நாக்கினூடாகக் குத்தியபடியும் காவடி எடுப்பர் இது "அலகு குத்துதல்" எனப்படும் தவிரத் தூண்டில் போல் வளைத்த வெள்ளி ஊசிகள் பலவற்றை முதுகில் வரிசையாகக் குத்தி அந்த ஊசிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கயிறுகளை இன்னொருவர் பிடித்து இழுத்துபடி இருக்கக் காவடி ஆடுவர். இது "செடில் குத்துதல்" எனப் படுகின்றது.

இது தவிர உடலின் பல்வேறு பகுதிகளில் வளைந்த வெள்ளி ஊசிகளைக் குத்தி அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட கயிறுகளில் மூலம் காவடி எடுப்பவரை, சில்லுகள் பொருத்தப்பட்ட வண்டிகளில் கட்டப்பட்ட உயர்ந்த அமைப்புக்களிலிருந்து தொங்கவிட்டபடி ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்வர். காவடி எடுப்பவர் முகம் கீழிருக்கும்படி படுக்கை நிலையில் தொங்கினால் அது "பறவைக் காவடி" எனப்படும். இருக்கும் நிலையில் தொங்குவது "தூக்குக் காவடி" ஆகும். பறவைக் காவடியிலும் தூக்குக் காவடியிலும் காவடி எடுப்பவர் சுமையைத் தோளில் சுமப்ப

தில்லை. ஆனால் அவரே காவுதடியில் சுமை போல சுமக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

காவடி ஆட்டத்துக்கான இசை

காவடியாட்டத்துக்கான பின்னணி இசைக் கருவிகளாக நாதசுரமும், தவிலும் விளங்குகின்றன. நாதசுரத்தில் காவடிச் சிந்து இசையை வாசிக்கக் காவடியாட்டம் ஆடுவது மரபு, தற்காலத்திலும் ஆடுவதற்கு ஏற்றதாக அமையக் கூடிய சினிமாப்பாடல்களையும் நாதசுரத்தில் வாசிப்பதைக் காணமுடிகிறது.

முருகன் பற்றி இன்று ஆடப்படும் நாட்டுப் புற நடனம் காவடிச் சிந்தாகும். சிந்து என்பது இசைப்பாட்டு. இதன் பாடல் வகை இசையுடன் கலந்து பாடுவதற்குத் தக்க முறையில் அமைந்தது. பல்லவி, அனுபல்லவி, மூன்று கண்ணிகள் அடங்கிய சரணம் ஆக ஐந்து உறுப்புக்களைக் கொண்டு சிந்துப் பாடல்களாக அமைந்திருக்கும். காவடிச் சிந்துவை முதன் முதலில் பாடியவர் அண்ணமலை ரெட்டியார். இவரது காலம் 1861-1891 வரையிலானது.

நீண்ட தூரத்தில் உள்ள முருகன் கோயிலுக்குக் காவடி எடுத்துப் போவோர் அலுப்புத் தட்டாமல் இருக்க முருகன் பெருமை கூறும் இசைப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு போயிருக்கலாம். உடல் வலிமை உள்ளவர்கள் காவடியை தோளில் வைத்துப் போகும் போது பாடிக் கொண்டே ஆட ஆரம்பித்திருப்பார். ஆடல் என்றால் அதற்குத் தாளமும் இன்றியமையாதது. எனவே இராகமும் தாளமும் காவடிப் பாடல் களுக்குப் பொருந்தின. அண்ணாமலை ரெட்டியார் இராகமும் தாளமும் பொருந்த புதிய யாப்பு வகையையே உருவாக்கினார். அதுதான் காவடிச் சிந்து. இன்று பல நடன நிகழ்வுகளில் காவடிச் சிந்து ஆடப்படுகிறது. மேடை நிகழ்வுகளில் கையில் காவடி வைத்து ஆடுவார்கள். காவடியில்லாமல் காவடிச் சிந்துப் பாடல்களுக்கு அபிநயம் பிடித்தும் நடனம் அமைப்பார்கள். காவடி நடனம் துள்ளல் இசை போலவும் விறு விறுப்பான நடனமாகவும், பார்வையாளர்களை வெகுவாக ஈர்க்கக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும். காவடி எடுப்போர் தாளத்தோடு கூடிய இசைப் பாடலுக்கு அல்லது இசைக்கு ஏற்ப ஆடுவதை இன்று காண்கிறோம்.

தொழில்முறைக் காவடியாட்டம்

தொழில் முறைக் காவடியாட்டம் தற்போது தனி நிகழ்ச்சியாக அன்றிக் கரகாட்ட நிகழ்வின் ஒரு பகுதியாகவே இடம்பெற்று வருகிறது. இதில் ஆட்டக்காரர் மேற்சட்டை அணியாமல் முருக பக்தனைப்போல வேடம் புனைந்து ஆடுவார். தொழில்முறைக் காவடியாட்டத்தில், ஆடுபவர், சுழன்றாடுதல், வளைந்தாடுதல், குனித்தாடுதல், வில்லாடுதல், கைவிரித்து ஆடுதல், வரவேற்க ஆடுதல் என்னும் ஆறு முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஆடுவது வழக்கம் தோளின் மீது காவடியை வைத்து ஆடும் மரபு வழிக்குப் புறம்பாக தொழில் முறைக் காவடியாட்டக் கலைஞர்கள் தமது உடலின் பல்வேறு உறுப்புக்களிலும் காவடியை வைத்து ஆடுகிறார்கள், இதைவிட காவடியுடன் ஏணிமீது ஏறுதல் போன்ற சாகசச் செயல்களையும் செய்து காட்டுகிறார்கள்.

கைகளைப் பயன்படுத்தாமல் காவடியை ஒரு தோளிலிருந்து இன்னொரு தோளுக்கும், தோளிலிருந்து பின்கழுத்துப் பிடதிக்கும், பிடாகயிலிருந்து தலை-உச்சிக்கும் ஏற்றி ஆட வைத்துக் காட்டிப் பின்னர் முறையை இறங்கி ஆடச் செய்து காவடிக் கலைஞர் தம் திறமையை வெளிப்படுத்துவர் இந்த வகையில் காவடி ஒரு விளையாட்டு.

முடிவுரை

காவடியாட்டம் என்ற நாட்டுப்புறக் கலை முதலில் சமய அடிப்படையில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். சமய அடிப்படையில் தோன்றிய காவடியாட்டம் நாளடைவில் சமயப்பிடியிலிருந்து விடுபட்டு ஒரு தனிக் கலையாகவே

வளர்ந்து வருகிறது. தொழில் முறையில் கூட மதுரை ஓம் பெரியசாமி போன்றவர்கள் காவடியாட்டத்தை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்.

முருகன் மேல் பக்தியுடன் ஆடப்பட்ட காவடிச் சிந்து இன்று காவடியாட்டம் என்று மாற்றம் பெற்று நாட்டுப்புறக் கலையாக மாறி விட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

ஆகவே கிராமிய நடனங்கள் சமூக நிரலமைப்போடும் தொழில் முறைமைகளோடும் இணைந்த தோற்றப்பாடுகளாக அமைந்தன. நிலவுடமைச் சமூகக் கட்டமைப்பின் தொடர்பாடல் முறைமை, உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு முறைமை, பொழுதுபோக்கு முறைமை, கல்விக் கையளிப்பு முறைமை முதலியவற்றைக் கிராமிய நடனங்கள் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) தென் இந்தியக் கிராமிய நடனங்கள், வி. வி. சடகோபன், சாம்ராஜ் பிரசுரம், சென்னை, இந்தியா.
- 2) ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள், கலாநிதி சபா. ஜெயராசா, போஸ்கோ பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
- 3) நாட்டார் நிகழ்த்துக் கலைகள், பெருமாள். அ. கா, தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம், சென்னை, இந்தியா.
- 4) தமிழ் மண்ணின் மரபுக்கலைகள், குணசேகரன். கரு. அழ. குணசேகரன், மித்ர ஆர்ட்ஸ் அண்ட் கிரியே சன்ஸ், சென்னை, இந்தியா.

Mrs. Kalanithy Jeevakumaran
jeevakumaran5@gmail.com

கலாநிதி சேதுகாவலர் என்ற இயற்பெயரும், அனலைதீவைப் பிறப்பிடடாகவும் கொண்ட கலாநிதி ஜீவகுமாரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக மேற்கொண்டு உயர்சித்தி அடைந்தவராவார். 1986ம் ஆண்டில் இருந்து டென்மார்க்கில் வாழ்ந்து வரும் இவர் டெனிஷ் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். டென்மார்க்கில் குழந்தைகள் பராமரிப்பு கல்வியைப் பெற்று அத்துறையில் கடமைஆற்றினார். அத்துடன் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்பித்தலிலும் அவர்களுக்கு இலக்கிய ஆர்வத்தை ஊட்டும் கைங்கரியங்களிலும் ஈடுபட்ட இவர் 2011ம் ஆண்டில் டெனிஷ் மொழியில் கவிதை வடிவில் ஒரு நாவலை எழுதினார். அது தமிழில் 'இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா' என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலம், மலையாளம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவர் எழுத்தாளர் வி. ஜீவகுமாரனின் மனைவியாவார். இவர்களுக்கு இரட்டைப் பெண் குழந்தைகள் உள்ளார்கள்.

நாமும் நம் முருகனும்

திருமதி. கலாநிதி ஜீவகுமாரன்
டென்மார்க்

திராவிடக் கலாசாரமும் முருக வழிபாட்டின் தொன்மையும் ஒன்றிணைந்து காணப்படுவது கண்கூடு. ஒரு மொழியின் இலக்கியமானது அச்சமுதாயத்தின் கண்ணாடி போன்றது என்பார்கள். அவ்வாறே ஒரு சமுதாயத்தின் மதக்கோட்பாடும் வழிபாட்டு முறைகளும் அச்சமுதாயத்தின் உள நலவளர்ச்சியையும் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைகிறது.

“தெய்வவழிபாடு என்பது தனிமனிதனின் உள் மனப்போராட்டத்தின் எதிரொலி” என சிக்கன்பிராய்ட் என்ற மானிடவியலாளர் கூறுகின்றார். ஆதிகால மக்கள் தமது சக்திக்கு அற்பாற்பட்ட, தம் அறிவுக்கு எட்டாத அந்த சக்தியை கண்டு வியந்து, எஞ்சி, அதைமெச்சி, அதற்கு கௌரவம் கொடுத்து, ஒரு உறவு வைத்து அதையே பக்தியாக்கி தெய்வ வழிபாட்டை நிலைநிறுத்தி வந்தார்கள்.

முருகவழிபாட்டின் தோற்றம்:

தென் இந்தியாவில் முருகவழிபாடு முதன் முதலில் அகத்தியரினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது வழிவழியாக வந்த செய்தியாகும்.

சங்க காலத்தில் (கி.மு. 500 - கி. பி. 200) புலவர் நக்கீரனாரால் இயற்றப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படை முருக வழிபாட்டின் தொன்மையை எடுத்து இயம்புகிறது.

தருமி என்ற ஏழைப் புலவனுக்கு பொற்கிழி அளித்து மதுரையாண்டவனுள் நேருக்கு நேர் வாதம் செய்து, “நெற்றிக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே” என வாதிட்டு, அவர் பாடலில் குற்றம் கண்டு, அவர் தம் நெற்றிக்கண் வெம்மைக்கு ஆளாகி அதனின்றும் மீண்டு வர சிவபூஜை செய்தார் நக்கீரர்.

அப்பொழுது மரத்தில் இருந்து விழுந்த ஓர் இலை இரண்டாகப் பிளந்தது. ஒரு பகுதி பறவையாக மாறி வானில் மறைந்தது. மறுபகுதி மீனாகி நீரில் மறைந்தது. இதனால் சிவபூஜை

குழம்பியது. இதைச் செய்தவள் கற்கிமுகி என்ற பெண் பூதம் ஆகும். அவள் இவ்வாறு சிவ பூஜையில் இருந்து தவறிய 999 பேரை ஏற்கனவே சிறைபிடித்து வைத்திருந்தாள். ஆயிரமாவது ஆளாக நக்கீரரைப் பிடித்துச் சிறை வைத்தாள். அந்த சிறையில் இருந்த 999 பேரையும் ஆற்றுப்படுத்த நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையை பாடினார். அவர் பாடி முடிய கற்கமுகியின் குகை வெடித்துச் சிதற புலவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க முருகன் கண்முன் தோன்றினார்.

எனவேதான் முருகக்கடவுளின் அருளை பக்தர்கள் பெறவழிகாட்ட ஆற்றுப்படுத்தல். எழுதப்பட்ட நூலாக இன்று திருமுருகாற்றுப்படை விளங்குகிறது. இதுவே சங்ககாலத்தில் தோன்றிய முதல் முருகபக்தி இலக்கியம் என்ற பெருமையைப் பெறுகிறது.

இதில் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகள் பற்றிய விளக்கங்களும் ஆறுபடை வீடுகளுக்கும் உள்ள சிறப்பான தனித்தனியான தெய்வீகத் தன்மைகள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது.

அதனை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

திருப்பரங்குன்றம் - ஆனந்தமும் உற்சாக மிகுதியும்

திருச்செந்தூர் - கவலையின்மை

பழனி - யோகம் - தவநிலை

சுவாமிமலை - சுகம்அளித்தல்

திருத்தணி - இன்பம்

பழமுதிர்ச்சோலை - அற்புதம்

மேலும் சங்க இலக்கியங்களில் முருகன், முருகு, வேள், செவ்வேள் என்ற பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

முருகுமழ் முன்பொரு கடுஞ்சினம்

செருக்குப் பொருதயானை வெண்கேட்டுக் கொப்பு

(நற்றிணை 225 - 1-2)

மற்றுமொருபாடலில்:

கடவுள் ஆறினும் ஆக

மடவை மன்றவாழிய முருகே

(நற்றிணை: 24 : 10-11-)

எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முருகன் வள்ளியை மணந்ததை,

"முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளிபோல" என்று அதே நற்றிணையில் (82:4)ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முருகன் போர்த் தெய்வமான கொற்றவையின் மகன் என சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது.

முருகன் வள்ளியை மணந்து அவன் சாதாரண மக்களுடன் வாழ்ந்த செய்தியையும் கூறுகிறது. இலங்கையில் வேடுவர் முருகனை தங்கள் மைத்துனர் என அழைப்பது வழமை.

முருகனை முழுமுதற் கடவுளாக கொண்டு வணங்கும் மதம் கௌமாரம் என்ற சமயமாக அழைக்கப்படுகிறது எனப்படுகிறது. முருகு என்றால் அழகு, இளமை, மணம், தெய்வம் எனப்பல பொருள்படும்.

"கௌ" என்றால் மயில் என்று பொருள். மயில் வாகனத்தை தனதுவாகனமாகக் கொண்ட முருகனின் மதம் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. அது தன் தோகையை விரிப்பதுவும் போலவும் ஒடுக்குவது போலவும் சிருஷ்டியும், சம்சாரமும் நடக்கிறது.

சிவபெருமானின் சத்யோகம், தற்புருஷம், வாமதேவம், அகோரம், ஈசானம் என்னும் இயல்பான ஐந்து முகங்களின் அம்சமாகவும் அதோ முகம் என்னும் தீயவர்களை அழிக்க முற்படும்போது தோன்றும் ஆறாவது முகத்தில் இருந்து தோன்றும் நெருப்புப்பிழம்புகள் நெற்றிக் கண்ணின் வழியே புறப்பட்டு பரம்பொருளான முருகன் தோன்றினார் எனக்கந்தபுராணம் கூறுகிறது.

அருவமு முருவுமாகி

அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்

பிரமமாய் நின்ற

சோதிப்பிழம்பதோர் மேனியாக

கருணை கூர்முகங்கள் ஆறும்

கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டிங்கே

ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு

உதித்தான் உலகமுய்ய எனக் கூறப்படுகிறது.

இதனையே தமிழ் இலக்கணத்தில் பன்னிருகைகள் உயிர் எழுத்தாகவும், சூரியன், சந்திரன், அக்னி - இவை மூன்று கண்களாக ஒவ்வொரு முகத்திலும் என, அவனது மூவாறு 18 கண்களும் 18 மெய் எழுத்துகளாகவும் உருவகிக்கப்படுகிறது. முருக உன்ற சொல்லில் "மு" என்பது மெல்லினம். "ரு" என்பது இடையினம். "கு" என்பது வல்லினம். வோலாயுதம் ஆயத எழுத்தை உருவகிக்கிறது. இவ்வாறு தமிழ்க் கடவுளான முருகன் தமிழ் எழுத்துகளுக்குள்ளே நிறைந்து நிற்கின்றார்.

கந்தசஷ்டி

திதிகளில் கந்தசஷ்டித் திதி முருகனுக்கு உகந்தது. சஷ்டித் திதிக்குரிய தேவி சஷ்டித்தேவி தெய்வயானை அம்மையாவார். சூரசம்காரம் முடிந்ததும் தெய்வயானையை முருகன் மணம் புரிவது நிகழ்கிறது. சஷ்டியில் விரதம் இருப்பதால் அகப்பையில் (கருப்பையிலு) கருவரும் என்ற சொல் வழக்கு சஷ்டிவிரதமகிமையை உணர்த்தும். (இதுவே பின்னாலில் சட்டியில் இருந்தால் தான் அகப்பையில் வரும் என திரிந்தது)

ஐப்பசி அமாவாசைக்கு பின்னால் வரும் ஆறு தினங்கள் கந்தசஷ்டி எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. அத்தினங்களில் அவர் சூரசம்காரம் செய்வார்.

முருகனின் சூரசம்காரத்தில் தாயிடம் வேல் பெற்றதலமான சிக்கலில், வேல் பூஜைக்குப்பின் முருகன்வேல் நெடும் கன்னியம்மையிடம் இருந்து வேல் வாங்கும் பொழுது முருகனின் முகத்தில் முத்துமுத்தாக வியர்வைத்துளிகள் துளிர்ப்பது இப்பவும் காணக்கூடிய ஒரு அதிசயமாகும்.

வேல்

வேல் என்பது முருகனின் ஞானசக்தி. ஞானமாகிய அறிவுக்கு அவன் வேல் குறியீடாகும். அறிவுக்கு மூன்று பண்புகள் உண்டு.

1. ஆழம் (அதனது உயரம்)

2. அகலம் (முன், நடு, பின்பகுதி)
3. கூர்மை (நுனிப்பாகம்)

இவை அனைத்தும் வேலின் அடிப்படைத் தகுதிகள் ஆகும். வேலின் கீழ்ப்பகுதி (கால்பகுதி) அகலகமாகவும் மேல்பகுதி (தலைப்பகுதி) கூர்மையாகவும் இருக்கும்.

இந்த ஞானத்தைத் தான் மாணிக்கவாசகர்,

வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற
நுண்ணியனே

என்றார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வேல்கோட்டம் என்ற இடம் முருகனை வேலாக வழங்கிய வழிபாட்டு முறையை எமக்கு காட்டுகிறது.

இங்கு நாம் வேல் என்பதை சாதாரணமாக ஆயுதம் எனக்கொள்ளாது வேல் என்பதை அறிவு, ஞானம் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

வெற்றி வேல் என்பதிலும், ஞானவேல் என்பதிலும் ஞானமே அறிவு. அறிவே வெற்றி என்பதே முருகவழிபாடு என நமக்கு கூறுகிறது.

வேலின் தத்துவமும் முருகக்கடவுளுக்கு ஏன் இரண்டு மனைவியர் என்பதற்கான விளக்கமும்

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது தமிழர் பண்பாடு.

'தமிழ் கடவுள் முருகன் என்கிறாய் ஆனால் அந்ததமிழ்கடவுளுக்கு மட்டும் ஏன் இரண்டு மனைவியர் உள்ளனர். கடவுள் ஏன் தமிழ் பண்பாட்டினை காப்பாற்றவில்லை' அதிகம் பேர் கேட்பதுண்டு.

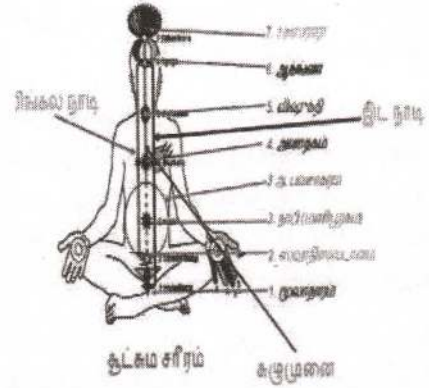
முருகனைப் பற்றியும் அவர் தம் மனைவியர் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள மாணுடராகிய நமக்கு இன்னும் ஞானம் போதாது.

அதை தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்பு நாம் சுழுமுனை என்றால் என்ன என்பதினை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மகான் பூரீமத் சத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகள் தன் கந்த குரு கவசத்தில் சொல்வதினை பாருங்கள்.

நடுனெற்றித் தானத்து நானுனை தியானிப்பேன்
பிரம்ம மந்திரத்தை போதித்து வந்திடுவாய்.

சுழுமுனை மார்க்கமாய் ஜோதியைக் காட்டிடுவாய்
சிவயோகி யாகனைச் செய்திடும் குருநாதா

சுழுமுனை என்பது மானுட உடலில் உள்ள ஒருமையநரம்பு. நமது உடலில் இரண்டிரண்டு ஜோடிகளாக உள்ள உறுப்புகள் எவை எவை எனப்பார்த்தால் அவை புருவம், கண்கள், மூக்கின் நாசிகள், உதடுகள், மாற்பகம், கைகள், சிறுநீரகம் மற்றும் கால்கள் எனச் சொல்லலாம் இவை உடலின் இடது புறமாகவும் வலதுபுறமாகவும் ஒரு மையத்தினைச் சுற்றிபின்னிப் பிணைந்து உள்ளன. அந்த மையமே சுழுமுனை என்பது ஆகும்.

இன்னும் விரிவாக சொல்லப் போனால் நமது உடலில் இரண்டு இரண்டு ஜோடிகளாக இல்லாமல் ஒன்று மட்டும் உள்ள உறுப்புகள் எவை எனப் பார்த்தால் அவை எல்லாம் நமது உடலின் மத்தியிலேயே அமைகின்றன. இவற்றுள் தலையிலிருந்து ஆரம்பித்து பார்த்தால் மத்தியில் உள்ள ஒற்றை உறுப்புகள்.

1. நெற்றி (பிரம்மந்திரா)
2. தொண்டைக்குழி (ஆங்கு)
3. மார்புக்குழி (விசுத்தி)
4. தொப்புக்குழி (மனிப்புரம்)
5. ஆண்ஃபெண்குறி (சுவாதீஸ்டன்)
6. மலக்குழி (மூலாதாரம்)

இந்த ஆறு குழிகளையும் ஒரு நேர்கோட்டால் இனத்தால் வரும் மையக் கோடே சுழுமுனை என்பதாகும். இந்த சுழுமுனை புருவ முடிச்சிலிருந்து தலையில் விரிந்து பின் குவிந்து ஒடுங்குகிறது இந்த தலைப் பரப்பினை பெரியோர்கள் சாஹஸ்ரா எனவும் அர்ஸ் எனவும் அழைப்பர். மருத்துவர்களின் லோகோவான

கீழுள்ள படத்தினைப் பார்த்தால் இது எளிதாக புரியும்.

முருகன் கையிலுள்ள வேலும் இந்த சுழுமுனை குறியீடே. வேலின் குவிந்த பரப்பு நமது நெற்றியையும் வேலின் கீழுள்ள தண்டானது மற்ற 6 குழிகளை இணைக்கும் சுழுமுனை கோடாகவும் உள்ளது.

மருத்துவர்களின் லோகோவில் இடது புறமாகவும் வலதுபுறமாகவும் சுழுமுனையைப் பின்னிப் பிணைந்து செல்பவை நமது அவயங்கள். வலதுபுறம் இருப்பது பிங்கலை இடதுபுறம் இருப்பது இல்லை.

இதைத்தான் கந்த குரு கவசத்தில் பூமீமத் சத்குரு சாந்தானந்த சுவாமிகள் சொல்லுகிறார்

*இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலேன் நான்
இந்திரியம் அடக்கி இருந்தும் அறிகிலேன் நான்*

எனவே இடது புறமும் வலதுபுறமும் உள்ள அவயங்களை இயக்கி இயங்கச் செய்வது இந்த சுழுமுனையே. சுழுமுனை தத்துவத்தினை அறிந்து கொண்டால் எல்லாம்வல்ல இறைவனையும் அறிந்திடலாம். குண்டலினி சக்தி எனச் சொல்லப் படுவதும் இந்த சுழுமுனை முடிச்சான நெற்றிப் பரப்பேதான்.

ஒவ்வொரு மனிதர்களுள்ளும் இறைவன் உறைகிறான். காண்பன யாவற்றிலும் இறைவன் உள்ளான்.

இதையே கந்த குரு கவசத்தில் இப்படி சொல்லுகிறார் சதானந்த சுவாமிகள்

*உள்ளொளியாய் இருந்து உன்னில் அவனாக்கிடுவான்
தன்னில் உனைக்காட்டி உன்னில் தனைக்காட்டி
எங்கும் தனைக் காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவான்*

ஒவ்வொரு உயிரிலும் உள்ள சுழுமுனையே முருகன். இடகலை பிங்கலை என இடப்புறமும்

வலப்புறமும் உள்ள அவயங்களே வள்ளி தெய்வானை.

ஆகமனைவியர் என்பது ஒரு குறியீடே. ஆனால் மையத்தில் உள்ள சுழுமுனையை தியானத்தின் வாயிலாக அறிந்து கொண்டால் இந்த மனைவியர் பற்றிய குறியீடாகிய ஞானத்தினையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த தத்துவத்தின்படி நமது உடலில் சுழுமுனை வேலாகவும் இடகலை, பிங்கலை வள்ளி, தெய்வானையாகவும் முருகன் எம்முடலில் குடிகொண்டுள்ளான். இதனால்தான் முருக பக்தர்கள் ஒருவரை ஒருவர் "முருகா" என அழைப்பது தமிழ்நாட்டில் வழக்கில் உள்ளது. ஐயப்பக்தர்கள் "சுவாமியே" என ஒருவரை ஒருவர் அழைப்பது போல முருக பக்தர்களும் இவ்வாறு "முருகா" என அழைக்கின்றார்கள்.

முருகனை எங்கும் தேடவேண்டியதில்லை. அவன் நம்முள் தான் குடிகொண்டுள்ளான்.

சூரசம்காரம்

நாம் தனிப்பட்ட உடலில் வெவ்வேறு தரப்பட்ட ஆன்மாக்களாக வாழ்ந்து வந்தாலும் நாம் அனைவரும் அந்தப் பரமப் பிரமத்தில் இருந்து பிரிந்து வந்த உறவுகளே ஆவர்.

முருகன் சூரனை அழித்தான் என்றே நாம் எல்லோரும் நாம் நினைக்கின்றோம். அது தவறு. அவன் சூரனை அழிக்கவில்லை. மாறாக சூரனை சேவலாகவும் மயிலாகவும் மாற்றி தன்னுடனேயே அணைத்து வைத்திருக்கின்றான் என்பதே உண்மை.

சூரபத்மனை நாம் எங்கும் தேடிச் செல்லத் தேவையில்லை. நம்முள் உள்ள "நான் என்ற அகங்காரமே" சூரன் ஆகும். அந்த "நானை" அழிப்பதே கந்தசஷ்டியின் நோக்கமாகும்.

சூரபத்மனை சேவலாகவும் மயிலாகவும் இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வது போலவே நமது ஆணவத்தை நாம் அழிக்கும்பொழுது நாம் இறைவனுள் ஒன்றாகின்றோம்.

திருத்தணி கையில் கந்தசஷ்டி விழாவில் பூச்சொரிதல் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

நம்மனமும் புத்தியும் அமைதி பெற்றுப் பூப்போல இருக்க கந்தனுக்கு பூச்சொரிகின்றோம்.

காவடி

காவடி எடுப்பது முருக வழிபாட்டின் மிக முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.

முற்காலத்தில் சுமைகாவுபவர்கள் சுமை குறைவாக இலகுவாக ஒரு தடியின் இருபுறமும் சுமைகட்டி செல்வார்கள் காவுதடி என்பது பின்பு காவடி என்று சொல்லப்பட்டது.

யாத்திரைக்கு செல்லும் யாத்திரிகர்கள் மலை ஏறுவது உண்டு. இதில் ஒரு பக்கம் யாத்திரைக்குரிய தமது பொருட்களையும் மறுபக்கம் கடவுளுக்குரிய காணிக்கைகளையும் எடுத்துச் செல்வது உண்டு.

வாழ்வில் இன்பதுன்பங்களை சமனாக பாவிக்க வேண்டும் என்பது இதன் இரகசியம்.

தமிழில் "கா" என்று சொல்லுக்கு "காப்பாற்று" என்று பொருள் உண்டு. இதனையே காவடி எடுத்து "காப்பாற்று" என்று அவனை நாடி காவடி ஏந்தி வருகின்றார்கள்.

அகத்தியர் தன் சீடர்களில் ஒருவரான இடும்பனை அழைத்து, கயிலைமலை சென்று அங்குள்ள சிவகிரி, சக்திகிரி என்ற சிகரங்களைக் கொண்டு வரும்படி கூறினார்.

இடும்பனும் கயிலை சென்று இருமலைகளையும் இருபுறமும் தொங்கவிட்டு காவடி போல எடுத்து வந்தான். வரும் வழியில் இடும்பன் வழிதெரியாது திகைக்கவே முருகன் குதிரை மேல் செல்லும் அரசன் போலத் தோன்றி இடும்பனை ஆவினின் குடிக்கு அழைத்துச் சென்று ஓய்வெடுக்க வைக்கின்றான்.

இடும்பன் ஓய்வெடுத்துப் புறப்படும் பொழுது சிவகிரிமலையில் முருகன் கோவணாண்டியாக நின்று அது தன் மலை என வாதாடுகிறான். போட்டியின் இறுதியில் இடும்பன் சரிந்து விழுந்து விடுகிறான். இறுதியில் அகத்தியரும் இடும்பனின் மனைவியும் வந்து முருகனை வணங்க முருகன் இடும்பனை தனது காவல் தெய்வமாக நிமித்து விடுகிறார். மேலும் இடும்பன் போல் காவடி எடுத்து தனக்கு காணிக்கை செய்யுமாறும் அவ்வாறு வரும்போது பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிப்பதாக வாக்களிக்கின்றார்.

அன்று முதல் முருகனுக்கு காவடி எடுப்பது வழக்கமாகிவிட்டது.

உபாசனை

இந்து சமயவழிபாட்டில் உபாசனை என்பது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு தத்துவமாக உள்ளது.

நாம் எதனை உபாசிக்கின்றோம்... எதை விரும்புகின்றோம்... எதை நாடுகிறோம்... எதை சதா சிந்திக்கின்றோம்... அதுவாகவே ஆகிவிடுவோம் என்பது உலக நியதி. இதனையே நவீன உலகில் "Positive thinking" என்பார்கள்.

அமெரிக்காவில் Louise . L. Hay என்ற பெண்மணி தனக்கு புற்றுநோய் உண்டாக, அதை எதிர்த்து தனக்கு அப்படி ஒரு நோய் இல்லை... இல்லை... இல்லை என தன் எண்ணங்களின் சக்தியால் அதை மாற்றியுள்ளார்.

அவரது கருத்துப்படி மனிதர்களாகிய நாம் மனதில் ஒரு நாளைக்கு 60,000 சிந்தனைகளை படிய விட்டபடி உள்ளோம். இந்த 60,000 எண்ணங்களும் தீய சத்தியுடையதானால் அவை நம் நரம்புமண்டலத்தை தாக்கி நமது உடம்பை நஞ்சாக்கி நம்மை நோயாளி ஆக்குகின்றன.

அதே 60000 எண்ணங்களும் நம்பிக்கையான நல்ல எண்ணங்களாக இருக்குமானால் இவை உடலில் உள்ள நரம்புமண்டலத்தில் இரசாயன மாற்றங்களை கொண்டு வந்து நமக்கு ஆரோக்கியம் அளிக்கிறது.

மேலும் இந்த சிந்தனையை நம் முருக வழிபாட்டில் இணைத்துப் பார்க்கும்பொழுது நமக்கு ஒரு உண்மை புரியும்.

முருகன் நமக்கு நல்ல ஒரு முன்மாதிரியான தோற்ற வழிகாட்டி (role model). அவனைப் போல் அழகாக, அன்பாக, அறிவாக, வீரமாக நாம் வாழ விரும்புகின்றோம். சதா அவன் சிந்தனையில் இருக்கும்பொழுது அவனாகவே நாம் மாறுகின்றோம்.

அவனது ஆறுமுகங்களும் நமது ஆறு சக்கரங்களையும் சுற்ற வைத்து நமது உடலையே நல்லநிலையில் வைத்திருக்க உதவுகிறன.

அவன் காலடியை நினைக்கும்பொழுது பிரமன் எழுதிய விதி அழிந்து போகிறது.

விதி என்பது அழிக்க முடியாத ஒன்று. ஆனால் ஆன்ம குணமுள்ளவர்கள், முருக பக்தி கொண்ட பக்தர்களை விதி எதுவும் செய்ய முடியாது.

முருக ஆலயங்களின் தெய்வீக சக்தியானது தீயசக்திகளை முருக பக்தர்களை நெருங்கவிடாது.

காரணம் நான் மனிதன் அல்ல!

நான் ஆத்மா!!

அது இறைவனுக்குச் சொந்தமான ஆத்மா என்ற ஆத்ம உணர்வு நம்முள் உண்டாகிறது!!!

முருக அன்பு என்னும் ஆத்ம உணர்வில் இருக்கும் பொழுது விதி எதுவும் செய்யாது.

இதனையே அருணகிரிநாதர் கந்தலரங் காரத்தில்,

நாளென் செய்யும்

வினைதானென் செய்யும்

எனைநாடி வந்தகோளென் செய்யும்

கொடுங்கூற்றென் செய்யும்

குமரேசரிரு தாளும்

சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும்

சண்முகமும் தோளும் கடம்பும்

எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றினே

என அழகாகக் கூறுகின்றார்.

வள்ளி, தெய்வானை சமேத முருகன் நமக்கு இகபரசகங்களை அளிப்பவனாக இருக்கின்றான். வள்ளி இச்சாசக்தியாகவும், தெய்வானை கிரியா சக்தியாகவும், முருகன் ஞானசக்தியாகவும் எமக்கு அருள்பாலிக்கின்றனர்.

இச்சாசக்தி என்பது விருப்பம் அல்லது ஆசை என்பதைக் குறிக்கும். கிரியாசக்தி என்பது அந்த ஆசைகளை செயல்பட வைக்கும் சக்தியாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஞானசக்தி என்பது இவற்றை எல்லாம் இயக்கும் ஞான புத்தியாக செயல்படுகிறது.

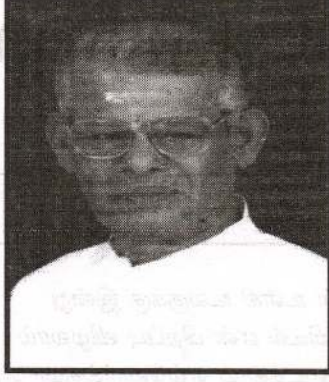
சரவணபவ என்னும் மந்திரம் இகபரசகத்தை நமக்குத் தருகிறது.

இதில் மேல்நோக்கிய சக்தி மோட்சத்தையும் ஆன்மீக வழிபாட்டின் மேன்மையான வளர்ச்சியையும் குறிக்கும்.

கீழ்நோக்கிய சக்தி இம்மையில் இப்பூமியில் வாழும் வாழ்க்கையில் உள்ள மலர்ச்சியையும் குறிக்கும். இவை இரண்டையும் அடைய எமக்கு ஞான சக்தியான ஞானவேலின் துணை அவசியமாகிறது.

வாழ்க முருகன் நாமம்!

வாழ்க முருகன் தொண்டு!!

Mr. Thangkamayl Arumugam

thangkamayl2014@gmail.com

வல்லிபுரம் ஆறுமுகம் தங்கமயில் தந்தை தாய்க்கு 13 வருடத்தின் பின் முருகனின் நேர்த்தியால் 1944 ம் ஆண்டு பிறந்த ஒரே பிள்ளை. இவரின் பெற்றோர் சூட்டிய நாமம் தங்கமயில். பண்டிதர் க.வீ (க.வீரகத்தியார்) அவர்களால் வழங்கப்பட்ட நாமம் ஆதங்கன். இவருடைய தற்போதைய புனைப்பெயர் திவ்வியாதங்கன். இவர் ஒரு உத்தரவுபெற்ற நில அளவையாளர் அத்துடன் சித்தாந்த பண்டிதர், சைவப்புலவர், பண்டிதர், B.A (Fine Arts), M.A சைவ சித்தாந்தம் Dip in Civil Engineering, Dip Psychology, Dip in Human Resource Development, Quantity surveyor போன்ற தகைமைகளை உடையவர். இவர் ஒரு சொற்பொழிவாளரும் கூட. யோகர் சுவாமிகள், ரமண மகரிஷி, காகபுசண்டர், வடிவேலு சுவாமிகள் மற்றும் சிந்தானைக்குட்டி சுவாமிகளின் சீடர் சுந்தரம் சுவாமிகள் போன்றோரின் தீட்சைகளுக்கு உள்ளானவர், மொத்தத்தில் இவர் ஒரு திருத்தொண்டர்.

பக்தி நெறியின் சித்தர் நெறியில், தத்துவங்களில் முருகப்பெருமான்

வ.ஆ.தங்கமயில், வடமராட்சி, யாழ்ப்பாணம்

அறிமுகம்

ஒரு திரு முருகன் வந்து ஆங்கு
உதித்தனன் உலகம் உய்ய எனின்
திருமால் மருகன் முருகன் இங்கு
தரணி காக்கும் தனிப்பெரும் முதல்
சரியை கிரியை யோகம் ஞான
சதுர் பாகத்து யோகம் ஆவது
திரிந்து பக்தி யோக நெறியும்அ
தித கத யோக நெறியுமாம்.

சித்தம் சிவன்பால் சென்று
சிந்தை தெளிந்து சண்முக
சித்தர் சிதம்பர ரகஸ்யம் தெரியச்
சிந்தை லது வேண்டும் சிவ சிவ
ஏகாந்த பரவெளியில் ஏற்றிடும் முகமொன்று
எத்தேசத் தெவ்வரங்கும் ஏற்புடைய முகமொன்று
தேகாதி பிணி போக்கித் தேற்றிடும் முகமொன்று
தெய்வ நிலை தேக்கும் தேஜோ மயமுகமொன்று
பூதாதி ஐம்புல திரிகரண முக்குணம்
பூத்துக் கனிந்த சாத்துவிக முகமொன்று
பாதாதி கேசம் பழனி முருகனாய்
பாசாணமாலாக்கும் போகர் முகமொன்று

வேதாகமம் கண்டும் காணாத மெய்
ஆதங்கமான சித்தர் நெறியொன்று
ஆதிதொட்டின்றும் அறிந்தும் அறியாது
ஆத்மார்த்த அந்தரங்க மருகன்பால்
கோதில் குறமகனும் கொய்யாப்பழ யானை
கோல மயிலழகும் கூவும் குக்குடமும்
ஆதிசிவசக்தி ஆழ்ந்தகன்ற கூர்வேலும்
ஆராதிக்க அவர்முன் தோன்றிடுமே

இத்தகைய தத்துவ இகபர வாழ்வுதரும்
ஈராறு கரத்தையன் ஐங்கரன் தம்பி
புத்திக்குப் புனித ஓளவையின் புதுமையன்
பத்திநெறி சித்தர்நெறித் தத்துவபரிமாண
சித்தத்துள் சிவகுரு சிரித்து வேல்தாங்கி
சுத்த சைதன்ய சுகிர்ப்புள் சுழிவல
சக்திகளான இச்சா கிரியா ஞான
சதுர்வேத ஞானப் பழமுதர் சோலையனே

உனை நான் உள்கி உலகுக்கு இன்று
உணர்த்தாவிடில் என் பிறப்பு விழலாம்
எனை நீ படைத்தாய் எல்லோர்க்குமா தங்க
எழில் மொழி தமிழ்வழி உனை வழுத்தவே!

நூல்:

1. ஒற்றை மருப்பன் ஓமிரு கர்ணன்
பற்றை ஒழிப்பன் பாலக ணேசன்
எற்றைக்கும்மிடர் எரிப்பான் முருகன்
வற்றா அநுபூ தியாக்க க்காப்பே
2. பழமே காலாய் பழமுதிர் சோலைக்
கிழவோன் ஆனவன் கிழவியின் சுட்டஅப்
பழத்தால் தெளிந்தும் பட்டசுட் டறிவின்
வழத்தில் மகிழுமெம் வடிவேற் கரசன்
3. கரமே கூப்பிக் காலும் வலமே
வரவே நெஞ்சம் வேலன் புகழ்பா
தரவே வாயும் தலையும் வாழ்த்த
சிரமேல் முருகன் சிற்றடி வைப்பான்
4. முருகன் மாலின் மருகன் அழகின்
முருகன் வேலின் முதல்வன் ஓளவைத்
திருவன் சூலன் நுதலின் பொறியன்
அறுவன் சேர்வின் பிழம்பன் குமரன்
5. குமரன் பிரமன் குழப்பம் தெளிய
அமரர் சிறையில் அடைத்த பிணக்கால்
குமரன் சிவனின் குருவும் ஆகியே
அமரர் இடரை அழித்தான் முருகன்
6. முருகன் குரபத் மர்உட லையிரு
உருவாய் பெயர்த்து கூவுசே வல்மயில்
திருவாம் பேற்றை திருவருள் செய்த எம்
குருவைப் போற்றி குறைகள் தீர்ப்போம்
7. கல்லாக் கருதாக் கசுடன் நெஞ்சக்
கல்லை கனியவைக் கும்கும ரந்தாழ்
எல்லா நலமும் எமக்குத் தரவுல
கெல்லாம் தளிர்க்கும் கவலை விடுவாய்
8. பொல்லா வினையும் பொய்கள வெழுக்க
மெல்லாம் வரண்டிட இகபர ராட்சிய
மெல்லாம்திரண்டிவ் வேகாந் தசுகமே
யெல்லாம்தந்தருள்அறுமா முகனே

9. அறுமா முகனே அதிசூ ரபதுமர்
அறுத்திருகூறாய் ஆடும் மயிலும்
அறுதியிட்டோலம திகாலை கூவுசே
வலுறுதி யாயாட் கொள்வன் எமையே
10. பெண்டிர் பிள்ளை பொருள்பண் டமெனும்
கொண்டிடு மாசை கோடிமண்பொன்னும்
மொண்டிடு கள்கா மமெலாமழிந்து
பண்டுவினையறப் பாலா அருளே
11. முருகே உனக்கு முதலுமீ றுமதனால்
உருகா யுளத்தா லுலகர்க் குதவிமால்
மருகா னவனை மனதா லுடலால்
லுருகும் சொல்லா விறுதிவ ரைசெய்
12. ஆத்மா அத்துவி தமான துண்மை
ஆத்மா விளக்கம் அறிந்தில மாதலால்
காத்தாண் டுகொள்ளும் கந்தன் கழலை
யாத்தாண் டருபூ தியவேற் றிவாழ்
13. பரமாத் மஐக்கியம் பரமர கசியம் -
பரமாத் மதெளிவு பரமஅ திசயம்
பரமாத் மஆத்ம பரிபா ஷையாம்
பரமர கசியப் பதிபசு இறையுயிர்
14. தடத்தம் சொரூபம் தகடுதத் தாளம்
இடத்துக் கிடமாய் இருமொழி பேசும்
மடத்தில் சுழகுதான் குல்லமாம் வயலில்
தடத்தப் பசுவே சொரூபான் மாவாம்
15. தடத்த சொரூப தகடுதத் தாளம்
இடத்துக் கிடமாய் இருமொழி பேசும்
மடத்தில் சுழகோ முறமாம் வயலில்
தடத்தப் பதியே சொரூபஇறைவன்
*பரவாத்மா
16. பல்துறை மேன்மை பல்நூல் ஆக்கம்
பல்வகை யோகம் பல்கலைத்தேட்டம்
பல்வகை போகம் பல்வகை இன்பமாய்
எல்லை யில்பிற வியெய்திடுமஃதேன்?
17. இன்பம் வேண்டும் இப்பவும் வேண்டும்
என்பை உருக்கும் ஏற்றமும் வேண்டும்
அன்பை உளமது ஆண்டிட வேண்டும்
இன்பம் பேரின் பமாகிட வேண்டும்
18. துன்பம் வேண்டும் துயரமும் வேண்டும்
அன்பைப் பெருக்கும் ஆந்துணை வேண்டும்
அன்பே இறையாம் ஆந்துணையாக்கிட
அன்புள் அன்பால் அன்பாய் அணையவை
19. இறைவா இனியும் இரங்கா திருந்தால்
குறைவாய்க் குறித்துக் குவலயம் கூவும்
மறைவாய் மறுத்து மறைந்து மாய்க்கும்
முறையர் முதலே முன்வா! முனிவாய்!
20. முருகா வள்ளியின் முன்பின் சென்றாய்
முருகா தங்கனும் முன்பின் வந்தான்
வருவாய் என்றதும் வந்ததோ யானை
முருகா வுனக்கெனைக் காவா விடிந்பழி
21. மாம்பழம் வேண்டிட மயில்மேல் பறந்தாய்
சாம்பலம்* வேண்டினான் மயிலாய் பறக்கிறேன்
நாப்பழம்* வேண்டினான் வையை வருத்தினாய்
காய்ப்பழம்* வேண்டிலோம்; கருதியெனைக்கா
- * சாம்பலம்- இறப்புப்பலம்/சாகும் பலம்
*நாப்பழம் - நாவல் பழம்
*காய்ப்பழம் - காயும் பழமும் (கிளித்தட்டு விளையாட்டில்)
22. நரைதிரை மூப்புடன் நலக்குறை யாச்சுதே
வரைதிரை யில்லா வளக்குறை யாச்சுதே
நிரைநிர லில்லா நிலமையு மாச்சுதே
துரைமுரு கையா துணையெனைத் தாங்குக
23. மறதியும் மயக்கமும் மதிகெடு மார்க்கமும்
பறதியும் பதட்டமும் பயப்படும் பாங்கினில்
உறவிலும் உலவிடும் உள்ளூர் உலகிலும்
உதவுவார் உனைவிட உளரோ உரைத்திடாய்!
24. அறுபடை வீடுடை அறுமுகத்தரசே
உறுவினைவீட்டிடும் உனதருள் வளமே
சிறுமதி வீழ்ந்திடும் சரவண பவனே
தறுதலை வீங்கிய தமிழனைத்தணித்தருள்
25. குறுநடை போடும் குறத்தியின் பங்கா
வறுமை யாமென் வதைபடு நிலையை
முறுவலித் தேயென் முறைப்பா டுகளை
பொறுமையாயறிந் துனகழல் தருவாய்
26. உரித்தார் கொல்புலி தோலுடுப் பாக்கியும்
சிரிப்பால் முப்புரம் சாய்ந்ததும் சிவனால்
சிரிப்பால் நாப்பழம் சுட்டதே உன்னால்
பிரித்திடிலென்றெஞ் சினுள்ளகும் முருகே.
27. கிழித்தவன் காட்டிய ஆழ்மன ராமனை
ஒழித்தவன் பாண்டுவின் ஆயிரம் புதல்வரை
விழிப்பேன் வாயுவின் ஆஞ்சன வீமராய்
பழிப்பிலான் மாவா யெனக்கருள் முருகா
28. உரிந்தது சேலை திரௌபதை உளறிட
விரிந்தது சேலை வியத்தனன் வீடுமார்
சரிந்ததா கற்புசா ரங்கன் சார்பால்?
புரிந்தது;நம்பிக் கைவை மருகனில்
29. நம்பிக் கைப்பூ சைசெய ஓளவை
தும்பிக் கைத்தூக் கால்கயி லைசெலும்
அம்மும் மம்ரக சியத்தால் முருகனைத்
தங்கம யிலனுடன் படுமா றாக்குமே

30. இயற்கை பொய்க்கு மியல்பு மெய்க்கும்
செயற்கை மெய்த்துச் சிறப்பும் வருமோ
புயற்கைச் சனாமியால் புவனம்கெட்டது
வியக்குமா றறுமுக மாமன் வராரோ
31. கந்தவேழைக்கதி கொடுவுல குக்கெனும்
சிந்தை கொண்டெது சார்பென ஆய்ந்துடன்
விந்தை யாகவியவிகா ரவினை
மந்தை எங்களை மேய்ப்பவ னருள்வரும்
32. ஆலய மணியின் ஓமெனு மோசை
காலையில்புள்ளின கானத் தினோசை
வேலையை தொடரும் வேகத் தினாவல்
வேலனை வணங்கி மாலையில் இசைக்கும்
33. கடலும் காற்றும் கானக் குயிலும்
இடப வரின இறையருள் குவிக்கும்
நடன மாடும் நீலம யிலும்வேல்
இடமாய் சேவல் கூவும் இசைந்து
34. பிறப்பால் முன்பு பயின்ற தவத்தால்
திறப்பார் இன்று திருமால் மருகன்
குறிப்பால் என்றும் குவித்த மனத்தால்
பறிப்பார் என்றும் பழவினை அறவே
35. நடிப்பார் உலகினில் நல்லவ ராய்ச்சிலர்
பிடிப்பார் காலினைப் பற்றுள ராய்ச்சிலர்
அடிப்பார் வயிற்றினில் ஆற்றொணா ராய்ச்சிலர்
பிடிப்பேன் முருகனைப் பித்தனாய் காவென
36. அலகில் அருளில் அரியின் மருகன்
உலகில் உகந்த உலப்பிலா ஆனந்
தலகில் சோதியன் அறுமுகத் தண்ணல்
உலகில் உதித்தனன் ஒருதிருமுருகாய்
37. சந்நிதி ஆற்றம் சரிந்த பூவர
சந்திவ் யமுருகு சான்நித் யமாகியும்
எந்நிதி யெவர்க்கும் எக்காலத்தும்
வந்திப்பார்க்கவர் வாரிவ ளங்குவர்
38. அன்னதா னக்கந் தனென்றும் ஆறுமுகன்
உன்னத மாயெவர்க் குமவந் தேத்தும்
உன்னத பக்தர் உளமுள மாகியும்
பின்னமி லாதலவர் பேறளித் தருளுவர்
39. கந்தபு ராணமும் கண்ணகை கதையும்
கந்தர் ஷஷ்டி கவசமும் கார்த்திகை
அந்தராத் மானுட் டானங் களைசிவ
தந்திர மாக அறுபத்தினான் காக்குவர்
40. அடியவர் சந்நிதி அடியவர்க் ஆகிடும்
அடியவர் அறுபத்து முன்றுநாயன்மார்
பிடிபடும் சூசன பிரிவிலா சிவாலய
அடிநாதமாகநந் தியிருந் தேத்தும்
41. அறுபத் தினான்கா விலையில் நிவேதனம்
அறுமுக னுக்கும் அடியவர்க்கடியரின்
அறுபத் துமூன்றும் அனுதின பூசை
உறும்பத் தியாளர்க் குறும்வீ டுபேறே!
42. கதிர்கா மக்கரு கணிப்போ டிங்கும்
உதிர்சொல் மறைக்கும் உடுமு டுதுணியும்
எதிர்வார்த் தையில் லாதெழில் பத்திமை
புதிர்போ லாகும் புத்துயிர் கொடுக்கும்
43. பக்திநெ றியில்பழுத்த பண்புடன் பகிரும்
சித்தியால்சித்தர் நெறியும் சிறந்திட
சித்திபுத் திகொண்டவிக் னவிநாய கன்தம்
பித்தண் டைக்கா லைத்தலை யேற்று
44. பத்தியும் சித்தமும் பக்குவர் பகர்ந்திடும்
தத்துவம் சித்தந் தப்பிழி சாராம்
தத்துவக் கலைமணி தமிழ்பாட் டியெளவை
பொத்தினாள் வாயுன் பொருட்பொதி தமிழால்
45. மாலும் மயங்கி மலையும் உருவிட
வேலும் விடவல சேவல் கொடியன்
நாலுவே தமறியா நாழ கரத்தன்
பாலும் தேனும் பாறும். தினியன்
46. நீலம யிலன்அறு நெற்றியின் கண்ணன்
கோலக் குறத்திதெய் வயானை கணவன்
காலம் கலியனைக் காலால் உதைப்பன்
ஞாலம் போற்றிடு மன்றாடியான் முருகன்
47. மானம் கெட்டேன் மதிசெட் டேன்மனத்
தானம் உற்றும் தயைதுதைந் தருள்மெய்
ஞானம் பெற்றுய் யவுன்பா தம்தரு
மோனம் இசைத்து மயக்கற அருள்தா
48. கானம் இசைக்கும் குயிலாய் காரிருள்
வானம் கண்டம யிலாய்நான் இசைவுள்
ஞானம் பெற்றுமெய் ஞானபண் டிதவுன்
வானுயர் விஸ்வரூ பவடிவைக் காட்டிடு
49. பிறப்புஅ றுமேபிறந் தபயனும் உறுமே
சிறப்புச் சண்முகன் சிற்றடி தலைமேல்
இறங்கியி ருக்கஇ னிதருள் சுரக்கப்
பறங்கிம லையின் பூசைப் பணிபலன்.
50. திருவாய்த் திரண்டவென் தெருளைப் புடமிட்
டருளுவாய்த் திரட்டிம யிலாய் பறந் தவெனைக்
குருவாய் வந்தாண் டதிருவே திருமால்
மருகே மன்னுளா டிமகனே போற்றியே!
51. பொய்வே டத்திற் குமாலை யிடுமிப்
பொய்யுல கின்முரு கன்அடி யவர்தம்
நெய்யுரு குபக்தியில் சித்தர் சிவணிய
மெய்த்தத் துவத்தினுள் துதைந்தார் துயரறும்

நூற்பயன்

அன்றுமின் நென்றும் அன்பர் உள்புறம்
குன்றின் குமரன் குடிகொள் வதுண்மை
கன்றுப யிர்காய் கனிஉள திலதொளி
யென்றும் வெழியாய் எழில்வே லருளே!

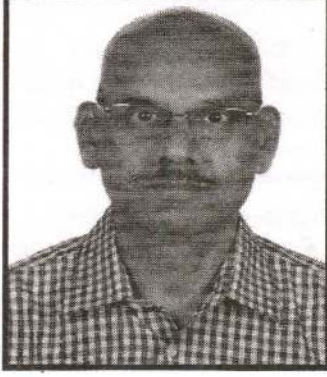
அதுவும் இதுவும் எதுவும் ஆனான்
புதுமை புகட்டும் பூரணன் மருகன்
பொதுமைப் பிறப்பின் பொதிவி னையகல
புதுமை யிருவர் பங்கன ருள்வான்

அதுவும் இதுவும் எதுவும் அவனென
உதுவே யவனருள் உள்வெளி இசையொளி
அதுவே வருகுரு அருள்தரு சிவகுரு
இதுவே கலியகல் திருவுள முருகே

முருகா போற்றியென் முதலே போற்றியோம்
குருவே போற்றியென் முழுமுதல் போற்றிமால்
மருகே போற்றியென் மயக்கறு மாதா
அருளே போற்றி ஐயா போற்றியோம்

சூசனம் விளங்க சூக்குமம் வேண்டும்
ஆசனத் திருந்து ஆக்கும் யோகம்
போசனத் திருந்தும் போக போக்கியம்
சூசனத் திருவின் தீர்க்கம் ஆகுமே

முற்றும்

Dr. Sababathy Venugopal

sabavenu@um.edu.my

முனைவர் வே.சாபாபதி அவர்கள் மலாயாப் பல்கலைக்கழக இணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். தற்போது மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில், தமிழகத் தற்கால இலக்கியம், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம், திறனாய்வு நெறியியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், கலை, இலக்கியங்கள் முதலான பாடங்களைப் போதித்தல்; அத்துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல், ஆய்வு மாணவர்களை நெறிப்படுத்துதல் இவரது பணியாகும்.

1980 களிலிருந்து மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பரவலாக ஆய்வுகள் நிகழ்த்தி, அனைத்துலக, தேசிய, பல்கலைக்கழக அளவிலான மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகள் ஆகியவற்றில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வழங்கியுள்ளார்.

வார, மாத, நாள் இதழ்களிலும், மாநாட்டு கருத்தரங்கச் சிறப்பு மலர்களிலும், அனைத்துலக ஆய்விதழ்களிலும் இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. மலேசியத்தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது கொண்ட ஆய்வுகளின் பலனாக, அவற்றில் கண்டறிந்த செய்திகளை நூல்களாகத் தந்துள்ளார். தமிழில் இதுவரை 5 ஆய்வு நூல்களையும், ஆங்கிலத்தில் 2 ஆய்வு நூல்களையும் தந்துள்ளார். இவரது ஏராளமான கட்டுரைகள் தமிழ், ஆங்கிலம், மலாய் ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன.

தற்போது மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உதவித் தலைவராகவும் திறம்படச் செயலாற்றி வருகிறார்.

பத்துமலை அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் உணர்த்தும் முருகனின் சிறப்புகள்

முனைவர் வே. சபாபதி

இணைப்பேராசிரியர், இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர், மலேசியா.

பிள்ளைத்தமிழ் எனும் இலக்கியவகை

பிரபந்த இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று பிள்ளைத்தமிழ். தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் தொன்னூற்றாறு ஒன்றாக அது திகழுகின்றது. மாலை, பதிகம், அந்தாதி ஆகியனவற்றை அடுத்து மிகுதியாகப் பாடப்பட்டுள்ள பெருமைக்குரியது பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய வகையாகும். அது சிறந்த இலக்கிய வகையாகவும் கருதப்படுகின்றது. தமிழுக்கே உரிய தனித்தன்மை வாய்ந்த ஓர் இலக்கியமாக அது கருதப்படுகின்றது. இதற்கான தொடக்கக்குறிப்பு தொல்காப்பியத்தில் “குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” என்று காணப்பட்டாலும், பெரியாழ்வார் காலத்தே இருந்துதான் பிள்ளைத்தமிழ் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிற்று எனலாம். அதன்பின்னர், தமிழில் இடைக்காலத்தில் ஏராளமான பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. அவற்றுள் குமரகுருபரர் பாடிய ‘மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்’ இவ்வகை இலக்கியத்தின் மணிமுடியாகத் திகழ்கின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை புலவர் மத்தியில் இந்த இலக்கிய வகை அதிகம் வரவேற்பினைப் பெற்றுள்ளது. அதிகம் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் பாடியவராக மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கருதப்படுகின்றார். இவர் மட்டும் பத்துப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களைப் பாடியுள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது.

குழந்தைப்பருவமும் மகிழ்ச்சியும்

மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான பல்வேறு பருவங்களுள் மிகவும் இனிய பருவமாகக் குழந்தைப் பருவமே எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்றது. குழந்தைப்பருவம் கொடுக்கும் மகிழ்ச்சி மற்றெதிலும் கிடைப்பதில்லை என்பர். ஆதலால், அன்பு செலுத்துவதற்கும் அன்பு பெறுவதற்கும் உரிய பருவம் குழந்தைப் பருவம் ஆகும். எனவே தான் புலவர்கள் தம் அன்புக்குரிய ஒருவரைக் குழந்தையாக வைத்துப் பாடி மகிழ்ந்தனர். இதுவே

பிள்ளைத் தமிழ் என அழைக்கப் பெற்றது. இறைவனையும், மனிதரையும் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து பாடி, புலவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளனர். புலவர்கள் தாம் விரும்பிய தெய்வங்கள், இறையடியார்கள், அரசர்கள், வள்ளல்கள், தலைவர்கள் போன்றோரைக் குழந்தையாக உருவகித்து, கற்பனை அமையப் பாடியுள்ளனர். இஃது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் என இரண்டு பால்களிலும் பாடப்படுகின்றது. இப்பத்துப் பருவங்களுள் முதல் ஏழு பருவங்களான காப்புப்பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம் ஆகியன ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாக அமைகின்றன. எட்டு முதல் பத்து வரையிலான பருவங்கள் ஆணுக்குத் தனியாகவும் பெண்ணுக்குத் தனியாகவும் அமைகின்றன. அவ்வகையில் ஆணுக்குச்சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் ஆகியனவும் பெண்ணுக்கு நீராடல், அம்மாளை, ஊசல் ஆகியனவும் அமைகின்றன. தமிழர் பண்பாட்டில் முதல் இரண்டு திங்கள் குழந்தையை வெளியில் கொண்டு வரமாட்டார்கள். எனவே, பிள்ளைத்தமிழ், மூன்றாம் திங்கள் முதல் பாடல்களால் அமைத்துப் பாடப்படும். மூன்றாம் திங்கள் முதல் இருபத்தோராம் திங்கள் வரையிலான குழந்தையின் வாழ்க்கைக் காலத்தைப் பத்துப் பருவங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு பருவத்துக்கும் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் அமைத்துப் பாடப்படுவது மரபு.

அழகுத் தெய்வம் முருகன்

இறைவன் தோற்றத்திற்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று அச்சம்; மற்றொன்று அழகு. முருகன் அழகில் விளைந்தவன் ஆவான். முருகன் என்றாலே அழகன் என்றுதான் பொருள். முருகன் குறித்துத் தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார் ‘முருகன் அல்லது அழகு’ எனும் தம் நூலில் “முருகன்

எவன்? முருகையுடையவன் முருகன் . முருகு என்றால் என்னை? முருகு என்பது பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல். அப்பலபொருளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன நான்கு. அவை மணம், இளமை, கடவுட்டன்மை, அழகு என்பன .இந்நான்கு பொருளடங்கிய ஒரு சொல்லால் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் முழுமுதற்பொருளை அழைத்தது வியக்கத்தக்கது. இயற்கைமணமும், மாறா இளமையும் எல்லாப் பொருளையுங் கடந்தொளிர்ந்தன்மையும், அழியா அழகும் இறைவனிடத்தில் இலங்குவதுகண்டு, அப்பொருள்கள் முறையே உறைதற்கிடம் பெற்றுள்ள முருகன் என்னுஞ் சொல்லை, அவ்விறைவனுக்குப் பழந்தமிழ் மக்கள்கூட்டிய தன் திறமையை நோக்குழி அவர்களது கூர்த்தமதி புலனாகிறது. உலகத்து அழகையெல்லாம் இறையம்சமாகக் காண்பது பழந்தமிழர் மரபு” என்று விளக்கமளித்துள்ளது இவண் கருத்தக்கது. அத்தகைய முருகப்பெருமானை விரும்பாத உயிர்களும் உளவே?

மலேசியக்கவிஞர் டி.வி.பி.இராகவன் பிள்ளையும் முருகன் மீதிலான பிள்ளைத்தமிழும்

தற்காலத்தில் கவிதைப் படைப்பதில் மறு மலர்ச்சிப் போக்கு மேலோங்கிக் காணப்படுவதால், மரபுரீதியிலான இலக்கியவகையான பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவது மிகவும் குறைந்து போய்விட்டது. அருமை வாய்ந்த இவ்விலக்கிய வகையாம் பிள்ளைத்தமிழைப் பாடுவோர் இன்று விரல்விட்டு எண்ணிவிடும் அளவிற்கு மிகவும் குறைந்து காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் மலேசியத் தலைநகராம் கோலாலம்பூருக்கு அருகில் அமைந்துள்ள பத்துமலைத் திருத்தலத்தில் அழகுறக் குடிகொண்டுள்ள கவின்குத்தெய்வமாம் முருகப்பெருமான் மீது பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாமாலை பாடிப் பரவியுள்ளார் மலேசியக் கவிஞர் அமரர் டி.வி.இராகவன் பிள்ளை. இவர் முருகப் பெருமானிடத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடும் பற்றுதலும் உடையவர்; முருகனையே தம் கொழுகொம்பாகக் கொண்டவர். ஏற்கெனவே இவர் சரவணப்புகழ் மாலை, பத்துமலைத் திருமுருகன் திருவந்தாதி போன்ற முருகனைப் போற்றி நூல்களைப் பாடிப் பரவியுள்ளார். எனினும், முருகனின்மீது கொண்ட தீரக்காதலால் அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழும் படிபுள்ளார்.

சிறந்த இலக்கிய வகையாகப் போற்றப்படும் பிள்ளைத் தமிழுக்குப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறிய இலக்கணப்படி இப்பிள்ளைத் தமிழ் கவிஞர் அவர்களால் சிறப்பாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைத்தமிழ் மரபிற்கேற்ப முருகனின் குழந்தைப்பருவத்தை மூன்றாம் திங்கள் முதல் இருப்பத்தோராம் திங்கள் வரை உள்ள குழந்தைப்பருவத்தைப் பத்துப்பருவங்களில் கவிஞர் டி.வி. இராகவன் பிள்ளை மரபிற்கேற்ப பருவத்திற்குப் பத்துப்பாடல்கள் வீதம் பாடியுள்ளார். காப்புப்பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வாராணைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம், சிற்றிற்பருவம், சிறுபறைப்பருவம், சிறுதேர்ப்பருவம் எனப் பத்துப் பருவங்கள் நூறு பாடல்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காப்புப்பாடல் ஒன்றோடு சேர்த்து நூற்றொரு பாடல்கள் இந்நூலில் உள்ளன. மலேசிய மண்ணின் மணமும் முருகப் பெருமானின் சிறப்புகளும் மண்டிக் கிடக்கின்ற நூலாக இதுதிகழுகின்றது.

இனி, இந்நூலின் வாயிலாக உணர்த்தப்பட்டுள்ள முருகப் பெருமானின் சிறப்புகளை ஒவ்வொரு பருவமாகக் கண்டு தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

காப்புப்பருவத்தில் வெளிப்படும் முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் முதல் பருவம் காப்புப் பருவம் ஆகும். இது மூன்றாம் மாதத்தில் நிகழ்வதாகும். பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் சிறக்கவும் பாட்டுடைத் தலைவன் மேன்மையடையவும் காப்பாற்றியருளும்படி இறைவனை வேண்டும் பருவம். பின்வரும் பருவங்களுக்கெல்லாம் இப்பருவமே முதல் நாடியாக அமைவதால் காப்பு இன்றியமையாததாகின்றது. காக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள திருமாலே கடிக்கும் பருவத்தில் முதற்கடவுளாகப் போற்றப்படுகிறார். அதன்பின்னரே, மற்ற தெய்வங்களின் காப்பைக் கூறுதல் பிள்ளைத்தமிழின் மரபாகும். அவ்வகையில் பாட்டுடைத்தலைவன் முருகனைக் காக்கும் முதற்கடவுளாகக் கவிஞர் டி.வி.ஆர்.பி.மரபிற்கேற்ப சிராசுமலைக் கோவில் ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணனின் அருளை வேண்டி நிற்கிறார். அதன்பின்னர் கோட்டுமலைப் பிள்ளையார், கோலாலம்பூர் ஜாலான் பண்டார்

புரீமகா மாரியம்மன், செந்தூல் ஆதீஸ்வரப் பெருமான், பத்துமலை கொடுங்கல்லூர் அம்மன், உலுகிளாங் புரீ இராஜ ராஜேஸ்வரி அம்மன், ஜாலான் மரோப் புரீ இராமலிங்கேஸ்வரர், கம்போங் காசிப்பிள்ளை காளியம்மன், சபரிமலை ஐயப்ப சுவாமி உள்ளிட்ட பல கடவுளரது காப்பைக் கூறும் மரபைக் கவிஞர் பின்பற்றிப் பாடியுள்ளார். இந்தக் காப்புப் பருவத்தில் முருகனின் சிறப்புகள் கவிஞரால் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பாடல் இரண்டில் முருகன் சரவணப் பொய்கையில் அருள் ஞானக் குழந்தையாக வந்து உதித்தவன் என்பதும் குன்றிருக்கும் இடங்கள் தோறும் முருகன் நின்று புகழ் சேர்த்தவன் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

குருமலியு மழகுடைய சரவணப் பொய்கையில்
குழவியாய்ப் பிறவிபெற்ற
மருமலியு குன்றங்கள் தொறும்புக்குப் புகழ்சேர்த்து
(பக்.40)

பாடல் நான்கில் முருகன் தேவர்களைக் காக்க சூரபத்மனை அழித்த செய்தி கவிஞரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

துணிவதனி லசரணைய ழித்தபெரு வீரனாம் (பக்.44)

பாடல் ஐந்தில் முருகன் “சமயநிலைகுலையாது சன்மார்க்கவழிகாட்டி” (பக்.46) என்று சமயஅன்பு நிலைதரும் சன்மார்க்கத்தைக் குலையாது காட்டுபவன் என்றுகாட்டியுள்ளதோடு அழியாத பேரின்பத்தை அளிக்கவல்ல அமுதநிலையை அடைவதற்குரிய நன்மையான வழிகளை அறிந்து கொள்ளுதற்குரிய வாய்ப்பைத் தருபவன் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அமுதநிலை யடைகின்ற இனியபல நன்மைகள்
அடையுதற் கிடமளித்து (பக்.46)

இப்பாடலில் வரும் “அமுதநிலை அடைகின்ற” எனும் கவிதைவரி மெய்யான சாகாநிலைதரும் அமுதத்தைச் சுட்டுவதாக உள்ளது.

பாடல் ஏழில் முருகன் ஞானகுருவாக வந்து பிரணவத்தின் அரும்பொருளை தம் தந்தையாம் சிவபெருமானுக்கே உரைத்தவன் என்ற செய்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குருவுருவ மாய்வந்து பிரணவ மருள்செய்த (பக்.49)

செங்கீரைப்பருவத்தில் வெளிப்படும் முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் இரண்டாவது பருவம் செங்கீரைப் பருவமாகும். குழந்தையின் ஐந்தாம் திங்களில் இது நிகழ்வதாகும். ‘கீர்’ என்பதற்கு சொல் எனப்பொருள் படும். குழந்தை ஒருகாலை உயர்த்தியும் ஒருகாலை மடக்கியும் இருகைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றி முகத்தை மேலே உயர்த்தி ஆடுதலாகிய பருவம் இது. மழலையைவிட இனிமையான பொருள் தெரியாத ஓசையைக் குழந்தைகள் எழுப்பும்பருவம் இது எனும் பொருளிலும் இது அமைகின்றது. அவ்வாறு ஆடும்பொழுது சுற்றத்தார் சிறந்த சொற்களை மழலையாகக் கூறவேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்வர். (காண்க கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 7 பக்கம்: 370)

இப்பருவத்தின் பாடல் ஒன்றில் “பத்துமலை திருசுப்ரமண்யனே” என்று குறிப்பிடுவது இங்குக் கருதத்தக்கது. இன்ப வடிவினனாக உள்ள பரப் பொருளிடம் இருந்து தோன்றிச் சுயம்புசோதியாக, எழில் பரஞ்சோதியாகப் பிராகாசித்து, அனைவரையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தும் அழகுடையவன் முருகன் எனும் பொருளில் கவிஞர் பத்துமலை முருகனைச் ‘சுப்ரமண்யன்’ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பாடல் மூன்றில் கவிஞர் சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து முருகப் பெருமான் தோன்றிய செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கங்கையணி சங்கரன் கண்களிலு திரந்ததீக்
கனலினி லுதித்த சேயாய்
கவலையுறு மக்கட்குத் துணைபுரிய வந்தவா!
கருணைமழை பெய்து நாளும் (பக்.61)

எனக் கவிஞர் பாடுவதன் வாயிலாகத் திருமுருகனின் மிக உயர்வான தோற்றம் பேசப்பட்டுள்ளது. முக்கண்ணனும் முதல்வனும் ஆன சிவபெருமானின் மூன்றாவது கண்ணான நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து தோன்றியவன் முருகப் பெருமான் பேரிடர்புரிந்த சூரபத்மனை அழித்ததைக் ‘கந்தபுராணத்’தில் காணலாம். எனவே, இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் முருகனின் தோற்றமானது அமரர்களின் கவலையைப் போக்குவதற்காக ஏற்பட்டது. எனவே, தேவர்களின் தீராத பெருந்துயரங்களைத் தீர்த்தவனான பத்துமலை

முருகன் கவலைப்படும் மக்களின் துயர்களைக் களையும் கருணை வள்ளலாக விளங்குகின்றான் எனும் கருத்துச் சிறப்பை உய்த்துணர முடிகின்றது.

பாடல் ஐந்தில் கவிஞர் பத்துமலை முருகப் பெருமானை, “கூப்பிட்ட குரலுக்கு இன்பமாய் ஓடிவந்தே ஏழ்மையில் வாழ்கின்ற மக்களைக் காக்கின்ற இனியதொரு நண்பன்” (பக்.65) என்று குறிப்பிடுகின்றார். முருக நாமங்களை உள்ளன்புடன் கூறி எவர் ஒருவர் அழைக்கிறாரோ, இதோ வந்து விட்டேன் உங்கள் இன்னல்களைத் தீர்க்க என்று ஓடோடி வருபவன் பத்துமலை முருகன் என்று உறுதிபடக் கூறுகின்றார் கவிஞர். இது பத்துமலைகுமரனின் வள்ளல் தன்மையைக் காட்டுவதாக உள்ளது. மேலும், கவிஞர் அதே பாடலில் முருகனை “எங்கும் நிறைந்தவன்” (பக்.65) என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக முருகனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயமான கௌமாரத்தின் தன்மையான எங்கும் முருகமயமாகக் காணும் போக்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதே பாடலில், “தெவிட்டாத செந்தமிழின் சுவையூட்டும் வேலவா” (பக்.66) என்று குறிப்பிடுவதானது முருகன் தமிழ்க்கடவுள் என்பதனைக் காட்டுவதோடு, முருகன் செந்தமிழின் தேன் சுவையறிந்து இன்புறுவதாகவும் அவனை வழிபடும் அன்பர் கட்டுத் தீந்தமிழ்ச் சுவையூட்டி அருளுவதாகவும் உணர்த்துகின்றது.

பாடல் ஆறில் கவிஞர் பத்துமலை முருகனிடம், “பத்துமலை மீதினில் கடமையொடு வீற்றிருந்து தெம்புடைய செயலாற்றிச் சீர்பெருக நின்றுநீ செங்கீரை பாடியருளே” (பக்.68) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அடியாரைத் தாங்கும் கடமை இறைவனுக்குண்டு எனும் கவிஞரின் இக்கருத்தானது திருநாவுக்கரசரின், “தன் கடன் அடியேனைத் தாங்குதல், என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே!” எனும் வரிகளின் அருங்கருத்தோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

பாடல் ஏழில் கவிஞர், “அறிவே ஒளியே வளியே அருள்பெற ஆடுக செங்கீரை!” (பக்.70) எனும் வரியானது கருத்துச் சிறப்புமிக்கது. பத்துமலை முருகன் அனைத்தையும் அறியும் அறிவாக, மெய்யறிவாக இருப்பவன். அவனருளால் மெய்ப்பொருளை அறிகின்றோம். பொய்யைக் களைந்து மெய்யறிவாளர்களாக விளங்குபவர்கள் பத்துமலை முருகனின் அடியார்கள்.

இதந்தரும் இன்ப நல்மெய்யறிவைத் தருபவனாகவும் அறிவு வடிவினனாகவும் பத்துமலை முருகன் விளங்குகின்றான் என்பதனை உணர்த்தவே அவ்வாறு பாடியுள்ளார். அறிவை அதாவது ஆண்டவனை அறிகின்ற மெய்யறிவு என்னவென்று அறிவதுதான் பொருள் என்று நமக்கு அறிவித்து அருள் செய்பவனும் அருள் ஞானத்திருமுருகனே ஆவான். இதனைத்தான் அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழில், “அறிவை அறிவது பொருளென அருளிய பெருமானே” எனத் தெளிவாகக் கூறியுள்ள கருத்து இங்கு ஒப்ப நோக்கி மகிழ்த்தக்கதாகும்.

பாடல் பத்தில் கவிஞர், “பரமபத மன்பொடு பணியும் பக்தர் பாபம மகற்றிடவே பாபவிநாசன கோமள ரூபா பதமாய் நின்றாடு” (பக்.75) என்று பாடுவதன் வாயிலாக முருகனின் திருவடிகளை உள்ளன்புடன் பணிகின்ற பக்தர்களின் பாவவினைகளைப் போக்குகின்றவன் எனும் உண்மையினை உணர்த்துகின்றார். பத்துமலை முருகனின் பதம் அன்பர்க்கு மேன்மைதரும் இன்பப் பொற்பதம் ஆகும். அந்தப் பதத்தை நாளும் அன்புடன் பணியும் பக்தர்களின் பாவங்களை உடனே அகற்றுகின்றான் பத்துமலை ஆண்டவன். எனவே, பத்துமலை முருகனின் திருப்பதம் நம்மை ஆளும் அருட்பதம் என்று இவ்வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார் கவிஞர்.

தாலப்பருவத்தில் வெளிப்படும் முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் மூன்றாம் பருவம் தாலப்பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் ஏழாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். ‘தால்’ என்பது நாக்கு. நாக்கை அசைத்துத் தாலாட்டிக் குழந்தைகளைத் தூங்க வைப்பது இப்பருவமாகும். பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு பருவமாக விளங்கும் இத்தாலாட்டு நாளடைவில் தனியொரு சிற்றிலக்கியமாக உருப்பெற்றுள்ளது.

பாடல் ஐந்தில் கவிஞர் முருகனை, “கார்த்திகை மைந்தா” (பக்.85) என்று விளிப்பதானது முருகன் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரால் அன்புடன் வளர்த்த புராணச் செய்தி உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. முக்கண்ணான சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து சீறிவந்த ஆறுதீப்பொறிகள்

சரவணப்பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகள் ஆகி விளையாடின. அக்குழந்தைகளைக் கார்த்திகைப் பெண்கள் ஆறு பேர் அன்புடன் வளர்த்தனர். அக்காரணத்தால்தான் முருகன் 'கார்த்திகை மைந்தன்' என்னும் சிறப்புப் பெற்றான். அதனை உணர்த்தும் விதமாகவே கவிஞர் முருகனைக் கார்த்திகை மைந்தா என்று சிறப்பாக அழைத்துள்ளார்.

சப்பாணிப்பருவத்தில் வெளிப்படும் முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் நான்காம் பருவம் சப்பாணிப்பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் ஒன்பதாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். "ஒன்பதாம் திங்களில் உயர்ச்சப்பாணி" என்று உரைப்பர். ஒன்பதாவது மாதத்தில் குழந்தை அமரத் தொடங்கிய பிறகு மகிழ்ச்சியால் கைகொட்டுதல், கையாட்டுதல் போன்ற விளையாட்டுகள் அதனிடம் இயல்பாகத் தோன்றும். பெற்றோரும் மற்றோரும் கைதட்டிக் காட்டி குழந்தையை அழைப்பதோடு குழந்தையையும் கைதட்டும் படியும் வேண்டுவர். குழந்தை அதற்கேற்ப 'சப்' என்ற ஒலி உண்டாகும்படி 'பாணி'யைக் (கையை) கொட்டிமுழக்கும். இதுவே சப்பாணிப்பருவம் ஆகும். குழந்தை நிமிர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் அமைப்பு 'சப்பாணி' என்று கூறப்படுகின்றது.

பாடல் ஒன்றில் கவிஞர், "பரிவுசால் கண்களில் கருணைமழை நீர்கொட்ட" (பக்.96) என்ற வரிகளின் மூலம் பத்துமலை முருகப் பெருமானின் திருக்கண்கள் கருணைநீரை மழையாகப் பொழிந்த வண்ணம் உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை, "கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே ஒரு திருமுருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன் உலகம் உய்ய" எனும் கந்தபுராண வரிகளோடு ஒப்புநோக்கி மகிழ்த்தக்கதாகும்.

பாடல் இரண்டில் கவிஞர், "திருமுருகாற்றுப்படை பாடியநக்கீரர்க்குத் திருவருளைத் தந்த வேளே!" (பக்.98) என்ற வரிகளில் முருகப்பெருமான் நக்கீரருக்கு அருளிய புராணச் செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். செந்தமிழ்ப் புலவர் நக்கீரர் ஒருமித்த மனத்துடன் பூசை செய்யாத காரணத்தால் பூதம் ஒன்றினால்

குகையில் அடைக்கப்படுகின்றார். அதனால் அல்லலுற்ற நக்கீரர் முருகப்பெருமானை நினைந்து அவன் மீது திருமுருகாற்றுப்படை பாட, கருணையே உருவான திருமுருகன் பூதத்தை வீழ்த்தி நக்கீரரைக் காக்கின்றான். இதனைச் சுட்டும் வகையிலேயே கவிஞர் இவ்வரிகளைப் படைத்துள்ளார்.

பாடல் மூன்றில் கவிஞர், முருகப்பெருமான் தன் தந்தைக்குக் குருவாக இருந்து பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசித்துத் 'தகப்பன்சாமி' எனும் பெயரைப் பெற்ற புராணச்செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தந்தைக்குப் பிரணவத்தைப் போதித்துப் புகழெய்தித் தந்தைக்குக் குருவாய் நின்ற (பக்.103)

இதனைத் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் மிக அழகாக, "சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்தரமிரு செவிமீதி லும்பகர்செய் குருநாதா!" என்று பாடுவதும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

பாடல் ஐந்தில் கவிஞர் முருகப்பெருமானை 'வேதன்' (பக்.105) என்று குறிப்பிடுகின்றார். பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை விளக்கத் திகைத்த நான்முகனின் படைப்புத் தொழிலை முருகன் மேற்கொண்டான். வேதனாகிய பிரம்ம தேவன் புரிந்த தொழிலைத் தான் மேற்கொண்ட தனால் முருகன் 'வேதன்' ஆனான் என்பதைக் கவிஞர் இச்சொல்லால் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாடல் ஆறில் கவிஞர் பத்துமலை முருகப் பெருமானை நோக்கி, "கடைக்கண் பார்வையால் கனிவொடு நோக்கியே காக்கும் காவலனே!" (பக்.107) என்று பாடியுள்ளார். உலக மக்களின் உயர்நலன்களிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பத்துமலை முருகன் காக்கின்றான் என்பதைக் கவிஞர் இவ்வாறு பாடியிருப்பது சிறப்புக்குரியது.

பாடல் எட்டில் கவிஞர் முருகப்பெருமான் அருணகிரியாருக்கு அருளிய செய்தியினையும் அருணகிரியார் முருகப்பெருமானின் அருள் பெறத் 'திருப்புகழ்' பாடியுள்ள செய்தியையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திசையெலாம் புகழ்மணம் பரப்பும் திருப்புகழ்

தேடிய திருமகனாம்

திருமிகு தொண்டன் அருணகிரி ரிக்கருள்

சேர்த்த பெருஞ் செம்மல்

(பக்.110)

பாடல் ஒன்பதில் கவிஞர் எப்போதும் இறைவனை மனம் உருகிப்பாட வேண்டும் எனக்கூற வந்த கவிஞர், “மெழுகைப் போல உருகிப் பாடும் மெய்யன்பர்கட்கு மேன்மைகள் நல்கும் குமரா செந்தில் வேலா சிவபாலா!” (பக்.112) என்று பாடியுள்ளார். இஃது,

உனையே நினைந்து உருகுகின்றேனே!
உணர்ந்திடும் அடியார் உளமுறைவோனே!
நினைத்தபோது நீ வரவேண்டும்!
நீல எழில்மயில் மேல் அமர்வேலா! - முருகா
நான் நினைத்தபோது நீ வரவேண்டும்!

என்று கவியரசு சுத்தசத்வானந்தர் பாடியிருப்பதை நினைவுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இறைவனை நினைந்து நினைந்து, உருகி உருகி, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, அன்பே நிறைந்து நிறைந்து, ஊற்றெழும் கண்ணீர் அதனால் உடம்பு நனைந்து நனைந்து பாட வேண்டும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் கவிஞர், “மெழுகைப் போல உருகிப்பாடும்” எனும் சொற்றொடரைக் கவிதையில் அமைத்துள்ளது சிறப்பிற்குரியது.

பாடல் பத்தில் கவிஞர், “வான்கொண்ட மேகங்கள் வளமுட்ட வையத்தில் மழையெனப் பொழிதல் போல, வளமாக மாந்தர்கள் வாழ்வதற்கு அருள்மழை மகிழ்வோடு பெய்த கோனே!” (பக்.114) என்று மிக அழகாகப் பாடியிருப்பதானது பத்துமலை முருகப்பெருமானின் வற்றாத கருணையின் சிறப்பை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

முத்தப்பருவத்தில் வெளிப்படும் முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஐந்தாம் பருவம் முத்தப்பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் பதினோறாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முத்தப்பருவம் சிறந்த பருவமாகக் கருதப்படுகிறது. குழந்தையைப் பாராட்டி மடியில் தூக்கி வைத்து, அதன் மலாகனும் மெல்லிய இதழ்களால் முத்தம் பெற்று மகிழ்தலே முத்தப்பருவம் ஆகும். பாட்டுடைத் தலைவனைக் குழந்தையாக்கி அதன் முத்தத்திற்கு ஏங்கும் கவிஞர்களின் நிலையினை எல்லாப் பிள்ளைத் தமிழ்நூல்களிலும் காணலாம். அப்போது பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்புகள் பலவாறு புகழப்படும்.

பாடல் மூன்றில் கவிஞர் பத்துமலை முருகனை “நெறியைக் காக்கும் முருகையா! நிமலா” (பக்.121) என்று நெறிகாக்கும் கருணையாளனாகச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். நெறி என்றால் பொய்யற்ற பாதையாகும். அதுவே அருளாளர்களின் சன்மார்க்கமாகும். சத்தெனும் மெய்ப்பொருளை உணர்ச்செய்து, அதனை அடைவதற்குரிய சரியான பாதையைக் காட்டுவதே சன்மார்க்கம் ஆகும்; மெய்ந்நெறி ஆகும். அம் மெய்ந்நெறியைச் சிறிதும் பிறழாது, பின்பற்றச் செய்து அனைவரையும் காக்கின்ற மகாகருணையாளனாகப் பத்துமலை முருகன் திகழ்கின்றான்; நெறிகாக்கும் நிமலனாக விளங்குகின்றான் என்று கவிஞர் பாடுவதில் முருகனின் சிறப்பு வெளிப்படுகின்றது.

பாடல் நான்கில் கவிஞர் முருகன் வேங்கை மரமாக நின்று விந்தை புரிந்த சிறப்பை, “வேங்கை மரமாய் நின்றவனே!” (பக்.123) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முருகப்பெருமானின் இருமனைவியருள் குறமகள் வள்ளியம்மையும் ஒருத்தி. இவர் வேடுவர்குலத் தலைவன் நம்பி ராசனால் வளர்க்கப்பட்டவர் ஆவார். வேடுவர்குல மரப்புப்படி வள்ளியம்மை தினைப்புனம் காத்தார். வேலவனாகிய முருகன் வள்ளியம்மையை மணக்க விரும்பினான். அதனால் வேடன் வடிவம் தாங்கி, தினைப்புனத்திற்கு வந்து வள்ளியம்மையிடம் காதல்மொழி புகன்றார். அச்சமயம் நம்பிராசன் வேட்களுடன் அங்கு வந்தான். உடனே, வேடன் உருவில் இருந்த முருகன் அங்கே வேங்கை மரமாகினான். இப்புராணக்கதையை இப்பாடலில் கவிஞர் காட்டிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

பாடல் ஏழில் பத்துமலை முருகன் அவன் அடியார்களுக்கு எந்நேரமும் உதவும் உறவாக உள்ளான் என்பதை ‘உறவே’ (பக்.129) எனும் சொல்கொண்டு சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. முருகப்பெருமானிடம் நாம் உண்மையான உறவு வைக்கவேண்டும் என்பதும் அவனுக்கும் நமக்கும் உறவில் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் மறை முகமாகப் பெறப்படும் கருத்துச் சிறப்பாகவும் உள்ளது.

வாரானைப்பருவத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆறாம் பருவம் வாரானைப் பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் பதிமூன்றாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். இது 'வருகைப்பருவம்' என்றும் வழங்குவர். வரவேற்றல் என்பது தமிழர்ப் பண்பாட்டில் தலைசிறந்த ஒன்றாகும். இப்பான்மையில் தோன்றிய தேவருகைப் பருவமாகும். தன் பிஞ்சுக்கால்களால் தத்தித்தத்தித் தளர்நடை இட்டு வரும் குழந்தையை அருகில் வருக! வருக! என வாய் குளிரவும் மெய் மகிழவும் அழைக்கும் பருவமே வாரானைப் பருவம் ஆகும். குழந்தையை அவ்வாறு வரவேற்கும் பொழுது அதன் சிறப்புகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வது இயல்பாகும்.

பாடல் ஒன்றில் கவிஞர் முருகப்பெருமானை,

அனைவரும் போற்றிடும் கலிகால தெய்வமாய்
அருள் தரும் வள்ளலாகக்
கொண்டகுண முடையநற் செல்வனே (பக்.137)

என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தருமம், சத்தியம் ஆகிய இரண்டுமே புரண்டு எல்லாம் தலைகீழாக நடக்கும் இக்கலியுகத்தில் சத்தியத்தையும் தருமத்தையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு வழுவாது வாழ்ந்துவரும் அடியார்களைக் காக்கும் கண்கண்ட கருணைத் தெய்வமாய் முருகப்பெருமான் விளங்குகின்றான் என்பதை உணர்த்தவே கவிஞர் முருகனைக் 'கலிகால தெய்வம்' என்றும் 'வள்ளல்' என்றும் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பித்துள்ளார். எனவே, முருகன் அருளைப்பெற விரும்புவவர்கள் சத்தியம், தருமம் ஆகியவற்றின் வழியில் பயணித்தால் நிச்சயம் அவன் அருளைப் பெறலாம் எனும் கருத்து இங்கு மறைமுகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

பாடல் இரண்டில் கவிஞர் முருகப்பெருமானை, "மேதினியில் இருளெனும் அரக்கனை அழிக்கின்ற வெப்பமே" (பக்.139) என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். முருகப்பெருமானின் தோற்றத்தால் ஆணவம் மேலிட்டிருந்த சூரபத்மன் உள்ளிட்ட அசுரர் கூட்டம் அழிந்தது. அசுரர் இருள் நெஞ்சினர். அவ்விருள் நெஞ்சால் உலகில் தீய இருளை உண்டாக்கி, அமரர்களை அல்லல்களுக்கு ஆளாக்கிக் கொடுமை இழைத்தனர். முருகன் அனலைக் கக்கும் தன் கூர்வேலால்

அவர்களை அழித்தான். தீயவர்களாகிய அசுரர்களுக்குத் தீப்போன்ற வெப்பமாகத் தேவசேனாதிபதியாகிய முருகன் வந்தான். இக்கருத்தினை உள்ளடக்கியே கவிஞர் இவ்வாறு முருகனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தீயவர்களைக் கொளுத்தும் வெப்பமாகத் திகழும் முருகப் பெருமான் தூய அடியார்களின் வெப்பம் தணிக்கும் குளிர்நருவாகவும் உள்ளான் என்பதை இங்கு மறைமுகமாகக் கவிஞர் உணர்த்தியுள்ளார்.

பாடல் ஆறில் கவிஞர் முருகப்பெருமானை, "அறமே, அன்பே, பண்பே, மறையே, பிறையே, முத்தே, மதியே, விதியே, ஒளியே, அறிவே, மரபே, அணியே, மணியே, சுனையே, அருவே, உருவே, அருவுருவே" (பக்.146-147) என்று பல்வேறு அடைச்சொற்களால் சிறப்பித்துள்ளார். இவற்றுள் முருகனை, அருவே, உருவே, அருவுருவே என்று பாடும்போது முருகன் உருவமாக உள்ளான்; உருவமற்ற அருவமாகவும் அமைந்து அருவுருமாகவும் உள்ளான் என்பதைக் கவிஞர் பாடும்போது, அருணகிரியார் பாடிய, "உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய், மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க் கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே!" என்ற கந்தர் அநிபூதிப் பாடலோடு ஒப்பு இங்கு நோக்கத்தக்கது. சூரபத்மனை வீழ்த்தி, அறத்தை நிலை நாட்டி அறமாகத் திகழ்ந்தவன் முருகன் என்பதனால் கவிஞர் முருகனை இப்பாடலில் 'அறமே' என்ற சொல்லால் குறித்துப் பாடியுள்ளதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடல் ஒன்பதில் கவிஞர், "அறியாமையால் பிழைகள் செய்கின்ற பக்தர்க்கு அறியாமை நீக்குதற்கும்" (பக்.152) என்று பாடியுள்ளதன் வாயிலாகப் பத்துமலை முருகன் பக்தர்களின் பிழைகளை முதலில் பொறுத்து, தன் அருட் பெருங்கருணையினால் அவர்களின் அறியாமையை நீக்கி, அவர்களை ஞானவழியில் செலுத்துகின்றான் எனும் முருகனின் சிறப்பினை உய்த்துணர வைத்துள்ளார்.

அம்புலிப்பருவத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஏழாம் பருவம் அம்புலிப்பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் பதினைந்தாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். அம்புலி என்பது சந்திரனைக் குறிக்கும். விண்ணில்

இருக்கும் வெண்ணிலவை விளையாட வருமாறு அழைக்கும் பருவமே அம்புலிப் பருவமாகும். பிள்ளையின் பதினைந்தாம் திங்களில் இது நிகழும். நடக்கக்கற்றுக் கொண்ட குழந்தை அங்கு மிங்கும் சென்றுகாட்சிகளைக் காணமிசூதியாக விரும்பும். அப்பொழுது நிகழ்வதாக இப்பருவம் அமையும். 'பிள்ளைத்தமிழ்க்கு அம்புலி' என்பது சான்றோர் வாக்கு. இதன்மூலம் இப்பருவத்தின் சிறப்பை உணரலாம். வெண்ணிலவை குழந்தையுடன் விளையாட வருமாறு அழைக்கும் பொழுது குழந்தைக்குச் சரிநிகராக அம்புலியை எண்ணுதல், அம்புலியும் குழந்தையும் வேறு படுத்துதல், குழந்தையிடம் விளையாட வருவதனால் ஏற்படும் நலன்களைக் கூறுதல், வருந்தி அழைத்தும் வெண்ணிலவு வரவில்லையாயின் இன்ன தண்டனை பெறுவாய் எனக் கூறுதல் என சாம, பேத, தான, தண்ட முறையில் அமைவது இப்பருவமாகும். இவ்வாறு அழைக்கும் பொழுது சிலேடை முதலிய அணி இலக்கணங்கள் அழகுற அமைந்து காணப்படும்.

பாடல் நான்கில் கவிஞர், "செகமெலாஞ் சுற்றிவந்த" (பக்.163) எனும் தொடரால் முருகப்பெருமான் மாமயிலேறி உலக வலம் வந்த புராணச்செய்தியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். தீங்கனிக்காக உலகை முருகன் வலம் வந்தது அனைவரும் அறிந்ததே. பேருலகைச் சுற்றிவந்த முருகன் கனி பெறவில்லை. ஆனால், முருகன் அருள்ஞானக் கனியாகிப் பழநியில் அமர்ந்தார். உலகெங்கும் பரவியிருக்கும் தமிழ் மக்கள் தமிழ்த்தெய்வமாகிய முருகனிடம் பெரும் பக்தி உடையவர்களாதலால், அதனையறிந்த முருகன் அவர்கட்கு இன்ப வாழ்வளிக்கும் எண்ணத்துடனும் அவன் உலகவலம் வந்தான் எனும் கருத்து வெளிப்படக் கவிஞர், "செகமெங்கு முள்ளதமிழ் மக்கட்கு வாழ்வுதரச் செகமெல்லாஞ் சுற்றிவந்த" (பக்.163) என்று பாடுவதானது சிறப்புக்குரியதாகவும் கருத்துச் செறிவுடையதாகவும் அமைந்துள்ளது.

பாடல் எட்டில் கவிஞர், முருகப்பெருமான் "மேதினியைப் படைத்திட்ட பிரம்மனையே சிறைவைத்து" (பக்.171) என 'ஏ'காரமிட்டுக் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக, தவறு செய்தவர் யாராயினும் தண்டனையிலிருந்து முருகன் தப்ப விடமாட்டான் எனும் கருத்துச்சிறப்பு வெளிப்படுகின்றது. தொடர்ந்து அதே பாடலில் கவிஞர், "முக்கண்ணன் புதல்வனான முத்தனைய வித்தக

னாங் குமரனுனை எரிக்கும் முன்" என்று பாடுவதிலிருந்து சிவனைப்போன்றே முருகனுக்கும் எரிக்கும் ஆற்றல் உண்டு எனும் கருத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சிவபெருமான் மூப்புறங்களிலும் ஆணவத்துடன் விளங்கிய அசுரர் மூவரை (திரிபுராதியரை) எரித்தார். அச்சிவபெருமானாரின் திருமகனான முருகனுக்கும் எரிக்கும் ஆற்றல் உண்டு என்பதனைக் கவிஞர் கூறுவதானது சிறப்புக்குரியதாகும்.

பாடல் பத்தில் கவிஞர் அம்புலியிடம் நீ முருகப்பெருமானின் பேச்சைக் கேட்கா விட்டால் அவன், "சினமுடன் வேலினைப் பாய்ச்சியிரு கூறாக்கிச் சிதைத்துனைத் திரிய விடுவான்!" (பக்.175) என்று எச்சரிக்கிறார். கவிஞரின் இந்த எச்சரிக்கையில், முருகன் போரின்போது மாமராகி நின்ற குரனை இரு கூறாக வீரவேல் கொண்டு பிளந்த புராணச் செய்தி மறைமுகமாக வெளிப்பட்டுள்ள சிறப்பினை அறிய முடிகின்றது. இவற்றிலிருந்து முருகப்பெருமான் தன்பக்தர்களுக்குத் தண்கடல் ஒத்த குளர்ச்சியை நல்குவான் என்பதும் மும்மலங்கள் சூழ்ந்து பக்தர்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைப்பவர்களுக்கு அவன் வெப்பத்தைத் தந்து எரிதழல்போல் எரித்து விடுவான் என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

சிறிற் பருவத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் எட்டாம் பருவம் சிறிற் பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் பதினேழாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். ஓடியாடிச் சுற்றித் திரிந்து விளையாடும் குழந்தையின் பதினேழாம் திங்களில் இப்பருவம் பாடப்படுகின்றது. இதன் முந்தைய பருவத்தில் அம்புலியை விளையாட அழைத்து அது வாராதபோது கோபம் கொண்ட குழந்தை, பெண் குழந்தைகள் குறிப்பாகச் சிறுமிகள் கட்டிய சிற்நிலைச் சிதைக்கின்றது. அப்போது அதனைக் கட்டிய அச்சிறுமிகள், எம்சிற்நிலைச் சிதைக்கவேண்டா! என வேண்டு முகமாகப் பார்ப்படுவதே இப்பருவமாகும். மற்றபருவங்கள் பெற்றோராலும் மற்றோராலும் பாடுவதாக அமைய, இப்பருவம் மட்டும் சிறுமிகள் பாடுவதாக அமைகின்றது.

பாடல் ஒன்றில் கவிஞர், "எண்ணியபடியே நன்மைகள் செய்யும் இறைவா" (பக்.177) என்று

பக்தர்கள் நினைக்கின்றபடி எல்லாக் காரியங்களையும் முருகன் இனிது நிறைவேற்றி வைக்கின்றான் என்று சிறப்பித்துக் கூறும் கருத்தானது வடலூர் அருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடியுள்ள “எண்ணியநான் எண்ணிய வாறு எனக்கருளும் தெய்வம்” எனும் பாடல் வரியோடு ஒப்பு நோக்கி மகிழ்த்தக்கதாக உள்ளது.

சிறுபறைப்பருவத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒன்பதாம் பருவம் சிறுபறைப் பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் பத்தொன்பதாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். இப்பருவத்தில் ஒலி இன்பங்கள் குழந்தையை மிகவும் ஈர்ப்பதாக இருக்கும். ஆதலால் குழந்தை சிறுபறை முதலியவற்றைக் கொட்டிக் கொண்டு விளையாடும். அவ்வாறான கருவிகளைக் கொடுத்து ஒலி முழக்குமாறு செய்து மகிழ்விப்பதே இப்பருவமாகும்.

பாடல் ஒன்றில் கவிஞர் முருகன் அருள் பெற்ற அடியார்களான நக்கீரர், அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், பாம்பன் சுவாமிகள் போன்றோரும் பிற அடியார்களும் பாடியுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா, திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அந்தாதி, கந்தசஷ்டிக் கவசம், சண்முகக் கவசம் போன்றவற்றைப் பாடி முருகப்பெருமானின் புகழையும் சிறப்பையும் உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளதைக் காட்டியுள்ளார். (பக்.198) இதன்வாயிலாகக் கவிஞர் முருகனின் புகழ் தம் ஒருவரால் மட்டும் சொல்லி மாளாது என்றும் பிறர் பாடிய முருகப்புகழ் நூல்களையும் முருக பக்தர்கள் எடுத்து ஓதினாலும் முருகன் புகழும் சிறப்பும் சொல்லில் அடக்கிக் காட்ட முடியாது என்பதனையும் மறைமுகமாக உணர்த்துவதனை அறிய முடிகின்றது. மேலும், இப்பாடலில் கவிஞர் சுட்டியுள்ள முருகப்புகழ் நூல்களைப் பெற்றுப் படிக்கும் பேரார்வத்தைத் தூண்டுகின்றது எனலாம்.

கவிஞர் இந்நூலின் பல பருவங்களில் சூரபத்மனை முருகப்பெருமான் அழித்த செய்தி இடம்பெறச் செய்துள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இறையடியார்களுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பவர்களை இறைவன் அழித்தே தீருவான் எனும் பேருண்மையை வலியுறுத்தவே இந்நிகழ்ச்சியைப் பல பருவங்களிலும் கவிஞர் இடம்பெறச்

செய்துள்ளார் எனலாம். இந்தச் சிறுபறைப் பருவத்திலும் கவிஞர் நன்னெறியிலிருந்து முற்றிலுமாக மாறுபட்ட சூரபத்மனை முருகன் வேலால் வீழ்த்திய செயலை “மாறுபடு சூரரை வதஞ் செய்து” (பக்.200) என்று போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

பாடல் ஆறில் கவிஞர் முருகனின் பேரழகை, “அழகொழுகு மாயிரம் பகலவன் ஒளிசிந்து மற்புத்த தோற்றமோடு” (பக்.209) என்று ஏக காலத்தில் ஆயிரம் சூரியர்கள் சிந்துகின்ற அருட்பேரொளித் தோற்றமொடு, அழகு ஒழுகும் அற்புத்தோடு முருகன் விளங்குகின்றான் என்கிறார். இக்கருத்தானது, “சோதி இளம்பருதி நூறாயிரம்கோடி போல வளந்தரு தெய்வீக வடிவும்” எனும் குமரகுருபராகன் திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பாவின் வரிகளை நினைவூட்டுவதாக உள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதே பாடலில் கவிஞர் “சரவணப் பொய்கையில் தாமரைத் தொட்டிலைச் சந்தனக் காற்றசைக்க” (பக்.209) என்று சரவணப் பொய்கையில் தாமரைத் தொட்டிலைச் சந்தன நறுங்காற்று அசைத்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது சிறப்பாய் உள்ளது. இது முருகன் “அன்பரகத் தாமரையின் மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளி” யாய்த் திகழ்கின்றான் எனும் குமரகுருபராகன் கந்தர் கலிவெண்பாவின் வரிக்கு ஒத்ததாய் அமைந்துள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது.

சிறுதேர்ப்பருவத்தில் வெளிப்பட்டுள்ள முருகனின் சிறப்புகள்

பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் இறுதிப் பருவமான பத்தாம் பருவம் சிறுதேர்ப்பருவம் ஆகும். இது குழந்தையின் இருபத்தோராம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். இப்பருவத்தில் மரத்தாலான சிறிய தோகளை உருட்டி மகிழும்படி குழந்தையை வேண்டிப்பாடுவர். மடநடை பயிலும் இப்பருவத்தில் உள்ள குழந்தைகளின் நடைப்பயிற்சிக்கு உதவும் பொருட்டு சிறு தோகளை ஓட்டி மகிழ்ச்செய்வர். குழந்தை வளரவளர நடந்து செல்லுதல் மட்டுமின்றி தேர் முதலியவற்றின் மீது ஊர்ந்து செல்லுதலையும் விரும்பும். இவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு தேர் முதலியவற்றினை உருட்டி குழந்தையை அமரச்செய்து மகிழ்விப்பாடுவர்.

பாடல் இரண்டில் கவிஞர் முருகன் மயிலேறி வரும் அழகை, “தாதித்த கத்தகத் தய்யெனத்

தாவெனத்தாள் வைத்து வருகின்றவன்'' (பக்.221) என்று காட்டியுள்ளார்.முருகன் தங்க மயிலேறித் தாள இசைச் சொற்கட்டுக்களுடன் பவனி வருகிறான் எனக் கவிஞர் காட்டுவது சிறப்புக்குரியது.

பாடல் நான்கில் கவிஞர்,

சேயெனக் கருதியே செந்தில்வாழ் வளவனொடு
சினமோடு போர்தொடுக்கச்

சென்றுபல வகையான திட்டங்கள் தீட்டியே

திமிருடன் நின்றபோது

மாயனாம் மலைமகள் மைந்தனின் வேலினால்

மலையெனக் குவித்திருந்த

மதங்கொண்ட அசுரர்களின் தலைகொய்து வீழ்த்தியே

மண்மீதி லுருளவைத்துத்

தீயவர் கொட்டத்தை அழித்திட்ட குமரனே!

(பக்.224-225)

என்று முருகனைச் சிறுபிள்ளையாக எண்ணிப் போர் புரிந்த சூரனை அழித்ததை மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். இருள் எனும் அஞ்ஞானத்தை என்றும் மெய்ஞ்ஞானம் அழித்தே தீரும் எனும் கருத்துச் சிறப்பை இங்குப் பெற முடிகின்றது. இதே கருத்தையே பாடல் ஐந்திலும் ஏழிலும் கவிஞர் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது.(பக்.227) முருகப் பெருமானின் தோற்றமானது அறம் வெல்லும்; பாவம் தோற்றுத் தண்டனையடையும் எனும் உலக நீதியையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள தனை இப்பாடலில் கவிஞர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

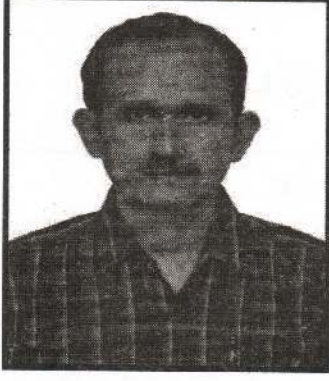
பாடல் எட்டில் "சரண்டையக் கொடியாகச் சேவலையும் ஊர்தியாகத் தோகையையும் திடமுடன் பெற்றருள் செய்த திருமுருகனே'' (பக்.233) என்று பாடுவதானது இறுதியில் முருகன் சூரனுக்கும் அருள் புரிந்தான் என்று கவிஞர் காட்டியுள்ளதானது யார் ஒருவர் செய்த தவற்றினை உணர்கிறாரோ அவருக்கு மன்னிப்பையும் அருளையும் ஆறுமுகன் வழங்கும் சிறப்புக்குரியோன் எனும் பேருண்மையை உணர்த்துகின்றது.

பாடல் பத்தில் முருகப்பெருமான் குறமகள் வள்ளியம்மையைத் தன் அண்ணன் கஜமுகன் துணையோடு மணந்து திருத்தணிகையில் கோயில் கொண்டருளினான் எனும் காட்சியோடு முடிப்பது மரபிற்கேற்ப அமைந்து, இப்பிள்ளைத் தமிழ் நூலுக்கே சிறப்புச் சேர்ப்பதாகவும் உள்ளது.(பக்.பக்.237) இப்பாடலில் முருகன்

வள்ளியை மணமுடிக்க வேடனாகி, விருத்தனாகி விந்தை புரிந்ததை அழகுறச் சித்திரித்துள்ளார். முருகன் குறமகள் வள்ளியை மணந்ததை தத்துவக் கண்கொண்டு பார்க்கும்போது அஃது இறைவனுடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலந்து ஒன்றித் துய்க்கும் அருளின்பத்தை உணர்த்துவதாக உள்ளது. தேவையேற்பட்டால் பரிபக்குவம் நிறைந்த ஆன்மாவை நாடி, இறைவனும் வருவான் என்பதையும் உணர்த்துவதாக உள்ளது.

முடிவுரை

முத்தமிழ்க்கவிஞர் அமரர் டி.வி.இராகவன் பிள்ளை அவர்கள் பத்துமலையில் சிறப்பாக வீற்றிருக்கும் செந்தமிழ் வேளாம் முருகப் பெருமானின் பல்வேறு சிறப்புகள் வெளிப்படும் வகையில் பிள்ளைத்தமிழைப் பாடியுள்ளார். முருகப்பெருமானின் தோற்றத்தோடும் அவன் நிகழ்த்தியுள்ள அற்புதங்களோடும் தொடர்புடைய சில முக்கிய நிகழ்வுகளைக் கவிஞர் வியந்து வியந்து பல இடங்களில் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றுள் முருகனின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படைக் காரணமான ஆணவமும் செருக்கும் நிறைந்திருந்த சூரபத்மனை அழிப்பதும் பின்னர், படைப்புத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள நான் முகனான பிரம்மனைச் சிறையில் அடைத்து, அப்படைப்புத்தொழிலைத் தானே மேற்கொண்டதும் இந்நூலின் பல பருவங்களில் கவிஞரால் பாடப்பட்டுள்ள சிறப்பு நிகழ்வுகளாகும். இவற்றின் வாயிலாகக் கவிஞர் பெருமகனார் முருகப்பெருமான் தம்மை நம்பிய பக்தர்களின் துன்பங்களைப் போக்குகின்ற தன்னிகரற்ற சிறப்பை உடையவன் என்று காட்டுவதோடல் லாமல், தேவையேற்பட்டால் பிரம்மனால் எழுதப்பட்ட தம் உண்மை அடியார்களின் தலையெழுத்தையும் மாற்றும் வல்லமையும் கொண்டவன் என்பதை உறுதிப்படப் பாடுவதையும் காட்டுவதாக உள்ளது. இவ்வாறு முருகபக்தர்களுக்குத் தளரா மனவுறுதியையும் தன்னம்பிக்கையையும் தன்முனைப்பையும் கொடுக்கும் வகையில் கவிஞர் பாடியிருப்பதுவே சிறப்புவாய்ந்ததுதான்.பொதுவாக, நல்ல இலக்கியங்கள்/நூல்கள் படிப்பவரைப் பண்படுத்தி, பரிபக்குவநிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பர் சான்றோர்.இப்பணியை இந்நூல் சிறப்பாகவும் முழுமையாகவும் மேற்கொண்டுள்ளது என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை.

Dr. R. Chandrasekaran

tamilchandru@gmail.com

தமிழ்நாட்டின் நாமக்கல் நகரில் அமைந்துள்ள அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக்கல்லூரியில் தமிழ் உதவிப்பேராசிரியராக பணிபுரிந்து வருகிறார்.கடந்த 14 ஆண்டுகளாக கல்லூரியில் பி.ஏ.,எம்.ஏ.,எம்.ஃபில்.,பிஎச்.டி.,பயிலும் மாணவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கியத்தையும், தமிழ் மொழியினைக் கற்பித்து வருகிறார்.இவரது மேற்பார்வையின்கீழ் 14 மாணவர்கள் முனைவர் பட்டத்தையும்,68 மாணவர்கள் எம்.ஃபில் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளனர்.சர்வதேச மற்றும் தேசிய அளவில் 69 ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் 12 ஆராய்ச்சி நூல்களையும் 7 பாட நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.இலங்கை ,மலேசியா,சிங்கப்பூர்,இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரையினை வழங்கியுள்ளார்.ஒரு சர்வதேச மாநாட்டினையும், இரண்டு தேசிய அளவிலான மாநாட்டினையும், பத்துநாள் பயிலரங்கு ஒன்றையும் நடத்தியுள்ளார். இரண்டு ஆராய்ச்சித்திட்டங்களை நிறைவு செய்துள்ளார். இவரது ஆராய்ச்சிப் பணிக்காக இந்திய அரசாங்கம் பராட்டி 2009-2010 ஆம் ஆண்டிற்கான இளம் அறிஞர் விருதினை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

பரிபாடலில் முருக வழிபாடு

முனைவர் இரா.சந்திரசேகரன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அ.அ. அரசு கலைக்கல்லூரி, நாமக்கல், இந்தியா.

முன்னுரை

சங்கத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் பண்பட்டு விளங்கியது என்பதையும் தொன்மைச் சிறப்புடையது என்பதையும் சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன. பண்டைத்தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளில் இறைவழிபாடு இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கிறது. இத்தகைய வழிபாடு தமிழர்களின் சமூக ஒருங்கிணைப்பையும், பண்பாட்டு நெறிகளையும் வெளிப்படுத்தும் விழுமியக் கூறாகவும் உள்ளது. திருமால், சிவன், கொற்றவை, இந்திரன், முருகன் போன்ற தெய்வங்கள் சங்கத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் வழிபாட்டிற்குரிய முதன்மைத் தெய்வங்களாவன. இத்தகைய தெய்வ வழிபாடுகளில் 'முருக வழிபாடு' தொன்மைக் காலத்தில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளதைத் தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களின் மூலம் உறுதிப்படுத்தலாம். சங்க காலத்திற்கு முன்னரே முருக வழிபாடு தமிழர்களிடையே இருந்ததைப் பரிபாடல் விளக்கமாகப் பறை சாற்றுகிறது. பரிபாடல் முருக வழிபாட்டினைச் சமய நிலைக்கே உயர்த்திக்காட்டுகிறது. சங்கத் தமிழர்களிடையே நிலவிய முருக வழிபாடு குறித்தும், முருக வழிபாட்டின் தொன்மை, சிறப்பு குறித்தும் பரிபாடல் வழி நின்று இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

பரிபாடல் காட்டும் இறையணர்வும், வழிபாடும்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் அகமும் புறமும் பற்றிப் பேசக்கூடிய நூல் பரிபாடலாகும். தொல்காப்பியர் அகப்பொருளைப் பாடுவதற்குரிய யாப்பாகப் பரிபாடலைக் குறிப்பினும் எட்டுத்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள பரிபாடலில் கடவுளைப் பற்றியும், அம்மக்களின் இறையணர்வையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், அவர்களின் நம்பிக்கைகள், புராணங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

“மற்றைய சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை நூல்களில் கடவுள் பற்றிய குறிப்புகளும் வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகளும் ஆங்காங்கு வந்தாலும் பரிபாடலைப்போல அவை அமையவில்லை.” என நாராயண வேலுப்பிள்ளை கூறுகிறார்.

பரிபாடலில் முருகனாகிய செவ்வேளைப் பற்றி எட்டு பாடல்கள் உள்ளன. இந்த எட்டுப் பாடல்களும் முருகப்பெருமானின் பெருமை, வழிபாட்டுச் சிறப்பு, அன்றைய காலங்களில் மக்கள் நிகழ்த்திய வழிபாட்டுமுறை என்பன போன்ற செய்திகளைத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பதுடன் ஓர் இலக்கியச் சான்றாகவும் அமைந்து முருக வழிபாட்டின் தன்மையையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

முருக வழிபாட்டின் தொன்மை

முருக வழிபாடு தமிழர் பண்பாட்டோடு, மொழியோடு, தத்துவத்தோடு, பழக்கவழக்கங்களோடு ஒன்றுபட்டுள்ளது. முருக வழிபாட்டு வளர்ச்சி, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியாகும். அம்மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் தமிழர் கொடுத்த மிகமிக உயர்ந்த இடமே முருக வழிபாடாகும்.

‘தமிழரின் அறிவு, வீரம், செல்வம், ஆளுமை, அன்பு, கௌரவம் என்னும் ஆறு கூறுகளையும் (ஆறுமுகங்கள்) முருகன் வெளிப்படுத்துகிறான். தமிழர்களுக்கு முருகன் கலியுகவரதனாக இருக்கிறான். தமிழர்களின் வரலாறு எவ்வளவு தொன்மையானதோ அதே போல முருக வழிபாடும் மிகத் தொன்மையானதாக இருந்திருக்கவேண்டும்.’ என முருக வழிபாட்டின் தொன்மை கூறப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட ஓர் இன மக்களுக்குரிய தெய்வமாக முருகன் விளங்கினான் என்ற குறிப்பு தொல்காப்பியத்தால் பெறப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் ‘சேயோன்’ என்ற பெயரால் முருகனைக் குறிப்பிடுகிறார். ‘சேய்’ என்னும் சொல் செம்மைப் பண்பையும், இளமையையும் குறிப்பிடும் ஒரு

சொல்லாக அமைந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. 'செங்கேழ் முருகன்' என்ற தொடர் இதனை உறுதி செய்யும். செவ்வேள், நெடுவேள் என்னும் பெயர்களும் முருகனுக்கு உரியவையாக சங்க இலக்கியங்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. 'முருகு' என்ற பெயரும் முருகனைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

செந்நிறமுடைமையால் 'சேயோன்' என்றும் கடம்ப மரத்தடியில் உறைதலின் 'கடம்பன்' என்றும் வேலனின் (பூசாரியின்) வெறியாட்டத்தை ஏற்றலின் 'வெறிகொண்டான்' (பரி-17) என்றும் முருகன் பெயர் பெற்றான்.

ஆறுமுகமும் பன்னிரு கைகளும்

பரிபாடலில் முருகனின் ஆறுமுகங்களும், பன்னிரு கைகளும் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவனது ஆறுமுகங்களைத் தமிழர்கள் வருணிக்கும்பொழுது பல்வேறான விளக்கங்களைத் தருகிறார்கள். அவற்றைப் பரிபாடல்,

அறுமுகத் தாறிரு தோளால் (பரி.14:21)

என்றும்,

ஆறிரு தோளவை அறுமுகம் விரித்தவை(பரி.21:67)

என்றும்,

மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோள் (பரி.5:11)

என்றும் குறிப்பிடுகின்றது. 'கயந்தலை' என்பது மெல்லிய தலையைக் குறிக்குமென்பர். இதனைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து,

'முருகனின் பன்னிரண்டு கைகளும் ஓர் ஆண்டின் பன்னிரண்டு மாதங்களைக் குறிப்பதாகவும் ஆறுமுகங்களும் ஆறு காலங்களைக் குறிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.' என இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் கூறுகிறார். முருகனின் பன்னிரு கைகளும் பன்னிரு படைகளைக் கொண்டுள்ள குறிப்பு பரிபாடலில் முதன் முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவரது பன்னிரு தோள்களும் முழுவோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. மனித ஆற்றலைவிட உயர்ந்த நிலையைப் புலப்படுத்த ஆறு தலைகளையும், பேராற்றலை வெளிப்படுத்த பன்னிரு தோள்களையும் அமைத்துள்ளனர்.

முருகனது பேரறிவையும் பேராற்றலையும் புலப்படுத்தவே ஆறு தலைகளையும், பன்னிரு

கைகளையும் உடையவராக அவரை உருவகம் செய்துள்ளனர் என மறைமலை அடிகள் கூறியுள்ளதன்வழி அறியலாம். முருகனின் தலை, கை பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுவதற்கான காரணம் எத்தனையோ ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் வாழ்வும் வழிபாட்டு முறைகளுமே ஆகும். மனித உருவில் முருகனைக் காணத் தமிழர் மிகவும் விரிவான தத்துவத்தை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.

முருகனின் ஆறுமுகங்களும் ஆறு புலன்கள். ஆறு உறுப்புகள், அத்துடன் ஆறுமுகங்களும் அன்பு, உண்மை, அறிவு, இன்பம், சக்தி, சித்தி என்ற ஆறு பரிணாமங்களை விளக்குகின்றன என்பார் கமில சுவலபில். மேலும் இவர், தமிழ்ப் பண்பாடு மிகவும் இறுக்கமானது, மற்றப் பண்பாடுகளுடன் தொடர்புற்றும் மாறாதது என்கிறார்.

இதனைப் பார்க்கும்போது முருகன் தமிழர் வாழ்வில் எந்த அளவிற்கு இடம் பிடித்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது. எந்தக்கோணத்தில் பார்த்தாலும் அதாவது சமய அடிப்படையில் அல்லது சமுதாய அடிப்படையில் அல்லது தத்துவ அடிப்படையில் என எவ்வகையில் பார்த்தாலும் முருகன் தமிழரின் வாழ்வோடு இன்றியமையாதவனாக இணைந்திருக்கிறான் என்பதை அறியலாம்.

படைக்கருவிகள்

முருகனின் பன்னிரு கைகளிலும் வெள்ளையாட்டுமறி, மயில், சேவல், வில், தோமரம், வாள், ஈட்டி, கோடாரி, கணிச்சி, மழுப்படை, மாலை, மண் ஆகியன உள்ளன. அவற்றுள் தீக்கடவுள் சேவலையும், இந்திரன் மயிலையும், கூற்றுவன் மறியையும் கொடுத்தனர். மற்ற தேவர்கள் பிறவற்றை வழங்கினர் என்றும் பரிபாடல் கூறுகிறது. பன்னிரு கைகளும் பன்னிரு படைகளைக் கொண்டுள்ள குறிப்பு பரிபாடலிலேயே முதன்முதலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருமுருகாற்றுப் படையிலும், கந்தர் கலிவெண் பாவிலும் இச்செய்தி வேறுவகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்படைக்கருவிகளுள் "வேல்" சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஏனெனில் "வேல்" முருகனின் ஆதி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது. சூரனை

அழித்த 'வேலை' வழிபடும் நிகழ்வைப் பரிபாடல் கூறுவதைக்கொண்டு அறியலாம்.

சூரன் வதம்

முருகன் சூரனை அழித்த நிகழ்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். சூரன் மாமர வடிவில் கடலில் மறைந்து போர் செய்ய மாமரத்தை வேரோடு அழித்தவன் முருகன். இச்செய்தி பரிபாடலில் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது (பரி.5:1-7,14:1-8,18:1-4,19:101-102,21:8-9).

முருகனின் 'வீரம்' பண்டைத் தமிழரின் போர்க்குணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. தனக்குத் தீங்கு செய்தவனையும் மன்னிக்கும் தமிழர் மனப்பான்மை, முருகன் சூரபதுமனை அழிக்காமல் மயிலாகவும், சேவலாகவும் கொண்டு தன்னுடன் இணைத்ததன் வாயிலாக வெளிப்படுகிறது.

முருக வழிபாடு குறித்து ரொமிலா தாப்பர் கூறும்போது "தமிழர்கள் முருகனைத் தங்கள் போர்க்கடவுளாக வணங்கினர்" எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பிணிமுகம் என்னும் யானை

குறிஞ்சிநில மக்கள் முருகனை மட்டுமின்றி அவனுக்குத் தொடர்புடைய அனைத்துப் பொருள்களையும் வழிபட்டனர். முருகனுக்கு உரிய ஊர்திகளுள் பிணிமுகம் என்னும் பெயருடைய யானையும் ஒன்றாகும். முருகப் பெருமான் அவுணர்களைப் பொருதழிக்கும் போது யானையின் மீதமர்ந்து அம்பெய்தி பொருதலுமுண்டு என்பதை,

சேயுயர் பிணிமுகம் ஊர்ந்தம ருழக்கி (பரி.5:2)

எனவும்,

கடுஞ்சின விறல்வேல் களிறார்ந்தாங்கு
(பதிற்றுப்பத்து.11)

எனவும் வரும் தொடர்களால் அறியலாம். மேலும் யானையின் கவழமிச்சை (உண்பதன் மிச்சத்தை) உண்டால், குறைவில்லாத கணவன் கிடைப்பான் எனவும் தன்னைப் பிரிந்த கணவன் மீண்டும் வருவான் என்றும் பெண்கள் நம்பினர் என்பதை,

பன் மண மன்னு பின்விரும்பு கூந்தலர்
கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்நின்

கொடியேற்று வாரணம் கொள்கவழ மிச்சில்
மறுவற்ற மைந்தர்தோள் எய்தார் மணந்தார்
முறுவற் றலையளி எய்தார்நின் குன்றம்
குறுகிச் சிறப்புணாக் கால்' (பரி.19:89-94)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம். இதனைக் கொண்டு சங்ககால மக்களின் இறையுணர்வு எத்தகையது என அறியமுடிகிறது.

வழிபடு நெறி

அடியார்கள் செவ்வேளையும் அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தையும், அவனுக்குரிய கடம்பினையும், பிணிமுக ஊர்தியினையும் வழிபடுவர். வழிபடும்போது மலர் தூவுவர்; சிலர் வேள்வி இயற்றி அவிபுணவு அளிப்பர். அதில் அடியவர்கள் இடும் அகில் போன்றவற்றால் வாசனை மிக்க புகை எழுந்து மேகக்கூட்டம்போல் பரங்குன்றின்மீது பரவிட சூரிய மண்டலத்தையும் மறைத்து விடும். இப்புகையை விரும்புவதால் செவ்வேளை,

கறையில் கார்மழை பொங்கி யன்ன
நறையி னறும்புகை நனிஅமர்ந் தோயே

(பரி.14:19-20)

என்று பாடுகிறார் கேசவனார்.

வழிபடும்போது அடியவர் யாழ், முழவு ஆகியவற்றை இசைப்பர்; மணியடிப்பர்; பறை முழக்குவர். திருப்பரங்குன்றத்தில் செவ்வேளை வழிபடச்செல்வோர் சந்தனம், நறும்புகை, நந்தாவிளக்கு, மணமுடைய மலர்கள், முழவு மணி, கயிறு, மயில், குடாரி, யானை, குழை, பூவாசை, வேல் முதலியன கொண்டு செல்வர். மகளிர் முருகனது யானையின் கும்பத்தைக் குங்குமத்தால் அணிசெய்து மலரும் நீரும் தூவிக் காதில் கவரியை வைத்துக் காம்முடைய பொற்குடையை மேலே கவிழ்த்து வழிபடுவர். திருப்பரங்குன்றத்திற்குச் சென்ற மக்கள் முருகனை முறையாக வழிபாடு செய்து வரம் வேண்டுகின்றனர். இவ்வாறு வரம் வேண்டிக் கொள்ளும் பழக்கம் அன்று முதல் இன்று வரை நிலவுவதை அறியலாம்.

மகளிர் வேண்டுகல்

திருப்பரங்குன்றம் சென்ற மகளிருள் சிலர் முருகனிடம் 'யாம்எம் காதலரோடு கைப்பிடித்து மகிழ்ந்ததாகக் கண்ட கனவு பொய்க்காமல்

நனவில் வந்து நீராடும் பொருட்டு உனக்குரிய வையையாறு புதுவெள்ளம் பெருக வேண்டும்' எனவும், சிலர், 'எம் வயிறு கருவுற வேண்டும்' எனவும் 'எம் கணவருக்கு மிகுதியாகப் பொருள் கிடைக்க வேண்டும்' எனவும், இன்னும் சிலர் 'எம் கணவர் போரில் வெற்றி பெற வேண்டும்' எனவும் பலவாறாக வரம் வேண்டினர் (பரி.8:102-108).

நீர்வளம் வேண்டல்

உயிர்கள் வருந்தும்படி மழை இல்லாமல் போனாலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் இருக்கும் அருவியானது எப்பொழுதும் நீர்வற்றாமல் மிகுந்து இருக்கும் தன்மையைப் பெறவேண்டும் என்று சிலர் முருகனை வழிபடுகின்றனர் என்பதை,

நெறிநீர் அருவி யசும்புறு செல்வம்
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
தண்பரங் குன்றம் நினக்கு (பரி.8:128-130)

என்ற பரிபாடலின் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு ஆரவார ஒலியோடு இறைவனை வழிபட்டால் நீர்வளம் பெருகும் என மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டனர்.

இறையணர்வின் வெளிப்பாடு

சங்ககால மக்கள் முருகன்மீது கொண்டிருந்த அன்புணர்வு பரிபாடல் மூலம் வெளிப்படுகிறது. அக்கால மக்கள் தன்னலமற்ற இறையணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர் என்பதைக் கீழுள்ள பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம்,

..... யாஅம் இரப்பதை
பொருளும் பொன்னும் பேரிமுமல்ல நின்றால்
அருளுமன்பும் அறனு மூன்றும்
உருளிணர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே (பரி.5:7-81)

என்று வேண்டுகிறார் கடுவனிள வெயினார்.

முருகனை வழிபடுவதன் பயனாய், மேலும் மேலும் அவனையே வழிபடுவதான வழிபாடுகள் பெருக வேண்டும் என்று கேசவனார் வேண்டுகிறார்.

துன்னித் துன்னி வழிபடு வதன் பயம்
இன்னு மின்னுமவை யாகுக
தொன்முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே'
(பரி.14:30-32)

கேசவனாரைப் போலவே நல்லாசிரியரும்,

அணிநெடுங் குன்றம் பாடுதுந் தொழுதும்
அவை யாமுமெஞ் சுற்றமும் பரவதும்
ஏம வைகல் பெறுகயா மெனவே (பரி.17:51-53)

என வேண்டுகிறார். இதே கருத்தில் குன்றம் பூதனாரும்,

செருவேற் றானைச் செல்வரின் அடியுறை
உரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்
பிரியா திருக்கவெம் சுற்றமோ டுடனே
(பரி.18:54-56)

என்று வேண்டுகிறார்.

இறைவனை அறத்தின் திருவுருவாகவும் குன்றேறி நின்றவனாகவும் எண்ணி அன்பர்கள் வழிபட்டனர். அறத்திற்கெல்லாம் அடிப்படை யானது தலையாயது அன்பு. ஆதலின் இறைவனை அன்பின் உருவாகவே கண்டனர். சங்க கால மக்கள் பொருளைவிட இறைவன் அருளைப் பெற்று வாழவே விரும்பினர் என்பதைப் பரிபாடல் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

பரிபாடல் முருகனை முழுமுதற் கடவுளாக வைத்துப் போற்றும் மரபினை எடுத்துரைப்பதோடு முருக வழிபாட்டின் தொன்மையையும் வெளிக்காட்டுகிறது. சங்ககாலத்தில் முருகவழிபாடு நன்கு வளர்ச்சி பெற்று மக்களால் விரும்பி நிகழ்த்தப்பெறும் வழிபாடாகவும் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேலும், சமயம் என்றும் தனிப்பண்பிற்கு அழைத்துச்செல்லும் ஒரு தனித்த கூறு இதனுள் விளங்குகிறது என்பதாகவும் இதன் பாடுபொருள் அமைந்துள்ளது.

பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மைக் கடவுளாக விளங்கும் முருகப்பெருமான்மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வழிபாடுகளின் வாயிலாகத் தமிழரின் பண்பாட்டினை, நாகரிகச் சிறப்பினை அறிய முடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம்
2. பரிபாடல்
3. முருகன் அல்லது அழகு-திரு.வி.க

Tan Sri. Dato R. Nadaraja

datuk.nadarajah@gmail.com

40 ஆண்டுகளாக ஆன்மிகத் தொழிலாளர் வர்பவர்; பத்துமலையின் முழுமையான வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவர். மலேசியா செலாங்கூர் பத்துகேவ்ஸில், உலகிலேயே உயரமான முருகன் சிலையே 140அடி உயரத்தில் நிறுவிய சாதனையாளர். தமிழ் சமயம் தொடர்பாக 30க்கும் மேலான நூல்கள் மற்றும் குறுந்தகடுகளை வெளியிட்டுள்ளார்; தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருபவர். ஆண்டுதோறும் திருமுறைக்காக தனிபெரும் விழா எடுத்து சிறப்பித்து வருபவர். 2003இல் மலேசியாவில் பத்துமலையில் கீழ்க்குகையில் மூன்றாவது அருள்மிகு முருகன் மாநாட்டை சிறப்பாக, சென்னை ஆசியவியல் நிறுவனம் ஒத்துழைப்புடன் நடத்தியவர். உலகெங்கும் நடக்கும் சமய இலக்கிய மொழி சார்ந்த கருத்தரங்குகள் மாநாடுகள் நடத்துவோருக்கு அனைத்து வகையிலும் ஆதரவளித்து உதவி வருபவர். மலேசியாவில் உலகப்புகழ் பெற்ற தைப்பூச நூற்றாண்டு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியவர்; இப்போது தைப்பூசம்-125 விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்.

பழங்குடித் தமிழரும் பத்துமலையும்!

டான்ஸ் டத்தோ ஆர். நடராஜா

தலைவர், ஸ்ரீமகா மாரியம்மன் கோயில் தேவஸ்தானம், கோலாலம்பூர், மலேசியா.

இந்துமதம் என்பதே வாழும் நெறியாகும்!

முருக வழிபாடு தொன்மையானது; வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டது; தமிழர்களின் பண்பாட்டோடும் மொழியோடும் தத்துவத்தோடும் பழக்க வழக்கங்களோடும் இம்முருக வழிபாடு பின்னிப் பிணைந்தது. இதனைச் சங்ககால இலக்கியங்களான திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் என்பன மிகச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன.

சூரியனும் முருகனும்:

இயற்கை வழிபாட்டின் ஒரு கூறான சூரிய வணக்கமே பின்னர் முருக வழிபாடானது என்பர். இதனைப் பரிபாடல்திறன் எனும் நூலில் செவ்வேள் வணக்கம் பற்றி எழுதிய 'சாரங்க பாணி' பின்வருமாறு விவரித்துள்ளார். 'மாக்கட லினின்று நிவர்தெழுந்த இளஞாயிற்றின் இயற்கை அழகில் உள்ளந் தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே இறையென வழிபட்டு வணங்கினர். அதுவே பின்னர் நீலமயில் மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது'.

இதிலிருந்து மலைவாழ் மக்களுக்குப் பெரும் துன்பத்தை உண்டாக்கியது 'இருள்' என்றும் அந்த இருளாகிய துன்பத்தை அகற்ற இளஞாயிறாகிய முருகனை வழிபட்டனர் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. இதனையே மறை மலை அடிகளும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழந்தமிழ் நிலம் "நானிலம்" என வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதிலே குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தெய்வமாக போற்றப்பட்டிருக்கின்றான். 'சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்' என்ற தொல்காப்பியப் பாடலடி இதனை விளக்கி நிற்கின்றது.

மொழியா மலைய?

பேராசிரியர் அறவாணன் போன்ற சில அறிஞர்கள், "தமிழர்கள் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து வந்து குடியேறினர்" என்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். தமிழர்களைப் போன்ற தோற்றம் கொண்ட ஆப்பிரிக்கர்கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக, சோமாலியர்கள், எத்தியோப்பியர்கள், எரித்திரியர்கள் போன்ற இனங்களில் தமிழர்களின் முகச் சாயலைக் கொண்ட பலரைக் காணலாம்.

இதனடிப்படையில் முருக வழிபாட்டின் தன்மையை இரண்டு விதங்களில் பார்க்க முடியும்.

1. முருகன் தமிழ்க்கடவுள்
2. முருகன் மலைக்கடவுள்

"முருகன் ஒரு தமிழ் மொழிக் கடவுள்" என்று, முருகனை, தமிழர்களுக்கு மட்டும் சொந்தம் கொண்டாடுகிறோம்; தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, சிங்களவர்கள், கன்னடர்கள், தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள், போன்ற பிற திராவிட இன மக்களும் முருகனை வழிபடுகின்றனர். ஆகவே, முருகன் ஒரு திராவிடக் கடவுளாகவும் அழைக்கப்படுகிறார். ஆப்பிரிக்காவில், கென்யாவில் வாழும், கிக்யூ (Kikuyu) இன மக்கள் முருகனை தெய்வமாக முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர்! "முருங்கு (Murungu) கடவுள்" என்று, பெயர் கூட ஒரே மாதிரி உள்ளது! தமிழர்களின் முருகன், மலைகளில் எழுந்தருளி இருக்கும் குறிஞ்சிக் கடவுள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ஆப்பிரிக்கர்களின் முருங்கு கடவுளும், மலைகளில் வாசம் செய்கின்றார்! ஆப்பிரிக்க கண்டத்தில், இரண்டாவது உயரமான "கென்யா மலை" (Mount Kenya) கிக்யூ மக்களுக்கு புனிதமானது. (Mount Kenya http://wikipedia.org/wiki/Mount_kenya) அந்த மக்கள் "கிரி எங்கை" (Kiri Nyaga, எங்கை கடவுளின் மலை) என்று அழைக்கின்றனர். தமிழிலும், கிரி என்ற சொல்லுக்கு மலை என்பது பொருளாகும்!

கறுப்புத் தமிழர்கள்:

உலகின் முதல் மனிதன், கென்யா மலையில் இருந்து இறங்கி வந்ததாக, கிக்யூ மக்கள் நம்புகின்றனர். கிட்டத்தட்ட இதே போன்ற கதை,

கதிர்காமத்தை அண்டி வாழும் வேட்டுவ பழங்குடி இன மக்கள் மத்தியிலும் நிலவுகின்றது. இந்தியாவில் இந்துக்கள் மத்தியில் கிழக்கு வாசல் வைத்து வீடு கட்டும் வழக்கம் உள்ளது. கிருஷ்ண இன மக்கள், வட கிழக்கில் அமைந்துள்ள கென்யா மலையை நோக்கியவாறு, கிழக்கு வாசல் வைத்து வீடு கட்டுவது வழக்கம். யூத, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மதங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னமே, ஓரிறைக் கொள்கை, ஒரே இறைதூதர் கோட்பாடுகள் கிருஷ்ண மக்களின் மத நம்பிக்கைகளாக இருந்துள்ளன. திராவிட மக்கள் என்பது, ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து இந்தியா நோக்கி புலம்பெயர்ந்த மக்களைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயராகும். ஆப்பிரிக்காவில் கறுப்பர்களின் பண்டைய ராஜ்யமான கூஷி என்ற பெயர், திராவிட மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்ற நாடுகளில் எல்லாம் காணப்படுகின்றன. இதற்குச் சான்று பகர்வது வலைதளம் (நாம் கறுப்பர்! நமது மொழி தமிழ்! நம் தாயகம் ஆப்பிரிக்கா! <http://kalaiy.blogspot.in>)

கொற்றவை மைந்தன்:

முருகவழிபாடு குறித்து தார்பர் என்பவர் கூறும் போது தமிழர்கள் முருகனைப் போர் நிலத் தெய்வமான கொற்றவையின் மகன் என்று போற்றியதோடு தங்கள் போர்த் தெய்வமாகவும் வணங்கினர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மலை வாழ் வேடர்கள் வேட்டையாடும் போது வேலைக் கொண்டு செல்வர். அதேவேளை தங்குலக் கடவுளின் ஆயுதமாகவும் 'வேல்' ஆயுதத்தையே கொண்டனர். அந்த வேலவன் பகைவர்களை அழித்துச் சங்காரம் செய்வான் என்பது அவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருந்தது.

பாம்பும் முருகனும்:

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மற்ற கடவுள்களின் மீதான பக்தியை விட முருகன் மீது பக்தி கொண்டவர்கள் மிக அதிகம். தென் இந்தியாவில் உள்ள பழங்குடி மலை வாழ் இனத்தினரான 'நாகா' என்பவர்கள் (பாம்பை வணங்கும் மலை வாழ் மக்கள்) பாம்பு என்பது முருகனை குறிக்கும்படியாக உள்ளது என்று நினைப்பதினால், கிராமப் புறங்களில் உள்ள முருக பக்தர்களுடன் தங்களையும் இணைத்துக்

கொண்டு விட்டனர். ஆந்திராவில் பாம்புகளை முருகனாகவே பாவித்து வணங்குகிறார்கள். கன்னட நாட்டில் குக்கே (உடுப்பி) சுப்பிரமணியாவில் முருகப்பெருமானை பாம்பு வடிவில் போற்றி வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது. (பூசை. ச. அருணவசந்தன் எழுதிய அருள்மிகு நாகசுப்பிரமணியர், (முதல் பதிப்பு 2013) சிவசுந்தாக கலைக்கூடம், ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-600 018) தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மற்ற கடவுள்களின் மீதான பக்தியை விட முருகன் மீது பக்தி கொண்டவர்கள் மிக அதிகம்.

வாழும் மண் வேறுபட்டாலும், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என அனைத்துப் பிரிவினரும் அவர் மீது துதிப் பாடல்களைப் பாடியபடி முருகன் ஆலயங்களை நோக்கிப் படை எடுப்பதும், காவடிகளை தூக்கிக் கொண்டு போவதும், மரக் கழிகளில் கட்டப்பட்ட குடத்தில் பால், சக்கரை, தேன், பழங்கள், பூ மாலையின் பலவற்றையும் கட்டி எடுத்துப் போவதும் தமிழ் மக்களிடையே மட்டும் பார்க்க முடிந்த அற்புதமான காட்சியாகும்.

மரபுசார் வழிபாடு:

திராவிடரது முருக வழிபாட்டின் பல கூறுகள் அதாவது பூஜைமுறைகள், நம்பிக்கைகள், வள்ளி-முருகன் பற்றிய காதற்கதை, முருகனின் வீரம், அழகை விவரிக்கும் முறை இவையனைத்தும் முருகனை வழிபட்ட சமுதாயத்தின் மனநிலைகளை உணர்த்துகின்றது. மேலும் சாதியமைப்பற்ற நிலையையும் பெண்டிரையும் காதலையும் தமிழர் மதித்துக் சிறப்பித்ததையும் காட்டுகின்றது.

. காடு, வெறியாடுகளும், சோலை, மரத்தடி, அம்பலம் போன்ற இடங்களில் முருகன் உறைவதாகக் கருதப்பட்டு அங்கு அவனுக்கான பூஜைகள் நிகழ்ந்தன. வேலன் வெறியாடல், குன்றக்குரவை, வெறியாட்டு என்பன சிறப்பிடம் பெற்றன. இவ்விழாக்களின் போது ஆட்டைப் பலியிட்டுத் தேன், திணைமாவுப் போன்ற வற்றைப் படைத்து ஆடிப்பாடி வழிபட்டனர். இவற்றை மரபு சார் வழிபாட்டு முறைமைகளின் தொடர்ச்சி எனலாம்.

ஆகவே இன்றைய காலத்தில் முருகன் என்பவன் மலை நிலத்துக்குரிய தெய்வமாகவும்

தமிழ்த் தெய்வமாகவும் வழிபடப்பட்டுள்ளான். அதே பண்புகளுடன் இன்றைய கலியுகத்திலும் சர்வதேசக் கடவுளாகத் தமிழ்க் கடவுளாக முருகன் திகழ்கின்றான்.

காவடி காட்சிகள்:

ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என அனைத்துப் பிரிவினரும் அவர் மீது துதிப் பாடல்களைப் பாடியபடி முருகன் ஆலயங்களை நோக்கிப் படை எடுப்பதும், காவடிகளை தூக்கிக் கொண்டு போவதும், மரக் கழிகளில் கட்டப்பட்ட குடத்தில் பால், சக்கரை, தேன், பழங்கள், பூ மாலைகள் என பலவற்றையும் கட்டி எடுத்துப் போவதும் தமிழ் மக்களிடையே மட்டும் பார்க்க முடிந்த அற்புதமான காட்சியாகும். ஒருவரது வாழ்க்கையில் உள்ள பிறப்பு இறப்பு போன்ற வற்றின் குறைகளை முருகப் பெருமான் களைந்து விடுகின்றார்.

வேல் வழிபாடு:

ஆண்டவனைத் தொழுவதுபோல், அவன் வைத்துள்ள ஆயுதங்களையும் தொழும் மரபு தொன்றுதொட்டு வந்துள்ளது. உலகம் முழுவதும் முருக வழிபாடு பரவியுள்ளதுபோல் வேல் வழிபாடும் பரவியுள்ளது. வேல் வழிபாடு என்பது, முருக வழிபாட்டின் ஓர் அங்கம்.

வேல் (vel) என்பது இந்துகளில் கடவுளான முருகனின் கைகளில் காணப்படும் தெய்வீக ஆயுதமாகும். பண்டைத் தமிழர்கள் போரில் பயன்படுத்திய ஆயுதமான ஈட்டியைப் போன்றதே வேல். வேல் என்பது நீண்ட காம்பும் தட்டையான இலைப் பகுதியையும் கொண்டதாகும்.

வேலின் காம்பு நீண்டிருப்பது போல் ஆழ்ந்த அறிவுடனும், இலை அகன்று நுனி கூர்மையாக இருப்பது போல் பரந்து விரிந்த அறிவுடனும், கூர்மையான அறிவுடனும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதே 'வேல்' ஆகும். அழகு வீரம் விவேகம் தமிழர் களின் நுகர்வு உணர்வுகளாகும். குகைபோன்ற தங்களுடைய இதயத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, தங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்கும் முருகனை மாபெரும் சித்தர்கள் அன்புடன் குகனே என அழைக்கின்றனர்.

ஞான சக்தி:

வேல் அறிவின் சின்னமாக விளங்குவது - ஞானவேல் என்று அழைக்கப்படுவது அன்னையின் சக்தியைப் பெற்றதால்; சக்திவேல் "வெல்லுகின்ற தன்மை உடையது ஆதலின் வேல் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. அந்தவேல் ஞான சக்தியின் வடிவத்தைப் பெற்றது" அறிஞர்களின் கருத்துகளின் படி வேல் தனியொரு தெய்வமாக விளங்கி இக்காலத்தில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது என்பதை உணரலாம். "முருகனுக்கு ஆறுமுகம் இருப்பது போல வேலுக்கும் ஆறுபடைகள் உண்டு. முருகப் பெருமான் திருவுருவத்தையும், அவன்பால் சார்ந்திருக்கும் வேலையும் தரிசிக்கும் போது கவனித்தால், அது அவன் அடியையும் கரத்தையும் தொட்டுக் கொண்டு முடியுமளவும் செல்வதைக் காணலாம். இத்தகைய வேலாயுதத்தையே தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கிடும் மக்கள் உலகெங்கும் உளர்.

மலேசியாவில் வேல் வழிபாடு தோன்றிய விதம் சிறப்பானதாகும்

மலாயா தீபகற்பம்:

இறைவன் விண்ணுலகில் இருப்பதாகவும், மலை விண்ணுலகைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் மண்ணுலகிலிருந்து மலை உயர்ந்திருப்பதாகவும், உயர்ந்த இடம் படைத்தவனுக்கே என்பதாலும், மலையில் கோயில் அமைத்து தமிழர்கள் வழிபட்டனர்; ஐவகை நிலத்தில் குறிஞ்சியைத் தெரிவு செய்து முருகனின் வழிபாட்டிடத்தை அமைத்தனர்.

இந்தியா இலங்கையிலிருந்து தோட்டப் பணி, இருப்புப் பாதையமைப்பு, ஈயச் சுரங்கப் பணி வர்த்தகம் என்று பல்வேறு வகையில் பொருள் தேடல்களுக்காக திரைகடலோடி மலாயா தீபகற்பம் வந்த தமிழர்கள் தங்கள் இறை நம்பிக்கையை மறக்கவில்லை.

1786இல் கிழக்கிந்திய கம்பனியினர் பினாங்கு தீவில் ஜார்ஜ் டவுன் நிர்மாணித்த போது தமிழர்களிடையே பரவலாக வேல் வழிபாடு இருந்து வந்ததாக பிரிட்டிஷாரின் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. 1873இல் மலேசிய இந்தியர்களுக்கான தாய்க் கோயிலாக கோலாலம்பூரில் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோயில் எழுப்பியது; 1885இல் புதிய இடத்தில் புதிய

கோயிலாக உருவானது. தாயின் கட்டளைப் படியே செல்வன் முருகப் பெருமானுக்கும் வழிபாட்டிடம் அமைத்திட திருவாளர்கள் கா. தம்புசாமி பிள்ளை மற்றும் கந்தப்ப தேவர் ஆகிய இருவரும் சுங்கை பத்து ஆற்றங்கரையில் சுண்ணாம்பு பாறைகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ளது. குகைளில் வேல்தலை வடிவ வாயிலைக் கொண்டதும் விசாலமானதுமான பெரிய குகையைத் தேடிப் பிடித்தனர்.

வேல் ஸ்தாபிதம்:

முருகப்பெருமானின் அருளாணையின்படி குகை தூய்மை செய்யப்பட்டு 1988ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக வேல் நிறுவி பூசை தொடங்கப்பட்டது. இன்று பத்துமலை வழி பாட்டில் பரிணாமவளர்ச்சியைக் காணும்போது ஐந்து நிலைகளாகப் பிரித்து அறியலாம். (1) வேல் ஸ்தாபிதம் (2) தைப்பூசம் தொடக்கம் (3) வேலவர் சிலை (4) தேசிய விழாவாக தைப்பூசம் (5) உலக விழாவாக தைப்பூசம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

எடுப்பும் ஏற்பும்:

வேல் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்டதை அறிந்த ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர் வேலைப் பிடுங்கி எறிய ஆணையிட்டதையடுத்து, அன்பர்கள் நீதிமன்றம் வழியே தடுப்பாணை பெற்று வழி பாட்டினைத் தொடர்ந்தனர். அரசின் முறையான அனுமதியோடு 1891இல் முதன்முதலாக தைப்பூசத் திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. 17-01-2014இல் 124ஆவது தைப்பூசம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. முருகப்பெரு மானது அருளால் 02.03-2015இல் 125ஆவது தைப்பூசத்தைச் சீரும் சிறப்புமாகக் கொண்டாட இருக்கிறோம். உலகிலேயே மிகவும் உயரமான முருகன் சிலை (140அடி) 2005இல் இங்கு எழுந்து உலக ஆவணங்களில் பதிவாகியுள்ளது உலக சாதனையாகும். தைப்பூசம் தேசிய விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது, உலகெங் கிருந்தும் மக்கள் கலந்து கொள்வதால் உலக விழாவாக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

நிறைவுரை:

தமிழர்கள் உலகின் தொல்குடிமக்கள்; இவர்கள் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று

பரவலாக பாரெங்கும் வாழ்கின்றனர். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். 'கைபுனைந்து இயற்றா கவின் பெறு வனப்பு' என்று நக்கீரர் உரைப்பதுபோல் இயற்கையை ஒட்டியே தமிழர் வாழ்வும் வணக்கமும் இருப்பதையும், தமிழர்களால் முருகு அல்லது அழகு ஆராதித்து போற்றி வணங்கப் பெறுவதும் உலகம் முழுமைக்கும் உரியதாகும். தமிழினம் முருகப் பெருமானை மலை தெய்வமாகவும், தங்கள் மொழியின் தெய்வமாகவும் கொண்டனர். அதோடு அழகு, இளமை, வீரம், அறிவு, துணிவு போன்ற அனைத்திற்கும் தெய்வமாகவும் இருக்கிறான். அப்பெருமானுக்கு மலேசியாவில், பத்துமலை கீழ்க்குகையில் 2005இல் மூன்றாவது அனைத்துலக முருகமாநாடு சிறப்பாக நடந்தது. 2010இல் மலாயா பல்கலைக் கழகத்தில் முருக பக்தி மாநாடு சீரும் சிறப்புமாக திருமுருகன் திருவாக்குத் திருபீடம் முன் நின்று நடத்திட உதவினோம். இப்போது இங்கு சுவிட்சர்லாந்தில் ஆல்பஸ் மலை அருகில் அருள்மிகு கதிர்வே லாயுதசுவாமி ஆலயத்தினர் முருகபக்தி மாநாட்டை நடத்திட விழாவில் பங்கேற்கின்றோம். அடுத்து ஆப்பிரிக்காவில் நடைபெற இருக்கும் மாநாட்டிற்கும் எங்கள் வாழ்த்துகளைத் தெவித்துக் கொள்கிறோம்.

உசாத்துணை நூல்/ குறுந்தகடு பட்டியல்

- <http://kalaiy.blogspot.in> நாம் கறுப்பர்! நமது மொழி தமிழ்! நம் தாயகம் ஆப்பிரிக்கா!
- குறுந்தகடு - உலக முருகன் திருத்தலங்கள்-1 (மலேசியா- பத்துமலை பினாங்கு) Pioneer Internet Pvt.Ltd 50&51 East Veli Street, Madurai 625001 Tamilnadu,India
- பூசை.ச. அருணவசந்தன் எழுதிய அருள்மிகு நாகசுப்பிரமணியர், (முதல் பதிப்பு 2013) சிவசந்தாக கலைக்கூடம், ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-600018.
- புலவர் இரா. சாரங்கபாணி, பரிபாடல் திறன் (1975).

Ms. Siyamalangi Karunakaran

ksiyamalangi@gmail.com

செல்வி சியாமளாங்கி கருணாகரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கரவெட்டியைச் சேர்ந்த சங்கீதவித்துவான் ஏ.கே கருணாகரன் - வசந்தகுமாரி தம்பதிகளின் மூன்றாவது புதல்வி.

இவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இந்து மகளிர் கல்லூரியில் பயின்றார். உயர் கல்விக்காக இந்தியா சென்று, இசையில் சங்கீத வித்துவான் டிப்ளோமா பயிற்சியினை, தமிழ்நாடு அரசு இசைக்கல்லூரியில் பயின்று, முதல் பிரிவில் தேர்ச்சி பெற்றுத் தங்கப் பதக்கம் பெற்றார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலையியல் இளையர் (B.A) பட்டத்தினையும் நிறைவுசெய்தார். பின்பு இந்தியாவில் உள்ள இராணிமேரிக் கல்லூரியில் முதுகலைமணி (M.A) பட்டத்திலும் முதல் தரத்தில் சித்தியடைந்தார். 2002 ஆம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைக் கழகத்தில் இசைத் துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். பின்பு கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் இசைத்துறையில் உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். தொடர்ந்து விரிவுரையாளராக பதவியுயர்வு பெற்றார்.கொடைக்கானலில் உள்ள அன்னை தெரேசா மகளிர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வியல் நிறைஞர் (M.Phil) பட்டத்திலும் முதல் தரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இசைக் கச்சேரிகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். தஞ்சாவூரில் அமைந்துள்ள தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டப்படிப்பினை பதிவுசெய்து 2014 ஆம் ஆண்டுவரை 'இசைவடிவங்களின் வளர்ச்சியில் ஈழத்துக் கவிஞர்களின் பங்களிப்பு' என்னும் தலைப்பில் இசைத்துறை உதவிப்பேராசிரியர் முனைவர். செ.கற்பகம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் ஆய்வேட்டினை சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற தேசிய, சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் இசை தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். தற்போது சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் இசைத்துறை இணைப்பாளராகவும் விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றிவருகின்றார்.

பாடல் பெற்ற ஈழத்து முருகன் திருத்தலங்கள்

செல்வி. சியாமளாங்கி கருணாகரன்

விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

முன்னுரை

இந்துப்பண்பாட்டின் பிரதானகூறாக விளங்குவது கலை ஆகும். கலை என்பது இன்பத்தை அளிப்பது மட்டுமல்ல அது ஒரு மோட்சசாதனம் ஆகவும் விளங்குகிறது. மனிதனால் படைக்கப்படும் அனைத்துப் படைப்புகளும் கலை என்றே கொள்ளப்படத்தக்கன. இச்சொல்லானது மனிதமேம்பாட்டின் பண்பாட்டுச் சின்னத்தில் பிரிக்க முடியாத ஆளுமையை கொண்டுள்ளது.

இசைக்கலையின் சிறப்பு

இந்து நூல்கள் வகுத்துள்ள 64 கலைகளில் மிக நுட்பமான கலைகளை நுண்கலைகளாகக் கொள்வது மரபாகும். அவற்றுள் ஓர் கலை இசை ஆகும். இசைக்கலை என்பது மனிதனது பரிணாம வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றது. அறிவியற் கலையான இசையானது அழகியற் கூறுகள் இணைந்து நுண்கலையாகவும் இலக்கிய மரபில் பண்பாட்டுக்கலையாகவும் மிளர்கின்றது.¹

இசைஎன்றசொல்லிற்குபுகழ் பாட்டுசொல் எனப்பலபொருள் உண்டு. கற்றார் கல்லாதார் விவங்கினம் பறவைகள் மரம் செடிகொடிகள் முதலியஅனைத்துஜீவராசிகட்கும் இன்பத்தை யளித்துத் தன்வயப்படுத்தும் தன்மை உடையதே இசைக்கலையாகும். இயற்கையில் எழும் ஒலிகளைக் கேட்டுத் தமக்குள் உணர்ந்து தம்மால் இசையை எழுப்பமுடியும் எனச் சிந்தித்து ஓர் இனிய ஓசையை எழுப்பிய மனிதன் இசையை வளரச்செய்தான். இயற்கையில் ஒலியை இசையை கண்டுணர்ந்து இன்புற்ற மக்கள் இறைவனே ஒலி வடிவானவன் இசை வடிவானவன் என்று எண்ணத்தொடங்கியதும் இறைவனையும் இசையாய் இசைப்பயனாய் வழிபட்டனர்.²

பாடல் பெற்ற ஈழத்து முருகன் திருத்தலங்கள்

ஈழத்தில் தமிழர் செறிந்துவாழும் பிரதேசங்களில் பிரசித்திபெற்றமுருகன் திருத்தலங்கள்

அமைந்துள்ளன. நல்லூர் முருகன்கோவில், கதிர்காமத்து முருகன்கோவில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமிகோவில், செல்வச்சந்நிதி முருகன்கோவில், சித்தாண்டி சித்திர வேலாயுதர் கோவில், உகந்தை முருகன் கோவில், மண்டுர் முருகன் ஆலயம், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் கோவில் காட்டுக் கதிரமலை தந்தாமலை முருகன் ஆலயம் போன்றவை பிரசித்தி பெற்றதலங்களாகும். இத்தலங்கள் மீது ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பல இசைப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

நல்லூர் முருகன் மீதெழுந்த இசை வடிவங்கள்

ஈழத்தின் இசை முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீலபுரீ ஆறுமுகநாவலர் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோவில் மீது ஆழ்ந்த பற்றுக்கொண்டவர் ஆவார். இவர் நல்லூர் முருகன் மீது கீர்த்தனைகளைப் புனைந்துள்ளார்.

போகர் சுவாமிகளும் நல்லூர் முருகன் மீது அரிய பலபாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவை நல்லூர்த் தலத்தில் அன்பர்களால் பக்தியுடன் பாடப்பட்டுவருகிறது.

அளவெட்டியைச் சேர்ந்த அருட்கவி விநாசித் தம்பிப் புலவரவர்கள் தாம் இயற்றிய கீர்த்தனைத் தொகுப்பான "அருளொளிக் கீர்த்தனைகள்" என்ற நூலில் ஏராளமான பாடல்களை நல்லூர் முருகன் மீது இயற்றியுள்ளார்.

வீரமணி ஐயர் அவர்களும் நல்லூர் முருகன் மீது கீர்த்தனை வடிவில் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றில் அமிர்தவர்ஷனி இராகத்தில் அமைந்த "என் முகம் பாரையா 'ஷண்முகனே....'" என்ற கீர்த்தனையும் ஹம்சநாதம் இராகத்திலமைந்த "கரத்தினில் வேலேந்தும் கந்தன்...." என்ற கீர்த்தனையும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவையாகும்.

எடுத்துக்காட்டு: -

இராகம் : அமிர்தவர்ஷனி

தாளம் : ஆதி
பல்லவி

என் முகம் பாரையா ஷண்முகனே-என்றும்
உன் முகம் கண்டிடஉருகித்தவித்தேனையா....

நல்லூரைச் சேர்ந்த முத்துக்குமாரசாமி
அவர்கள் பல அரிய கீர்த்தனைகளை “நல்லைக்
குமரன்” என்ற புனைபெயரில் இயற்றியுள்ளார்.

பொன் ஸ்ரீ வாமதேவன் ந.வி.மு. நவரத்தினம்
டபிள்யூ. எஸ்.செந்தில்நாதன் சோ. பத்மநாதன்
போன்ற கவிஞர்களும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
கோவில் மீது இசைப்பாடல்களைப் புனைந்
துள்ளனர்;. செந்தில்நாதன் அவர்கள் தாம்
இயற்றிய கீர்த்தனைகளின் தொகுப்பான
“கீர்த்தனைமாலை” எனும் நூலில் நல்லூர்
முருகனை நினைந்து சுமார் பத்துப் பாடல்களை
இயற்றியுள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டு:

இராகம் : தோடி
தாளம் : ஆதி
இயற்றியவர் : செந்தில்நாதன்
பல்லவி

கந்தாகடம்பாகுமராகுகா ஷண்முகா
னந்தாசரவணபவாசங்கரபாலா³

சோ. பத்மநாதன் அவர்கள் நல்லூர் முருகன்
மீதுகாவடிச்சிந்துப் பாடல்களைஇயற்றியுள்ளனர்.
இவைமிகவும் புதுமையானபாடல்களாய் அமைந்
துள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு:

இராகம் : ஹரிகாம்போதி
தாளம் : சதுஸ்ர ரிம்
இயற்றியவர் : சோ. பத்மநாதன்
பல்லவி

மயிலைவள்ளிதெய்வயானை

ஒயிலைமுருகேசன் கையில்

அயிலைநல்லைஊரைச்சிந்துபாட-அன்பர்

காவடித்தோளின்மேல் கொண்டு ஆட ..

மேலும் சோ. பத்மநாதன் அவர்கள் “நல்லூர்
முருகேசனுக்கு ஜெய மங்களம் ....” ஏனமங்களம்
ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார்.

கதிர்காம முருகன் மீது இயற்றப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்கள்

ஈழத்து திருத்தலங்களில் ஒன்றாகிய கதிர்
காமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெரு
மான் மீது சுமார் 27 பிரபந்தங்கள் இயற்றப்
பட்டுள்ளன. அவைவருமாறு :

1. கதிர்காமப் பதிகம் : சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை
2. கதிர்காமப் பதிகம் : க. இராமச்சந்திரன்
3. கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு :
இராமசாமிப்பிள்ளை
4. கதிர்காமத்துஞ்சல் : இராமசாமிப்பிள்ளை
5. கதிர்காமவேலர்பேரில் காதற்கண்ணி :
இராமசாமிப்பிள்ளை
6. கதிர்காமமுருகன் பாமாலை : இராமசாமிப்
பிள்ளை
7. கதிரமலைப்பள்ளு
8. கதிர்காமகாட்சிமகத்துவமாலை : வி. எஸ்.
கோவிந்தசாமிதேவர்.
9. கதிர்காமப் பாமாலை : வி. எஸ். கோவிந்த
சாமிதேவர்.
10. கதிர்காமமும்மணிமாலை : வி. சதாசிவஐயர்
11. கதிர்காமப் பெருமான் திருவருட்பாமாலை :
பெ. சிவசேகரன்
12. கதிர்காமத்திருவருட்பா : ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவஞான
தேசிகசுவாமிகள்
13. திருக்கதிர்காமப்பிள்ளைத்தமிழ் :
சிவங்கருணாலயபாண்டியனார்.
14. கதிரை நான்மணிமாலை : நா. வை.
செல்லையா
15. கதிர்காமமாலை : நா. வை. செல்லையா
16. கதிரைச்சிலேடைவெண்பா : சோமசுந்தரப்
புலவர்.
17. கதிர்காமவேலர் பதிகம் : சோமசுந்தரப்
புலவர்
18. திருப்பதிகம் : த. அ. நடராசா
19. கதிரேன் மகிமைஎனும் கதிர்காமத்து
அம்மாளை : நல்லதம்பிப்புலவர்

20. கதிர்காமபுராணம் : சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை
21. கதிரைஅந்தாதி : அ. வைத்திலிங்கம்.
22. கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தாது :
23. கதிர்காமசுவாமிபேரில் தோத்திரப்பாமாலை : க. வல்லிபுரம்
24. ஸ்ரீ கதிரைஆனந்தமாலை : வி. எஸ். வாசன்.
25. கதிரையாத்திரைவிளக்கம் : விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்.
26. கதிர்காமமாண்மியம் : சின்னையாசிவம்.
27. ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் கீர்த்தனைகள்⁴

செல்வச்சந்நிதிமுருகன் திருத்தலத்தின் மீது இயற்றப்பட்டுள்ள இசைவடிவங்கள்.

செல்வச்சந்நிதிமுருகன் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன் மீது பலபுலவர்கள் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளனர். வி. குமாரசாமி அவர்கள் ஏராளமான தமிழ்க் கீர்த்தனைகளை இயற்றிய பெருமைக்குரியவராவார். டபிள்யூ. எஸ்.செந்தில்நாதன் தாம் இயற்றிய "கீர்த்தனை மாலை" எனும் நூலிலே சண்முகப்பிரியா இராகத்தில் செல்வச்சந்நிதி முருகன் மீது ஓர் அரியகீர்த்தனையை இயற்றியுள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டு:

இராகம் : சண்முகப்பிரியா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

குருபரனேசுக சண்முகனே-திரு

அருளமுதைப் பொழியும் ஆறுமுகனே-சிவ⁵

சித்தாண்டி சித்திரவேலாயுதர் திருத்தலம் மீது இயற்றப்பட்டுள்ள பதிகம்

கிழக்கிலங்கையில் அமைந்துள்ள சித்தாண்டி சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமான் மீது கவிஞர் செ. குணரத்தினம் அவர்கள் தாம் எழுதிய "பக்திரசப்பாமாலை" எனும் நூலில் பதிகம் ஒன்றினை இயற்றியுள்ளார். இதில் 16 பதிகங்கள் காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு:

முத்துமுத்தாய் நெற்கதிர்கள் குலைகள் கட்ட

முயல் பன்றிவிவங்கினங்கள் அதனைமுட்ட

தத்திநடைபயில்கின்றமணிப்புறாக்கள்
தம்பாட்டில் நெல் கொறித்துக் கொட்ட
தேன் தயிர் பால் கலந்தருளிவயலைச்சுற்றும்
சித்தாண்டிப் பதியமர்ந்தசிவனார் மைந்தா
சித்திரவேலாயுதனே அருள் செய்வாயே..⁶

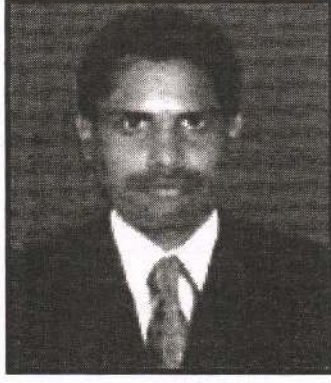
பிறமுருகன் திருத்தலங்களான உகந்தை முருகன் கோவில் காட்டுக் கதிரமலை மாவிட்ட புரம் கந்த சுவாமிகோவில் வெருகல் முருகன் கோவில் தந்தா மலைமுருகன் கோவில் போன்றவை மீதும் பக்திப்பாடல்கள் புனையப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

ஈழத்துமுருகன் திருத்தலங்கள் மீது ஈழத்துகவிஞர்கள் பல அரிய இசைவடிவங்களை இயற்றி பக்திமார்க்கத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளனர். இப்பாடல்களை இசையுலகிற்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கத்துடனே இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே வெளிவந்துள்ள பாடல்கள் வெளியிடப்படாத பாடல்கள் அனைத்தும் ஓரளவு கிடைத்ததரவுகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஈழத்துமுருகன் திருத்தலங்களும் பாடல் பெற்ற தலங்களாகவே திகழ்கின்றன என்பதே இந்த ஆய்வின் முடிவாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. எஸ்.சண்மீனாந்த ராஜா - இலக்கிய இசைச் சாரல் - ஆனந்தாஅச்சகம் : மே- 2000 ப - 3
2. லயன்ஸ் திலகநாயகம் போல் பத்தினியம்மா திலகநாயகம்- இசைத்தமிழின்தொன்மையும் திண்மையும் - கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ். - டிசம்பர் 2012 - ப - 2
3. செந்தில்நாதன் - கீர்த்தனைமாலை - Creative Offset Printers - ஜூலை- 2000 - ப - 4
4. இந்துசமயவிவகாரஅலுவல்கள் அமைச்சு - சிறப்புமலர் இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு இலங்கை- 2003 - ப - 8
5. செந்தில்நாதன் - கீர்த்தனைமாலை - Creative Offset Printers - ஜூலை- 2000 - ப - 8
6. கவிஞர் - செ. குணரத்தினம் - பக்திரசப்பாமாலை- 2009 - ப - 23.

Mr. P. Karikalan

karikalvalavan@yahoo.com

முனைவர் .பி.கரிகாலன் அவர்கள் கடந்த 15 வருடங்களாக ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியராக பணியாற்றிவருகிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் சங்க இலக்கிய மரபும் மாற்றமும் என்பது இவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வுத் தலைப்பாகும். சங்க இலக்கியம் மற்றும் காப்பியங்கள் தொடர்பாக 6 நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். . தேசிய மற்றும் உலகளாவிய கருத்தரங்குகள் ஏறத்தாழ ஐம்பதில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அளித்துள்ளார். மாநில அளவில் சிறந்த நாடக இயக்குநர், பல்கலைக்கழக அளவில் சிறந்த கலைக்குழு ஒருங்கிணைப்பாளர், சிறந்த நாட்டுநலப் பணித்திட்ட அலுவலர் மற்றும் நல்லாசிரியர் உள்ளிட்ட 5 விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையத்தில் பலமுறை உரையாற்றியுள்ளார். . தற்சமயம் வடமொழியில் உள்ள பாசனின் நாடகங்களை தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கும் பணியில் உள்ளார். தமிழ் இலக்கியங்களை மேலைநாட்டு திறனாய்வுக் கோட்பாடு அடிப்படையில் ஆய்வுசெய்து வருகிறார். முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர் களுக்கு நெறியாளராகவும் உள்ளார்.

பாரதியார் கவிதைகளில் முருக்கடவுள்

முனைவர் பி. கரிகாலன்

தலைவர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, திருச்சி, இந்தியா.

“எழுதுகோல் தெய்வம், எழுத்தும் தெய்வம்” என்று பாடிய மகாகவி பாரதியார் ஆன்மீகம், அரசியல், சமுதாயம், விடுதலை, பெண்ணுரிமை முதலிய பல தளங்களிலும் தம் கவிதைத் தடங்களைப் பதித்தவர். எனினும் அவரின் ஆன்மீகப் பாடல்கள் மனிதனுக்குப் பக்தியின் மேன்மையை உணரவைக்கும் தடமாக அமைந்துள்ளன.

பக்தியினாலே - இந்தப்

பாரினில் எய்திடும் மேன்மைகள் கேளடி

என்று பாடும் பாரதி

பக்தியுடையார் காரியத்திற்

பதறார் மிகுந்த பொறுமையுடன்

வித்து முளைக்குந் தன்மைபோல்

மெல்லச் செய்து பயனடைவார்

என்று பக்தியினால் அடையும் பயனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியார் விநாயகர், முருகன், திருமால், சிவன், கலைமகள், திருமகள், பார்வதி, பராசக்தி, காளி, சக்தி, ஐம்பூதம், முத்துமாரி, இராமன், கிருஷ்ணன் முதலான பல கடவுள்களையும் தம் கவிப் பொருண்மையாகக் கொண்டவர். அவ்வகையில் இக்கட்டுரை பாரதியார் கவிதைகளில் முருக்கடவுள் என்ற தலைப்பில் ஆராய்கின்றது.

பாரதியின் முருகன்பாடல்கள்:

பாரதியார் கவிதைகளில் முருக்கடவுள் பற்றிய தலைப்பில் அமைந்த கவிதைகளாக முருகன்பாட்டு, வேலன்பாட்டு, மயில்வீரன் என்ற கவிதைகளைக் கொள்ளலாம். இவை தவிர, ஏனைய ஆன்மீகப், பாடல்களில் முருகக் கடவுள் பற்றிய குறிப்புகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன.

முருகன்பாட்டு

நாட்டைக் குறிஞ்சி இராகத்தில் ஆதிதாளத்தில் அமைந்த முருகா முருகா முருகா எனத் துவங்கும்

முருகன்பாட்டு செவ்விசைப் பாடல் வகையைச் சார்ந்ததாகும். இந்த ஆன்மீகப் பாடல் அரசியல் பின்புலத்தில் எழுந்ததாகும்.

மக்களை விசாரணையின்றித் தண்டனைக்கு உட்படுத்தும் நாகரீகமற்றதும் மனித உரிமையைப் பறிப்பதுமான கொடுஞ்சட்டம் ரெளலட் சட்டம் இந்திய சட்டசபையில் 1914ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறியது. இக்கொடிய சட்டத்தை மகாத்மா காந்தியடிகள் எதிர்த்தார். அதனால் இச்சட்டம் வெளியாகும் நாளைச் சத்தியாக்கிரக நோன்பு நாளாக நாட்டார் கொள்ளவேண்டும் என்று அறிக்கை விடுத்தார். அவ்வகையில் 1919ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் ஆறாம் நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று இராயப்பேட்டையில் தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி. க. அவர்கள் பொறுப்பில் கொண்டாடப் பெற்றது. இந்நோன்பு நாளில் பாரதியார் எதிர்பாராத முறையில் கலந்து கொண்டு முருகன் பாட்டுப் பாடியுள்ளார். இதனை, திரு.வி.க அவர்கள் பின்வருமாறு,

“ஏப்ரல் ஆறாம் நாள் மலர்ந்தது முன் ஏற்பாட்டின்படி காலையில் இராயப்பேட்டையிலுள்ள பஜனைக் கோஷ்டிகளும் மற்றவர்களும் தேசபக்தன் நிலையம் போந்தார்கள். பிற்பகல் ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபையின் குகானந்த நிலையத்தை அடைந்தோம். சுப்பிரமணிய பாரதியார் பஜனைக் கோஷ்டியில் எப்படியோ கலந்து வந்தார். அவரைக் கண்டதும் செவி அவரது பாட்டை விரும்பியது. பாரதியாரை பாடுமாறு கேட்டேன். தமிழ்ப்பெருமான் முருகா - முருகா - முருகா என்று பாடத் தொடங்கினார். பாட்டு - தமிழ்ப்பாட்டு - தேனினும் இனிய முருகன் பாட்டு - படத்திலுள்ள ஓவிய முருகனை நகரச் செய்தது. ஓவிய உருவம் வீறு என்று வளி வருவது போன்ற தோற்றம் உண்டாயிற்று. அன்பர் மெய்கள் அரும்பின. விதிர் விதிர்த்தன. சிலர் மயங்கினர். சிலர் விழுந்தனர். சிலர் கண்ணீர் உருத்தமையை மறந்தனர். எல்லாரும் ஆனந்தப்

பரவசமாயினர். பாரதியார் சித்திரப்பதுமை ஆனார். பாட்டுக்கும் ஓவியத்துக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டை யான் கண்ணாரக் கருத்தாரக் கண்டேன். சிறிதுநேரம் கழித்து பாரதியார் விடைபெற்றுச் சென்றார். (தி.ரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் பக்-307-308) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதே நிகழ்ச்சியை வெ. சாமிநாத சர்மா அவர்களும்,

“பாரதியார் ஒரு சமயம் சென்னை ராயப் பேட்டை மோபரீஸ்ரோடிலுள்ள குகானந்த நிலையத்திற்கு வந்திருந்தார். அப்போது கல்யாணசுந்தர முதலியாரும் நானும் வேறு சில நண்பர்களும் அங்கிருந்தோம். மாலைநேரம். நிலையத்து மண்டபத்தில் குமரக் கடவுளின் திருவுருவப் படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த உருவம் பாரதியாரின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துவிட்டது. முருகா முருகா முருகா என்று தொடங்கும் பாடலை உணர்ச்சித் ததும்பப் பாடினார். மாலை நேரத்து மஞ்சள் வெயில் அந்தப் படத்தின்மீதுலேசாகப் படிந்தது. முருகனுடைய திருஉருவத்திற்குத் தனி சோபை கொடுத்தது “வருவாய் மயில் மீதினிலே வடிவேலுடன் வருவாய்” என்ற சரணத்தை அவர் பாடி அதையே, திரும்ப திரும்ப சொன்னபோது அந்தக் குமரவடிவம் அவரை நோக்கி மெதுவாக வருவதுபோல இருந்தது. நாங்கள் அனைவரும் பரவசர்களானோம். அந்தக் காட்சி என் நெஞ்சை விட்டு அகலாது. முதலியார் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அடிக்கடி கூறி ஆனந்தப்பட்டுள்ளார். (நான் கண்ட நால்வர், பக். 229) என்று கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முருகனிடம் வேண்டுவது

அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் பாராட்டிய பாரதியாரின் முருகா முருகா முருகா என்ற பாடலில் பாரதியார் முருகனிடம் வேண்டுவ தாவது, அழகு பொருந்திய வேலுடன் மயில் மீது வரும் முருகப்பெருமானே! நீ எங்களுக்கு நலம், தகவு, புகழ், தவம், திறம், தனம், கனம் ஆகியவற்றைத் தருவாயாக! உன் அடியவர்கள் பலரும் இங்குக் கூடியுள்ளனர். அவர்களை விடுவிக்க வேண்டும். எல்லையில்லா வேதத்தின் உட்பொருளை அறிந்தவனே, அசுரர்களுக்கு முடிவைக் கொடுத்தவனே, நாங்கள் விடுதலையைக் கருதி கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கி

றோம். எங்கள் கவலையாகிய கடலைத் தீர்ப் பாயாக. எங்கள் பிணியைச் சிதறச் செய்வாயாக என்கிறார். இதனை,

வருவாய் மயில் மீதினிலே
வடிவேலுடனே வருவாய்
தருவாய் நலமுந்தகவும் புகழும்
தவமுந்திற முந்தனமுங் கனமும்

அடியார் பலரிங் குளரே
அவரை விடுவித் தருள்வாய்
முடியாமறையின் முடிவே, அசுரர்
முடிவே கருதும் வடிவேலவனே

சுருதிப் பொருளே வருக
துணியே கனலே வருக
கருதிக் கருதிக்கவலைப் படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல்

.....
குமராபிணியாவையுமே சிதறக்
குழறும் சுடர்வேலவனே சரணம்

(பாரதியார்பாடல் - முருகன்பாட்டு)

வேலன்பாட்டு

புன்னாகவராளி ராகத்தில் திஸ்ர தாளத்தில் அமைந்தது. வில்லிநையொத்த புருவம் வளைத் தனை எனத் தொடங்கும் வேலன்பாட்டு என்றத் தலைப்பிலான பாடல் முருகக் கடவுளின் பல்வேறு அருட்செயல்களை விளக்கிச் செல்கின்றது.

முருகன் தன் வில்லினை ஒப்ப்புருவத்தை வளைத்ததால் மலைநொறுங்கிப் பொடிப் பொடியானது. கல்லினை ஒப்ப வலிமையான மனம் கொண்ட பாதகன் சிங்களின் கண்ணினை இரண்டாயிரம் காக்கைக்கு இரையிட்ட வேலவனே, இந்திரனின் வாழ்வைக் குலைத்த அரக்கன் பாணுகோபன் தலை பத்துகோடித் துணுக்குகளாய்ப் போகும்படி கோபித்தாய் என்பதைப் பின்வரும்,

வில்லினை ஒத்த புருவம் வளைத்தனை
வேலவா - அங்கொர்
வெற்பு நொறுங்கிப் பொடிப்பொடி
யானது வேலவா

கல்லினை ஒத்த வலிய மனங்கொண்ட
பாதகன் - சிங்கன்
கண்ணிரண் டாயிரங் காக்கைக்கு
இரையிட்ட வேலவா

கொள்ளை கொண்ட அமராவதி வாழ்வு
 குலைத்தவன் - பானு
 கோபன் தலைபத்துக் கோடி
 துணுக்குறக் கோபித்தாய்
 (பாரதியார் பாடல் - வேலன்பாட்டு)

என்ற பாடல்கள் எடுத்தியம்பும்.

வள்ளியை மணத்தல்

சொல்லில் தேனைக் குழைத்து
 உரைக்கின்ற வள்ளியைக் கண்டு
 முருகப்பெருமான் சொக்கி மரம் என நின்றவன்.
 வெண்மையான முத்தினைப் பழித்திடும்
 பற்களைக் காட்டி நகைக்கும் வள்ளியை
 பார்ப்பனக் கோலம் தரித்துக் கரம் பற்றியவன்.
 கிளியைப் போன்று மொழி பேசு கின்ற
 வள்ளியை மணந்து இன்ப விளக்கேற்றி யவன்.
 சிறு வன மானைப்போன்று துள்ளித் திரியும்
 வள்ளியைத் தினைத் தோட்டத்தில் மணங்
 கொண்ட வேலவன் என்று முருகப்பெருமான்
 வள்ளியை மணமுடித்தமை பற்றிப் பாரதியார் தம்
 வேலன் பாட்டில் எடுத்துரைக்கின்றார். இதனை,

சொல்லினைத் தேனிற் குழைத்துரைப் பான்சிறு
 வள்ளியைக் - கண்டு
 சொக்கி மரமென நின்றனை
 தென் மலைக் காட்டிலே

பல்லினைக் காட்டி வெண்முத்தைப் பழித்திடும்
 வள்ளியை - ஒரு
 பார்ப்பனக் கோலந் தரித்துக்
 கரந்தொட்ட வேலவா

கிள்ளை மொழிச்சிறுவள்ளி எனும் பெயர்ச்
 செல்வத்தை - என்றும்
 கேடற்ற வாழ்வினை யின்ப
 விளக்கை மருவினாய்

துள்ளிக் குலாவித் திரியுஞ்சிறுவன
 மானைப்போல் - தினைத்
 தோட்டத்திலே ஒரு பெண்ணை
 மணங் கொண்ட வேலவா
 (பாரதியார் பாடல்கள் - வேலன் பாட்டு)

என்ற பாடல்களைக் கொண்டு உணரலாம்.

மயில் வீரன்

முருகப் பெருமானுக்கு உகந்த திருவிழாக்
 களில் பக்தர்கள் காவடி எடுத்து வழிபடுதல் மரபு.
 அத்தகைய காவடியாட்டத்தில் முருகன்
 அருட்பெருமையுரைக்கும் இசைப்பாடல்களை

வழிநடைப் பயணத்தின் களைப்பு நீங்கப் பாடிச்
 செல்வர். இப்பாடலைக் "காவடிச் சிந்து" என்பர்.
 பாரதியார் இக்காவடிச்சிந்து மெட்டில் முருகப்
 பெருமான் மேல் பாடியதே "மயில் வீரன்" என்ற
 தலைப்பில் அமைந்த பாடலாகும்.

பச்சை திருமயில் வீரன்
 அலங்காரன் கௌமாரன் - ஒளிர்
 பன்னிரு திண்புயப் பாரன், அடி
 பணிசுப்பிர மணியர்க்குருள்
 அணிமிக்குயர் தமிழைத்தரு
 பக்தர்க் கெளிய சிங்காரன் - எழில்
 பண்ணும் அருணாசலத் தூரன்
 (பாரதியார் பாடல் - மயில் வீரன்)

என்ற பாடலில் பச்சை மயிலில் ஏறும் வீரன்
 அலங்காரன் ஒளிபொருந்திய பன்னிரண்டு
 திண்மையான புயங்கள் கொண்டவன். அப்படிப்
 பட்ட சுப்பிரமணியக் கடவுளின் அடி பணிந்து
 அவனுக்குத் தமிழ்ப்பாடலை அணிவிப்பவர்
 களுக்கு எளிமையானவன் முருகக் கடவுள்
 என்கிறார் பாரதியார்.

இவ்வகையில் பாரதியார் முருகனைப் பற்றி
 புனைந்து பாடிய பாடல்கள் அறிஞர் உள்ளத்தை
 ஈர்க்கும்படியாகவும் அடியவர் பக்தியைப்
 பெருக்கும் வகையிலும் எளியோரும் உளம்
 கொள்ளும்படி எளிய பதத்தில் இசைப் பாடல்
 வடிவத்தில் பாடியுள்ளமை அறியப்பட்டது.
 மேலும் இப்பாடல்கள்வழி முருகப் பெருமானின்
 தோற்றம், அருட்செயல் ஆகியவற்றையும்
 அறியலாம்.

பார்வை நூல்

பாரதி பாடல்கள், ஆய்வுப் பகுப்பு,
 தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
 இரண்டாம்பதிப்பு - 1989

Dr.R.Madhavi

madhavinatarajan@gmail.com

முனைவர் இரா.மாதவி அவர்கள் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைத்துறையில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் பணி புரிகிறார். மரபுவழி நடன இசைக்கலைஞரான இவர் இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, சுவிட்சர்லாந்து ஆகியநாடுகளில் நடைபெற்ற பல்வேறு கருத்தங்குகளில் கலந்துகொண்டுள்ளார். இவரது வழிகாட்டலில் மாணவர்கள் பலர் முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றர்.

பெரியசாமி தூரன் படைப்புகளில் முருகன்

முனைவர் இரா.மாதவி

உதவிப்பேராசிரியர், இசைத்துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், இந்தியா.

தூரனின் பிறப்பு

பெரியார் மாவட்டத்தில் ஈரோட்டை அடுத்துள்ள மஞ்சக்காட்டு வசக என்ற சிற்றூரில் 1908-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 26-ஆம் நாள் பழனி வேலப்பக் கவுண்டர், பாவாத்தாள் தம்பதியருக்கு மூத்த மகனாகப் பெரியசாமி தூரன் பிறந்தார். இளமையிலேயே சிறந்த கல்வியாளராகவும், இயலிசைப் புலவராகவும் திகழ்ந்தார். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி, சாதி மத வேற்றுமைகளைக் களைதல் போன்ற பல நோக்கங்களை மாணவர்களிடையே பரப்புவதற்காகப் 'பித்தன்' என்ற மாத இதழில் பல கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் எழுதி வந்தார்.

தூரன் அவர்கள் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா.மகாலிங்கம் அவர்களின் சகோதரியான காளியம்மாள் என்பவரை மணந்தார்.

தூரன் அவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு கலைக்களஞ்சியப் பணியைத் தொடங்கினார். 1954-ல் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தொகுதி வெளியாயிற்று. 1968 டிசம்பர் மாதம் 10 ஆம் தொகுதி வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு தொகுதியும் 750 பக்கங்கள் கொண்டு 10 தொகுதிகளாக 14 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழில் கலைக்களஞ்சியம் நிறைவுற்றது. பாரத நாட்டிலேயே முதன்முறையாகத் தமிழ் மொழியில் கலைக்களஞ்சியம் உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர் தூரன் அவர்கள்.

உண்மை, உழைப்பு, உயர்வு என்னும் சொற்களுக்கு உரிமையாளர். இறையருளால் நாவண்மை பெற்றவர். வாழும்போதே தமிழிசைப் பாடல்களை இயற்றி இசையரங்குகளிலும், இறைவழிபாட்டுக் கூட்டங்களிலும் அனைவராலும் இசைக்கப்பட்டு மகிழ்ச்சியூட்டியவர்.

'பத்மபூஷன்', 'கலைமாமணி', 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்', 'தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்', 'இசைப் பேரறிஞர்', 'தமிழ்ப் பேரறிஞர்', 'பாரத ரத்னா', 'சாகித்திய அகடெமி' ஆகிய மிக உயர்ந்த பட்டங்களைப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர். பண்

சேர்ந்த இயலிசை மேதை, பைந்தமிழ்த் தேர்ப் பாகன். பேருக்கும் புகழுக்கும் ஆசைப்படாத மாமனிதர் தூரன் அவர்கள் 1987 சனவரித் திங்கள் 20 ஆம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தமிழிசைத் தொண்டு

தமிழில் பக்தி மிகுந்த பாடல்கள் பலவற்றை இசை வல்லுநர்கள் மேடையில் இசைக்கும் வண்ணம் இராக தாள குறிப்புகளுடன் வழங்கியுள்ளார். இசைமணிமஞ்சரி, முருகன் அருள் மணிமாலை, கீர்த்தனை அமுதம், நவமணி இசைமாலை முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

தூரனின் தமிழ் இசைப்பாடல்கள் இறையருளைப் பெறுவதற்கும் அவரது திருவடிகளை அடைவதற்கும் சிறந்த சான்றாக விளங்குவதோடு தமிழிசை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன. பக்தி இசைப் பாடல்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வழங்கி வருவதுபோல் தமிழ் மொழியிலும் உயர்வு பெற்றுத் திகழ்வதற்குப் பெரியசாமி தூரனும் ஒரு காரணமாவார்.

இசை என்பது நாடு, மொழி கடந்து அனைவரும் நுகரும் அரிய கலையாகும். அத்தகைய அரிய இசைக் கலையைப் பல தொன்மை வாய்ந்த இராகங்களையும் அபூர்வ இராகங்களையும், தாளங்களையும் இலக்கண மரபின்படி பல்வேறு கோணங்களில் கையாண்டு இயற்றியுள்ளார். பல்வேறு கருத்துக்களைப் பல்வேறு சாகித்தியங்களில் இசையாக வடித்துத் தந்து தரணியில் இசை பாடி மக்கள் மத்தியில் நீங்கா இடம் பெற்றவர்.

தூரன் பாடல் இயற்றுவதில் தனித் திறன் பெற்றதோடு தென்னக இசைதனை அதற்கே உரிய சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டு (எதுகை, மோனை, இயைபு, அணிநலம்) பாடல்களைப் படைத்துள்ளார். இத்தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு இதை விட எளிய முறையில் இசையை இனிமையாக எவராலும் தர இயலாது எனக் கருதலாம்.

இசை அரங்குகளில் இசையாளர்கள் கையாளும் இராக ஆலாபனை தானம் பல்லவி பாடுதல், நிரவல், கற்பனைச்சுரம் போன்ற வற்றிற்கு ஏற்றவாறு பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இவருடைய பாடல் புதிது, சொல் புதிது, கவிதை புதிது. ஜோதி மிக்க தத்துவம் புதிது, கருத்துகள் புதியன, வளம் புதிது, நல்மணமும் இயற்கையும் மிக்கன. தமிழ் அருவி சுரப்பது, தேனிசைச் சொட்டுவது இவற்றைக் கேட்டு மக்கள் கனிவது இவருடைய பாடலின் தனித் திறனாகும்.

இறை அனுபவத்திற்கு இனிய வழி இசை என்பதைத் தமது அனுபவ மூலமாக உணர்ந்து அதில் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். பாடல்களை கருத்துணர்ந்து மனமுருகி பாடுவதற்குத் தாய்மொழியே சிறந்தது என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். தெலுங்கு வடமொழி கன்னடம் போன்ற பிற மொழிகளில் இசைபாடும் நாட்டம் கொண்டிருக்கும் தமிழ் அன்பர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் தமிழிசையில் பேரன்பும் இறை இன்பமும் உண்டாகும் வகையில் ஏராளமான தமிழ்ப் பாடல்களை எளிய நடையிலும் இனிய இசையிலும் அமைத்துத் தந்துள்ளார்.

தூரனின் தமிழிசைப் பாடல்கள் சுரதாளக் குறிப்புடன் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இசைப் பாடல் இயற்றும்பொழுது அவற்றிற்கேற்ற இசை அமைப்போடு இருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். பாடல் பொருளின் சுவைக்கேற்ப இராகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கர்நாடக இசை முறையில் பல பாடல்கள் இயற்றிய தூரன் அவர்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் எளிய இசை முறையிலும் பாடல் அமைப்பிலும் வர்ண மெட்டிலும் ஆர்வம் கொண்டு 'அழகு தெய்வமாக வந்து' எனத் தொடங்கும் காவடிச்சிந்துப் பாடலை இயற்றியுள்ளார். தமிழுக்கும் தமிழிசைக்கும் பயன் ஏதும் கருதாது அயராது உழைத்த சேவை சிறப்பின் ஆதாரமாக விளங்குகின்றது.

தூரன் இயற்றிய இசை வகைப்பாடுகள்

இறைவனடிப்படையிலான வகைப்பாடு, விநாயகர் மேல் ஏழு பாடல்களும், சிவபெருமான் மீது ஐம்பத்து ஒன்று பாடல்களும், ஹரி மீது இருபத்து நான்கு பாடல்களும், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் மீது இரண்டு பாடல்களும், ஐயப்பன் மீது மூன்று

பாடல்களும், முருகன் மீது நூற்றுப் பத்தொன்பது பாடல்களும், அம்பாள் மீது முப்பத்தைந்து பாடல்களும் இயற்றியுள்ளார். மேலும் பொருளடிப்படையிலான பொதுப் பாடல்கள் பதினொன்றும், தத்துவப் பாடல்கள் பத்தொன்பதும், பெரியோர்களைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடல்கள் ஐந்தும் இப்படி பல வகையான பாடல்களை இயற்றித் தமிழிசைக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் தூரன் அவர்கள்.

தூரன் படைப்புக்களில் முருகன்

தூரன் அவர்கள் இஷ்ட தெய்வமான (விருப்பக் கடவுளான) குன்றின் பெருமான் முருகனைப் பெரிதும் வழிபட்டு வந்தார். அவர் அப்பெருமானின் திருப்பெயர்களைப் பல்வேறு பெயர்களால் வணங்குகின்றார். இறைவனைச் சாதிமத பேதமில்லாமல் குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை எளிமையாகவும், செந்தமிழில் தம் சொல்வளத்தால் அனைவரையும் ஈர்க்கும் வண்ணம் பல பாடல்களை அருளியுள்ளார். அத்தகைய பெருமானுடைய பாடல்கள் நமது தாய்நாட்டிற்கும் உலகில் பல்வேறு இடங்களில் வசிக்கும் தமிழர்களுக்கும் தென்னக இசையின் மாண்புகளை வெளிப்படுத்தும் இசை வடிவங்களான கீதம், வர்ணம், கீர்த்தனை, பதம், ஜாவளி, தில்லானா, இராகமாலிகை, காவடிச்சிந்து, விருத்தம், திருப்புகழ், கிளிக்கண்ணி முதலிய வற்றில் தெள்ளத் தெளிவாகத் தமக்கே உரிய எளிய நடையில் அமைத்துள்ளார். இவர் இயற்றிய முருகன் பாடல்கள் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் கொண்டு உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்தும் ஆக்கப்பூர்வமான உணர்ச்சிகளின் புலன்பாடுகளாக திகழ்கின்றன.

அவருடைய முருகன் பாடல்கள் இசை உலகில் பெரும் செல்வாக்கினைப் பெற்றுள்ளன. அதற்குக் காரணம் முருகக் கடவுள் மேல் அவருக்கு இருந்த தனிப்பட்ட பற்றுதலே ஆகும். 'ஓர் வடிவத்திலே மிகுந்த பற்று உண்டு. ஒரு நாமம் எனக்குப் பெரிதும் இன்பம் பயக்கும்' என்று அவர் முருகப் பெருமான் மீது கொண்டுள்ள சிறந்த பக்திச் சுவைக்கான காரணத்தைப் பாடல்கள் வாயிலாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புனிதமான முருக பக்தியின் காரணமாக அவருடைய பாடல்கள் எழுந்தமையால் இசைக்கு

வேண்டிய சிறந்த தன்மைகள் யாவும் இயல்பாகவே தூரன் பாடல்களில் அமைந்திருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக

முருகா முருகா என்றால் உருகாதோ உந்தன் உள்ளம் வருவாய் வருவாய் என்றால் பரிவோடு வாராயோ

என்ற பாடல் திருச்செந்தூர் நகர் வாழும் முருகப் பெருமானின் அருள் வேண்டிப் பாடப்பெறும் பாடல். 'அன்பே வடிவமான முருகப் பெருமானே, செய்த பிழைகளையும் குறைகளையும் பொறுத்து உன் திருவடி அருளைப் பெற முருகா என்று கூவி அழைப்பதில் உன் உள்ளம் உருகாதோ' என்று பொருள்பட அனைவரும் புரிந்து கொண்டு பாடக்கூடிய பாடல்வரி விளங்குகிறது. முருகனைப் பற்றிய வேறு ஒரு பாடலில் பழனிப் பகுதியில் வாழும் முருகப் பெருமான் மீது மனமுருகி 'காப்பி' இராகத்தில் 'பழனி நின்ற பரமன்' என்ற பாடலையும் இயற்றியுள்ளார். 'குருபர குகனே' என்ற பாடல் முருகப் பெருமானிடத்தில் தஞ்சமடைய வேண்டித் போல் இப்பாடல் கருத்து அமைந்துள்ளது. 'முருகா குமரா கருணையின் வடிவே' என்று அவனருள் வேண்டித் தனது குறைகளைத் தவிர்க்கும்படி இப்பாடலின் கருப்பொருள் அமைந்துள்ளது. 'கலியுக வரதன்' என்ற பாடல் வரிகள் பழனி முருகப் பெருமானைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ள பாடலாகும்.

பழனி மலைக்குச் செல்லும் பக்தர்கள் காவடி எடுத்துச் செல்லும் போது களைப்புத் தெரியாமல் இருக்கும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

*அழகு தெய்வமாக வந்து பழனிமலை மீதில் நிற்போன்
ஆதி சக்தி அன்னை தந்த பாலன் - அவன்
அசுரர் தம்மை வென்ற வடிவேலன் - நல்ல
அமுதமென்னுமோர் தமிழில் பாடிடும் அன்பர்
வாழவே கருணை செய்குவன்
அரனுகந்த குருவாம் உயர் சீலன் - என்றும்
அருள் சுரந்தே காக்கும் அனுசூலன்*

என்று முருகப் பெருமானைக் குழந்தையாகப் பாவித்து அவனுடைய லீலைகளை வர்ணித்துப் பாராட்டித் தனது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் படியாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இசை கற்காத பாமர மக்களும் இதுபோன்ற சிந்து மெட்டில் அமைந்த பாடல்களை எளிதாகப் பாட இயலும்.

'ஆறுமுகப் பரம்பொருள்' என்ற தலைப்பில் பெளளி இராகத்தில் கண்டசாபு தாளத்தில் முருகப் பெருமான் மீது தூரன் அவர்கள் இயற்றியுள்ள பாடல் அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழைப் போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முருகப் பெருமானின் தீர்ச்செயல்களைப் புகழ்ந்து எட்டு வரிகளிலே பாடியுள்ளார்.

*அறியாமை இருள் போக்கி ஆளுமுகம் ஒன்றே
அடியார்கள் துயர் நீக்கி அருளும் முகம் ஒன்றே
மறையாதி வேள்விகளை வாழ்த்து முகம் ஒன்றே
மாண்புடைய கலைகள் தம்மைப் பேணும் முகம் ஒன்றே
வெறியான காமாதிகளையும் முகம் ஒன்றே
வேடர் மகள் காதலில் திளையும் முகம் ஒன்றே
நிறைவான ஆறுமுகம் ஆறுமதம் ஆகும்
நித்தியனே முழுமுதலே முருகவடிவேலா*

முருகன் பாடல்களில் இராகம், தாளம்

தூரன் அவர்கள் தாம் இயற்றிய முருகன் பாடல்களுக்குப் பூர்வி கல்யாணி, பைரவி, ரீதிகௌளை, சாவேரி, மந்தாரி, வசந்தா, பகுதாரி, இராமபிரியா, நாட்டைக்குறிஞ்சி, ஆனந்த பைரவி, தோடி, கல்யாணி, கானடா, மத்தியமாவதி, கேதார கௌளை, உதயரவிச்சந்திரிகா போன்ற நூற்றுக்கும் மேலான இராகங்களில் மிகச் சிறப்பாக இசை யமைத்துள்ளார். ஆதி, சாபு, ஜம்பை, ரூபகம் போன்ற தாளங்களிலும் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பெரியசாமி தூரன் அவர்களின் முருகன் பாடல்கள் மகத்தானதாகப் புலப்படுகின்றன. தமிழில் பலவகை இசை வடிவங்களில் எளிய சொற்களும் ஆழ்ந்த பொருளும் இசைச் செறிவும் கொண்ட முருகன் பாடல்கள் தமிழிசை உலகில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளில் தூரனின் முருகன் பாடல்கள் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. பெரியசாமி தூரன் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இசை மேதையாகவும் ஆன்மீகவாதியாகவும் சிறந்த பண்புகள் கொண்ட மாமனிதராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். அவருடைய முருகன் பற்றிய பாடல்கள் சிறந்த பக்தி உணர்வாலும் உயர்ந்தரக இசைத் தரத்தாலும் உயர்ந்து நிற்கின்றன. தமிழில் சிறந்த இசைப் பாடல்கள் இயற்றித் தமிழிசையை மேம்படுத்திய ம.ப.பெரியசாமி தூரன் அவர்களின் புகழ் என்றும் நிலைத்து நிற்பதாகுக.

Mrs.S.Kesavan

manonmanys@yahoo.com

இலங்கையில் மட்டக்களப்பை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சாந்தகுமாரி கேசவன் (திருமதி எஸ்.கேசவன்) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்று, ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக கடமையாற்றி, பட்டப் பின்படிப்பு கல்வியியல் டிப்ளோமா (PGDE), தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல்தரச் சித்தியுடன் (Distinction) முதுமாணிப் பட்டம் பெற்று, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்விக் கற்பித்தல் முறைக்கான சான்றிதலையும் (HETC) பெற்றார். இந்துசமயம், இந்துநாகரிகம் என்னும் தலைப்பில் மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்குரியதான பதினொரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். 2001 இலிருந்து இன்று வரை கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும், இந்துநாகரிக கற்கைகள் புலத்திற்கு தலைவராகவும் உள்ளார். பேராசிரியர்.வ.மகேஸ்வரன், பேராசிரியர்.துரை மனோகரன் ஆகியோரை கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான (Ph.D) மேற்பார்வையாளராகப் பெற்று பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வினைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

தேசிய சர்வதேச மட்டத்தில் இந்து நாகரிகத்தின் சிறப்பினை பல்வேறு தளங்களில் நின்று பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும், (இந்துமத பண்பாடு, கலை, இந்து அரசியல், பொருளாதாரம், இந்து உளவியல், உளச்சீர்மியம், சுற்றுலாவியல், இந்து ஒழுக்கம், வரலாறு, தத்துவம் போன்ற பல), பல மேடைகளில் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தி வருகிறார்.

போகர் சித்தரும், நவபாஷாண மருத்துவ முருகனும்

திருமதி.எஸ்.கேசவன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

1. அறிமுகம்

காலம்தோறும் ஏற்பட்ட பதிவுகளில் சித்தர்களின் சிந்தனைப் பதிவும் குறிப்பிடத் தக்கது. சித்தர் இனம் நீண்ட காலமாக உலகில் வேரூன்றி விழுது பரப்பி வருகின்றது. “மூலன் மரபில் வந்த நான் ஒரு சித்தன்” எனப் பாரதி தம்மைப் பெருமைப்படுத்துகிறார்.¹ பழநி முருகனுக்குச் சித்தநாதன் என்ற பெயரும் உண்டு. சித்தர்களை அவனுக்குப் பிடிக்கும். சித்தர்களுக்கும் அவனைப் பிடிக்கும். இப்பதி சித்தன் வாழ்வு என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்டதாக அறிக்கிறோம்.²

நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ்
இல்லந் தொறுமூன் றெரியுடைத்து - நல்லரவப்
நாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின்
நாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.

எனவரும் பாடலில் ஒளவையார் பாடியுள்ளதன் மூலம் அறியமுடிகிறது. சித்தன் வாழ்வு என்னும் ஊர் முற்காலத்தில் ஆவினன்குடி என்ற பெயரையுடையது எனத் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு உரை கூறிய நச்சினார்க்கினியர் என்னும் புலவர் விளக்கியுள்ளார். முருகப்பெருமானுக்குரிய பல திருநாமங்களில் சித்தன் என்பதும் ஒரு பெயர் எனச் சொல்லப்படுகிறது.³ இத்தகைய சிறப்புப் பெறும் இப்புண்ணிய தலத்தில் போகராகிய சித்தருக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இவரே இத் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் மூலவரை நவபாஷாண மருத்துவ முருகனாக உருவாக்கியவர். எனவே இதன் மூலம் போகர் சித்தரையும் அவர் உருவாக்கிய நவபாஷாண மருத்துவ முருகனையும் உலகிலே பரந்து வாழும் முருக பக்தர்களுக்கு எடுத்து விளக்குவதே ஆய்வாளரின் முக்கிய எதிர்பார்ப்பாகும்.

2. சித்தர்கள் பதினெட்டு

2.1 கருவூரார் எழுதிய அட்டமாசித்து - 1. கும்பமுனி, 2. நந்திமுனி, 3. கோரக்கர், 4.

புலிப்பாணி, 5. புகண்டரிஷி 6. திருமூலர், 7. தேரையர், 8. யூகிமுனி, 9. மச்சமுனி 10. புண்ணாக்கீசர் 11. இடைக்காடர் 12. பூனைக் கண்ணர் 13. சிவவாக்கியர் 14. சண்டிகேசர் 15. உரோமருஷி 16. சட்டநாதர் 17. காலாங்கி 18. போகர் என்று பதினெண் சித்தரைக் கூறுகிறது.

2.2. நிஜானந்தபேதம் - 1. அகத்தியர் 2. போகர் 3. நந்தீசர் 4. புண்ணாக்கீசர் 5. கருவூரார் 6. சுந்தரானந்தர் 7. ஆனந்தர் 8. கொங்கணர் 9. பிரம்மமுனி 10. உரோமமுனி 11. வாசமுனி 12. அமலமுனி 17. இடைக்காடர் 18. பிரம்மமுனி என்று அடையாளம் காட்டுகிறது.

2.3. அபிதானசிந்தாமணி - 1. அகத்தியர் 2. போகர் 3. கோரக்கர் 4. வைவாசநாதர் 5. சட்டைமுனி 6. திருமூலர் 7. நந்தி 8. கூன் கண்ணன் 9. கொங்கணர் 10. மச்சமுனி 11. வாசமுனி 12. கூர்மமுனி 13. கமலமுனி 14. இடைக்காடர் 15. உரோமருஷி 16. புண்ணாக்கீசர் 17. சுந்தரானந்தர் 18. பிரம்மமுனி என்கிறது.⁴

மேற்கூறப்பட்ட பண்டைய மூன்று நூல்களிலும் போகர் சித்தர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதனால் சித்தர்களுள் போகர் பெறும் சிறப்பினை உணர்ந்துகொள்வதுடன் அத்தகைய சிறப்பினை அவரடைந்தது அவர் உருவாக்கிய மருத்துவ நவபாஷாண முருகனின் அருளே என்பது தெளிவு.

3. சித்தர்களது இயல்புகள்

சித்தர்களை “அறிவன்” என்றும் “நிறை மொழிமாந்தர்” என்றும் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும். “அவிர்சடைமுனிவர்” என்கிறது புறநானூறு. சித்தர் என்ற வார்த்தை சித்தியில் இருந்து வந்தது. ஆன்மீகத்திலும், அறிவியல் சாதனைகளிலும் முழுமையற்ற நிலைதான் சித்தி. சித்தம் என்பது புத்தி, மனம். சித்து - புத்தியால் ஆகிறகாரியம். எனவே சித்தர்-புத்தியைக் கட்டுப்படுத்தியவர் சித்தி பெற்றவர் சித்தர். சித்தர்களை

ஆன்மிகப் புரட்சியாளர்கள் என்று சொல்வதும் உண்டு. கடவுளுக்குச் சமமாய்ப் போற்றி வணங்கப்பட்டனர். மனிதர்களில் மேம்பட்டவர்கள்; தவ, யோக, ஞானநிலை கடந்தவர்கள்.

இறைவனுக்கு ஒப்பாக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் உடம்பை வளர்த்து, உயிரை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தவர்கள். “சாகாக்கலை” அறிந்தவர்கள். ஆன்மிகத்தில் உயர்ந்த இடம் அவர்களுடையது. அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவது மட்டும் அல்ல பேரானந்தமான இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் காணும் இடமெல்லாம் கடவுளின் தோற்றம் தெரியும். சித்தரின் சிந்தை எதற்காகவும், எப்போதும், எவ்விடத்தும் கலங்குவதில்லை. ஓரிடத்தில் நிலையாக இருப்பது கிடையாது. உலகெங்கும் யாத்திரை செய்வார்கள். அவர்களை நடமாடும் தெய்வம் எனலாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதே அவர்களது பயணநோக்கம். தம்மையே நம்பி இருக்கும் பக்தர்களின் துன்பங்களைச் சித்தர்கள் தாமே ஏற்றுக் கொள்வார்கள் அல்லது தமது அருள் மூலம் அவற்றை முற்றும் போக்கி விடுவார்கள். அவர்களைத் தேடிச் சென்று நன்மை செய்யும் பரந்தமனம், வார்த்தை, ஸ்பரிசும் போலவே அவர்களுடைய பார்வைக்கும் வலிமை உண்டு.⁵

இவர்கள் அனுபவம், ஆற்றல் எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக இறையருள் இருந்தது. உயர்ந்த சிந்தனை உடையவர்கள். எளிய வாழ்க்கைமுறை அவர்களுடையது. அதனால் தான் அவர்களுடைய வாக்கு பலித்தது, காரியசித்தியில் அவர்களால் பெரும் புகழ் பெற்றாடிந்தது. ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளாக மாற்றுவது உருமாறுவதும் சித்தர் சாதனையில் முக்கியமானவையாகும். இவர்கள் தமது வல்லமையால் பொருட்களை உருவாக்கவும், வரவழைக்கவும் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இது எளிய செயல். தமது உள்ளத்தில் எண்ணும் எதையும் அவர்களால் செய்ய இயலும். உயிருள்ளவற்றையும் அவர்கள் தமது சக்தியால் வரவழைப்பர். உயிரற்ற மனித உடலுக்கு உயிர் கொடுப்பர். படைத்தல் இவர்களுக்குக் கைவந்தகலை. உயிர்ப் பொருளைப் படைப்பது, உயிரற்ற பொருளை உண்டாக்குவது, உயிரற்ற அல்லது உயிர் பொருளை வேறொன்

றாக மாற்றுவது எனச் செய்யவல்லவர்கள். தன்னை அறிவது ஆன்மிகம் என்பார்கள். சித்தர்களைப் பொறுத்தவரை தன்னை அறிந்ததோடு அந்த விண்ணையும் இந்த மண்ணையும் அறிந்து தெளிந்தார்கள். தாங்கள் கண்டு தெளிந்த உண்மைகளை நமக்காக விட்டுச் சென்றார்கள்.

சித்தர்கள் கண்ணுக்கு உலகமே சக்தியின் வியாபகம். வேதவாக்கிய உண்மையைப் பரவெளியில் நிறுவி வைத்தனர். சித்தர்கள் “அண்டத்துக்கு ஒத்ததெல்லாம் பிண்டத்துக்கும் ஒக்கும்” பிண்டத்து ஆத்மாவாகவுள்ளதுதானே அண்டத்து ஆத்மாவாகிய அவன் என்ற பேருண்மை புரிந்ததால்தான் சித்தர்கள் பார்க்கும் பொருளில் இறையே என்ற நோக்கு சித்தர்களுடையது. விந்தைகள் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை. வாழ்வுவாழ்வில் அவர்கள் தன்னலமற்று வாழப் பழகிக் கொண்டவர்கள். சாதி பேதத்தைக் கடந்த அந்த யோகிகள், உலகில் உள்ள அத்தனை உயிர்களுக்கும் பசிப்பிணி அற்ற நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று பிரயாசை கொண்டவர்கள். சித்தர்கள் ஆரோக்கியமான அறநெறி வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை விசித்திரமானது.⁶

இறவாமல் இருக்க, உணவு உண்ணாமல் இருக்க வழிகளையும், இரசவாதம், காயகல்பம், மூப்பு, மூலிகை இரகசியங்கள், அட்டமா சித்திகள், யோகம், ஞானம், மந்திரம் தந்திரம் சோதிடம் தன்னறிவு சீவன் முத்தி பரவாழ்க்கை தேவதைகள் என அனைத்தையும் பல ஆண்டுகள் தவம் செய்து பல பிறவிகள் எடுத்துக் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்ந்து அனுபவப் பூர்வமாக ஆராய்ந்து பார்த்து உயர்ந்தவர்கள். சித்தத்தை அடக்கி இறையாய் வீற்றிருக்கும் அளவிற்குச் சக்தி படைத்தவர்கள்; நினைத்ததை நினைத்தவாறு செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்.⁷ இவ்வாறான இயல்புகள் அனைத்தையும் போகர் சித்தர் பெற்றிருந்தார் என்பது இவரை அறிந்தோர் உணர்வர்.

4. போகரும், மருத்துவ சாதனைகளும்

ஆன்மீகம் தழைக்கவும், மக்களின் ஆரோக்கியம் செழிக்கவும், யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உயரிய நோக்குடைய போகர் தத்துவநெறியிலும், மருத்துவத் துறையிலும் அநேக நூல்கள் செய்துள்ளார்.

போகர் சர்வசாத்திரங்களையும் கற்றுத் துறை போகியவர். அதுகாரணம் பற்றியே அவர் போகர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் பிறப்பால் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து பின்னர் சீனா சென்றவர் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். எனினும் போகர் தமது மாணாக்கர்களுடன் சீனதேசம் சென்று பல கருவி நூல்களும், இயந்திர நூல்களும் இயற்றி அங்குள்ளவர் அறிவியல் ஞானம் பெறச் செய்தார். சிலகாலம் கழித்துத் தமிழ் மண்ணுக்குத் திரும்பியவர். பழநியில் வாழ்ந்தார் என்பது உண்மை. இவர் நவநாதசித்தர்களுள் ஒருவரான காலாங்கிநாதரின் சீடர் ஆவார். திருநந்தித்தேவரே பல்வகை பிறப்புற்று பின் போகராகத் தோன்றினார் என்பார் சிலர். இவரது காலம் 5000 ஆண்டு களுக்கு முன்பு என்பது வரலாறு.

போகரின் சீடர் புலிப்பாணி ஆவார். சீனாவில் போகர் போ - யாங் என்று அறியப் படுகிறார்.⁸ இவர் வைகாசி பரணி நட்சத்திரத்தில் பிறந்தார். கிரகங்களை நன்றாக அறிந்தவர். செவ்வாய்க் கிரகத்தின் கதிர் வீச்சு பழநியில் ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றுள்ளது என்பதை அறிந்தார். அதற்கேற்பவே இவர் பழநி மலையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். எனவே செவ்வாய் தோசம் உடையோர் பழநி முருகனை வழிபடச் சென்றால் நிவர்த்தியாகும் என்பர்.

மருத்துவம், விஞ்ஞானம் மெய்ஞானம், இரசவாதம், யோகாப்பியாசம், காயகல்பமுனைவு என்று சகலத்திலும் உச்சம் தொட்ட ஒரு சித்தர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் போகர்தான். அகத்தியர் இவரைத்தான் முதல் சித்தன் என்று கூறுகிறார்.⁹ போகரைப் பார்த்து வியப்பதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் உள்ளன. பொதுவில் சித்தர் எனப்படுபவர் இந்த உலகம் பின்பற்றும் ஆன்மீக நெறிமுறைகளைப் புறந்தள்ளியவர்கள். ஆலயம் செல்லுதல், விக்கிரகங்களைப் பூசித்தல், ஆசார சடங்குகளில் நாட்டங் கொள்ளுதல் என்பதெல்லாம் விடுத்துத் தங்களுக்குள்ளேயே இறைவனைக் கண்டு இன்புற்றவர்கள். ஆனால் போகர் பெரிதும் வேறுபட்டவராகத் தெரிகிறார்.

உலகம் உய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் தரிசித்த தண்டாயுத பாணியை நவபாஷாணங்களின் சேர்க்கையில் பழநிமலை முருகன் சிலையை உருவாக்கினார். போகர் ஆகாயத்தில் நடப்பது, வானத்தில் படுப்பதும் நிற்பதுமான

சாகசப் பயிற்சியில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். போகர் மருத்துவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் அல்லர். பல சக்திகளை இறைவனின் அருளால் பெற்றவர். இதனால் பல நாடுகளுக்குச் சென்றார். போகருக்குத் தெரியாத வித்தை எதுவுமே கிடையாது. எல்லா விதமான வித்தைகளிலும் புகுந்து விளையாடியவர். சிந்தை முழுவதும் அடுத்தவர் நலனுக்காகவே என்று வாழ்ந்தவர்.

போகர் தமிழில் ஏராளமான நூல்களை இயற்றிய போதும் சீன மொழியிலும் எழுதியுள்ளார். அகத்தியர் தமது செளமிக சாகரத்தில் போகர் இயற்றிய நூல்களின் பட்டியலைத் தருகிறார்.¹⁰

01. போகர் - 12000
02. சப்த காண்டம் - 7000
03. போகர் நிகண்டு - 1700
04. போகர் வைத்தியம் - 1000
05. போகர் சரக்கு வைப்பு - 800
06. போகர் ஜெனன சாக்கரம் - 550
07. போகர் கற்பம் - 360
08. போகர் உபதேசம் - 150
09. போகர் இரண விகடம் - 100
10. போகர் ஞானா சாராம்சம் - 100
11. போகர் கற்ப சூத்திரம் - 54
12. போகர் வைத்திய சூத்திரம் - 79
13. போகர் மூப்பு சூத்திரம் - 51
14. போகர் ஞான சூத்திரம் - 37
15. போகர் அட்டாங்க யோகம் - 24
16. போகர் பூஜாவிதி - 20

போகரின் நூல்கள் யாவும் அமுதமாகும் எனக்காக புஜண்டர் தமது பெருநூல் காவியம் 144 வது பாடலில் கூறியுள்ளார். பேரி சித்தருக்கு 63 சீடர்கள் இருந்தனர் என அறிய முடிகிறது. இறந்தவர்களைப் பிழைக்க வைக்கும் சஞ்சீவினி மந்திர சக்தியைப் பெற மேருமலையின் அருகிலிருந்து நவநாத சித்தர் சமாதியை அடைந்த போது அங்கிருந்த ஒன்பது சித்தர்களும் போகருக்குத் தரிசனம் தந்தனர். சஞ்சீவினி மந்திர விதியை இவர்களிடம் கேட்டறிந்தார். மூலிகைகள் உத்தமம், மத்திமம் மற்றும் அஃறிணை என மூன்று வகைப்படும். இவற்றில் உத்தம மூலிகைகள்

தவத்தின் மிக்கார் கண்களில் படும். மற்ற இரண்டும் சராசரி மக்கள் கண்டறியக்கூடியன.

போகர் மருத்துவ சாதனைகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். இவர் தாவரங்களில் இருந்து தயாரித்த மருந்துகளைக் கொண்டு உடம்பின் மூலக் கூறுகளை வரிசைப்படுத்தவும், பிரிக்கவும் செய்வார். காயகல்ப மூலிகைகளைப் உலக மொழிகள் பலவற்றையும் போகர் அறிந்திருந்த தால் பலநாடுகளுக்கும் சென்று பாரத நாட்டு வைத்திய, யோகமுறைகளைத் திக்கெட்டும் பரப்பியவர். ஆயிரத்து எழுநூறு பாடல்களால் ஒரு நிகண்டு செய்தவர். இடைக்காடர், கருவூரார், புலிப்பாணியார். கொங்கணர் ஆகியோர் போகரிடந்தான் அஷ்டமாசித்துக்களைப் பயின்றனர்.

உடல் தத்துவம், உடலின் உள்ளே இருக்கும் உறுப்பின் செயல்பாடுகள், தட்ப - வெப்ப கால விளைவுகள், பருவத்துக்குத் தகுந்தபடி பயிற்சி செய்யும் முறை ஆகியவற்றை உபதேசித்தார். போகர் அந்த மலையில் இருந்த உலோகத் தாதுக்கள் அனைத்தையும் பார்த்தார். பாதரசத்தைக் கட்டும் வழிமுறைப்படி, பாதரச மணிகளை உருவாக்கினார். பாரதம் முழுவதும் சுற்றத் தொடங்கிய போகர், அவரவர் தகுதிக்குத் தகுந்தபடி காயகற்ப முறைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். தான் அறிந்தவற்றை அங்கிருந்த பலருக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தார்.¹¹

5. பழநி (திருவாவினங்குடி)

இறைவனை இடைவிடாது சிந்தித்துச் சித்தம் அடக்கி அகக் கண்களால் அந்த இறைவனைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் இச்சித்தர்கள். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அகத்தியர், புலிப்பாணி, கொங்கணர், கருவூரார், சுந்தரனா னந்தர், மச்சமுனி, கோரக்கர், இடைக்காடர், கமலமுனி, சட்டைமுனி மற்றும் போகர் போன்றோர் புகழ்ந்து பாடி மகிழ்ந்துலாவிய புண்ணிய தலம் திருவாவினங்குடி என்ற பழநியம்பதி.

காவினன் குடிலுறுகாமர் பொன்னகர்
மேவினன் குடிவர விளியச் சூர்முதல்
பூவினன் குடிலையம் பொருட்கு மாலுற
ஆவினன் குடிவரும் அமலற் போற்றுவோம்¹²

எனப் பழநியைப் போற்றுகிறார் கச்சியப்பர். பழநிமலையையும் திருவாவினங்குடி தலத்தையும் உள்ளிட்ட நகரமே இன்று பழநி என

அழைக்கப்படுகிறது. இக்கோயில் வரலாறு ஞானப்பழத்திலிருந்து ஆரம்பித்தது என்பதையாவரும் அறிவர். அம்மையப்பனிடம் மாம்பழம் கிடைக்காததால் கோபித்துச் சென்ற முருகனிடம் உமை, நீயே பழம், பழம்நீ என்றதால் இவ்விடம் பழநி ஆயிற்று.

இஹாயாஹி வத்ஸேதி ஹஸ்தாந் ப்ரஸார்யா -
ஹ்வயசய தராத்; சங்கரே மாதூரங்காத்
ளமுதபத்ய தாதம் க்ரயந்தம் குமாரம்
ஹசாச்லிஷ்ரிாத்ரம் பஜே பாலமூர் த்திம்¹³

குழந்தாய் இங்கு வருக என ஆவலும் அன்பும் கொண்டு சங்கரன் அழைக்க, அன்னை யாகிய பார்வதிதேவியின் மடியிலிருந்து தாவி வந்து தந்தையாகிய பரமனைத் தழுவி மகிழ்ச்சி யூட்டும் குமாரமூர்த்தியை நான் வணங்குகிறேன். முருகப்பெருமான் உலகை வலம் வந்து உயிர்களிலெல்லாம் இறைவன் நிறைந்திருப்பதால் உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டு இறைவனிடம் பக்தி செலுத்தினால்தான் அவன் அருளை அடைய முடியும் என்பதை மேற்போந்த சுலோகம் காட்டுகின்றது. இத்தகைய ஞான மார்க்கத்தைக் காட்டிய குமரமூர்த்தி ஞானப்பழம்தானே!

உண்ணாடி யுயிர்களுறந் துயர் தவிர்த்தல் வேண்டும்
உனைப்பிரியா துறுகின்ற வுறவது வேண்டுவனே¹⁴

என அருட்பிரகாச வள்ளலாரும் வேண்டுகிறார். கணபதியின் கரத்தில் கனியைக் கண்ட முருகன் மிகுந்த சினங் கொண்டு கயிலையைத் துறந்து தெற்கு நோக்கி வந்து முன்பு பழநி தலத்தில் நெல்லினமாக இருந்த பகுதியில் தங்கினார். இவ்வரலாற்றை

கனியைத் தரவிலையெனஅருள் செந்திற்
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமாளே¹⁵

எனப் பாடுகிறார் அருணகிரி நாதர். திண்டுக் கல்லில் இருந்து கோயம்புத்தூர் செல்லும் இரயில் பாதையில் சுமார் முப்பத்தைந்து மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது பழனி முருகன் கோயில். தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோயில் என அழைக்கப்படும். இக் கோயில் முருகனது ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. மொத்தம் 693 படிக்கட்டுகள் உண்டு.¹⁶ கோயில் அமைந்திருக்கும் மலையின் உயரம் 150மீ. மலையைச் சுற்றி 2.4 கி.மீ. கிரிவலப்பாதை உள்ளது.¹⁷

கடைச்சங்க காலத்தில் இந்நகர் பொதினில் எனவும் அழைக்கப்பட்டது என்றும் கொங்கு நாட்டின் பகுதியைச் சேர்ந்திருந்ததாகவும் அக நானூறு அறிவிக்கின்றது. பொதினி என்ற பெயரே நாளடைவில் பழநி என மாறியது என்பர் சிலர்.¹⁸

முழவுறல் திணிதோணோடு வேளாவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதனி¹⁹

சேரர் கொங்கு வைகாழர் நல் நாடதில்
ஆவினன் குடிவாழ்வான் தேவர்கள் பெருமானே²⁰

எது எவ்வாறாயிருப்பினும் பழநி எனும் பதி முருகனால் சிறப்புற்றது என்பது புலப்படும். இரண்டாம் படைவீடான திருச்செந்தூரில் அலங்காரப் பிரியனாக இருக்கும் முருகப்பெருமான் இங்கு அபிஷேகப் பிரியனாக விளங்குகிறார். மற்ற தலங்களைப் போல இல்லாமல் பழநியில் இரவுப் பூஜை முடியும் வரை சதா பன்னீர் சந்தனம், பஞ்சாமிர்தம், திருநீறு முதலிய பொருள் களால் அபிஷேகங்கள் நடந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இப்பொருள்கள் மக்களது நோய்களெல்லம் குணப்படுத்த வல்லவை எனக் கருதப்படுகின்றது. தனது ஆண்டிக் கோலத்தின் மூலம் பிறவிப் பிணியையும். தனது திருவடிவத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பொருள்களால் உடற்பிணியையும் போக்கும் வல்லமை கொண்டவர் முருகன் என்று கூறுவர்.

இவ்வாறாக முருக பக்தர்களால் சிறப்புப் பெற்ற பழநி முருகன் மூலவர் சிறப்பத்தை உருவாக்கிய நவபாஷாண மருத்துவ முருகன் பற்றி இனி ஆராயலாம்.

6. போகர் சிலை வடித்தல்

கலியுகத்தின் முதல் நூற்றாண்டில்தான் தண்டாயுத பாணி சிலை உருவாக்கப்பட்டது. அதாவது மகாபாரதத்தின் அர்ச்சுனன் மகன் அபிமன்யு. இவன் மகன் பர்வத் மகாராஜாவின் காலத்தில் போகர் சிலை வடித்தார் என்பர்.²¹ எனவே 1000ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இச் சிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முருகன் அருளால் அதிகவருவாய் பெற்றுத்தரும் கோயிலாக இன்று இது உள்ளது.

போகர் கலைகளின் எல்லையைக் கண்டவர். தர்மங்கள் முழுமையும் அறிந்தவர். மக்களின்

அறிவினில் ஆற்றல் இல்லை; உடம்பில் வலிமை இல்லை; உணர்வு முழுவதும் இருள் மயமாகவே இருக்கிறது; மக்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம் மக்களுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டும். இவர்களைக் கரை ஏற்ற வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார் போகர். நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்காக, மருத்துவ முறைகளைச் சீடர்களுக்குக் கற்பித்தார்.²² மக்களுக்கான மருத்துவம் பற்றிச் சிந்தித்த போகர் பார்வதி தேவியை நினைத்துத் தவம் இருந்தார். ஸ்ரீ பார்வதி தேவி போகரின் தவத்தை ஏற்று நீ பழநிக்குச் செல். அங்கு என் மைந்தன் உனக்கு அருள் தருவான் என்றார். போகர் ஆகாய மார்க்கத்தில் பழநிக்குச் சென்றார். அங்கு முருகனை நினைத்துக் கடுந்தவம் இருந்தார். அப்போது முருகன் காட்சியளித்தார்.

“போகரே மொத்தம் 64 பாஷாணங்கள் இருக்கின்றன (தாதுவர்க்கம்-32, தாவரவர்க்கம்-32) அத்தனையும் சேர்த்து என் உருவத்தை சிலையாக தயாரிக்க வேண்டாம். நான் கூறும் ஒன்பது சக்தி வாய்ந்த மூலிகையினால் அதாவது நவ பாஷாணங்களினால் என் சிலையைத் தயார் செய். இதனால் உன் புகழ் நிலைத்திருக்கும். அத்துடன் உன் கை வண்ணத்தால் உருவாகும் சிலையில் பட்டு வரும் நீரும் மருத்துவ சக்தி பெறும். அந்த நீரை மனிதர்கள் சாப்பிட்டால் அவர்களின் தீராத பிணி நீங்கும்” என்று ஒன்பது பாஷாணத்தைப் பற்றிக் கந்தன் போகருக்கு உபதேசித்தான். கர்பக்கிரஹத்திலுள்ள ஞான தண்டாயுதபாணி யான பழநி ஆண்டவர் சிலை வடிவில் தோன்றினாலும் அவ் ஒன்பது பாஷாண மருத்துவ முறையிலேயே முருகன் அருளியவாறு சிலை உருவாகியது. அதன் படியே போகர் நவபாஷாணக் கற்களை உருவாக்கி, ஒன்று சேர்த்து முருகன் தண்டபாணித் திருமேனி வடிவத்தை உருவாக்கினார். இதனால் சித்தமருத்துவத்தின் அடையாளமாக விளங்கும் பழநி மூலவர் சிலை மருத்துவக் குணமுடையதாகியது.

போகர் செய்த நவபாஷாண முருகன் சிலையில் உள்ள ஒன்பது பாஷாணங்களும் சிறந்த மூலிகைகளினால் உருவாக்கப்பட்டவை. பாஷாண வகைகள் ஒன்பது விதமான தாதுப் பாஷாணங்களைக் கட்டாகக் கட்டி நவபாஷாணங்களைச் சுத்திசெய்து சாதிப்பல மூலிகைகளைக் வைத்து பாஷாணக் கட்டாகக் கட்டி நவபாஷாணக் கட்டை உருவாக்கினார்.²³ பாஷாணங்களைக்

கட்டுவது என்பது சாதாரண விடயமல்ல. ஒவ்வொரு பாஷாணமும் ஒவ்வொரு விதம். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு குணம். அவைகளை உரிய முறையில் சேர்த்துப் பிசைந்தால்தான் உறுதியான ஒரு பொதுவான பாஷாணம் உருவாகும். இது லிங்கம், வீரம், பூரம், தாளகம், மனோசிலை, கௌரி, வெள்ளைப் பாஷாணம், கந்தகம், குதிரைப்பல்பாஷாணம், ரசசெந்துரம் போன்ற ஒன்பது வகை மருந்துக் கலவைகளின் கூட்டாகும்.²⁴

இச் சிலை கல்லை விடக் கடினமானது. இரும்பை விட உறுதியானது. இதில் சிவாகம மரபின்படி நவரத்தினங்கள் உபயோகிக்காமல் சித்த ஆகமப்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குப் போகர், புலிப்பாணிக் காலங்களில் தமிழ் வழிபாட்டு முறை இடம் பெற்றிருந்தது என்பதை தளபதி இராமப்பையன் செப்புப் பட்டயம் மூலம் அறிய முடிகின்றது.²⁵ மருத்துவக் குணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும் முருகனுக்கு நீர் ஊற்றிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். காற்று வீசிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

பழநி முருகன் முகம்- பெண் வடிவம், மார்பு- ஆண் வடிவம், கீழே- குறி இல்லாத நிலை. இது முருகன் ஆண், பெண், அலி ஆகிய நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதைக் காட்டுவதுடன். இது, அவன், அவள், அது, அதாவது, பதி, பசு, பாசத்திற்கு, அப்பாற்பட்ட நிலையில் உயிர் சம்பந்தப்பட்ட இயக்கத் தூண்டு தலுக்கு உட்பட்டவன்.²⁶ ஞானதண்டாயுதபாணி சுவாமியை மொட்டையாண்டியாக படங்களில் சித்திரித்திருந்தாலும் இப்பெருமான் சடாமுடியுடனேயே விளங்குகிறார் என்பதை அபிஷேக காலத்தில் நன்கு அறியலாம். சடையுடன் கூடிய இக்கோலத்தைப் பழநி தலபுராணமும் சிறப்பிக்கின்றது. முருகனுக்குக் காலையில் ஆண்டிக் கோலத்திலும் மாலையில் ராஜ கோலத்திலும் அலங்காரமும் செய்வர்.

7. நவபாஷாணமருத்துவ முருகனும் அவனது சிறப்பும்

பரமசிவன் பார்வதி யோக சாத்திரத்தை நந்திக்குக் கூற நந்தி திருமூலருக்குக் கூற இவர் காலாங்கி முனிவருக்குக் கூற, கடைசியில் போகரை வந்தடைந்தது. போகர் முக்காலத் தையும் உணர்ந்த சித்தர் என்பதால் மக்களுக்காக

நவபாஷாண மருத்துவ முருகனை எமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளார். மலையில் நிறைந்துள்ள கடம்ப மரங்களிலிருந்து வீசும் காற்று மலையேறும் மக்களின் உடற்பிணிகளைத் தீர்க்கும் வல்லமையுடையதாகக் கருதப்படுகிறது. சுவாசம் மதுரமான மருத்துவச் சக்தி நீண்ட ஆயுள் கிடைக்கின்றது. இரவில் வைக்கும் சந்தனம் காலையில் நிறம் மாறி இருக்கும். அதிக மருத்துவத் தன்மை வாய்ந்த இந்தச் சந்தனத்தை உடம்பில் பூசிக் கொண்டால் அல்லது சாப்பிட்டால் இரத்தம் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றது. ஜீவகாந்தம் ஏற்படுகின்றது. நோய், நொடி வராது. இச்சந்தனம் "இராக்காலச்சந்தனம்" என அழைக்கப்படும். கருவறை சாத்தப்படும் போது ஏற்படும் வெப்பத் தால் தண்டாயுத பாணி சிலை வியர்த்து ஒருவித நீர் வழியத் தொடங்கும். இதைக் "கவ்பீன தீர்த்தம்" என அழைப்பர். இது அதியற்புத மருத்துவக் குணங்கொண்டது.

பழநி ஆண்டவர் மூலவர் சிலையில் அபிஷேகம் செய்த அபிஷேக நீரையோ அல்லது முருகன் சிலை மேல் பட்டு வரும் அபிஷேக விபூதி, பஞ்சாமிர்தம் போன்றவற்றைக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டால் உடலில் இருக்கும் அத்தனை நோயும் தீரும்.²⁷ இதைக் கண்களால் பார்த்தால் அதிலிருந்து வெளிப்படும் நுட்பமான கதிர் வீச்சு கண்வழியாக உடம்பின் உள்ளும், புறமும் படிந்து நலம் ஏற்படும். இதன்மேல் பட்டுவழியும் தீர்த்தத்தின் மகத்துவம் அற்புதமானது. இதனைத் தரிசித்தால் நவ கோள்களையும் தரிசித்த வாய்ப்பு கிட்டும்.

போகர் நவபாஷாணத்தால் முருகன்மீது சந்தனத்தைப் பூசி அதிலிருந்து குண்டுமணி அளவுக்கு வில்லையாகத் தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு நோயைக் குணப்படுத்தி வந்தார். பழனியில் வழங்கி வரும் செவிவழிச்செய்தியாகும்.²⁸ அது போல் பஞ்சாமிர்தம் பால் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்தால் மருந்து வெளியேவரும் என்பதை உணர்ந்து தினமும் சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு வந்தார்.

இது போல் முருகன் சிலையின் சிறப்பு நவபாஷாணச் சிலையின் மீது சந்தனம் பூசப்பட்டு (சந்தனக் காப்பு) காலையில் அனைத்துப் பக்தர்களுக்கும் சிறு வில்லை பிரசாதமாக வழங்கப்படுகின்றது. இது மிகச் சிறந்த மருந்தாகக் கருதப்படுகின்றது.²⁹

இப்பேர்ப்பட்ட நவபாஷாணச் சிலை நவ பாஷாணத்தால் மட்டும் செய்யப்பட்டதல்ல. மூப்பு, கற்பம் எனும் அரிய பொருள் மிக முக்கியமான இடங்களான நெற்றி, மார்பு, இடுப்பின் கீழ்ப்பகுதி முதலிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ளது என்றும் இதனால் தான் இச்சிலை பல காலமாக உறுதியாகவும் அதன் மருத்துவக் குணம் குறையாமலும் காணப்படுகின்றது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.³⁰

ஆன்மீகம் நெறிப்படுத்தும், மருத்துவம் குணப்படுத்தும், சோதிடம் வழிப்படுத்தும் என்ற நவசாரத்தின் அடிப்படையில் இதனை உருவாக்கிய முருகனுக்கு வழிபாடு செய்யும் முறையையும் சித்தர் ஆகம முறைப்படி செய்வதனை அவரது சீடர் புலிப்பாணி சித்தருக்குப் புகட்டினார்³¹ என்பதை உணரமுடிவதுடன் நவபாஷாணமருத்துவ முருகனும், அவனது சிறப்பும் இதனால் புரிகின்றது.

8. போகர் சமாதி / கோயில்

பழநியாண்டவரின் திருக்கோயில்களில் இந்தப் பார் புகழும் பதினெண் சித்தர்களின் திருவுருவச் சிலைகள் உள்ளன. பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகப் போற்றப்படும் போகருக்குத் தென்கிழக்குப் பாகத்தில் தனிக் கோயிலே உண்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.³² இவ்வாலயத்தில் போகசித்தரால் பூஜிக்கப்பட்ட புவனேஸ்வரி அம்மன், மரகதலிங்கம் ஆகிய விக்किரகங்கள் இருக்கின்றன.

போகர் முருகனுக்குரிய அபிஷேக விபூதியை எடுத்து உடல் எங்கும் பூசிக்கொண்டது, பஞ்சாமிர்தம் கொண்டு பழநி ஆண்டவருக்குச் செய்த அபிஷேகம் பஞ்சாமிர்தத்தையே உணவாகக் கொண்டது³³ மந்திர வடிவும், நவபாஷாணத் திருமேனியுமே போகரின் உள்ளொளி பெருகிய காரணங்கள். போகர் கண்ட காயகல்ப சாதனைகளில் முடிவான சாதனை இதுவே.. சாதனையின் போது அவ்வப்போது தோன்றும் சந்தேகங்களை எல்லாம் பழநி ஆண்டவரிடமே போய்த் தீர்த்துக் கொண்டார். சந்தேக நிவர்த்திக்காகப் பழநி ஆண்டவரிடம் போக வர, ஒரு சுரங்கமே அமைத்திருந்தார் அவர். போகரின் இருப்பிடத்துக்கும் பழநி ஆண்டவர் சந்நிதிக்குமாக இருந்தது அந்தச் சுரங்கம்.³⁴

9. தியானச் செய்யுள்

“.....சிவிகை ஊந்தி, சிரம் தாழ்த்தும் சித்தர் பெருமக்களுக்கு மூலிகை மேனியாய்ப் பேரருள்புரியும் போகர் பெருமானே” என்பது மூலிகை முருகனை உருவாக்கிய போகரின் தியானச் செய்யுளாக விளங்குகிறது.³⁵

போகர் மீண்டும் வருவார்

போகர் பூழிக்குத் திரும்பி வரும் நான் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவரும் பழனியில் ஜீவ சமாதியாக இருப்பவருமான போக நாதர் பூமிக்கு மீண்டும் வருவதாகக் கூறியிருப்பதாகவும் எத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அவர் மீண்டும் பூமிக்கு திரும்புவார் என்ற விபரத்தினைக் கோரக்கர் தனது சந்திரரேகை எனும் நூலில் விவரித்திருக்கிறார்.

தடம் பெரிய தாரணியில் கலகம் மெத்த
தட்டாமல் நடத்ததேறி நரர்களெல்லாம்
இடம் விட்டு இடம் ஏகிப் போரால்மாள்வார்.
இயம்பொணாப் பெரும்பஞ்சம் இட ருண்டாகும்
திடமிசூந்த தேவ பிரம ஆலயங்கள்
தினபூசை குறைந்து அருளிணறிப் போமே
ஆகுமந்த நாளதனின் போகநாதர்
அகில பரதேச வெளிவிட்டு நீங்கி
வாகுறவே நமது புவி வருவதாக
வாக்களித்துச் சென்றார் அந்த நாள் தனில்
பாகு பெற எனதுரிய சமாதிக் கூடம்
பளபளத்து சோதிலிங்கம் தானாய்த் தோன்றி
நாகுபணசல படதி நவநீதங்கள்
நாட்டமுற்று மனுக்கள் வசமே ஓங்கும்-சந்திர ரேகை³⁶

முடிவுரை

தமிழ்க் கடவுளான முருகன் அன்புடன் பக்தர்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றான். நோய் நொடியின்றி வாழ்வதற்காக முருகனால் அருள் பெற்ற போகர் நவபாஷாண முருகனை அமைத்துப் பக்தர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் மருத்துவ ரீதியில் துணைபுரிந்துள்ளார். போகரின் அறிவாற்றலுக்கு அப்பால் முருகக்கடவுளின் அருளாற்றல் இங்கு மேலோங்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

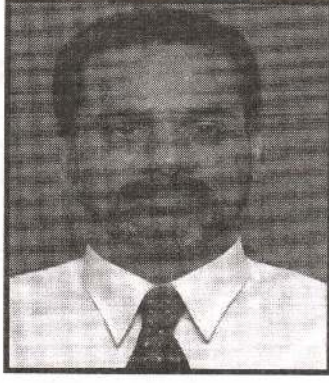
அடிக்குறிப்புப் பட்டியல்

1. மெய்யப்பன், ச., சித்தர் பாடல்கள், பதிப்பாசியர், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1993, பக்.iii
2. சித்தர்கள் உலகின் முதல் விஞ்ஞானி.com
3. பத்ம நாதன்.என் ஆறுமுகனுக் குகந்த ஆறுபடை வீடுகள், தி.லிட்டில்பளவர் கம்பனி, 1993, பக். 107.
4. ஸ்ரீ தேவநாத சுவாமிகள், பதினெட்டுச் சித்தர்களின் வாழ்வும் வாக்கும், நர்மதா பதிப்பகம், 2003, பக்-5-6
5. மேலது பக். 40.
6. பரசுராமன் பி. என் சித்தர்களின் வாழ்க்கை விகடன் பிரசுரம், பக். 5.
7. Thinnamalar.com ஆன்மீகம். சித்தர்களின் வாழ்கை வரலாறும் அவர்களின் பூர்வீகமும் கட்டுரை S. Satheeshkumar.
8. Bhakthi Planet.com by Niranjana.
9. srikalikampal.com
10. <http://ta.wikipedia.org>, title.pohar.
11. பரசுராமன் பி. என் சித்தர்களின் வாழ்க்கை விகடன் பிரசுரம், பக். 89.
12. கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், கந்தபுராணம், துதிப்பாடல்.
13. ஆதிசங்கராசார்ய சுவாமிகள் ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய பஜங்கம். சுலோகம்- 18.
14. திருவருட்பா - ஆறாவது திருமுறை.
15. அருணகிரிநாத சுவாமிகள், திருப்புகழ்.
16. ஆய்வாளர்அவதானம்.
17. www.tn-tourguide.blogspot.com
18. பத்மநாதன்.என், ஆறுமுகனுக்குகந்த ஆறுபடை வீடுகள், தி லிட்டில்பளவர் கம்பனி, 1993.
19. அகநாநூறு.
20. அருணகிரிநாதர், திருப்புகழ்.
21. Bogarpakkisam (Video) by Kalidassan. S.
22. சித்தர்களின் வாழ்க்கை, பி. என் பரசுராமன் விகடன் பிரசுரம் பக். 86.
23. www.tn-tourguide.blogspot.com
24. பழநி அருள் மிகு தண்டயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில், சிறப்பு மலர், 2000 பக்.178.
25. இப்பட்டயம் பழனியடிவாரம் புலிப்பாணி ஆச்சிரமத்தில் உள்ளது. கல்வெட்டியல் ஆய்வாளர், புலவர் செ.இராசு “கொங்கு நாட்டுச் சமுதாய ஆவணங்கள்” எனும் நூலில் பதிப்பித்துள்ளார். பார்க்க: பக்.295-297
26. Bogarpakkisam (Video) by Kalidassan, S.
27. Bhakthi planet com by Niraranjana on Aug 17 2011.
28. Sittur.com posted Jeyamoorthy.
29. தமிழ் விக்கிப்பீடியா.htm பழனி முருகன் கோயில்
30. பழநி அருள் மிகு தண்டயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில், சிறப்பு மலர், 2000 பக். 178.
31. Bogarpakkisam (Video) by Kalidassan S.
32. ஆய்வாளர் அவதானம்.
33. <http://naayak.blogspot.com>
34. சித்தர்கள் வாழ்க்கை, பி.என். பரசுராமன், விகடன் பிரசுரம்; 2010, பக். 96.
35. நவநாத சித்த தரிசனம் கண்ட போகர். வலைப்பின்னல்.
36. சிவாப்பணம்.com

உசாத்துணைகள்

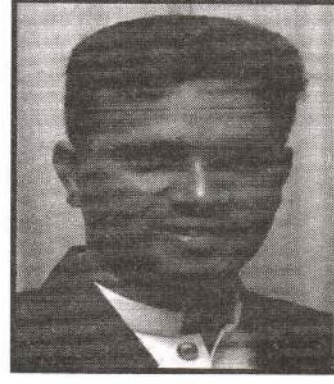
- 1) சித்தர் பாடல்கள், பதிப்பாசியர், மெய்யப்பன் ச. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1993, பக். ii.
- 2) பத்மநாதன்.என்., ஆறுமுகனுக்குகந்த ஆறுபடை வீடுகள், தி லிட்டில்பளவர் கம்பனி, 1993.
- 3) ஸ்ரீ தேவ நாத சுவாமிகள், பதினெட்டுச் சித்தர்களின்வாழ்வும் வாக்கும், நர்மதா பதிப்பகம், 2003.

- 4) பரசுராமன், பி. என்., சித்தர்களின் வாழ்க்கை, விகடன் பிரசுரம்
- 5) கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், கந்தபுராணம், துதிப்பாடல்.
- 6) ஆதிசங்கராசார்ய சுவாமிகள் ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய புஜங்கம்.
- 7) திருவருட்பா - ஆறாவது திருமுறை.
- 8) அருணகிரிநாத சுவாமிகள், திருப்புகழ்.
- 9) பழநி அருள்மிகு தண்டயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில், சிறப்பு மலர், 2000.
- 10) Arthur Edward White, The hermetic and alchemical writing of paraceisus the Greatp The Banton Press, Scotland.
- 11) Glothy W. Fred, The many faces of murukan, Marutan publishers, New York, 1978.
- 12) Zvelebil, Kamil V., tamil traditions on Subramanya - Murugan, Chennai 1991, Institute of Asian Studies.

Prof. Dr. M. Rajantheran

rajantheran@gmail.com

Mr. K. Sillalee

sillalee@yahoo.com

பேராசிரியர் முனைவர் மு. இராசேந்திரன் மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். இந்து சமயம், இந்தியப் பண்பாடு, நாகரிகம், இராமாயண ஒப்பீட்டு ஆய்வு, சித்தர் நெறி மற்றும் மலேசியத் தமிழர் பண்பாடு குறித்து ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளார். இத்துறைகளில் நூல்கள் பலவற்றையும் இயற்றியுள்ளார். அனைத்துலக மாநாடுகள் பலவற்றிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ளார். அனைத்துலக முதலாம் முருகபக்தி மாநாட்டின் செயற்குழுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று அம்மாநாட்டைச் சிறப்பாக வழிநடத்தியவர், சித்தர் நெறி ஆர்வலர். மலேசியாவில் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை இலவசமாக வெளியீடு செய்யும் திட்டத்தை முன்மொழிந்து செயல்படுத்தியவர். சக்தி அறவாரியத்துடன் இணைந்து இவர் செயல்படுத்திய இத்திட்டத்தின் கீழ் கடந்த 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் இதுவரை மொத்தம் 25 எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் வெளியீடு கண்டுள்ளன.

க. சில்லாழி அவர்கள் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய ஆய்வியல் துறையில் ஆய்வு மாணவராக உள்ளார்.

மலேசிய சன்னாசிமலைக் கோயிலின் தனித்துவம்

பேராசிரியர், முனைவர். மு. இராசேந்திரன் - திரு. க.சில்லாழி, ஆய்வு மாணவர்,
இந்திய ஆய்வியல் துறை, மலாயா பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.

முன்னுரை

இந்து மதத்தில் கோவில் கட்டி விக்கிரக மூர்த்தங்களை வழிபடும் நெறியானது தமிழர் சிந்தனையில் பிறந்த வழக்கமாகும் (மு. இராசேந்திரன், க. சில்லாழி, விக்கினராசா, 2012, 18). வேத கால நாகரீகமானது வேள்வி வளர்த்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது (A.L. Basham, 2002, 239-241). இவ்விரு நாகரீகங்களின் இணைப்பில்தான் இன்றைய இந்து மதம் உருவெடுத்தது (மு. இராசேந்திரன், க. சில்லாழி, விக்கினராசா, 2012, 18). கோவில் அமைப்பது என்பது தமிழர் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்த ஒன்று. தமிழர் வாழ்க்கையில் கோவில் வழிபாடு என்பது மிக முக்கியத்துவம் உடையது. அதனால்தான் "கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்", "ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று", "கோவில் குளம் சென்று வருகிறேன்" போன்ற முதுமொழிகள் தமிழில் இருக்கக் காணலாம்.

தமிழர், தாம் வாழ்ந்த இடத்திலும் சரி, அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாடுகள் எதுவானாலும் அங்கும் கோவில் அமைப்பதை அத்தியாவசியமான ஒன்றாகச் செய்திருக்கின்றனர். அதற்கு மலேசிய மண்ணும் விதிவிலக்கல்ல. மலேசிய நாட்டில் இந்துக் கோவில்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. இங்கு எல்லா இந்துத் தெய்வ வழிபாடுகளும் தழைத்தோங்கி விளங்குகின்றன. அதிலும் முருகப்பெருமானுக்காக இங்குள்ள திருக்கோவில்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க கோவில்களுள் மலாக்கா மாநிலத்தின் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவிலும் ஒன்றாகும்.

மலேசிய இந்துக் கோவில்களின் தோற்றப் பின்புலம்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கும் தென்கிழக் காசியாவிற்கும் இடையே சமயம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் குறைந்தது கிருஸ்து

வுக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கி விட்டதற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் நிறையவே உள்ளன (G.Coedes, 1968, 81). அப்போதைய தென்கிழக்காசிய அரசு பாரம்பரியத்தில் இந்து மதத்தின் அடிப்படையிலான தேவராஜா சடங்குகள் (R.Heine&Geldern, 1942, 15-30) மகாமேரு போன்ற வடிவமைப்பில் அரண்மனையை அமைத்தல் (G.Coedes, 1968, 27-28), அக்காலத்து அரசர்கள் தங்களைத் தேவராஜன், மற்றும் விஷ்ணுவின் அம்சமாகக் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வது (A.J.Bernet Kempers, 1959, Plat 202 - H.B.Sarkar, 1985, 139-333) போன்றவற்றை இதற்கு முதன்மை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் (P.Wheatley, 1971, 241; R.Heine&Geldern, 1942, 15-30). மேலும் அக்காலத்தில் சிவன், அகத்தியர், நந்தீஸ் வரர், மஹாகாலர், கார்த்திகேயன், கணேசர், நந்தி, பிரம்மா போன்ற சிலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன (K.A.Nilakanta Sastri, 1949, 23; R.C.Majumdar, 1986, 128-129).

ஆனால் மலேசிய மண்ணில் கெடா மாநிலத்தின் லெம்பா பூஜாங் பள்ளத்தாக்கில் இந்துக் கோவில்கள் அமைந்திருந்ததற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உள்ளன. அதோடு அவ்விடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கம், விநாயகர், துர்க்கை போன்ற மூர்த்தங்களின் சிலைகளைக் காணும் போது அங்குக் கோவில்கள் அமையப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதை உய்த்துணர முடிகின்றது (Wolters, 1970).

ஆயினும் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கோவில்கள் எதுவும் தற்போது இல்லை. இந்த வரிசையில் மலாக்கா சுல்தான்கள் காலத்திற்குப் பிறகு 1781 ஆண்டில் மலாக்கா செட்டிகளால் அமைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பொய்யாத விநாயகர் ஆலயமே மலேசியாவில் எழுப்பப்பட்ட கோவில்களுள் மிகப் பழையமானதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (Samuel Dhoraisingam, 2006, 12). இக்கோவிலில் இன்றளவும் வழிபாடு நடைபெறு

கின்றது. இதனால் இதற்கு முன்னர் எந்தக் கோவில்களும் மலேசியாவில் கட்டப்படவில்லை எனப் பொருள் கொள்ளலாகாது. இவை கால வெள்ளத்தில் நிலைக்காமல் போயிருக்கலாம். அதிலும் மலாக்கா பொய்யாத விநாயகர் ஆலயம் கூடத் தற்போது மலேசியாவில் காணப்படும் கோவில் அமைப்பிற்கு முன்னோடி என ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் மலாக்கா செட்டி மார்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் முதல் அவர்களின் பொய்யாத விநாயகர் கோவில் அமைப்பு உட்பட அனைத்தும் தற்போதைய கோவில் அமைப்பிற்கு மாறுபட்டதாகவே உள்ளதாகத் தெரிகிறது.

உண்மையில் மலாக்கா செட்டிமார்கள் தென்னிந்தியத் தமிழர் பாரம்பரியத்தைச் சார்ந்த வர்களாக இருந்த போதிலும் இவர்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாடு அப்போதைய மலாக்கா மக்களின் குறிப்பாக மலாய் சமூகத்தினரின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் மலேசியாவில் தற்போது அமைந்துள்ள கோவில்களின் பெரும்பகுதி பிரிட்டிசார் காலத்தில் மலாயாவிற்குக் குடிபெயர்ந்த தென்னிந்திய மக்களால் அமைக்கப்பட்ட கோவில்களே ஆகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்திலும் இந்தியாவிலிருந்து மலாயாவிற்குக் குடிபெயர்ந்த இந்தியர்களுள் பெரும்பான்மையினர் தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்த சாதாரண மக்களேயாவர் (K.Sandhu, 2010). இவர்கள் தங்கள் கிராமத்திலிருந்து கொண்டு வந்த பிடி மண்ணைக் கொண்டு தாங்கள் வாழ்ந்த தோட்டங்களில் தெய்வங்களைப் (பொதுவாக மாரியம்மன், முத்து மாரியம்மன், கருமாரியம்மன்) பிரதிஷ்டை செய்து கோவில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர் என்பது வரலாறு. இவர்களைத் தவிர்த்து ஒரு சிறுபான்மையினர் அரசாங்க ஊழியர்களாகவும், வர்த்தகச் சமூகத்தினராகவும், பட்டணப்புறங்களில் குடியேறினர். இவர்கள் பட்டணப்புறங்களில் முறையாக ஆலயங்களை (பொதுவாகச் சிவன், முருகன், விநாயகர், திருமால் ஆலயங்கள்) நிறுவி வழிபாடு செய்து வந்துள்ளனர்.

இதில் வர்த்தகச் சமூகத்தினராகிய நகரத்தார் அல்லது செட்டியார்கள் என்போர் தாங்கள்

வாழ்ந்த இடங்களில் முருகன் கோவில்களை மிக அதிகமாக அமைத்தனர். பொதுவில் செட்டி சமூகத்தினருக்கு முருக வழிபாடுதான் முதன்மையானது. அதனால் இவர்கள் அமைத்த கோவில்கள் பெரும்பான்மையும் முருகக் கடவுளுக்கான கோவில்களாகவே இருந்துள்ளன. அவ்வாறு செட்டி சமூகத்தினரால் மலேசியாவில் முருகப் பெருமானுக்காகக் கட்டப்பட்ட திருக்கோவில்களில் மிக முக்கியமானதாக விளங்கும் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில் மிகவும் புராதனமானதாகவும் இன்றும் அருள் வெள்ளம் நிரம்பிய கோவிலாகவும் விளங்குகின்றது.

சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில் வரலாறு

இந்து சமய நம்பிக்கையின்படி ஒரு கோவிலை அமைப்பது என்பது சாதாரணமான விசயம் அல்ல. இதுவரையில் எழுப்பப்பட்டுள்ள கோவில்கள் பலவும் அரசர்களாலும், அருளாளர்களாலும், பொது மக்களாலும் அமைக்கப்பட்டவையே. இன்னும் சில கோவில்கள் சுயம்புக் கோவில்கள்.

இவ்வாறான அமைப்பில் எழுப்பப்பட்ட கோவில்களில் இன்று உலகப் புகழ் பெற்ற கோவில்கள் பலவும் அருளாளர்களால் அமைக்கப்பட்டவை அல்லது அவர்கள் சமாதிகொண்ட கோவில்களாகவே இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. திருப்பதியில் கொங்கணவர், பழனியில் போகர் மற்றும் புலிப்பாணி, திருவண்ணாமலையில் இடைக்காடர், மதுரையில் சுந்தரானந்தர், திருத்தணியில் மச்சமுனி, மருதமலையில் பாம்பாட்டிச் சித்தர், மலேசிய குவாலாலம்பூர் பத்துமலையில் மௌனசுவாமிகள் என இதற்கு உதாரணங்கள் பலவற்றைக் காட்டலாம். அவ்வாறான அமைப்பில் தோன்றியதுதான் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவிலாகும்.

மலாக்க மாநிலத்தில் சேங் (Cheng) நகரத்தில் அமைந்துள்ள சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில் ஏறக்குறைய 120 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தது. இக்கோவிலின் தலபுராணத்தைக் காணும்போது தொடக்கத்தில் இவ்விடத்தில் ஒரு துறவி இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அவரைச் சன்யாசி என்று அவ்விடத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் அழைத்துள்ளனர்.

இவர் தொடக்கத்தில் இப்போது இருக்கும் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த மலையில் சிவ வழிபாடு செய்து வந்துள்ளார். முதுமைக் காலத்தில் மலையில் இருப்பதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்கியதால் அங்கு வாழ்ந்த ஒரு நகரத்தாரின் உதவியினால் தற்போது உள்ள இடத்தைத் தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டார்.

அங்கு வாழ்ந்து வந்த சன்யாசி ஐயா சிவலிங்க வழிபாட்டிலும் தவத்திலும் தமது வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அதே வேளையில் சிவ வழிபாட்டிற்காகப் பசுக்களையும் பராமரித்து வந்துள்ளார். இவ்வாறு தவத்திலும், சிவத் தொண்டிலும் ஈடுபட்ட ஐயா அவர்கள் தாம் இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் காலம் வந்ததை உணர்ந்து, முன்பு தமக்கு இடமளித்து உதவிய நகரத்தாரிடம், தாம் வழிபட்டு வந்த சிவலிங்கத்தை ஒப்படைத்துப் பூசனைகள் செய்து வருமாறு பணித்துள்ளார்.

அதன் பின்னர் அந்நகரத்தார் அங்குச் சிறிய கோவில் ஒன்றை நிர்மாணித்துச் சன்யாசி ஐயா அவர்கள் கொடுத்த சிவலிங்கத்தை அதில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்துள்ளார். அதோடு சன்யாசி ஐயா சமாதி அடையும் முன்னர் தம்மை இலிங்க மூர்த்தத்திற்கு இடதுபுறம் அவரை நோக்கிய வண்ணம் சமாதி அமைக்கும் படி கூறியுள்ளார். நகரத்தாரும் அது போலவே ஐயா அவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் சமாதிக்கோவிலை ஓர் ஆலமரத்து நிழலில் அமைத்து அங்கும் ஒரு இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்துள்ளார். 1950 களுக்குப் பிறகே தற்போது உள்ள அமைப்பிலான கோவிலை நகரத்தார் கட்டியுள்ளனர். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை இக்கோவில் அருளுடைக் கோவிலாகச் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

உண்மையில் சன்னாசிமலை என்று கூறுவது போல இக்கோவில் மலை மீதோ அல்லது குன்று மீதோ அமையவில்லை. ஆனால் ஒரு காலத்தில் இவ்விடத்தைச் சுற்றிலும் மலைகள் இருந்ததாகவும், பின்னர் அவை அனைத்தும் கரைக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அப்போது சன்யாசி ஐயா இங்கு வாழ்ந்ததால் இவ்விடம் தொடக்கத்தில் சன்யாசி மலை என அழைக்கப்பட்டுப் பின்னர் அதுவே காலப்போக்கில் சன்னாசி மலையாக மருவியது. அதனால்தான்

இதனைச் சன்னாசிமலை என அழைக்கின்றனர் (நேர்காணல், எஸ்.ஏஸ்.சேது, செட்டியார், 13/2/2014).

சிவசுப்பிரமணியர்

தொடக்கத்தில் இங்கு வாழ்ந்து வந்த சன்யாசி ஐயா அவர்கள் கொடுத்த சிவலிங்கத்தை யே நகரத்தார் பிரதிஷ்டை செய்து அங்கு வழிபாடுகள் நடத்தினர். ஆனாலும் நகரத்தார் முருகப்பெருமாளையே வழிபடு மூர்த்தமாகக் கொண்டிருந்ததால் சன்யாசி ஐயா கொடுத்த இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்த போதும் அதனைச் சிவபெருமானாக வழிபடாமல் முருகக் கடவுளாகவே வழிபட்டு வந்துள்ளனர்.

பொதுவில் எல்லா முருகன் திருக்கோவில் களிலும் முருகப்பெருமானைச் சிற்ப வடிவிலோ அல்லது வேல் வடிவிலோதான் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடும் வழக்கம் உள்ளது. ஆனால் இலிங்க வடிவில் முருகனை வழிபடுவது மிகவும் அரிதான காட்சியாகும். அத்தகைய தனித் தன்மைக்குரிய இடமாகச் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில் விளங்குகின்றது.

பொதுவில் முருகனை வழிபடு இறைவனாகக் கொண்ட கௌமார மார்க்கம், சிவபெருமானும் முருகக்கடவுளும் வேறு வேறல்ல என்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. சூரபதுமன், சிங்கமுகாசுரன், தாராசுரன் முதலான சூரர்களை வதம் செய்யும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் தமது சத்யோஜாதம், தட்புருடம், வாமதேவம், அகோரம், ஈசானம் எனும் ஐந்து திருமுகங்களில் ஒளிரும் நெற்றிக் கண்களில் இருந்து தோற்று வித்த ஆறு தீப்பொறிகளே முருகப்பெருமானாக வந்துதித்தார் எனக் கந்தபுராணம் சாற்றுகிறது.

மறைகளின் முடிவால் வாக்கால் மனத்தினால்
அளக்கொணாமல்
நிறைவுடன் யாண்டு மாகி நின்றிடும் நிமலமூர்த்தி
ஆறுமுக உருவாய்த் தோன்றி அருளோடு

சரவணத்தில்
வெறிகமழ் கமலப் போதின் வீற்றிருந் தருளினானே
(கந்தபுராணம், திருவவதாரப் படலம் 96)

ஆதலின் நமது சக்தி ஆறுமுகன்; அவனும் யானும்
பேதகம் இன்றால்; நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும்
நின்றான்

ஏதமில் கிழவிபோல்வான்: ஈராவையும் உணர்ந்தான்;
சீரும்

போதமும் அழிவில் வீடும் போற்றினார்க்கு
அருளவல்லான்
(கந்தபுராணம், திருவிளையாட்டுப் படலம் 19)

என்கிறது கந்தபுராணம். மேலும் திருமுருகாற்றுப்
படை,

நெடும் பெரிஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவரு ளொருவன் அங்கை யேற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்ல
(திருமுருகாற்றுப்படை)

என்கிறது.

இதுவல்லாது சூரனை ஒழிக்கும் பொருட்டே
சிவபெருமான் முருகக் கடவுளைத் தோற்றுவித்து
அவரைச் சூரனுடன் பகை கடிதல் பொருட்டு
ஏவியதாக,

எம்பெருமான் இறைவா முறையோ என்று
வம்பவிழ் வானோர் அசுரன் வலி சொல்ல
அம்பவள மேனி ஆறுமுகன் போய் அவர்
தம்பகை கொள் என்ற தற்பரன் தானே (திருமந்திரம்)

என்று திருமந்திரப் பாடல் உரைக்கின்றது.
இதுவல்லாது,

சுடரே சிவபெருமான்; சூடு பராசக்தி;
திடமார் கணநாதன் செம்மை - படரொளியே
கந்தவேள் ஆகும்; கருதுங்கால் சற்றேனும்
வந்ததோ பேத வழக்கு

எனும் பழம் பாடலும் சிவபெருமானும் முருகக்
கடவுளும் வேறில்லை என்பதை உணர்த்து
வதாகவே அமைந்துள்ளது (தேவபூபதி நடராஜா,
2011, 1).

அருணகிரிநாதர் சிவபெருமானையும்
முருகப்பெருமானையும் ஒரு பரம்பொருளின்
இருவேறு தோற்றங்களாகவே கண்டுள்ளார்.
இவரின் சித்தாந்தம் சிவனே முருகன் என்பதாம்
(தேவபூபதி நடராஜா, 2008, பக்.157). அருண
கிரிநாதரின் “அயனெனவாகி அரியெனவாகி
அரனெனவாகி அவர் மேலாய்” எனும்
வாக்கியம் இத்தத்துவத்தையே விளம்புகின்றது.

மேலும் சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500,
ஞானக்கோவை ஆகியவற்றில் முருகப்பெருமான்
தாமே சிவனாகவும் அருள் செய்வதாகக் கூறுகின்
றார்.

ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத் தூக்கி
(சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500: 190)

இருந்திட்டேன் எனைத்தானும் ஈசன் என்று
எல்லோரும் போற்றவுந்தான் அருளும் பெற்றேன்
(ஞானக்கோவை: 98)

ஈசன் என்று சொல்லுவதும் யாந்தானையா
(மேலது 147)

என்று படுகின்றார். இவை சிவபெருமானும்
முருகக் கடவுளும் ஒன்று என்ற தத்துவத்தைக்
காட்டுகின்றன. இவ்வாறு முருகப்பெருமானும்
சிவபரம்பொருளும் ஓர் இறையின் வெவ்வேறு
தோற்றங்களே என்பதைக் காட்டுவதற்கு இன்னும்
நிறைய ஆதாரங்களை இது போல அடுக்கிக்
கொண்டே போகலாம்.

ஆயினும் இலிங்க மூர்த்தத்தில் முருகப்
பெருமானை வைத்து வழிபடுவது என்பது
அரிதான ஒரு காட்சிதான் என்ற போதிலும்
இதிலும் குறை ஒன்று இல்லை என்றே கூற
வேண்டும். இலிங்க மூர்த்தம் என்பது எல்லா
தெய்வங்களையும் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது
என்பதே இலிங்கத்தின் தத்துவமாகும். இச்
சிந்தனையில் பார்க்கப் போனால் இலிங்க வடிவில்
முருகனை வழிபடுவது என்பதில் பிழை ஏதும்
இல்லை. ஆயினும் ஆகமம் இலிங்க வழிபாடு
என்பதைச் சிவ வழிபாட்டுக்குரியதாகவே சுட்டு
கின்றது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

இவ்வாறு சிவலிங்கத்தில் முருகப்பெரு
மானை ஆவாகனம் செய்து வழிபடுவது என்பது
ஒரு புதிய செய்தியும் அல்ல. இது போன்ற
கோவில்கள் சில தமிழ் நாட்டில் இருப்பது
ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில்
திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் போளூர்
அருகே கலசபாக்கம் கிராமத்தையொட்டி
எலத்தூர் நட்சத்திரக் கோவில் அமைந்துள்ளது.
இத்திருத்தலத்தில் அருள்புரிகின்ற முருகப்பெரு
மான் இலிங்க வடிவில் சுயம்பு மூர்த்தி எழுந்தருளி
யுள்ளார். முருகன் ஆவுடையார் இல்லாமல்
பாணலிங்கமாக விளங்குகின்றார். அகவே இங்கு
முருகப்பெருமான் சிவசுப்ரமணியன் எனச் சிவ
நாமத்தோடு தனது நாமத்தையும் கொண்டு
அருள்வதைக் காணமுடிகின்றது ([http://
www.maalaimalar.com](http://www.maalaimalar.com)).

அடுத்து, திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் செகம், வில்வாரணி எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ள சுப்பிரமணியர் கோவிலிலும் முருகப்பெருமான் இலிங்கக் கோலத்திலேயே அருள் பாலிக்கின்றார். இக்கோவில் 1000 ஆண்டுகள் பழைமையானது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்விடத்தில் வாழ்ந்த அந்தணர் ஒருவர் பல கோவில்களுக்கும் சென்று வழிபடும் வழக்கம் உடையவராக இருந்துள்ளார். அதிலும் குறிப்பாக ஆண்டுதோறும் ஆடிக் கிருத்திகையன்று திருத்தணி சென்று முருகனை வழிபடுவதை வழக்கமாக கொண்டிருந்திருக்கிறார். ஆனால் ஒருமுறை இவ்வழக்கம் தவறிவிட்டது. இதனால் மிகுந்த மனவருத்தத்துடன் உறங்கிய அந்தணரின் கனவில் முருகப்பெருமான் தோன்றித் தாம் சுயம்புவாக நட்சத்திர மலையில் எழுந்தருளியுள்ளதாகவும் தமக்கு அந்த இடத்தில் கோயில் கட்டிக் கிருத்திகை நட்சத்திரங்களில் வழிபாடு செய்யுமாறும் ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். மறுநாள் முருகன் குறிப்பிட்ட மலையில் அந்தணர் சுயம்புவைத் தேடினார். அங்கே முருகன் குறிப்பிட்டபடி லிங்கம் ஒன்று கிடந்தது. அதை ஒரு நாகம் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தது. குருக்களைக் கண்டதும் நாகம் இலிங்கத்திற்குக் குடைபிடித்த நிலையில் சிலையாகி விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் அங்கு முருகப்பெருமான் நாகம் குடைபிடிக்க இன்றும் இலிங்க மூர்த்தமாகவே வழிபடப்பட்டு வருகின்றனர் (<http://temple.dinamalar.com>).

முருகன் திருத்தலங்களில் முதல்படை வீடு திருப்பரங்குன்றம். இங்கு மலையே சிவலிங்கமாகப் போற்றப்படுகின்றது. அதனால்தான் இம்மலைக்குப் பரங்குன்றம் எனப் பெயர். பரம் என்றால் இறை எனப் பொருள். எனவே சிவப்பரம்பொருளே மலையாக வந்து நிற்கும் இடம் திருப்பரங்குன்றம். இதன் அடிவாரத்தில் திருப்பரங்குன்றத்து நாயகனாக முருகப்பெருமான் அருள்பாலிக்கின்றார். இக்கோவிலின் கருவறை மற்ற கோவில்களைப் போன்று அல்லாமல் பெரிய அளவில் ஐந்து தெய்வத் திருவுருவங்களின் இருப்பிடமாகக் காணப்படுகிறது. மூலவரான முருகப்பெருமானுக்கு எனத் தனியாகக் கருவறை இல்லை. பாறையில் இடது புறம் முருகப்பெருமான் தெய்வானையுடன் திருமணக் கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறார்.

பக்கத்தில் முருகப்பெருமானின் திருமணக் கோலத்தை அனைத்துத் தெய்வங்களும் காண்பது போல் இங்குக் கருவறை அமையப் பெற்றுள்ளது. கருவறையின் இடதுபுறத்தில் கிழக்கு நோக்கிய வாறு மலையைக் குடைந்து சத்தியகிரீசுவரர் என்னும் பெயர் கொண்டவராகச் சிவபெருமான் இலிங்கத் திருமேனியுடன் அருள் பாலிக்கிறார். ஆக இவ்விடத்தும் முருகவழிபாடும் சிவ வழிபாடும் ஒரு சேர நடப்பதைக் காண முடிகின்றது (<http://www.maalaimalar.com>).

முருக வழிபாட்டில் சிறப்புடைய திருத்தலங்களுள் கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள மருத மலையும் ஒன்று. இத்தலத்தில் மூலவர் முருகப்பெருமான் ஆண்டித் திருக்கோலத்தில்தான் அருள் பாலிக்கின்றார். ஆயினும் இங்கு உள்ள ஆதி மூலஸ்தானத்தில் முருகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வானை சமேதராக இலிங்க வடிவில்தான் காட்சி தருகின்றார்.

இவ்வாறு முருகப்பெருமானுக்குரிய முக்கிய தலங்கள் பலவற்றிலும் இலிங்க வடிவில் முருகப்பெருமானை வழிபடுவதைக் காணும் போது இவ்வாறான அமைப்பில் முருக வழிபாடு நடைபெறுவது வழக்கத்தில் ஏற்புடையதாகவே உள்ளது தெரிய வருகிறது.

மேலும், முருகப்பெருமான் மட்டும் அல்லாமல் திருமாலும் இலிங்க வடிவில் அருள்பாலிக்கும் செய்தியும் ஆய்வுக்குரியதே. கோவை மாவட்டம், மேட்டுப்பாளையம் அருகில் உள்ள காரமடையில் அமைந்துள்ள பெருமாள் கோவிலில் சுவாமி இலிங்கத் திருமேனியில் அரங்க நாத சுவாமி என்ற திருநாமத்தில் அருள்பாலிக்கின்றார். இவர் சுயம்பு மூர்த்தி. இக்கோவிலும் 1000 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்தது (<http://makkalkural.net>).

முருகப்பெருமான் சைவ நெறிக் கடவுளாகப் போற்றப்படுபவர். திருமால் வைணவர்களுக்கு ஆதிப்பரம்பொருள். அதன் அடிப்படையில் வைணவத்தில் திருமாலை இலிங்கப் பிரதிஷ்டையாக வழிபடும் போது முருகக் கடவுள் இலிங்கத் திருமேனியில் ஆவாகனிக்கப்பட்டு வழிபடுவது ஏற்புடையதாகவே கொள்ளப்படுகிறது. அதன் அடிப்படையில் சன்னாசிமலை ஆண்டவர்

இலிங்கத் திருமேனியராய் அருள்பாலிப்பது சமய நெறியில் ஏற்படையதே ஆகும்.

கோவிலின் அமைப்பு

சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில் சமதளத்தில் அமைந்துள்ளது. சுவாமி தென் கிழக்குத் திசையை நோக்கிய வண்ணம் அருள் பாலிக்கின்றார். ஆயினும் இலிங்க மூர்த்தியின் பார்வை மிகுதியாகக் கிழக்குத் திசையை நோக்கியே அமைந்துள்ளது. சுவாமியின் கரு வறையின் உள்ளே சிறிய அளவிலான கோபுரத் துடன் கூடிய கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. மற்ற கோவில்களைப் போலக் கோபுரக் கலசமோ அல்லது விமானமோ கோவிலின் கூரையின் மேல் இல்லாமல் கூரைக்குள்ளேயே அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கு உள்ள இலிங்க மூர்த்தம் ஆவுடையார் இல்லாமல் பாணலிங்கமாகவே உள்ளது.

கருவறையில் உள்ள கோபுரத்தின் முகப்பில் முருகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வானை சமேத ராகக் காட்சி தருகின்றார். அந்தச் சிறிய கோவிலில் துவார பாலகர்கள் இருவரும் முருகன் கோவிலில் இருப்பது போன்ற அமைப்பிலேயே விளங்குகின்றனர். சுவாமி இலிங்க வடிவில் இருந்தாலும் அவருக்கு வெள்ளி அங்கி சாத்தப் படுகின்றது. அது முருகப்பெருமானின் திருக் கோலத்தைக் காட்டுவதாகவே விளங்குகின்றது.

அடுத்து, சுவாமியின் எதிரே மயில் வாகனமும் அதனை அடுத்துப் பலிபீடமும் இருப்பதைக் காணலாம். இங்கு எங்கும் காண முடியாத மற்றொரு அமைப்பும் உள்ளது. பொது வில் வாகன மூர்த்தத்திற்கும் மூல மூர்த்தத்திற்கும் இடையில் எதுவும் வைப்பது ஆகமத்தில் கிடையாது. ஆனால் இங்கு மயில் வாகனத்திற்கு முன் பலிபீடம் போன்ற அமைப்பிலான பீடம் ஒன்றில் வேல் ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவில் இவ்வாறு வைக்கப்படும் வேல் பலிபீடத்திற்குப் பின்பக்கம்தான் இருக்கும். ஆனால் மயிலுக்கு முன் வேல் வைப்பது என்பது புதுமையான அமைப்பு. இது குறித்துத் தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகளிடம் கலந்துரையாடிய போது அவர், இவ்வாறு வேல் வைத்து வழிபடும் போது அங்கு ஆகம விதிகள் நேர்செய்யப்படு கின்றன என்றும் அதனால் முழுமையாக ஆகம

விதிகளைப் பின்பற்றாவிட்டாலும் பாதகம் ஏதும் இல்லை எனவும் தெரிவித்தார் (நேர்காணல், தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகள், மலேசியா, 14/ 2/2014).

ஆலயப் பண்டாரம் வரதராஜ சிவம் அவர்கள், இலிங்க வடிவில் முருகன் ஆவாகனம் செய்திருக்கின்ற போதும், முருகப்பெருமானின் அருவுருவ வடிவமாகிய வேல் வைப்பதன் மூலம் முருக வழிபாடு பூர்த்தி அடைவதாகவும் அதுவே அக்கோவிலின் ஐதிகமாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். இலிங்க வடிவில் முருகப்பெரு மானை வழிபடும் இடத்தில் இலிங்க மூர்த்தத் திற்கும் வானத்திற்கும் இடையில் வேல் நிறுத்தப் படுவது ஆகம மாறுதலைப் படுத்துதல் பொருட்டு என ஒருவாறு சமாதானம் கூற முடிகிறது.

மூலவரின் வலப்புறம் விநாயகப்பெரு மானுக்குத் தனித்த சந்நிக் கோவில் உள்ளது. இங்குக் கணபதி ஐயன் சித்தி விநாயகராக அருள்பாலிக்கின்றார். அவருக்கு வலதுபுறம் நாகமூர்த்தம் விளங்குகின்றது. ஐந்து தலைகளை உடைய நாகமூர்த்தத்தில் சிவலிங்கமும் உள்ளது. விநாயகர் சந்நிதானம் அவருக்கு விருப்பமான அரசமரத்தில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சன்னாசிமலை ஆண்டவர் சந்நிதானத்திற்கும் விநாயகர் சந்நிதானத்திற்கும் இடையில் ஆலய வாசலில் பசு கன்று என இரண்டு சிற்ப மூர்த்தங்கள் விளங்குகின்றன. கருவறை மூர்த்தத்திற்கு இடது புறம் உற்சவ மூர்த்தத்திற்கான சந்நிதானம் உள்ளது. இங்கு விநாயகப்பெருமான், வேல், சுப்பிரமணியப்பெருமானின் ஐம்பொன் மேனித் திருவுருவம் வழிபடப்படுகின்றன. ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் மாசிமகத் திருவிழாவின் போது இங்கு உள்ள விநாயகப்பெருமானும் வேல் மூர்த்தமும் மலாக்கா பொய்யாதா விநாயகர் திருக்கோவிலுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கு அருள்பாலிக்கின்ற சுவர்ண சுப்பிரமணிய மூர்த்தத்தை வெள்ளி இரத்தத்தில் எழுந்தருளச் செய்து சன்னாசிமலைக்கு ஊர்வல மாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. சன்னாசி மலையில் இருந்து சுவாமி பொய்யாத விநாயகர் ஆலயத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுப் பின்னர் அங்கிருக்கும் உற்சவ மூர்த்தியுடன் இரத்தத்தில் மறுநாள் மீண்டும் ஆலயம் திரும்புவதும் புதுமையான வழக்கமே ஆகும்.

கோவிலின் இடப்பக்கத்தில் சன்யாசி ஐயா குறிப்பிட்டுள்ளது போல ஆலம் மற்றும் வேப்பமரத்தின் கீழ்ச் சன்யாசி ஐயாவிற்கு சமாதிக் கோவில் இருக்கின்றது. சன்யாசி ஐயாவிற்கும் வெள்ளிக் கவசம் சாத்தப்படுகின்றது. கோவிலின் வலப்புறம் மடப்பள்ளி உள்ளது. இந்த உணவுக் கூடத்தில் ஒரு முறைக்கு 500 பேர் வரை ஒரு சேர அமர்ந்து உணவு உண்ணக் கூடிய வசதி உள்ளது. எதிர்ப்புறம் அலுவலகமும் அதை ஒட்டி மயில் கூடமும் உள்ளன. இயற்கை வளம் சூழ்ந்த பசுமையான இடத்தில் ஆலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது.

மற்ற கோவில்களைப் போலச் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் கோவிலில் கலை அம்சம் மிக்க சிற்பங்களோ, தூண்களோ, அல்லது உயர்ந்த கோபுரங்களோ ஏதும் இல்லை. இந்தக் கோவிலின் கூரை கூட ஒட்டுக் கூரைதான். தூண்களில் பளிங்குக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. கோவில் அமைப்பும் ஆலயத்தின் மடப்பள்ளி, அலுவலகம் போன்ற பிற கட்டடங்களும் நகரத்தார்களின் பாரம்பரியக் கட்டட அமைப்பை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன.

மொத்தத்தில் நான்கு சிறிய கோயில்களின் கூட்டமைப்பாகவே சன்னாசிமலை ஆண்டவர் கோவில் திகழ்கிறது. நடுவில் சிவலிங்கம் முருகனாகப் போற்றப்படும் சிறிய கோவில், அதற்கு வலது பக்கம் ஒட்டிய நிலையில் விநாயகப்பெருமானின் சிறு ஆலயம், இடது பக்கம் சற்றே தள்ளி உற்சவர் சந்நிதானம் அவருக்கு இடது பக்கம் சில அடிகளுக்கு அப்பால் தனித்துச் சன்னாசி ஆண்டவரின் ஜீவ சமாதிக் கட்டடம் அமையப்பெற்றுள்ளது.

பசுவும் கன்றும்

சன்னாசிமலை ஆண்டவர் ஆலயத்தில் சிறிய வடிவிலான சந்நிதியில், பசுவும் கன்றும் சிலையாக இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. தொடக்க காலத்தில் சன்யாசி ஐயாவிற்கு அங்கிருந்த பால்காரர் ஒருவர் சுவாமி அபிஷேகத் திற்காகப் தினந்தோறும் பால் கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பால்காரர் பால் கொடுக்க வரவில்லை. பாலுக்காகச் சன்யாசியார் காத்திருந்த வேளையில் அங்கு ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. சுவாமி அபிஷேகத்திற்காகப் பால் கொடுக்க

வேண்டிப் பசு ஒன்று தன் கன்றுடன் தானாகவே ஆலயம் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து அபிஷேகத் திற்கான பாலைச் சுரந்தது. இறையின் கருணையாக அதனைப் போற்றி அன்று முதல் அந்தப் பசுவையும் கன்றையும் ஆலயத்திலேயே வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டார். பிற்காலத்தில் அவற்றின் நினைவாகவே பசு கன்றுக்கான சந்நிதானம் அமைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது (நேர்காணல், எஸ்.எஸ். சேது, ஆலயக் கணக்கர், 13/2/2014)

உண்மையில் இதனை ஒரு சாதாரண நிகழ்வாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் இந்து சமயத்தில் பசு என்பது காமதேனுவாகப் போற்றப்படுகின்றது (Swami Parmeshwaranand, 2001, 733). பசுவை மகாலெட்சுமியின் அம்சமாகவும் குறிப்பிடுவர். அது மட்டும் அல்லாது பசுவில் சகல தேவர்களும் இருப்பதாக ஐதீகம் உள்ளது. அதனால்தான் பசு வதை என்பது மகாபாதகமாக இந்து சமயம் குறிப்பிடுகின்றது. ஆலய வழிபாட்டிலும் கோபூசை மிக முக்கியமானது. இன்றளவும் திருவரங்கத் திருக்கோவிலில் அரங்கப்பெருமான் திருப்பள்ளியெழிச்சியின் போது அக்கோவிலின் காராம்பசுவே முதல் தரிசனம் செய்வது வழக்கமாக உள்ளது. இவ்வாறு பசு என்பது இந்து சமயத்தில் தெய்வமாகப் போற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருப்பதி வேங்கடேசப் பெருமானின் புராணத்தைப் பார்க்கும் போது, துருவாச முனிவர் திருமாலின் திருமார்பில் தமது காலால் உதைத்த தால் அவரின் திருமார்பில் வாசம் செய்யும் லெட்சுமி தேவி கோபம் கொண்டு திருப்பாற்கடலையும் திருமாலையும் விட்டுப் பிரிகிறார். அவரைத் தேடிக் கொண்டு மாணுட வடிவத்தில் ஸ்ரீனிவாசனாகப் பூலோகம் வந்த திருமால் ஒரு சிறிய குகையின் அமைப்பிலான இடத்தில் பசியோடு அமர்ந்திருந்த போது அக்குகையின் மேல் பரப்பில் இருந்த புற்றில் பிரம்மா பசுவாகவும், சிவபெருமான் அதன் கன்றாகவும் தோன்றி அப்புற்றிற்குள் தானாகவே பால் சுரந்து திருமாலுக்கு உணவளித்ததாக வேங்கடேச மகாத்மியம் கூறுகின்றது. இக்காட்சியும் சன்னாசி மலை கோவிலில் பசுவும் கன்றும் வந்து தானாகவே பால் சுரந்த காட்சியும் ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

அது போலவே சேக்கிழார் பெருமான் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சண்டேச நாயனார் புராணத்தைப் பார்க்கும் போது அங்கும் சண்டேசரால் பராமரிக்கப்பட்ட பசுக்கள் யாவும் சிவ வழிபாட்டிற்காகத் தாமே இயற்கையாகப் பால் சுரந்த செய்தி தெரிகின்றது (பெரிய புராணம்). இதுவும் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் கோவிலில் நிகழ்ந்த அற்புதத்திற்கு ஒத்தே போகின்றது.

இவற்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது இவை இறையருளின் திருவருளால் நிகழ்ந்த அற்புதம் என்றே கூற வேண்டும். அதனால்தான் தெய்வ அம்சம் பொருந்திய பசுவுக்கும் கன்றுக்கும் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் கோவிலில் இன்றும் சந்நிதானம் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடும் நடைபெறுகிறது.

தேடி வந்த தெய்வ மயில்

முருக வழிபாட்டில் மயில் மிக முக்கியமானது. முருகனைப் போற்றும் போது “வேலுண்டு வினையில்லை, மயிலுண்டு பயமில்லை, குகனுண்டு குறைவில்லை” என்றே வாழ்த்துவர். முருகப்பெருமான், மரமாக நின்ற சூரபதுமனை மறக்கருணையால் வேல் கொண்டு இரண்டாகப் பிளந்த போது ஒரு பாகம் மயிலாகவும், மற்றொரு பாகம் சேவற்கொடியாகவும் உருமாற்றம் கண்டதாகக் கந்த புராணம் கூறுகின்றது. அது மட்டுமன்றிச் சூரனுடன் போர் செய்யச் சென்ற போது முருகப்பெருமானைத் தாங்கும் மயில் வாகனமாகத் தேவேந்திரன் தோற்றம் கொண்டு முருகப்பெருமானைச் சுமக்கும் பேறு பெற்றதையும் கந்த புராணம் கூறுகின்றது. முருகப்பெருமானுக்கு ஆடு, யானை போன்றவையும் வாகனங்களாக இருந்த போதும் மயிலே முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த வாகனமாக விளங்குகின்றது (தேவபூபதி நடராஜா, 2011, 19-20).

அருணகிரிநாத.. முருகப்பெருமானின் மயில் வாகனத்தை முன்னிருத்தி மயில் விருத்தம் பாடியுள்ளார். முருகனுக்கான காணிக்கைகளில் மயில் காவடி சிறப்புடையது. ஆணவமலம் நீங்கப் பெற்ற உயிர் என்றும் முருகனை நீங்காப் பேறு பெரும் எனும் தத்துவத்தைக் குறிப்பதுவே முருகப்பெருமானின் மயில் வாகனம் (தேவபூபதி நடராஜா, 2011, 44-45).

இத்தகைய சீர்மிக்க மயிலை, முருக ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் கூண்டுகளில் வளர்க்கும் காட்சியைக் காண முடியும். ஆனால் மயிலே முருகப்பெருமான் இருக்கும் இடம் தேடி வருவது என்பது அற்புதம் என்றே கூற வேண்டும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ச் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் கோவிலுக்கு மயில் ஒன்று பறந்து வந்தது. அவ்வாறு வந்த மயில் இன்றுவரை சன்னாசி மலை ஆண்டவர் திருக்கோவிலிலேயே தஞ்சம் என வாழ்கிறது.

பொதுவில் காடு மலைகளில் மயில் இருப்பது சாதாரண விசயம்தான். ஆனால் மலேசியாவில் மயில்கள் கிடையாது. இதனால் இந்த மயில் எவ்வாறு இங்கு வந்தது என அப்போதை ஆலய நிர்வாகத்தினர் ஆராய முட்பட்ட போது, இது தொடர்பாக மலாக்கா மாநில மிருகக்காட்சி சாலையை அழைத்து விசாரித்துள்ளனர். ஆனால் மிருகக்காட்சி சாலையில் இருந்து எந்த மயிலும் காணாமல் போகவில்லை என்ற செய்தி அறிந்ததும் அம்மயிலுக்கான பாதுகாப்பினை வழங்கி அங்கேயே இருக்க வைத்தனர். பின்னர் அதன் இன விருத்திக்காக பெண் மயில் ஒன்றையும் வாங்கி அதன் மூலம் மயிலின் இனப்பெருக்கத் திற்கும் வழிவகுத்தனர். இவ்வாறு தேடி வந்த தெய்வ மயிலினால் சன்னாசிமலை ஆண்டவரின் அருளும் கருணையும் மேலும் புகழ்பெற்றன.

சன்னாசி மலையில் சில அற்புதங்கள்

முருகன் கருணைக்கும் அவன் அற்புதங்களுக்கும் அளவே இல்லை. “யாம் இருக்கப் பயம் ஏன்” என்பதே முருகன் அடியார்களுக்குக் கவசம். இங்கு முருகப்பெருமானைத் தேடி வருவோர்க்கு வேண்டுவை எல்லாம் கிடைக்கும் என்பது நம்பிக்கை. அதே போலச் சன்யாசி ஐயாவும் முருகனின் ஆனையின்கீழ்ப் பல அருள்களை வழங்கி வருகிறார் என்பது இவ்வட்டார மக்களின் நம்பிக்கையாக உள்ளது. இவ்வாறு நடந்த அற்புதங்களை நேரில் பார்த்த அனுபவஸ்தரான ஆலயத்தின் தலைமைப் பண்டாரம் வரதராஜ சிவம் அவர்கள் கூறிய சில அற்புதங்கள் தொடர்கின்றன.

1) சன்னாசி ஐயா தரிசனம்

சன்னாசிமலை பகுதியில் ஓர் இஸ்லாமியப் பெரியவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரை மக்கள்

காத்திப் என மரியாதையாக அழைப்பார். இவர் 1990-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தியபோது இவருக்கு 120 வயது. 1970-களில் ஒரு முறை இரவு வேளையில் இவர் ஆலயப் பகுதியில் செல்லும் போது ஆலய வாசலில் துறவி ஒருவர் இருப்பதைப் பார்த்து அவரிடம் “உள்ளே செல்ல வேண்டும் என்றால் உள்ளே உள்ளவர்களைக் கூப்பிடுங்கள், அவர்கள் வருவார்கள்” எனக் கூறியதோடு அவரே இந்தத் துறவிக்காக உள்ளே உள்ளவர்களை அழைத்தும் உள்ளார். அந்தக் குரல் கேட்டு ஆலயத்தில் படுத்திருந்த வரதராஜ சிவம் வந்து பார்த்த போது அங்கே யாரையும் காணாமல் மீண்டும் சென்று படுத்துள்ளார். ஆனால் மறுநாள் அந்த இஸ்லாமியப் பெரியவருக்குக் காய்ச்சல் கண்டு இருந்தது. கோவில் பிரசாதத் தைக் கொடுத்த பிறகு அக்காய்ச்சல் விட்டதாகக் குறிப்பிட்டார். அதோடு அந்தப் பெரியவர் தாம் நேற்றைய தினம் இரவு சமாதியான சன்யாசி சாமிகளைக் கண்டதாகவும் கூறியிருக்கின்றார்.

2) உயிர் காத்த அற்புதம்

ஒரு முறை இரவு வேளையில் வரதராஜ சிவம் ஆலயத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த போது தமது இடது மார்புப் பகுதியில் தாங்க முடியாத வலி ஏற்பட்டதை உணர்ந்தார். இதனால் தமது உயிரே போய்விடுமோ என்று கூட அஞ்சியிருக்கிறார். பின்னர் சன்யாசி ஐயா சந்நிதிக்குச் சென்று அங்கு இருந்த விளக்கில் உள்ள எண்ணெய்தைத் தமது மார்பில் வலி இருந்த பகுதியில் பூசிக் கொண்டு ஐயாவைப் பிராத்தனை செய்து விட்டு மீண்டும் படுத்திருக்கிறார். காலையில் தமது மார்பைப் பார்த்தபோது அப்பகுதி வீங்கியிருந்ததை அறிந்து தமது நண்பரிடம் கேட்டபோது, அவர் அப்பகுதியைச் சோதித்துப் பார்த்து அவரைப் பூரான் தனது கொடுக்கால் கொட்டியிருப்பதைக் கூறி “இதயப் பகுதியில் பூரான் தீண்டியும் நீ உயிரோடு இருப்பது அதிசயமே” என்று கூறியிருக்கிறார்.

3) எண்ணியது நடந்தது

சன்னாசி மலையில் வேண்டுவது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்தம் பக்தர்களிடையே ஆழமாக உள்ளது. ஒரு முறை மலேசிய நாட்டின் முக்கிய அரசியல் பிரமுகர் ஒருவருடைய துணைவியார் சன்னாசி மலை ஆண்டவர்

கோவிலுக்கு வந்து பிராத்தனைகளை முடித்துக் கொண்ட பின்னர் வரதராஜ சிவம் அவர்களிடம் தாம் ஒரு காரியத்தை எண்ணி வந்துள்ளதாகவும், அக்காரியம் ஈடேறினால் நாளை மறுநாளே ஆலயத்திற்கு மீண்டும் வருவதாகவும் கூறிச் சென்றிருக்கிறார். அவ்வாறு அவர் கூறிச் சென்ற ஒரு மணி நேரத்தில் மீண்டும் அவரிடமிருந்து வரதராஜ சிவத்திற்குத் தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று வந்தது. அந்த அழைப்பில் அவர், தாம் எண்ணிய காரியத்தை முருகப்பெருமான் ஈடேற்றி விட்டதாகவும், தாம் நாளையே ஆலயத்திற்கு மீண்டும் வருவதாகவும் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு பல அற்புதங்கள் நிரம்பியதுதான் சன்னாசிமலை ஆண்டவர் திருக்கோவில். தொடக்கம் முதலே கோவிலில் பணியாளர் பலரும் இரவு வேளைகளில் தங்கமயமாக முருகன் உலாவுவதையும், சன்யாசி ஐயா உலாவுவதையும் உணர்ந்துள்ளதாகவும் ஆலயத் தலைமைப் பண்டாரம் தெரிவித்தார்.

சன்னாசிமலை ஆண்டவன் சந்நிதியில் வேற்றுமையில்லை

இங்குத் தொடக்க காலத்திலிருந்து மலாய்க் காரர்கள் கூட ஆலயத் திருப்பணிகளிலும் திருத்தொண்டுகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதாக ஆலயக் கணக்கர் எஸ்.எஸ். சேது அவர்கள் தெரிவித்தார். இங்கு 20 ஆண்டு களுக்கு முன்பு வரை மாசிமகத் திருவிழாவின் போது அன்னதானத்திற்காகச் சேமிக்கப்பட்ட அரிசி, பருப்பு, காய்கறிகள் போன்றவற்றைச் சுத்தம் செய்வதற்காகச் சுற்றுவட்டாரப் பெண்மணிகள் யாவரும் தங்களின் வீட்டில் உள்ள முறங்களை எடுத்து வந்து சேவை செய்ததாகக் கூறினார். ஆலயத் திருவிழாவின் போது ஆலயத்தைச் சுற்றிப் பந்தலிடுவது, சுத்தம் செய்வது போன்ற சேவைகளில் மலாய்க்காரர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இங்கு-80 களில் யுனூஸ் எனும் மலாய்க் காரர் ஒருவர் இருந்துள்ளார். இவர் ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமியின் அபிஷேகத்திற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதைத் தன் அன்றாடக் கடமையாகச் செய்துள்ளதாக யுனூஸின் நண்பரான வரதராஜ சிவம் பண்டாரம் தெரிவித்தார்.

ஆனால் 80-களுக்குப் பிறகு இஸ்லாமிய மத விழிப்புணர்வு மக்களிடையே அதிகம்

ஏற்பட்டவுடன் அந்நிலை மாறிவிட்டதாக ஆலய குருக்கள் தெரிவித்தார். ஆயினும் இப்போதும் கூட ஆலயத் திருவிழாவின் போது சுற்றுவிட்டார மலாய் சமூகத்தினர் மாசிமகத் திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறத் தங்களின் ஒத்துழைப்பை நல்குவதாக அவர் தெரிவித்தார். அதோடு சீன சமூகத்தினரும் இரத ஊர்வலத்தின் போது முருகப்பெருமானுக்குச் சிறப்புகள் செய்து வழிபடுவது, ஆலயத் திருவிழாவிலும் வழிபாட்டிலும் கலந்து கொள்வது தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருப்பதாக ஆலயக் கணக்கர் எஸ்.எஸ். சேது தெரிவித்தார்.

நிறைவு

சன்னாசிமலை ஆண்டவரின் பெருமைக்கு அளவே இல்லை. “உலகங்கள் யாவும் உன் அரசாட்சியே, ஒவ்வொன்று நீ செய்யும் அதிகாரமே” என முருகக் கடவுளைப் போற்றும் பாடல் ஒன்று உள்ளது. அந்த வார்த்தைக்கு இணங்க முருகப்பெருமான் தன்னை வழிபடும் பக்தர்கள் உள்ள இடத்திலெல்லாம் தனது கருணை மிக்க அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டு தான் இருக்கின்றார். அதோடு சிவனே முருகனாக அருள்வது மலேசியத் திருநாட்டில் இந்தச் சன்னாசிமலையில்தான் நடக்கிறது. அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தித் தன்னை நாடி வரும் அடியார் களுக்கு, மதம், இனம், மொழி என எந்தப் பேதமும் இல்லாமல் சன்னாசிமலை ஆண்டவன் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” எனும் திருமந்திர வரிக்கு ஒப்பத் தன்னை நாடிவருவோர்க்கு எல்லாம் அருள் பாலித்துக் கருணை மழை பொழிகின்றான் சன்னாசிமலை ஆண்டவன். இன்னமும் பழையமையின் நிறைவில் இயற்கை வளத்தோடு விளங்கும் சன்னாசிமலையில் முருகப்பெருமானைக் காண வரும் அன்பர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. அவ்வகையில் சன்னாசிமலை சகல துன்பங்களையும் நீக்கும் சரவணபவ குகன் மலை.

“யாமிருக்கப் பயமேன் என்ற முருகப் பெருமான் குறித்த தந்திர வித்தை நம் வசமாகட்டும்.”

துணைக்குறிப்பு நூல்கள்

இராசேந்திரன். மு. சில்லாழி, க. விக்கின ராசா, 2012, இந்து சமயம் ஓர் அறிமுகம். சிலாங்கூர்: மலேசிய இந்து சங்கம்.

கச்சியப்ப சுவாமிகள், 1952, கந்தபுராணம், (இரண்டு பகுதிகள்), சென்னை.

குழந்தைசாமி, 1994, சுப்பிரமணியர் ஞானம் 500, சென்னை: தாமரை நூலகம்.

சேக்கிழார், 1950, பெரியபுராணம், சென்னை.

திருமந்திரம் மூவாயிரம், சென்னை: கழக வெளியீடு.

திருமுருகாற்றுப்படை.

தேவநாதன், நா. ராமநாதன், அரு, பன்னிரண்டாம் பதிப்பு, 2004. ஞானக்கோவையென வழங்கப்படும் சித்தர் பாடல்கள், சென்னை: பிரேமா பிரசுரம்.

தேவபூபதி நடராஜா, 2011, முருகன் வழிபாடு, குவாலாலும்பூர்: மலேசிய இலங்கை சைவர் சங்கம்.

நேர்காணல், தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகள், மலேசியா, (14/2/2014).

நேர்காணல், திருவாளர் வரதராஜ, ஆலயத் தலைமைப் பண்டாரம், (13/2/2014).

நேர்காணல், திருவாளர் எஸ்.எஸ். சேது, ஆலயக் கணக்கர், (13/2/2014).

Basham A.L. 2002. The Wonder That Was India. New Delhi: Rupa & Co. Thirtieth impression. First Published by Macmillan Publishers Ltd London in 1954G.Coedes, 1968.

Bernet Kempers A.J. 1959. Ancient Indonesian Art Amsterdam Heine Geldern. R. 1942. "Conception of State and Kingship in Southeast Asia", Far Eastern Quarterly. Vol. 2, pp. 15-30.

<http://makkalkural.net/news/?=7154>

<http://temple.dinamalar.com/New.pid=1004>

<http://www.maalaimalar.com>

Majumdar R.C. 1986, Suvarnavipa: Ancient Indian Colonies in the Far East, Shakti Nagar: Gian Publishing House, Reprinted in India, 2 Vols.

Nilakanta Sastri K.A. 1949. "Takuapa and its Tamil Inscription", JMBRAS, Vol. xxii, part 1, pp.25&30.

Samuel Dhoraisingam (2006), Peranakan Indians of Singapore and Melaka : Indian Babas and Nonyas&&Chitty Melaka, Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.

Sandhu, Kernial Singh, (2010), Indians in Malaya : some aspects of their immigration and settlement (1786-1957), Cambridge: Cambridge University Press, Edisi kedua.

Sarkar, H.B. 1985, Cultural relations between India and Southeast Asian Countries, Delhi: Motilal Banarsidass.

Swami Parmeshwaran and, 2001, Encyclopaedic Dictionary of Puranas, Volume 1. New Delhi: Sarup & Sons.

Wheatley, P. 1971. The Pivot of the four quarters. A preliminary enquiry into the origin and character of the ancient Chinese City. Chicago: Aldine Publishing Company. 15.

Wolters, O. W. 1970. The fall of Srivijaya in Malay history. Kuala Lumpur : Oxford University Press.

Dr. Selvaranjitham Sivasubramaniam

mssivasubramaniam@gmail.com

கலாநிதி செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம் முதுநிலை விரிவுரையாளராக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் கடமையாற்றுகிறார். தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று முதலாம் வகுப்பில் சித்தியெய்தியவர். 2001ம் ஆண்டு அறிவியல் தமிழின் பண்பும் பயனும் என்ற தலைப்பில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டார். பல மாநாடுகளில் பங்குபற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்தவர். இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம், கல்வெட்டியல் போன்ற துறைகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவருபவர். பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மாவிட்டபுரம் முருகன் ஆலயப் பிரபந்தங்கள்

கலாநிதி செல்வராஞ்சிதம் சிவசுப்பிரமணியம்

முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

1. முகவுரை

இலங்கையில் மாவிட்டபுரத்தில் உள்ள முருகன் ஆலயத்தை மாவைக் கந்தன் திருக்கோயில் என அழைப்பது வழக்கம். ஈழத்தில் உள்ள திருக்கோயில்களில் மாவிட்டபுரம் கந்தன் கோவில் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. ஈழத்தில் உள்ள முருகன் ஆலயங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இவ்வாலயம் விளங்கியது. இவ்வாலயத்தின் மகிமை, சிறப்புக்களை வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக் கோவிலை மையமாக வைத்துப் புலவர்கள் பிரபந்தங்களை இயற்றினர். இவ்வாலயத்தில் எழுந்த பிரபந்தங்கள் பற்றிய ஆய்வாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

2. கோயில் வரலாறு

மாருதப்புரவல்லியின் வருகையின் பின்பே கோவிற்கடவையில் விஜயனால் எழுப்பப்பட்ட கதிரையாண்டவர் கோவில் பிரசித்தி பெற்றது. மாருதப்புரவல்லியின் குன்ம நோயுயைம் குஷ்டத்தையும் குதிரை முகத்தையும் மாற்றிய பெருமை மாவிட்ட புரத் தலத்திற்கு உண்டு. தீர்த்தம் ஆடித் தனது நோய்களை மாற்றினாள். மாவிட்டபுரம் வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கைலாயமாலை, வையாபாடல், நகுல கிரிப்புராணம், நகுலாசலப் புராணம் என்பன தருகின்றன. இவற்றில் நகுல முனிவர் வரலாறு மாருதப்புரவல்லி வரலாறு என்பன பேசப்படுகின்றன.

மாருதப் புரவல்லியின் குதிரைமுகம் மாறிய செய்தியையும் உக்கிரமன்னனின் புதல்வி என்பதையும் இப்புராணம் தருகின்றது. பழைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல் புராணம் எனப்பட்டது. உலகத் தோற்றம், ஒடுக்கம், மனவந்தரம், முனிவர், அரசர், மரபு அவர்கள் சரித்திரங்கள் என்பனவற்றைக் கூறுவது புராணம் எனப்பட்டது. பிற்காலத்தில் எழுந்த புராணங்கள் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற மூன்றையும் விசேடிப்பது புராணம் என்றனர். இங்கு மாவைப் புராணத்தில் பழைய வரலாறு மூர்த்தி, தலம், தீர்த்த மகிமை சொல்லப்படுகின்றது.

சோழ நாட்டில் மாருதப்புரவல்லி என்ற அரசு கன்னி தீராத குன்ம நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு குதிரைமுகம் பெற்றவளாகக் காணப்பட்டாள். அவளது நோயை எந்த வைத்தியர்களாலும் தீர்க்கமுடியவில்லை. சாந்தலிங்க அடிகளார் தீர்த்தயாத்திரை மூலமே உனது நோயைத் தீர்க்கமுடியும். இலங்கையின் வடமுனையில் கீரிமலை என்று ஓர் உவர்ச்சல் நீருக்கு மத்தியில் சுத்ததீர்த்தமும் மலையருவித்தீர்த்தமும் கலந்த உத்தம தீர்த்தமொன்று உண்டு. உலகிலுள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் விசேடமானது. அதிலே போய் நீராடிச் சில காலம் தங்கியிருந்தால் சுகமடைவாய் என்று கூறினார். இந்தியாவிலிருந்து சுற்றம்சூழ கீரிமலைக்கு வந்திறங்கினாள். தினமும் கீரிமலைச் சிவனை வழிபட்டுக் கீரிமலைத் தீர்த்தத்தில் நீராடிச் சுகம் பெற்றாள். அவ்விடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தாள். அவ்விடத்தில் மாமரத்தின் கீழ் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட வேலிற்கும் விளக்கேற்றிப் பூசை செய்ததைக் கண்ணுற்றாள். “பரம்பரையாக முருகனின் வெள்ளி வேலாயுதத்தை வணங்கி வருகிறேன். வேலவனின் அருளால் சிறப்பாகத் தமது வாழ்வு அமைந்தது எனச் சடையனார் கூறினார்.”

(வசந்தா நடராசன் ஈழத்துத் திருக்கோயில்கள் ப. 264) மாருதப்புரவல்லி சடையனாரிடம் முருகப்பெருமானுக்கு இவ்விடத்தில் ஆலயம் அமைக்க தான் விரும்புவதாகக் கேட்டு அனுமதி பெற்றாள். உக்கிரசிங்கன் கி.பி.785 கந்தரோடையைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிசெய்து வந்தவன் மாருதப்புரவல்லியிடம் காதல்கொண்டு அவளைத் திருமணம் செய்தான். மாருதப்புரவல்லி தொடங்கிய கந்தவேள் கோட்டத்தைக் கட்டிமுடித்துக் கோயிலுக்கு வேண்டிய விக்கிரகங்களையும் அந்தணர்களையும் இந்தியாவிலிருந்து வருவித்து ஆனி மாதத்தில் கொடியேற்றித் திருவிழாவை ஆரம்பித்தான். இந்த ஆலயம் கோயிற்கடவை எனப் பெயர்பெற்று வந்தது. பின்னர் மாவிட்டபுரம் என அழைக்கப்பட்டது.

(மா - குதிரை) மாவிட்டபுரம் என்றால் குதிரை முகம் மறைந்த நகர் எனப் பொருள்படும்.

3. மாவை முருகன் மீது எழுந்த பிரபந்தங்கள்

மாவிட்டபுரம் முருகன் மீது பல பதிகங்கள் பாடப்பட்டன. பதிகங்கள், அகவல்கள், இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிமாலை, அந்தாதிகள், நகுலகிரிப்புராணம், நகுலமலைக் குறவஞ்சி, மாவைப்பள்ளு, கீர்த்தனைகள், தோத்திரப்பாமாலை, முத்தக பஞ்சவிஞ்சதி என்ற பிரபந்தங்கள் மாவை முருகன் மீது பாடப்பட்டனவாகும்.

நான்கடி முதல் எட்டடி வரையிலுள்ள வெண்பாவை முன்வைத்து ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம் ஆகிய செய்யுட்களால் பத்துப் பாட்டுக்களாயினும் இருபது பாட்டுக்களாயினும் பாடுவது பதிகம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. (பன்னிரு பாட்டியல் இனவியல் 197).

3.1 பதிகங்கள்

மாவை முருகன் மீது பலர் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் மாவைப் பதிகம் என்ற பெயரில் இயற்றியுள்ளார். ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களை உடையது.

பச்சைமா மயிலேறு சச்சிதானந்தனே

பாகீரதிக்குமகனே

பாவலா தேவர்தங் காவலா மாவையம்

பதியில்வதி கந்தவேளே.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டுள்ளதைப் பாடல் சான்று காட்டுகின்றது. அந்த முழுமுதற் கடவுளைச் சச்சிதானந்தக் கடவுளாக முருகனை விசேடிக்கின்றான்.

நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் மாவைநகர் முருகவேள் பதிகம் என்ற பெயரில் பதிகம் இயற்றியுள்ளார். இப்பதிகத்தில் 11 பாடல்கள் உள்ளன. முதலில் காப்பு அமைந்துள்ளது. அந்தக் காப்பில் மூன்று பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவை வெண்பா யாப்பினால் அமைந்தன. 11 பதிகங்களும் பன்னிருசீர்க் கழி

நெடிலடி ஆசிரிய விருத்த யாப்பினால் ஆனவை. முருகனின் கோல அழகும் அவரது அருளும் வேண்டுகையும் இப்பதிகத்தில் சோமசுந்தரப் புலவரால் காட்டப்படுகின்றது. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி பேரில் பதிகம் என்ற பெயரில் துன்னாலை வடக்கு வே.அப்பாக்குட்டி இயற்றியுள்ளார். இது பத்துப் பதிகங்கள் கொண்டது. இவை பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தச் செய்யுட்களைக் கொண்டவை. மேலும் க. சரவணமுத்துப்பிள்ளை க.மயில்வாகனப் புலவர் போன்றோரும் இக் கோயில் மீது பதிகங்கள் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறெழுத்துப்பத்து என்ற நூலைத் தெல்லிப்பழை நா.மு.பூ.பொன்னம்பலப்பிள்ளை எழுதியுள்ளார். இது இதன் முதற்பதிப்பு, 1887ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஆறுவரிப்பாடல்கள் பத்துக்கொண்டது. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் வரிகள் ஆறும் முறையே ச, ர, வ, ண, ப, வ என்ற எழுத்துக்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கின்றன. இது பதிகமுறையில் அமைகின்றது.

3.2 மாவை யமக அந்தாதி

பூ.பொன்னம்பலப்பிள்ளை மாவை யமக அந்தாதி என்ற பிரபந்தத்தை எழுதினார். யமகம் (மடக்கு) சொல்லணி வகைகளில் ஒன்று. அதாவது வந்த சொல்லே மீண்டும் வருதல்.

தாரகந் தாரகந் கோநீரிற்றானவா

என வரும் அடிகளில் உள்ள தாரகந் தாரகந் என்ற தொடர் ஏனைய மூன்று அடிகளின் ஆரம்பத்திலும் வருவதைக் காணலாம்.

3.3 மாவைப்பள்ளு

மு.கந்தையா மாவை முருகன் மீது பாடப்பட்ட பிரபந்தம் மாவைப்பள்ளு. பள்ளமான நிலத்தில் (மருதம்) பயிர்செய்து வாழும் பள்ளரின் வாழ்க்கையைச் சித்திரித்துக் காட்டும் இலக்கிய வகை பள்ளுப் பிரபந்தமாகும். இது உழத்திப் பாட்டு என வழங்கப்பட்டது. வள்ளல்கள் அல்லது கடவுளர் பேரில் எடுத்துக் கூறப்படும். மாவை முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு அவரின் அருள் திறமையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

3.4 நகுலமலைக்குறவஞ்சி

அராலி நா.விஸ்வநாத சாஸ்திரிகளால் மாவை முருகனின் மலையாகிய நகுலமலை மீது

பாடப்பட்டது. நகுலமலைக்குறவஞ்சி என்பதாகும்.

குறத்தி குறி கூறுவதும் குறவனுடன் பேசி அளவளாவுவதுமாகிய செய்திகள் தலைமை பெறப்படும் பிரபந்தம் குறவஞ்சியாகும். வெண்பா, தரவு, கொச்சகம், கலித்துறை கழிநெடில் விருத்தம் இவைகளிடையே சிந்து முதலிய நாடகங்களாற் பாடுவது குறவஞ்சி யாகும். வெண்பா, கலித்துறை, கொச்சகம், கலிப்பா ஆகிய யாப்பு வகைகளைக் கொண்டு அமைகின்றது.

குறவஞ்சி என்பதன் பொருள் குறமகளைக் குறிப்பதாகும். குறமக்களைத் தலைமைப் பாத்திரங் களாகக் கொண்டு இயங்கும் நூலைக் குறவஞ்சி என்றனர். ஒரு குறத்தி குறி கூறுவதும் குறவ னுடன் பேசி அளவளாவுவதுமாகிய செய்திகள் தலைமை பெறப் படும் பிரபந்தம் குறவஞ்சி யாகும். அகவல், வெண்பா, தரவு, கொச்சகம், கலித்துறை, கழிநெடில், விருத்தம் இவை களிடையே சிந்து முதலியனவும் சேர்ந்து வருவது குறவஞ்சியின் பண்பாகும்.

3.5 மும்மணிமாலை

கரணவாய் பண்டித செல்வந்தநாத தேசிகர் மாவை மும்மணி மாலை என்ற பெயரில் பிரபந்தம் இயற்றினார். “வெண்பாவும் கலித் துறையும் ஆசிரியப்பாவும் அந்தாதியாக முப்பது செய்யுள் வருவது” மும்மணிமாலை எனப் பன்னிருபாட்டியல் இலக்கணம் கூறுகிறது. மும் மணிமாலை வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை அகவல் யாப்பினால் அமைந்தது. வெண்பாவில் முடியும் நினை என்ற சீர் கலித்துறை அடுத்த பாட்டின் தொடக்கமாக நினை அமைகின்றது. அந்தாதியாக அமைகின்றதைக் காணலாம்.

3.6 இரட்டை மணிமாலை

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் மாவை இரட்டை மணிமாலை என்ற பெயரில் பிரபந்தம் இயற்றியுள்ளார். பவளமும் முத்தும் ஆகிய இருவேறு மணிகள் மிடைந்த மாலைபோல வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் அந்தாதியாக அமையவும் ஈறும் முதலும் மண்ட லிக்கவும் இருபது செய்யுட்களாற் பாடப்பெறும் பிரபந்தம் (ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு திருபனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்து வெளியீடு

- 1961 பக். 125) என இரட்டை மணிமாலையின் இலக்கணத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. சுன்னாகம் குமாரசுவாமிக் குருக்கள் வெண்பா, கலித்துறை என்ற இரண்டு யாப்புக்களும் மாறிமாறிப் பயன்பட்டுள்ளன. முதலாவது பாடல் தொடக்கம் திருவே எனத் தொடங்கி 20 ஆவது பாடல் இறுதியும் திருவே என முடிகின்றது. மொத்தம் இருபது பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. முருகனை வழிபடுபவர்க்கு அருள் கொடுப்பவன் என்றும் முத்தியளிப்பவன் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

சித்திரக்கவி திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும் மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை யினைத் தெல்லிப்பழை தா.மு.பூ.பொன்னம்பலப் பிள்ளை எழுதியுள்ளார். இது காப்பு முதலாக வெண்பா உட்பட இருபத்தொரு பாடல்களை உடையது. இந்நூல் கூட சதுர்த்தல், பிறிதுபடு பாட்டு, இரட்டை நாகபந்தம், வினாவுத்தரம், திரிபங்கி, கதைக்ரப்பு, சக்கரபந்தம், திரிபாகி, மாத்திரைச் சுருக்கம், எழுத்து வருத்தனம், அக்ர சுதகம், கரந்துறைச்செய்யுள், மாவைமாற்று, தேர்வெண்பா (கூட சதுர்த்தம்) முதலிய சித்திரக் கவிகளைக் கொண்டது.

3.7 மாவைப்புராணம்

மாவை முருகன் மீது பாடப்பட்ட புராணம் மாவைப் புராணம் எனப்படுகின்றது. சா.குமார சுவாமிக் குருக்களால் பாடப்பட்டது. இது 1913 இல் ஆக்கப்பட்டது. 23 படலங்களையும் 1583 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டது. மாருதப் புரவல்லி உற்பத்திப் படலத்துடன் ஆரம்பமா கின்றது.

மன்ன வக்கிரன் மனைவி பால்வயிற்

பன்ன கத்தலைப் பாவை யேங்கவுந்

துன்னு மாமுகந் துரகமாமுகம்

என்ன மாருத வல்லி யெய்தினாள்

மாறிய இடம் ஆதலால் மாவிட்டபுரம் எனப்பட்டது. ஒருநாள் நகுலேசப் பெருமான் கனவில் தோன்றிப் பெண்ணே நீ உனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றவும் எல்லா உயிர்களும் சுகம் பெறவும் கதிரேசன் கோவிலைப் புதிதாக நிர்மாணி எனக் கூறப்பட்டதாம். அதனால் அவர் மாருதப்புரவல்லி முருகன் ஆலயத்தைத் தோற்று

விக்கப் பாடுபட்டார் என்ற செய்தி கூறப்படுகின்றது.

மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ்

பண்டிதர் மு.கந்தையா அவர்கள் முருகன் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார். இது மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ் என விளங்குகின்றது. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கணத்துடன் இயற்றப்பட்டது. 1967ஆம் ஆண்டு மாவிட்டபுரம் முத்தமிழ் கலைமன்ற வெளியீடாக வெளிவந்தது. விரிவான உரை விளக்கக் குறிப்புகளுடன் வெளிவந்தது. முருகனின் பெருமை மட்டுமன்றித் தலத்தின் மகிமைக்குரிய பல்வேறு கருத்துகளையும் இந்நூலில் ஆசிரியர் கவிதைப் பொருளாக்கியுள்ளார். இந்த ஆசிரியர் பிள்ளைத்தமிழ்க் கவி இயற்றுவதிலே வல்லவர். விஷ்ணு, அம்மன் மீதும் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

3.8 கீர்த்தனை

பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்றும் அடங்கிய இசைப் பாடலைக் கீர்த்தனை

என்பர். அனுபல்லவி இல்லாமலும் கீர்த்தனை இடம்பெறும். சரணங்கள் 10-15. மேலும் இடம்பெறலாம். இவை ஒரே மெட்டுடையன. மாவைக் கந்தன் கீர்த்தனைகள் என்ற பெயரில் ந.சிவப்பிரகாசம் எழுதியுள்ளார். இது 1925 இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் எட்டுக் கீர்த்தனைகள் காணப்படுகின்றன. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற வகையில் மெட்டுக்கள் அமைகின்றன. மாவைக் கந்தசுவாமி பேரில் பத்திரசக் கீர்த்தனைகள் என்ற நூலைச் சி.வேலுப் பிள்ளை உபாத்தியாயர் எழுதியுள்ளார். 1928 இது வெளிவந்தது. இதில் 35 கீர்த்தனைகள் உள்ளன.

4. உசாத்துணை நூல்கள்

01. மாவிட்டபுரத் திருத்தல வரலாறு, சு.து.சண்முகநாதக் குருக்கள், குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை, சன்னாகம் திருமகள் அச்சகம், 1965.
02. பதிப்பாசிரியர்.சி.அப்புத்துரை, மாவை முருகன் கவிப் பூங்கொத்து, திவொட்டி சின்னத்தங்கம், சிறீரங்கம் நினைவு வெளியீடு, இளவாலை, 1977.

Poet. V.Kandavanam

vinayagar28@yahoo.com

கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் தமிழீழம், சாவகச்சேரி, நுணாவிலூரில் பிறந்தவர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற் புவியிற் பட்டம் பெற்றவர். 1958 முதல் ஆசிரியப்பணி புரிந்தவர். இலங்கைக் கல்வி அமைச்சின் ஆசிரியர் ஆலோசகர் சான்றிதழ், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கல்வியாளர் தகைமைச் சான்றிதழ், நாடகக் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழ் ஆகியவை பெற்றவர். யோகபுரம் மகாவித்தியாலயத்திலும் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியிலும் அதிபராக இருந்தவர். Lesotho, தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு ஆகிய நாடுகளிலும் கல்விப்பணி புரிந்தவர். அமெரிக்க உலகப் பல்கலைக்கழகத்தால் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பிக்கப்பெற்றவர்.

சிறந்த கவிஞர். கேளாரும் வேட்ப மொழியும் சொற்பொழிவாளர். கவிதைப் போட்டிகளிலும், சிறுவர் நாடகப் போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பல பெற்றவர். கவியரங்குக்கு ஓர் கந்தவனம் என்று இரசிகமணி கனக செந்திநாதனிடம் பட்டம் பெற்றவர். பாவரசர் என்று ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய நிருவாகத்தினரார் போற்றப்பட்டவர்.

கவிதை, இலக்கியம், கல்வி ஆகிய துறைகளில் 80க்கும் அதிகமான ஆக்கங்களைப் படைத்தவர். கனடாவிற் பல அமைப்புகளைத் தோற்றுவித்தவர். இந்துசமயப் பேரவை, ஆத்மஜோதி தியான நிலையம் ஆகியவற்றின் தலைவராக இருந்து ஆன்மிகத் தொண்டாற்றிவருகின்றார். இருமுறை ஒன்ராறியோ அரசின் தொண்டர் விருது பெற்றவர்.

முருக இலக்கிய மூவர்

சைவதுரந்தரர் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

கனடா

தொல்மொழியாம் தமிழ்மொழி இலக்கிய வளம் மிகுந்த செல்வமொழி. இன்றும் இளமை குன்றாது வழங்கிவரும் உயர்தனிச் செம்மொழி. அதன் இலக்கியச் செல்வங்களுள் பக்தி இலக்கியப் பரப்பு மிகவும் பரந்தது. பக்தி இலக்கியத் துள்ளும் முருகப் பெருமானைப் பற்றிய இலக்கியம் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.

முருக இலக்கியத்தை வளர்த்தவர் பலராயினும் முதன்மையாளராக நக்கீரதேவர், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், அருணகிரிநாதர் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். இம் மூவரைப்பற்றியும் முருகப் பெருமானை அவர்கள் பாடநேர்ந்த பின்னணிப்பற்றியும் சிந்திப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1. நக்கீரதேவர்

முருகப் பெருமானை முதன்முதலிற் பாடியருளியவர் நக்கீரதேவர். இவர் மதுரைப் பகுதியில் வாழ்ந்த கணக்காயர் ஒருவரின் மைந்தர். சங்க மருவிய காலத்தில் (கி.பி. 100 - 500) வாழ்ந்தவர். அக்காலத்துப் புலவருக்குத் தலைமைப் புலவராய் இருந்தவர்.

இவர் காலத்தில் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு தென்னாட்டை வங்கிய சூடாமணிப் பாண்டியன் என்பான் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு ஒருமுறை தனது மனைவியின் கூந்தல்மணம் இயற்கையானதோ செயற்கையானதோ என்ற ஐயம் எழுந்தது. ஐயத்தைத் தீர்த்துக் கவிபுனைவாருக்கு ஆயிரம் பொற்காசு தருவதாக அறிவித்தான். பரிசைப் பெறப் பலர் முயன்றாலும் அவரது விடைகள் மன்னனைத் திருத்திப்படுத்தவில்லை.

அவ்வூரில் வாழ்ந்த தருமி என்னும் சிவபக்தர் அப்பரிசைத் தான் பெற்றால் தனது வறுமை நீங்கும் என எண்ணினார். ஆனால் அவருக்குக் கவிபாடத் தெரியாது. தனது குல தெய்வம் மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமானிடம்

சென்று தனக்கு அந்தப் பரிசைப் பெற்றுத் தருமாறு வேண்டினார். பெருமான் கருணை கொண்டு தருமிக்கு ஒரு பாடல் கொடுத்தருளினார். அப்பாடல் இது:

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோநீ யறியும் பூவே.

தேன் மலர்களைத் தேடித்திரியும் வாழ்க்கையுடைய அழகிய சிறகைக் கொண்ட வண்டே! பழகுவதற்கும் அன்புக்கும் உரிய மயிலை ஒத்த மென்மையானவளும் செறிவான பல்வரிசை கொண்டவளுமான இளம்பெண்ணின் கூந்தல் மணத்திலும் சிறந்த மணமுடைய மலர் ஒன்றினை நீ அறிவாயேர்' என்று கேட்பதுபோன்று அமைந்துள்ள இப்பாடல் பெண்களின் கூந்தல் இயற்கையானது என்று சொல்லாமல் சொல்கின்றது. அதாவது, பாண்டியன் மனைவியின் கூந்தல்மணம் இயற்கையானது என்பது பொருள்.

இறைவர் கொடுத்தருளிய பாடலுடன் தருமி மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பாண்டியன் அவையை அடைந்தார். அவையில் இருந்த நக்கீரர் பாடல் பொருட்குற்றமுடையது என்று எதிர்த்தார். பெண்களின் கூந்தல் மணம் இயற்கையானதல்ல, செயற்கையானதே என்பது அவரது வாதம்.

மனங்கலங்கிய தருமி சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கு முறையிட, பெருமான் புலவர் வேடந்தாங்கிப் பாண்டியன் அவைக்கு எழுந்தருளி நக்கீரருடன் வாதாடினார். ஈற்றில், 'பராசக்தியின் கூந்தல் வாசனையும் செயற்கையோ?' என நக்கீரர் 'ஆம். அது அடியார் முடியிடுதலால் உண்டாகும் மணமே' என்று பதில் அளித்தார். இறைவர் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினார். அதற்கு நக்கீரர், 'நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே' என்று பிடிவாதம் செய்தார். வந்தவர் சிவபெருமானே என்றறிந்த பாண்டிய மன்னன் பொறகிழியைத் தருமிக்கு அளித்தான்.

நக்கீரர் நெற்றிக்கண் வெப்பத்தை ஆற்றாது பொற்றாமரைக் குளத்தில் வீழ்ந்து கரையேறினார். எனினும் குற்றத்தை உணராத காரணத்தால் குட்டநோய் உற்று வருந்தி அது தீரும்வண்ணம் ஆலவாயில் அமர்ந்தாய் தணிந்தென்மேல் 'மெய்யெரிவு தீர்த்தருளு வேதியனே' என்றும் 'என்மேற் சீற்றத்தைத் தீர்த்தருளும் தேவாதி தேவனே' என்றும் மன்னிக்க வேண்டினார்.

குற்றத்தை உணர்ந்த நக்கீரர் திருக்கையிலைக்கு யாத்திரை செய்தார். வழியில் ஆலமரத்தை அண்டிய குளம் ஒன்றைக் கண்டு அதன் கரையில் அமர்ந்து சிவபூசை செய்யத் தொடங்கினார். அவ்வேளை ஆலமரத்து இலை ஒன்று பாதி தரையிலும் பாதி குளத்து நீரிலுமாக விழுந்தது. தரையில் விழுந்த பாதி பறவையாகவும் நீரில் விழுந்த மறுபாதி மீனாகவும் மாறி ஒன்றை ஒன்று விடுவித்துக்கொள்ள இழுபறிப்பட்டன. அந்த வினோதக்காட்சி நக்கீரரைக் கவர்ந்தது.

சிவபூசை தடைப்பட்டது

சிவபூசையை முறையாகச் செய்யாத குற்றத்துக்கு உள்ளானவரைப் பிடித்து அங்குள்ள பூதம் ஒரு குகையில் அடைத்துவிடுவது வழக்கம். அதனால் அது நக்கீரரையும் கொண்டுசென்று அடைத்தது. குகைக்குள் ஏற்கெனவே 999 பேர் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயிரம் பேர் சேர்ந்த வுடன் அவர்களை விழுங்குவது பூதத்தின் விரதம். நக்கீரருடன் எண்ணிக்கை சரியாகிவிட்டதால் தன் விரதத்தை முடிக்கப் பூதம் நீராடிப் பூசை புரியப் புறப்பட்டது.

அதனைக் கண்டு அங்கு ஏற்கெனவே சிறைப்பட்டிருந்த கைதிகள் புதிதாக வந்த நக்கீரருக்கு நிலைமையை விளக்கித் தங்களுக்கு நடைபெறவுள்ள தீங்குக்கு நக்கீரரே காரணம் எனக் குறை கூறினர். அது கேட்ட நக்கீரர் வருந்திக் குறைதீர்க்க முருகப் பெருமானை வேண்டித் திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடியருளினார்.

பாடல் முடிவில் முருகப் பெருமான் நக்கீரருக்குக் காட்சி கொடுத்துத் தமது வேலாயுதத் தால் குகையைப் பிளந்து அனைவரையும் விடுவித்து எதிர்ப்பட்ட பூதத்தையும் கொன்றருளினார். அப்பொழுது நக்கீரர் முருகப் பெருமானை வணங்கித் திருமுருகாற்றுப்படையைப் பக்தியுடன் பாடி முருகனை வழிபடும் அடியவரின் குறைகளைப் போக்கி நல்ல வாழ்க்கையை

அளிப்பதுடன் அவர்களின் பிறவிப்பிணிகளையும் நீக்கியருள வேண்டுமென வேண்டினார். எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானும் அவ்வரத்தை அவருக்கு அளித்து அருள்பாலித்தார்.

இதுவே திருமுருகாற்றுப்படை தோன்றுவதற்கான பின்னணியாகும். பின்னர் முருகப் பெருமானின் கட்டளைப்படி நக்கீரர் அக் குளத்தில் மூழ்கித் தக்கணக் கயிலாயம் எனப்படும் திருக்காளத்தியில் எழுந்து குட்டநோய் நீங்கப் பெற்றார். காளத்தி அப்பரையும் வண்டார்குழலாளையும் வணங்கிக் கயிலை பாதி காளத்திபாதி அந்தாதி பாடி நக்கீரதேவர் முத்தி பெற்றனர்.

திருமுருகாற்றுப்படை

திருமுருகாற்றுப்படை முருகப் பெருமான் குறித்து எழுந்த முதல் இலக்கியம் என்ற பெருமைக்குரியது. ஆற்றுப்படை என்பது பரிசில் அல்லது பிற நன்மைகளைப் பெறக்கூடிய ஒருவர் பால் அவற்றைப் பெற்ற ஒருவர் பெற விரும்புகின்றவரை வழிப்படுத்தும் (ஆற்றுப்படுத்தும்) நூல்வகையைச் சார்ந்தது. தமிழில் எழுந்த முதல் ஆற்றுப்படை நூல் என்ற சிறப்பும் இதற்குண்டு. பிற ஆற்றுப்படை நூல்கள் பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை என்பன. பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பில் திருமுருகாற்றுப்படை முதலாவது இடத்தைப் பெற்றதுடன் திருமுறையிலும் அது ஏற்றப்பட்டுள்ள மேன்மையுடையது.

திருமுருகாற்றுப்படையில் திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய ஆறு படைவீடுகளில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் சிறப்புக்களைக்கூறி அவர்பால் அடியவர்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்றார் நக்கீரதேவர்.

திருமுருகாற்றுப்படையைப் பக்தியுடன் ஒதிவரின் பெறக்கூடிய பயனைப் பின்வரும் வெண்பா உணர்த்துவது காண்க:

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற்றுப்படையை
தக்கோல நாடோறும் சாற்றினால் - முக்கோல
மான்மருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த வெல்லாம் தரும்.

2. கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

தமிழ்நாட்டுப் பிரிவுகளில் தொண்டை நாடும் ஒன்று. அது,

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத்
தாய்ப்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணல்திடர் பிசைந்து கைவருட
வெள்ள நீர்இரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறி
பள்ள நீர்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி

என்று திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமான் கூறுமாறு பாலி என்கின்ற ஆறு வளம் செய்கின்ற சிறப்பும் உடையது. அதன் தலைநகரமாகிய காஞ்சிமா நகரம் காமாட்சியம்மையுடன் ஏகாம்பரநாதர் அருள்பாலிக்கும் திருப்பதியாக விளங்குவது. 'கரந்தரும் பயன் இதுவென உணர்ந்து கம்ப மேவிய உம்பர் நாயகர்பால் நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்தாகி நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருக' உமையம்மை தம் நாயகரைப் பூசித்த தலச் சிறப்புடையது காஞ்சிபுரம்.

இவ்விதச் சீரும் சிறப்பும் தெய்வீகமும் மிகுந்து விளங்கும் திருத்தலத்திலே வாழ்ந்த காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியாரது குமாரர்தாம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். முருகப் பெருமானைக் குலதெய்வமாக வழிபட்டுவந்தவர். தந்தையா ரைத் தொடர்ந்து காஞ்சிபுரம் குமரக்கோட்டத்து அர்ச்சகராக இருந்தவர். வடமொழி, தென்மொழி ஆகியவற்றிலும் வேதாகமங்களிலும் மிகுந்த புலமையுடையவர்.

ஒருநாள் தமது அடியவராகிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரது கனவிலே முருகப் பெருமான் தோன்றித் தமது சரித்திரத்தைப் பாடும்படி பணித்தருளி 'திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்' என்று அடியும் எடுத்துக் கொடுத்தருளினார்.

அதன்பிறகு கச்சியப்பருக்கு விடியும்வரை தூக்கம் வரவில்லை. அடுத்தநாள் அதிகாலை எழுந்து வழக்கமான ஆலயப் பூசையை முடித்துக் கொண்டு முருகப் பெருமானின் கட்டளைப்படி கந்தபுராணத்தைப் பாடத் தொடங்கினார்.

ஒவ்வொரு நாளும் பாடிய பாடல்களைக் குமரக் கடவுளின் ஆலயத்தில் இரவுப் பூசைக் குப்பின் வைத்துவிட்டுச் செல்வார். குமரப் பெரு மான் இரவில் அவற்றைப் பார்த்து வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பார். இவ்விதமாகக் குமரப் பெருமான் அருளால் கந்தபுராணம் நிறைவுபெற்றதும் அதனை அக்காலத்து வழக்கத்தையெயர்த்துப்

புலவர் பெருமக்களைக் கூட்டி அவர்கள் முன்னி லையில் அரங்கேற்றினார்.

அரங்கேற்றம்

அரங்கேற்றத்தின்போது கச்சியப்ப சிவாச் சாரியாருக்கு ஏற்பட்ட தடங்கல் பற்றிய செய்தி ஒன்று காலங்காலமாகச் செவிவழியாக நிலவி வருகின்றது. சபையிலிருந்த புலவர் ஒருவர் காப்புச் செய்யுளிலேயே பிழை இருக்கிறது என்று கூறினார். காப்புச் செய்யுள் என்பது பாடவுள்ள நூலில் குற்றங்கள் நேராவண்ணம் காத்தருளுமாறு இறைவனை வணங்கிப் பாடும் முதற் செய்யுள். அந்தச் செய்யுளிலேயே குற்றம் இருக்கிறதென் றால் நூலின் பிற பகுதிகளின் சிறப்புப்பற்றியும் ஐயப்படவேண்டியதாக இருக்கும். எனவே இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பாடிய புலவர் சரியான விளக்கம் அளித்தாக வேண்டும். கந்த புராணத்தின் காப்புச் செய்யுள் இது:

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்

சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்

அகட சக்கர விண்மணி யாவுரை

விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

'திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தவரே முருகப் பெரு மானார்தாம் என்பது முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்டது.

ஆனால் அவையிலே இருந்த புலவர் 'திகழ்' என்ற சொல்லும் 'தசக்கரம்' என்ற சொல்லும் 'திகட சக்கரம்' என்று புணர இலக்கணத்தில் விதியில்லை என்று வாதிட்டார். கச்சியப்பர் அதற்கு விளக்கம் அளிக்க எத்தனிக்கையில் 'நான்பதில் சொல்கிறேன்' என்றவாறு அவைக்குள் ஒரு புதிய புலவர் வந்தார்.

'முகரம் எகரமாகிய இரண்டின் முன்னும் தகரம் வரின் அது டகரமாகும் என்பதற்கு வீர சோழியம் என்ற இலக்கண நூலில் விதி இருக் கிறது' என்று அதிலுள்ள 18ஆவது நூற்பாவை ஆதாரம் காட்டி விளக்கினார். அப்பொழுது புதிய புலவரைப் பார்க்க எல்லோரும் அவர் பக்கம் திரும்பினர். அவர்கள் காணும்படியாகப் புலவர் மறைந்தருளினார்.

வந்தவர் முருகப்பெருமானே என்பதை உணர்ந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் எழுந்து அவர் மறைந்தருளிய திசைநோக்கி வணங்கினார்.

புதிய புலவர் மறைந்தருளிய அற்புதத்தைக் கண்ட அவைப்புலவர் கச்சியப்பர் தெய்வப் புலவரே என்று தெளிந்து அவரை வணங்கி ஊர்வலமாகக் கொண்டு சென்றனர்.

கந்தபுராணச் சிறப்பு

அரங்கேற்றத்தின்போது நடந்த இவ்வற்புதச் சம்பவம் கந்தபுராணத்தின் தெய்வீகச் சிறப்பை இன்றும் எமக்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தச் செய்தியை,

முற்பட்ட இலக்கண நூலிடை
தப்புற்ற கவிக்கெனவே அகவ
முற்பட்டு புதுத்துறை மாறிய புலவோனே

என்று அருணகிரிநாதரும் போற்றிப் பாடியிருத்தல் கவனிக்கத் தக்கது.

கந்தபுராணம் 10345 செய்யுட்களாலானது. கந்தபுராணச் சிறப்புப் பாயிரம் நூலைப் பக்தியுடன் படிப்பதனால் உண்டாகும் பயனைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

உச்சித மாஞ்சிவ வேதியன்
காளத்தி ஓங்கு மைந்தன்
கச்சியப் பன்செய்த கந்தபு
ராணக் கலைக் கடலில்
மெச்சிய கல்வி மதியும்வெண்
டாமரை மேவு மின்னும்
இச்செவி நாவினுக் கின்பமாம்
அமுதும் எழுந் தனவே.

மதிக்கூர்மையும் கல்வியறிவும் கூடுவதுடன் செவிக்கும் நாவுக்கும் இன்பம் பயக்கும் அமுதும் எழும் என்பது இச் சிறப்புப் பாயிரத்தின் பொருளாகும். திருப்பாற் கடல் அமுதையுண்ட தேவர்கள் சாகாவரம் பெற்றனர். கந்தபுராணக் கடல் அமுதை உண்டால் பிறவாவரம் பெறலாம் என்பது இதில் காணப்படும் குறிப்புப் பொருளாகும்.

இச் சிறப்புப் பாயிரத்தை வழங்கியிருப்பவர் ஆன்ற தவமுனிவரான சம்பந்த சரணாலயத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்பவர். கந்தபுராணக் கடலைக் கடைந்து கந்தபுராணச் சுருக்கம் என்ற நூலை இயற்றியவர் இவரே.

ஆறுமுகப் பெருமான் சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து பிறந்தவராதலால்

அவரைச் சிவபெருமானாகவே கருதிக் கச்சியப்பர் திருவவதாரப் படலத்திலே இவ்வாறு பாடுகின்றார்:

அருவமும் உருவு மாகி
அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்
கரங்கள்பன் னிரண்டும் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு
உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரின் கந்தபுராணம் பத்தினால் மட்டுமன்றிக் சிறந்தவொரு சைவ சித்தாந்த நூலாகவும் விளங்குகின்றது.

நக்கீரதேவரைத் தொடர்ந்து முருகபக்தியைப் பெருகவைத்த பெருமை கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாருக்குரியது.

3. அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் வரலாறு தெளிவற்றது. அவரது தாய்தந்தையார் விபரங்கள் சரியாகத் தெரியவில்லை. அவர் பட்டினத்தார் கூடிய ஒரு கோயில் தாசிக்குத் திருவண்ணாமலையில் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தவர் என்ற ஒரு செவிவழிக் கதையுண்டு.

இளமையில் தாயார் இறந்துவிட்டதால் அவர் தமக்கையாரால் வளர்க்கப் பெற்றார். பெண்கள் உறவினால் உள்ள செல்வத்தைச் செலவழித்துத் தமக்கையாரை வறுமைக்குள்ளாக் கினார். கனிவாகச் சொன்ன புத்திமதிகளைக் கேட்டு நடக்காத தம்பியாரை ஒருநாள் தமக்கையார் கடுமையாக ஏசினார். அதனைப் பொறுக்காது அருணகிரியார் உயிர் நீக்கத் துணிந்தார். திருவண்ணாமலை ஆலயத்தில் வல்லாள மன்னனால் கட்டப்பட்ட கோபுரத்தில் ஏறி அதிலிருந்து விழுந்தார். விழுந்தவரை முருகப் பெருமான் தாங்கிச் 'சும்மா இரு சொல்லற' என்று வாசக தீட்சையளித்து மறைந்தருளினார்.

குருவருள்பெற்ற அருணகிரிநாதர் துறவு பூண்டு கடுந்தவம் இருந்து அனுபூதிச் செல்வராயினர்.

ஒருநாள் முருகப் பெருமான் அவர்முன் தோன்றி, 'அருணகிரி! நமது புகழைப் பாடுக'

என்று பணித்தருளினார். அதுகேட்டு அருணகிரி நாதர் விதிர்விதித்து, 'பெருமானே வானவரும் அறியவொண்ணா நின்னைக் கல்லாத சிறியேன் எங்ஙனம் பாடுவேன்?' என்று வணங்கிநிற்க, பெருமான் அவருடைய நாவிலே பிரணவ மந்திரத்தை வேலினால் எழுதி, 'முத்தைத்தரு என்று தொடங்கிப் பாடுவாயாக' என்று அருள்பாலித்தார்.

அவ்வளவில் அருணகிரிநாதர், 'அறிவுமறி தத்துவமும் யபரிமித வித்தைகளும்' மிகவேகைவரப்பெற்றவராய்க் கடல்மடை திறந்தாற்போல்,

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபரன் எனவோதும்

என்று தொடங்கித் திருப்புகழைப் பாடத் தொடங்கினார்.

தொடர்ந்து முருகப் பெருமான் திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுத் திருப்புகழ் பாடுதலையே தொண்டாகக் கொண்டார். அவ்விதம் சென்று பாடிவருகையில் வயலூர் சத்தி தீர்த்தத்தில் நீராடி முருகப் பெருமானைத் தொழுகையில் பெருமான் அவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். அதனைப் பல பாடல்களில் அருணகிரிநாதர் குறிப்பிட்டுமிருக்கின்றார்.

பழநிக்குப் பல திருப்பெயர்கள் உள்ளன. அவற்றுள் திருவாவின்குடி என்பதுவும் ஒன்று. அங்குத் தமது குருநாதராகிய முருகப் பெருமானிடம் செபமாலை பெற்ற அற்புதத்தை அருணகிரிநாதர் இவ்விதம் பாடுகின்றார்:

அபகார நிந்தைபட்டு

உழலாதே

அறியாத வஞ்சரைக்

குறியாதே

உபதேச மந்திரப்

பொருளாலே

உனைநான் நினைந்தருள்

பெறுவேனோ

இபமாமு கன்தனக்கு

இளையோனே

இமவான் மடந்தையுத்

தமிழாலா

செபமாலை தந்தசந்

குருநாதா

திருவாவின்குடிப்
பெருமானே.

முருகப் பெருமானது படைவீடுகளில் இரண்டாவது திருச்சீரலைவாய். இதன் தற்காலப் பெயர் திருச்செந்தூர் என்பது. திருச்செந்தூருக்குச் சென்று அருணகிரிநாதர் வணங்குகையில் முருகப் பெருமானின் நடனதரிசனம் அவருக்குக் கிடைத்தது. இந்த அற்புதக் காட்சி பிற தலங்களிலும் அவர் பெற்றமை பற்றிய குறிப்புகள் திருப்புகழில் காணப்படுகின்றன.

இவ்விதம் முருகப்பெருமானின் அருள் பெற்ற அருணகிரிநாதர் தாமும் பெருமானின் அருளினால் பல அற்புதங்களைச் செய்திருக்கின்றார்.

ஒருமுறை அருணகிரிநாதரின் நண்பர் கலிசைச் சேவகனாருக்குத் தலைவலி உண்டாயிற்று. வைத்தியங்கள் பல செய்தும் வருத்தம் மாறாத நிலையில் அருணகிரிநாதர் முருகப் பெருமானை வணங்கி 'தலைவலி மருதீடு காமாலை சோகைசரம்' என்று தொடங்கும் திருப்புகழைப் பாடித் தமது நண்பரின் துன்பத்தைத் துடைத்தருளினார்.

மற்றுமொருமுறை திருவண்ணாமலையிலே வாதுக்கு அழைத்த சம்பந்தாண்டான் என்பவருக்குத் தமது வாக்குத்திறத்தால் முருகப் பெருமானை வரவழைத்துக் காட்டினார்.

திருப்புகழ்ச் சிறப்பு

இவ்விதம் பல அற்புதங்களைச் செய்த சிறப்பு திருப்புகழுக்கு உரியது. அருணகிரிநாதரின் தமிழ் முருகப் பெருமானின் தமிழன்றி வேறில்லை. இதனை,

அருணதள பாதபம்மம்

அதுநிதமு மேதுதிக்க

அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா

என்று திருவேரகத்தில் பாடுகையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்ப் பத்தி இலக்கியத்தில் திருப்புகழுக்குத் தனியிடம் உண்டு. காரணம் அதன் சந்தப் பாடல்கள்தாம். சந்தப் பாடல்களால் முருகனைக் கட்டிப்போட்ட பாவலர் அருணகிரிநாதர். அதாவது திருப்புகழுக்குள் முருகன்

கட்டுண்டு கிடக்கின்றான். தாளம்போட்டு அதனைப் படிப்பவருக்கு முருகப் பெருமான் தோன்றுவான். இதனைத் திருப்புகழ் சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்களாலும் நன்கு அறியலாம். அவற்றில் ஒரு பாடல் இது:

ஆறுமுகம் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்றும் எழில்தோன்றும் - சீறிவரும்
சூரன் முடியத் துணிந்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால்.

திருப்புகழ் மட்டுமன்றி கந்தரந்தாதி, கந்தரநுபூதி, திருவகுப்பு ஆகிய பிற முருக இலக்கியங்களையும் அருணகிரிநாதர் படைத்துள்ளார்.

நிறைவுரை

இதுகாறும் முருகப் பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு முதன் முதலில் ஆறு படைவீடுகளின் சிறப்புக்கள் பற்றிப் பாடிய நக்கீர தேவரதும் முருகப் பெருமானின் புராண வரலாற்றை முதன்முதலில் தமிழில் தந்த கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரதும் சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று தேவாரம் பாடியருளிய மூவர் முதலிகளைப் போன்று முருக தலங்கள்தோறும்

சென்று திருப்புகழ் பாடியருளிய அருணகிரிநாத சுவாமிகளதும் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றியும் முருகப் பெருமானைப் பற்றி அவர்கள் பாடநேர்ந்த பின்னிணிபற்றியும் சில தகவல்கள் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டன.

பாடல்களைத் தெரிந்துகொண்டாலும் பாடல் ஆசிரியரைப்பற்றிப் பலர் அறிந்துகொள்வ தில்லை. ஆசிரியர்பற்றிய அறிவு அவர்களது சிந்தனைகளைப் புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இங்குப் பேசப்பட்டுள்ள மூவரும் தமது பக்தி இலக்கியங்களால் தமிழை அழகு செய்தவர்கள். முருக இலக்கியம் என்றாலே அழகு இலக்கியம் என்பதே பொருளாகும். அந்த அழகு இலக்கியத்தைப் பத்தியுடன் படிப்பவரது உள்ளங்களும் அழகாகும். உள்ளங்கள் அழகானால் அவர்களது வாழ்க்கையும் அழகாகும். அழகான வாழ்க்கை என்பது கரவு, வஞ்சகம், போட்டி, பொறாமை இல்லாத அன்பார்ந்த வாழ்க்கை. பெற்ற வினைகளையும் உற்ற பழிபாவங்களையும் போக்கிப் பிறப்பறுக்க ஆதாரமாக இருப்பது இந்த வாழ்க்கைதான். இதுவே முருக வழிபாட்டினதும் முருக இலக்கியத்தினதும் முடிந்த பயனாகும்.

ஓம் சரவணபவ.

Dr. Thurai. Manoharan

thuraimanoharan@gmail.com

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர்கள் வி. செல்வநாயகம், சு. வித்தியானந்தன், ச. தனஞ்செயராசசிங்கம், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சி. தில்லைநாதன், அ. சண்முகதாஸ், நா. சுப்பிரமணியம் முதலியோரிடம் கல்வி கற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் முதுகலைமாணிப் (எம்.ஏ) பட்டத்தைப் பெற்றவர். தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியை அடுத்து இலங்கையிலிருந்து சென்று ஆய்வினை மேற்கொண்டவர். தமது முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்காக ஈழத்து நாவல்களில் கதைத் தலைவர்கள் பாத்திரப் பண்பு என்ற தலைப்பிலும் கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக பள்ளு இலக்கியமும் பாமரர் வாழ்வியலும் என்னும் தலைப்பிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். ஆக்க இலக்கியம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம் முதலானவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவர். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள இவர், பாவையின் பரிசு (நாவல்), பார்வையும் பதிவும், இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம், பள்ளு இலக்கியமும் பாமரர் வாழ்வியலும், பழம் புனலும் புது வெள்ளமும் ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் இடம்பெற்ற சர்வதேச மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

முருகன் புகழ்பேசும் ஒல்லாந்தர்கால இரு இலக்கியங்கள்

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்

தலைவர், தமிழ்த்துறை (ஓய்வு), பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

இலங்கை கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தொடர்ச்சியான தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் வடபகுதியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலம் (கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரை) இந்து மத வளர்ச்சிக்குச் சாதகமான காலக்கட்டமாக விளங்கியது. இந்துமதம் சார்ந்த ஏராளமான இலக்கியங்கள் அக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றின. அத்தோடு, இலங்கை முருகவழிபாட்டுக்குரிய பழம்பெரும் தலங்களையும் கொண்டுள்ளது. கதிர்காமம் முதல் பல்வேறு முருகத்தலங்கள் இந்நாட்டில் உள்ளன. இலங்கையில் முருகன் புகழ் பேசும் இலக்கியங்கள் பல தோன்றியுள்ளன. அவற்றின் முன்னோடி முயற்சியாக, யாழ்ப்பாணத்தமிழ் மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய கதிரைமலைப் பள்ளி விளங்குகின்றது. முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இந்த இலக்கியம் இலங்கையின் பொது மக்கள் சார்பு இலக்கியங்களின் தோற்றத்திற்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ள அதேவேளை, இந்நாட்டில் முருகனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட நூல்களுக்கும் தோற்றுவாய் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மன்னர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து போர்த்துகேயர் ஆட்சியும் அதன் பின்னர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியும் (கி.பி. 1658 - 1796) இடம்பெற்றன. போர்த்துகேயர் காலத்தில் கத்தோலிக்கத்தைத் தவிர்ந்த பிற மதங்கள் முதன்மை பெறமுடியவில்லை. அதனால் இந்துமத இலக்கியங்கள் தோன்ற முடியவில்லை. ஆனால், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நிலைமையில் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டது. பிற மதங்களுக்கும் வழிபாட்டு உரிமைகள் ஓரளவேனும் வழங்கப்பட்டன. இதனால், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தின் பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே இந்து மத நூல்கள் மீண்டும் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன.

போர்த்துகேயரால் இடிக்கப்பட்ட இந்துக்கோயில் களைப் புதிதாகக் கட்டக்கூடிய வாய்ப்பும், புதிய இந்துக்கோயில்கள் தோன்றக்கூடிய நிலைமையும் காணப்பட்டன. அதனால், இயல்பாகவே இந்து மதம் தொடர்பான இலக்கியங்களும் பிற நூல்களும் தோன்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலத்து இந்து மதம் சார்பான நூல்களை நோக்கும் போது, அவை திட்டமிட்ட பிரச்சார நோக்கில் தோன்றியவையாகக் கொள்ள இடமுண்டு. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மதவழிபாட்டுச் சுதந்திரம் பெரிதாக இல்லாத போதிலும், போர்த்துகேயர் ஆட்சியைவிட ஓரளவு சுதந்திரமாகச் செயற்படும் வாய்ப்பு இருந்தது. புதிய மதங்களான கத்தோலிக்கமும் புரட்டஸ்தாந்தும் வேருன்றிக்கொண்டிருந்த நிலையில், தமது தலங்களின் சிறப்புக்களையும், சமய உண்மைகளையும், தத்துவங்களையும், வழிபாட்டு அம்சங்களையும், பக்தி உணர்வையும் வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் இந்துக்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியவாதிகளின் இலக்கிய முயற்சிகளில் இதனையே காணமுடிகிறது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த பல்வேறு இலக்கியவாதிகளில் வீரக்கோன்முதலியார், வரதபண்டிதர் ஆகியோரின் முருகன் தொடர்பான இரு நூல்கள் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன. வீரக்கோன் முதலியின் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் என்ற நூலும், வரதபண்டிதரின் கண்ணியவளை குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிடுதாது ஆகியவை இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

வீரக்கோன் முதலியின் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூல் திருகோணமலைக்குத் தெற்கே உள்ள வெருகலில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சித்திரவேலாயுதர் மீது பாடப்பட்டது. காதல் என்னும் இலக்கியத்தில் உலா, பவனிக்காதல் ஆகிய இலக்கியங்களில்

காணப்படும் விடயங்களுக்கும் மேலதிகமாக மலர்வனத்தில் தலைவன் தலைவி சந்திப்பு, தலைவன் தலைவியை விட்டுப்பிரிதல், தலைவியின் ஏக்கம், தோழிகள் தலைவியின் தாயிடம் நிகழ்ந்தவை கூறுதல், தாய் மகிழ்தல், தலைவனின் இருப்பிடத்துக்குத் தலைவியை அனுப்பி வைத்தல் முதலியவை இடம்பெறுவதைக் காணலாம். வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதலில் தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய காதல் இலக்கியங்களில் காணப்படும் அம்சங்களுக்கு மேலதிகமான அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன. குறத்தி குறிசொல்லல், கிளி தூது செல்லல், சித்திரவேலாயுதர் தமது மாலையைக் கொடுத்தனுப்புதல் முதலானவை புதிய அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. இந்த நூலில் உலா, தூது, குறவஞ்சி ஆகியவற்றுக்குரிய அம்சங்கள் இணைந்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

இந்நூலில் இராசசிங்கன் என்னும் கண்டி மன்னனைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. "கண்டி நகராளுங் கவினுலவு இராசசிங்கன்" "கண்டி நகராளுங் கனகமுடி இராசசிங்கன்" எனக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இக்கண்டி மன்னன் இரண்டாம் இராசசிங்கன் எனப் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் தெரிவித்துள்ளார். இது பற்றிப் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றார்:

"கண்டி நகரினை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த அரசருள் இரண்டாம் இராசசிங்கனே அதிக பிரசித்தி பெற்றவன். சேனரதனின் மகனாகிய அவனுடைய ஆட்சி 17ஆம் நூற்றாண்டிலே அறுபது வருடங்கள் நிலைபெற்றது. இலங்கை வரலாற்றிலே அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகள் அக்காலப் பகுதியில் நடைபெற்றன. போர்த்துக்கேயரின் ஆதிக்கம் அவன் மேற்கொண்ட இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளின் பயனாக இலங்கையில் ஒழிந்தது. இராசசிங்கன் அவர்களை நாட்டிலிருந்து அகற்றுவதற்கென்று உலாந்தாக்காரரின் உதவியை நாடிப் பெற்றான். போர்த்துக்கேயருக்கு எதிரான போர்களில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய பிராந்தியங்களிலுள்ள வன்னியர்கள் கணிசமான அளவிலே பங்கு கொண்டமையும் குறிப்பிடற்குரியதாகும். இரண்டாம் இராசசிங்கனின் ஆட்சியில் இப்பிராந்தியங்களிலுள்ள வன்னியர் கண்டி இராசதானி

களோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தனர். நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அத்தகைய நெருங்கிய உணர்ச்சிபூர்வமான உறவு இருந்தமைக்கான சான்றுகள் காணப்படவில்லை. எனவே, சித்திரவேலாயுதர் காதலிற் புகழ்ந்துரைக்கப்படும் அரசனைக் கண்டி மன்னனாகிய பிரபலம் மிக்க இரண்டாம் இராசசிங்கன் என்று அடையாளம் காண்பதே பொருத்தமாகும்."

இதன்படி, வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் இரண்டாம் இராசசிங்கன் காலமாகிய கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது என உறுதியாகக் கொள்ள முடிகிறது.

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது. சித்திரவேலாயுதர் உலாப் போதல், உலாவின் போது பெண்கள் அவரைக் கண்டு மயங்குதல், முத்துமோகனப் பெண் அவர்மீது காதல் கொள்ளல், மலர்வனத்தில் சித்திர வேலாயுதரும் முத்துமோகனப் பெண்ணும் சந்தித்தல், கூடி மகிழ்தல், சித்திரவேலாயுதர் அவளை விட்டுப் பிரிதல், அவள் துன்பம் அடைதல், தோழியர் அவள் அன்னைக்கு எடுத்துரைத்தல், அன்னை அவளை ஏசித்துரத்துதல், அவள் மலர்வனத்தில் இருந்து வேதனைப்படல், குறத்தி குறி சொல்லல், கிளியைத் தூது அனுப்புதல், கிளி வேலாயுதரிடம் தூது சொல்லி அவரிடமிருந்து மாலை பெற்று மகிழ்தல் ஆகியவை இந்த இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன.

நானூற்று இருபது கண்ணிகளைக் கொண்டதாக இந்நூல் விளங்குகிறது. நூலாசிரியர் தமது அவையடக்கத்தில், குளிர்ந்த மதிக்குப் பதிலாக மின்மினிகள் வெளிவந்து உலாவுதல் போல, அழகுமிக்க சேவல் தனது இறகையடித்துக் கூவுதலைப் பார்த்து மாடப்புறா கூவுதல் போல, அன்னநடை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று காட்டக் காகம் நடந்து காட்டுதல் போல, முத்தமிழை நன்குணர்ந்த மூதறிஞர் முன்பு சிற்றறிவால் இக்காதல் இலக்கியத்தைத் தாம் செப்பத்துணிந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் கோயிலை நிறுவியவராக நல்லநாதர் செட்டியார் என்பவர் நூலிற் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

சித்திரவே லாயுதவேள் சேர்ந்து மகிழ் வாயுறையுஞ்
சித்திரஞ்சே ராலயமும் செம்பொற் சினக ரமும்
திட்டமுடன் முன்னாளிற் செய்தநல்ல நாதனெனுஞ்
செட்டிவ மிசத்திலுள்ள செய்ய பிரதானிகள்

என நூலாசிரியர் இதனைத் தெரிவிக்கின்றார்.

நூலாசிரியர் வீரக்கோன் முதலி தமது முருகபக்தியையும் நூல் முழுவதும் இழையோடச் செய்துள்ளார். நூலில் சித்திர வேலாயுதர் திரு கோணேஸ்வரத்திற்குச் சென்று கோணேஸ்வரப் பெருமானையும், மாதுமையம்மையையும் வணங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. அந்த நிலையில் நூலாசிரியர் கோணேஸ்வரப் பெருமான் சித்திர வேலாயுதரின் கரங்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்துரைப்பதாகச் சந்தர்ப்பம் ஒன்றை நூலில் ஏற்படுத்தி, முருகன் பெருமைகளைப் பேசுகிறார். மாதுமையம்மையைச் சித்திரவேலாயுதர் வணங்கிய போது, அவள் அவரைத் தன் மடிமீது இருத்தி, அவரின் திருப்பாதங்களைத் தமது கரங்களினால் தூக்கிப் புகழ்ந்துரைப்பதாகவும் நூலாசிரியர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இதன் வாயிலாகவும் முருகனின் பெருமைகளை நூலாசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

இந்நூலில் சித்திரவேலாயுதரின் உலாச்சிறப்பு அழகிய முறையில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது திருவுலாச்சிறப்பினைப் பார்க்க வந்த மகளிர் நிலையையும் நூலாசிரியர் சுவாரசியம் மிக்க முறையில் கூறியுள்ளார். சித்திரவேலாயுதருடனான சந்திப்பினால் தன் நினைவிழந்த முத்துமோகனப் பெண்ணின் மயக்கம் தீர்ப்பதற்கு முயலும் அவளது தோழியர் வாயிலாக, திருகோணமலைப்பிரதேசத்தில் தமது காலத்தில் வழக்கில் இருந்த வழிபாட்டு முறைகளையும் நூலாசிரியர் காட்டுகிறார்.

சித்திரவேலாயுதரைக் காதலிக்கும் முத்துமோகனப் பெண், அவரிடத்தில் தன் காதலைத் தெரிவிப்பதற்குக் கிளியைத் தூதாக அனுப்புவதாக உத்தியைக் கையாண்டு நூலாசிரியர் தம்பக்தியையும், பல விடயங்களையும் தெரிவிக்கிறார். இன்ன இன்ன வேளைகளைத் தவிர்த்து, கிளி தனது காதலைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று முத்துமோகனப் பெண் கூறும் பாங்கு சுவையானது. அதில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு :

வேலாகடந் தூதாய் விரைந்தேகி யென்துயரைக்
காலமுடன் சொல்லுஞ் சமயமதைக் கூறுவன்கேள்

இந்திரனுஞ் சந்திரனு மெண்ணரிய விண்ணவரும்
வந்துதொழும் போதெனது மையறனைச்சொல்லாதை
வீரவா கோடுமற்றும் வீரர்தொழ தேத்துகின்ற
நேரமதி வென்மயலை நீயெடுத்துச் சொல்லாதை

அழகிய மொழிநடையில் எளிமையாகவும், சிறப்பாகவும் கவித்துவ ஆற்றலோடு முருகன் புகழ்பேசும் தமது இலக்கியத்தை வீரக்கோன் முதலி படைத்துள்ளார். இலங்கையின் சிறந்த தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகவும், முருகன் புகழ்பேசும் இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகவும் வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல் விளங்குகின்றது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த இன்னொரு சிறந்த கவிஞராக வரதபண்டிதர் விளங்குகின்றார். கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராகப் பொதுவாக அவர் கொள்ளப்படுகின்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்தவர் இவர். வரதகவிராயர், வரதராச கவிராசர், வரதராச பண்டிதர் என்னும் பெயர்களாலும் இவர் குறிப்பிடப்படுகின்றார். ஒல்லாந்தர் காலத்துப் பிரபல தமிழ்ப் புலமையாளராகத் திகழ்ந்த கூழங்கைத் தம்பிரானின் மாணவர்களுள் ஒருவராகவும் வரதபண்டிதர் விளங்கினார்.

இவரது குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிடுதூது காங்கேசன்துறையைச் சேர்ந்த கண்ணியவளையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் குருநாதசுவாமியைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்ட இலக்கியமாக விளங்குகின்றது. இதில் தலைவி மலர், அன்னம், குயில், வண்டு, மேகம், தென்றல், பூவை ஆகியவற்றைத் தான் தூதுவிட விரும்பவில்லை எனத் தெரிவித்து, கிளியே தனக்காக முருகனிடம் தூதுபோக வேண்டும் என வேண்டுகிறாள். தூது பற்றிக் கிளியிடம் தலைவி உரைக்கும்போது, தூது சென்ற பிறரைப் பற்றியும் தெரிவிக்கிறாள். அத்தோடு, குருநாதசுவாமி கோயில் கொண்டிருக்கும் கண்ணியவளைக்கு அருகில் உள்ள ஊர்களின் பெயர்கள் குறித்தும் கூறுகின்றாள். அந்த ஊர்களில் வாழ்வோருக்குப் பொருளும் உணவும் வழங்கி, நோய்தீர்த்து, கேட்டவரம் நல்கும் கிருபாசமுத்திரமாகக் குருநாதசுவாமி விளங்குகிறார் என்பது நூலில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இதனை,

சன்ம மெடுத்த சனங்களுக்கும் - பொன்னினுடன்
துய்யமுப்பா லாறுவிளை சோறுதவி யாங்கவர்க்கு

வெய்ய பிணினோய் விலக்கியே - யையமறக்
கேட்டவர நல்குங் கிருபைச் சமுத்திரமாம்
என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

குருநாதசுவாமியாகிய முருகனின் பவனிச் சிறப்பும், அவன்மீது தனக்கேற்பட்ட காதலும், தூதுரைக்கும் முறையும், தூதுரைக்கப்படும் வேளையும் தலைவியினால் கிளியிடம் கூறப்பட்டு, அவனிடமிருந்து மாலை வாங்கிவருமாறும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. இந்நூலில் இருந்து ஒரு பகுதி பின்வருமாறு :

முன்னதிலே நின்று முதல்வன் குருநாதன்
சந்நிதி வாச நனிலணுகி - யன்னவர்தான்

மஞ்சன மாடி மணிப்பொற் கலன்பூட்டி
யஞ்சவிதப் போசனங்க ளார்ந்தருளிக் - கஞ்சனநேர்

நோக்கிக் களிகூர்ந்து நுண்ணிடையா ராட்கொண்டு
வாக்கின் மனத்தின் மகிழ்ச்சியுண்டாய் - நீக்கமின்றி
நாற்றிசையி லுள்ள நரருக் கருள்புரிந்து
வீற்றிருக்குஞ் சந்தோஷ வேளைகண்டு -

போற்றிசெய்து

நீர்வாழி யீங்குள் நிருப்பதியும் வாழியுன்றன்
பேர்வாழி யென்று பெரிதேத்திச் - சீர்வாழு

நின்பவனி கண்டொருபெ ணின்னை
நினைந்துநெஞ்சி
லன்பவன விட்டமெழு காயினா - ளின்பமலர்

மஞ்சரிகள் சூடாள் வரிவழிக்கு மைதீட்டாள்
விஞ்சுமணிப் பொற்பூண் விதம்பூணாள் -

வஞ்சியரோ

டம்மனைபந் தாடா என்ன மிவை தொடாள்
தம்மனைமார் தங்களொடு தார்கட்டாள் -

செம்மனையிற்

கண்டுகிலா ளென்றெனது காதலெல்லாங் காதிஹுற
விண்டுவிண்டு நன்றா விரித்தெடுத்துப் - பண்டிங்
கிறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூதென் - றறிவிற்

நிருவள் ளுவருரைத்த செய்யுட் - பயனைப்
பெருகநினைந் தச்சமறப் பேசி - முருகுமலர்ச்
சோலைப் பசங்கிளியே சொல்லுங் குருநாதர்
மாலைதனை நீவாங்கி வா.

குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிடுதூதில்
முருகனின் பெருமையைப் பின்வரும் பாடலடி
களின் மூலம் வரதபண்டிதர் சிறப்பாக உணர்த்து
கின்றார்.

அண்டர் முதன்முனிவ ரம்புவியோ ரன்புடனே
கண்டவர்கள் போற்றுங் கசாத்துறையுந் - துண்டமதி
குடும் பெருமான் சுடர்நுதற்கட் டோன்றிநட
மாடுமயி லேறியயி லேவி- நீடுதிறந்

றானவரைக் கொன்றுழக்கித் தஞ்சமென வந்தடைந்த
வானவரைக் காத்த வயவீரன் - றேனமருங்

கோதைக் கடம்பன் குறிஞ்சி வனநாதன்
போதைப் பழித்தோங்கும் பொற்பதத்தான் - சீதை

மருகன் குறவர் மகன்காந்தன் சேந்தன்
முருக னமரர் முதல்வன்

முருகன் புகழை எவ்வாறு சிறப்பாகப் பேசமுடியுமோ அவ்வளவுக்குச் சிறப்பாகக் கூறி விட முனைந்துள்ளார் வரதபண்டிதர். முருகனே அவரது இஷ்ட தெய்வமாகவும் விளங்கியவன். ஆகவே, இந்நூலில் முருகனைப் பற்றிக் கூறவிரும்புவன எல்லாவற்றையும் கூறிவைத்துள்ளார் வரதபண்டிதர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தோன்றிய இவ்விரு நூல்களும் இலங்கையின் இரு முருக தலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டும் அமைந்துள்ளன. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புகழ்பெற்ற இருவேறு இலக்கியவாதிகளின் இருவேறு நூல்களாக இவை அமைந்து முருகன் புகழைச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றன. இருநூல்களும் புகழ்பெற்ற இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களாகவும் விளங்குகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

இரகுபரன், க. (பதிப்பு) (1998), வரத பண்டிதம், கொழும்பு : இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

சதாசிவம், ஆ. (தொகுப்பு) (1966), ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், கொழும்பு : சாகித்திய மண்டலம்.

சிவலிங்கராஜா, எஸ். (2009), ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி, மூன்றாம் பதிப்பு, கொழும்பு : சென்னை, குமரன் புத்தக இல்லம்.

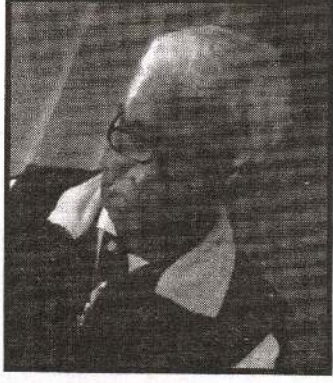
பத்மநாதன், சி. (பதிப்பு) (2000), வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் காதல், கொழும்பு : இந்து சமயப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்.

பத்மநாதன், சி. (2004), ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், கொழும்பு - சென்னை : குமரன் புத்தக இல்லம்.

மனோகரன், துரை. (1997), இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கண்டி : கலைவாணி புத்தக நிலையம்.

மனோகரன் துரை. (2004), ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம், பேராதனை.

நடராசா, க. செ. (1982) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்பு : கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்.

Mr. S. Balachandran
balaraj1946@hotmail.com

முருகன் பெருமை

திரு. எஸ். பாலசந்திரன்

நியூசிலாந்து

முருகன் பெருமை பற்றிச் சற்றுச் சிந்திப்பதாலும், அவன் தாழ்கள் இரண்டையும் பற்றிப் பிடித்து வந்திருப்பதாலும் எமது பழ வினைகள் தந்த மந்திப்புகள், புதிய வினைகளின் பந்திப்புகள், தீயனவற்றின் சந்திப்புகள், அகப்புறப் பற்றுகளால் எமக்கேற்பட்ட வெந்திப்புகள், யாவும் நீங்கப்பெற்று, எமது வாழ்வில் தெவிட்டாத தித்திப்புகள் அதாவது இனிமை, இன்பம் ஏற்படுமென்பது உறுதி.

முருகனை அன்புவழி நின்று வழிபடலாம்; அறிவு வழி நின்று வழிபடலாம் என்பது ஆன்றோர் கருத்து. அன்புவழி என்பது பக்தி நெறி. அதன்படி நாம் வழிபட்டால் முருகன் நிற்கும் இடம் தேடி வருவான். வந்து திருவருளைப் பொழிவான். திருவருளில் மூழ்கித் திளைக்கச் செய்வான். அனுபூதிமாண்கள் கண்ட உண்மை இது. அன்பு வலையில் சிக்குபவன் முருகன். பக்திப் பொறியில் படுபவன் முருகன். அன்பினைத் தேடி அது இருக்குமிடம் நாடி, விரைந்து வரும் எளியவந்த தன்மையன் முருகன். அன்புவழி மிக இலகுவானது. யாராலும் மேற்கொள்ளப் படக்கூடியது. முருகனால் விரும்பப் படுவது. ஆனால் அறிவு வழி அத்துணை இலகுவானதன்று. சிறு தொகையினரான ஞானிகளுக்கும், துறவிகளுக்கும், அது இயலக் கூடியது. பெருந்தொகையான உலக மாந்தர்களுக்கு அறிவு வழி ஏற்புடையதன்று. அறிவு வழி, முருகன் இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்கின்றதென்றால், அன்புவழி முருகனை அன்பர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு ஈர்த்துச் செல்கிறது எனலாம். அத்தனை ஆற்றல்கள் அன்பு வழிக்கு உண்டு.

அருணகிரிநாதரின் அன்புக்கு இறங்கியவர் முருகன். உடல் நோயும், உள நோயும், அருணகிரியைத் தாக்கியபோது, அவர் அண்ணாமலையான் திருக்கோபுரத்தில் ஏறி உயிரை மாய்க்கத் துணிந்தார். அப்போது முருகன்

வந்தாங்கு, கையிலேந்திக் காப்பாற்றினார். தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த முருகப் பெருமானின் திரு "நா" தேடி நின்ற அருணகிரிக்கும் பிரணவமந்திரத்தை உபதேசம் செய்தது என்றால் முருகனின் அன்புக்கு நிகர் ஏது? "நாமிருக்கப் பயமேன்" என்று அபயமளித்து "முத்தைத்தருபத்தித் திருநகை" என்று எனைப் பாடு என அடி எடுத்துக் கொடுத்த கருணையே கருணை. சக்தி உபாசகரான சம்பந்தாண்டானுக்கும் முருகபக்தர் அருணகிரிக்குமிடையே "பக்தி மிக்கவர் யார்" என ஒரு பக்திச் சமர் ஏற்பட்ட போது, அருணகிரிக்காக, மயில்வாகனத்தில் வந்து காட்சி கொடுத்து, அருணகிரியை வெல்ல வைத்தார் முருகன். முருகனைப் பற்றி 16000 திருப்புகழ் பாடினார். அவற்றுள் 1307 பாடல்களே இன்று கிடைத்துள்ளன.

திருநெல்வேலியிலிருந்து சுமார் 18 மைல் தொலைவில் வடதிசையில் உள்ள ஸ்ரீ திருக்கைலாயம் என்ற இடத்தில் சண்முகக் கவிராயருக்கும், சிவகாம சுந்தரிக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் தான் குமரகுருபரர். அவரின் பெற்றோர் முருகப் பெருமானிடம் அளவுகடந்த பக்திமிக்கவர்களாக விளங்கினர். பிள்ளையாகிய குமரகுருபரர் ஐந்தாண்டு வரையிற் பேச்சின்றி ஊமைபோல் இருந்துவந்தார். அது கண்டு கலங்கிய பெற்றோர்கள் அவரைத் திருசெந்துருக்கு எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள செந்திலாண்டவர் சந்நிதியிலே வளத்திவிட்டுத் தாமும் பாடுகிடந்தனர். முருகவேளின் திருவருளால் குமரகுருபரர் பேசுமாற்றலைப் பெற்றார். அவர் கல்வியிலும் கேள்வியிலும் சிறப்புப் பெற்று விளங்கினார். அவர் முருகனைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களுள் கந்தர் கலிவெண்பா சிறப்புமிக்கது. இவரது காலம் பதினேழாம் நூற்றாண்டாகும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சதுர்வேதி மஞ்சக் களத்தைச் சேர்ந்தவர் பகழிக் கூத்தர். அவர் ஒரு வைணவப் பெரியார். அவருக்குக் கடுமையான வயிற்று வலி வந்தது. வேதனை

யால் துடித்தார். முருகனை வேண்டினார். முருகப் பெருமான் தோன்றிப் “பிள்ளைத் தமிழ் பாடு” எனக் கூறி மறைந்தார். பகழிக் கூத்தரும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடினார். நோய் நீங்கியது. திருசெந்தூர் ஆலயத்தில் அந்நூலை அரங்கேற்றினார். அவருக்கு முருகனால் பலரின் முன்னிலையில் மாணிக்கப் பதக்கம் அணிவிக்கப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கிறது. “பரவிப் புகழ்ந்து விருப்பமுடன் அப்பா வா வா என்றுனைப் போற்றிப் பணிந்து வரவழைத்தால் வாராதிருக்க வழக்குண்டோ வடிவேல் முருகா வருகவே” என்று அந்தச் திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ் கூறுகிறது.

இவ்வாறாக, முருகனிடம் பக்தி மிக்கவர்கள் முருகன் அன்றும் இன்றும் என்றுமே கைவிட்டது இல்லை. அதனாலன்றோ முருகனைக் “கலியுக வரதன்” என்றும் கலியுகக் கந்தன் என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். அனுபூதி மான்கள், உளமாரப் போற்றித் துதித்தவருக்கு “நாமிருக்க பயமேன்” என்று கேட்பவர் முருகன்.

சங்ககாலத்தில் தமிழ்த் தெய்வமாக முருகவேள் போற்றப் படுகின்றமையைச் சங்ககால இலக்கிய வாயிலாக அறிகிறோம். ஆரம்பத்தில் இருந்த வேல் வழிபாடு, பின் உருவ வழிபாடாக வெளிப்பட்டதாகவும் கருதப்படுகிறது. “வேல்” என்ற வினைச்சொல்லின் முதல் வரும் உயிர்மெய் மிகுந்து, வேல் என்ற பொருட்பெயரானது. முருகனின் சின்னமாக வேல் காணப்படுகிறது. புராதனக் காலத்து ஆயுதமான இந்த வேலை அடையாளமாகக் கொண்ட முருகவணக்கம் தொன்மையானது என்பதனை ஆய்வுமூலம் அறியக்கிடக்கிறது. வேலின் உடமையும், வேடற்குலத்து வள்ளியை மணம் புரிந்த கதையும், மூத்த தமிழ் மக்களின் தெய்வம் முருகன் என்பதனை வலியுறுத்தும். பார்வதி தேவி தமது சக்தி அனைத்தையும், வேலுக்குள் அடக்கி அதனைத் தன் மகன் முருகனுக்குக் கொடுத்து, கொடிய வர்களாகிய சூரபத்மன் முதலியோரின் ஆணவத்தை அடக்கி அழிக்கக் கொடுக்கப்பட்டதாக கந்தபுராணத்தின் மூலம் அறியலாம். அறிவு, ஆழமானதாகவும், பரந்ததாகவும், கூர்மையாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற அடையாளமே வேல் என்று, வேலுக்குத் தத்துவம். கற்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் வணங்கியதாகக் கருதப்படும் வேல் மகாபலிபுரத்துக்கு அருகில் சாளுவர் குப்பத்தில் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டமை,

முருகவழிபாடு தொன்மையானது என்பதற்குச் சான்றாகும்.

குறிஞ்சிக் கடவுளாக முருகன் கூறப்பட்ட போதும், ஆறுபடை வீட்டில் முருகன் இருந்து அருள் செய்கிறான். முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்ற சிறப்பான நூல் திருமுருகாற்றுப்படையாகும். செந்தமிழ்க் கடவுளாம், செந்திலங்கடவுளின் செம்மைபற்றிக் கூறுகின்ற, தமிழில் எழுந்த முதற் பக்தி நூல், திருமுருகாற்றுப்படை. இந்நூல், சங்க மருவிய காலத்தது என்று கூறுவாருமுள். சங்க காலத்தில் புலவர்கள் மன்னர்களிடமும், கொடைவள்ளல்களிடமும், பாடிப் பரிசுபெற்று வாழ்ந்தனர். புலவன் ஒருவன், பரிசுபெற்றவிடத்து, அதை அவன் மற்றப் புலவர்களும் பெறும் பொருட்டு வழிகாட்டி, ஆற்றுப் படுத்தி விடுதலே “ஆற்றுப்படுத்தல்” எனப்பட்டது. இந்த ஆற்றுப் படுத்தல் என்ற சொல் ஆறுபடையாக மருவியதாகக் கூறப்படுகிறது. அதாவது, நக்கீரர், தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்றவாறு, முருகனின் அருள்பெற்று உய்யும் வண்ணம் பக்தர்களுக்கு ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் அமைந்ததுதான் திருமுருகாற்றுப்படை நூல். இது “ஆறுபடைவீடு” எனப்படும் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்ச்சோலை திருத்தலங்களில் முருகனின் இருக்கின்ற பெருமையை வியந்து கூறுகின்றது.

உண்மையில் படைவீடு என்றால் பாசறை. அதாவது எதிரிகளை அழிப்பதற்காகத் தங்கி இருக்கின்ற இடம் என்பது பொருள். அந்த முருக திருத்தலங்கள் எல்லாவற்றிலுமே பாசறை அமைத்துப் போர் புரிந்ததாக நக்கீரர் குறிப்பிடவில்லை. மேலும், சூரனை அழிக்க இமயத்திலிருந்து தமிழ்நாடு வரை வந்த முருகன், தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இந்த ஆறுபடை வீட்டைப் பாசறையாக ஆக்க நியாயமுமில்லை, எனவே முருகனை நாடி ஆற்றுப்படுத்திய பொருள் கருதி ஆற்றுப்படை வீடு - ஆறுபடை வீடாயிற்று.

நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படை எழுதியமைக்கு ஒரு கதையொன்று உண்டு. பாண்டிநாட்டு மதுரையிலே, சங்கப் புலவர் முன்னிலையில், ஏழைப் பிராமணன் தருமிக்குப் பரிசு கிடைக்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் எழுதிக் கொடுத்த கவிதையில் நக்கீரர் தவறு கண்டார். கவிதை பின்வருமாறு.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிரைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீய நட்பின் மயிலியல்
செறி எயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே

இப்பாடலில், பெண்களின் கூந்தலில் இயற்கையின் வாசனை உண்டா இல்லையா என்பது தொடர்பில் மதுரைச் சொக்கநாதப் பெருமானுக்கும், நக்கீரருக்கும் விவாதம் முற்றியது. இறைவியின் கூந்தலுக்கும் இயற்கை மணம் இல்லையென விவாதித்த நக்கீரர், “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே” என வாதிட்டார். ஆணவமிடுக்கை அடக்கப் பெருமானும் நக்கீரருக்கு வெப்புநோய் தந்து தண்டித்தார். அந்தத் தண்டனை தீர்வதற்காக, கைலைமலை புறப்பட்டார் நக்கீரர். நக்கீரர் செல்லுகின்ற வழியில் திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒரு பூதம் அவரைச் சிறையிலே இட்டு அடைத்தது. அக்குகையில் மேலும் பலர் அடைபட்டுப் பூதத்தின் இரைக்கு ஆட்படவிருப்பதை அறிந்த நக்கீரர், முருகனை நினைந்துப் பிரார்த்தித்தார். முருகன் தங்கி இருந்து கருணை செய்யும், ஆறுமுருக பதிகளையும் எண்ணி முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு திருமுரு காற்றுப்படை பாடினார். அனைவரும் விடுதலை பெற்று உய்ந்தனர் என்பது புராணக் கதை. இங்கு, திருமுருகாற்றுப்படை, முருகன் கோயில் கொண்டு அருளும் சிறப்பினையும், பெருமையையும் உணர்த்தும் முதலாவது படைவீடாக, திருப்பரங்குன்றம் பெருமை பெறுகிறது. மதுரைக்குத் தென்மேற்கில் சுமார் எட்டுக் கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இங்குதான், முருகப்பெருமான் தன் கிரியா சக்தியான தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்து கொண்ட நிகழ்வு நடந்ததாகப் புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. தேவேந்திரனையும், தேவர்களையும் சிறை மீட்டதன் நன்றிக்கடனாக இந்திரன் மகள் தெய்வயானையை முருகனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. சூரபத்மனுடன் நடைபெற்ற போரில் வெற்றி பெற்ற மறுநாளே தெய்வீகத் திருமணம் இங்கு நடந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இயற்கை அழகுமிக்க திருப்பரங்குன்றத்தில் பாண்டிய மன்னர்களும் பரிவாரங்களும் வந்து வணங்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. அறுபத்தாறு தூண்களைக் கொண்ட சுந்தரபாண்டிய

மண்டபமும், நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் கொண்ட சிங்கம், யாழி மற்றும் நர்த்தன விநாயகர், வீரவாகுதேவர், துர்க்கை, தெய்வானை முதலாய சிற்பங்கள் பிரமிக்கத்தக்கன. ஏழு நிலைகளைக் கொண்ட இராஜ கோபுரங்கள், இலட்சுமிதீர்த்தம், பிரமனால் அமைக்கப்பட்ட தாகக் கருதப்படும் சன்னியாசிக் கிணறு அல்லது பிரமகடபம் பிரபல்யம் வாய்ந்ததாக இன்றும் பூசிக்கப்படுகிறது. சன்னியாசிக் கிணற்றில் மூழ்கிப் பாண்டியன் தன் வெண்குஷ்ட நோயை நீக்கியதாக அறியப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் தவம் செய்யும்போது சிவன் காட்சி கொடுத்த இந்த இடத்தில், மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோவிலும் அமைந்துள்ளது. இரண்டாவது படைவீடான போற்றுதற்குரிய இடமாக, திருச்செந்துார் விளங்குகிறது. கடல் அலை “ஓம்” என்ற ரீங்காரத்துடன் கரை ஒதுங்கும். அலைவாய் என்னும் திருச்செந்துாரில் முருகன், சூரபத்மனுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்றார். கார்த்திகை மாதச் சஷ்டி தினத்தில், போர் நடத்தி வெற்றிபெற்ற காரணத்தால், பக்தர்கள் கார்த்திகை மாதச் சஷ்டியில் முருகனை விரதம் இருந்து வழிபடுகிறார்கள்.

மூன்றாவது படைவீடாக, பழனிமலை சிறப்புப் பெறுகிறது. நாரதர், சிவனுக்கு அளித்த ஞானப் பழத்தை, முதலில் உலகை வலம் வந்து தருபவருக்கே ஞானப்பழம் கொடுக்கப்படும். என்று சிவன் கூறியபோது, முருகன் உலகை வலம் வரத் தொடங்கினார். விநாயகரோ, தாய் தந்தையரைச் சுற்றி வந்து ஞானப்பழத்தைப் பெற்றார். தனக்குப் பழம் கிடைக்காமை காரணமாக ஆண்டிக்கோலம் பெற்றுப் பழனி மலையில் தங்கியதாக ஒரு கதை உண்டு. சிவனும் சக்தியுமே இந்த உலகம் என்ற தத்துவத்தை விநாயகர் மூலமாகவும் இந்த அண்டசரா சரத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாம் இறைவனின் அருளுக்கும் ஆட்சிக்கும் உட்பட்டவை என்பதனைக் கருணைக் கடவுள் கந்தன் வாயிலாகவும் அறியலாம். பழனி மலையின் மூலவரைப் போகர் என்ற சித்தர், நவபாஷாணத்தால் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளார். அதன் காரணமாக, இந்த விக்கிரகத்தில் அபிஷேகம் செய்யப்படும் தீர்த்தம், விபூதி, பஞ்சாமிர்தம் போன்ற அபிஷேகப் பொருட்கள் அணிந்தாலோ, அருந்தினாலோ உடல் நலம் பெறும் என்பது நம்பிக்கை. இத்தலத்தில் தான் காவடி எடுக்கும் பழக்கம் உருவாகியது. தமிழர் கடவுள் முருகனுக்கும்

செய்யப்படும் நேர்த்திக் கடன்களுள் முக்கியமானது காவடி எடுத்தல். முருகனுக்குக் காவடி எடுத்தல் ஏன் என்ற விளக்கத்தை ஈண்டு அறிந்து கொள்ளலாம்.

அகத்திய முனிவரின் சீடன் இடும்பன் ஆவான். வழிபாட்டுக்காகக் கயிலை சென்று முருகனுக்கான கந்தர்மலையிலுள்ள சிவசக்தி சொரூபமான சிவகிரி, சக்திகிரி என்ற இரண்டு சிகரங்களையும் கொண்டு வரும்படி கூறினார். அகத்தியரின் கட்டளைக்கிணங்க, இடும்பனும், இருமலைகளையும் பெயர்த்து, காவடிபோல் இருபுறமும் தொங்கவைத்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்தான். இவ்விரு கிரிகளையும், திருவாவினன் குடி தலத்தில் நிலைபெறச் செய்யும் பொருட்டும், இடும்பனுக்குத் திருவருள் புரியவும், முருகன் திருவிளையாடல் செய்தார்.

மலைகளைக் கட்டிவந்த இடும்பன் வழி தெரியாது திகைத்து நின்றபோது, முருகப்பெருமான் ஒரு குதிரையில் சென்று ஓர் அரசனைப் போலத் தோன்றி இடும்பனை ஆவினன்குடிக்கு அழைத்து வந்து, சற்று இளைப்பாறி, ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும்படி கூறினார். இடும்பனும் காவடியை இறக்கிவைத்தான். ஓய்வு எடுத்தபின், இடும்பன் மலைக்காவடியைத் தூக்க முற்பட்ட வேளையில், அது முடியாமற்போனது. தூக்க முடியாது திண்டாடினான். காரணமறியாது திகைத்து நின்ற இடும்பன் சுற்றிக்கவனித்த போது, மலைமேலே ஒரு சிறுவன் கோவணாண்டியாகக் கையில் கோலுடன் நின்றான். அவனை இறங்கும்படி இடும்பன் பணித்தான். சிறுவனோ இந்தமலை தனக்கே சொந்தமென வாதாடினான். சினம் மிகுந்து இடும்பன் சிறுவனைத் தாக்க முயற்சித்தபோது, இயலாது, இடும்பன் வேரற்ற மரமாக வீழ்ந்தான். அதுகண்டு அகத்தியரும், இடும்பனின் மனைவியும், முருகனை வேண்டி முறையிட்டபோது, அவர் இடும்பனை ஆட்கொண்டு தன் காவல் தெய்வமாக நியமித்தார். இதன் நினைவாக காவடி எடுக்கும் பழக்கம் தோன்றியது. பால், மலர், போன்ற அபிஷேகப் பொருட்களுடன் காவடி ஏந்தித் தன்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்கெல்லாம் அருள்பாலிப்பேன் என்று முருகனே திருவாய் மொழிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இன்பமும், துன்பமும் ஒவ்வொரு மனிதன் வாழ்க்கையில் சரிசமமாக இருக்கின்றன. மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இந்த இரண்டு சகங்களையும் தாங்கிக் கொள்ள

வேண்டுமென்பதும், அந்தச் சமை சுகமாக வேண்டுமெனில் கடவுள் பக்தியும் ஆன்மீகச் சிந்தனையும் அவசியம் என்பதும் இதன் தத்துவமாகும்.

நான்காவது படைவீடாகத் தந்தைக்கு உபதேசித்த இடமாகிய சுவாமிமலை விளங்குகிறது. பிரணவ மந்திரத்துக்குப் பொருள் தெரியாத பிரமனை முருகன் சிறையில் அடைத்தார். இதைக் கேள்வியுற்ற சிவபெருமான் "எனக்கும் பிரம்மா விற்கும் தெரியாத பிரணவ மந்திரப் பொருள் உனக்குத் தெரியுமா" என்று கேட்டபோது, தனக்குத் தெரியும் என்று கூறிய முருகப்பெருமான், உரிய முறையில் அதாவது தான் ஆசனத்தில் குருவாக இருக்க, கேட்கின்ற சிவனைச் சீடனாகக் கீழிருத்தித் தந்தைக்கு உபதேசமளித்த பெருமை இடம் பெற்ற இடமே சுவாமி மலையாகும்.

அடுத்து, திருத்தணி ஐந்தாவது படைவீடாகச் சிறப்புப் பெறுகிறது. முருகன், சூரபத்மனை வதம் செய்தபின் சினம் தணிந்து திருத்தணிகை. அதுமட்டுமன்றி வேடர் குலத்துப் பிறந்த வள்ளியைத் திருமணம் செய்ய, வேடர்களுடன் விளையாட்டாக நிகழ்த்திய சிறுபோரும், முடிந்து தணித்து அமர்ந்த தலம் ஆகையாலும் இப்பதி திருத்தணிகை எனப்பட்டது. "தணிகை" எனும் சொல்லுக்குப் "பொறுத்தல்" என்ற பொருள் உண்டு. அடியார்களின் பிழைகளையும், பாவங்களையும் பொறுத்து அருள்புரியும் தலம் திருத்தலம் என்பது தத்துவவிளக்கம். சுமார் ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த நாவுக்கரசர், "கல் மலிந்தோங்கும் கழுநீர்க்குன்றம்" என்று போற்றிப் பாடியுள்ளார். "அழகுத் திருத்தணி" என்று அருணகிரிநாதர் குறிப்பிட்டுப் பாடினார். அவர் பாடிய திருப்புகழ்களில், அறுபத்து மூன்று திருப்புகழ்களில், திருத்தணி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கச்சியப்பர் தனது கந்த புராணத்தில் மலர்களிலே தாமரைபோல, நதிகளிலே கங்கைபோல, தலங்களிலே காஞ்சி போல, மலைகளிலே திருத்தணி சிறந்தது என்று புகழாரம் சூட்டினார்.

ஆறாவது படைவீடாகப் பழமுதிர்ச்சோலை போற்றப்படுகிறது. நக்கீரர், "இழு மென இழி தரும் அருவிப் பழமுதிர்ச்சோலைக் கிழவனே" என்று முருகனைச் சுட்டிப் பாடுகிறார். பழம் முற்றிய

சோலை பழமுதிர்ச்சோலை ஆயிற்று என்று நச்சினார்க்கினியார் பொருளுரைக் கின்றார். இதற்குச் “சோலைமலை” என்ற பெயரும் உண்டு. கந்தபுராணத் துதிப்பாடலில் வள்ளியைத் திருமணம் செய்ய, விநாயகரை, யானையாக வந்து உதவும் வண்ணம் முருகன் வேண்டியழைத்த இடமாகவும், திருப்பரங் குன்றத்தில் கிரியா சக்தியாகத் தெய்வயானையை திருமணம் செய்ததுபோலத் திருத்தணிகையில் தன் இச்சாசக்தியாகிய வள்ளியம்மையைத் திருமணம் செய்த இடமாகவும் காட்டப்படுகிறது. கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், கச்சியப்ப முனிவர், அருணகிரிநாதர், பாம்பன் சுவாமிகள், தணிகை மலை முருகன் பெருமையைப் பாடிப் பரவினர்.

புகழின் உச்சிக்குச் சென்ற ஓளவைப் புலவரின் அகங்காரத்தைப் போக்க எண்ணிய முருகப்பெருமான், திருவிளையாடல் புரிந்த இடமும் திருத்தணிகையே. ஓளவைப் புலவர் மதுரையை நோக்கி வரும்பொழுது களைப்பின் மிகுதியால் ஒரு நாவல் மரத்தினடியில் தங்கினார். மரத்தில் மாடுமேய்க்கும் சிறுவன் ஒருவனைக் கண்டு, பசியாயிருக்கிறது, பழம்பறித்துப் போடும்படி ஓளவையார் கூறினார். சிறுவனோ, “சுட்ட பழம் வேண்டுமா சுடாத பழம் வேண்டுமா” என்று வினவினான். வினாவே புரியாத ஓளவையார் எழுந்து, “சரி! சுட்ட பழத்தையே போடு” என்றார். மண் ஒட்டிய பழத்தை எடுத்து ஓளவையார் மண்போக ஊதியபோது, சிறுவன், “பாட்டி” பழம் சுடுகிறதா என்று கூறி ஓளவையைத் திணறவைத்ததாகக் கதை. அறியாமை நீக்குகின்றவனும், ஆணவம் அழிப்பவனுமாகிய முருகப் பெருமான் நக்கீரனுக்குக் காட்சி கொடுத்த இடமும் பழமுதிர்ச்சோலையாகும்.

இதைத் தவிர இலங்கையிலும் கதிர்காமம் என்ற இடத்திலும் முருகன் பாசறை அமைத்ததாக அறியப்படுகிறது. அங்கு இன்றும் காணப்படுகின்ற சிறப்புற விளங்கும் கதிர்காமப்பதியும், கதிர மலையும், அற்புதம் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. அருவ வழிபாடும், வாய் கட்டிப் பூசை செய்தலும், சிறப்பானதாகும். முருகப் பெருமான் இங்குப் பாசறை அமைத்து சூரனுடன் போர் தொடங்கியதாகவும், சூரபத்மனைக் கதிர் காமத்திலிருந்து, ஈழத்தின் வடபகுதியிலுள்ள பருத்தித்துறை ஈறாகத் துரத்தி விற்போர் நடைபெற்றதாகவும், (தாய்நாடு சேய்நாடு என்ற பிரிப்பு அற்றிருந்த அக்காலத்தில்) தொடர்ந்து

தமிழ்நாடு வரை சூரசம்காரம் நடைபெற்றதாகவும் “முருக பராக்கிரமம்” என்ற பண்டைய நூல் வழியாக அறியக்கிடக்கிறது.

முருகன், அன்பையும் அருளையும், பொழி வதன் மூலம் எம்மை ஆள்கிறான். எமக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறான். எமது அச்சங்கள் நீக்கப் படுகின்றன. எமக்கு ஆறுதலை அளிக்கின்றான். ஆறுதலைக் கொண்ட ஆறுமுகனின் அன்பும் அருளும் உலகமகா சக்தியின் கூறுகள். ஆயுதங்களைவிட அன்பும் அருளும் உலகினை வெற்றி கொள்வதற்கு மிகமிகப் பலம் பொருந்தியவை, சக்திவாய்ந்தவை, நம்பிக்கையானவை, என்ற உணர்வினை அந்த ஆறுமுகனின் திருக்கோலம் எமக்கு உணர்த்துகிறது. முருகனின் கைவேல், வெறும் ஆயுதமல்ல. அது ஞானவேல், முருகனின் ஞானசக்தி. எனவேதான் அது வழிபாட்டுக்குரியதாக விளங்குகிறது. சூரபத்மன் கொடுமைகள் இழைத்துக் கொடுங்கோலாட்சி புரிந்தவன். அகங்கார மமகாரங்களின் கூட்டு மொத்தமாக விளங்கியவன். அப்படிப்பட்ட சூரபத்மன் மீது முருகனால் ஏவப்பட்ட வேல், சூரனைக் கொன்றது அல்ல. அது ஞான ஒளியைப் பாய்ச்சியது. அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்கப் பெற்ற சூரபத்மனின் உடல் இரண்டாகப் பிளந்து, சேவலும் மயிலுமாயின. முருகனின் வெற்றிக் கொடியில் சேவலாக அமர்ந்து, விடிவுக்கு நாதமிசைக்கும் சிறப்பையும், மயிலாக அமர்ந்து, முருகனைத் தாங்கும் ஊர்தியாகும் பாக்கியத்தையும், பெற்றான். மேலும் எஞ்ஞான்றும் முருகனின் அண்டை வாழும் பேற்றையும் பெற்றான். நாமும் முருகப் பெருமானை நினைந்து நாளும், பொழுதும், அவன் பாதம் போற்றித் தொழுது சேவலும் மயிலும் போற்றி, திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி வாழ்வும் வளமும் பெற்று உய்வோமாக.

ஆதார நூல்கள்

திருப்புகழ் / கந்தரலங்காரம்

கந்தரனுபூதி

கந்தபுராணம்

முருகபராக்கிரமம்

தணிகை புராணம்

திருமுருகாற்றுப்படை

திருசெந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

Ms. Thuraisingam Ushanthy

nanthuusha645@gmail.com

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த செல்வி உஷாந்தி துரைசிங்கம் அவர்கள் தமது பாடசாலைக் கல்வியை மட்-வின்சன்ட் மகளிர் தேசிய பாடசாலையில் பயின்றார். உயர் கல்விக்காக திருச்சி சென்று பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரியில் ஐந்து ஆண்டுகள் பரத நாட்டியத்தில் இளம் நுண்கலைமானி பட்டத்தில் முதல்வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். முது நுண்கலைமானி பட்டத்தையும் முதல்வகுப்பில் பெற்றவர்.

மோகினியாட்டத்தை மூன்று வருடம் பகுதி நேரமாக பயின்று முதல் வகுப்புச் சான்றிதழ் பெற்றவர். நாகர்கோயில் களரி மையத்தில் கிராமிய கலையினை முறையாகப் பயின்றவர். இந்தியாவில் பாரதி யுவகேந்திரா அமைப்பில் 'சுவாமி விவேகானந்தர் விருதினைப் பெற்றவர். 2007ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு தேசியகல்விக் கல்லூரியில் பகுதிநேர நடன விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். பின்பு2009ஆம் ஆண்டு கிழக்கு பல்கலைக்கழக விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடன விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பல நடன நிகழ்வுகளில் பங்குகொண்டதோடு, பல நடன நிகழ்வுகளையும் மேடையேற்றியவர். சக்தி தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களில் பல நடன நிகழ்வுகளை மேடையேற்றியவர்.2011ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் உள்ள தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர்பட்ட ஆய்வினை 'இலங்கை மேடை நிகழ்வுகளில் பரதநாட்டியத்தின் பங்களிப்பு' என்னும் தலைப்பில் இசைத்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் இரா.மாதவி அவர்களிடம் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

2008ஆம் ஆண்டு 'தென்னிந்தியாவில் கிராமியக்கலையின் பரிணாமவளர்ச்சி' என்னும் நூலினையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற தேசிய,சர்வதேச ஆய்வு அரங்குகளில் நடனம் சம்பந்தமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்துள்ளார்.

முருகன் மீது அமைந்துள்ள பரதநாட்டியப் பதங்கள்

செல்வி. துரைசிங்கம் உஷாந்தி

நடனவிரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

பண்டைத் தமிழரின் தெய்வமாக வணங்கப் பட்டவர் முருகன் அல்லது வேலன் ஆவார். முருகனையே பின்னர் வந்தவர்கள் கந்தன் சுப்ரமணியன், ஆறுமுகன் என்ற பெயர்களால் வழங்கி வருகின்றனர். முருகனைப் பற்றி எழுந்த சமயமே கௌமாரம் எனப்படுவதாகும். கௌமார சமயத்தின் முன்னோடியாக நக்கீரர் விளங்கி வந்தார். கௌமார சமயத்தின் தொடக்கத்தை நக்கீரரிடத்தும், புராண நிலையில் அதன் வளர்ச்சியைக் கச்சியப்பரிடத்தும், உருவத்தை அருவமாகக் காணும் முறையினை வள்ளலாரிடத்தும் காண முடிகிறது. சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை முருகக் கடவுளைத் தமிழ்க் கடவுளாகப் போற்றி வருகின்றோம். முருகனைக் குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வமாகத் தொல்காப்பியர் கூறினார். இச் சிறப்புக்களைக் கொண்ட முருகக் கடவுள் சங்க காலம் இருந்து இக்காலம் வரை ஆடற் கலையில் சிறப்புறுகிறார்.

கிராமிய ஆடல்களில் ஒன்றான காவடி அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் காவடிச் சிந்து மூலம் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. செவ்வியல் நடனமான பரத நாட்டிய உருப்படிகள் அலாரிப்பு, சப்தம், வர்ணம், பதம், தில்லானா முதலியவற்றில் முருகப் பெருமானின் பாடல்கள் அந்தந்த ஆடல் முறைகளின் வரையறைக்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முருக வழிபாட்டின் ஆடல், இசை வகைகள்

தொல்காப்பியத்தில் வெறியாட்டு, குரவை ஆகிய கூத்துகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. வெறியாட்டு என்பது முற்று முழுதாகச் சடங்கு நிலைப்பட்ட ஆடலாகும். தன் அரசனுக்கு வெற்றியை வேண்டி வெம்மை கொண்ட வாயையுடைய கலைஞன் ஒருவன் வேலனாகப் பாவனை செய்து ஆடும் நடனமே வெறியாட்டு எனப்படுகின்றது. இதைத் தொல்காப்பியத்தில் “வெறியறி சிறப்பினை வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்”¹ என்று

விளக்குகிறது. இக் கூத்துக்குக் காந்தள் கூத்து, வெறிக் கூத்து, வேலன் வெறியாடல் என்று வேறு பெயர்களும் இருந்திருக்கின்றன. வேலை வைத்திருக்கும் தெய்வம் என்பதால் இது ஒரு போர்க்கள ஆடலாகவும் இருந்திருக்கலாம். முருகனின் சிறப்பு சங்க இலக்கியத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. “பிறங்கு மலை மீமிசைக் கடவுள்” (குறிஞ்சி: 208 - 209) என்கின்றது. இவன் “மார்பில் கடம்பம் பூ மாலையும், தலையில் கடம்பின் கண்ணியும், காந்தள் கண்ணியும் சூடுவான் என்கின்றது நற்றிணை, திருமுருகாற்றுப்படை என்பன.

சங்க காலத்தில் வெறியாடல், குன்ற குரவை என்பன முருகனுக்காக அர்ப்பணிக்கின்ற வேண்டுகோள்களாக ஆடல்களாகும். சங்க மருவிய காலத்தில் சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் பதினொரு வகை ஆடலில் முருகக் கடவுளுக்காக ஆடப்பட்ட நடனம் குடக்கூத்து, துடி ஆடல் என்பவையாகும். முருக வழிபாட்டை எடுத்துக் காட்டும் பல இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியம், திருமுருகாற்றுப்படை, குறுந்தொகை, பரிபாடல், கலித்தொகை மற்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்றவை உள்ளன. அவற்றைத் தவிர அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழ், வள்ளலாரின் தெய்வமணி மாலை மற்றும் கவி குஞ்சர பாரதியின் கந்த புராணம் போன்றவைகளும் முருகனின் புகழ் குறித்துப் பாடி உள்ளன.

பரத நாட்டியமும் கௌமாரமும்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் முருகன், முருகு, செவ்வேள், சேயோன் எனப் பலவாறு அழைக்கப்பட்டான். குமரக் கடவுளை முழுமுதற் பரம்பொருளாய் ஏற்று வழிபடும் மிகத் தொன்மையான சமயமே கௌமாரமாகும். முருகனும் ஆடற் கலையில் தொடர்புடையவராகக் குறிப்பிடப் படுகின்றமை நோக்கத்தக்கது. சாத்தனார் “கூத்தில் விறல் அது குமரன் கூத்து”² என்கிறார். விறல் என்பது போர் வீரத்தால் உண்டான

வெற்றிக் களிப்பில் உள்ள குறிப்பை வெளிப்படுத்தி ஆடும் ஆடலின் தன்மை ஆகும். தேவ சேனாதிபதியாய்ச் சூரனை வென்று ஆடியவன் முருகன். எனவே இவனது கூத்தினைச் சாத்தனார் விறல் என்கிறார். துடி, குடை முதலிய கூத்துக்கள் அசுரரை ஒழிக்க முருகன் ஆடிய கூத்துக்கள் என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் செப்புக்கின்றமை இங்கு நோக்கத் தக்கது. அருணகிரிநாதர் தமது பாடலில் “மயிலுமாட நீயாடி வரவேணும்” என்று பாடிய போது இவர் முன் முருகன் எழுந்தருளி நடனம் ஆடியதாகக் கூறப்படுகின்றது. முருகனின் மூர்த்தி பேதங்களில் அகிலலோக நடன மூர்த்தி, நடன நாத மூர்த்தி, சத்திர நடன மூர்த்தி, துடிக்கூத்த மூர்த்தி என்பன நடனம் ஆடிய கோலங்களிற்கான பெயர்களாகும்.

பரத நாட்டிய உருப்படியில் முருகனின் புலப்பாடு

எந்தவொரு கலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதில் ஓர் அமைப்பு, கிரமம் என்பன அமைந்து காணப்படும். பரத நாட்டியக் கலையிலும் உருப்படி அமைப்பு அல்லது பத்ததி அமைப்பு அல்லது கச்சேரிக் கிரமம் என்பன காணப்படுகின்றன. அவையாவன: அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம், சப்தம், வர்ணம், பதம், தில்லானா என்பனவாகும். பரத நாட்டியக் கச்சேரி அமைப்பில் உள்ள உருப்படிகளில் முருகனுடைய பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

அலாரிப்பு

மலர்ந்து மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பது என்பது அலாரிப்பு என்பதன் பொருளாகும். “தூய நிருத்தத்துடன் தொடங்கி இறைவனுக்கு மலர் அஞ்சலி செலுத்துவதாய் முடியும் முதல் நிகழ்ச்சியே அலாரிப்பு எனப்படுகிறது.”⁴ திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அலாரிப்பு உருப்படியில் பின்னணி இசையாக இசைக்கப்படுகின்றன. அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சந்தக்குழிப்புகளால் அமைந்த வண்ணப் பாடல்கள் ஆகும். திருப்புகழிலுள்ள சந்தச் சொற்கட்டுகள் ஐந்து ஐதிகளுக்கும் இசைந்து அமைவதால் சில திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அலாரிப்பு நடனத்திற்குப் பின்னணி இசையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடும் முகம் ஒன்று

சப்தம்

சப்தங்களில் தெய்வங்களின் லீலைகளும் மதுரபாவமும், வாட்சல்ய பாவமும் மிகுதியாகப் பிரதிபலிக்கப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். இவ்வுருப்படியில் தான் முதன் முதலில் பாடலுடன் இணைந்து ஆடலும் இறைபக்தியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சப்தப்பாடல்கள் (சாகித்தியம்) முருகக் கடவுளின் பெருமைகளையும், நாமங்களையும், லீலைகளையும், நாயக நாயகி பாவமூடாகவும், பக்தியினூடாகவும் விளங்குவதாக அமையும். அதற்கேற்ப நாட்டியமும் சிறிய சஞ்சாரி பாவங்களுடன் இறை பெருமைகளையும் லீலைகளையும் நாட்டியம் மூலம் விளக்கி நாயகியாகிய ஆன்மா நாயகனான இறைவனை நாடி இலயித்து நிற்கும் பாவ வெளிப்பாடுகளை உணர்ந்து உணர்த்தும் வகையில் சப்தம் என்ற இவ்வுருப்படி அமையும். எடுத்துக்காட்டாக, மிஸ்ர சாபு தாளத்தில், இராக மாலிகையிலும் அமைந்த “தண்டை முழங்க” என்ற தமிழில் அமைந்த சப்தமானது முருகனைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

வர்ணம்

முற்பட்ட காலத்தில் வர்ண உருப்படியின் பாட்டுடைத் தலைவனாக இறைவன் விளங்கியது மட்டுமன்றி மன்னர்களை பாட்டுடைத்தலைவனாக வைத்துப் பாடும் மரபும் காணப்பட்டது. உதாரணமாகத் தஞ்சை நால்வர்கள். சரபோஜி மகராஜா முதலான மன்னர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு அகச்சுவையில் (சிருங் கார பாவம்) பல பதவர்ணங்களை ஆடியுள்ளனர். பின் அரசியல் சமுதாய மாற்றங்களால் அருகி, இக்கலையில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டுப் பரதநாட்டியம் மேலும் செம்மைபடுத்தப்பட்டு உயரிய தெய்வீகத்துடன் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டது. தற்போது தெய்வத்தைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டமைந்த வர்ணங்களே பெரிதும் ஆற்றுகைப் படுத்தப்படுவதனைக் காணலாம். சிவன், கண்ணன், பெருமாள் முருகன் போன்ற தெய்வங்களைத் தலைவனாகக் கொண்டு தலைவியானவள் அத்தலைவன் மேல் கொண்டுள்ள எல்லையற்ற காதலை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இப்பதவர்ணம் அமைகின்றது. ஜீவாத்மா, பரமாத்மா தொடர்பு மிக அழகாக இவ்வுருப்படியில் சித்தரிக்கப்படும்.

சைவசமயத்தில் குறிப்பிடப்படும் பசு (ஆன்மா) பதியை (இறைவனை) அடையும் நிலை இங்கு ஆடலால் நிகழ்த்தப்படுவதனைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஆதி தாளத்தில் வலஜி ராகங்களில் அமைந்த “அன்னமே அருகினில் வா” என்ற தமிழில் அமைந்த பதவர்ணமானது முருகனைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

பதம்

நாட்டியத்தில் அபிநயத்திற்கு முதன்மை தரும் உருப்படியாகப் பதம் விளங்குகின்றது. அதாவது, அபிநயத்திற்கு முழு இடமளித்து அதனை முழுவதும் தனியே சுவைத்தற்கான உருப்படி பதமாகும்.

பதம் சொற்பத விளக்கம்

பதம் எனில் “சொல்” வார்த்தை எனப் பொருள்படும். எனினும் பாட்டு, உருப்படி, சாகித்தியம் என்ற பொருளில் அழைக்கப்படுகின்றது. உணர்ச்சியின் பல நிலைகளைச் சிறப்பாகக் காதல் (சிருங்கார) நிலைகளைச் சித்திரித்து அவற்றை அபிநயித்துக் காட்டுவதற்கான சாகித்தியங்கள் பதம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

“சாரங்க தேவர் சங்கீத ரத்னாகரத்தில் பிரபந்தத்தை ஆறு அங்கங்களுடன் ஸ்வரம், பிரதா, பாடா தேனகா, பதம், தாளம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இங்குப் பதம் என்பதற்கு சொற்களில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற ஒன்றே பொருளாகும்”.

இந்த உருப்படி வகையைச் சார்ந்த நாட்டிய உலகிற்குத் தெரிய வருகின்ற முதல் பாடல்கள் நாயகி நாயக பாவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட அன்னமாச்சாரியாருடைய “சிருங்கார சங்கீர்தனமுலு என்பதாகும். பதம் இயற்றியவர்களுள் மகத்தானவரும் மிகவும் போற்றத் தக்க வருமான சேதரக்ஞர் இந்த இசை உருப்படிக்குப் புதிய செயல் தூண்டுதலை அளித்தார். சேதரக்ஞர் தலைவன் தலைவி உறவின் அடிப்படையில் 4500 பதங்களை இயற்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

பதம் எனும் உருப்படியில் இறையியல்

பதங்கள் ஜீவாத்மா பரமாத்மா பிரேமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருப்பன குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலான பதங்களில் சகி

என்பவள் தூதுக்காகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றாள். ஆனால் சில பதங்களில் சகிக்குப் பதிலாகத் தூது செல்லக்குயில் போன்ற பறவைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக யமன் கல்யாணி இராகத்திலமைந்த கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றிய “குயிலே உனக்கனந்த கோடி நமஸ்காரம் குமரன் வரக் கூவுவாய் ஸ்ரீகுமரன் வரக்கூறுவாய்” என்ற பதம் யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர் இயற்றிய “பட்டுச் சிறகடித்து வானில் பறந்திடும் பைங்கிளிகாள் தொட்டணைக்கும் வேலூட்டம் தூது சொல்ல மாட்டீரா” என்ற பதம் போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் “சற்றே சொல்லிவாடி என்சுவாமிக்கு மாணேநீ சற்றே சொல்லிவாடி” தொடுப்பு “உத்தமர் புகழ்திருச் செந்தூரினிய மும்வளர் முத்தையனி உத்திலெந்தன் மோக மதை நீ போய் பெண்ணே” என வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சுப்பராமய்யர் தன்னைப் பெண்ணாகப் பாவனை செய்து தன் தலைவனாகிய செந்தூர் குமரனிடம் தோழியைத் தூது அனுப்பும் பதம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனவே உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் அபிநயத்திற்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் இருக்கும்படியான பாடல், ஆடல் கொண்ட பதமானது இறையை அணுகுவதற்கான ஓர் எளிய அரிய அழகியல் உருப்படி என்பதில் எவ்வித மறுப்புக்கும் இடமில்லை;

முருகப் பெருமானின் பதங்கள்

ஸ்ரீ சுப்பராமய்யர்

- பதறி வருகுது - இராகம்: காம்போஜி, தாளம்: ரூபகம்
- இனி என்ன பேச்சு - இராகம்: ஸஹான, தாளம்: ரூபகம்
- அதுவும் சொல்லுவாள் - இராகம்: செளராஷ்டிரம், தாளம்: ஆதி
- இதைவிட இன்னும் - இராகம்: சாவேரி, தாளம்: ரூபகம்
- நேற்றந்தி நேரத்திலே - இராகம்: உசேனி, தாளம்: ரூபகம்
- சகலமும் தெரிந்தநற் - இராகம்: நாட்ட குறிஞ்சி, தாளம்: ஆதி
- என்னிட நடத்தைக்கும் - இராகம்: சஹானா, தாளம்: ஆதி

- உனக் கேனிந்த பதட்டம் - இராகம்: சாவேரி, தாளம்: ஆதி
- அன்பனைத் தேடி - இராகம்: ஹம்சாநந்தி, தாளம்: ஆதி
- சற்றே சொல்லடி - இராகம்: பூர்வி கல்யாணி, தாளம்: ஆதி

கனம் கிருஷ்ணய்யர்

- வேலவரே உமைத்தேடி - இராகம்: பைரவி, தாளம்: ஆதி
- யார் போய் சொல்லுவார் எனக் - இராகம்: தோடி, தாளம்: மிஸ்ரசாபு

தில்லானா

தில்லானாக்களின் சரணப்பகுதியானது இறைத்துதியாகவோ அல்லது அரசர் வள்ளல் ஆகியோரின் துதியாகவோ முன்னைய காலத்தில் அமைந்திருந்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது. மானிடத்துதி பரத நாட்டிய இறைத்தன்மைக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் செயல் எனக் கொண்டு புதிதாக இயற்றப்படும் தில்லானாக்கள் இறைத் துதியாகவே அமைகின்றன. தற்கால ஆற்றுகை களில் பெரும்பாலும் சரணப்பகுதி இறைத்துதியாக அமைந்த தில்லானாக்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. லால்குடி ஜெயராமன் அவர்கள் இயற்றிய ரேவதி இராகத்திலும் மிஸ்ரசாபு தாளத்திலும் அமைந்த “தீம் தீம்” எனத் தொடங்கும் தில்லானாவின் சரணப்பகுதி காதலுணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

“கோல முருகனைக் காண எண்ணி” இங்குத் தலைவனான முருகனை காணாது ஏங்கித் தவிக்கும் நாயகி பாவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

முடிவுரை

பரதநாட்டிய உருப்படிகள் மூலம் முருக பக்தி கிராமிய ஆடலில் தொடங்கி அலாரிப்பு, சப்தம், வர்ணம், பதம், தில்லானா போன்ற நிலையை எட்டியுள்ளது. இவ்வகையிலான நடன நிகழ்ச்சிகளுக்காக பூர் சப்பராமய்யர், கனம் கிருஷ்ணய்யர் பல பதங்களை இயற்றியுள்ளார்கள். அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்துவை இயற்றி உள்ளார். இவர்கள் அனைவரும் முருக வழிபாட்டை இசைமூலம் பரப்பி உள்ளனர் என்றாலும் அவர்களது இசை வழிமுறைகள்

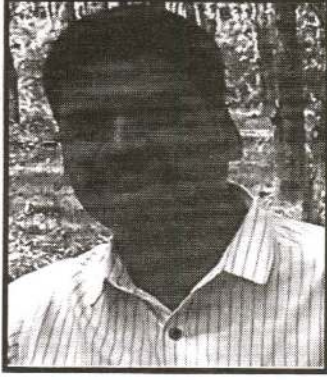
தனித் தனியானவை. இசை போன்றே பரத நாட்டிய ஆடல் முறைகளும் தனித்தனிச் சிறப்பம்சங்களை உள்ளடக்கியே அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வெள்ளை வாரணன்.க, மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளம், பக். 07.
2. சாத்தனார் கூத்த நூல், 1968, பக். 151.
3. நாட்யாசர்யா, பூர் எஸ் பாலசந்திர ராஜ், நடன அடைவுகள், சென்னை, 1993, பக். 31.
4. டாக்டர் ஞான குலேந்திரன், பரத இசை மரபு, தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1994, பக் 13.

துணை நூல்பட்டியல்

1. தொல்காப்பியனார் (1953) தொல்காப்பிய திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
2. பத்மா சுப்பிரமணியம் (1985) பரதக்கலைக் கோட்பாடு, சென்னை- 600 020.
3. பாலசரஸ்வதி பூர்மதி (1959) பரத நாட்டியம், ஓளவை அச்சகம், சென்னை - 600 001.
4. முனைவர் சே. இரகுராமன் தமிழர் நடன வரலாறு, நந்தினி பதிப்பகம், சென்னை - 600 102.
5. கௌரி குப்புஸ்வாமி டாக்டர் தமிழ் பதங்கள், சென்னை - 600 014. ஹரிஹரன். எம். டாக்டர்.
6. திலகம் சுப்பராமய்யர், தமிழ்ப்பதங்கள், தஞ்சாவூர் - 4.
7. சாத்தனார் (1968) கூத்தநூல் யோகியார், சென்னை - 600 001.
8. திருமதி. ஞான குலேந்திரன் (1994) பரத இசைமரபு, தஞ்சாவூர்.

Dr. Kingston Palthamburaj

kingston@fbk.upsi.edu.my

Mr. Kartheges Ponniah

kartigesum@hotmail.com

கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ், தமிழ்நாடு நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள குன்னூரைச் சார்ந்தவர். கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இளங்கலை, முதுகலை, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும், முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை மொழியியல் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். நான்கு ஆண்டுகள் SNMV கலை அறிவியியல் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும், இரண்டு ஆண்டுகள் இந்திய தேசியத் தேர்வுப் பணி நுண்தேர்வு மற்றும் மதிப்பீட்டு மையம், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனத்தில் கருத்துரையாளராக பணியாற்றி, தற்சமயம் மலேசியாவில் உள்ள Universiti Pendidikan Sultan Idris பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றுகிறார்.

கார்த்திகேஸ் பொன்னையா அவர்கள் மலேசியா தஞ்சோங்மாலிம், சுல்தான் இட்ரிஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். பல்கலைக்கழகத்தில் பக்தி இலக்கியமும் சங்க இலக்கியமும் முதன்மை பாடங்களாகப் போதித்து வரும் இவர் சமய நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்ந்து பங்காற்றி வருகிறார். ஆங்காங்கே சமய சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றிவரும் இவர் திருமந்திரத்தின் அறிவியல் சிந்தனைகள் குறித்தும் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். அதனோடு, மாணவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோரிடம் குடிகொண்டிருக்கும் சமய சிந்தனைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளையும் இவர் மேற்கொண்டு வருகின்றார். சமய அறிவுக்குத் துணைசெய்யும் பல்வகை நடவடிக்கைகளைச் சுயமாகவும் பிற இயக்கத்தினருடனும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்து சமயபணி ஆற்றி வருகின்றார்.

முருகனின் அலங்காரப் பொருண்மையும் பொருளாதாரப் போக்கும்

முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ், திரு. கார்த்திகேஸ் பொன்னையா
விரிவுரையாளர், சுல்தான் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.

முன்னுரை

முருகனுக்குக் குழகு என்ற பெயரும் உண்டு. குழகு என்றால் அழகு என்பதாகும். அதுவும் அழகின் கருவூலமாகத் திகழ்பவர் என்பதனைக் கந்தபுரணம்,

ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாந் திரண்டொன் றாகி
மேயின எனினுஞ் செவ்வேள் விமலாஞ் சரணந் தன்னில்
தூயநல் எழிலுக் காற்றா தென்றிடின் இனைய
தொல்லோன்

மேற்கூறிய பாடலடிகளின் விளக்கமானது, மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார் - ஆயிரம் கோடி மன்மதர்களின் அழகு அனைத்தும் ஒன்று கூடினாலும் முருகப் பெருமானுடைய திருவடியின் தூய எழிலுக்கு இணையாகாது என்று முருகனின் அழகு பற்றி விளக்குகின்றது. மேலும்,

முருகு கள் இளமைநாற்றம்
முருகுவேள் விழா வனப்பம்?

முருகன் தெய்வத்தன்மை, இனிமை, இளமை, மணம், மகிழ்ச்சி, அழகு என்ற ஆறு தன்மைகளைக் கொண்டவராக, பிங்கல நிகண்டு காட்டுகிறது. தமிழர்ப் பண்பாட்டில் முருகன் என்பது ஓர் அடையாளமாக இருக்கின்றது. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு, முருகப் பெருமானைப் பல்வேறு வகைப்பட்ட இலக்கியங்கள், திரைப்படங்கள், இணையத்தளங்கள் என்று அடையாளப்படுத்தினாலும், அவர்கள் இன்றளவும் 'முருகன் என்றால் அழகு' என்ற ஒன்றை மட்டுமே அறிந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இன்றைய தலைமுறையினர் முருகனின் சிறப்புகளை அறியாமல் இருப்பது, அவர்கள், இறை வழிபாட்டினை வாழ்வின் ஒரு சடங்காகத் தான் கருதுகின்றனர். இறை வழிபாடு என்பது ஓர் உணர்வுப் பூர்வமான நிகழ்வு என்று கருதுவது இல்லை. காலத்தின் வேகத்திற்கேற்ப இறைவழி பாட்டிலும் பக்தர்களின் வழிபாட்டிலும் சிற்சில மாற்றங்களைக் காண முடிகிறது. அம்மாற்றங்கள்

எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளன என்பதனை இக் கட்டுரையில் காணலாம்.

ஆய்வு எல்லை

மலேசியாவைச் சுற்றியுள்ள முருகன் கோவில்களான தஞ்சோங் மாலிம் எனும் பட்டணத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ தண்டயுதபாணி திருக்கோயில் மற்றும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருக்கோயில், தெலுக் இந்தானில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ தண்டயுதபாணி திருக்கோயில், கேர்லிங்கில் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருக்கோயில், மலாக்காவில் இருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருக்கோயில், சுங்கைப்பட்டாணியில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருக்கோயில், கோயில்களும் அவற்றின் குருமார்களும், அக்கோயில்களுக்கு வருகைப் புரியும் பக்தர்களும் ஆய்வின் எல்லை யாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். ஆய்விற்கான தரவுகள் உற்றுநோக்கல் அடிப்படையிலும், பேட்டி அடிப்படையிலும் சேகரிக்கப் பட்டன.

கருதுகோள்

இவ்வாய்வு பின்வரும் கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைகிறது:

1. முருகப் பெருமானுக்குரிய அலங்கார முறைகளில் தமிழர்களின் பூர்விகப் பண்புகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.
2. சமூக வலுவூட்டையாரின் கோவில்களிலே அலங்கார முறைமைகள் ஒழுங்காகப் பின்பற்றப்படுகின்றன.
3. ஆண், பெண் பக்தர்கள் பெறக்கூடிய அலங்கார அனுபவத்தில் மாறுபாடு உள்ளது.

அலங்காரம்: சொல்லும் பொருளும்

“ஆகம மரபு சார்ந்த கோவில்களாயினும், ஆகமமரபைச் சாராத கோவில்களாயினும், இவ்விரு மரபினும் கோவில்களில் இறைவனை

அழகுபடுத்தும் அலங்கார முறை இருந்து வருகின்றது. இறைவனுக்குச் செய்யப்பெறும் அபிஷேகம், அர்ச்சனை போன்றவை எவ்வளவு முக்கியமானவையோ, அதே அளவு முக்கியமானது அலங்காரமாகும். அலங்காரம் செய்வதில் துறை தோய்ந்தவர் 'அலங்கரணாச்சார்யர்' எனப் பெறுவார். இறைவனைப் போதுமானளவுக்கு அலங்கரிக்க வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு அலங்கரிப்பதனைச் 'சாத்துப்படி' என்றும் அழைப்பர். அதாவது இறைமூர்த்தத்திற்கு ஆடை, ஆபரணங்கள், மாலைகளைச் சாத்தி (சார்த்தி) அலங்கரித்தலை இது குறிக்கும்."³

அலங்காரம் என்பது புறச் சாதனங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற ஒன்று. அலங்காரம் என்னும் சொல் பொதுவாக இறைவனைக் குழந்தையாகப் பாவித்து, இறைவனின் திருமேனி, திருவடிகள் முதல் தலையுச்சி வரையில் பல்வேறு அணிகலன்களால் அலங்கரிப்பதே அலங்காரமாகும். முருகன் கோயில்களில் பொருளாதார அடிப்படையில் பல மாற்றங்கள் காண இயலுகிறது. சமூகப் பொருளாதார அடிப்படையில் பல மாற்றங்கள் காண இயலுகிறது. சமூகப் பொருளாதார வலுவடையோரின் கோயில்களில் தினமும் இருவேளையும் அலங்காரம் நடைபெறுவதைக் காணலாம். காலை மாலை என இரு நேரமும் பால் மற்றும் பன்னீர் கொண்டு அபிஷேகம் செய்து பல்வேறு மலர்களால் (வாசமில்லா மலர்களைத் தவிர்த்து) முருகனை அலங்கரிக்கின்றனர். முறையே, இவ்வலங்காரங்களை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். அவை முறையே, 1. தினந்தோறும் செய்யப்படும் அலங்காரம். 2. விசேஷ நாட்களில் நடைபெறும் அலங்காரம். 3. திருவிழாக் காலங்களில் நடைபெறும் அலங்காரம்.

சமூகப் பொருளாதார வலுவடையோர் கோயில்களில் காலை மற்றும் மாலை வேளைகளில் முருகப் பெருமானின் சிலையைப் பால் மற்றும் பன்னீர் கொண்டும், பொருளாதார வலுவிழந்தோர் கோவில்களில் நீர் மற்றும் பன்னீர் கொண்டும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. பால் மற்றும் பிற பொருட்கள் விசேஷ நாட்களில் மட்டும் செய்யப்படுகின்றன. மலர்களைக் கொண்டு முருகன் அலங்கரிக்கப்படுகிறார். இவ்வகை அலங்காரங்கள் பக்தர்களைக் கவர்ந்திழுக்கச் செய்யக்கூடியதாகும் என்றும் அலங்காரம்

செய்யப்படவில்லை என்றால் பக்தர்கள் ஏன் அலங்கரிக்கப்படவில்லை என்று வினா எழுப்புவதாகக் கோயில் குருக்கள் களஆய்வின் போது கூறினார்கள். "அலங்காரங்களே பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகரிக்கக் காரணமாகிறது. இதற்கு முன்புதான் கிருஷ்ணர் கோயிலில் இருந்த போது அலங்காரம் சிறப்பாக இருக்கும். அங்கே கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது என்றும் இப்பொழுது இந்த ஸ்ரீ தண்டயுதபாணி திருக்கோயில், அலங்காரம் சிறப்பாக உள்ளதால் தற்போது இங்கே கூட்டம் அதிகமாக உள்ளது" என்றும் ஒரு குருக்கள் கூறினார். அதுபோலப் பக்தர்களும் இறைவனைத் தரிசிக்க வெறும் கையால் வருவதில்லை. அவரவர் வசதிக்கேற்ப மலர்கள், பழங்கள், வாசனைப் பொருட்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டு வருகின்றனர் என்றும் அறியப்படுகிறது. இதுவும் பொருளாதாரத்தைச் சார்ந்தது எனலாம்.

அலங்காரங்கள் சிறப்புற அமைவதற்குக் குருமார்களின் கல்வித் தகுதியும் உற்று நோக்க வேண்டியதாக உள்ளது. சிலை அலங்காரம் தொடங்குவதற்கு முன் நல்லெண்ணெய் பூச வேண்டும் என்று பொருளாதார வலுக்குன்றிய கோயிலின் குருக்கள் கூறினார், ஏன்? என்று வினவியதற்கு, அப்பொழுது தான் விபூதி முகத்தில் நன்றாக ஒட்டும்" என்றும் பிற காரணங்கள் எதுவும் அறிந்தவராக அறியப்படவில்லை. ஆனால், பொருளாதார வலிமை படைத்த கோயில் குருக்கள் நல்லெண்ணெய் பூசுதல் என்பது இறைவனைத் தரிசிக்க வரும் அனைத்துப் பக்தர்களின் தீய சக்திகளைத் தாம் பெற்றுக்கொள்ளும் போது, இறைவன் உஷ்ணம் அடையாமல் இருக்கவே நல்லெண்ணெய் பூசப்படுகின்றது என்று கூடுதல் செய்தியையும் கூறினார். மேலும் முருகப்பெருமான் அலங்கரிக்கப்படும் போது "விபூதியை ஊதுதல்" என்ற சொல்லைப் பொருளாதார வலுவிழந்தோர் கோயில்களில் பயன்படுத்துவதைக் காண முடிந்தது. "சீக்கிரமாகப் பூஜையைச் செய்ய வேண்டும், அதுனால் விபூதி, சந்தனப்பொடி போன்றவற்றை ஊதுகிறது எளிமையாக இருக்கும்" என்று ஒரு குருக்களும், இறைவனுக்கு வாயால் ஊதுவது புனிதமான காரியம் அல்ல; துணியினால் ஒத்தி எடுத்தலே சிறந்தது என்று அதன் புனிதத்தைச் சுட்டிக் காட்டித் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினார் மற்றொரு குருக்கள்.

இவ்வாறான எதிர்வினைகளை இக்கோயில்களில் எளிதாக நாம் உய்த்துணர முடிகிறது.

பெளர்ணமி, சஷ்டி, கிருத்திகை, வைகாசி விசாகம் போன்ற விசேஷ நாள்களிலும் சிறப்பான அலங்காரம் நடைபெறுகிறது. முருகப் பெருமானின் சிலைகள் திருச்செந்தூரிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டுள்ளதால் சிலைகள் அனைத்தும் திருச்செந்தூர் முருகப் பெருமானின் சிலையை ஒத்துள்ளன. திருச்செந்தூரில் நடைபெறும் அலங்கார முறைகளையும் பூசை முறைகளையும் பின்பற்றுவதாக மேலும் ஒரு குருக்கள் தகவல் தந்தார். ஸ்ரீ தண்டயுதபாணி திருக்கோயிலின் முருகப்பெருமான் சிலை மாமல்லபுரத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. பழனியில் மேற்கொள்ளும் பூசை முறைகளைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறினர். சுங்கைப் பட்டாணியில் அமைந்திருக்கும் முருகப்பெருமானின் சிலை 1914 இல் தமிழகத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டது என்றும் போதிய வசதி இல்லாததால் இலண்டன் சென்றதாகவும் அதன் பின்னர் அண்ணா சாமி பிள்ளை அவர்களின் முயற்சியால் மலேசியாவிற்குத் திரும்ப வரவழைக்கப்பட்டது என்ற தகவல்களும் கிடைக்கப் பெற்றன. மேற்குறிப்பிட்ட எக்கோயில்களிலும் முருகப் பெருமானை ஆண்டிக் கோலத்தில் வைத்திலர்.

முருகனுக்குத் திருவிழா அலங்காரம் சிறப்பான அலங்காரமாக அமைகின்றது. இது முருகப் பெருமானின் பல்வேறு வடிவங்களை விளக்கி நிற்கிறது. இவ்வலங்காரங்களை ஏழு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர் (கள ஆய்வு அடிப்படையில்).

1. மணவாள அலங்காரம் : இது முருகனின் திருமண அலங்காரத்தைக் காட்டுகிறது.
2. இராஜ அலங்காரம் : இது முருகனை ஓர் அரசனைப் போல் காட்டுகிறது.
3. சயன அலங்காரம் : இது முருகன் துயில் கொள்வதைக் காட்டுகிறது.
4. உக்கிர அலங்காரம் : இது முருகன் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதைக் காட்டுகிறது.
5. மென்மையான அலங்காரம் : இது முருகனை மென்மையாகக் காட்டுகிறது.

6. ஊழி அலங்காரம் : இது முருகன் அம்பு, வேல் போன்றவற்றைக் கொண்டு போருக்குச் செல்வதைக் குறிக்கிறது.
7. விஸ்வரூப அலங்காரம் : இயற்கையான ஆண்டி உருவம் விஸ்வரூப தரிசனம் என்றால் அதிகாலை முதல் தரிசனம் என்று பொருள்தருவது.

அலங்காரத்திற்கு முன்பு செய்யப்படும் சடங்குகள்

அலங்காரத்திற்கு முன்பு இறைவனுக்கு நடத்தப்படும் அபிசேகமும் சிறப்புடையதாகும். அது முறையே 1. படித்தர அபிசேகம் அல்லது திரவிய அபிசேகம், 2. ருத்ர அபிசேகம், 3. ஷங்க அபிசேகம் 4. ஷமன அபிசேகம் எனப் பல வகைப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் விசேஷ காலங்களில் செய்யப்படுவதாகும்.

அபிசேகத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

சாதாரண நாள்களில் பால் மற்றும் தண்ணீர் போன்றவற்றால் அபிசேகம் செய்யப்படுகிறது. விசேஷ நாள்களில் 14 விதமான பொருட்களைக் கொண்டு அபிசேகம் செய்யப்படுகிறது. பால், பன்னீர், கரும்புச்சாறு, மஞ்சள்மா, பஞ்சாமிர்தம், ஜவ்வாது, இளநீர், தயிர், சந்தனம், விபூதி, தேன், மாம்பழம், புனுகு, நீர் இவ்வனைத்துப் பொருட்களைக் கொண்டு பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க அபிசேகம் செய்யப்படும்.

கண் வரைதல்

ஏழு விதமான அலங்காரங்களையும் ஏழு விதமான கண் பாவங்களைக் கொண்டு ஒரே சிலையை வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டுவது இக்கண் வரைதலின் சிறப்பாகும். இக்கண் வரைதலுக்குத் தர்ப்பைப் புல்லே ஏற்புடையது என்றும், கருமையினைக் காட்ட இத்தர்ப்பைப் புல்லினை எரித்து அதில் நல்லெண்ணெய் அல்லது நெய் இட்டுப் பயன்படுத்தப் பயன்படுகிறது. ஆனால், ஒரு சில குருக்கள் தீக்குச்சி, ஓவியம் வரைதலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் தூரிகை போன்றவற்றை இக்கண் வரைதலுக்குப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு. இது தவறான ஒன்று என்றும் முருகன் குழந்தையைப் போன்றவர் என்றும் ஒரு குழந்தையைப் பேணுவதைப் போன்று நாம்

பேண வேண்டும் என்றும் மற்றொரு குருக்கள் கூறினார்.

அலங்காரம் செய்பவர்

அலங்காரம் செய்பவர்களைச் சாத்துப்படிக்கலைஞர்கள் என்று அழைக்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்பு இருந்துவந்துள்ளது. சாத்துப்படிக்கலைஞர்களைத் தமிழகத்தில் சாத்துப்படி (பூ அலங்காரக்கலை) கற்று வந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவர்கள் முழுநேரத் தொழிலாகச் சாத்துப்படியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக, விதம் விதமாக மாலைகள், பூ அலங்கார வேலைகள் செய்வது அவற்றுக்கேற்ப இறைவனை அலங்கரிப்பது இவர்களின் பணியாகின்றது. ஆனால், முருகப் பெருமானை அலங்கரிப்பவர்கள் பற்றித் தொன்மம் சார்ந்த கதை ஒன்றுக் கள ஆய்வின் போது கிடைக்கப் பெற்றது. இந்த உலகைச்சுற்றியார் முதலில் வலம் வருகிறார்களோ அவருக்கே! கனி என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. மாங்களி தனக்கே கிடைக்க வேண்டும் என விருப்பம் கொண்ட முருகப் பெருமான் மயில் மீது ஏறி உலகை வலம் வருகிறார். விநாயகரோ மிகவும் நிதானமாக சிந்திக்கிறார். அம்மையப்பனே உலகம். அம்மையப்பனை வலம் வந்தால் உலகை வலம் வந்ததற்கு ஒப்பானது என்று இருவரையும் வலம் வருகிறார். விநாயகரின் முடிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாங்களி அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. உலகை வலம் வந்த முருகப் பெருமான் அண்ணனின் கையிலிருக்கும் மாங்களியைப் பார்க்கிறார். போட்டியில் தான் ஏமாற்றப்பட்டதாக எண்ணி ஆண்டிக்கோலத்துடன் பழநி மலைக்குச் சென்று அங்குத் தனியாக அமைக்கின்றார். அதன் விளைவாகத் தன் தந்தை வழியில் எவரும் தன்னை அலங்கரிக்கக் கூடாது என்று முருகப் பெருமான் வேண்டிக் கொண்டதாகவும், அதனால் கோயில் குருமார்கள் முருகப் பெருமானை மட்டும் அலங்கரிப்பது இல்லை பூசை செய்வதும் இல்லை என்று கூறினார். பூ தண்டயுதபாணி திருக்கோயிலில் முருகப் பெருமானை அலங்கரிக்கப் பண்டாரக்குருக்கள் தான் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பொருளாதார வலிமை குறைந்த கோயில்களில் இம்மாதிரியான நிலை காணப்படுவதில்லை. கோயில் குருக்கள் தான் அலங்காரமும் பூசையும் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலையே அக் கோயில்களில்

நிலையான குருக்கள் அமைவது இல்லை என்றும் முருகப் பெருமான் கோயில்களில் நிலையான குருக்கள் அமைய வேண்டுமானால் பண்டாரக் குருக்கள்தாம் முருகப் பெருமானை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்றும் கோயிலின் பிராமணக் குருக்கள் ஒருவர் உறுதிபடக் கூறினார். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இந்தத் திருக்கோயிலில் குருக்கள் சரியாக அமையவில்லை என்றும் தான் வந்த பிறகுதான் சரியானது என்றும் கூறினார். பிற கோயில்களில் பொருளாதார வலுயின்மை காரணமாக இது போன்ற சாதிய அணுகுமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

முருகன் அலங்காரமும் நம்பிக்கையும்

நிற்பனவாயுள்ள மூர்த்திகளை நிற்பனவாயும், இருக்கும் மூர்த்திகளை இருப்பனவாயும், நிருத்த மூர்த்தியை நிருத்த வடிவமாகவும், சயன தோற்றமுள்ள மூர்த்தியைச் சயன ரூபமாகவேயும் அலங்கரிக்க வேண்டும் என்று காமிக ஆகமம் குறிப்பிடுகின்றது. விபரீத அலங்காரம் கூடாது என்றும் அது குறிப்பிடுகின்றது. பொதுவாக இறைவனைப் பல தேவைகளுக்காக வேண்டுகிறார்கள். அதில் முற்றும் துறந்த தவ நிலை, அதாவது அலங்காரம் இல்லாமல் ஆண்டிக் கோலத்தில் பார்க்கும் போது ஒரு மெய் ஞானம் உண்டாகும். பெரிய ஞானிகள் எல்லாம் அந்தக் கோலத்தைக் காண்பதற்காகத் தான் துடிப்பார்கள். குடும்பத்தில் பல நிலைகளைக் கடந்தவர்கள், முற்றும் துறந்தவர்கள் பெரும்பாலும் காண விரும்பும் கோலம்.

வழக்குகள், தீராத நோய்களெல்லாம் இருந்தால் அலங்காரம் இல்லாத அதாவது ஆண்டிக் கோலத்தில் முருகனை வணங்குதல் நன்று என்ற நம்பிக்கையும் நிகழ்கிறது. மனக் குழப்பம் இருந்தாலும் ஆண்டிக்கோலத்தில் தரிசிப்பது நல்லது என்பதும் நம்பிக்கை. பேச இயலாதவர்கள், குறைபாடு உள்ளவர்கள், மன எழுச்சி, மன உளைச்சல் இவர்களெல்லாம் ஆண்டிக் கோலத்தில் தரிசித்தால் ஒரு சாத்வீகம், சமத்துவம் பத்தர்களின் மனதில் உருவாகும். பெண்ணிற்குக் கல்யாணம், பத்திரிகை அழைப்பித்தல் கொடுக்க, வீடு கட்டுவது, கிரகப் பிரவேசம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கெல்லாம் ராஜ அலங்காரத்தில் தரிசிக்கலாம்.

நம்மால் இயலும் என்கின்ற செயல்களுக்கெல்லாம் ராஜ அலங்காரமும், அனைவராலும்

கைவிடப்பட்ட செயல்களுக்கு ஆண்டி அலங்காரத் தரிசனமும் செய்வது உருந்ததாகும்.

முருகனுக்குச் செய்யப்படும் அலங்காரங்கள் முறையே

பட்டு அலங்காரம்: இந்த நாள் இந்த நிறத்தில் தான் முருகனுக்கு வஸ்திரம் அணிவிக்க வேண்டும் என்றில்லை; பக்தர்கள் எந்த நிறத்தில் கொடுத்தாலும் முருகப் பெருமானுக்குப் பட்டு அலங்காரம் செய்யப்படுகிறது. பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்குக்கேற்ப இவ்வலங்காரம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

சந்தன அலங்காரம்: இதுவும் பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்குக்கேற்பச் செய்யப்படுகிறது. இது தற்காலத்தில் செய்வது சிரமமாக உள்ளது என்று கூறுகின்றனர். ஏனென்றால் இவ்வலங்காரம் செய்யக் குறைந்தது மூன்று மணிநேரம் பிடிப்பதாகவும் கூறுகின்றனர்.

வீபூதி அலங்காரம்: வீபூதியினால் முருகப் பெருமானை அலங்கரிப்பது.

அன்ன அலங்காரம்: முருகப் பெருமானை அன்னத்தினால் அபிசேகம் செய்வது. இது நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்படாமல் இருக்கச் செய்வது.

பக்தர்கள் தங்கள் மனதில் நினைத்ததை வேண்டிக்கொண்டு வழிபடும்போது அந்த வேண்டுகோள் நிறைவேறினால், அவர்கள் நன்றிக் கடனாக முருகனை அலங்கரித்து வழிபடுகின்றனர். இராஜ அலங்காரத்தில் முருகனைத் தரிசித்தால் பக்தர்கள் எப்போதும் செல்வச் செழிப்போடு வாழ்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை மேலோங்கி உள்ளது.

புஷ்ப அலங்காரம் சிறப்பாக நடைபெறு கிறது. பட்டு அலங்காரம் செய்யப்படுகிறது. சந்தனக் காப்பு அலங்காரமும், திருவாபரண அலங்காரம், தங்கக் காப்பு அலங்காரம் போன்ற சொற்கள் தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையாகக் கையாளப்படும் சொற்கள் ஆகும்.

அலங்காரமும் பக்தர்கள் மனவியல்பும் இணையத்தள பத்திரிக்கையில் வெளிவந்த செய்தி:

நல்லருள் புரியும் நல்லைக் கந்தன் இன்று தேர்த்திருவிழா

“தேர் வீதி வலம் வந்த பின்னர்ச் சண்முகப் பெருமானுக்குப் பச்சை சாத்தி தேரிலிருந்து ஆலயத்துக்குத் திரும்புவார். சண்முகப் பெருமானுக்குப் பச்சை நிற ஆடைகள் அணிவித்துப் பச்சை நிற மாலைகளால் அலங்காரம் செய்து அலங்காரக் கந்தனாக வருகின்ற காட்சி பக்தர்களின் மனதை உருக்கும் அற்புதக் காட்சியாக இருக்கும். இத்தனைச் சிறப்புகள் பொருந்திய அருட்காட்சிகளை நல்லையம்பதியிலே அடியார்கள் காண்பதற்குப் பூர்வஜென்ம புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். பக்தி மயமான உள்ளத்தை உருக வைக்கும் அற்புதக் காட்சிகள் திருவருட் சிறப்பு மிக்க நல்லைக் கந்தனின் பேரழகைக்காண வாருங்கள்.” செப்டம்பர் 4, 2013 என்று அலங்காரத்தின் சிறப்பை வெளியிட்டுள்ளது. அலங்காரத்தோடு இறைவனைத் தரிசிப்பது பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகின்றனர். தன்னைச் சிறப்பாக வைத்திருக்கும் இறைவனை அலங்கரித்து அழகு பார்ப்பது என்பது பக்தர்களின் எண்ணமாக உள்ளது. பக்தர்களின் வாழ்க்கையை அழகுப்படுத்திய இறைவன் முன் தான் அலங்காரமற்று. தான் அலங்கரிக்கும் முடியைக் காணிக்கையாக்குகிறார்கள். இதில் ஆண்கள் அதிக அளவிலும், பெண்கள் சிறு அளவிலும் கலந்து கொள்கிறார்கள். இறைவனின் அலங்காரத்தை அதிக அளவில் இரசிப்பவர்களாக ஆண்கள் என்பதே கள ஆய்வில் கண்டறிந்த உண்மை. பெண்கள் பெரும்பான்மையாக முருகப் பெருமான் எப்படி இருந்தாலும் அவரை வழிபடுவதாகக் கூறினார்கள். ஆண்கள் அலங்காரங்களைக் குறித்துச் சில குறிப்புகளைத் தெரிந்து வைத்துள்ளனர். கோயில் நிர்வாகங்களில் ஆண்கள் பங்கு கொள்வதினாலும், கோயில் பதவிகளில் ஆண்கள் செல்வாக்குடன் இருப்பதும் இதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது எனலாம். முடிவாக, இத்திருத்தலங்களில் மாற்றங்கள் காணப்பட்டாலும் தமிழர் மரபுகளைக் கட்டிக் காத்துக் கொண்டு விளங்குகின்றது எனலாம்.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. அருணிகிரிநாதர், கந்தபுராணம், கலாநிதியந்திரசாலை, இலங்கை, 1926.
2. பிங்கல முனிவர், பிங்கல நிகண்டு, மூலமும் உரையும், சென்னை, 1917.
3. நீர்வை தி. மயூரகிரி சர்மா, “போற்றிப் பேண வேண்டிய சாத்துப்படிக்கலை”, கட்டுரைத் தொகுப்பு, நவம்பர் 27, 2013.

Mrs. A. Parimalagantham

parimalagantham@gmail.com

முனைவர் அ.பரிமளகாந்தம் அவர்கள் பி.எஸ் தெலுங்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் அகராதித்துறையில் இணைப்பேராசிரியாராகப் பணியாற்றுகிறார். இவர் இதுவரையில் எழுபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கட்டுரை படித்துள்ளார். சிறந்த ஆசிரியர் விருது பெற்றுள்ளார். ஐந்து நூல்கள் எழுதியுள்ளார். தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மூன்று புத்தகங்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். பல்கலைக்கழக மானிய நிதி நல்கையில் உயர் ஆய்வுத் திட்டப்பணிகளையும் செய்துள்ளார்.

முருகப் பெருமான் - மருத்துவம், அறிவியல், வானவியல்

முனைவர் அ. பரிமளகாந்தம்

இணைப்பேராசிரியர், அகராதியியல் துறை, பி.எஸ்.தெலுங்குப் பல்கலைக்கழகம், ஐதராபாத், இந்தியா

முன்னுரை

மனிதன் தன் நாடோடி வாழ்க்கையை விட்டு நிலையாக ஓரிடத்தில் வாழக் கற்றுக் கொண்டான். நீர் கிடைத்த இடத்தில் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய மனிதன் இயற்கையின் சீற்றத்தைக் கண்டு பயந்தான். அந்த இயற்கையையே தெய்வமாக வழிபடவும் ஆரம்பித்தான். அவ்வாறு வணங்கிய தெய்வங்கள்தாம் இந்திரன், வருணன், வாயு, நெருப்பு போன்றவை. பிறகு மும்மூர்த்திகளான சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா. போன்றவர்களை வணங்கினான். அதன் பிறகு தன்னைப் போலவே கடவுளுக்கும் குடும்பம் குட்டி என்று ஏற்படுத்தினான். அவ்வாறு சிவனுக்குப் பிள்ளைகளாகத் தோன்றிய கடவுள்கள் தாம் முருகன், கணபதி, வீரபத்ரன் போன்றவர்கள்.

முருகன் தமிழ் இலக்கிய மரபுப்படி குறிஞ்சி நிலக் கடவுள். இவர் சூரபத்மனை அழிக்கச் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய நெருப்புப் பொறி என்றும் அது ஆறு பொறிகளாகச் சரவணப் பொய்கையில் விழுந்து ஆறு குழந்தைகளாக ஆகியது என்றும் அவரைக் கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்த்ததால் கார்த்திகேயன் என்று பெயர் பெற்றதாகவும் பார்வதி ஆறு குழந்தைகளையும் ஒன்று சேர்க்க ஆறுமுகன் தோன்றினார் என்றும் புராணக் கதைகள் இருக்கின்றன.

முருகன் சைவக் கடவுளான சிவன் பார்வதி தம்பதிகளுக்கு மகனாவார். சிவபெருமான் தமது ஆறு முகத்திலிருந்தும் நெற்றிக்கண் நெருப்பினை வெளியிட, அதைத் தாங்கிய வாயு பகவான் சரவணப்பொய்கை ஆற்றில் விட்டார். அந்த நெருப்புகள் ஆறு குழந்தைகளாகக் கார்த்திகை பெண்களிடம் வளர்ந்தனர். பின்னர் ஒரு கார்த்திகைத் திருநாளில் அன்னையான பார்வதி ஆறு குழந்தைகளையும் இணைத்தார். ஆறு முகங்களைப் பெற்ற இவர் ஆறுமுகன் என்று

அழைக்கப்படுகிறார். சிவனைப்போலவே முகத்திற்கு மூன்று கண்கள் என, ஆறுமுகங்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தம் பதினெட்டுக் கண்களை உடையவர்.

இவருக்குக் கணங்களின் அதிபதியான கணபதி அண்ணனாகவும், வைணவக் கடவுளான திருமால் மாமனாகவும் அறியப்படுகிறார்கள். மேலும் முருகனுக்கு இந்திரன் மகளான தெய்வானை என்ற மனைவியும், குறத்திப் பெண்ணான வள்ளி என்ற பெண்ணும் மனைவிகளாவர்.

இவரை அதிகம் வழிபடுபவர்கள் தமிழர்களே. இதனால், இவர் தமிழ்க் கடவுள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் அன்பின் ஐந்திணையில் தலையாயதாகிய குறிஞ்சி நிலத்தின் கடவுள் ஆவார். பண்டைய காலத்தில் கௌமாரம் எனும் தனித்த மதமாக இருந்த முருகன் வழிபாடு பின்பு சைவ சமயத்துடன் இணைந்தது.

பெயர்க் காரணம்

'முருகு' என்ற சொல்லிற்கு அழகு, இளமை என்று பொருள்படும். ஆகவே முருகன் என்றால் அழகன் என்பதாகும். மெல்லின, இடையின, வல்லின மெய் எழுத்துக்களுடன் உ எனும் உயிரெழுத்து ஒவ்வொன்றுடனும் சேர்ந்து முருகு (ம்+உ, ர்+உ, க்+உ - மு ரு கு) என்றானதால், இம்மூன்றும் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி இவைகளைக் குறிக்கும்..

மேலும் திருவிளையாடல் புராணத்தின்படி நாரதன் கொடுத்த ஞானப்பழம் கிடைக்காத முருகன் கோபித்துக் கொண்டு சென்று குன்றின் மேலிருக்கப் பார்வதி சிவலீலைகளை முருகனுக்குச் சொல்லிக் குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடம் என்று சொல்கிறார். இவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட முருகன் தமிழ்க் கடவுளாகப் பாவிக்கப்பட்டுத் தமிழினம் கொண்டாடும் சிறப்புக் கடவுளாக ஆனார்.

பன்னிருகரங்களின் பணிகள்

முருகனின் பன்னிருகரங்களில் இரு கரங்கள் தேவர்களையும், முனிவர்களையும் காக்கின்றன. மூன்றாவது கை அங்குசத்தினைச் செலுத்துகிறது. மற்றொரு கை ஆடை உடுத்திய தொடையில் பதிந்திருக்கிறது. ஐந்து மற்றும் ஆறாவது கைகள் வேலைச் சுழற்றுகின்றன. ஏழாவது கை முனிவர்களுக்கு அரும் பொருளை உணர்த்துகிறது. எட்டாவது கை மார்பில் உள்ள மாலையோடு விளங்குகிறது. ஒன்பதாவது கை வளைகளோடு சுழன்று வேள்வியை ஏற்கிறது. பத்தாவது கை மணியை ஒலிக்கிறது. பதினோராவது கை மழையை அருள்கிறது. பன்னிரண்டாவது கை மணமாலை சூட்டுகிறது.

வேறு பெயர்கள்

முருகன் - அழகுடையவன், குமரன் - இறைவனாய் எழுந்தருளியிருப்பவன், குகன் - அன்பர்களின் இதயமாகிய குகையில் எழுந்தருளி இருப்பவன், காங்கேயன் - கங்கையால் தாங்கப்பட்டவன், சரவணபவன் - சரவணப்பொய்கையில் உதித்தவன், சேனாதிபதி - சேனைகளின் தலைவன், வேலன் - வேலினை ஏந்தியவன், சுவாமிநாதன் - தந்தைக்கு உபதேசம் செய்தவன், கந்தன் - ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன், கார்த்திகேயன் - கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டவன், சண்முகன் - ஆறு முகங்களை உடையவன், தண்டாயுத பாணி - தண்டாயுதத்தைக் கரத்தில் ஏந்தியவன், வடிவேலன் - அழகுடைய வேலை ஏந்தியவன், சுப்பிரமணியன் - மேலான பிரமத்தின் பொருளாக இருப்பவன், மயில் வாகனன், ஆறுபடை வீடுடையோன், வள்ளற் பெருமான், சுப்ரமணியன், சோமாஸ்கந்தன், முத்தையன், சேயோன், சேந்தன், விசாகன், சுரேஷன், செவ்வேள், சரவணபவன், கடம்பன், ஆறுமுகன் - ஆறு முகங்களை உடையவன், சிவகுமரன் - சிவனுடைய மகன், வேலாயுதன், சிங்கார வேலன் - வேல் என்ற ஆயுதத்தினை உடையவன், ஆண்டியப்பன் - ஆண்டியாக நின்றவன், சரவணன், கார்த்திகேயன், குமரன், சுவாமிநாதன், செந்தில்நாதன், அயிலவன் - வேற்படைஉடையவன், முருகக்கடவுள் போன்ற பல பெயர்களால் வழங்கப்படுகிறார்.

நோக்கம்

இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம் தமிழ்க் கடவுளான முருகன் பெயரில் உள்ள மருத்துவம், அறிவியல் வானவியல் பற்றிக் கூற எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியாகும்.

ஞானப்பழத்தில் மதத் தத்துவம்

முருகன் சிறு பழத்திற்காகக் கோபித்துக் கொண்டதாகச் செய்தி இருக்கிறது. சிறுபழத்திற்காக வா முருகன் கோபித்துக் கொள்வார். இல்லை இல்லை. இந்து மதம் பல்வேறு தத்துவங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் புதையல்களைக் கண்டு எடுத்தவர்களை நாம் ஞானிகள் என்று கொண்டாடுகிறோம். அற்புதமான சிந்தனைகளையும் செறிவு மிக்க தத்துவங்களையும் சாதாரண மக்களுக்கு உணர்த்தத்தான் கதை வடிவில் சொல்கிறார்கள்.

சேவற்கொடியோனின் ஞானப் பழத்திற்குக் கோபம் கொண்ட கதைதான் என்ன சிறுபழத்திற்காக வா முருகன் கோபம் கொண்டார். இந்தக் கதையில் இரண்டு தத்துவங்கள் உணர்த்தப்பட்டன. ஒன்று பிள்ளையார் வழி. இன்னொன்று முருகன் வழி. பிள்ளையார் வழியில் அம்மையும் அப்பனும் இருக்கிற இடத்தில் இருந்து கொண்டு பிரம்மச்சரியம் காத்து இறையோடு இணைந்து நிற்பது. முருகன் வழியில் உலக விஷயங்களில் உழன்று உலக விஷயங்களை அனுபவித்து இறைத் தேடலில் ஞானம் கேட்பது. அப்போது ஈசன் ஞானம் இப்போது உனக்கு வேண்டாம். உள்ளே விஷயக் குவியல் இருக்கிறது. தனியே செல். குன்று தேடி நில். உற்று உற்று உள்ளே பார்த்து அவற்றில் நீ தவம் செய். ஞானத்தைத் தேடி நீ ஓடவேண்டாம். அந்தப் பழம் ஞானப் பழம் நீயேதான். நீயே அதுவாகி மலர்ந்து நில் என்பது தான் முருக வழி என்கிறது.

'சரவணபவ' என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம்

'சரவணபவ' என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் மிகவும் சிறப்பானதாகும். இதனை மனமுருகிச் சொல்பவர்கள் செல்வம், கல்வி, முக்தி (பிறப்பற்ற நிலை), எதிரிகளை வெல்லுதல், ஆரோக்கியம், பயமின்றி இருத்தல் ஆகிய ஆறு பேறுகளையும் பெற்று மகிழ்வார்கள் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. 'சரவணன்' என்றால் 'பொய்கையில் நாணல் புல்களுக்கு மத்தியில் தோன்றியவன்'

என்று பெயர். இதனால், முருகன் கோயில்களில் உள்ள தெப்பக்குளங்களைச் 'சரவணப்பொய்கை' என்பர்

முருகப்பெருமானும் மருத்துவமும்

ஆறு முக உருத்ராட்சம்

உருத்ராட்சம் என்பது மரவகைகளில் ஒன்று. இது மூலிகை வகைத் தாவரம். உருத்திராட்ச மரத்தின் பழமானது கடினமான ஓட்டுடன் கருநீலமாய் இருக்கும் என முந்தைய பதிவுகளில் பார்த்தோம். இதன் உள்ளே இருக்கும் சதைப் பகுதியானது புளிப்பான சாறு நிறைந்திருக்கும். இது ஒரு முக உருத்ராட்சம், இருமுக உருத்ராட்சம் என்று 14 முகம் வரை உள்ளது. ஒவ்வொரு முகமும் ஒரு மருத்துவக் குணம் கொண்டது. ஆறு முக உருத்ராட்சம் முருகப்பெருமானின் அருள் பெற்றதாக ஸ்ரீ மத் தேவிபாகவதம் கூறுகிறது. ஜாபாலா உபநிஷதம் இதை முருகன் மற்றும் கணபதியின் அருள் நிறைந்ததாகக் கூறுகிறது. ஆறு முக உருத்ராட்சம் மன வலிமை, அறிவு, திறமை ஆகியவற்றை உணர்த்துகிறது. இதை அணிபவர்க்கு மகாலட்சுமியின் அருளோடு, பேச்சு வன்மையும் உண்டாகிறது. கந்த பெருமானின் துணிவும் தைரியமும் உண்டாகிறது. இதன் ஆதிக்கக் கிரகம் சக்கிரன். நல்ல உடல் நலம். வாழ்க்கை வசதி மகிழ்ச்சி அனைத்தையும் இந்த மணி கொடுக்கும். நான்கு முக மணிகளோடு இணைத்து இதை அணிவதால் கல்வியில் சிறக்கலாம். பிரமஹத்தி தோஷம் நீங்கும். ஆறுமுக உருத்ராட்சத்தை கௌரிசங்கர உருத்ராட்சத்தோடு இணைந்து அணிந்து கொள்வதால் குழந்தைப் பேறு கிட்டும். கைகளிலும் அணிந்து கொள்ளலாம்.

இது சக்கிரனின் ஆதிக்கம் பெற்றது. சக்கிர ஆதிக்கம் குறைவதால் ஏற்படும் தொண்டை நோய்கள், சிறுநீரகக் கோளாறுகள் போன்றவை இதை அணிவதால் நீங்கும். இசைத் திறமை உட்படப் பல கலைகளை வளர்க்கும்.

துடிப்பு இல்லாமல் சோர்வுடன் இருக்கும் பன்னிரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு ஆறுமுக ருத்ராட்சம் நல்ல பலனை அளிக்கும்.

இஞ்சி

தமிழகத்தில் தனிப்பெரும் தெய்வமான் முருகப்பெருமான் திருப்பெயர் கொண்ட

மூலிகையும் நம் நாட்டில் உண்டு. சுற்றி வளைக்காமலே கூறிவிடுகிறேன். நமது தென்னக சோலை வனப் பயிர்களில் ஒன்றாகிய உலர்ந்த இஞ்சிக்குத் தான் சக்கு என்று பெயர், அதாவது சக்கு எனச் செல்லமாக அழைத்துப் பின்பு சக்கு முதலியாரே! என்று கூப்பிடுவது நம் நாட்டு பழக்கமாயிற்றே!

சக்கும் சுப்பிரமணியமும் ஒன்றுதான். சக்கு, இஞ்சியான உலராத சக்கு இவைகளை எல்லா மதத்தினரும், இனத்தவருமான மஜுத் சுல்தான், டேவிட் பிள்ளை மரியதாஸ் போன்ற முஸ்லீம் கிருஸ்துவ நண்பர்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்.

சக்குக்கு மிஞ்சிய மருந்துமில்லை

சுப்ரமணிக்கு மிஞ்சிய தெய்வமில்லை

என்பது பழமொழி அல்லவா?

மேலும்

காலையில் சக்கு

கடும்பகல் மிளகு

மாலையில் கடுக்காய்

மண்டலம் சாப்பிடக்

கோலூன்றி நடந்தவன் கோலை வீசி

நடப்பான் மிடுக்காக

என்று இஞ்சி மருந்தாகப் பயன்படும் விதம் கூறப்பட்டுள்ளது. நமது வாழ்க்கையில் மஞ்சளுக்கு அடுத்தபடியாக இடம் வகிக்கக்கூடியது சக்கு. மஞ்சளைப் போலவே வடிவம் கொண்டது. இஞ்சி, கொத்துமல்லி, கறிவேப்பிலை இவை மூன்றும் சமையல் அறையின் இணைபிரியாத நண்பர்கள்.

மிளகு

சக்கு மிளகு திப்பிலி என்ற மூன்றும் சிறந்த மருந்துப் பொருள்களாக விளங்குகின்றன. மிளகு சிறந்த மருந்துப் பொருள் என்பதை விளக்கும் முகமாகக் கீழே உள்ள பழமொழி

முருகனுக்கு மிஞ்சிய தெய்வமில்லை;

மிளகுக்கு மிஞ்சிய மருத்துவம் இல்லை

விளக்குகிறது. மிளகு, கருமிளகு, வால் மிளகு, பச்சை மிளகு, சிவப்பு என்று பல வகைகள் மருந்திற்குப் பயன்படுகின்றன.

முருகக் கடவுள் விரும்பும் கடம்பமரம்

மே - ஜூன் மாதங்களில் பழனி விழாக் கோலம் பூண்டிருக்கும். வெய்யிலின் உச்சகட்ட மாதங்கள் இவை. இம் மாதங்களில் பழனியில் 'அக்னி நட்சத்திரம்' திருவிழா முருகனுக்காகக் கொண்டாடப்படுகிறது. பழனி மலை அடிவாரம் சுற்றும் கடம்ப மலர்கள் பூத்திருக்கும். முருகனுக்குப் பிரத்யேகப் பூஜைகள் நடைபெறும். பக்தர்கள் காலையில் தலையில் கடம்ப மலர்களைச் சூடிக் கொண்டு கடம்ப மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் பழனி மலையை வலம் வருவர். முருகனுக்கு உகந்த மரம் கடம்ப மரம்.

கடம்ப மரத்தின் ஆயுர்வேதக் குணங்கள்

கடம்ப மரத்தின் வேர், மரப்பட்டை, பழங்கள் மருத்துவத்தில் பயன்படும் பாகங்கள். மூன்று தோஷங்களையும் (கபம், பித்தம், வாதம்) சமனப்படுத்தும். இலையும் மரப்பட்டையும் கசப்பு காரச் சுவையுடையவை. வலியைக் குறைக்கும் ஆற்றலும் உடலின் நச்சுத் தன்மையைப் போக்கும் திறனும் உடையவை.

நவபாஷாணம்

நவபாஷாணத்தால் உருவாக்கப்படும் தெய்வச் சிலைகள், நவக்கிரகங்களின் சக்தியைப் பெற்றுவிடுகின்றன என்பது நம்பிக்கையாகும். தமிழ் நாட்டில் மூன்று இடங்களில் நவபாஷாணச் சிலைகள் உள்ளன. பழனி மலைக்கோவில், கொடைக்கானல் அருகே உள்ள பூம்பாறை குழந்தை வேலப்பர் கோவில், தேவிபட்டணம். இவற்றில் இரண்டு போகர் உருவாக்கியவை. தேவிபட்டணத்தில் உள்ளதை யார் உருவாக்கியது என்று தெரியவில்லை. நவபாஷாணம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கிரகத்தின் சுபாவத்தை உடையது. நவபாஷாணங்களால் உருவான சுவாமி சிலையை வழிபடுவர்களுக்கு ஏற்படும் சிரமங்கள் நீங்கும். பழனிமலை தண்டாயுத பாணியை வழிபடுவதா அல்லது நவகிரகங்களை வழிபடுவதா என்று திகைக்கக் கூடாது என்று போகர் பழனிமலையில் நவபாஷாண முருகர் சிலையை உருவாக்கினார். இந்தச் சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்து அந்த அபிஷேக தீர்த்தத்தை அருந்தினால் தீராத நோய் எதுவாக இருந்தாலும் தீர்ந்துவிடும்.

நவபாஷாண முருகனின் கதை

முருகப் பெருமானின் அறு படை வீடுகளில் ஒன்றான பழனி மலையில் குடிகொண்டிருக்கும் பழனியாண்டவரின் சிலை நவபாஷாணங்களால் ஆனது. இந்தச் சிலையைப் போகர் உலக மக்களை நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டுச் சலபமாக நிவாரணம் அடையும் விதமாக நவபாஷாண முருகன் திரு உருவச் சிலையைச் வடித்திருக்கிறார். அதற்குத் தண்டாயுதபாணி என்று பெயரிட்டார். போகர் தம் சித்து சக்தியை இழந்து கிடந்தபோது புலிப்பாணியின் மூலமாக மறுபடியும் சித்து சக்தியைத் தான் அடைந்ததை நினைவு கொள்ளும் பொருட்டுத் தாம் அமைத்த நவபாஷாண முருகன் சிலைக்குத் தண்டாயுதபாணி என்று பெயர் சூட்டுகிறார். மக்களும் இப் பெயரைத் தம் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டி மகிழ்கின்றனர்.

முருகப் பெருமானின் நவபாஷாணத் திருமேனி ஆண்டிக் கோலத்தில் தண்டத்தை தாங்கிய திரு உருவமாக உள்ளது. தண்டம் கம்பு, கழி போன்றவை ஆயுதம் போல உள்ளதால் புலிப்பாணிப் பெயரில் உள்ள பாணியுடன் சேர்ந்து தண்டாயுதபாணி என்று ஆனது. இதை மனித குலம் உய்வதற்குப் போகர் பழனி மலையில் பிரதிஷ்டை செய்தாராம்.

முருகப்பெருமானும் அறிவியல் செய்தியும்

வாடகைத் தாய்

இன்றைய அறிவியலில் செய்யும் கர்ப்ப மாற்றம் அக்காலத்திலேயே புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பார்வதி கர்ப்ப முற்று இருக்கும் போது ரிஷிகள் அந்தக் கர்ப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து ஆறு ரிஷி பத்தினிகளுக்குக் கொடுத்ததாகவும் அதன் மூலம் பிறந்த குழந்தை குமரன் என்றும் சொல்வதும் ஒரு அறிவியல் செய்திதான். இப்போது செயற்கை முறையில் ஒருவரின் செல்களை எடுத்து அவற்றை வாடகைத் தாயின் வயிற்றில் வைத்து வளர்த்து செயற்கைக் குழந்தையை உற்பத்தி செய்வதுபோல புராணத்தில் முருகன் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறார்

சோதனைக் குழாய்க் குழந்தை

உலகின் முதல் சோதனைக்குழாய்க் குழந்தை அகத்தியர்தான். குடுவையில் கருத்தாகத்து,

வளர்ந்து வெளிப்பட்டதால் அவரை, கலயத்தில் பிறந்தோன் (கும்பசம்பவர்) என்றும், குடமுனி என்றும் கூறுவர். உயிர்கள் தாயின் கருப்பைக்கு வெளியே கருத்தரித்து வளர இயலும் என்ற அறிவியல் உண்மை, அகத்தியரின் பிறப்பி லேயே பொதிந்துள்ளது. அதே போல முருகனும் ஒரு சோதனைக் குழாய்க் குழந்தை தான். சூரபத்மன் தான் பெற்ற வரத்தில் தான் பெண்ணின் வயிற்றில் பிறந்தவனால் அழியக் கூடாது என்று வரம் வாங்கிக் கொள்கிறானாம். ஆகையால் சிவன் தன் முகத்தில் உள்ள நெற்றிக் கண்ணில் தீப் பொறியை உருவாக்க அதை வாய்புகவான் எடுத்துச் சென்று சரவணப் பொய்கையில் விடுவதாகவும் அவை குழந்தைகளாக மாறியதாகவும் குமரனின் பிறப்புப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. தீப்பொறிகள் குழந்தையாக வளர்ந்த பிறகு கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்க்கிறார்கள் என்பது செய்தி. அவர் கடவுள் என்பதால் சரவணப் பொய்கையில் நெருப்புப் பொறிகள் விழுந்தவுடன் குழந்தையாக மாறி விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். இது ஒரு அறிவியல் செய்திதானே.

குழந்தைக் காப்பகம்/செவிலித் தாய்

இப்போது காப்பகங்களில் குழந்தைகளை விட்டு விட்டுத் தாய்மார்கள் வேலை பார்க்கப் போவதைப் போலப் புராணத்திலும் முருகன் ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்படுகிறார். செவிலித் தாய்மார்கள் அக்காலத்தில் இருந்ததைத் தான் இக்காலத்துக் காப்பகப் பெண்கள் செய்கிறார்கள்.

இன்றைய சினிமாக்களான சூர்யா நடித்த மாற்றான், ப்ரியாமணி நடித்த சாருலதா போன்ற படங்களில் ஒட்டியே பிறந்த குழந்தைகளைக் காட்டிச் சில காரணங்களால் அவர்களை அறுவை சிகிச்சை மூலம் வேறுபடுத்து காட்டப்படுகிறது. ஆனால் பார்வதி அறுவராகப் பிறந்து வளர்ந்த ஆறு முருகன்களைக் கைதேர்ந்த வைத்தியரைப் போல ஒட்டவைப்பது கூட அறிவியலைச் சேர்ந்த செய்திதான்.

வளரி, பூமராங் ஆயுதமும் முருக வேலும்

ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகளால் உபயோகப் படுத்தப்பட்ட பூமராங் என்னும் ஆயுதம் ஒருவர் மேல் எறியப்பட்டால் அது எறிந்தவனுக்கே

திரும்பி வந்துவிடும். அதைப் போலவே முருகப் பெருமானின் கையிலிருக்கும் வேல் அன்னை பராசக்தியால் முருகனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சூரபத்மனை அழிக்க முருகன் போரிடும் போது அவர் செலுத்தும் வேல் பகைவனைத் தாக்கிய வேல் அவரிடமே வந்து விடும் என்பது புராணச் செய்தி. வளரி என்னும் பண்டைக் காலத்தில் ஓடுபவர்களைப் பிடிக்கப் பயன்படும் ஆயுதம் பூமராங் என்ற ஆயுதம் செய்யப்பட்டது. பாம்பு விஷக் கடிக்கான முறிவு மருந்து 'சீர் நஞ்சு' (anti-venum) இந்த நான்கு வகைப் பாம்பு விஷத்தை சேகரித்து கலந்து அதைக் குதிரைக்குச் சிறிது சிறிதாக ஊசி மூலம் செலுத்தி பிறகு அதன் இரத்தத்தில் இருந்து சீரம் பிரித்து எடுக்கின்றனர். இதுவே அலோபதி மருத்துவத்தில் அனைத்துப் பாம்பு கடிக்கும் விஷ முறிவு மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது விடத்திற்கு விடமே முறிவு என்பது போன்றது. பாம்பு கடிக்கு பாம்பின் விடத்தினாலேயே மருந்து தயாரிப்பது போலப் பழனி மலை, பூம்பாறை தேவி பட்டணத்தில் உள்ள நவபாஷாணச் சிலைகள் நவபாஷாணக் கட்டால் செய்யப்பட்டவை. இச் சிலைகளுக்குச் செய்யப்படும் விபூதி, சந்தனம், பன்னீர், தேன், பஞ்சாயிர்தம் போன்றவை நவபாஷாணக் கட்டு மருந்தின் சத்தைப் பெற்று பிரசாதமாக மாறுகின்றன. இதனை உட்கொள்வதால் உடலில் உள்ள நாட்பட்ட கொடிய நோய்கள் குணமாகின்றன. நவம் என்றால் ஒன்பது பாஷாணம் என்றால் விடம். ஒன்பது விடங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது நவபாஷாணச் சிலை. இந்தச் சிலைக்குச் செய்யும் பால், பஞ்சாயிர்த அபிஷேகங்கள் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது கொடிய நோயைத் தடுக்கக் கூடிய நல்ல மருந்து என்று சொல்கிறார்கள். இதுவும் அறிவியல் செய்திதான்.

முருகன் கோயிலில் பிரசாதமாகக் கொடுக்கப்படும் விபூதி, சந்தனம், குங்குமங்கள் கூட அறிவியல் சம்பந்தமானவை தாம். தலையில் ஏற்படும் வியர்வை, தலை மேல் விழும் பனித்துளிகள் மற்றும் தண்ணீர் போன்றவற்றின் சிறுபகுதி கெட்டிப்பட்டுத் தலைப்பகுதியில் தங்கிவிடும். இதனால் தலைவலி, தூக்கமின்மை ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட கெட்ட நீரை உறிஞ்சி வெளியேற்றவே விபூதி தரிப்பதன் நோக்கம். நெற்றிப்பகுதி அதிகச் சூடாவதால் கிருமித் தொற்று

ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. கிருமித் தொற்றைத் தடுக்கவே மஞ்சள்; அதிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் குங்குமம், சந்தனம், விபூதி ஆகிய மூன்றும் சிறந்த கிருமிநாசினிகள்.

குளிர் சாதன அறைத் தத்துவம்

பொதுவாக நாம் கடவுள்களை மலை மீது அதாவது குளிர்ந்த இடங்களில் வைத்துத்தான் பார்க்கிறோம். சிவனுக்குரிய கைலாய மலை, திருமாலுக்குரிய பாற்கடல் முருகனுக்குரிய அறுபடை வீடுகளான சுவாமி மலை, திருத்தணி, தணிகை மலை, பழனி மலை போன்றவை மலைகள், குளிர்ச்சி பொருந்திய பழமுதிர்ச் சோலை, கடலலை தாலாட்டும் திருச்செந்தூர் போன்றவை குளிர்ச்சி பொருந்தியவை. முருகன் மலையும் மலை சார்ந்த இடமான குறிஞ்சிக் கடவுள், மலைப்பாங்கான கேரளாவில் வாழும் மக்களுக்கு இஷ்ட தெய்வம் முருகன். கோடை வாசஸ்தலமான கொடை/கோடைக் கானலில் உள்ள குறிஞ்சியாண்டவன் முருகன். இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும் போது இன்றைய நவீன யுகத்தில் ஏ.ஸி. என்ற அறிவியல் நிலையைத் தான் முருகனின் பொதுவாக கடவுள்களின் நிவாசங்கள் நினைவு படுத்துகின்றன.

முருகன், சூரபத்மன் மரமாக மாறி நின்றவுடன் தன் வேலால் இரு கூறாக்கி ஒன்றை மயிலாகவும் மற்றொன்றைச் சேவலாகவும் மாற்றியதாகக் கூறியது கூட அறிவியலுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட செயல்தான். இன்று ஆகாயவிமானம் பறப்பதைப் போல அன்று மயிலுக்கும் பொறி அமைத்து முருகப் பெருமான் தன் வாகனமாக பயன்படுத்தி இருக்கிறார். இவ் வகையைச் சேர்ந்ததே திருவாசகத்தில் கூறப்படும் குதிரைவான ஊர்தியாக வந்தது என்பதை

அரியோடு பிரமற்கு அளவுஅறி யாதவன்
பரிமா வின்விசைப் பயின்ற வண்ணமும்

திருவா. 115-116

வான ஊர்தி ஊரும் மகிழ்ந்து திருத்தசாங்கம் 1

கண்ணகியைத் தேவர்கள் கூட்டிச் சென்றதாகக் கூறப்படும் புஷ்பவிமானம் போன்றவை.

முருகனும் வானவியலும்

முருகனை வளர்த்த ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களும் ஆறு ரிஷிகளின் பத்தினிகள்.

இவர்கள் தங்கள் ஒழுக்க நெறியில் தவறியதால் கணவர்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்பட்டார்கள். விண்ணில் தனி நட்சத்திரக் கூட்டமாக இருந்தனர். தவம் செய்தனர். சரவணப் பொய்கையில் தாமரையில் வளர்ந்த சிவனின் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய நெருப்புப் பொறிகளில் உருவான முருகனைப் பால் கொடுத்து வளர்த்தார்கள். அதனால் பரிபாடல் 'அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ' என்று கூறும். இவர்கள் அறுவரும் நட்சத்திரங்களாகச் சப்த ரிஷி மண்டலத்தில் இருக்குமாறு வரம் பெற்றனர். சப்த என்றால் ஏழு. ஆனால் இவர்கள் ஆறு பேர் தானே வசிட்டாகன் மனைவி அருந்ததி ஏழாவது பெண். அருந்ததி சப்த ரிஷி மண்டலத்தில் வசிட்டரின் அருகில் இருக்கிறார்.

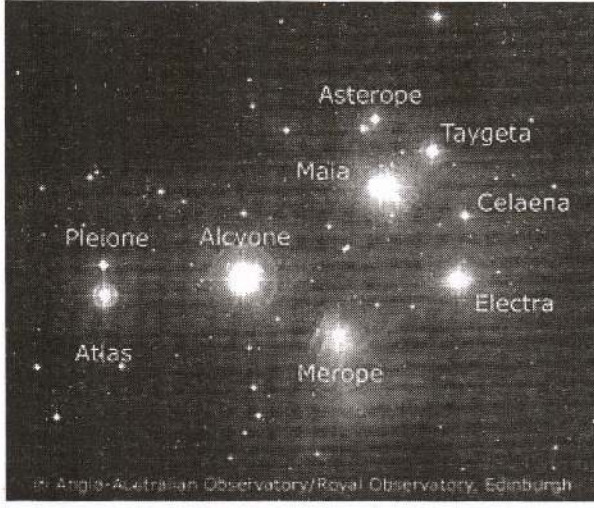

சப்த ரிஷி மண்டலம்

கிருத்திகை நட்சத்திரத்திற்குரிய தெய்வம் முருகப் பெருமான். உரிய கிரகம் சூரியன். கிருத்திகை நட்சத்திரத்தின் முழுமையான நாழிகை 56. கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் கல்வியில் சிறப்புப் பெறுவார்கள். சிறந்த வியாபாரச் சிந்தனை உடையவர்களாக இருப்பர். அறிவாற்றல் மிக்க இவர்கள் பிறரால் பாராட்டப் பெறுவீர்கள். எது செய்தாலும் அதைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுவதில் வல்லவர்கள்.

இவர்களுள் ஒரு சிலர் ஞானியாகவும் புலமை மிக்கவர்களாகவும் புகழ்பெறுவதுண்டு.

வரலாற்றுக் காலத்துக்கும் முற்பட்ட காலத்திலேயே கார்த்திகை நட்சத்திரங்களை மனித இனம் இனம் கண்டு வைத்திருந்தது. தமிழர்கள் சிவ வழிபாடு முருக வழிபாட்டுடன் கார்த்திகையைச் சம்பந்தப் படுத்தியிருந்தனர். வேத கால ஆரியர்களும் இதை அறிந்திருந்தனர்.

கார்த்திகை மண்டலம்

அக்கினி நட்சத்திரம்

அக்கினி நட்சத்திரம் என்பது கார்த்திகை நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும், அக்கினிக்கு உரிய நட்சத்திரமாக அது கருதப்படுவதன் மூலம் முருகனுடன் சம்பந்தம் பெற்று விடுகிறது. அது மட்டுமல்லாது கிரங்களில் சூரியனின் நட்சத்திரமாகவும். அது விளங்குகிறது. பஞ்சாக்கினி என்று சொல்லப்படும் ஐவகை நெருப்புக்களில் சூரியனும் ஒன்று.

சூரியன் எந்த நேரத்தில் புதிய இராசிக்குச் செல்கிறதோ அந்த நேரத்தில்தான் மாதம் பிறக்கும். இரவு பகல் என்பதில்லை. மாதத்திற்கு சரியாக 30 நாள்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

30 plus or minus ஆக இருக்கலாம். இந்தக் கணக்கின் படி கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் ஒரு பாதத்தின் சராசரி கால அளவு $31/9=3$ நாள்கள் 5 மணி நேரம் சொச்சமாகும், சித்திரை மாதத்திற்குரிய மேஷ இராசியின் கடைசிப் பாதமும் வைகாசி மாதத்திற்குரிய ரிஷப இராசியின் முதல் மூன்று மாதங்களும் கார்த்திகை நட்சத்திரக் குடியை ஆகவே சித்திரை மாதத்தின் கடைசி மூன்று சில்லறை நாள்களும் வைகாசி மாதத்தின் ஆரம்பப் பத்து நாள்களும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தைச் சூரியன் கடந்து செல்லும் காலக் கட்டமாகும். இந்தக் காலக் கட்டத்தைத் தவறுதலாகக் பின்னெழு முன்னெழு என்று சொல்வார்கள். ஆனால் சித்திரையின் கடைசி நான்கு நாள்களும் வைகாசியின் முதல் பத்து நாள்களும் தாம் அக்கினி நட்சத்திர நாள்கள். இந்தக் காலக் கட்டத்தைத் தான் அக்கினி நட்சத்திரம் என்று சொல்கிறோம்.

முடிவுரை

இக் கட்டுரையின் மூலம் முருகப் பெருமான் கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்தியாக இருந்து அருள் பாலித்து மன அமைதி மட்டும் கொடுக்கவில்லை. உடம்பு ரீதியாக மருத்துவத்தில் எவ்வாறு பயன்படுகிறார், அறிவியல் மூலம் எவ்வாறு மனிதர்களுடன் கலந்திருக்கிறார், வானவியலில் முருகப் பெருமானின் பங்கு என்ற பல விவரங்கள் தெரியவருகின்றன.

Mrs. S. Karpagam

karpagamsureshkumar@gmail.com

முனைவர் செ.கற்பகம் அவர்கள் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்லைக்கழகத்தில் இசைத்துறை உதவிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். இதுவரையில் அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட கருத்தரங்கங்களில் பங்குபற்றியுள்ளார். இவரது வழிகாட்டலில் 5 ஆய்வு மாணவர்கள் முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர், 13 ஆய்வு மாணவர்கள் முனைவர் பட்ட ஆய்வில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளனர். இசை / நாட்டியம் தொடர்பில் இருநூறுக்கும் அதிகமான அரங்குகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். பல்கலைக்கழகத்தில் பல்வேறு ஆய்வுத்திட்டப் பணிகளைச் செய்து வருகிறார். பல்வேறு உயர் விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவரது நூல்களை தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் உட்பட பல பதிப்பகங்கள் வெளியிட்டுள்ளன.

முருக வழிபாட்டில் ஆடல்கலை

முனைவர் செ. கற்பகம்

உதவிப்பேராசிரியர், இசைத்துறை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், இந்தியா.

முருகப் பெருமான் வழிபாட்டில் ஆடல்கலை தொன்மைக்காலம் முதல் இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகிறது. சங்க இலக்கியம் சிலப்பதி காரத்தில் கூறப்பெறும் குடக்கூத்து, துடிக்கூத்து, குன்றக்குரவை, வெறியாடல் போன்ற கூத்து முறைகள் குறிஞ்சிக்கிழவனாகிய முருக வழிபாட்டோடு தொடர்புடையதாகும். சங்க காலத்தில் முருகன் வேலேந்திக் காந்தள் மலர்சூடி ஆட்டு வித்த பண்டைய ஆடல் பின்பு கட்டுவிச்சி கூறும் குறத்தி நிகழ்வாக மலர்ந்து பின்பு குறவஞ்சி இலக்கியமாக வளர்ச்சிப் பெற்றது. குறி சொல்லு தலை மையமிட்ட குறவஞ்சி குறிஞ்சிக் கிழவன் வழிபாட்டோடு தொடர்புடையது.

அருணகிரிநாதருக்கு முருகன் நடனத்தரி சனக் கோலத்தைத் திருச்செந்தூர், கருவூர், திருவண்ணாமலை, கொடுங்குன்றம், திருத்தணி, திருவெண்ணெய் நல்லூர், சிதம்பரத்தில் காட்டி அருளினார்.

அருணகிரிநாதர் படைத்த முருகவழிபாட்டு இசைப்பாடலான திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் ஆடலுக்குரிய அற்புதப் பாடல்களாக அமைந்துள்ள நுட்பமிசு தாளத்தில் சந்த அமைதியுடன் காணப்படும் இத்திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் ஆடலுக்குரிய ஜதிக் கோர்வைகளுடன் இணைந்து அரங்கில் ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

இன்றைய ஆடல் நிகழ்வுகளில் முருகவழி பாட்டை மையமிட்ட ஏராளமான நாட்டிய உருக்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. கௌத்துவம், சப்தம், வர்ணம், பதம், கீர்த்தனை போன்ற நாட்டிய உருக்களும், காவடிச்சிந்து, கிளிக்கண்ணி போன்ற நாட்டுப்புற ஆடல் பாடல் வகைகளும் முருகனை மையமிட்டு இயற்றப்பட்டுள்ளன. கதைக்கருவை மையமிட்டுப் படைக்கப் பட்டு வரும் நாட்டிய நாடகங்களும் முருகனைக் கதை நாயகனாகக் கொண்டு ஆடப்பெற்று வருகின்றன.

முருக வழிபாட்டு முறையில் அமையும் இசைபாடல்கள் இசையரங்குகளிலும், நாட்டிய

அரங்குகளிலும் இன்றும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

முருகன் கவுத்துவம்

இராகம் : கௌளை தாளம் : சதுஸ்ர ஏகம்

ஜென்னகிட்ட கிற்றகிட்ட தக்குடு திககுடு தாககிடதா தக்கிடு திக்கிடு தகதாக கிடதக தக்கிணம் ஜெக்கிணம் தக

வினையற வேல்வாங்கும் பெருமான் அடியினை தொழு மனமே ஜெக ஜெக தொங்கிடு தங்கிடு தொங்கிட கிடதகி தொங்கு ணாங்குதோம் தோம் தாஹத்தா தோகிடு தோகிட கிடதகி தோகிடு தோகிட கிடதகி தோகிட கிடதகி தோகிடு நங்கதார் கிண நகணத ஜெகணகதா

கானம் மயிலே நிகைலாசம் தன்னை சமூலவரும் இளையவனே தொழுவார் தாளவிதம் பர உடையவனே ஜெகிடு ஜென்னகிட கிடதகி ஜனகிட கிடதகி கடல் கிழிய மலைமுறிய வருமுருகன் எனை வினையற அருளது பெறலாம்

தக்கிடு தக்கிட கிடதகி தக்கிடு தக்கிடு கிடதகி தத்தக்கிடதகி தக்கு திக்கி தக்கிட்ட தொங்கிட கிடதக டன் தங்கி கிடதக திக்கி தாம் தத்ததாம் தத்த

இக்கவுத்துவம் முருகப்பெருமான் மீது பாடப்பெற்ற கவுத்துவமாகும். கவுத்துவம் ஆடல் உருப்படிகளில் ஒன்று. இறைவனை ஆடல் வழி வழிபடும் ஆடல் உருப்படியாகும். தற்காலத்தில் ஆடப் பெற்றுவரும் ஆடற்கலை வடிவங்களை அமைத்துத் தந்த தஞ்சை நால்வரின் முன்னோர்களால் இயற்றப் பெற்றது. தஞ்சைப் பெருவுடையார் ஆலயத் திருவிழாக்களில் ஆடப் பெற்ற பஞ்சமூர்த்தி கவுத்துவங்களில் இது முருகப்பெருமான் மீது இயற்றப்பட்டது. இது கௌளை இராகத்தில் திஸ்ர ஏக தாளத்தில் அமைந்தது. கவுத்துவம் என்கிற அமைப்பிற்கேற்ப நாட்டியச் சொற்கட்டுக்களும், பாடல் கருத்துகளும் இராக

தாள அமைதியோடு அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. சிக்கலில் வேல் வாங்கிச் செந்தூரில் சூரனை வதம் செய்த முருகப் பெருமான் திருவடியினை வழிபடு மனமே என்கிற நிலையில் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையாளரால் இக்கவத்துவம் ஆடப் பெற்றுள்ளது.

முருக வழிபாட்டில் ஆடற்கலை அன்று

முருகப்பெருமான் வழிபாட்டில் ஆடல் கலை தொன்மைக்காலம் முதல் இன்றுவரை தொடர்கிறது. சிலம்பு கூறும் மாதவி ஆடிய பதினொரு வகை ஆடல்களில் குடக்கூத்து, துடிக்கூத்து இரண்டும் முருகன் ஆடிய கூத்துக்களாகக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றன. முருகன் சூரபத்மனுடன் போரிட்டு வென்ற பிறகு போர்க்களத்தில் குடையைத் தாழ்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடிய ஆடல் குடைக்கூத்தாகும்.

படை வீழ்த்து அவுணர் பையுள் எய்தக்
குடை வீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்
(சிலம்பு : 52-53)

என்று இக்கூத்து குறிப்பிடப்படுகிறது. துடியாடல் என்பது துடி என்னும் இசைக்கருவி முழக்கொடு முருகன் ஆடிய ஆடல் துடிக்கூத்து என்று கூறப்படுகிறது. கடலின் நடுவே மரமாக இருந்த சூரனை வதைக்க முருகன் கடல் அலையையே அரங்கமாகக் கொண்டு துடிகொட்டிக் கொண்டு ஆடி வேலை எறிந்து மரத்தை இரு பிளவாக்கிய நிலையை இவ்வாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

..... மாக்கடல் நடுவண்
நீர்த்திரை அரங்கத்து
நிகர்த்துமுன் நின்ற
சூர்த்திறம் கடந்தோன்
ஆடிய துடியும்
(சிலம்பு 6 : 49-51)

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இக்கூத்துக்களை மாதவி இந்திர விழாவின் பொழுது ஆடிக் காட்டினாள். இவ்வாடலுக்குரிய உறுப்புகள், ஆடல் முறைகள் உரையாசிரியர்களால் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன.

குன்றக் குரவை

குரவைக்கூத்து பண்டைய ஆடல்களுள் ஒன்றாகும். ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டு ஆடும் கூத்தாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் முல்லை நிலத்து மக்கள் ஆடிய ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்தும், குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள் ஆடிய குன்றக்

குரவைக் கூத்தும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. குன்றக் குரவைக்கூத்து முருக வழிபாட்டின் பாற்பட்டதாகும்.

கண்ணகி கோவலனுடன் விமானம் ஏறி விண்ணகம் செல்லக் கண்ட மலைவாழ் மக்கள் வியப்புற்றனர். கண்ணகியைத் தெய்வமாகக் கருதினர். தங்கள் குலதெய்வமான செவ்வேள் துதியாக அமையும் குரவைப் பாட்டுக்களைப் பாடி ஆடி வழிபட்டனர். கடலின் கண் மாமரத்தை அழித்த வேலை ஏந்திய முருகனைப் போற்றி மண்டிலமிட்டுக் குரவைக் கூத்தாடி ஒரு பொருள் பற்றிப் பாடுவோம் தோழி ஷாராய் என்று ஒருவரை ஒருவர் அழைத்து, முருகனது வேல் திறம் பற்றிப் பாடி ஆடுகின்றனர். இவ்வுலகினைச் சூழ்ந்துள்ள பெரிய கடலின் நடுவிலே புக்குச் சூரனுடைய மரவினை அறுத்த வேல், திருச்செந்தூர், திருச்செங்கோடு, சுவாமிமலை ஆகிய தலங்களில் உள்ள முருகப்பெருமானின் கையிலே உள்ள வேலாகும். இதனை ஏற்றிப் போற்றிப் பாடி ஆடுவோம் தோழி என்று உரைக்கும் நிலை சிலம்பில் இடம் பெற்றுள்ளது

சீர்க்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமு நீங்கா இறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பௌவத்தின் உள்புக்குப் பண்டொருநாள்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே
(சிலம்பு 24 : பா.எண்.7)

வெறியாடல்

பண்டைய கூத்துக்களுள் வெறியாடல் கூத்தும் ஒன்றாகும். இதுவும் குறிஞ்சிக் கிழவனாகிய முருக வழிபாட்டொடு தொடர்புடையது. சங்க இலக்கியங்களில் பெரிதும் கூறப்பட்ட ஆடலாகும். இதனை வேலனாட்டம், அணங்காடல், வெறிக் கூத்து, வெறியாட்டு, வெறிகோள் என்றும் அழைப்பர். முருகவழிபாட்டொடு தொடர்புடைய சடங்கு ஆடலாகும்.

வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தள்
- தொல்காப்பியம் புறத்திணைஇயல்.5
வல்லோன் தைஇய வெறிகளம் கடுப்பு
- மதுரைக்காஞ்சி 284.

வேலன் ஏத்தும் வெறியும் உளவே
- பரிபாடல் 5 : 15உரை
வேலன் தையிய வெறி அயர்களன் - திருமுருகு. 222
வேலன் புனைந்த வெறியாயர் கலிந்தொறும்
- குறுந்.53.3

முருகனது வேலேந்திக் காந்தள் மலர்ச்சூடி ஆட்டுவித்த பண்டைய ஆடல் பின்பு கட்டுவிச்சி கூறும் குறத்தி நிகழ்வரி மலர்ந்து குறவஞ்சி இலக்கியத்திற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றது. குறவஞ்சி ஆடல்கள் பல இன்று நிகழ்த்தப் பெற்று வருகின்றன.

குறி சொல்லுதலை மையமிட்ட குறவஞ்சி குறிஞ்சிக் கிழவன் வழிபாட்டோடு தொடர்புடையது. குறத்தி மலை வளம், நாட்டுவளம், சாதிவளம் கூறல் போன்ற நிலைகளோடு தொடங்கி வழிபடு கடவுள் முருக வழிபாட்டோடு தொடர்புபட்டு விளங்குகிறது.

திருப்புகழில் ஆடல்

அருணகிரி நாதர் படைத்த முருக வழிபாட்டு இசைப் பாடல்களான திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் ஆடலுக்குரிய அற்புதப் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் நுட்பமிகு தாளத்தில் அமைந்த பாடல்களாக உள்ளன. இப்பாடலில் அமைந்துள்ள சந்தங்கள் ஆடலுக்குரிய தாள அமைதியைக் கணக்கிட வழிகாட்டுகின்றன. இச்சந்தங்கள் வழி ஆடலுக்குரிய ஜதிக் கோர்வைகளை அமைத்துக் கொண்டு ஆடி வருகின்றோம். சில பாடல்களில் உள்ள கருவிகளின் முழக்கியல் களும் ஜதிகளை அமைத்திடத் துணை நின்றன.

அருணகிரிநாதர் முருகன் தனக்கு நடனத் தரிசனக் கோலம் தந்தமையைக் கூறியுள்ளார். அருணகிரி நாதர் திருச்செந்தூர் சென்றார். மாசி மாதப் பெருந்திருவிழா அப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. முருகப் பெருமான் விலாமிச்சம் வேர் பல்லக்கில் எழுந்தருளியுள்ளார். பக்தர் கூட்டம் முருகா, முருகா என்று விண்ணதிர ஒலிக்கின்றது. இவ்வற்புதக் காட்சியைக் காண இரு கண்கள் போதுமா? எண்ணில்லாத கண்கள் இல்லையே என்று எண்ணுகிறார். முருகா உனது திருநடனத்தைக் காண நான் விரும்புகின்றேன். அதற்கும் அருள்வாயே என்று வேண்டுகின்றார். ஆறுமுகக் கடவுள் அருணகிரியைப் பின்புறம் வரச் செய்து நடனக்காட்சியைத் தந்து அருள்கிறார். அருணகிரி நாதர் அக்காட்சியை அற்புதத் திருப்புகழ்ப் பாடலாகத் தந்துள்ளார்.

தண்டையணி வெண்டயங் கிண்கிணி தங்கையுந்
தண்கழல் சிலம்புடன் கொஞ்சவே நின்
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டநன்
சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்

கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றமுன்
கொஞ்சிநடனங் கொளுங் கந்தவேவே
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுனி கும்பிடுந் தம்பிரானே

என்கிறார். நடன ஒலிக் கோர்வைகள் ஒலித்திடும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இதைப்போலக் கருவூர்த் திருப்புகழ்ப் பாடலில் (928) தாமரை போன்ற திருவடியில் உள்ள வீரக் கழலும், விளங்குகின்ற வெட்சி மாலை அணிந்த அழகிய திருப்புயங்களும், என்னுடைய கண்ணிகளிலே காட்சி தரத் திருநடனம் செய்கின்ற வேலனே என்கிறார்.

நளினப் பதக்கழலு மொளிர் செச்சை பொற்புயமெ
னயத்தி லுற்று நட மிடும்வேலா (928)

அருணகிரியார் அவதரித்த திருவண்ணாமலைத் தலத்தில் முருகப்பெருமான் கம்பத்து இளையார் சந்நிதியில் நடனக் காட்சியுடன் தரிசனம் தரும் அற்புதக் கோயில் உள்ளது. நடனக் கோலத்தோடு தேவர்களுடன் முருகன் ஆடிவரும் காட்சியை மையப்படுத்திய திருப்புகழ்ப்பாடலொன்றும் இக்கட்டுரையாளரால் ஆடப் பெற்றுள்ளது.

அதல சேட னாராட அகில மேரு மீதாட
அபின காளி தானாட அவளோடன்
றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
அருகு பூத வேதாள மவையிட

என்று இப்பாடல் தொடங்குகிறது. முருகப் பெருமான் தனக்கு நடனக் கோலக் காட்சி தந்துள்ளமையைப் பிறிதொரு பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். ஜெய ஜெய திருவடி மலையே எனத் துதிக்கின்ற அடியேனுக்கு இருவினைகளையும் பொடியாக்கிய ஒளி வெளியில் திருநடம் இதோ பார்ப்பாயாக என்று கூறிய குருநாதனே என்கிறார்.

செய செய சராணத் திரியெனு மடியெந்
கிருவினை பொடியாக் கியசுடர் வெளியில்
திருநட மிதுபார்த் திடுமென மகிழ்பொற் குருநாதா
(566-1)

கொடுங்குன்றத்தில் முருகப் பெருமான் நடனத்தரிசனம் அருணகிரியார்க்கு அருளியுள்ளார். மானுடச் சட்டையாம் இந்தக்கூடு (உடல்) அழிந்து போகும் பொழுதிலும் அருள் பாலிக்கும் முருகனே. பரிசுத்தமான தலமான கொடுங்குன்றக் கிரியில் (பிரான்மலையில்) நீ காட்சி தந்தருளிய உனது நிர்ந்த பாதங்களை நான் மறக்க மாட்டேன்.

சட்டைக்கு ரம்பையழி பொழுதினிலும்
 அருள்முருக சுத்தக் கொடுங்கிரியி
 னிர்த்தச் சரண்களைம றந்திடேனே - 404

இப்பாடலில் ஆடலுக்குரிய முழக்கொலி
 களையும் தாள ஒலிகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திதிதிதிதி திதிதிதிதி தித்திந்தி திந்திதிதி
 தத்தத்த தந்தத்த
 தெதததென தெதததெத தெத்தெத்த தெந்ததெத
 திக்கட்டி கண்டிகட
 ஜெகணகெண ஜெகணஜெகுத தெத்தித்ரி யந்திரித
 தக்கத்த குந்தகுந்த திந்தி தீதோ - 404

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதுபோல் திருவெண்
 ணைய நல்லூரில் (748) திருவேரகத்தில் (199),
 கண்ட நடனக்கோலத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருத்தணியில் முருகப் பெருமான் வள்ளி
 தெய்வானையுடன் நிர்த்த தரிசனம் தந்தமையை
 அருணகிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தணிகைமலை தனில் மயிலில் நிர்த்தத்தில் நிற்கவல
 பெருமானே (308)

விண் அமரர் கொடுத்திடும் அரிவை குறத்தியொ
 டமுகு திருத்தணி மலையில் நடத்தருள் பெருமானே
 (285)

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிதம்பரம் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் நடன
 நிலைகளுக்குரிய தாள அமைதியோடு அமைந்
 துள்ளன. பல்வகைச் சந்தங்களில் பாடியுள்ளார்.
 கிடைத்துள்ள 1324 திருப்புகழ்ப் பாடல்களில்
 1008 க்கும் மேற்பட்ட சந்தங்கள் உள்ளன.¹
 (முனைவர் சண்முக செல்வகணபதி, அருணகிரி
 நாதர் அருந்தமிழ் ஆளுமைகள், ப. 36)
 இவற்றில் சிதம்பரம் தலப்பாடல்கள் 65 உள.
 இவை 63 வகையான சந்த பேதங்களில்
 அமைந்துள. கலகல என்றும் கணகண என்றும்
 சிலம்பொலியும், தாளஒலியும், நடன ஒலியும்
 ஒலிக்கும் நிலையில் இவை அமைந்துள.
 சிலம்பொலிக்கு ஒத்தனவாய்த் தாள பேதங்கள்
 சிறக்க மெல்லோசை மிக்க பாடல்களாக
 அமைந்துள. “திருவண்ணாமலையில் மூலை
 முடுக்குகளிலிருந்த முருகப் பெருமானைத்
 துதித்தது போலத் தில்லையில் பல இடங்களில்
 முருகப் பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.”²
 கனக சபை மேவும் பெருமானே, திருச்சிற்றம்
 பலப் பெருமானே, திருச்சிற்றம்பலத்துக் கோபுர
 மேவிய பெருமானே என்றெல்லாம் போற்று
 கின்றார்.

இன்றைய ஆடலில்

இன்றைய ஆடல் நிகழ்வுகளில் முருக
 வழிபாட்டை மையமிட்ட ஏராளமான நாட்டிய
 உருக்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. வள்ளலார்
 பாடல்கள், அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச்
 சிந்துப் பாடல்கள் மற்றும் கிளிக்கண்ணிப்
 பாடல்கள் போன்றன ஆடப் பெறுவதோடு பல
 உருக்களும் இயற்றப்பட்டு ஆடப்பெற்று
 வருகின்றன. பதவர்ணம், பதம், கீர்த்தனை இசை
 உருக்களும் இவ்வகையில் அமைந்துள. மேலும்
 நாட்டிய நாடகங்கள் பல இயற்றப்பட்டு
 ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகையில் செந்தி
 லாண்டவர், விராலிமலை முருகன், சிவன்மலை
 முருகன் மீது இயற்றப் பெற்ற குறவஞ்சி நாட்டிய
 நாடகங்களும், வள்ளித் திருமணம் நிகழ்வை
 மையமிட்ட நாட்டிய நாடகங்களும் ஆடப்
 பெறுகின்றன.

இக்கட்டுரையாளர் ஆபோகி இராகப்
 பாடலான “செந்தில் மாநகர்” என்ற முருகன் மீது
 பாடப் பெற்ற ஒரு பதவர்ணத்தை ஆடியுள்ளார்.

செந்தில் மாநகர் வாழும் சிருங்கார வேலவனை என்
 சிந்தையில் வைத்து சித்தம் கலங்குதடி
 மூவாயிரவர் பூஜித்த முப்புரம் எரித்தவர்க்கு
 ஓம் எனும் மந்திரத்தை எடுத்துரைத்த எம்மான்
 வருவாரோ சொல்லுவாய் வரும் வழி காத்து
 நின்றேன்
 மருவ சமயமிது மனமிரங்கி அழைத்துவா

இதுபோல் திருவீழிமிழலை கல்யாண
 சுந்தரம் பிள்ளை காம்போதி இராகத்தில் அமைந்த
 பதவர்ணமும் பலரால் ஆடப்பெற்று வருகின்றது.

நாதனை அழைத்துவா சகியே சுவாமி
 நாதனை அழைத்து வா
 காதலை அறிந்தவர் கனம் பிரிவாரோ
 வேதனை துயாகனை நான் சகியேனே
 கல்லோ அவர்மனம் கனிந்துருகாதோ

முருக வழிபாட்டை நாட்டிய தனி உருக்கள்
 மூலமும் நாட்டிய நாடகங்கள் மூலமும்
 மக்களிடம் கொண்டு செலுத்தும் பெரும்
 பணியை ஆடல் கலை மேற்கொண்டு வருகிறது.

சான்றாதாரங்கள்

1. முனைவர் சண்முக செல்வகணபதி, அருண
 கிரிநாதரின் அருந்தமிழ் ஆளுமைகள், ப. 36.
2. வ.சு. செங்கல்வராயபிள்ளை அருணகிரிநாதர்
 வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும், ப.27.

Mrs. Sharmila Ranjithkumar

ranjithcombank@gmail.com

திருமதி ஷார்மிளா ரஞ்சித்குமார், இவர் மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுமாநகரில் பிறந்தவர். இவர் தமது பாடசாலைக் கல்வியை மட்புனித சிசிலியா தேசிய பாடசாலையில் பயின்றார், உயர் கல்விக்காக இந்தியா சென்று, திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் BFA (பட்டத்தினை) முதல் பிரிவில் தேர்ச்சி பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து அதே பல்கலைக்கழகத்தில் MFA பட்டத்தினையும் முதற்பிரிவில் தேர்ச்சி பெற்றார். 2000ம் ஆண்டு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடனத்துறையில் உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்று தொடர்ந்து 2008ம் ஆண்டில் விரிவுரையாளராகப் பதவியுயர்வு பெற்றார். வடஇலங்கை சங்கீத சபைப் பரீட்சையில் கலாவித்தகர் பட்டத்தினையும் பெற்றார்.

2010ம் ஆண்டு தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டப்படிப்பிற்காக “மட்டக்களப்பு நாட்டுப்புற நடனக்கலைகளும் தமிழக நாட்டுப்புற நடனக்கலைகளும் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு” என்னும் ஆய்வை இசைத்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர். இரா. மாதவி அவர்களின் நெறியாள்கையில் ஆய்வேட்டினை சமர்ப்பித்துள்ளார். இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற தேசிய, சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் நடனம் சம்பந்தமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். மலேசியாவில் நடைபெற்ற முதலாவது முருகபக்தி மகாநாட்டிலும் ஆய்வுக் கட்டுரையினைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

முருக வழிபாட்டில் காவடியாட்டம்

திருமதி. ஷார்மிளா ரஞ்சித்குமார்

விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

முருகன் தமிழ்க் கடவுள். முருகனே தமிழ் மொழியை முதன் முதலில் அறிவுறுத்தினான் என்பது வரலாறு. மேலும் சிவபிரானுக்குப் பிரணவப் பொருளைத் தமிழிலேயே முருகன் உபதேசித்தான். சங்ககாலத்திற்கு முன்பிருந்தே குறிஞ்சிக் கடவுளான முருகன் தமிழ் மக்களை ஆண்டு வந்திருக்கின்றான். மலை மீது கோவில் கொண்டுள்ள முருகன் தமிழர்களின் இதயத்தில் நீங்காத இடம் கொண்டு நிலை பெற்ற கடவுளாகும். தமிழகத்தில் பலர் "பரமகுரு" என்றும் "கருநாதன்" என்றும் முருகனை வணங்கி வருகின்றார்கள். உலகில் பல இடங்களில் முருக வழிபாடு தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருகின்றது. முருக வழிபாடானது தமிழ் மக்களிடையே காணப்பட்ட மிகத்தொன்மையான வழிபாடாகும். சில காலங்களுக்கு முன் தமிழகத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளின் போது சேவற் சிலைகள், காவடிச் செதில்கள், வேல் என்பன காணப்பட்டதாகத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

காவடி ஆட்டம் பற்றிய இலக்கிய வரலாறு

காவடி என்றாலே அது முருகனுக்கு மட்டும் உரியது. வடநாடு தாழ்ந்து உயர்ந்தமை தென்னாடு பார்வதி பரமேஸ்வரன் திருக்கல்யாணத்தின் போது நிகழ்ந்த சம்பவம் ஆகும். சமன் செய்ய அனுப்பப்பட்டார் அகத்தியர். சிவ கிரி சக்தி கிரி என்ற இரு மலைகளையும் எடுத்துச் செல்ல அகத்தியர் முனைந்தார். இரண்டு மலைகளையும் வழிபடுவர் அகத்தியர். காவடி போன்று ஒரு பெரிய தண்டத்தின் இரு புறங்களிலும் மலைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வந்தான் அகத்தியரின் சிஷ்யன் இடும்பன். கூடவே அவன் மனைவி இடும்பியும் வந்தாள். அகத்தியர் பூஜைகள் செய்யச் சென்ற போது காவடியைக் கீழே வைத்தான் இடும்பன்.

மீண்டும் தூக்க நினைத்த போது இயலாமல் போனது. இதற்குக் காரணம் சிவகிரி மேல் அமர்ந்த

சிறுவன் என்று புரிந்தது. அவர் வேறு யாருமல்ல முருகப் பெருமான் தான். அவர் திருவிளையாடல் தான். இடும்பன் சிறுவனை இறங்கச் சொல்ல இருவருக்கும் சண்டை வந்தது. இடும்பன் தோற்று மூர்ச்சையானான்.

அகத்தியரும் இடும்பியும் முருகனை வேண்டி பிழைத்த இடும்பன் காவல் தெய்வமானான், இன்று காவடி ஆட்டம் நடைபெறுகிறது என்றால் அதை ஆரம்பித்து வைத்தது இடும்பன்தான்.

முருகனுக்கு அடியார்கள் எதற்காகக் காவடி எடுக்கின்றனர்

முருகனை நினைத்து வேண்டுவோர் தம் காரியம் கைகூடும் பொருட்டு, முருகனுக்குக் காவடி எடுப்பதாக மனதில் வேண்டிக்கொள்வர். தாம் நினைத்த காரியம் கைகூடியதும் முருகனருளால் தான் அது கைகூடியது என்று கருதி நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்தும் வகையில் காவடி எடுப்பர். காவடி எடுப்போர் முறைப்படி விரதம் இருந்து காவி அணிந்து காவடி எடுப்பர். ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் காவடி எடுப்பதுண்டு. சிறுவர்கள் கூடக் காவடி எடுத்துச் செல்வதைப் பழனி, திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர் போன்ற ஊர்களில் காணலாம். காவடி எடுத்துப் போகும் போது வழியில் நடைவருத்தம் இல்லாதிருப்பதற்காக இனிய இசையுடன் முருகன் புகழ்பாடிச் செல்வர். காவடி எடுத்துச் செல்லும் போது பாடப்படும் சிந்தாதலால் அப்பாடல்களுக்குக் காவடிச் சிந்து என்று பெயர் ஏற்பட்டது. காவடி எடுத்துச் செல்வோர் எப்பொழுதும் தம் ஊரிலிருந்து முருகன் கோயில் வரையில் காவடியைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு கால் நடையாகவே முருகன் மீது பாடல் பாடிய வண்ணம் செல்வர். காவடி எடுப்போர் வண்டிகளிலோ, பேருந்துகளிலோ செல்லக் கூடாது. கோயிலுக்குச் சென்று தம் நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்திய பின்னரும் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லும் போதும் கால்நடையாகச் செல்லுதல் வேண்டும். இது நடைமுறை வழக்காக இருந்து வருகிறது.

முருகனுக்குப் பக்தர்கள் எடுக்கும் காவடிகள்

முருகனுக்குப் பக்தர்கள் எடுக்கும் காவடிகள் 36 வகைப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. அந்த 36 காவடிப் பெயர்கள் வருமாறு:

01. பால் காவடி
02. பன்னீர்க் காவடி
03. சர்க்கரைக் காவடி
04. பூக்காவடி
05. சந்தனக் காவடி
06. பழக் காவடி
07. தீர்த்தக் காவடி
08. அக்கினிக் காவடி
09. நெய்க் காவடி
10. தைலக் காவடி
11. விலங்குக் காவடி
12. வேல் காவடி
13. கர்ப்பூரக் காவடி
14. விபூதிக் காவடி
15. அன்னக் காவடி
16. இளநீர்க்காவடி
17. செருப்புக் காவடி
18. தேன் காவடி
19. சொர்ணக் காவடி
20. இரத்தினக் காவடி
21. தானியக் காவடி
22. மஞ்சள் காவடி
23. மாப்பொடிக் காவடி
24. அவலக் காவடி
25. பானகக் காவடி
26. விளக்குக் காவடி
27. பாவைக் காவடி
28. பச்சிலைக் காவடி
29. பாண்டக் காவடி
30. ஆயுதக் காவடி
31. பஞ்சவாசகக் காவடி
32. மச்சக் காவடி
33. சர்ப்பக் காவடி
34. சேவல் காவடி
35. சோதனைக் காவடி
36. முத்திரைக் காவடி

முத்திரைக் காவடிக் கே உபசாரக் காவடி என்று பெயர். மச்சக் காவடி, சேவல் காவடி, சர்ப்பக் காவடி மூன்றையும் சேர்த்துச் சோதனைக் காவடி என்று கூறுவதும் உண்டு. அன்னக்காவடி என்ற சொல் முருக அடியார் தமது தோள்களில்

காவடி எடுத்துக் கொண்டு வீடு வீடாகச் சென்று சோறு வாங்கி வந்து அதனைத்தாம் மட்டும் உண்டு பசிபோக்காமல் யார் யார் பசியால் வாடுகின்றார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் முருகன் பெயரால் அன்னம் அளிப்பதைக் குறிக்கிறது என்பார் பி.வி.செகதிச ஐயர். இக் காவடி முருகனுக்கு எடுக்கும் காவடிபோல அலங்கரிக்கப்பட்டதாக இல்லாமல் தோள் மீது வைக்கப்படுகின்ற ஒரு தண்டின் இருபக்கமும் சோறு வாங்கப் பாத்திரங்களைத் தொங்கவிட்டதாக இருக்கும். அப்பாத்திரங்களில் தான் சோறு வாங்குவார். பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் விதிகள்தாம் இந்த அன்னக்காவடியைத் தாங்கிப் பிறரிடம் சென்று உணவு வாங்கித் தேவையான ஏழைகளுக்கு வழங்குவார். இதுவும் ஒரு வகை இறைவழி பாடாகும். புனிதச் சொல்லான அன்னக்காவடி என்பது இப்பொழுது பரம ஏழை என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. அதன் புனிதம் மறைந்து விட்டது என்கிறார் மு. மாணிக்கம்.

அடியார்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்காகப் பாலும் தமக்குப் பொங்கி உண்ணக்கூலியாக அரிசியும் வாங்கிப் போதல் உண்டு என்றும் கோயில் அபிஷேகத்துக்காகப் பாலைக் கொடுத்து விட்டு அரிசியை மட்டும் சமைத்து தாமும் உண்டு பிறருக்கும் உண்ணக் கொடுப்பது உண்டு என்றும் போராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணனார் கட்டுரை யாளரிடம் கூறினார்.

வேல் காவடி எடுப்போர் உடம்பில் 1008,108 என்ற வேல்களைக் குத்திக் கொள்வார். இவ்வாறு அலகு குத்தி உடலை வருத்துவது அவசியமா? இதை முருகன் ஏற்றுக்கொள்வார் இது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம்.

இலங்கை, இந்தியா மட்டுமின்றித் தமிழகத்திலிருந்து சென்று தென்னாப்பிரிக்காவில் வாழும் தமிழர்களும் நாக்கில் வேல் குத்திக்கொள்வது, உடம்பில் ஊசி குத்திக்கொள்வது போன்றவேண்டதல்களைச் செய்கின்றார்கள். தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள டர்பன் நகரில் இந்திய மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் இந்தச் சமயச்சடங்குகள் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு வேல்காவடி எடுப்பதன் நோக்கம் தாங்கள் செய்த பாவங்களால் கோபம் அடைந்துள்ள தெய்வத்தை சந்தப்படுத்துவதற்காகவும் எதிர்கால வாழ்க்கை இன்பமாக இருப்பதற்காகவும், குழந்தையில்லாத

பெண்ணுக்குக் குழந்தைப்பேறு ஏற்படுத்துவதற்காகவும், மரணத்தை எதிர் கொள்ளும் உறவினர் பிழைத்து எழுவதற்காகவும், என்று கூறப்படுகின்றது.

நாட்டுப்புற நடனமான காவடியாட்டம்

ஐந்நிலங்களில் ஒன்றான குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகனைப் புகழ்ந்து பாடி ஆட்டம் காவடியாட்டம். காவடியை வைத்து ஆடுவதால் இது காவடியாட்டம் எனப்பட்டது.

காவடிக் கூட்டங்களாம் - வேண்டிய கருமலை சந்நிதியில்¹ - (அரோகரா)

என முருகனை வேண்டிப் பாடப்படுகிறது.

காவடியாட்டத்தின் வரலாறு

காவடியையே 'காவடியாகி'² இருக்க வேண்டும் அதாவது "காவுதல்"³ எனில் இருமுனைகளிலும் எடையுள்ள பொருட்களைக் கட்டித் தொங்கவிடப்படும் நீண்ட கழியினைக் குறிக்கின்றது. ஆந்திரா, கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா, ஒரிசா, தமிழ்நாடு, போன்ற மாநிலங்களில் நீண்ட ஒரு கழியில் பொருட்களைத் தொங்கவிட்டுத் தோளின் மீது சுமந்து கொண்டு செல்வதை இன்றும் காணலாம். காவடியாட்டம் பக்தி ஆட்டம் தொழில் முறை ஆட்டம் என இரு முறைகளில் ஆடப்படுகிறது. பக்தி ஆட்டத்தில் காவடிச்சிந்து மெட்டிலமைந்த பாடல்களைப்பாடி முருகனுக்காக காவடி தூக்கிக் கொண்டு பாடி ஆடப்படும் ஆட்டம். இவ்வாட்டத்தின் தோற்றத்தினைப் குறித்துப் புராண இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள செய்தி. முருகக் கடவுள் அசுரர்களைப் போர்க்களத்தில் அழித்துப்பின் இடும்பனைச் சிவகிரி (பழனிமலை), சக்திகிரி (இடும்பன்மலை) எனும் இவ்விரு மலைகளையும் அகத்திய முனிவரிடம் கொண்டு செல்லுமாறு ஆணையிட்டாராம். இவற்றினை இடும்பன் காவடி போல் கட்டித் தூக்கிவந்து களைப்புற்ற நிலையில் பழனியில் இறக்கிவைத்தாராம். எனவே தான் இன்று முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் மிகச் சிறப்பான இடத்தினை வகிப்பது பழனிமலை. அப்போது இடும்பன் முருகனிடம் "தான் இரண்டு மலைகளையும் காவடியாகத் தூக்கி வந்தது போல் அடியவர்களது வேண்டுதலுக்குச் செவிசாய்க்க அருள்புரிய வேண்டும்"⁴ என்றும் தான் முருகனின் நுழைவு வாயிலில் காவலனாக இருக்கவும் அருள்புரியுமாறு வரம் பெற்றுக் கொள்கிறான். எனவே இடும்பன்

மலையும் சிறப்பிடம் பெறு கிறது. இவ்வாறு மக்கள் மலைகளில் குடி கொண்டுள்ள முருகனைத் தரிசிக்க வேண்டுதல் பொருட்களையும் மயில் பீலிகளால் அலங்கரிக் கப்பட்ட காவடிகளையும் சுமந்தும் முருகனை வழிபடுகின்றதை அறியமுடிகிறது. மேலும் சிலர் அலகைக் குத்தியும் முதுகில் வேல் குத்தியும் பல நேர்ச்சைகள் செய்கின்றனர்.

ஆண்கள் மட்டும் காவடி எடுத்த நிலை மாறி இன்று பெண்களும் "கேரளத்திலிருந்து பழனிக்குத் தைப்பூசத்திற்குக் காவடி எடுத்து வருகின்றனர்."⁵ இவ்வாறு ஆரம்பித்த பக்தியாட்டம் பின்னர்த் தொழில் முறை ஆட்டமாக மிளிர் ஆரம்பித்தது.

காவடி ஆட்டமுறை

காவடி ஆட்டம் ஆண்கள் ஆடக்கூடிய ஆட்டமாகக் காணமுடிகிறது. பக்திக் காவடி, ஆட்டக்காவடி இவ்விரண்டினையும் ஆடவர் செய்வதே வழக்கமாக உள்ளது.

பக்திக் காவடி

முருகனை வழிபட மலைமேல் ஏறிச் செல்லும் பக்தர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான படையல்கள், உணவுப் பொருட்கள், காணிக்கைகள் எனத் தண்டின் இரு முனைகளிலும் கட்டிப் பாடல்களைப் பாடிச் செல்வது ஒரு வழக்கம். இம்முறை தற்போது மாறிக் காவடியைத் தோளில் சுமந்து ஆடிக்கொண்டே மலைமேல் ஏறி பங்குனித் திருநாளில் முருகனைத் தரிசித்து அருள் பெற்று வருவதை இன்றும் காணமுடிகிறது. கிராமங்களில் நடைப்பெறுகின்ற திரு விழாக்களின் போது ஆடப்பட்ட காவடியைத் தெய்வமாக வணங்கிக் கும்பிடும் வழக்கமும் உள்ளது. தமிழகக் கிராமங்களில் முருகன் கோயில்களில் பணிபுரியும் 'பூசாரிகள் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் முருகனுக்குப் பூசை போட்டுக் காவடி ஆடி அருள்வாக்குச் சொல்லுவார்கள்.' மயிலி ரகுகள் சொருகப்பட்ட காவடியைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு ஆடுவர். கையில் பிடித்துள்ள பிரம்புத் தடியை நிலத்தில் ஊன்றி அதனைத் தாங்கிக் கொண்டே உடலைச் சற்றுக் குனிந்த நிலையில் வைத்துக் கொண்டு உடலை முன்னும் பின்னும் அசைத்து அசைத்து ஆடியபின் அருள் வரம்பெற்ற நிலையில் ஒரு இடத்தில் நின்று கொண்டு பிரம்பின் மேல் உடல் எடையைப் போட்டு முன்னும் பின்னும் அசைந்து அருள்

வாக்குச் சொல்வார்'.⁶ இவ்வாறு பக்தி நிலையிலும் ஆட்டநிலைகளைக் காணமுடிகிறது.

பழனி, திருப்பரங்குன்றம், கழுகுமலை, சுவாமிமலை, திருத்தணி, திருச்செந்தூர் எனும் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளிலும் பல கோடி மக்கள் பக்திக் கரகத்தினை எடுத்துச் செல்கின்றனர். அப்பொழுது பாடுவதற்கென்றே நூற்றுக்கணக்கான இசைப் பாடல்களும் இயற்றப் பட்டுள்ளன. இவையே காவடிச் சிந்துப் பாடல்கள் என்பன. சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டி யாரின் பாடல்களைச் பாடிச்செல்லும் பக்தர்கள் இடையிடையே 'வேல்வேல்' 'அரோகரா' எனப் பாடிச்செல்கின்றனர்.

தொழில் முறைக்காவடி ஆட்டம்

தொழில்முறைக் காவடி ஆட்டம் தோன்றக் காரணமாக இருந்தது பக்திக் காவடி ஆட்டம். நாட்டுப்புறக் கலை நிகழ்ச்சிகளின் வரிசையில் இவ்வாட்டம் கரகம், பொய்க்கால் குதிரை அதன்பின் காவடி ஆட்டம் என்ற வரிசையில் ஆட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. தனி ஆட்ட நிகழ்ச்சியாக நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. பொய்க் கால் குதிரை, கரகம், குறவன், குறத்தி எனும் ஆட்டங்களுக்கிடையில் ஆடப்படுகிறது. மேலும் இவ்வாட்டத்தினைத் தனியாக ஆடுவதும் அரிது. குழுவாக இல்லையெனினும் இருவராவது இணைந்து ஆடுவதே வழக்கம். காவடியை ஆடும் பொழுது உடலின் தலை, நெற்றி, காது, கண், மூக்கு, முதுகு, கழுத்து, முன்புறக்கைகள், மேற்புறக் கைகள் கீழ்ப்புறக் கால்கள், வயிறு, நெஞ்சு, முதுகு, மடக்கிய முழங்கை, உள்ளங்கை, புறங்கை எனப் பல்வேறு உறுப்புகளில் காவடியை நிறுத்தி முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் காலங்களில் அதி வேகமாகச் சுழற்றி ஆடப்படுகிறது.

கைகளால் பிடிக்காமலே ஆடுவதுதான் இவ்வாட்டத்தின் மிக முக்கியமான நிலையாகக் கையாளப்படுகிறது. கால் அடவுகள் பெரும் பாலும் கரகாட்டத்தினை மையப்படுத்தி உள்ளன. கால் அசைவுகள் செய்ய இயலாத சூழலில் காவடியினைச் சுழற்றிப் பலவிதத்தைகளைச் செய்து காட்டுகின்றனர்.

காவடியாட்டத்தில் பல நபர்கள் தாங்கி நிற்கும் ஏணியின் ஒவ்வொரு மூங்கிலின் இணைவிற்கும் இடையில் உள்ள வெற்றிடத்தில் பாம்பு போல் புகுந்து ஏணியின் உச்சத்தை

அடைந்து இரு மூங்கிலின் விளிம்பில் கிடைமட்டமாகப் படுத்துக்கொண்டு தலையில் காவடியை வைத்து அந்தரத்தில் சுற்றுதல். இதேபோல் ஒரு மூங்கிலின் நுனியில் படுத்துக் காவடியைச் சுற்றுதல். ஏணியின் உச்சியில் ஏதாவது ஒரு படிக்கட்டில் நின்று கொண்டு ஒரு காலை ஊன்றியும் மற்றொரு காலை அந்தரத்தில் நீட்டிக் கொண்டும் தலையில் காவடியைச் சுற்றுதல், மேலே ஏறிய படியே கீழே ஏணியில் புகுந்து வருதல் போன்ற பல வித்தைகளைத் தொழில் முறைக் காவடி ஆட்டத்தில் காணமுடிகிறது. இக்காவடி ஆட்டத்தில் ஆடப்படுகின்ற அடவு முறைகளை ஐந்து நிலைகளாகக் கு.முருகேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

- காவடியை உடலின் உறுப்புக்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் இறுக்கச் செய்து கைகளால் பிடிக்காமல் மேலும் கீழும் ஆட்டுதல்.
- ஓர் உறுப்பின் மேல் வைக்கப்பட்ட காவடி கைகளால் பிடிக்கப்படாமல் மேலும் கீழும் அசையாமல் நேராக நிற்க வட்டத்தில் கால்களில் அடவு போட்டு ஆடுதல்.
- காவடியைக் கை தவிர்ந்த ஏனைய உறுப்புகள் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- காவடியைக் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு ஆடுதல்.
- காவடியைத் தனியாக ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டு ஆடுதல் என்னும் ஐந்து நிலைகளில் காவடி ஆட்டத்தின் அடவு முறைகள் அமைந்துள்ளன. மேற்குறித்த இவ் ஐந்து முறைகளோடு முன்னும் பின்னும் அசைதல், ஓடியாடுதல், கால்களை முன்புறம் முழங்கால் உயரத்திற்குத் தூக்கிப் போட்டு ஆடுதல். உட்கார்ந்தாடுதல், படுத்தாடுதல், குனிந்தாடுதல் எனும் பல நிலைகளிலும் இவ்வாட்டம் காண முடிகிறது.

தொழில்முறைக் காவடியின் அமைப்பு

ஒரு தண்டின் இருமுனைகளிலும் இரு பலகைகளைப் பொருத்தி அந்தப் பலகைகளின் மேற்புறத்தை மூங்கில் பட்டைகளால் இணைத்து அதன் மேல் பட்டுத் துணியைப் போர்த்தி கட்டுவர். இருமுனைகளிலும் பொருத்தப்பட்ட பலகைகளில் இரு பக்கங்களிலும் மயிலிறகு, மலர்கள், மலர் மாலைகள் ஆகியவற்றால்

அழகுபடுத்துவர். சில காவடிகள் பட்டுத் துணிக்குப் பதிலாகக் காவித்துணியும் போர்த்துவர். காவித் துணி புனிதத்தின் சின்னமாகக் கருதப்படுகிறது. காவடியின் நடுப்பகுதியில் ஒரு வேல் வைத்துக் காவடியை வடிவமைக்கின்றனர். இக்காவடியின் இரு பக்கங்களிலும் முருகனைக் குறிக்கும் வகையில் வேல், சந்தனம், பால், சர்ப்பம், சேவல், பன்னீர் எனப் பக்கங்களில் உள்ள செம்புகளில் உள்ள பொருட்களை மையப்படுத்தி இக் காவடியின் பெயர்கள் அழைக்கப்படுகின்றன.

காவடியாட்டத்தின் இசை, இசைக்கருவிகள்

பக்தி காவடி ஆட்டத்தில் காவடி சிந்து மெட்டில் அமைந்த பாடல்களையே அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். நையாண்டி மேள இசை உச்சநிலையை அடைய அடைய ஆட்டமும் வேகம் கூடி முருகனை நினைத்து 'அரோகரா முருகனுக்கு அரோகரா, வேல் வேல் முருகனுக்கு அரோகரா என மீண்டும் மீண்டும் ஒலிகளை எழுப்பிப்பாடுவர்.

தொழில் முறை காவடி ஆட்டத்தில் பாடல் வரிகள் அதிகம் பயன்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இசைக்கப்படும் நையாண்டி மேள இசைக் கேற்ப ஆட்டத்தின் நிலைகள் மாறி மாறி உச்ச நிலையை அடைகின்றன. இதில் இரண்டு நாகசரம், இரண்டு தவில், ஒரு ஒத்து, இரண்டு பம்மை, ஒரு கிடுகிட்டி, ஒரு உறுமி, ஒரு தமுக்கு என இரட்டிப்பில் நையாண்டி மேள இசை பயன்படுத்தப்படுகிறது. காவடிச்சிந்து நொண்டிச்சிந்து, கிளிக்கண்ணி, மகுடி போன்ற பல மெட்டுக் களைக் கொண்ட பாடல்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. திஸ்ரம், சதுஸ்ர நடைகள் மத்திம காலத்தில் வாசிக்கப்படுகின்றன. சாகசங்கள் செய்யும் போது துரித இசை இசைக்கப்படுகிறது.

காவடி உடலின் பல இடங்களில் வைத்து ஆடும்போது அவ்வசைவுகள் தாளத்திற்கேற்ப அசைக்கப்படும். கால் வைப்பு முறைகளுக்குத் தாளத்தின் வாசிப்பு முறை ஒரு விதத்திலும், காவடியின் அசைவிற்குத் தாளத்தின் கால அளவு (தாளம்) வேறு விதத்திலும் அமைந்துள்ளது.

காவடியாட்டத்தின் உடை, ஒப்பனை மேடை அமைப்பு

காவடியாட்டக் கலைஞர்கள் சந்தனம், மாலை, சட்டை இல்லாத மேனி, மடித்துக் கட்டிய வேட்டி (பக்திக் காவடி), காவி, மஞ்சள் நிறத்

தார்ப்பாச்சி, கால் சலங்கைகள், முகத்திற்கு முத்து வெள்ளை, ரோஸ் பொடி பூசிக்கொள்கின்றனர்.

பக்திக் காவடியாட்டத்திற்கு அரங்கம் மலைகள், கோயில்களையே கொள்ளமுடிகிறது. பொதுவாக நாட்டுப்புற நடனங்களுக்கு நிகழ் தளங்களே மேடைகளாகக் கொள்ளத்தகும.

முடிவுரை

காவடியாட்டம் என்ற நாட்டுப்புறக் கலை முதலில் சமய அடிப்படையில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். சமய அடிப்படையில் தோன்றிய காவடியாட்டம் நாளடைவில் சமயப்பிடியி லிருந்து விடுபட்டு ஒரு தனிக் கலையாகவே வளர்ந்து வருகிறது. தொழில் முறையில் கூட மதுரை ஓம் பெரிய சாமி போன்றவர்கள் காவடியாட்டத்தை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். முருகன் மேல் பக்தியுடன் ஆடப்பட்ட காவடிச் சிந்து இன்று காவடியாட்டம் என்று மாற்றம் பெற்று நாட்டுப்புறக் கலையாக மாறிவிட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. முருகனை ஆற்றுப்படுத்தவும் அவன் பெருமையை ஆடல் மூலம் வெளிப்படுத்தவும் கூத்துக்கள் எமக்கு உதவியாக உள்ளன. இலக்கியங்களிலே முருகன் தாமாக ஆடிய கூத்தாகத் துடிக்கூத்தும் குடக் கூத்தும் கூறப்படுகின்றது. முருகனைத் தமக்குள் வரவழைத்து ஆடிய கூத்து வெறியாட்டு எனவும் கூறப்படுகிறது. சாஸ்திரீய நடனங்களிலும் பாரம் பரிய நடன நிகழ்வுகளிலும் முருகனைப் பற்றிய பாடல்களில் கௌத்துவம், பதவாணங்கள், பதங்கள், கீர்த்தனைகள், தில்லானாக்கள் போன்ற பல உருப்படிகள் முருகன் புகழ் பாடும் உருப் படிகளாக அமைந்துள்ளது. அவற்றை விட முருகனுக்கு மட்டுமே உரித்தான காவடியாட்டம், காவடிச் சிந்து இன்று கோவில்களிலும் சாமி புறப்பாட்டின் போதும் ஆடப்பட்டு வந்தாலும் மேடை நிகழ்வாகவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஏ.என்.பெருமாள், மேலது.ப.74.
2. கு.முருகன், மேலது, ப.14.
3. வானதீபன், மேலது. ப.27.
4. பு.சேதுராமன், மேலது, ப.150.
5. கு.முருகேசன், மேலது, ப.15.
6. மேலது.ப.171.

Mrs. Neela Nagulesapillai

neela_n@hotmail.com

நீலா நகுலேசபிள்ளை அவர்கள் இலங்கை யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமையாற்றியவர். தற்போது கனடாவில் ரொறன்ரோ, யோர்க், பீல் கல்விச்சபைகளில் தமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றார். இவர் உலக சைவப் பேரவைக் கனடாக் கிளையின் செயலாளர். சைவ பாரம்பரியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளில் ஈடுபாடுடையவர். தமிழ் சைவ சமயக் கட்டுரைகள் எழுதுபவர். கனடா இந்து சமயப் பேரவை, இந்து மாமன்றம், மணிவாசகர் மன்றங்களின் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுபவர்.

முருக வழிபாடு அன்றும் இன்றும்

திருமதி. நீலா நகுலேசுபிள்ளை

செயலாளர், உலக சைவப்பேரவை, கனடா.

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள்
மெய்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா! எனும் நாமங்கள் முன்பு
செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த
தனி
வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன்
மயூரமுமே!
கந்தரலங்காரம் 70

அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமானின் திருவடி மலரை மனத்துட் கொண்டு அவரையே நூறு பாடல்களால் அலங்கரிக்கிறார். ஒரு துணையுமின்றிப் பிறந்திறந்துழலும் இந்த ஆன்மாவுக்கு அதனது மலமாயைக் கன்மங்களைப் போக்கி முருகப் பெருமானின் திருவடிகளை அடைவதற்குத் துணையாகவுள்ளது திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானே. கன்களுக்குத் துணையாவன அவனது மென்மலர்போன்ற திருவடிகளே, வாய்மை குறையாத வாக்குக்குத் துணை அவனின் திருநாமங்களே, முற்பிறவிகளிலும் இப்பிறவியிலும் யான் செய்த பாவங்களைப் போக்க உதவுவது அவனது பன்னிரு திருத்தோள்களுமே, யான் தனி வழியாகச் செல்லும் போது என் பயத்தைப் போக்குவது அவனது கூர்மையான வேலும் மயிலுமே என ஒவ்வொரு அங்கங்களின் அருளாட்சியைப் பாடியுள்ளார். இங்கே 'முருகா எனும் நாமங்கள்' என்ற சொற்பதங்களைக் கூர்ந்து கவனிப்போமானால் முருகா ஒருமையிலும் நாமங்கள் பன்மையிலும் உள்ளன. முருகா என்ற சொல்லில் மு - முகுந்தனையும் ரு - உருத்திரனையும் கா - பிரம்மாவையும் குறிப்பன எனவே முருகா எனும் போது எல்லோருடைய நாமங்களும் ஒதுவதாக உணரப்படுகின்றமையால் நாமங்கள் எனக் கூறியுள்ளார்.

இளமையும் எழிலும் அமைந்த குமரத் திருவடிவமாகக் கொண்டாடுவதே முருகவழிபாடு. எழில் நிறைந்த இயற்கையின் வண்ண

மெல்லாங் கொண்ட குன்றுதோறும் விளங்குவது முருகனது அழகேயாகும். ஆதனால் குறிஞ்சிக் கடவுளாகப் போற்றப்படுபவன் முருகப்பெருமான். குழந்தைகளுக்குக் குழந்தை வேலனாக, இளைஞர்களுக்குப் பாலசுப்பிரமணியனாக, கலைஞர்களுக்கு ஆறுமுகம் கொண்ட அண்ணலாக, வீரர்களுக்குத் தேவசேனாபதியாக, மந்திரோபதேசம் பெற விரும்புவோருக்குச் சுவாமிநாதனாக, இல்லற வாழ்க்கையினருக்கு வள்ளி தெய்வயானை சமேதராக அமர்ந்த முருகனாக, ஞானியருக்குப் பழனி ஆண்டியாக அவரவர்க்கேற்ற நிலையில் பல்வேறு வடிவை எடுத்து முருகப்பெருமான் அருள்புரிந்து காத்து வருகிறார்.

முருகன் என்னும் சொல்லுக்குத் தெய்வத்தன்மை, மாறாத அழகு, குன்றாத இளமை என்றெல்லாம் பொருள் கூறுவர். அத்தகைய நலங்களை எல்லாம் முருகப்பெருமான் அடியவர்களாகிய எமக்கு அருளுவான். முருகன் என்னும் பெயர் இயற்கையின் அழகெல்லாம் இவனே என உணர்த்துகிறது. முருகு என்றால் அழகு. முருகன் என்றால் அழகன்.

முருக வழிபாட்டின் தோற்றம்

முருகன் - முருக வழிபாடு எவ்வாறு ஆரம்பித்தது என நோக்குவோமேயானால் தமிழ் மக்கள் சிந்தனையில் இயற்கை வழிபாட்டின் மூலம் உருவானவன் என எண்ணத்தோன்றுகிறது. மலைவாழ் மக்கள் ஆரம்பக் காலத்தில் சூரியனையே தமது தெய்வமாக வழிபட்டிருக்க வேண்டும். இயற்கையிலேயே காட்டர்ந்த மலை நாட்டில் கொடிய விலங்குகளின் மத்தியிலும் இருள் படர்ந்த இரவில் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கிடையிலும் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இருளாலும் மழையாலும் பனியாலும் குளிராலும் வாடிவருந்திய மக்களுக்குக் காலைச் சூரியனின் உதயம் பேரானந்தத்தை அளித்திருக்கும். அதனால் ஒளிகொடுத்த, மழைவழங்கிய, வெம்மையை

அளித்த சூரியனையே மலைவாழ் மக்கள் தெய்வமாகப் போற்றி வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்றே கருத முடிகிறது. இதனை

“ஆதிகாலச் சமூகங்களிடையிலே இயற்கை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் உருவான சூரிய வணக்கம் நிலவியதென்ப பெரி என்பவர் தமது நூலில் விவரித்துள்ளார்.”

மாக்கடல் நிவந்தெழு தரும் செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை
(புறம். செய். 4 வரி 15-16)

பலரும் தொழும்படி சூரியன் விளங்குகிறான் எனப் புறநானூறு போற்றுகின்றது.

----- ஓங்குதிரை
முந்நீர் மீமிசைப் பலர் தொழத் தோன்றி
ஏழுறு விளங்கிய கடர் - நற்றிணை 283 வரி 5-7

என்னும் நற்றிணைப் பாடல் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரிதலான் - சிலம்பு

எனச் சங்கம் மருவிய காலத்திலெழுந்த சிலப்பதி கார மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் இளங் கோவடிகள் சூரியனைப் போற்றுகின்றார்.

இயற்கையின் ஓர் அம்சமாக விளங்கிய சூரியனைத் தெய்வமாக வழிபட்ட மக்கள், காலப்போக்கில் அறிவு வளர வளர இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி ஒன்று உலகை இயக்குகிற தென்பதை உணரத் தலைப்பட்டனர். தமது உள்ளத்துணர்ந்த சக்தியைக் கடவுளாக மதித்துப் போற்றி வந்தனர். இயற்கையோடியைந்து உலகை இயக்கும் சக்தி ஒன்று உண்டு என்னும் பூரண நம்பிக்கையுடையவர்களாகச் சங்க கால, சங்க மருவிய கால மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதை அவ்வக்கால இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியமாகிய பத்துப் பாட்டுள் முதலாவதாக அமைந்துள்ள ‘திருமுருகாற்றுப் படை’ இதன் தொன்மை மட்டுமல்ல தமிழ்த் தெய்வமும் தமிழின் தலைமைப் புலவனுமான முருகனைப் பற்றியது என்பதனாலும் முதன்மை இடம் உரியது என முதலாவதாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டுத்தொகையில் ‘குறுந்தொகை’ முதலாவதாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்

நூலில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் முருகப் பெருமானைப் புகழ்வது. எல்லாக் குற்றமும் தீர்ந்த செய்யுள் என்ற பாராட்டில் முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனை அறிமுகம் செய்யும் நக்கீரர்

உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு
புலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற இமைக்குஞ் சேண் விளங் கவிரொளி

ஒளிப்பிழம்பாக விளங்கும் முருகனுக்குச் சூரிய னுடன் தொடர்புபடுத்தி இளஞாயிற்றுச் செவ்வியுடையவன் என உவமை காட்டுகின்றமை மனங் கொள்ளத்தக்கது.

குறுந்தொகையில் முருகன் வாழ்த்தில்

----- குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் காப்ப
ஏமவைக லெய்தின்றா லு லகே. - பாரதம் பாடிய
பெருந்தேவனார்

அழகிய ஒளியை உடைய வேற்படையையும் கோழிச்சேவலை வரைந்த கொடியையுமுடைய முருகக்கடவுள் பாதுகாத்து அருளுவதால் உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் இன்பமடையும் எனக் கூறியுள்ளார்.

‘பரிபாடல்திறன்’ என்னும் நூலில் செவ்வேள் வணக்கம் பற்றி எழுதிய சாரங்கபாணி முருக வணக்கத்தின் தோற்றம் பற்றி “மாக்கடலினின்று நிவந்தெழுந்த இளஞாயிற்றின் இயற்கை அழகில் உள்ளந் தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே இறையென வழிபட்டு வந்தனர். அதுவே பின்னர் நீலமயில்மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது.

முருக வணக்கம் பற்றி எழுதிய மறைமலையடிகளும் “காலையிற் தோன்றும் புது ஞாயிறு இளமைச் செவ்வியுடையதாதலால் அதன்கண் நிற்கும் இறைவன் முருகனெனப்பட்டான். முருகன் என்பது இளைஞனென்னும் பொருள் தரும் தனித்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இங்ஙனம் பகலவனொளியில் அமர்ந்து உலகத்துள்ள மன்னுயிர்கட்கு அருள் வழங்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனே பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோரால் முருகனாக வைத்து வழிபட்டமை காண்க” எனக் “கடவுளுக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவமாகா” என்னும் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்டைக்காலக் சூரிய வழிபாடே அதாவது கதிரொளி வழிபாட்டிலிருந்தே முருக வழிபாடாக மக்கள் சிந்தையில் தோன்றியது என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பழந்தமிழ்ப் பேரிலக்கண நூலாகிய தொல் காப்பியச் சூத்திரம்

மாயோன்மேய காடுறை யுலகமும்
சேயோன்மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன்மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே

அதாவது நான்கு வகை நிலப் பாகுபாடு களும் அந்தந்த நிலத்துக்குரிய தெய்வங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்ற நான்குவகை நிலங்களுக்கும் முறையே மாயோன், சேயோன், இந்திரன், வருணன் என்ற நான்கு தெய்வங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. முருகன் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாக சேயோனாக, குழந்தைக் கடவுளாக, தன் இளமை குன்றாது தங்கி வசிக்கின்ற கருநிறம் பொருந்திய மலையும் மலை சார்ந்த பிரதேசம் என்கிறார் தொல்காப்பியனார்.

விண்பொரு நெடுவரை குறிஞ்சிக் கிழவ'

- திருமுருகா. வரி 267

“விண்ணளாவிய நீண்ட மலைப்பிரதேசமாகிய குறிஞ்சி நிலத்திற்கு உரிமைவாய்ந்தவனே!” என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் அழைக்கின்றார்.

ஒரு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் அவ்வக்காலத்தே நிகழும் சிறப்புக்களையும் இழிவுகளையும் தெளிவாகக் காட்டுவது அவ்வவ் நாட்டில் வழங்கும் இலக்கியங்களேயாகும். தமிழருடைய நாகரிகத்திற்கு உயிர் கொடுத்து அதை ஓங்கி வளரச் செய்தது 'ஓங்கல்', 'வரை' என்ற கருத்தமைந்த மலை என்றும், அந்த நாகரிகத்தை மேலும் பண்படுத்தி வளர்த்தது காடு என்றும், அதை விசாலமாக்கி உலகப் பெரு நாகரிகங்களில் ஒன்றாகத் திகழச் செய்தது நதிக்கரையோரங்கள் நெடுங்கடல்கள் என்றும் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இதனால் மரங்கள் செறிந்துள்ள காடுகளடங்கிய மலைப்பிரதேசம், வயல்கள் நிறைந்த நாடு, துறைமுகங்கள் உள்ள

கடற்கரைப்பிரதேசங்கள், விவசாயம் செய்ய உதவிய நதிக்கரையோரங்கள் ஆகிய நானிலப் பிரதேசங்களும் தமிழர் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் நன்கு வளர்த்துள்ளன என அறியக்கூடிய தாயுள்ளது. தமிழர்களின் பண்பாட்டில் இறை வழிபாடு மிக அத்தியாவசியமாகக் காணப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறப்பட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் முருக வழிபாடு பற்றிய ஆய்வாளர்களின் கூற்றுக்களின்படி முருக வழிபாடு மிகப் புராதனமானது என்பதும் மலைச்சாரல்களில் தோன்றிய வழிபாடென்பதும் சமுதாயக் கூட்டு வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் தோன்றியது என்பதும் எமக்குப் புலனாகின்றது. இத்தகைய மிகவுந் தொன்மை வாய்ந்த முருகக் கடவுள் பழம்பெரும் தெய்வமாக இருந்தமையாற்றான் சிவ வழிபாடு சிறப்புற்ற காலையில் கொற்றவை சிவனின் சக்தியாகவும் முருகன் ஆலமர்ந்த கடவுளின் மகனாகவும் புதிய குலமுறையையும் புதிய உறவு முறையையும் பெறுகின்றான். இதனை நக்கீரர் கூறுமாறு

ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால் வரை

மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே

வற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ

இழைஅணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி'

- திருமுருகாற்று. 256-259

திருமுறைகளில் முருகன்

பன்னிரு திருமுறைகளிலும் முருகனைப் போற்றியுள்ளமையை நாம் காணக்கூடியதாயுள்ளது. அதிலும் சிவபெருமானை, உமாதேவியாரை, விநாயகனை, திருமாலை, தெய்வானையம்மனை, வள்ளியம்மனை, சரவணப்பொய்கையைப் போற்றும் பொழுது முருகனின் உறவு முறையைக் கூறிப் பாடியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. தோத்திர நூல்களாகத் திகழும் தேவார திருவாசகங்கள் வேத சாரமாகும். இவற்றை அருணகிரி நாதர் சிவஞானக் காவியம் என்கிறார். சிவனைப் பற்றியே பாடிய இத் திருவாக்குகள் சிவனே அடியெடுத்துக்கொடுக்கப் பாடப்பெற்றவையாகும். இவற்றில் மூவர் பாடிய தேவாரங்களில் சுமார் 42 இடங்களில் முருகன் பற்றிய பேச்சு இடம் பெற்றுள்ளது. ஞான சம்பந்தர் 11 இடங்களிலும் அப்பர் 24 இடங்

களிலும் சுந்தரர் 12 இடங்களிலும் முருகனைப் பற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

முருகன் சிவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவன் என்ற பொருளில் அதாவது சிவனின் மைந்தன் என்பதை நாயன்மார்கள் தத்தமது தேவாரங்களில் எடுத்தாண்டுள்ளனர். அவற்றில் சில தேவார அடிகள் வருமாறு.

பெற்று முகந்தது கந்தனையே 3:113:1
 தழைமயி லேறவன் றாதையோதான் 1:115:3
 மாயச் சூரன் றறுத்த மைந்தன் தாதை 2:62:1
 வள்ளிமுலைதோய் குமரன் தாதை 2:63:6
 இளங்குமரன் றன்னைப்பெற் றிமையவர்தம்
 பகையெறிவித்த 2:73:1

சேந்தனைமுன் பயந்துலகில் தேவர்கள்தம்
 பகைகெடுத்தோன் 2:74:6

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
 முருகவேள் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி 6:5:10
 குமரனையும் மகனாக வுடையார் போலும் 6:53:2
 வேலார்கை வீரியமுன் படைத்தார் போலும் 6:53:6
 அறுமுகனோ டானைமுகற கப்பன் தன்னை 6:74:7
 திருத்தினை நகருறை சேந்தனப் பனென்; 7:58:3
 .... அமரர் சேனைக்கு நாயகனான
 குறவர் மங்கை தன் கேள்வனைப் பெற்ற கோனை 7:68:7

(ஆதாரம் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பதிப்பித்து வெளியிட்ட தேவார அடங்கள் முறை ஆகும்.)

இவ்வாறு அறுமுகச் சிவனாகிய முருகனை ஐம்முகச்சிவனார் தமது ஐந்து முகங்களுடனும் அதோமுகமாகிய சக்தியுடனும் சேர்ந்து தோற்று வித்தமையைத் தேவாரங்களில் நாயன்மார்கள் அருளியுள்ளனர்.

திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல், சிலம்பு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களில் முருகன் சரவணப் பொய்கையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட போதிலும் நாவுக்கரசர் சுவாமிகளே முருகனைச் 'சரவணன்' என முதன் முதலில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் அடி 6:6:1

எனப் பாடியுள்ளமை சரவணப் பொய்கையில் பிறந்தவன் என்ற காரணத்தால் உருவானதே இப்பெயர் என்பது புலனாகின்றது.

திருக்கோவையாரிலும் முருகன் சிவனது மகனாகக் கூறப்படுகிறது. அவன் மனித வடிவுடையவனாகவும் கருதப்பட்டுள்ளான். தலைவன் தலைவியிடம் வந்து போகின்றான். இதனைத் தலைவியிடம் கூறும் தோழி தலைவனை முருகனைப் போன்றவனெனக் கூறுகின்றாள்.

.....தில்லை யோன்சே யெனச் சினவே
 லொருவர்
 மாதே புனத்திடை வாளா வருவர் வந்தியாவதுஞ்
 சொல்லார் - திருக்கோவையார் 82

முருகவேள் சூரபதுமனை அழித்தருளியது பற்றிய செய்தி திருக்கோவையார் பாடல் 285இல் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒன்பாதாம் திருமுறையாகிய திருவிசைப் பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதின்மர் பாடிய பெருமையுடையன. அவர்களில் சேந்தனார் திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டையும் பாடிய பெருமையையுடையவர். இவர் திருக்கடலூரின் அண்மையிலுள்ள திருவிடைக்கழியில் உள்ள சிவாலய அமைப்பில் அமைந்துள்ள சிறந்த முருகன் தலத்தைப் பற்றிப் பதினொரு பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். சேந்தன் தாதை, மலைமகள் மதலை, வள்ளிதன் மணாளன், தேவர்குலமுழுதாளும் குமரவேள், இளங்காளை, இளங்களிறு, மாமயில் ஊரும் சுப்பிரமணியன், கங்கை தன் சிறுவன், கணபதி பின்னிளவல், பிறைச் செஞ்சடைஅரன் மதலை, மால் திருமுருகன், தொகை மிகு நாமத்தவன், பன்னிரு நயனத்து அறுமுகவன், சிவபிரானது குலக் கொழுந்து, சூரியனைப் போன்று எழுங்கதிர் ஒளிவடிவின்னன் என முருகனைப் போற்றித் துதிக்கின்றார்; ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒரு தாய் தனது மகளின் மையலைப் போக்கவில்லை என்ற கருத்தமைந்த கூற்றாகப் பாடியிருப்பதன் வாயிலாக முருகனின் சிறப்பம்சங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளமையையும் அவரே அதனைக் கூறியுள்ளமையையும் விளங்கி நாமும் படித்து இன்புற்றுப்போமாக.

சேந்தனார் மட்டுமன்றித் திருமாளிகைத் தேவர், “குமரவிநாயக சனக!” முருகனுக்கும் விநாயகனுக்கும் தந்தையே எனச் சிவனைப் போற்றியும், கருவூர்த் தேவர், “திருமகன்முருகன் தேவியேல் உமையாள்” எனச் சிவனின் உறவு முறைகளையும் ஈசன் இரண்டு திருமுகங்களுடனும் ஏழு கால்களுடனும் அக்கினி தேவனின் வடிவமாக எழுந்தருளியிருப்பதையும் கூறி முருகன் ஈசனின் மகன் எனவும் பாடியுள்ளமையை நாமும் பாடிப் பரவி உய்த்துணருவோமாக.

திருமந்திரத்தில் நான்காம் தந்திரத்தில் நவகுண்டம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஓமம்வளர்த்து மந்திரம் ஓதி நற்பயனை அடைவதற்கான வழியைக் கூறியுள்ள திருமூலரும் முருகப் பெருமானைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். எம் தந்தையாகிய சிவப் பரம் பொருளிடமிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் தோன்றின. ஆறு பொறிகளும் ஆறு வட்டமாக, ஆறு முகம் கொண்ட கந்தப்பெருமான் ஆயினான். இந்தக் கந்தன் உருவில் சிவன் கலந்திருப்பதால் சிவனுக்குப் பிள்ளை கந்தன் எனப்படும். ஆறும் ஒன்றானவன் கந்தன். கந்தன் என்றால் ஒன்றானவன் என்று பொருளாகும். பின்வரும் பாடல் இதனை விளக்குகின்றது.

எந்தை பிரானுக்கு இருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலால்
கந்தன்சுவாமி கலந்தங்கு இருந்தலான்
மைந்தன் இவனென்று மாட்டிக்கொள் ளீரே.

- திருமந்திரம் 1026 ஞா.மாணிக்கவாசகர் உரை

சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் சிவபெருமானைத் தலைவனாகவும் அவனருள் வேண்டிய மன்னுயிர்களை அத்தலைவன்பாற் காதல் கொண்டு மயங்கிய மகளிராகவும் வைத்துப் பாடப்பெற்றது திருக்கையிலாய ஞான உலா என்னும் பிரபந்தம் ஆகும். தமிழிலுள்ள உலாப் பிரபந்தங்களில் காலத்தால் முந்தியதும் திருக்கையிலாயத்துக்குச் செல்லும் வழியில் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் பாடப் பெற்றதினாலும் இவ்வுலாவினையொத்த சுவை நயமுடைய மற்றொரு உலா இதுவரை தோன்றவில்லையாதலாலும் “ஆதியந்தவுலா ஆசு பாடிய சேரர்” என அருணகிரிநாத சுவாமிகளால் போற்றப்பட்டது. இவ்வுலாவில் 8

வது பாடலில் சிவபெருமான் உலாச் சென்ற போது தேவசேனாபதியான முருகன், இந்திரன் பிரம்மன் திருமால் ஆகியோருக்கு முன்னால் படைகளை வழிநடத்திக்கொண்டு மயில் மீதமர்ந்து முன்செல்லும் காட்சி வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

.....செருக்குடைய

சேனா பதி மயில்மேல் முன்செல்ல யானைமேல்

ஆனாப்போர் இந்திரன் பின்படர்

- திருக்கையிலாய ஞானஉலா

சிவபெருமான் உலக உயிர்களுக்கு அருள் புரிதல் வேண்டிச் செய்தருளிய அருட்செயல் களைப் போற்றி நக்கீரதேவர் பாடிய பிரபந்தம் போற்றித் திருக்கலி வெண்பா ஆகும். இறை வனின் பொருள் சேர் புகழைப் போற்றிப் பரவுங் கருத்துடன் அப்பர் பாடிய திருத்தாண்டகம் “போற்றித் திருத்தாண்டகம்” எனவும் மணி வாசகர் பாடிய அகவல் “போற்றித் திருவகவல்” எனவும் வழங்குமாப்போல் நக்கீரர் பாடிய 45 கண்ணிகளையுடைய இக்கலிவெண்பாவும் “போற்றித் திருக்கலி வெண்பா” எனப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அதில் 31ம், 32ம் கண்ணிகளில் முருகனுடைய சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்.

தானவர்கட் காற்றாது தன்னடைந்த நன்மைவிறல்
வானவர்கள் வேண்ட மயிலூரும் -- கோனவனைச்
சேனா பதியாகச் செம்பொன் முடிகவித்து
வானாள வைத்த வரம்போற்றி -மேனாள்

- போற்றித்திருக்கலி வெண்பா

சேய்ஞலூர் முருகப்பெருமான் பூசித்த தலங்களுள் ஒன்று. சண்டேசுர நாயனார் அவதரித்துப் பூசித்து முத்தி பெற்ற தலமுமாகும். சேக்கிழார், சண்டேசுர நாயனார் புராணத்தில் சேய்ஞலூரின் சிறப்பைக் கூறும்போது முருகக் கடவுள் தாருகாசுரன் பதுங்கியிருந்த கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து அவ்வசுரனையும் அவன் புரிந்த மாயையும் அழித்து வீரவாகு முதலிய வர்களையும் மீட்டு வந்த புராணவரலாற்றைக் கூறியுள்ளார். தேவர்கள் சூரபன்மனால் சிறைப் பட்டிருந்த நிலையில் அவர்களை விடுதலை செய்யும் பொருட்டுத் தங்கியிருந்ததும் சேய் ஞலூர் ஆகும். இத்திருத்தலத்தில் முருகப்பெருமான் சிவபிரானைப் பூசித்து உருத்திர பாசு பதாத்திரம் பெற்றார் என்பதும் புராண வாயிலாக

அறியமுடிகிறது. முருகக்கடவுள் சிவபூசை செய்த சிறப்பினைத் திருஞானசம்பந்தர் முதலாந்திருமுறை திருச்சேய்ஞலூர்த் திருப்பதிகத்தில்

சேயடைந்த சேய்ஞலூரில் செல்வன்சீர் பரவித்
தோயடைந்த வண் வயல் சூழ்தோணி புரத்தலைவன்
சாயடைந்த ஞானமல்கு சம்பந்த நின்வரைகள்
வாயடைந்து பாட வல்லார்வானுல காள்வரே

- திருமுறை 1:48:11

(சேய் -- மகன், செவ்வேள்) எனப் பாடியுள்ளார்.

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகனைப் பற்றிப் பாடிய புலவர்களுள் நக்கீரர் சங்கத் தமிழிலும் கச்சியப்பர் புராணத் தமிழிலும் அருணகிரி நாதர் சந்தத் தமிழிலும் பகழிக்கூத்தர், குமரகுருபரர் முதலானோர் பிள்ளைத்தமிழிலும் வைத்துப்பாடினர். வாக் காலும் மனத்தாலும் பாடிய இப்புலவர்களுக்கு முருகனின் திருவருளும் அருட்கடாட்சமும் கிட்டின. நக்கீரர் 'திருமுருகாற்றுப்படை' பாடி விண்ணப்பித்துத் தம்முடன் 999 உயிர்களைக் காப்பாற்றிய அற்புதம் நிகழ்ந்தது. தாம்பெற்ற இன்பத்தை மற்றையோரும் நாடிப் பெறவேண்டும் என்னும் கருத்தில் ஆற்றுப்படுத்தல் (வழிப்படுத்தல்) என்ற வகையில் அமைந்ததாகும். இது 317 அகவல் அடிகளால் அமைந்த பக்தி நூலாகும். நக்கீரர் இந்நூலில் ஆறுபகுதிகளாகப் பிரித்து முருகனுடைய ஆறுபடைவீடுகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். முதற் பகுதியில் முருகன் புகழ், சூரன் வதம், திருப்பரங்குன்றப் பெருமை என்பனவும் இரண்டாம் பகுதியில் முருகனின் ஆறுமுகங்கள் பன்னிரு கைகள் ஆகியவற்றின் தொழிற்பாடுகளும் திருச்சீரலைவாயின் பெருமையும் பேசப்படுகின்றன. மூன்றாம் பகுதியில் அடியார்களின் பக்தித்திருவுலாவும் திருவா வினன் குடியின் புகழும் பாடப்படுகின்றன. நான்காம் பகுதியில் முருகனோடு தொடர்புடைய புராணவியல் தன்மைகளும், திருவேரகப் பெருமையும் கூறப்படுகின்றன. ஐந்தாம் பகுதியில் முருகன் எல்லா மலைகளிலும் விரும்பி விளையாடுகின்றவன் என்பதை விளக்குமுகமாக "குன்றுதோறாடலும் நின்றதன் பண்பே" என்றும் ஆறாம் பகுதியில் பழமுதிர்ச் சோலையில் அமைந்துள்ள கோயிற் சிறப்பும் "விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ்"

"பழமுதிர்ச்சோலை மலைகிழ வோனே" என்றவாறான துதிப்பாடலும் அமைந்துள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் உறையும் இடங்களான திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல் என்னும் தொகைமலைகள், பழமுதிர்ச் சோலை ஆகிய தலங்களுக்கும் ஏனைய முருகன் உறையும் தலங்களுக்கும் சென்று வழிபட ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டனர் என அறியமுடிகிறது. இங்கே நக்கீரர் பொன்னோ, பொருளோ வேண்டி ஆற்றுப்படுத்தவில்லை, தான் திருமுருகாற்றுப்படை பாட வேண்டியதன் தேவையையும் அதனால் தான் பெற்ற முத்தியின்பத்தையும் மற்றவர்களும் பெறவேண்டும் என்னும் நன்னோக்கத்துடனே ஆற்றுப்படுத்தியுள்ளார். நாமும் திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடி நற்கதியடைவோமாக.

கந்தர் கலிவெண்பா

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குமரகுருபரர் திருச்செந்தூர் முருகப்பெருமானின் திருவருளை முழுமையாகப் பெற்றவர். முதன் முதலாகத் திருச்செந்தூர் முருகன் மீது கந்தர் கலி வெண்பாவைப் பாடினார். இது 122 கண்ணிகளையுடையது. கந்தர் கலிவெண்பா முருகக் கடவுளிடம் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவுவதோடு முத்திப் பேற்றுக்கும் ஆளாக்குமாறு வேண்டி விண்ணப்பம் செய்வதாக அமைந்துள்ளது. முருகனுடைய திருவவதார வரலாறுகளைச் சுருக்கமாகக் கூறி அவருடைய திருவிளையாடல்கள் பலவற்றையும் பாராட்டியுள்ளார். சரவணப்பூந்தொட்டிலில் விளையாடியது, நான் முகனைக்குட்டிச் சிறையிருத்தியது, சிவபெருமானுக்குப் பிரணவ உபதேசம் புரிந்தது, வீரவாகு தேவர்கள் உட்பட நவ வீரர்களைத் துணைக் கொண்டது, கிரவுஞ்ச மலையின் மேல் வேல் எறிந்தது, தேவயானையை மணம்புரிந்தருளியது, வள்ளி நாயகியை ஆட்கொண்டு மணந்தது ஆகியவற்றைக் கூறிச் சிவனும் உமையும் முருகக் கடவுளைச் சீராட்டுதலையும் பலவிடங்களில் சுவைபடக் கூறியுள்ளார். அவை மட்டுமல்ல சிவனும் முருகனும் வேறல்லர் சிவனின் இயல்புகள் அனைத்தும் முருகனிடத்தும் காணப்பெறுகிறதென்றும் சிவனின் திருவைந்தெழுத்தையும் முருகனின் ஆறெழுத்து மந்திரத்தையும் உணர்ந்தோதுபவர் வேண்டுகோள் நிறை

வெய்தும் எனவும் விளக்குகிறார். ஆறுபடை வீடுகள், ஆறுதிருமுகங்கள், பன்னிரு கைகளின் சிறப்பினையும் கூறுமாற்றில் கச்சியப்பராலும் நக்கீரராலும் உள்ளம் கவரப்பட்டவர் என்பதையும் உணரமுடிகிறது. இக் கந்தர்கலி வெண்பாவில் சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார் முதலிய சைவ சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துகளும் கந்த புராணச் செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனால் கந்தர் கலிவெண்பாவைக் குட்டிக் கந்த புராணம் எனவும் சாத்திர மணம், தோத்திர மணம், வரலாற்று மணம் ஆகிய மும்மணங்களும் கமழப் பெற்றது எனவும்; போற்றுவர்.

முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்

குமர குருபரரின் முருகனைப் பற்றிய பிள்ளைத் தமிழ், தமிழிலக்கண அமைதிகளைக் கொண்டமைந்த நூல் முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழாகும். கடவுளைக் குழந்தையாக வைத்துக் காப்பு, செங்கீரை, தாலப்பருவம், சப்பாணி, முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம் சிற்றில் பருவம், சிறுபறைப் பருவம், சிறுதேர்ப் பருவம் முதலிய ஆண்களுக்குரிய பத்துப் பருவங்களை அமைத்துப் பாராட்டுவது ஆகும். சந்தப்பாக்கள் பிள்ளைத்தமிழில் விரவி வருவதைக் காணலாம்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

முருகப்பெருமானிடம் பிரணவ உபதேசம் பெற்றவர்கள் மூவர். சிவபெருமான், அகத்தியமுனிவர், அருணகிரிநாதர். இதனை முருகர் அந்தாதி

வேலா சரணம் சரணம் என்மேல் வெகுளாமல்இனி
மலாயினும் கடைக்கண்பார் பருப்பத
வேந்தன்மகள்
பாலா குறுமுனியார்க்கும் திருப்புகழ்ப்
பண்ணவர்க்கும்
ஆலாலம் உண்டவர்க்கும் உபதேசித் தஎன்
ஆண்டவனே

சைவநெறியில் நின்ற அருணகிரிநாதர் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பூரணமாகப் பெற்ற தனால் சிறந்த அனுபூதிமானாகத் திகழ்ந்தார். சற்குருவாக வந்து திருவண்ணாமலையில் திருமுருகன் அருணகிரிநாதருக்கு "முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை" என்று அடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பாடத் தொடங்கினார். அவருடைய

பாடல்களுக்குத் திருப்புகழ் என்னும் பெயரை முருகனே கொடுத்தருளினார். இதனை அவரே பாடிய

திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென
எனக் கருள்கை மறவேன்

என்னுந் திருப்புகழால் அறியலாம்.

திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் மிக மிக அற்புதமானவை. உலகம் எல்லாம் அற்புதம் என்று ஓதப் பாடும்படி முருகனே அருளினானென்று அவரே சொல்கிறார்.

பூர்வ பச்சிம தட்சிண உத்தர

திக்குள பக்தர்கள் அற்புதம் என ஓதச்

சித்ர கவித்துவ சத்தமி குத்ததி

ருப்புகழைச்சிறி தடியேனும்

செப்பென வைத்துவ கிற்பர வத்தெரி

சித்தஅ நுக்கம் மறவேனே

என்கிறார்.

இவரது திருப்புகழைப் படிக்கப் படிக்க முருகனின் புகழ் மட்டுமன்றிப் பல்வேறு புராணக் கதைகள், இறைச் சம்பவங்கள், முருகனுக்கும் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் உள்ள உறவு முறைகள் ஆகியனவற்றை அறியலாம். பதி, பசு, பாசம் என்ற சைவத்தின் முடிந்த முடிபான முப்பொருளைப் பற்றி ஆராயும் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை விளக்கங்களும் திருப்புகழ் எங்கும் செறிந்திருப்பதைக் காணமுடியும். இவர் சைவ சமயச் சான்றோர்களிலிருந்து சில நோக்கில் வேறுபட்டு விளங்குகின்றார். வைணவ சமயத் தையும் சைவசமயத்தோடு இணைத்துப்பார்த்த பொது நோக்கைக் கொண்டிருந்தார். சைவம், வைணவம், சாக்தம், எனப் பிளவுபட்டிருந்த தமிழ் மக்களை முருக வழிபாட்டின் மூலம் ஒற்றுமைப்படுத்த அருணகிரிநாதர் முயன்றிருக்கிறார். பல்லவ கால நாயன்மார்கள் முருக வழிபாட்டை சைவத்துடன் இணைத்துப் பாடியிருக்க, அருணகிரிநாதர் சைவத்துடன் மட்டுமல்லாது வைணவம், சாக்தம் எனபவற்றுடனும் இணைக்க முயன்றுள்ளமை திருப்புகழில் பார்க்கக் காணக்கூடியதாயுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம் ஆகிய பாராயணத்திற்குரிய நூல்களையும் அருளியுள்ளார்.

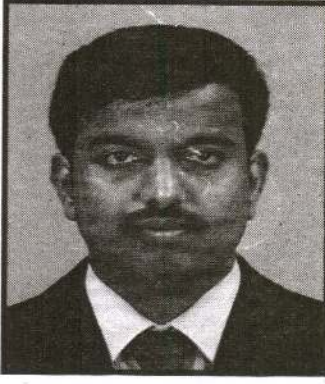
பார்வதி திருக்கல்யாணத்தில் ஆரம்பித்து வள்ளியம்மை திருக்கல்யாணத்தில் முடிவுற்றதும் தந்தை காசிபருடைய பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறும் போதனைகளை விஞ்சித் தாயாகிய மாயையின் போதனையால் அரசபோகத்தை நாடிய மும்மலங்களின் உருவகங்களாகிய அசுரர்கள் சூரன், தாருகாசுரன், சிங்கமுகனின் அழிவுக்கதைகளைக் கூறும் கந்த புராணக் காவியம் கச்சியப்பரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றது. முருகப்பெருமானே 'திகட சக்கரம்' என அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பாடிமுடித்ததும் முருகப்பெருமானே தமிழ்ப்புலவர் வடிவில் வந்து வீரசோழியம் என்னும் இலக்கணநூலையும் அறிமுகப்படுத்திக் கந்தபுராணத்தையும் அரங்கேற்றி வைத்த பெருமையையுமுடையது.

சேர சோழ பாண்டியராகிய மூவேந்தராலும் போற்றப்பட்ட ஓளவையாருக்கு முருகன் நாவற் பழத்தை உதிர்த்ததும், சில வினாக்களைக் கேட்டுப் பல நீதிகளை உலகம் உய்ய அறிவித் ததும் நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. இது நடைபெற்ற தலமும் பழமுதிர்ச்சோலை என்றே நக்கீரராலும் அருணகிரியாராலும் போற்றப்படு கிறது. சண்முகக் கவசம் அருளிய பாம்பன் சுவாமிகளும் கந்தர்சஷ்டிக் கவசம் ஆறினையும் பாடிய ஸ்ரீ தேவராய சுவாமிகளும் முருகனின் அருளைப்பெற்றவர்களே. இவைகள் நித்திய பாராயணம் செய்யக்கூடிய முறையில் அமைந் துள்ளமை இக்காலத்தில் வாழும் நாம் பெற்ற பெரும்பேறெனலாம். முருகன் அருள் பெற்ற அருளாளர்கள் அருளிய பாடல்களைப் பாடி

உய்த்துணர்ந்து உய்தி பெறுவோமாக.

உசாத் துணை நூல்கள்

1. தேவார அடங்கன் முறை - பதிப்பாசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன்.
2. பன்னிரு திருமுறை வரலாறு பாகம் 2, க. வெள்ளைவாரணனார்.
3. திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு மூலமும் தெளிவுரையும், உரையாசிரியர் புலவர் பி. ரா. நடராசன்.
4. பதினோராந் திருமுறை, மூலம், அ. ச. ஞானசம்பந்தன்.
5. கந்தவேள் கருணை, திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்.
6. ஆறுமுகனுக்குகந்த ஆறுபடை வீடுகள், என். பத்மநாதன்.
7. முருகன் பெருமை, திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்.
8. பெரியபுராணம் (தொகுதி 2), உரையாசிரியர் வ. த. இராமசுப்பிரமணியம்.
9. திருமூலர் திருமந்திரம் உரை விளக்கம், ஞா. மாணிக்கவாசகன்.
10. குறுந்தொகை - கடவுள் வாழ்த்து.
11. திருமுருகாற்றுப்படை - உரையாசிரியர் நா. சந்திரசேகர்.
12. கந்தர் கலிவெண்பா, தருமபுர ஆதீனப் பதிப்பு.

Mr. S. Thiruchchenthuran

sthiruchchenthuran@yahoo.com

சிவலோகசுந்தரம் திருச்செந்தூரன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் அரசறிவியல்துறையில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். பல்கலைக்கழகம்சார் கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பலவற்றைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். இலங்கையில் அடிப்படை உரிமைகள் ஓர் அறிமுகம் (2011) என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். கவிதை, சிறுகதை போன்ற படைப்புச் செயற்பாடுகளிலும் ஆரம்பகாலத்தில் இயங்கியவர். இலக்கிய ஆர்வலராகச் செயற்படுகிறார். புதிய தரிசனம் என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகச் செயற்பட்டவர். தற்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் முதுதத்துவமாணி ஆய்வை மேற்கொண்டுவருகிறார்.

முருகவழிபாடு காட்டும் பண்பாடும் சட்டமும் - செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தை முன்னிறுத்திய ஓர் ஆய்வு

திரு. சி.திருச்செந்தூரன்

விரிவுரையாளர், அரசறிவியல்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

அறிமுகம்

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற வைர வரிகளுக்கு ஏற்பத் தமிழ் மக்கள் தாம் வாழும் இடமெல்லாம் கலியுக வரதனாம் கந்தவேள் பெருமானுக்குக் கோயில் அமைத்து வழிபட்டு வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருத்தணிகை, சுவாமிமலை, பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய ஆறுபடை வீடுகளில் இருந்தும் முருகன் அருளாட்சி புரிகிறார். இங்கும் அலங்காரக் கந்தனாக நல்லூர் முருகன் ஆலயமும், அபிஷேகக் கந்தனாகச் செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயமும் காணப்படுகின்றன. செல்வச்சந்நிதிக்கென்று பல தனித்துவமான மரபுகளும் பண்பாடுகளும் காலம் காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இப்பண்பாட்டுக் கோலங்கள் ஏனைய ஆலயங்களிலிருந்து சந்நிதியை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன.

'தமிழர் தெய்வ உலகம் பரந்து பன்முகப்பட்டது. தெய்வங்களுக்கு நடத்தப்படும் சடங்குகளை முன்வைத்து அவற்றைப் பலவகையாக வகைப்படுத்துவார்கள். கடவுள்களைச் சைவக் கடவுள், அசைவக் கடவுள் எனவும் பூசாரி கொண்டு வழிபடும் கடவுள், அருள் வரும்போது வெளிப்படும் கடவுள் எனவும் ஆகமச் சடங்குகளால் வழிபடும் கடவுள், நாட்டார் சடங்குகளால் வழிபடும் கடவுள்கள் எனவும் பாசுபடுத்தப்படுகின்றன.'¹

இந்தவகையில் சந்நிதியில் இயற்கை நெறி வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் பேணப்படுகிறது. இங்கு மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்படுவது கிடையாது. சிவாகம முறையில் அன்றித் திராவிடப் பாரம்பரியத்தில் பிராமணக் குருக்கள் அல்லாத குலத்தவரால் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன. பூசை ஆரம்பித்து முடிவடையும் வரை பறை மேளம் கொட்டப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தான மூர்த்தியாகவும்

எழுந்தருளி மூர்த்தியாகவும் வேற்பெருமானை வழிபடுவது சிறப்பிற்குரிய அம்சமாகும்.

ஆலயப் பண்பாடும் சட்டமும்

'ஆரம்பக்காலங்களில் ஒரு சமூகத்தின் வழக்காறுகளே அச்சமூகத்தின் சட்டங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன.'²

இந்தவகையில் சந்நிதி ஆலயத்தில் காலம் காலமாகப் பின்பற்றப்படும் பண்பாடுகளானவை முருக பக்தர்களால் சட்டம் போல மதிக்கப்பட்டு முழுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் ஆலயப் பண்பாட்டிற்கும் சட்டத்திற்கும் இடையே பின்வரும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

01. சட்டமானது மனிதனது வெளிநடவடிக்கைகளை மாத்திரமே கட்டுப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஆலயப் பண்பாடு அவனது மனச்சாட்சியையே கட்டுப்படுத்துகிறது.
02. சட்டம் மனித வாழ்வின் ஒரு பகுதியையே கவனித்துக்கொள்கிறது. ஆனால் ஆலயப் பண்பாடு முழு மனித வாழ்வையும் கவனித்துக் கொள்கிறது.
03. சட்டத்தை மீறுவோர் அரசின் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவர். மாறாக ஆலயப் பண்பாட்டை மீறுவோர் சமூகப் புறக்கணிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்படுவதோடு கடவுள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவர்.
04. சட்டம் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் வரையறுக்கப்பட்டு எழுத்து வடிவில் காணப்படும். ஆனால் ஆலயப் பண்பாடு அவ்வாறானது அல்ல.
05. சட்டமும் அதன் விதிகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் ஆலயப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் எப்பொழுதும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

06. சட்டம் காலத்திற்குக் காலம் பதவியேற்கின்ற அரசாங்கங்களால் மாற்றி அமைக்கப்படக் கூடியது. ஆனால் ஆலயப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் நிலையானவை ஆகும்.

சந்நிதி ஆலயத்தைப் பொறுத்த வரையில் காலம் காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வரும் மரபுகள், கலாச்சாரங்கள் செல்வச்சந்நிதியின் எழுதப்படாத சட்டங்களாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. பிரித்தானியாவின் அரசியல் யாப்பு எவ்வாறு எழுதப்படாத அரசியல் யாப்பாகக் காணப்படுகின்றதோ அவ்வாறே சந்நிதி ஆலயத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் இன்று எழுதப்படாத சட்டங்கள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. சந்நிதியான் பண்பாட்டுக் கோலங்களை அல்லது நெறிமுறைகளை மீறுபவர்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவர். உச்ச பட்சமாக மரண தண்டனை கூட வழங்கப்படுவதுண்டு.

உதாரணமாகச் சந்நிதி வேலவன் அடியவர்குறை தீர்ப்பவன் மட்டுமல்ல அநீதி செய்பவர்களுக்கு காலனாகவும் விளங்குவான். 1986 ஆம் ஆண்டு புதிய பிரமாண்டமான சித்திரத்தேர் இராணுவச் சிப்பாய்களால் எரிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக அந்தத் தேரை எரித்தவர்களில் அறுவர் அடுத்த திருவிழாவிற்குள் போர் முனையில் கொல்லப்பட்டதும், அதில் தப்பிய ஒருவர் மனமுருகித் தான் செய்த தவற்றிற்காக கதிர்காமம் சென்று காவடி எடுத்துப் பிராயச்சித்தம் தேடிக் கொண்டதாகவும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த பொழுதுதான் சந்நிதியானின் அற்புதத்தை வேற்று மதத்தவரும் உணர முடிந்தது. “எப்படியும் வாழலாம் என வாழாது, இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்” என ஒவ்வொரு முருக பக்தரையும் வழிப்படுத்தும் தலமாகச் சந்நிதி முருகன் ஆலயம் திகழ்கிறது. குறிப்பாக வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய சிறந்த பண்பாடுகளை மக்கள் மனதில் பதியச் செய்து சதா காலமும் நிலைத்திருக்கச் செய்யும் தலமாகச் செல்வச்சந்நிதி விளங்குகின்றது. அத்துடன் மேற்குறித்த பண்பாடுகளை மக்கள் எழுதப்படாத சட்டமாக ஒழுகத் தவறின் “அற்புதங்கள்” மூலம் தண்டனைக்குட்படுத்தி மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் தலமாகவும் செல்வச்சந்நிதி விளங்குகின்றது.

செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிப்பவர்கள் பின்வரும் பண்பாட்டு நியமங்களை முழுமையாகப் பின்பற்றல் வேண்டும்.

- குளித்துத் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து செல்லல் வேண்டும்.
- பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, பூ அல்லது கற்பூரம், வசதிக்கேற்பக் கொண்டு செல்லல் வேண்டும்.
- மாமிசம் உண்ணாது செல்லல் வேண்டும்.
- கோயிலின் உள்வீதியில் ஆண்கள் மேலாடையின்றி வலம் வரல் வேண்டும்.
- கோயிலின் உள்வீதியில் அமைதியாக முருகனை நினைத்து வலம் வரல் வேண்டும்.

மேற்குறித்த நெறிமுறைகள் தொடர்ச்சியாகப் பண்பாடாகப் பேணப்படுகின்றன. இவை சட்டங்கள் போலப் பின்பற்றப்படுகின்றன. உள்ளார்ந்த ரீதியாக ஒவ்வொரு முருக பக்தரும் இதனைப் பின்பற்றல் வேண்டும் இல்லையெல் முருக குற்றத்திற்கு ஆளாகித் தண்டனைக்குட்படுத்தப்படுவார்.

அற்புதம்

ஒரு முருக பக்தர் 2005 ஆம் ஆண்டு முட்டைப்பொரியல் சாப்பிட்டு விட்டுக் கோயில் உள்வீதி எங்கும் வலம் வந்தார். இறுதியாக வெளியே வந்து சுவாலை விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த கற்பூரத்தைத் தொட்டு கண்ணில் ஒற்றி மூன்று முறை கும்பிட்டு விட்டு நிமிந்த போது அணிந்திருந்த வேட்டியின் பகுதியில் அற்புதத்தீ பற்றி விட்டது. மணலில் விழுந்து, புரண்டு, உருண்டு பின்னர் புதிய வேட்டி வாங்கி வீடு சென்று சேர்ந்தார். வீடு செல்ல முதல் “முட்டைப் பொரியல்” சாப்பிட்ட சம்பவத்தைச் சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டு அழுத போதுதான் சகலருக்கும் அவர் பண்பாட்டை மீறிய செயல் தெரிய வந்தது.

முருக பக்தர்களால் பல கடினமான நேர்த்திகள் முருகனிடம் வரம் வேண்டி அல்லது வரம் பெற முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அவை இன்று பொதுவான பண்பாடாக மாறியுள்ளன. அவற்றுள் பின்வருவன முதன்மையானவை ஆகும்.

- அலகில் வேல் பாய்ச்சி செதில் குத்திக் காவடி எடுத்தல்.
- துலாக்காவடி, தூக்குக்காவடி, பறவைக் காவடி போன்ற காவடிகள் எடுத்தல்.
- பாற்செம்பு, கரகம்.
- தீக்குளிப்பு
- கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல்.

இது மாத்திரமன்றிச் சில பொதுவான நேர்த்திகளும் பெருமளவு முருக பக்தர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

- மொட்டையடித்தல்
- குழந்தையை விற்று வாங்குதல்
- மடிப்பிச்சை எடுத்து பொங்கல் வைத்தல்
- திருமணம் முடித்தல்
- அன்னதானம் கொடுத்தல்

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் சைவப்பாரம்பரியத்தில் உள்ள குடும்பங்களில் சந்நிதி முருகனைத் தரிசித்து அவனது அருட்கடாட்சத்தைப் பெறாத குடும்பங்கள் இல்லவே இல்லை எனலாம். ஆண்குழந்தை பிறந்தால் வேலனுக்கு காவடி என்றும் பெண்குழந்தை பிறந்தால் பாற்செம்பு என்றும் குழந்தை பிறக்கும் போதே சமயப் பண்பாட்டுடன் பிறப்பதற்குப் பெற்றோர் நேர்த்தி வைக்கின்றனர். துயரங்களில் இருந்து மீண்டெழுவதற்காய் மயிரக்கூச்செறியும் வகையில் காவடி எடுக்கின்றனர். தீக்குளிப்பு மேற்கொள்கின்றனர். முருக பக்தர்கள் இலட்சியம் நிறைவேறியதும் மொட்டையடிக்கின்றனர். உண்மையில் இத்தகைய பண்பாடு காலம் காலமாகக் கடத்தப் படுவதற்கு முருகனின் அருட்கடாட்சமே அடிப்படை எனலாம். இன்று யாழ்ப்பாணத்தின் மூலை முடுக் கெங்கும் கல்யாண மண்டபங்கள் மலிகின்ற போதிலும் ஒரே நேரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள் செல்வச்சந்நிதி முருகன் தேவஸ்தானத்தில் நிகழ்வது சாதனைக்குரியதாகும். “செல்வச்சந்நிதியில் தாலிகட்டுவோர் பதினாறு செல்வங்களும் பெறுவர்” என்ற ஐதீகம் மக்களிடம் ஆழ வேரூன்றி உள்ளது.

செல்வச்சந்நிதி ஊட்டும் இன்னொரு பண்பாடு விருந்தோம்பல் எனும் அன்னதானப் பண்பாடு. 1985 இல் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட அன்னதான மடங்கள் பக்தர்களுக்கு அன்ன

மிட்டன. செல்வச்சந்நிதியில் அன்னதானம் வழங்கினால் தமது குறைகள் போகும் என்கின்ற நம்பிக்கை முருக பக்தர்களிடம் முழுமையாக உண்டு. முருக பக்தர்கள் பணம், பொருள் என அள்ளி அள்ளி அன்னதானத்திற்குக் கொடுக்கும் பண்பாடு செல்வச்சந்நிதியில் பொதிந்துள்ளது. இதனாலன்றோ ஆற்றங்கரையான், அன்னதானக் கந்தன் எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றான்.

முடிவுரை

எனவே தொகுத்து நோக்குகின்ற போது சந்நிதியில் நேர்த்தி எனும் பெயரில் நடக்கும் பண்பாட்டுக் கோலங்களைக் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் பார்த்துப் பார்த்துத் தம் மனக்கண்ணில் இருந்துகின்றனர். பின்னர் பெரியவர்களானதும் இவற்றைத் தம் வாழ்வியலாகப் பண்பாடாகவே கொள்கின்றனர். இத்தகைய நெறிமுறைகள், பண்பாடுகள் எழுதப்படாத சட்டங்களாக அமலாக்கம் செய்யப்படுகின்றனவா? எனச் சந்நிதி முருகன் “அற்புதங்கள்” ஊடாகக் கண்காணித்துக் கொள்கிறான். மொத்தத்தில் செல்வச்சந்நிதி முருகவழிபாடானது நேர்த்திகள் ஊடாக இந்துக்களுக்குரிய பண்பாடு, கலாசார அம்சங்களைத் தெளிவாக அடையாளப்படுத்துவதோடு அவை எழுதப்படாத சட்டங்களாக முருக பக்தர்களால் பின்பற்றப்படுவது தமிழர்களாகிய நாம் பெருமைகொள்ள வேண்டிய அம்சம் ஆகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பக்தவத்சல பாரதி, (2002), தமிழர் மானிடவியல், மெய்யியல்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், ப. 220.
2. யோதிலிங்கம், சி.அ. (2007), அரசறிவியல் ஓர் அறிமுகம், குமரன் புத்தக இல்லம் கொழும்பு.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. சிவத்தம்பி, கா. சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர். 1984
02. சண்முகதாஸ், அ. மனோன்மணி, ச, ஆற்றங்கரையான், கரிகணன் பிரிண்டேர்ஸ், 2010.

Mrs.Kirishshanthi.Vigneswaran

kirisha2@gmail.com

கிருஷ்ஷாந்தி.விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் இலங்கை அரசின் யாழ் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றுகிறார். இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புக்கலைமானிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுள்ளார். இந்துமதம் தொடர்பில் தெளிவுகளைப் பெறுவதற்காக வாசிப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். இந்துமதம் தொடர்பான ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக் கட்டுரைகளைப் விருப்பமுடன் படித்து வருகிறார்.

முருக வழிபாடும் அதன் தத்துவங்களுடான மகிமையும் ஒரு பார்வை

திருமதி. கிருஷ்ஷாந்தி விக்னேஸ்வரன்

சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், யாழ் மாவட்டம், இலங்கை.

முருகன் என்னும் கடவுள் தமிழ் மக்கள் சிந்தனையில் எவ்வாறு உருவானவன் என்பது பற்றி அறிவதற்குச் சங்க நூல்களிலே விரிவான சான்றுகள் கிடைத்தில. பிற்பட்ட இலக்கியங்கள் ஆரிய வழிபாட்டு மரபிற் தோன்றிய கந்தன் பிறப்புப் பற்றிய வரலாற்றினை முருகனுக்கும் உரியதாகக் கூறியுள்ளன. தமிழ் மக்களது வழிபாட்டில் உருப்பெற்ற முருகன் இயற்கை வழிபாட்டின் மூலம் உருவானவன் எனலாம். முருகன் குறிஞ்சி நிலமான மலைப்பிரதேச மக்களது வழிபாட்டில் உருவாகியவன். மலை வாழ் மக்கள் ஆரம்பக் காலத்திற் சூரியனையே தமது தெய்வமாக வழிபட்டிருக்க வேண்டும். சூரிய வணக்கமே காலப்போக்கில் முருக வணக்கமாக உருப்பெற்றதெனலாம்.

ஆதிகாலச் சமூகங்களிடையே இயற்கை வழிபாட்டின் அடிப்படையில் உருவான சூரிய வணக்கம் நிலவியதென்ப பெரி என்பவர் தமது நூலில் தெரிவித்துள்ளார். பரிபாடல் திறன் என்னும் நூலில் செவ்வேள் வணக்கம் பற்றி எழுதிய சாரங்கபாணி முருக வணக்கத்தின் தோற்றம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

மாக்கடலினின்று நிவந்தெழுந்த இளஞாயிற்றின்
இயற்கை அழகில்
உள்ளந்தோய்ந்த அன்பர்கள் அதனையே இறையென
வழிபட்டு
வணங்கினர். அதுவே பின்னர் நீல மயில்மீது
வீற்றிருக்கும்
செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது.

சாரங்கபாணி கூறியது போலவே, முருக வணக்கம் பற்றி எழுதிய மறைமலை அடிகளும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர்,

'காலையிற் தோன்றும் புதுஞாயிறு இளமைச் செவ்வி உடையதாதலால் அதன்கண் நிற்கும் இறைவன் முருகனெனப்பட்டான். முருகன் என்பது இளைஞனென்னும் பொருள் தரும் தனித்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இங்ஙனம் பகலவனொளியில்

அமர்ந்து உலகத்துள்ள மன்னுயிர்கட்கு அருள் வழங்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனே பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோரால் முருகனாக வைத்து வழிபட்டமை காண்க' எனக் கடவுளுக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவமகா என்னும் தமது நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு முருக வணக்கத்தின் ஆரம்பம் பற்றிக் கூறுபவர்கள் அவ்வணக்கம் சூரிய வணக்கத்திலிருந்து ஆரம்பித்ததென்ற கருத்தையே கொண்டுள்ளனர்.

தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு கிறிஸ்துவக்கும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தே நிலவி வந்துள்ளது. பழந்தமிழ் மக்கள் ஆரம்பத்தில் இவ்வுலக இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கி இவ்வுலகத்தை ஒழுங்குற நடத்துவதற்கு ஒரு முழுமுதற் பொருள் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் அப்பொருள் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவிலும் உள்ளீடாக உறைந்துள்ளது என்றும் கருதி, அப்பொருளைக் 'கந்தழி' என்னும் பெயராலே வழங்கி வந்தனர். கந்தழி பற்றிய குறிப்பு தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில்,

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே

என்று கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி என்னும் மூன்று வகையான வழிபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டு கின்றார். இந் நூற்பாவுக்கு பொருள் எழுதிய நச்சி னார்க்கினியர், கொடிநிலை என்பது சூரியனையும் கந்தழி என்பது உலகத் தோற்றத்துக்கும் அழிவுக்கும் காரணமாகிப் பற்றுக்கோடின்றி அருவமாகித் தானே நிற்கும் தத்துவம் கடந்த பொருளையும், வள்ளி என்பது சந்திரனையும் குறிக்கும் என்று கூறியுள்ளார்.

முருகனின் திருவுருவத்தத்துவம் பற்றி நோக்கும் போது முருகனை இயற்கையின் தெய்வம் என்பர். இயற்கைச் சூழ்நிலையில் இயற்கையின் எழில் உருவமாகத் தமிழ் மக்கள்

நெட்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பிருந்து முருகனை வழிபட்டு வருகின்றனர். இயற்கையின் எழிற் தோற்றம் ஒவ்வொன்றுமே முருகனின் அருள் தோற்றம் எனத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்தனர். அழகிய செந்நிற ஒளிப்பிளம்பாகக் காலைக்கதிரவன் தோன்றும் காட்சி முருகன் அழகிய மயில் மீது அமர்ந்து வானத்தில் பவனி வரும் காட்சி போன்று இருப்பதாகத் திருமுருகாற்றுப்படைப் பாடல் ஒன்று வர்ணனை செய்கின்றது.

முருகனைத் தமிழ்தெய்வமாக உருவகப் படுத்தி வணங்குவது தமிழ் மக்களின் மரபு வழி வந்த வழக்கமாகும். தமிழ் மொழியை முதன் முதலில் அகத்தியருக்கு அறிவுறுத்தி அருளியதே முருகன்தான் என்பது ஓர் ஆன்மீக வரலாறு ஆகும். தவிரவும் சிவபெருமானுக்குப் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை முருகன் தமிழ் மொழியி லேயே உபதேசித்தான் என்பதும் சமய வழி வரலாறு ஆகும். கூடல் மாநகரில் முருகன் சங்கம் இருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தான் என்பதும் ஒரு வரலாறு.

முருகனும் தமிழும் பற்றி நோக்கும் போது தந்தையைப் போன்று முருகனும் முக்கண் பெற் றவன் என்றும் அவனுடைய ஆறு முகங்களுக்கு மான பதினெட்டுக் கண்கள் தமிழ் மொழியின் பதினெட்டு மெய் எழுத்துக்களைக் குறிப்ப தாகவும், முருகனின் திருத்தோள் பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துக்களைக் குறிப்பதாகவும் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்னும் ஆறு இன எழுத்துக்கள் ஆறு திருமுகங்களைக் குறிப்ப தாகவும், ஆயுத எழுத்து முருகனின் ஆயுதமான வேலைக் குறிப்பதாகவும் கூறுவர்.

ஏற்றவருக்கு ஏற்ற நிலையில் அருளும் முருகன் பற்றி நோக்கும் போது எல்லாப் பிராயத்தினருக்கும் எல்லாத் தரத்தினருக்கும் அருள் பாலிக்கும் விதத்தில் முருகன் அவரவர்க்கு ஏற்ற நிலையில் ஏற்ற உருவில் காட்சி தருவான் என்பர். உதாரணமாக குழந்தைகளுக்கு குழந்தை வேலனாக முன் நின்று முருகன் அருள் பாலிக் கின்றான். இளைஞர்களுக்குப் பாலமுருகனாகக் காட்சியளிக்கின்றான். கலைஞர்களுக்கு அவன் ஆறுமுகனாகக் காட்சியளிக்கின்றான். வீரர்கள் வேண்டும் போது தேவ சேனாதிபதியாக அவன் நிற்கின்றான். ஆன்மீக அறிவு பெற விரும்பித்

துதிப்போர்க்குச் சுவாமிநாதனாக முன் வந்து கருணை மழை பொழிகின்றான். இல்லறத்தி னருக்கு வள்ளி, தெய்வானை சமேதராக எழுந்த ருளுகின்றான். துறவறம் பூண்டு ஞான வாழ்வு வாழ்வோருக்குப் பழனி ஆண்டவராக முன் வந்து அருள்பாலிக்கின்றான்.

முருகனது அசுரர்கள் தத்துவம் பற்றி நோக்கும் போது கந்த புராணத்தில் வரும் சூரபத்மன், சிங்கமுகாசுரன், தாரகாசுரன் ஆகிய மூன்று அசுரர்களும் வெறும் கற்பனைக் கதாபாத்திரங்கள் அல்லர். ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்ற ஆன்மாக்களைப் பிடிக்கும் மும்மலங்களே அந்த அசுரரின் உருவகம். ஆன்மாக்களின் அறிவை மயக்கிக் குழப்பு மும்மலங்களையும் அகற்றி ஆன்மாக்களைப் பரிசுரப்படுத்தித் தன்னுள் ஆட்கொண்ட உண்மை யினையே மூன்று அசுரர்களாக உருவகப்படுத்திக் காண்பிக்கப்படுகின்றது.

முருகனது ஆறுமுகத்தத்துவம் பற்றி நோக்கும் போது முருகனது ஆறு முகங்களும் ஆறு சாதனைகளாக பக்தர்களுக்கு அருட்கருணை வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சுகின்றான். வேண்டுவோ ருக்கு வேண்டும் வரங்களை தருகிறது ஒரு முகம். அறவோரின் யாக யோக முயற்சிகளுக்கு ஒரு முகம் பாதுகாப்பாக நிற்கின்றது. அறிஞர் பெரு மக்களுக்கு நூற்பெருமை விளக்கம் தருகின்றது ஒரு முகம். தீய அஞ்ஞான சக்திகளாம் அரக்கர் களை அழிக்கும் பணியினை ஒரு முகம் மேற் கொள்கின்றது. இல்லறமாக நல்லறம் செழிக்க ஒரு முகம் வள்ளி, தேவயானை சமேதரராக வந்து அருள்பாலிக்கின்றது.

முருகனின் ஆறுமுகங்களின் தத்துவங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. உலகிற்குக் குற்றமில்லாமல் விளங்கும் பொருட்டுப் பல கிரணங்களையும் தோற்று வித்தது - அழகு
2. துதி செய்யும் அன்பர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தது - அன்பு
3. வேதம் சொல்பவர்களுக்கு யாகங்களிலே தீங்கு வராதபடி நிலையா நிற்பது - அருள்
4. வேதாகமங்களிலே மறைந்துள்ளவற்றை ஆராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போல

திசைகளெல்லாவற்றிற்கும் பரப்புவது - ஞான ஒளி

5. பகைவர்களை வதைத்துப் போர்க்கள வேள்வியை வேட்டது - வீரம்

6. வள்ளியம்மையுடன் மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தியது - வாழ்வு

முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளாகப் பின்வருவன காணப்படுகின்றன.

1. திருவேரகம் (சுவாமிமலை)
2. திருவாவினன் குடி (பழனி)
3. பழமுதிர்ச்சோலை (அழகர்கோவில்)
4. திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)
5. திருப்பரங்குன்றம் (மதுரை)
6. குன்று தோராடல் (திருத்தணி)

முருகப்பெருமானின் பன்னிரண்டு கைகள் செய்யும் தொழில்களாகப் பின்வருவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஒன்றாவது கை - தேவர்களையும் முனிவர்களையும் பாதுகாக்கிறது.
2. இரண்டாவது வகை - ஒன்றாவது கைக்கு இணையாக மருங்கிலே கிடந்து முதற்கைக்கு ஒத்தாசை செய்கிறது.
3. மூன்றாவது கை - அங்குசத்தைச் செலுத்துகிறது.
4. நான்காவது கை - ஆடை உடுத்திய தொடையில் உள்ளது.
5. ஐந்தாவது கை - அழகிய பெரிய பரிசையோடு உள்ளது.
6. ஆறாவது கை - வேலாயுதத்தைச் சுயமாகச் சுற்றுகிறது.
7. ஏழாவது கை - முனிவர்களுக்கு உரையிறந்த (விளக்க இயலாத, சொல்ல முடியாத, விளக்க முடியாத) பொருளை ஐந்தெழுத்தை உணர்த்த மார்போடு சேர்த்து விளக்குகின்றது)
8. எட்டாவது கை - மார்பில் தாழ்ந்து தொங்கும் மாலையுடனே சேர்ந்து விளங்குகின்றது.
9. ஒன்பதாவது கை - வளைகளுடனே மேலே சுழன்று கன வேள்வியை வேட்கும் முத்திரை கொடுக்கின்றது.

10. பத்தாவது கை - இதற்கிணைவாக மணியை மாறி ஒலிக்கப்பண்ணுகிறது.

11. பதினொன்றாவது கை - மழையைப் பெய்விக்கின்றது.

12. பன்னிரண்டாவது கை - இதற்கிணையாகத் தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலை சூட்டுகின்றது.

வேதகாலத்தில் கந்தன் பற்றி நோக்கும் போது கந்த வழிபாடு வேதகாலத்திற்கு முன்பிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. வேதகாலக் கடவுளரான கோமன், அக்னி, இந்திரன், வருணன், பிருகஸ்பதி, ஹிரண்யகர்ப்பம் ஆகியோரின் கூட்டுக்கலவையே கந்தன் குமாரன் ஆவான். அதர்வண வேதத்தின் குமாரன் அக்னியின் புதல்வனாகவும், சதபத பிராமணத்தின் உருத்திரனின் புதல்வனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். ஆரிய வழிபாட்டு முறையில் குமாரன், கந்தன், கார்த்திகேயன், சுப்பிரமணியன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். இருக்கு வேதத்தில் பிரமத்தின் வெளிப்பாடாகச் சுப்பிரமணியோம் என்று மும்முறை வருகிறது. சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சனற்குமாரர் கந்தனோடு வைத்து எண்ணப்படுகின்றார். தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் சண்முக காயத்ரியில் சண்முகனைப்பற்றி வருகிறது. இவை எல்லாம் புத்தருக்கு முன் எழுந்த நூல்கள் ஆகும். கி.மு. 400க்கு முன் எழுந்த போதாயன தரும் சூத்திரம், ஸ்கந்தன், சனற்குமாரன், விசாகன், சண்முகன், மகாசேனன், சுப்பிரமணியன் ஆகிய தெய்வங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

மகாபாரதம், புராணங்களில் முருகன் பற்றி நோக்கும் போது மகாபாரதம் ஆரணிய பருவத்தில் விரிவாகவும், இராமாயணத்திலும் ஸ்கந்தனின் வரலாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. வியாசர் அருளிய பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான 'ஸ்கந்தபுராணம்' கந்தனின் வரலாற்றை விரிவாகக் கூறுகிறது. மார்க்கண்டேய புராணம், பத்ம புராணம், மத்ஸ்ய புராணம், சைவ புராணம் கந்தனின் வரலாற்றில் ஒரு பகுதியாகக் கூறுகிறது.

கௌடில்யர், பதஞ்சலி (கி.மு. 2ம் நூற்றாண்டு) ஆகியோரும் சுப்பிரமணியர் கோயில் பற்றியும் திருஉருவச்சிலை பற்றியும் கூறியுள்ளனர். காளி தாசர் குமார சம்பவம் என்று காவியமே பாடியுள்ளார்.

முருகனின் திருவடிவங்கள் பற்றி நோக்கும் போது முருகப்பெருமானின் பல்வகை வடிநிலைகளைப் பற்றிக் கூற வந்த குமரகுருபர்,

உருவும் அருவும் உருவருவமாகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய் -

என்று உருவம், அருவம், அருவுருவம் ஆகிய மூன்று வடிவங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அருண்கிரிநாதரும் இக்கருத்தை ஒட்டியே கந்தர் அனுபூதியில் உருவாய் அருவாய் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அருவம் பற்றி நோக்கும் போது உருவ நிலையில்லாத இயற்கை நிலைக்களன்களாகிய வான், காற்று ஆகியன முருகப் பெருமானின் கண்ணுக்குப் புலனாகாத அருவ வடிவங்களாகப் பேசப்படுகின்றன. மேலும் இலங்கையில் உள்ள கதிர்காமத்திலும், திருப்புகழ்ப் பாடல் பெற்ற வட இந்தியத்தலங்களான ரசதகிரி (திருக்கயிலை) திருத்தலத்திலும் ஹரித்வார் எனப்படும் மாயாபுரி தட்சணேஸ்வரர் கோயிலிலும் இன்றளவும் முருகப்பெருமான் அருவ வடிவில் அடியவர்களுக்கு அருட்காட்சி தந்தருள்கிறார்.

அருவுருவ வடிவம் பற்றி நோக்கும் போது உருவமுடையதாய் அதே நேரத்தில் அவயவப் பகுப்புக்கள் அற்றதாகக் காணப்பெறுவன முருகனின் அருவுருவ வடிவங்களாகும். பஞ்சபூத வடிவங்களில் நிலம், நீர், தீ ஆகியன இறைவன் முருகனின் அருவுருவ வடிவங்களே. முருகன் திருக்கரத்தில் ஏந்திய வேலாயுதத்தினை மட்டும் முன்னோர்கள் வைத்து வழிபட்ட நிலையினை வேற்கோட்டம் என்றும் சிலப்பதி காரக் குறிப்பு அருவுருவ வடிவான வேலாயு தத்தின், வழிபாட்டின் சிறப்பினை எடுத்துரைத் துள்ளது. கதிர்காமத்திலும் வேலாயுத வழிபாடு சிறந்து காணப்படுகிறது. கோவை மாவட்டத்திலுள்ள குருடிமலை எனப்படும் திருப்புகழ்த் தலத்தில் உள்ள மலை அரங்கநாதன் கோயிலில் அமைந்துள்ள ஒரு செவ்வகக்கல் முருகப்பெரு மானின் அருவுருவ வடிவினதாக இன்றளவும் அடியவர்களால் வணங்கப்பட்டு வருகிறது.

கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்ற போது பல்லவர் சோழர் காலங்களில் முருக வழிபாடு சைவ சமயத்துட் கலப்புற்றது தெளிவாகின்றது. எனினும் இக்காலங்களில் முருக வழிபாடு சிறந்த நிலையில் இருந்துள்ளது என்பதற்குக் கல்வெட்டுக்கள் சான்று பகன்று நிற்கின்றன. இக் காலங்களில்

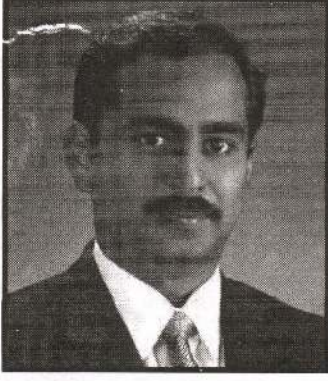
முருகனுக்கெனத் தனிக் கோயில்கள் சில அமைக்கப்பட்டன. அத்துடன் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்பாக நிலவிய நம்பிக்கைகள், கருத்துகள் என்பன சோழர் காலத்தில் மீண்டும் மக்கள் மத்தியிற் செல்வாக்குப் பெறத்தொடங்கின. சோழர் காலத்தில் முருகனை முழுமுதற் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் மார்க்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அம் மார்க்கத்திற்குக் கௌமாரம் என்று பெயரிடப்பட்டது. இக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் முருகனுக்குரிய நாமங்களான சண்மதுர, குகன், சுப்பிரமணியன், கந்தசுவாமி, கார்த்திகேயன், குமரன் முதலியவற்றைக் காணலாம்.

எனவே கல்வெட்டுச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்ற போது பல்லவர், சோழர் காலங்களில் முருக வழிபாடு சிறந்த நிலையில் இருந்துள்ளது என்பது தெரிகின்றது. இந்த வழிபாடு கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் பெரு வளர்ச்சி அடைந்தது. விஜயநகர நாயக்கர் காலப்பகுதியில் முருகக் கடவுளுக்கெனத் தனிக் கோயில்கள் பலவும் சிறப்பான விழாக்களும் விரதங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த வழிபாட்டின் வளர்ச்சியையும் சிறப்பையும் இற்றை வரை காணலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், 1969.
2. துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை அன்பு நெறியே தமிழ் நெறி, 1960.
3. வானமாமலை.நா, 'முருகவணக்கம் இரு பண்பாடுகளின் இணைப்பே' ஆராய்ச்சி, 1970.
4. ஜகநாதன், கி.வா. பெரும் பெயர் முருகன், 1952.
5. கந்தையா, நா.சி சைவசமயவரலாறு, 1958.
6. சாரங்கபாணி, இரா. பரிபாடல் திறன், 1971.
7. மறைமலையடிகள், கடவுளுக்கு மாறான கொள்கைகள், 1929.
8. வித்தியானந்தன். சு, தமிழர் சால்பு, 1954.
9. Perry W.J, The Children of the Sun, 1923.
10. Epigraphia Indica, Vol XXX.

Dr. Jayabalan Valliappan

j_balan06@yahoo.com.my

டாக்டர் ஜெயபாலன் வள்ளியப்பன் அவர்கள் மலேசியாவில் உள்ள குவெஸ்ட் மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். மகப்பேறு மருத்துவ நிபுணர், மலேசியா ஈப்போ நகரில் அருணகிரிநாதர் மன்றம் தோற்றுவித்து சமயப்பணியாற்றிவருகிறார்.

மெய்ஞானத் திருப்புகழில் விஞ்ஞானக் கூற்றுகள்

டாக்டர். ஜெயபாலன் வள்ளியப்பன்

இணைப்பேராசிரியர், குவெஸ்ட் மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம், ஈப்போ, மலேசியா.

உள்ளம் உணர்ந்து அனுபவித்த உண்மைகளை, அறிவு ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்துகின்றது. மெய்ஞானத்தால் நமது ஞானிகளும் யோகிகளும் கண்ட பேர் உண்மைகளை, இன்றைய விஞ்ஞானம் மறு உறுதிப்படுத்துகிறது. நம்முடைய சமயக் கோட்பாடுகள், விஞ்ஞானத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட மெய்ஞானக் கட்டடங்கள்.

சித்தர் இலக்கியங்கள், திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாசகம் என்று இறைவனைப் போற்றும் நமது சமய நூற்களில், அறிவியல் சார்ந்த கூற்றுகள் ஏராளம், தாராளம். அந்த வரிசையில் அருணகிரிநாதர் எழுதிய திருப்புகழும் விதிவிலக்கு அல்ல.

மெய்ஞானச் சுடராகிய அருணகிரியார், மனித உயிரின் தோற்றம், வளர்ச்சி, மனிதனைத் தாக்கும் நோய் வகைகள், மூப்பு, இறப்பு, என்று மனித வாழ்க்கைக் கூறுகளை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக தம்முடைய திருப்புகழ்ப் பாக்களில் பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

மனித உடலால் வரக் கூடிய இன்பத்தை அணு அணுவாய் அனுபவித்து, பின்னர் அல்லலுற்று நோய்களால் வருந்தித் தன்னுடைய இளவயது வாழ்க்கையை வெறுத்தவர் அருணகிரிநாதர்.

இதன் காரணத்தால் மனித உடலின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் நோய் வகைகளையும் முதுமையையும் இறப்பையும், இறப்புக்குப் பின் உடலுக்கு நேரும் கதியையும் கூறி மனித வாழ்வு என்பது இவ்வளவுதான், இதில் முருகனின் அருள் ஒன்றே நிலையானது, நீடித்திருப்பது என்று தான் கண்ட சுகானுபவத்தைப் பாடல்களில் விவரிக்கிறார்.

திருப்புகழில் கருவியல் (Embryology)

மனித உயிரின் தோற்றத்தைப் பற்றிய நுணுக்கங்களை இன்றைய விஞ்ஞானம், கருவியல் (Embryology) என்று வகைப்படுத்தியுள்ளது.

இன்றைய சோதனைக் குழாய்க் குழந்தைகளுக்கும் மற்றைய மகப் பேறு இன்மைக்கான மருத்துவ முறைகளுக்கும் இந்தக் கருவியல் துறையே அடிப்படை.

ஆண் பெண் உயிரணுக்களை அருணகிரியார் விந்து அல்லது சுக்கிலம் என்றும். சுரோணிதம் என்றும் பதினைந்தாம் நூற்றண்டிலேயே வகைப்படுத்தி உள்ளார்.

மனித உயிர் வானத்தில் இருந்தோ அல்லது வேறு கிரகங்களில் இருந்தோ குதித்து வரவில்லை. மாயாஜால வித்தைகளால் உருவாக்கப்பட்டதும் இல்லை. ஆணின் விந்து ஒரு பெண்ணின் உயிரணுவாகிய சுரோணிதத்துடன் இணைவதால், கரு என்ற ஒன்று உருவாகின்றது.

இதுவே உயிரின் தோற்றம் என்று பகுத்தறிவோடு கூறுகின்றார் அருணகிரியார். இதைத்தான் இன்றைய மருத்துவ விஞ்ஞானம், நுண்ணுயிர் நோக்கிகளின் (Microscope) துணையோடு உறுதிப்படுத்துகின்றது. இதைக் கருவியலில் உயிரணுக்களின் சேர்க்கை (Fertilisation) என்று கூறுகின்றார்கள்.

இதையே அருணகிரியார் சொல்கின்றார்,

விந்துப் புளகித இன்புற் றுருகிட

சிந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுளி

விரித்த கமலமெல் தாகத்து நெருசுழி

யிரத்த குளிகையொ டுதித்து வளர்மதி .....

(திருப்புகழ் - பொது)

என்றும்,

சுக்கி லச்சுரோணி தத்தி லுற்றுநளி

நத்தி லப்பு வென ரத்த முற்றிசுக

சுக்கி லக்குளிகை யொத்து கொப்பகுகை

..... வந்துகோலத் .....

(திருப்புகழ் - திருவருணை)

என்றும்,

விந்ததி நூறி வந்தது காம .....

(திருப்புகழ் - திருச்செந்தூர்)

என்றும் கூறுகின்றார்.

ஆக, ஆணின் உயிரணுவாகிய சக்கிலமும் பெண்ணின் சுரோணிதமும் ஒன்றுபட்டு, இரத்த நாளங்கள் ஊறி, ஒரு குளிகை (மாத்திரை) அளவு தாமரை இலை மேல் தண்ணீர்த் துளியென, குகை போன்ற கருப்பத்தில் தோன்றுகின்றது. இதுவே அருணகிரிநாதர் சொல்லும் உயிரணுக்களின் சேர்க்கை.

அடுத்த கட்டமாக, கருப்பையில் உருவாகிய கரு படிப்படியாக, ஒரு குழந்தையாக உருப் பெறுவதையும் அருணை முனிவர் திருப்புகழில் இப்படி விவரிக்கிறார்.

பனியின் விந்துளி போலவே கருவினுறு
மளவி லங்கொரு சூசமாய் மிளகுதுவர்
பனைதெ னங்கனி போலவே பலகனியின்

வயிறாகிப்

பருவ முந்தலை கீழதாய் நழுவி நில
மருவி ஒன்பது வாசல்சேர் உருவமுள
பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிறி னுடனாடி
(குன்றுதோறாடல் - கயிலைமலை)

பனித்துளி போன்ற விந்து, கருவில் சேர்ந்த வுடன்; அங்கு ஒரு சூசமாய் (அறிகுறியாய்) தோன்றுகிறது. அதன்பின், சில நாள்களில் மிளகின் அளவாகவும், பின்னர் பாக்கின் (துவர்) அளவாகவும் அதன் பிறகு பனம் பழம் அளவாகவும், அதற்கு அடுத்து தேங்காய் (தெனங்கனி) அளவாகவும், முதிர்ச்சியான கருப்பை, பலாப்பழத்தின் அளவாகவும் வளர்ச்சி காண்கிறது என்று, கருவுற்ற தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் கருவின் வளர்ச்சியை விவரிக்கின்றார்.

குழந்தை பிறப்பதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்பு, கருவில் இருக்கும் சிசுவின் தலைப் பகுதி கீழ் நோக்கித் திரும்ப வேண்டும். குழந்தை கருப்பையில் இருந்து வெளியாகும் பொழுது தலைப்பகுதி முதலில் வெளி வர வேண்டும். இதைத் தான் பருவமுந்தலை கீழதாய் நழுவி நில மருவி என்று சொல்கிறார்.

இன்னொரு பாடலில், (விந்துப் புளகித இன்புற்றுருகி.....) ஏழாம் மாதம் தாயின் வயிற்றின் அளவு குடம் போலவும், மெழுகில்

படிந்த வடிவம் போலக் குழந்தை உருப் பெறுவதையும் கூறி, பத்தாவது மாதம், தாமரை வடிவுள்ள பெண் உறுப்பு வழியாக, அசுத்தமான கழிவு நீருடன் குழந்தை வெளி உலகிற்குத் தள்ளப் படுவதை விவரிக்கிறார்.

இதைத்தான் இன்றைய மருத்துவ விஞ்ஞானமும் இயற்கையான குழந்தை பிறப்பு என்று சொல்கின்றது. இந்த உண்மையை 15-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஒரு துறவியான அருணகிரி நாதப் பெருமான் ஒரு பக்தி நூலில் பாடி இருப்பது வியப்புக்குரியது.

இதைத் தவிர இன்னும் பல இடங்களில் தாயின் கருப்பையில் குழந்தை கரு தரித்த நாள் முதல், மண்ணில் வந்து பிறக்கும் வரை நடக்கும் பல விஷயங்களைக் கூறியுள்ளார்.

அழகான ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

..... மெழுக்கி லுருவென வலிந்து எழுமதி
கழித்து வயிர்குட முகுப்ப வொருபதில்
விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி
வந்துப் புவிமிசை பண்டைச் செயல்கொடு
விழிப்பொடு தலை அழுக்கு மலமொடு
கவிழ்த்து விழுதழு துருப்பு அனைவரு - மருள்கூர்
(திருப்புகழ் - பொது)

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
வயிறிருந்து மற்றும் பயின்று
கடையில் வந்துதித்துக் குழந்தை வடிவாகி
(திருப்புகழ் - திருப்பரங்குன்றம்)

திருப்புகழில் குழந்தையைப் பெற உதவி செய்யும் தாதியரை "நரை மாதர்" என்று அழைக்கிறார். இதனால், அன்றைய காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டில் தாதிமைத் தொழில் (Midwife) இருந்தது நன்கு புலப்படுகிறது.

இதைத்தான் அழகிய தமிழில் அருணகிரிநாதர் இப்படிச் சொல்கின்றார்.

கருவாகியே தாயுக ரத்தினி
லுருவரிவே கால்கையுருப்பொடு

கனிவாய்விழி நாசியுட ற்செவி நரைமாதர்
கையிலேவிழ வேகிய நைத்துயி
லெனவேகமிக மீது துயிற்றிய

(திருப்புகழ் - பழமுதிர்ச்சோலை)

திருப்புகழில் நோயியல்

இளவயதிலேயே அருணகிரிநாதர் குஷ்ட நோயினால் அவதிப்பட்டுள்ளார். முருகனின் திருவருளால் அந்த நோய் நிவர்த்தியாகியது. பின்னர், முருகனின் புகழ் பாடும் திருப் புகழையும் இதரப் பல நூல்களையும் எழுதினார் என்பது வரலாறு.

இதனால், நோயினால் அவர் பட்ட துயரத்தையும் அவர் காலத்தில் காணப்பட்ட பலவித நோய்களைப் பற்றியும் பல பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நோய் இன்னதென்று அடையாளம் கண்ட பின்னரே அதற்கான மருந்தைக் கூறலாம். இதற்கு நோய்களைப் பற்றிய அறிவு அவசியம். இதுதான் இன்றைய மருத்துவம் கூறும் நோயியல் துறை. இன்றைக்கு நாம் பார்க்கும் பல நோய்களைப் பற்றி அன்றைக்கே அருணை முனிவர் எழுதி இருக்கிறார் என்பது உலகம் பார்க்காத ஓர் அதிசயம்.

உடம்பு என்று இருந்தால் நோய் என்பது இருக்கும். நோய் இல்லாத வாழ்வு பெறத் தூய வாழ்க்கை முறையும் இறைவனின் திருவடித் துணையும் அவசியம் என்பது அருணகிரியார் வாக்கு.

இருமலு ரோக முயலகன் வாத

மொக குண நாசி - விடமே நீ

ரிழிவி டாத தலைவலி சோகை

எழுகள மாலை இவையோடே

பெருவயி நீளை யொககுலை சூலை

பெருவலி வேறு - மூல நோய்கள்

பிறவிக தோறு மெனைநலி யாத

படியுன தாள்க ளருள்வாயே

(திருப்புகழ் - திருத்தணி)

இருமலை ஏற்படுத்தும் ஆஸ்துமா போன்ற நோய்களை இருமலுரோகம் என்கிறார். முயலகன் என்பது ஒரு வகை வலிப்பு நோய். இந்த நோய் உடையவர்கள் கை கால்களை மடக்கிக் கொண்டு நடராஜ பெருமானின் காலுக்கு அடியில் முடங்கிக் கிடக்கும் முயலகன் என்ற அரக்கனைப் போல இருப்பார்கள்.

எரிசூணம் என்று இவர் கூறுவது எரிச்சலைத் தரக் கூடிய நரம்பு சம்பந்தப்பட்ட நோய்

(Neuropathy). நாசிவிடம் என்பது மூக்கில் ஏற்படும் ஒவ்வாமை (Allergy). விடாத தலைவலி எனப்படுவது இன்றைக்கு நாம் பார்க்கும் மைக்ரேன் (Migraine) போன்ற தலைவலி நோய்கள்.

திருப்புகழில் சொல்லப்படும் "எழு களமாலை" என்பதும் "கண்டமாலை" என்பதும், கழுத்தைச் சுற்றி மாலை போல ஏற்படும் ஒரு வகை வீக்கம். இதையே இன்றைய மருத்து வத்தில் தைராய்டு சுரப்பி வீங்குதல் என்று சொல்கிறோம். இன்றைக்குப் பெரும் அளவில் நாம் பார்க்கின்ற வயிறு பெருத்தலை (Obesity) பெருவயிறு நோய் என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

ஈளை என்பது சளி சம்பந்தப்பட்ட சுவாச நோய்கள். எரிசூலை என்பது குடல் புண்களால் வரும் குடல் எரிச்சல். சூளைப் பெருவலி என்று தொழு நோயைக் குறிக்கிறார்.

திருப்புகழில் நோய்ப் பட்டியல் இன்னும் நீள்கிறது. குளிர்க் காய்ச்சலை உண்டாக்கும் மலேரியா நோய் அந்தக் காலத்திலும் இருந்து இருக்கின்றது. அதைக் குளிர் காசம் என்கிறார். மூல நோய் பற்றியும், வயிற்றுப் புண் நோய் பற்றியும் சில பாடல்களில் கூற்றுக்கள் இருக்கின்றன.

வாதம் பித்தமி டாவியி நீளைகள்

சீதம் பற்சளி சூலைம கோதர

மாசங் கட்பெரு மூலவி யாதிகள் குளிர்காசம்

மாறுங் கக்கலோ டேசில நோய்பிணி

யோடுந் தத்துவ காரர்தெ ணூற்று

(திருப்புகழ் - பழநி)

விளக்கம்:

சூலை - வயிற்றில் வேல் பாய்ச்சியது போல் வரும் வயிற்று வலி

மகோதரம் - பெருத்த வயிறு

பெரு மூல வியாதிகள் - ஆசனத் துளையில் வரும் மூல நோய்கள்

குளிர்காசம் - குளிர் காய்ச்சல்

பல பாடல்களில் வாத நோயைப் பற்றியும், இருமலைத் தரும் சுவாச நோய்களைப் பற்றியும், வயிற்றுத் தொல்லைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ள அருணகிரிநாதர் இன்றைக்கு அதிகம் காணப் பெறக் கூடிய இதய நோய்களைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறவில்லை.

இது அன்றைய நாள்களில் இதய நோய்களைப் பற்றிய அறியாமையினால் இருக்கலாம். அல்லது அன்றைய வாழ்க்கை முறைகளில், இதய நோய் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினாலும் இருக்கலாம்.

“தலைவலி மருந்தீடு” என்று திருப்புகழில், மருந்தினால் வரும் நோய்களையும், வெகுசலம் என்று நீரிழிவு நோயினையும், இரத்த சோகை, மஞ்சள் காமாலை போன்ற நோய்களைப் பற்றியும், கூறுகிறார்.

தலைவலி மருந்தீடு காமாலை சோகைசுரம்

விழிவலி வறட்குலை காயாசு வாசம்வெகு

சலமிகு விஷப்பாக மாயாவி காரபிணி யணுகாதே

(திருப்புகழ் - பழநி)

நோய்களின் காரணம்

கிருமிகள்தான் நோய்களின் காரணம் என்று, மேற்கத்திய விஞ்ஞானிகள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆனால், இதே கூற்றை 15-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வள்ளி மலைத் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் அறிந்து தெளிந்து பாடி உள்ளார். மனித உடலைக் ‘கிருமி வீடு’ என்றும் ‘அரிய புழுவது நெளியும் உடல்’ என்றும், (“குருதி மலசல மொழுகு நரகுடல்” என்று துவங்கும் பழநிமலைத் திருப்புகழ் பாடல்), பாடி இருக்கிறார்.

மூப்பியல்

மனிதன், தூய வாழ்க்கை முறைகளால் நோயைத் தவிர்க்கலாம். ஆனால், முதுமையைத் தவிர்க்க இயலாது. இறை வழிபாட்டின் மூலம் முதுமையின் தாக்கங்களை எதிர்கொள்ளலாம்.

அருணகிரிநாதர் பாடல்களில் முதுமையின் விளைவுகளை விவரித்து, அதை எதிர்கொள்ள முருகப் பெருமானின் துணை வேண்டும் என்கிறார்.

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிற நிரை

தந்த மசைய முதுகே வளைய இதழ்

தொங்கிவொருகை தடிவேல்வர மகளிர் நகையாடி

தொண்டுகிழவ நிவனாரென இருமல்

கிண்கிணெழு நுரையே குழறவிழி

துஞ்சுகுருடு படவே செவிபடு செவியாகி

.....

(திருப்புகழ் - திருச்செந்தூர்)

முதுமையின் அறிகுறிகள்

தொந்தி சரியும், மயிர் வெளுக்கும், தந்தம் போன்ற பற்கள் உறுதி இழந்து அசையும். முதுகு வளையும். (Osteoporosis) கண்ணொளி மங்கும். (cataract) (விழி துஞ்சு குருடுபடும்), செவி செவிடுபடும்.

இவை எல்லாம் எமன் மனிதனுக்கு விடும் தூது. இவ் அறிகுறிகள் தோன்றும் பொழுது இறை வழிபாடு ஒன்றே நம்மை எமனின் பாசக் கயிற்றில் இருந்து காப்பாற்றும் ஆயுதம் என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

மரணம்

முதுமையைப் பற்றிப் பாடியவர், உடல் நிலையற்றது என்று மனிதனின் மரணத்தையும் பாடுகிறார்.

“விந்துப் புளகித இன்புற்றுருகிட” எனத் துவங்கும் குன்றுதோறாடல் திருப்புகழிலும், “இத்தரணிக்குள் மனு வித்தாய் முளைத்தெழுந்து”, எனத் துவங்கும் பழநிமலைத் திருப்புகழிலும், ஒரு சராசரி மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிலையையும் எடுத்துக் கூறி, இறுதியாக, அவன் இறப்பையும், இறந்த பிறகு அவன் உடலுக்கு நேரும் கதியையும் விலாவாரியாக எடுத்துச் சொல்கிறார். என்னே அவருடைய தீர்க்க தரிசனம்.

இதன் மூலம் நிலையாமைத் தத்துவம் நன்கு புலப்படுகிறது. மரண பயம் நம்மை விட்டு விலகுகின்றது. மனிதனின் முதுமையையும் இறப்பையும் இவ்வளவு விவரமாக, தெளிவாகக் காட்டும் பக்தி இலக்கியம் என்றால் அது திருப்புகழ் ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்.

முடிவுரை

திருப்புகழ் பாக்கள் வெறும் சந்த நயத்துக் காக மட்டும் யாரோ ஒரு தமிழ்ப் புலவன் எழுதிய பக்தி இலக்கியம் அல்ல. அது ஓர் அமுத சுரபி. நாம் எந்தக் கோணத்தில் திருப்புகழைப் படிக்கிறோமோ, அந்தத் துறைக்கான தகவல்கள் அனைத்தையும் அதில் பெறலாம்.

ஒரு பக்தி இலக்கியமாகப் பார்த்தால், அது ஒரு பக்தி இலக்கியம். சமரச சமய நோக்குடையவர்களுக்கு அது ஒரு சமரச சமயநூல்.

சமுதாயப் புரட்சியாளனின் கண்ணுக்கு அது ஒரு சமுதாய நூல். இசை அறிஞனுக்கு அது ஓர் இசை நூல். அதைப் போல, மருத்துவ அறிவியல் கண்டு கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு அது ஒரு மருத்துவப் பெட்டகம்.

மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நடக்கக் கூடிய அனைத்து விஷயங்களையும் அறிவியல் பூர்வமாகத் திருப்புகழில் காணலாம்.

மெய்ஞானம் என்பது மூட நம்பிக்கை அல்ல. கண்மூடித்தனமான சடங்குகள் அல்ல. விஞ்ஞானம் இன்றைக்குச் சொல்கின்ற உண்மைகளை அருணகிரிநாதர் போன்ற மெய்ஞானிகள்

அன்றைக்கே உணர்வலைகளால் தொட்டு விட்டார் என்பதே நிதர்சனமான உண்மை.

துணை நூல் பட்டியல்

- 1.1. திருமுக கிருபானந்தவாரியார், திருப்புகழ் விரிவுரை. - பழநி, பழமுதிர்ச்சோலை, திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், வானதி பதிப்பகம். சென்னை, 2000.
- 1.2. புலவர் அ. மாணிக்கனார், திருப்புகழ் மூலமும் உரையும் - முதல் பாகம், முதல் நான்காம் பாகம் வரை, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2000.

Mrs. Umadevi Allaghery

u.allaghery@gmail.com

உமாதேவி நாயுடு அழகிரி மொரீசியசு நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழர். இவர் தனது ஆரம்ப / இடைநிலைக் கல்வியை மொரீசியசிலும், உயர்கல்வியை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்றுள்ளார். மொரீசியசு நாட்டுத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் தமிழாசிரியராக பணியாற்றியுள்ளார். கடந்த இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக கற்றல் கற்பித்தல் துறையில் இருக்கும் இவர், தற்பொழுது மொரீசியசு மகாத்மா காந்தி கல்வி நிறுவனத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார். இந்தியா, மலேசிய நாடுகளில் நடைபெற்ற பல கருத்தரங்களில் கலந்துகொண்டுள்ளார். மொரீசியசு நாட்டு உயர்நிலைப் பாடசாலை மாணவர்களுக்காக மொழிப் பயிற்சி நூலும், மொழிபெயர்ப்புப் பயிற்சி நூலும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் பல்வேறு இதழ்களிலும், மலர்களிலும், ஆய்விதழ்களிலும் வெளியாகியுள்ளன. மொரீசியசு நாட்டில் பல்வேறு நிலைகளில் தமிழ்ப்பணியாற்றும் இவர் தமிழ்நாட்டிலும் மொரீசியசு நாட்டிலும் விருதுகளையும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுள்ளார்.

மொரீசியசில் முருகப் பெருமானும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் பெறுமிடம்

திருமதி. உமாதேவி அழகிரி

விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, மகாத்மா காந்தி கல்வி நிறுவனம், மோக்கா, மொரீசியசு.

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

என்ற தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் வாய் மொழிக்கு இணங்க மொரீசியசில் வாழும் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் கடவுள் நம்பிக்கை, சமயம் பண்பாடு ஆகியவை இணைபிரியாதவை. இங்குக் கோவிலிலும் நிறுவனத்திலும் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சிறந்த இடம் வகித்து வருவதைக் காணமுடியும்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”, “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” முதலிய பொன் மொழிகளின்படி தமிழகத்திலிருந்து மொரீசியசில் குடியேறிய நம் முன்னோர்களின் முதன்மைக் கடமைகளுள் கோவில் எழுப்புதல் என்பது ஒன்றாக இருந்தது. இவ் அமுத வாக்குகளுக்கு இணங்க மொரீசியசில் ஊர்தோறும் வானளாவிய கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டு ஆண்டுதோறும் பல திருவிழாக்களைக் கொண்டாடி வருவது போற்றுதற்குரியது. இவை அனைத்துத் தமிழரின் தனித்துவத்தையும் தமிழர் என்ற அடையாளத்தையும், தமிழரின் பக்திப் பெருக்கத்தையும், தமிழரிடத்தில் நிலவிய கடவுள் நம்பிக்கையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

கோவிலில்

தமிழ் மக்கள் வீட்டு வழிபாட்டோடு நிறுத்தாமல் கோவில் வழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். வீட்டு வழிபாட்டைவிடக் கோவில் வழிபாடு மிகவும் முக்கியம் என்று அறிந்து கொண்ட பலரும் செவ்வாய் மற்றும் வெள்ளிக் கிழமைதோறும் மற்றும் மாதக் கார்த்திகை நன்னாளன்று, காவடித் திருவிழாவின்போதும் தமிழர்கள் தங்கள் ஊர்க் கோவிலில் கூடி ஒருங்கே சேர்ந்து கூட்டு வழிபாடு செய்கிறார்கள். மொரீசியசில் கிட்டத்தட்ட இருநூறு கோவில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் அம்மன் மற்றும் முருகன் கோவில்கள் அதிகமானவை. முருகன் கோவில்களின் கருவறையில் வீற்றிருக்கும் மூல

மூர்த்தியாக விளங்குவவை பால முருகன், தண்டாயுதபாணி, முருகனும் வள்ளி தெய்வ யானையும் என்பவை ஆகும். முருகன் வழிபாடு தமிழர் வாழ்வில் பிரிக்க முடியாத கூறு ஆதலால் மொரீசியசு தமிழர்கள் அதிகமாக வணங்குகின்ற கடவுள் முருகனே எனக் கூறுவதில் ஐயமில்லை. ஒருசில குடும்பத்தார்க்கு முருகனே குல தெய்வமாக விளங்குகிறான் ஆதலால் குழந்தையுடைய முடியைக் காணிக்கையாக முருகப் பெருமானுக்குத் தரும் வழக்கத்தை மொரீசியசு தமிழர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள்.

தமிழ்க் கடவுளான முருகப் பெருமானை வணங்குவதோடு பல பக்திப் பாடல்களை இசையுடன் பாடி வருகிறார்கள். திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், அவிநாசிப் பத்து, கந்த சஷ்டிக் கவசம், சுப்பிரமணியர் விருத்தம், ஆறுமுக சுவாமி விருத்தம் முதலிய முருகன் புகழ் மாலையும் பாமாலையும் தவறாமல் பாடி வருவது உண்டு. அவற்றுள் மொரீசியசில் வாழ் தமிழர்கள் சில புகழ் பெற்ற திருப்புகழ்ப் பாடல்களை இசையுடன் பாடி முருகப் பெருமானை மனதாரப் போற்றும் மரபைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள்.

பாடத்திட்டங்களில்

கோவிலில் மட்டுமன்று தமிழ்ப் பாடநூல்களிலும் முருகப் பெருமானோடு தொடர்பான செய்திகளும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் இணைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களாகப் பாடநூல்களில் சேர்க்கப்படுகின்றன. 2004 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ள இரண்டாம் வகுப்புக்கான தமிழ் ஆசிரியர் கையேட்டில் ‘கோவில்’ என்ற சொல்லை மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘கோவில்’ என்ற சொல்லோடு தொடர்புள்ள சொற்களான கடவுள், பூசை, பாய், வணங்குதல், திருநீறு முதலியவை

ஆசிரியர் கையேட்டில் இடம்பெறுகின்றன. முருகப் பெருமானை அறிமுகம் செய்வதற்குக் 'கடவுள்' என்ற அறிமுகச் சொல் தரப்பட்டுள்ளது. சிறு வயதிலிருந்தே முருகப் பெருமான் என்ற கடவுளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் முருகப் பெருமானுடைய படம் மாணவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டும் என்ற குறிப்பு ஆசிரியர் கையேட்டில் வந்துள்ளது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. மேலும் 'கடவுள்' என்ற தலைப்பில் கொண்டு ஒரு பாப்பாப் பாட்டு தரப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு,

கோவில் சென்று பார்த்தேன்
குழந்தை ஒன்று கண்டேன்
நாவால் நன்றே சொன்னேன்
முருகா! முருகா! முருகா!
அங்கே நின்று அவனும்
அன்பாய் என்னைப் பார்த்தான்
எங்கள் தெய்வம் முருகன்
என்றே எம்மைக் காப்பான்

இப்பாடல் முருகப் பெருமான் பற்றியது. முருகப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடம் கோவில் என்றும், முருகப் பெருமானுடைய அன்பு என்றும், தமிழர்களுக்குக் கண்கண்ட தெய்வம் என்றும் இப்பாடல் வற்புறுத்துவதைக் காணலாம்.

2009 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ள நான்காம் வகுப்புக்குரிய அரசு தமிழ்ப் பாடநூலில் கடவுள் வாழ்த்தாக, திருப்புகழ்ப் பாடலான "ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே" எனத் தொடங்கும் பாடல் இடம்பெறுகிறது எனக் குறிப்பிடத்தக்கது. இத் திருப்புகழ்ப் பாடல் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று ஆகும். கோவிலில் வழிபாட்டுக்குக் கடைசியில் பாடப்பட்ட பக்தி பொங்கும் வாழ்த்துப் பாடல் ஆதலால் பாடநூலில் இணைந்துள்ளது எனலாம்.

உயர்நிலைப் பள்ளிக்கும் பாடநூல்கள் அமைந்துள்ளன. அப்பாடநூல்களில் கருத்துணர்தல், இலக்கணம், இலக்கியம், பயிற்சி முதலியவை காணப்படுகின்றன. முதல் படிவப் பாடநூலில் "பத்தியால் யான்உனை" எனத் தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாடல் கடவுள் வாழ்த்தாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

2005 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ள இரண்டாம் வகுப்புக்குரிய பாடநூலில் கடவுள் வாழ்த்தாகக் கந்தர் அநுபூதி பாடல் ஒன்று இடம்பெறுகிறது. அது "உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்" எனத் தொடங்கும் பாடல் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

அகில மொரீசியசு தமிழ்த் தேர்வுக் குழு போன்ற குழுக்கள் மாலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு உரியவை. அந்தந்தக் குழுக்களுக்குரிய பாடத்திட்டங்களில் தமிழ் இலக்கியம் தனிப்பட்ட பாடமாக அமைந்துள்ளது. அவற்றில் சைவ இலக்கியம் உட்படத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன.

தமிழியல் பட்டய வகுப்பு, ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புப் போன்ற வகுப்புகளின் பாடத்திட்டத்தில் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் ஒரு கணிசமான இடம் வகித்து வருகின்றன.

தமிழ்க் கோவில்களில் பூசை ஆற்றுவதற்குத் தமிழ் அர்ச்சகர் பற்றாக்குறையினைப் போக்கும் வகையில் அர்ச்சகர் பயிற்சி வகுப்பு என்று நடத்தப்படுகிறது. மொரீசியசு தமிழ்க் கோயில்கள் கூட்டிணைப்பு தலைமையகத்தில் இவ்வகுப்புகள் நடைபெறுவது உண்டு. சைவ சமயத்தில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்ற தமிழாகரர் பேராசிரியர் அருணாசலம் புட்பரதம் இந்தச் சமயப் பயிற்சி வகுப்புகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார். இச்சமய வகுப்பில் தமிழ் மொழிக்கல்வியோடு திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடும் முறையைக் கற்றுக் கொள்ளப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது.

ஊடகங்களில்

வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களிலும் முருக வழிபாட்டுப் பாடல்கள் பாடப் பெறுகின்றன. நாள்தோறும் வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சியைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் தெய்வீகப் பாடல் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. செவ்வாய்க் கிழமைதோறும் காவடித் திருவிழாக்களின் போதும் முருகப் பெருமானுக்கான பக்தி பொங்கும் பாடல்களும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் ஒலிபரப்பாவது குறிப்பிடத்தக்கது. இது மட்டுமன்று காவடித் திருவிழாவினை

முன்னிட்டுச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதில் முருகப் பெருமானை ஒட்டிச் சமய உரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. தொலைக்காட்சியிலும் கோவில்களில் நடைபெறும் வழிபாடுகள் நேரடி அலைவரிசை நேர் நிகழ்ச்சியாக ஒலிபரப்பாகின்றன. மேலும் சிறந்த கலைநிகழ்ச்சிகளும் தரப்படுகின்றன. முருகப் பெருமானைப் போற்றும் வகையில் பல ஒலிநாடாக்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

அண்மையில் தைப் பூசக் காவடித் திருவிழா வினை முன்னிட்டு "A Garland of Thiruppugazh" என்ற தலைப்பிலான குறுந்தகடு (CD) வெளியிடப் பெற்றது. இவ்வகையில் ஆண்டுதோறும் இசைத் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் பலவகையில் திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும் முருகப் பெருமானைப் போற்றும் பக்தி பொங்கும் பாடல்களையும் பரப்பி வருகிறதைக் காணலாம்.

அச்ச ஊடகங்களுள் பத்திரிகைகளும், விழாமலர்களும் முக்கியமானவை. அவற்றில் சமயம் தொடர்பான செய்திகளும் குறிப்புகளும் வெளியிட வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. காவடித் திருவிழாவின்போது முருகப் பெருமானைப் பற்றியும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களின் ஒலி பெயர்ப்பும் விளக்கமும் தரப்படுகின்றன. "தொண்டன்" என்ற சிறு பத்திரிகை சமயம் சார்ந்த ஒரு வெளியீடு ஆகும். இதில் முருகப் பெருமான் குறித்துப் பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. முருகப் பெருமானுக்குரிய படங்களும் பக்தர்கள் காவடிகளைத் தூக்கும் படங்களும், திருப்புகழ்ப் பாடல்களின் ஒலி பெயர்ப்புகளும் அதில் இடம்பெறுகின்றன.

அவ்வப்போது கோவில்களைப் புதுப்பிக்கும்போது கோவில் சங்கத்தினர் மலர் ஒன்று வெளியிடுவார்கள். கட்டுரைகள், உரைகள் முதலியவை உட்பட சில தேவாரப் பாடல்களும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களும் அம்மலரில் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அப்பாடல்களின் ஒலிபெயர்ப்பு, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, விளக்க உரைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் திருமுறைகளையும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும் மற்ற பக்திப் பாடல்களையும் பரப்ப வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

இசை வகுப்பில்

தமிழர் வாழ்வில் இசை ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. பலர் கர்நாடக இசையைப் பயில ஆர்வமும் முயற்சியும் காட்டுவதால், மொரீசியசு தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்தின் தலைமையில் நாடு எங்கும் இசை மையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அம்மையங்களில் வாரந்தோறும் இசை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இசையில் ஈடுபட்டோர் பலர் திருமுறைகளையும் "தெள்ளு தமிழ்", "அபகார நிந்தை", "பாதி மதி", "இருமருலோக", "இயல் இசை" முதலிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும் மனமகிழ்ச்சியுடன் பயின்று வருகிறார்கள். நம் நாட்டில் அவ்வப்போது நிகழ்ந்துள்ள விழாக்களிலும் திருவிழாக்களிலும் கலைநிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பெற்றுப் பயின்றுள்ள பாடல்களை இசையுடன் பாடும் காட்சியையும் கண்டு களிக்கலாம்.

மொரீசியசில் கோவில்களில் பாடப்பெற்ற திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை பின்வருமாறு:

அகரமுமாகி
அதலசேடனா
அபகார நிந்தை
அல்லில் நெருமி
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
இயலிசையில்
இருமருமருலோக
இருவினை பிறவி
உம்பர்தருத் தேனுமணி
ஏறிமயில் ஏறி
கைத்தல நிறைகனி
சந்ததம் பந்த
திருமகள் உலா
துள்ளு மதவேள்
நாதவிந்துகலாதீ
நாடி தேடி
பத்தியால் யான் உனை
பாதி மதி
முதலானவை ஆகும்.

மொரீசியசில் முருக வழிபாடு தமிழரிடத்தில் மட்டுமல்லாமல் இந்துக்களிடத்திலும் ஒரு

முக்கிய இடம் நிலைத்துவிட்டது. தைப் பூசக் காவடித் திருவிழாக் கொண்டாட நமது நாட்டில் ஒரு பொது விடுமுறை தரப்பட்டுள்ளது. இதில் தமிழர் அல்லதோர் பலர் பங்கு கொண்டு முருகப் பெருமானைப் போற்றும்வகையில் காவடி தூக்குகிறார்கள். அவரது பேரருளைப் பெறும் நோக்கில் அவரை வேண்டுகிறார்கள்.

சங்க இலக்கியத்தில் முருக வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளது எனப் பல பாடல்களின் வாயிலாக அறியப்படுகிறது. காலப் போக்கில் அந்த வழிபாட்டில் மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டு

வந்துள்ளன. இக்காலத்தில் நமது நாட்டின் சூழ்நிலைக் கேற்றவாறும் வசதிக்கேற்றவாறும் முருகப் பெருமானைப் போற்றும் வகைவழி வகுக்கப்படுகிறது. நம் மூதாதையர் செய்ய வேண்டிய கடமையை வெற்றிகரமாக முடித்து விட்டார்கள் இனி நாம் அடுத்த தலைமுறையினருக்கு நமது பண்பாட்டின் கருவூலத்தையும் உயர்வையும் முக்கியத்துவத்தையும் உகந்த சான்றுகளுடன் விளக்கிப் பாதுகாக்க வேண்டியது நமது தலையாய கடமையாகும்.

Ms. Suhanya Aravinthon

saravinthon@hotmail.com

இலங்கை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இசைத்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன் அவர்கள் பாரம்பரியம் மிக்க இசைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். கர்நாடக இசை, சமூகவியல், கல்வியியல் எனப் பல துறைகளிலே பட்டப்படிப்பினையும், கர்நாடக இசையிலும், பரதநாட்டியத்திலும் பட்டமேற் படிப்பினையும் பூர்த்தி செய்திருக்கின்றார். பல சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு ஆய்வரங்குகளிலே பங்குகொண்ட அனுபவம் பெற்றவர். இசைக் கச்சேரிகளையும், நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் நிகழ்த்திவருபவர். இதுவரை ஏறக்குறைய எழுபத்தைந்து இசைக்கச்சேரிகளை தனது தாய்நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலுமாகச் செய்து இசை ஜாம்பவான்கள் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றிருக்கின்றார். இசைக்கலாவித்தகர், பரதகலாவித்தகர் எனப் பல பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கும் இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட இசைப் பேழைகளிலே பாடித் தனது குரலைப் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன் அவர்கள் தற்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே இசைத்துறைத் தலைவரும் இசைப் பேராசிரியருமான டாக்டர் பிரமினா குருமூர்த்தி அவர்களின் வழிப்படுத்தலின் கீழ் இசைத்துறையிலே முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வு கற்குகின்றையினை மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணச்சித்தர்களுள் முத்தான யோகர் சுவாமிகள்

திருமதி. சுகன்யா அரவிந்தன்

விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

சிவபூமி என்று திருமூலரால் சிறப்பிக்கப் பட்ட இலங்கையிலே சித்தர் பரம்பரை ஒன்று இருந்திருக்கின்றது.

சித்தர்கள் எனப்படுவோர் உலகவாழ்வின் போதே சித்தி கைவரப்பெற்றவர்கள். சீவன் முத்தர்கள். தமிழகத்திலே முருகப்பெருமானது திருவாவினன்குடி திருத்தலம் ஆரம்பத்திலே சித்தன்வாழ்வு என்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. 'சித்தன் வாழ்வென்று சொல்லுகின்ற ஊர் முற்காலத்து ஆவினன் குடியென்று பெயர் பெற்றதென்றுமாம்' என்று திருமுருகாற்றுப்படையிலே திருவாவினன் குடிபற்றிப் பேசும்போது நச்சினார்க்கினியர் உரை பகருகின்றார்.

கடவுளைக் காணமுனைவோர் பக்தர்கள் என்றும் கண்டு தெளிந்தோர் சித்தர்கள் என்றும் தேவாரம் பிரித்துக் கூறும். இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆன்மீக நெறியாளர்கள் சித்தர்கள் என்று கலைக்களஞ்சியம் கூறுகின்றது. சிவனே சித்தர்களுக்கெல்லாம் முதற்சித்தர் என்ற ஓர் மரபும் அஷ்டப்பிரகரண நூல்களில் காணப்படுகின்றது. தமிழகமெங்கும் புராதன ஒளிவழிபாடு சிவவழிபாடாகவும், சிவநிதியிடமிருந்து வெளிப்பட்ட சித்தமரபிலே முருகக்கடவுள் முதன்மையானவர் என்பதும் கூடச் சித்தர் மரபிலே சிறப்பாகப் பேணப்பட்டு வரும் உண்மையாகும்.

இந்த வகையிலே சமயம் என்கின்ற எல்லைக்குள் நின்று சிவப்பொருளைப் பாடுபவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் சமயச்சார்பற்ற நிலையிலே நின்று சிவத்தைச் சித்தராகக் கொண்டு பாடுவோர் சித்தர் எனவும் குறிப்பிடுவது சாலப்பொருத்தமாக அமையும்.

இலங்கையிலே இத்தகைய சீடர்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை வரலாற்று ரீதியாகவும், கர்ண பரம்பரைக்கதைகள் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது. கி.பி.18ஆம் 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே கிடைக்கப் பெற்ற சித்தர் பரம்பரை பற்றிப்பார்க்கும்போது இலங்கையையும் தமிழ்

கத்தையும் இணைத்த ஒரு தொடர்பு காணப்படுவதை அறியமுடிகின்றது. புத்தபெருமானது இலங்கை வரவு பௌத்தமக்களிடையே அகவாழ்விலே ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது போலச் சித்தர் மரபும் தமிழ் மக்களிடையே அகம்பற்றிய ஒரு பார்வையை ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமைந்தது. இன்றைய மனித உலகம் வெறுமனே புறஉலக வாழ்க்கை பற்றி மட்டுமே முக்கியமாக நோக்குவதால் உலகிலே அத்தகைய துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்நிலையிலே இந்த அகவாழ்வு பற்றிச் சிந்தித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ஏனையோரையும் சிந்திக்கச் செய்யவல்ல வாழ்வு வாழ்ந்து சென்ற சித்தம் தெளிந்த ஞானிகளது வாழ்வை மீட்டுப் பார்ப்பதும் அவர்களது வாக்குகளை மீளவும் நினைத்துப் பார்க்கவும் வேண்டிய சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றை மீட்டு நோக்குவதன் மூலம் சமூகத்தை உலகத்துன்பியலில் இருந்து விலகிப்போகவும் அதன்வழி நிறைவான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டவும் முடியும்.

சமயத்தை விடுத்து மனித வாழ்வை வாழ்ந்துவிட முடியாது. அங்ஙனம் நினைப்பது கனவு. இவ்வாறான எண்ணங்களின் விளைவு தான் இன்றைய துன்பம். கலாச்சாரம் என்றெப் பொழுதும் தற்காலத்திலும் அதிகமாகப் பேசிக் கொள்கின்றோமே, இங்குக் கலாச்சாரமென்பது அகப்புற சீர்திருத்தங்களையும் உள்ளடக்கிய பூரணம். வெறுமனே புறத்தை மட்டும் அழகுப் படுத்துவதன் மூலம் எம்மைக் காப்பாற்றிவிட முடியாது. எப்போது அகச் சீர்திருத்தத்திற்கு மனிதன் முக்கியம் கொடுக்கின்றானோ அப்போது தான் அவனது கலாச்சாரம் சீர்திருத்தமாகும். இதை நாம் எல்லோருமே புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

கட்டுரையின் நோக்கம்

இந்த வகையிலே யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படும் சித்தர் மரபிலே

யோகர்சுவாமிகள் பற்றி இக்கட்டுரை முக்கியமாக ஆராய்கிறது. இவருக்கு முன்னும் பின்னும் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். எனினும், இவரது சமூகப்பணிகள் இவரை முன்னிலைப் படுத்தி நோக்க வைக்கின்றன. யோகர் சுவாமிகள் பற்றியும், அவரது சமூகநிலை பற்றியும் அவரது உபதேசங்கள் வாழ்வியலில் கொண்டுள்ள இடம் பற்றியும், இன்றைய உலகிலே சுவாமிகளது பணியின் இருப்பைப் பற்றியும் மீள்பார்வை செய்வதாகவும் இக்கட்டுரை அமையும். இதன்மூலம் பலர் அறிந்திராதவற்றைத் தெரியப் படுத்தவும் சுவாமிகளது அருட்பணிகளை மேன்மையுடன் வெளிப்படுத்தவும் முடியும் என்று நம்புகின்றேன்.

இலங்கையில் சித்தர் பரம்பரை

சித்தர்களின் சிறப்பான இடமாகக் கருதப்படும் பாரததேசத்தின் வடக்கே ஸ்ரீசிவானந்தா சிரமும், தெற்கேரமணாச்சிரமமும், கிழக்கே ஸ்ரீ அரவிந்தாச்சிரமும், மேற்கே ஆனந்தாச்சிரமும் அமைந்து மக்களைக் காத்து வருவது போல, இலங்கையிலும் வடக்கே யாழ்ப்பாணத்தின் நீராவியடியில் கடையிற் சுவாமிகளின் சமாதியும், தெற்கே நாவலப்பிட்டி குயின்ஸ் பெரியில் நவநாதச்சித்தரின் சமாதியும், மேற்குப் பகுதியில் கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் பெரியானைக் குட்டி சுவாமிகளின் சமாதியும், கிழக்குத் திசையில் காரைதீவில் சித்தானைக் குட்டிசுவாமிகளின் சமாதியுமாக நாற்றிசைகளிலும் அருளாளர்கள் இருந்து இன்றும் மக்களுக்கு அருள்பாலித்து வருவது கண்கூடு.

பாரத நாட்டிலிருந்து வந்த இந்த நான்கு சுவாமிகளின் பரம்பரைகள் இன்றும் இலங்கையிலே தொடரப்பட்டு வருகின்றன. இந்நால்வரில் முதன்முதலில் இலங்கை வந்தவர் ஆதிகடை நாதன் என்று அன்பாக அழைக்கப்படும் கடையிற் சுவாமிகளாவார். இவர் இலங்கையிலே அருட்பரம்பரைக்கு மூலவித்திட்டவர்.

இந்தக் கடையிற் சுவாமிகளது சீடர்களுள் ஒருவர் செல்லப்பா சுவாமிகள். செல்லப்பாசுவாமிகளது ஒரே சீடர் யோகர் சுவாமிகளாவார். செல்லப்பா சுவாமிகள் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமலேயே வாழ்ந்து சென்றவர். இந்தச் செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகருக்கு,

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை,
எப்பவோ முடிந்த காரியம்
நாம் அறியோம்
முழுவதும் உண்மை

என்கின்ற நான்கு வாக்கியங்களை மட்டுமே கூறியிருந்தார். அவற்றை மகாவாக்கியங்களாகக் கொண்டு தெளிந்து ஞானியாகிச் சித்தராகினார் யோகர் சுவாமிகள் அவர்கள்.

யோகரின் ஆரம்பகாலம்

மாருதப்புரவீகவல்லி என்னும் சோழ அரசுகுமாரிக்குக் குதிரைமுகம் நீக்கி அருளிய திருத்தலமாகிய மாவிட்டபுரத்திலே சைவ வேளாளகுலத்திலே அம்பலவாணர் என்னும் சைவப் பெரியாருக்கும் சின்னாச்சியம்மாளுக்கும் திருமகனாக 29-05-1872இல் யோகர் பிறந்தார். யோகநாதன் இவரது பிள்ளைத் திருநாமம்.

இவரது தந்தை, தொழில் நிமித்தம் மஸ்கெலியா என்கின்ற இலங்கையின் மலைப் பிரதேசத்திற்குச் சென்றுவிட அக்காலச் சூழ்நிலைக் கேற்பக் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவி தனது சிறிய தந்தையாரோடு கொழும்புத் துறையிலே யோகர் வாழவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயராட்சிக் காலமாதலால் அக்காலத்திலே சைவப்பாடசாலைகள் மிகமிகக் குறைவு. எனவே கத்தோலிக்கப் பாடசாலையிலே யோகரது கல்வி வாழ்வு ஆரம்பமானது. துடிப்பும் புத்தியும் நிறைந்த இக்குழந்தை எட்டு வயது நிரம்பும் போது தாயார் விண்ணுலகெய்தினார். சிறிய தந்தையின் அக்கறையான மேற்பார்வையிலே யோகர் வளரலானார். புனித சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியிலே கல்வியைத் தொடர்ந்தார். ஆங்கில மொழிக் கல்வியிலே சிறந்து விளங்கினார். கிறிஸ்தவ மதம் சார் கல்விமுறை மனதுக்கிசைவாக அமையாததால் தந்தையாரோடு மலை நாட்டுக்குச் சென்றார் யோகர். அங்குத் தேயிலைத் தோட்டம் ஒன்றிலே வேலை புரிந்தார். இயற்கை அழகும் அமைதியான சூழலும் இவர் மனதை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. இயற்கையோடு பேசவும் செய்தார். இவரது இயற்கைக்கு மாறான நடவடிக்கைகளைக் கண்ட தந்தையார் பயந்து யாழ்ப்பாணத்திலே தனது சகோதரி வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

சும்மா இருக்க மாட்டாத யோகர் உத்தி யோகம் புருசலட்சணம் என்று கருதி அன்றைய காலத்திலே இலங்கையின் வடபகுதியிலே அமைந்திருந்த இரணைமடுக்குளநீர்ப் பாசனக் கட்டடவேலைகள் நடைபெற்றபோது பொறியியல் பண்டகசாலைக் காப்பாளராகக் கடமை புரிந்தார். கடமையில் நேர்மையாக உழைத்தார்.

அவரது 32 வயதில் தந்தையும் இறந்துவிட மீண்டும் தமது ஊரான மாவிட்டபுரம் வந்தடைந்தார். பெற்றோரை இழந்த துயரம் வாட்ட மாவிட்டபுரக் கந்தனேகதியென்று தஞ்சம் புகுந்தார். தமது மனதுக்கிசைந்த தெய்வமாகிய முருகக் கடவுளின் அருட்தலங்களான மாவிட்ட புரக் கந்தனிடமும் நல்லைக் கந்தனிடமும் கால்நடையாக வந்து செல்வார். பற்றுக்கோடாக இருந்த தந்தை தாயாரை இழந்த பின் பற்றுக்கோடு ஒன்றை இவரது மனம் தேடியது. நல்லூர்த் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளைக் கண்டார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் பார்வை இவர் மனதைக் காந்தமென இழுத்தது. இவரே கதியென்று சரண் புகுந்தார். குருவாக ஏற்றுக் கொண்டார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் தரிசனம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது,

கருத்தின் நினைந்துருகிக் கைகூப்புந் தொண்டன்
வருத்த மெலாந் தீர்க்கும் வடிவேல் - திருத்தலத்தில்
தேரடியில் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரடாநீ என்றான் அவன்

என்கூறுவார். அன்றிலிருந்து யோகர் சுவாமி களது சித்தர் வாழ்க்கை ஆரம்பமானது.

சுவாமியான யோகர்

யோகர் சுவாமிகள் கொழும்புத் துறை என்னுமூரிலே இவரது பக்த அடியார்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஓர் குடிசையிலே தமது இறுதிக்காலம் வரை வாழ்ந்தார். இங்குப் பக்த திருக்கூட்டம் பெருகியது. திருமுறைப் பாராயணம் நடைபெறும். தன்னை நாடி வந்தோரின் குறைதீர்த்து அருளும் சித்தர் யோகர்.

'எல்லோரும் ஒரு குலம், எல்லோரும் ஒரே இனம்' - சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறும் உபதேச மொழிகளாகும். 'உனக்கும் எனக்கும் என்ன வித்தியாசம்', 'எல்லோரும் சமம்', 'கடமையை

சரி வரச் செய்யுங்கள், பலனை எதிர்பாராதீர்கள்', போன்றவை சுவாமிகள் கூறும் உபதேச வார்த்தைகள். சுவாமிகள் எம்மதமும் சம்மதமாகக் கொண்ட சமரச ஞானி. இவ்வரிய சிந்தையை 'அவரவர்க்கு அதுவதுவாய் இருக்கின்ற தெய்வம்' என்கின்ற சிந்தனைப் பாடலடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

யோகர் சுவாமிகள் தாமுணர்ந்தவற்றை நயமுடைய பாடல்களாக இலகுவில் எவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையிலே எடுத்தோதி அப்பாடல்கள் பின்னூள்ளோர்க்குப் பயனுறும் வகையிலே பதிப்பாக்கியும் வைத்திருக்கிறார்.

யோகர் சுவாமிகளுடைய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் பெரிய பொக்கிசங்கள். இவருடைய பாடல்களின் தரம் திருமூலர், திருவாதவூரர், பட்டினத்தார், தாயுமானவர், அருணகிரிநாதர் போன்றோர் வரிசையிலே வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியவை. இவர்கள் எல்லோருடைய சொன்னடைகளும் கருத்துகளும் யோகருடைய நற்சிந்தனைப் பாடல்களின் சாரமாக நிற்கும்.

இவருடைய பாடல்களின் சொற்றிறம், பொருணுட்பம், சொன்னயம், தொடையம் என்பன படிப்போர்க்கு நன்மை பயக்கும் வகையிலே சிறந்த முறையிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

அந்த வாக்கும் பொய்த்துப் போமோ
ஆசான் நல்லூர் வீதியிலருளிய

என்றும்,

அருமருந்தொரு குருமருந்து - அடியார்
கண்டுகளிக்கும் மருந்து

திருவார் நல்லூரில் வாழும் மருந்து - தேவாதிதேவர்
காணா மருந்து

என்றும் தமது குருநாதரைப் பற்றியும் போற்றிப் பாடுகின்றார்.

நல்லூரான் திருவடியை - நான் நினைத்த
மாத்திரத்தில்

எல்லாம் மறப்பேனடி - கிளியே
இரவு பகல் காணேனடி

என்று நல்லூர் முருகனைப் போற்றிப் பாடும் பாமாலையும் இவரது படைப்புக்களின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவனவாக இருக்கின்றன.

இவர் பாடியருளிய அத்தனைப் பாடல்களும் எல்லா மக்களும் தம்மைப்போல வாழ்வின் உண்மையுணர்ந்து அதன்வழி ஒழுகி உய்தி பெறவேண்டும் என்ற முதன்னோக்கிலேயே பாடப்பட்டவையாக இருக்கின்றன.

கற்றோரும் மற்றோரும் கேட்டவுடனேயே பொருள் புரியும் எளியநடையுடன் கூடிய இவரது படைப்புக்கள் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்றன.

கொழும்பத் துறையடிகள்,

செல்லப்பன் என்னுந் திருவுடையான் தேரடியில்
பொல்லாப்பில்லை யென்றான் போற்று

என்று திருவள்ளுவரைப் பின்பற்றித் திருவாய்
மொழியையும்,

கூவு குயிலே பறந்து கூவு குயிலே
கும்பிடுவார் மனத்தானை கூவு குயிலே
நல்லூர் வீதியிலே போய் கூவு குயிலே
நல்ல தொண்டன் நாமென்று கூவு குயிலே

என்று மாணிக்கவாசகரின் கோத்தும்பிப் பாடல்
களை அடியொற்றித் தூதுப் பாடல்களும்,

ஆன்மா ஒரு போதும் - கிளியே
அழியாதது நாங்கள்
வீண்பாவம் விட்டிடடி - கிளியே
விளங்கு நல்லூர் தெரியுதடி

என்றவாறாகப் பல கிளிக் கண்ணிகளையும்,

வறுமைப் பிணிக்கு மருந்தொன்றிருக்குது
வந்து பாருங்கள் நல்லூரில்
வந்து மருந்தை இருந்திய மாதவர்
வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தாரே

என்றும்,

வருக முருக பரம குருவே
வரதா - குகனே

நல்லூர்வாசனேநமவேலவா
நாராயணம்நருகாவரபூமுருகா

வேலனைக்கொண்டாடுவோம்
வேறுதெய்வம்நாடிடோம்

என்றெல்லாம் ஆரம்பிக்கின்ற ஏராளமான
முருகன் புகழ்பாடும் பக்திக் கீர்த்தனைகளையும்,

கும்மி, பஜனைப் பாடல்களையும், பாடி இருக்கின்றார்.

பொதுவாக இவரது பாடல்களைத் தொகுத்து நோக்கும்போது திருவள்ளுவரின் திருக்குறள், ஓளவையார் ஆத்திசூடி, திருமுலரின் திருமந்திரம் மற்றும் திருமறை இசையியலில் வரக்கூடிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவாய்மொழி, திருத்தாண்டகம், நமச்சிவாயப்பதிகம், வெண்பாக்கள், கும்மி, ஊஞ்சல், தாலாட்டு போன்ற நாட்டார் வடிவங்கள் என்று யோகர் சுவாமிகளுடைய படைப்பு வடிவங்கள் நீண்டு செல்லும்.

சிவத்தொண்டன்

யோகர் சுவாமிகளது உபதேசக் கருத்துகள் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகச் சுவாமிகளது அன்பர்கள் சிலர் சேர்ந்து சிவத்தொண்டன் என்னும் பருவகால வெளியீடு ஒன்றினை வெளியிட்டு வருகின்றனர். எல்லோருக்கு முரியது சிவத்தொண்டு. எனவே வெளியீடும் அவ்வாறே அமையச் சுவாமிகளது ஆசீர்வாதத்துடன் 1953ஆம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. சுவாமிகளது கருத்துகளையும் நற்சிந்தனைப் பாடல்களையும் மக்கள் புரியும் வண்ணம் எடுத்துக் கூறும் வகையிலே சிறந்த முறையிலே வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது.

மேலும் திருவடி பணிதல் என்பது சைவ மரபிலே முதன்மையான ஒரு வழிபாடாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இறைவன் திருவடிகளைப் பிரதிஷ்டை பண்ணி அபிஷேகித்து வழிபடும் மரபு எமது சமய மரபிலே இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் ஒரு முறையாகும். தீட்சைகளுள் சிறந்தது திருவடி தீட்சை. இதனையே இன்று சிவத்தொண்டன் நிலையங்கள் யாவும் பின்பற்றி வருகின்றன. தம்மை ஈடேற்ற வந்த சுவாமிகளது திருவடிகளை ஒவ்வொரு சிவத்தொண்டன் நிலையங்களிலும் பிரதிஷ்டை பண்ணி வழிபாடியற்றி வருகின்றனர். இங்கு இருக்கக் கூடிய தியான மண்டபத்திலே இன்றும் பலர் சுவாமிகளது ஆன்மீக அலையை அனுபவித்து வருகின்றார்கள்.

மேலைப் புலங்களில் யோகர் சுவாமிகளது அருளாட்சி

குருநாதர் யோகர் அவர்களது அருள் அலை இலங்கையில் மட்டுமல்ல மேலைப்புலங்களிலும் பரவி மக்களை ஆன்மீக வழியிலே வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கையில் கடைசி ஆங்கிலேய தேசாதிபதி சோல்பரிப் பிரபுவின் மகன் இவருடைய சீடன். இவரைப் போலவே வேட்டிதுண்டுடன் யாழ்ப்பாணக் கோயில் களிலே சஞ்சரித்தவர். இன்று சுவாய் ஆதீனம் சுப்பிரமணிய சுவாமி என்ற ஓர் அமெரிக்கர் யோகர் சுவாமிகளுடைய சீடராக இருந்து சுவாமிகளின் சிந்தனை வழி மக்களை அருள்வழியிலே வழிப்படுத்தி வருகின்றார்.

இது மட்டுமல்லாமல் சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தியா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா என்று எங்கெல்லாம் தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு அதுவதுவாய் இருக்கின்ற தெய்வமாக விளங்குகின்றார் யோகர் சுவாமிகள் அவர்கள். சுவாமிகள் அவரது உபதேச மொழிப்படி எங்கும் எதிலும் எப்படியும் இருக்கிறார்.

சித்தராக யோகர் சுவாமிகள்

அனுபூதிமாண்களுடைய வளர்ச்சி நிலைகளில் அபூர்வமான அதிசய ஆற்றல்களும் சித்துக்களும் பல தோன்றுவது இயல்பு. சித்து விளையாடல்களில் ஈடுபட்டால் அநுபூதி நிலைக்குப் பங்கம் உண்டாகும். உலகப் பந்தங்களுடன் மீண்டும் கட்டுப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்றெண்ணிச் சுவாமிகள் அதிகம் சித்து விளையாடி அதன் மூலம் மக்களைத் தம்பால் திசை திருப்ப விரும்பவில்லை.

ஆனாலும் திருவருள் மேன்மையை உலகுக்கு எடுத்துக் கூறவும் தம்மைச் சரணாகதி அடைந்த சில தூய அன்பர்களுடைய அல்லல் தீர்ப்பதற்காகவும் சுவாமிகளின் அருளாற்றல் விளையாடியது. அருளாற்றலைப் பிரயோகிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் ஏற்பட்டது.

இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைக் கூறலாம். நாகலிங்கப் பரதேசியார் என்று ஒரு பக்தர் யாழ்ப்பாணத்தில் சங்கானை என்னுமூரிலே இருந்தார். திருமுறை பாடும் பணியே சிவப்பணி

யாகக் கொண்டவர். அற்புதமாகத் திருமுறை பாடவல்லவர். ஊனும் உயிரும் உருகிப் பாடிப்பாடி உடல் இளைப்புற்று முதுமையெய்திய நிலையிலே சுவாமிகளைத் தரிசிக்க விரும்பினார். ஒரு நாள் பரதேசியார் சுவாமிகளின் ஞானக்கொட்டிலுக்கு வந்தார். இவரைக் கண்டதும் சுவாமிகள் எழுந்து மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடினார். சுவாமிகள் கொண்ட ஆராத காதலினால் தமது இருக்கையிலிருந்து எழுந்து பரதேசியாரை தமது இருக்கையிலே அமரும்படி கூறினார். பரதேசியார் எவ்வளவோ சங்கோசித்தும் சுவாமிகள் விட்டபாடில்லை. கட்டளையிட்டுப் பரதேசியாரைத் தம் ஆசனத்தி் விருத்தி 'இடரினும் தளரினும்' எனத் தொடங்கும் சம்பந்தர் தேவாரத்தைப் பாடும்படி கேட்கப் பரதேசியாரும் உளம் உருகிப் பாடினார்.

இத்தருணத்திலே ஓரன்பரும் மனைவியும் சுவாமிகளின் பாதகாணிக்கை சமர்ப்பிக்கும் பொருட்டுத் தாம்பாளம் நிறைய நிவேதனப் பொருட்களோடு அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தனர்.

இவர்களைக் கண்டவுடன் சுவாமிகள் பரதேசியாரை நோக்கி 'நீர் இடரினும் தளரினும் பாடுவதைக் கேட்ட அம்மையும் அப்பனும் கயிலையிலிருந்து உமக்குப்பண் சுமந்த பாடற் பரிசு அளிக்கவே வந்திருக்கிறார்கள்' என்றார்.

வந்த அன்பரும் மனைவியும் சுவாமிகளுடைய பாதாரவிந்தங்களிலே தம் காணிக்கைத் தட்டை வைத்தனர். தட்டிலே பழம், சூடம், ஊதுவத்தி முதலியவற்றோடு ஒரு பட்டுப்பையும் இருந்தது. சுவாமிகள் பட்டுப்பையை எடுத்து அதன் முடிச்சுக்களை அவிழ்த்தார். கலீர் என்ற ஓசையோடு நூறு தங்கப் பவுன்கள் பரதேசியாருக்கு முன் விழுந்தன. யாவரும் வியப்பெய்தினர்.

'இடரினும் தளரினும் பாடிச் சம்பந்தப் பெருமான் பொற்கிழி பெற்றார். அவ்வாறே பரதேசியாருக்கும் பொற்கிழி கிடைத்தது' என்று சுவாமிகள் ஆனந்தம் பொங்கச் சொன்னார்.

முடிவிலே அந்தப் பவுன் கட்டிகளில் ஒன்றை எடுத்துப் பரதேசியாரை தன் குடிலுக்கு அழைத்து வந்த மோட்டார் வண்டியின் சாரதிக்குச் சுவாமிகள் கொடுத்தார். மிகுதியான 99 பவுன்களையும்

பரதேசியார் கையில் கொடுத்து, 'நீர் இத்தனை காலமும் பாடும் பணியில் ஈடுபட்டு உம்முடைய உடல் இளைத்துப் போய்விட்டது. உம்முடைய பாடும் பணிக்குப் பரிசு இதோ ஆண்டவன் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். ஆகவே இனி நீர் ஆறுதலாக இருக்க வேண்டும்' என்று அருட் கட்டளையிட்டார்.

சுவாமிகளின் திருவருட் செயல்கள் எண்ணிலடங்கா. அவற்றுள் முத்தான ஒன்றினை முன்வைத்திருக்கின்றேன். சுவாமிகள் திருவருட் பேரெல்லையில் நின்றார் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

உசாத்துணைநூல்கள்

ஆத்ம ஜோதி நா. முத்தையா, ஈழத்துச் சித்தர்கள், குமரன் பதிப்பகம், 1994.

நற்சிந்தனை, யோகர் சுவாமிகள், யாழ்ப்பாணம், சிவதொண்டன் நிலையம், 4வது பதிப்பு, 1989.

நல்லூர் கந்தசுவாமி, குலசபாநாதன், குமரன் புத்தக இல்லம், 2007.

Prof. S.Sivalingarajah
sivalingarajah@yahoo.com

இலங்கை வடமராட்சியைச் சேர்ந்த கரவெட்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் கந்தமுருகேசனார், பண்டிதர் க.வீரகத்தி, ஆ.தா.சுப்பிரமணியம் ஆகியோரிடம் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியைப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்று முதலாம் வகுப்பிற் சித்தியெய்தியவர். பேராசிரியர்கள் சு.வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சண்முகதாஸ் முதலியோரிடம் படித்தவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையிலே அதிக ஆர்வமுடைய இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இங்கிலாந்து, கனடா முதலிய இடங்களுக்கும் கல்விசார் பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளார். இப்போது இழைப்பாறியுள்ள இவர் யாழ் பல்கலைக்கழக உயர்பட்டப் படிப்புக்கள் பீடத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராகப் பணிபுரிகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராணக் கலாசாரமும் முருகவழிபாடும்

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா

தலைவர், தமிழ்த்துறை (ஓய்வு), யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே முருகன் கோயில்கள் பல உள. அவற்றிலே பிரசித்திபெற்ற முருகன் ஆலயங்களாக நல்லூர், மாவிட்டபுரம், பொலிகண்டி, சந்நிதி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்த ஆலயங்களின் முதன்மை பற்றியும் கிராமங்கள் தோறும் அமைந்துள்ள முருகன் கோவில்கள் பற்றியும் அவற்றின் வழிபாட்டு முறைமைகள் பற்றியும் ஆராய்வதற்கு முன்னர், யாழ்ப்பாணத்துக் கலாச்சாரம் கந்தபுராண கலாசாரம் என்ற வழக்காறு தோன்றி வளர்ந்த முறைபற்றி ஆராய்வது பயனுடைத்தாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் கலாச்சாரம் கந்தபுராண கலாச்சாரம் என்ற கருத்தினை முதன்முதலில் முன்வைத்தவர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களே. பண்டிதமணியின் கவித்துவமான இத்தொடரைப் பின்வந்த அறிஞர்கள் பலரும் மாட்டறைவது போலச் சுட்டிச் சென்றுள்ளனர்.

கலாச்சாரம் என்ற சொல் Culture என்ற ஆங்கிலப்பதத்திற்குச் சமதையாகப் பயன்பட்டு வந்தது. மிக அண்மைக் காலத்திலேதான் கலாச்சாரம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக பண்பாடு என்ற சொல் வழக்கிற்கு வந்தது. கலாச்சாரம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பண்பாடு என்ற சொல் லினை டி.கே.சியே முதன்முதலிற் பயன்படுத்தினார் என்று கூறப்படுகின்றது. இன்று பண்பாடு என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக வாழ்வியல் என்ற பதத்தினைப் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் பயன்படுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

பண்டிதமணி யாழ்ப்பாணத்தின் கலாச்சாரம் கந்தபுராண கலாச்சாரம் என்று கூறியதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளைக் கண்டறிவது கடினமானது. யாழ்ப்பாணத்து உயர் சைவப்பண்பாட்டின் குறியீடாகக் கந்தபுராண கலாச்சாரம் என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது என்று கூறுவோரும் உளர்.

யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணப் பயில்வு நீண்ட நெடுங்காலமாகவே நிலவி வருகின்றது.

பண்டிதமணி யாழ்ப்பாணத்தின் கலாச்சாரம் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் எனக் குறிப்பிட்டமைக்குரிய காரணிகளாகக் கந்தபுராணப்படனம் (கந்தபுராண தொடர்பு பிரசங்கம் உட்பட), கந்தபுராண உரைகளும் பதிப்புக்களும், முருகன் பற்றிய இலக்கியங்கள், யாழ்ப்பாணத்து ஆட்பெயர் வழக்காறுகள், கூத்துக்கள், இசைநாடகங்கள், முருகவழிபாட்டு மரபுகள் (தலங்கள்) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம் போலத் தெரிகின்றது.

கந்தபுராணம்

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் ஆட்சிக்காலத் தோடு ஓட்டிய காலப்பகுதியிலேயே கந்தபுராணமும் தோன்றியது எனக் கருதலாம். காஞ்சிபுரத்திற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் புலமைசார் தொடர்புகள் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உள. கந்தபுராணம் பாடி அரங்கேற்றப்பட்ட போது யாழ்ப்பாண அரசுப் பிரதிநிதிகள் அந்த அரங்கேற்றத்திலே கலந்திருக்கக் கூடும். கந்தபுராண அரங்கேற்றத்தின் பின் கந்தபுராணத்தையும் அதனைப் படித்துப் பயன்சொல்லக் கூடிய சிவாசாரியர்களையும் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் இங்கு அழைத்து வந்து கந்தபுராணப் படனத்தை ஆரம்பித்திருக்கலாம் என ஊகிப்பது தவறாகாது. “யாரோ ஒரு புண்ணியவான் யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணப் படிப்பினைத் தொடங்கிவைத்தார்” எனப் பண்டிதமணி குறிப்பிடுவதை இந்த இடத்திலே நினைவுகூரலாம். இன்றும் கந்தபுராணப்படனம் தொடங்கும் பொழுது காப்புச் செய்யுளைச் சிவாசாரியாரே பாடும் வழக்கம் உண்டு. புராணப்படனத்தைத் தொடங்குவதும் நிறைவு செய்வதும் சிவாச்சாரியர்களாகவே இருப்பது இம்மரபைச் சிவாச்சாரியர்களே தொடங்கிவைத்தார்கள் எனக் கருதவைக்கின்றது.

நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த கந்தபுராணப் படன மரபு போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர்

காலத்திலே அருகிப்போனது. ஒல்லாந்தர் காலப் பிற்பகுதியில் இருந்து, ஆங்கிலேயர் காலத்திலே இப்புராணப்படன மரபு உயிர்ப்புப் பெறத் தொடங்கியது. இந்த உயிர்ப்புக்குக் கால்கோளாக அமைந்தவர் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வோடு கந்த புராணம் இணையப் புராண படன மரபே பிரதான காரணம் எனலாம். நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த முருகவழிபாட்டு மரபுக்குக் கந்தபுராணப்படனம் வலுச்சேர்த்தது எனக் கொள்ளலாம். *

புராணப்படனத்தைப் புராணப்படிப்பு என்று தான் கூறுவார்கள். புராணப்படனம் ஒருவகைப் 'படிப்பாகவே' யாழ்ப்பாணத்திற் கருதப்பட்டது. எழுதப்படிக்கத் தெரியாத பொதுமக்களுக்கு வழிபாட்டோடு கூடிய ஒரு 'படிப்பாக' புராண படனம் அமைந்தது. புராணத்திற்கு உரைகூறு வதைப் 'பயன்' சொல்லுவது என்றுதான் கூறுவர். படிப்பும் அதன் பயனும் இறைவழிபாட்டோடு தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துநிலையும் புராணப்படனத்தினூடு ஓடியிருக்கிறது எனக் கருதலாம். இந்த இடத்திலே "கற்றதனாலாய பயன் என்கொல்" என்ற குறளையும் நினைவுகூரலாம்.

'புராணப்படனவிதி' எனப் புராணப்படனத் திற்கான முறையினையும் நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணப்படனம் சிறப்புற்று விளங்கியது. புராணப்படனகாரர்கள் சிறந்த தமிழ்ப் புலமை யாளர்களாக விளங்கினர். அவர்களுக்குச் சமூக மதிப்பும் நிறையவே இருந்தது. பண்டிதமணி தமது வாழ்க்கைக் குறிப்புப்பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர். "நான் படித்துப் புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்ல வேண்டும் என்பதே எனது தகப்பனாரின் ஆசையாக இருந்தது." இக்கூற்று புராணப்படன காரர்களுக்கு இருந்த சமூக மதிப்பைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

புராணப்படனத்திற்குச் செல்லும் பொதுமக்கள் ஆசாரமாகச் செல்லவேண்டும் (மச்சம் மாமிசம் புசிக்காது குளித்து முழுகி) என்ற ஒரு எழுதாத விதியும் இருந்தது. இதுபற்றி யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு பழமொழியும் உண்டு. "மச்சத்தைத்

திண்டபாடுமில்லை புராணத்தைக் கேட்டபாடு மில்லை" என்பதுவே அப்பழமொழியாகும்.

'தருமம் என்று ஒரு பொருள் உளது' என்பதைப் பல்வேறு வகையிலும் புலப்படுத்தும் கந்தபுராணத்தை மக்கள் மத்தியிலே ஆழமாகப் பதிவுசெய்யப் புராணப்படன மரபு உதவியது. அத்துடன் முருகபக்தியையும் இலக்கிய இரசனையையும் கந்தபுராணப்படனம் வேரூன்ற வழிவகுத்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகளிலே புராணப்படனம் பற்றிய விளம்பரங்களும் விமர்சனங்களும் வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உரையும் பதிப்பும்

கந்தபுராணத்திற்கு யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞர்கள் பலர் உரையெழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். கந்தபுராணக் கல்வியும் புராணப்படன மரபும் இதற்கு உரையெழுதத் தூண்டியிருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்களின் கந்தபுராண உரைகளைக் கூர்ந்து நோக்கும் பொழுது உரையெழுதியவர்களின் புலமைமேதா விலாசம் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

கந்தபுராணத்திற்கு உரையெழுதியவர்களிலே தும்பளை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர். கந்தபுராணத்தின் முதல் மூன்று காண்டங்களுக்கும் யுத்த காண்டத்தின் ஒரு பகுதிக்கும் விருத்தியுரையெழுதிய சிறப்பு இவருக்கு உரியது. இவரது உரையின் சிறப்பினை அக்காலத் தமிழறிஞர் பலரும் விதந்து பாராட்டியுள்ளனர். கந்தபுராணத்தின் மிக முக்கியமான படலங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞர்கள் பலர் உரையெழுதி வெளியிட்டுள்ளனர்.

கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலம், தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம், அண்டகோசப்படலம், சூரபன்மன்வதைப்படலம் (ஒரு பகுதி) ஆகியவற்றிற்கு வல்லை வயித்திலிங்கம்பிள்ளை உரையெழுதியுள்ளார். கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்திற்கு உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் உரையெழுதியுள்ளார். கந்தபுராணம் தட்சகாண்டத்திற்குப் பண்டித மணி சி.கணபதிப்பிள்ளை சிறப்பானதோர் உரையெழுதியுள்ளார். கந்தபுராணம் யுத்தகாண்டத்தின் ஐந்து படலங்களுக்குச் சுழிபுரம்

கார்த்திகேசு யோகி உரையெழுதியுள்ளார். யுத்த காண்டம் முழுவதற்கும் கரவெட்டி க.கணபதிப் பிள்ளை உரையெழுதியுள்ளார். சூரபன்மன் வதைப் படலத்திற்குப் பலர் உரையெழுதியுள்ளனர். குறிப்பாகப் புலோலி வே.சிதம்பரப் பிள்ளை, பிள்ளைக்கவி சிவராஜசிங்கம் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். கந்தபுராணத்தின் சில படலங்களுக்கு இன்னும் சிலர் உரையெழுதியுள்ளனர். அவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தருவது நமது நோக்கமன்று. யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணப் பயில்வு பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் காரணமாகவே பெருமளவுக்கு உரைகள் தோன்றின எனக் கருதலாம்.

கந்தபுராணம் முழுவதையும் ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பித்தார். (1869) நாவலருக்குப் பின் சில காண்டங்களை - சில படலங்களை யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞர்கள் பலர் பதிப்பித்துள்ளனர். நல்லையா என்பவர் கந்தபுராணம் முழுவதையும் பொழிப்புரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். சாதாரணக் கல்வியறிவு உள்ளவர்களை மனங்கொண்டு நாவலர் கந்தபுராண வசனத்தையும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சைவப்பிரசங்க மரபைத் தோற்றுவித்த நாவலர் உள்ளிட்ட பல தமிழறிஞர்கள் சைவாலயங்களிலே கந்தபுராணப் பிரசங்கங்களையும் செய்தனர். இன்றும் இந்த மரபு தொடர்வதைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்கள் முருகப்பெருமான் மீது நான்மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, ஊஞ்சல், தூது முதலான பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர். பல்வேறு யாப்பு வடிவங்களிலும் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றிய இப்பிரபந்தங்களிற் பல இன்று அழிந்துவிட்டன. குறிப்பாக நல்லூர் முருகன், மாவிட்டபுரம் கந்தன், பொலிகண்டி கந்தவனநாதர், செல்வச்சந்திரிதி முருகன் முதலான தொன்மை வாய்ந்த தலங்கள் மீதே பல பிரபந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. இருபாலைச் சேனாதிராஜ முதலியார் தொடக்கம் பண்டிதர் க.வீரகத்தி வரை இப்பதிகங்களைப் பாடிய புலவர்கள் பலராவர். வகைமாதிரிக்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வல்லிபட்டி குமாரசுவாமி முதலியார் மாவை முருகன் மீது பாடிய கிள்ளைவிடு தூதில் இருந்து ஒரு பாடலைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

கொச்சைக் குறத்திதன் கோமானைக் கும்பிட

மாவைப்பதி

கச்சைக் குதிரையின் மேலே குலோத்துங்க அண்ணல்

செல்வான்

இச்சைப்பட்டாள் மாவை அம்பாள் என

அங்கெடுத்துரைத்தால்

பச்சைப் பசங்கிளியே பாலமுதம் பருக்குவனே

மாவை முருகன் கிள்ளைவிடு தூதும் இன்று கிடைக்குமாறில்லை. இந்தப் பாடலை மட்டுமே பெறமுடிகின்றது.

புலோலியில் உள்ள உபயகதிர்காம (இதனைப் புதுக் கதிர்காமம் என்றும் அழைப்பர்) முருகன் மீது சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை பதிகங்களும் தனிப்பாடல்களும் பாடியுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது.

ஈழத்து முருகன் ஆலயங்கள் மீது பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் பற்றி ஆய்வுசெய்யும் பொழுது, யாழ்ப்பாணப் பிரதேச முருகன் ஆலயங்கள் மீது பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் எண்ணிக்கையளவிலே முனைப்புப் பெறும் என்று கருதலாம். இவை தனியான ஆய்வுப் பரப்புக்குரியவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் என்ற கருத்து நிலையுள் யாழ்ப்பாணத்து ஆட்பெயர் வழக்காறுகளையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்திலே பெரும்பாலான ஆண்களுக்கு முருகனின் பரியாய நாமங்களும் பெரும்பாலான பெண்களுக்கு வள்ளியம்மன், தெய்வயானை அம்மன் பெயர்களும் இடப்பட்டுள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்டலாம். யாழ்ப்பாணத்து ஆட்பெயர் வழக்காறுகள் பற்றி எம்மால் ஏலவே ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆட்பெயர் வழக்காறுகளுடன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே வழங்கும் வள்ளி திருமணம் முதலான கூத்து, நாடக மரபுகளையும் சேர்த்து நோக்குவது தவறாகாது.

முருகவழிபாட்டு மரபுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையிலே முற்குறிப்பிட்ட விடயங்களையும் மனங்கொண்டு, பண்டிதமணி யாழ்ப்பாணத்துக் கலாச்சாரம் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் எனக் கருதுவது தவறாகாது.

முருகவழிபாட்டு மரபுகள்

யாழ்ப்பாணத்து முருகவழிபாட்டு மரபினை இரண்டு வகையிலே நோக்கலாம்.

ஒன்று : ஆகம நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு மரபு

இரண்டு : ஆகம நிலைசாரா வழிபாட்டு மரபு

ஆகம நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு மரபு

யாழ்ப்பாணத்துப் பெரும்பாலான முருக தலங்கள் ஆகம நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு மரபுகளையே பேணுகின்றன. பிரசித்திபெற்ற முருகதலங்கள் மாத்திரமன்றிக் கிராமங்களில் உள்ள பெரும்பாலான முருகன் ஆலயங்களும் சிவாச்சாரியார்களின் ஆகமக் கிரியை வழிபாட்டுக்குரியவையாகவே காணப்படுகின்றன. கொடியேற்றம் முதல் திருக்கலியாணம் வரை நடைபெறும் விழாக்களைச் சிவாச்சாரியார்களே நடத்துகின்றனர். அத்துடன் விசேட தினங்கள், விரத விழாக்கள் முதலியனவும் அவர்களின் நெறிப்படுத்தலிலேயே நடைபெறும். பத்து, பதினைந்து, இருபத்தைந்து நாட்கள் என்ற வரையறையிலேயே திருவிழாக்கள் நடைபெறும்.

யாழ்ப்பாணத்து எல்லா முருகன் ஆலயங்களிலும் தைப்பூசம், வைகாசி விசாகம், கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை முதலானவை சிறப்பான வழிபாட்டிற்குரியவையாகக் கருதப்படும். ஆலயங்களின் சமூக, பொருளாதார, பக்தி மேம்பாட்டிற்குத்தக இவை பெருவிழாக்களாகக் கொண்டாடப்படுவதும் உண்டு.

முருகப்பொருமானுக்குரிய விரதங்களிலே கந்தசஷ்டி மிகவும் சிறப்பான விரதமாக அனுட்டிக்கப்படுவதுண்டு. பெருந்தொகையான அடியார்கள் இந்த விரதத்தைப் பக்தி பூர்வமாக அனுட்டிப்பர். விரதகாலத்திலே கந்தசஷ்டி கவசப்பாராயணம், திருமுருகாற்றுப்படை ஓதுதல் என்பன சிறப்பாக நடைபெறும். நோன்புக்காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் கந்தசஷ்டி கவசத்தையோ திருமுருகாற்றுப்படையையோ ஓதிக்கொண்டிருப்பர். யாழ்ப்பாணத்திலே திருமுருகாற்றுப்படை முதன்முதலிலே உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் திருமுருகாற்றுப்படைக்கே உரையெழுதியுள்ளமை அதன் பாராயணத்தன்மை நோக்கியே எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து முருகன் ஆலயங்களில் மகோற்சவ விழாக்களுக்கும் விரத விழாக்களுக்கும் இடையே வேறுபாடுகளும் உண்டு. உதாரணமாகப் பிரசித்திபெற்ற முருகன் ஆலயங்களான மாவிட்டபுரம், பொலிகண்டி முதலியவற்றிலே நடைபெறும் விழாக்களுக்கும் நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் விழாக்களுக்கும் இடையே சிற்சில அம்சங்களிலே வேறுபாடுகள் உண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முருகன் ஆலயங்கள் பலவற்றிற்கு ஐதீகங்கள் உள்ளன. பக்தி மரபிலே அற்புதங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. எல்லாக்கோயில்களுக்கும் ஏதோ ஓர் அற்புதம் பிரதானமானதாக வழங்கிவருவதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சைவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியசுவாமி பிரகார மூர்த்தியாக விளங்குவார். முருகனுக்குரிய சிறப்பான நாட்களிலே இப்பிரகார மூர்த்திக்குச் சிறப்பான வழிபாடு நடைபெறும்.

ஆகம நிலைசாரா வழிபாட்டு மரபு

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஆகம நிலைசாரா முருகவழிபாட்டு மரபுகளும் மிக நீண்டகாலமாகவே நிலவிவருகின்றன. இந்த வகையிலே முதன்மைபெறும் ஆலயமாகத் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதியைக் குறிப்பிடலாம். செல்வச்சந்நிதியை விடக் கிராமங்களிலும் சிறுபான்மையாக ஆகம நிலைசாராத முருகவழிபாட்டுக் கோயில்கள் உள. முருகன் கோயில், முருகையன் கோயில், கந்தசாமி கோயில் முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படும் ஆகமவழிபாடு சாராத சிறுசிறு முருகன் தலங்கள் பல இன்று ஆகம வழிபாட்டு மரபுக்குள் வந்துவிட்டன. சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மாற்றங்களே இத்தகைய மாற்றங்களுக்குக் காரணம் எனலாம். எனினும் மிகச் சிறுபான்மையாக ஆகம வழிபாடு சாராத முருகன் கோயில்கள் உள. பொங்கல், படையல், பூசை முதலியன (சில கோயில்களில் புராணப்படனமும்) ஆகம நிலைசாராது நடைபெறுகின்றன. முருகனுக்குரிய விசேட தினங்கள் இக்கோயில்களிலே சிறப்பாக நடைபெறுவதுண்டு. அடியார்கள் பக்திப் பூர்வமாக வழிபாட்டிலே கலந்துகொள்வதை இன்றும் காணலாம்.

ஆகம நிலைசாராது ஆனால் ஆகம முறைகளோடு ஒரே வழி இயைவுபட்ட முறையிலே செல்வச்சந்நிதி ஆலய வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இங்கும் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம் முதலிய விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. சிவாச்சாரியாரல்லாதவர்களே (இவர்களை ஐயர் என்று அழைப்பதே வழக்கம்) இவ்விழாக்களை நடத்திவைப்பர்.

அன்னதானக் கந்தன் என அழைக்கப்படும் செல்வச்சந்நிதியிலே ஒரு காலத்தில் அன்ன தானம் வழங்கும் மடங்கள் நாற்பது வரை இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. செல்வச் சந்நிதியின் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகம் ஒன்று உளது. கதிர்காமத்திற்கும் செல்வச்சந்நிதிக்கும் உறவு ஒன்று உள்ளதாகவும் இந்த ஐதீகம் கூறுகின்றது.

செல்வச்சந்நிதி முருகன் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதாக அடியார்கள் கூறுகின்றனர். விழாக்காலங்களிலும் விரத காலங்களிலும் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் மிகுந்த பக்திச் சிரத்தையுடன் பெருந்தொகையான அடியார்கள் இவ்வாலயத்திலே கூடுவர். இந்த வழிபாட்டு முறைமையின் முக்கியமான

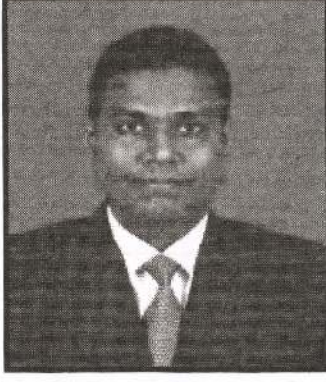
அமிசங்களில் ஒன்றாக நேர்த்திக்கடன்கள் நிறைவேற்றுவதும் இடம்பெறுகின்றது. விரதம், காவடி, கரகம், தீச்சட்டி, முள்மிதியடி, முடியிறக்கம், பாற்செம்பு, சோறுதீற்றுதல் (அன்னப்பிராசனம்), திருமணச் சடங்கு, அன்னதானம் முதலியன நேர்த்திக் கடனுக்காக இங்கு நிறைவேற்றப்படும். (இந் நேர்த்திக்கடன்களின் சில ஆகம வழிபாட்டுத் தலங்களிலும் நிகழ்வதுண்டு.)

முருகவழிபாட்டு மரபிலே 'காவடி எடுக்கும்' வழிபாடு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. காவடிகளின் பலவகையுண்டு. அவை தனியான ஆய்வுக்குரியவை.

செல்வச்சந்நிதி ஆலயப் பூசையின் போது பறைமேளம் அடிக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. தமிழ்மக்களின் தொன்மையான ஆகம நிலை சாராத வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

முருகவழிபாடு யாழ்ப்பாணப் பிரதே சத்தின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் நடைபெறுகின்ற போதிலும் வழிபாட்டு முறையின் சிற்சில வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

Mr. A. S. Aravinthon

saravinthon@yahoo.com

வங்கிச் சேவையிலே இரு தசாப்தகாலஅனுபவம் கொண்டவரும், சைவப் பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்தின் வழிவந்தவருமான திரு அருணாசலம் சிவநாதன் அரவிந்தன் அவர்கள் தற்பொழுது HSBC வங்கியின் கொழும்புக்கிளை முகாமையாளராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். கணக்கியலிலே முதுதத்துவமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர் இயற்கையாகவே இறை சிந்தனை நிரம்பப் பெற்றவர். இறைபணிகளில் சிறுவயதிலிருந்தே தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர். காலப்போக்கிலே இவரது பணிகள் ஆய்வியலோடும் விரிந்தது. பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தனது துறைசார்ந்து எழுதுவதிலும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இறை சிந்தனை பற்றிய கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் ஈடுபாடுகாட்டி வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் வளர்த்த கந்தபுராண மரபு

திரு அ. சி. அரவிந்தன்

வங்கி முகாமையாளர், கொழும்பு, இலங்கை.

முருக வழிபாடு சிறந்து காணப்படும் இடங்களுள் இலங்கையும் ஒன்று. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இலங்கையானது அந்நியர் வசமிருந்த பொழுது இவர்கள் கண்ணிலே படாமல் வேலாகி நின்று சைவத்தைக் காத்த பெருமை இந்த வேலாயுதனுக்கே உண்டு. செல்வச்சந்நிதியானை அன்னதானக்கந்தன் என்றும், நல்லைக்கந்தனை அழகுக்கந்தன் என்றும் கற்றறிந்த பெரியோர் கூறிநிற்கக் காணமுடி கின்றது.

அழகு என்றால் கலை. நல்லூர் முருகனின் சூழலிலே பலவாறான கலைகள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. நல்லூர் முருகன் அழகை விரும்புவன். அந்த வகையில்போலும் தன்னைச்சூழ எப்பொழுதும் கலைஞர் கூடி இருப்பதை விரும்புவன்.

நல்லூர்ப் பதியினைப் புலனேகபாகு கட்டிய தாக யாழ்ப்பாண வரலாறு கூறும் கைலாயமாலை என்னும் நூலின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. இலங்கை போர்த்துக்கீசர் வசமிருந்தபோது கி.பி. 1621ஆம் ஆண்டு நல்லூர்க்கோயில் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. இவ்வாறே கி.பி. 1658இல் யாழ்ப்பாணம் ஒல்லாந்தர் வசமாகியது. இவர்கள் காலத்தில் மதமாற்றம் தீவிரமாக நடைபெற்ற காரணத்தினால் நல்லூர்க்கோயில் இடித்துத்தரைமட்டமாக்கப்பட்டு கோயில் இருந்த இடத்திலே தேவாலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. எது எவ்வாறு நடந்தபோதும் சைவ மக்களிடையே ஊறிக்கிடந்த நல்லூர் முருகன் வழிபாட்டினை முற்றாக அழித்துவிட முடியவில்லை. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்திலும் சமய வழிபாட்டுச்சதந்திரம் இருக்கவில்லை. கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் கி.பி. 1734ஆம் ஆண்டளவில் பழைய கோவில் இருந்த இடத்திலே தேவாலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் அதே சூழலில் பிறிதொரு இடத்திலே ஒரு சிறு மடாலயம் ஒன்று முருகனுக்கு அமைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்திலே படிப்படியாக

கோயில் வடிவம் பெற்றது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பரம்பரையினரே இவ்வாலயத்தினைப் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றனர்.

கோயில் வளர்த்த கலைகள்

இந்து சமய மரபிலே கோயில்கள் கலைகளின் நிலையங்களாகக் காலத்திற்குக்காலம் இருந்து வந்திருப்பன யாபேரும் அறிந்ததே. இதற்குச் சங்க காலம் தொட்டு இன்றுவரை ஆதாரங்கள் பட்டியலாக நீண்டு கிடக்கின்றன. அந்த வகையிலே யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முருகன் ஆலயமும் விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. ஆரம்பக் காலம் தொட்டே நல்லூரும் கலையும் பின்னிப்பிணைந்திருக்கக்கூடிய வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலே காணப்பட்டிருந்த உறவுநிலை கோயில் நிர்வாகம், திருப்பணிகள் போன்ற பலவற்றிலேயும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. ஆங்கிலேயராட்சிக்காலத்திலே வாழ்ந்த நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிமார், மற்றும் சைவ சமய விரும்பிகள் எனப்படும் சைவத்தினை வளர்க்கத் தம்மால் ஆனவற்றைப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு செயற்படுத்தினர். அந்தவகையிலே கோயில்கள் கட்டுவதும் விக்கிரகங்கள் ஸ்தாபிப்பதும் பூசைகள் கைங்கரியங்கள் நிகழ்த்துவதும் ஆகப் பலசேவைகளுக்காகத் தமிழகக் கலைஞர்களும் பிராமணர்களும் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களுள் முக்கியமாக நடனக்கலைஞர்கள், ஓதுவார்கள், இசை வேளாளர்கள் எனப்படும் வந்து கோயில் திருப்பணிகளைச் செய்து வந்தனர். தமிழகத்திலே காலத்திற்குக்காலம் ஏற்பட்டமாற்றங்கள் எல்லாம் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஏற்படத்தொடங்கின. யாழ்ப்பாணம்மட்டுமல்ல இலங்கையின் ஏனைய சைவம் வாழும் இடங்களான திருகோணமலை,

மட்டக்களப்பு, மன்னார் எனப் பல இடங்களிலும் இந்தச் சமய மறுமலர்ச்சி ஏற்படத்தொடங்கியது.

கோயில் பூசைகளின்போது வேதபாராயணம் ஒதுவது, தேவதாசிகளின் நடனம் சுவாமி வீதிஉலாவின்போதான நடனங்கள் எனப்பலவும் இடம் பெற்றன. யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஆலயமும் இதற்கு விதிவிலக்காகவில்லை என்றே சொல்ல முடியும். ஆனாலும் தேவதாசிகளின் பண்பாடுகள் சீர்குலைந்துபோனபோதும் நல்லூர் கோயிலிலே தேவதாசிகள் நாட்டியம் கோவிலில்லாது வீதிஉலாவின்போது நடைபெற்றது என்பதும் சைவ சமயக் காப்பாளரான ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரது பெரும் எதிர்ப்பினால் ஆலயத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டது என்பதும் வரலாறுகளும் உண்மை.

‘உங்கள்கோயில்களிலே விலைப்பெண்கள் தேவதாசிகள் என ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் அப்பெருங்கொடுமை வாயிலாகவே உங்கள்கோயில்கள் எல்லாம் ஈசுரபக்திக்கு ஒரு சிறிதேனும் இடங்களாகாது காமம், விபசாரம், கோபம், பொறாமை, கெறுவஞ், சண்டை, கலகங்கனவு முதலிய எல்லாத்தீமைகளுக்கும் இடங்களாகப்போய்விட்டன.’ (நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் - இரண்டாம் பத்திரிகை : 68-69) போன்ற ஆறுமுகநாவலரது கண்டனப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகக் குறித்த அக்காலத்திலே கோயிலுக்கும் கலைகளுக்கும் இருந்த உறவுநிலைபற்றி தெளிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

இந்தப்பின்புலத்திலேதான் நல்லூரிலே புராணப்படனங்களும் கதாப்பிரசங்கங்களும் இடம்பெறத்தொடங்கின. மக்களுக்கான ஒரு சமய விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவதாகவே இக்கலைகள் தோற்றம்பெற்றன என்று கூடச் சொல்வது தவறாகாது.

நல்லூரில் வளர்ந்த புராணப்படனம்

இந்துப்பண்பாட்டின் கருவூலங்களாகப் புராணங்கள் விளங்குகின்றன. ஆகமங்கள் சூட்சுமமாகக் கூறும் கருத்துக்களைப் புராணங்கள் விவரித்துக்கூறும். இப்புராணங்களை மனனம் செய்வதும், புராணங்களோடு இதிகாசக்கதைகளையும் கதாப்பிரசங்கமாக நிகழ்த்துவதும் போன்ற மரபு தமிழகத்தைவிட இலங்கையிலே சிறந்து காணப்படுகின்றது என்றகருத்தும்

ஆய்வாளர்கள் மத்தியிலே காணப்படுகின்றது. அதனால்தான் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிப் பேசும்போது ‘யாழ்ப்பாணக்கலாச்சாரம் கந்த புராணக் கலாச்சாரம்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இங்கு புராணப்படனம் ஓங்கி வளருவதைக் கண்ணார்க்கண்ட தொண்டை மண்டல மெய்கண்டார் ஆதீன மகா சந்நிதானமாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச தேசிகசுவாமிகள் அவர்கள் 1972ஆம் ஆண்டளவில் திருக்கேதீச்சரத் திருவாசக மண்டபத்திலே உரையாற்றும்போது ஈழத்துப் புராணப்படன மரபைப்போற்றிக் காக்க முன்வந்த எமது நாட்டுச் சமயப் பெரியார்களையும் சிறப்பாக நாவலர் பெருமான் அவர்களையும் பாராட்டிக்கூறியதான பதிவுகள் இங்கு நினைவுபடுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சைவம் வளர்ந்தபூமியாக இருந்தபொழுதிலும் ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தின்போது சைவம் பாரிய இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அப்போது சைவத்தையும் தமிழையும் காத்தபெருமை இந்த புராணப்படனத்திற்கே உண்டு. சமய வழிபாடுகள் முற்றாகத் தடுக்கப்பட்ட நிலையிலே சைவமக்கள் இப்புராணங்கள் வாயிலாகவே குறிப்பாகக் கந்த புராணம் வாயிலாகவே குலதெய்வமாகிய முருகனைக்கண்டு வழிபட்டுவந்தனர்.

மிகுந்த மனத்துணியோடு வெள்ளையரை எதிர்த்துச் சைவத்திற்காகப் பாடுபட்டவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள். புராணப்படன மரபு ஒன்றினைத் திறம்பட வளர்த்துவிட்ட பெருமை இவரையே சாரும்.

கந்தபுராணத்தை வடமொழியிலே செய்தவர் வியாசர். அதிலுள்ள சங்கரசங்கிதையின் ஒரு பகுதியை (காண்டத்தை) எடுத்துத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளியவர் காஞ்சிபுரம் குமரக்கோட்டத்து அர்ச்சகரும் சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருவருள் பெற்ற புலவருமான கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார். இது பன்னீராயிரம் செய்யுட்கள் அடங்கப்பெற்றது. தமிழ்ப்புராணங்களுள் சிறப்பாக வைத்து எண்ணப்படுவது. ஆறுமுக நாவலர் இது பற்றிக் கூறுமிடத்து, ‘எத்துணைக்காலமும் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கினும் கேட்பினும் எட்டுணையும் தெவிட

டாது தித்தித்தமுதூறும் அதியற்புத அதிமதுரத் திவ்ய வாக்காகிய கந்தபுராணம்' என்கின்றார். ஒருகாலத்திலே இத்துணை பாடல்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் மறக்கா வாக்கியங்களாக இருந்தன என்பது பொய்யல்ல.

ஒருகாலத்திலே யாழ்ப்பாணம் 'மணற்றி' என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டுவந்தது. யாழ்ப்பாடி என்பவர் கானம்பாடி பரிசாகப்பெற்ற பூமிஎன்று ஒரு ஐதீகம் உண்டு. இவ்வாறாக யாழ்ப்பாடி என்பவன் தனது மணற்றி என்கின்ற நிலப்பரப்பிலே வாசம்செய்வதற்காகச் சிலரை தமிழகத்திலிருந்து அழைத்து வந்தான் என்றும் அவர்களுள் கச்சிக் கணேசய்யர் என்பவரும் முக்கியமான ஒருவராகத் திகழ்ந்தார் என்றும் சில குறிப்புக்கள் சில நூல்களிலே உண்டு. அந்த கச்சிக் கணேசய்யரோடு கந்தபுராணமும் யாழ்ப்பாணத்தினுள்ளே புகுந்துகொண்டது. கச்சிக் கணேசய்யர் யாழ்ப்பாணத்திலேயுள்ள அரியாலை என்னுமுரிலே முதன்முதலாக கந்தபுராணப்படனத்தைத் தொடக்கிவைத்தார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இக்கருத்துக்கள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் ஸ்ரீலபுரீ ஆறுமுக நாவலர் சரிதம் நாவலர் சபையினரால் 1981ஆம் வருடம் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்ட போது வழங்கப்பட்ட அணிந்துரையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கந்தபுராணத்தினைப் பொறுத்தவரையிலே யாழ்ப்பாணத்திலே முக்கியமாகப் படிக்கும் இடமாக நல்லூர்க்கோயிலைக் குறிப்பிடலாம். போர்த்துக்கேயரால் முந்தைய ஆலயம் இடிக்கப்பட்டதன் பின் கி.பி. 1734இல் ஒரு மடாலயம் பழைய இடத்துக்கு அருகிலே கட்டப்பட்டது. இங்கு ஒரு வேல் வைக்கப்பட்டு ஆரம்பத்திலே கந்தபுராணப்படனம் நிகழ்த்தும் ஒரு மடாலயமாகவே இருந்துவந்தது. மடாலயமாகவே இருந்து வந்ததின் காரணத்தினால்தான் அதற்கு தூபி எதுவும் எழுப்பப்படவில்லை. இன்றுவரை தூபி எழுப்பப்படாத நிலையிலேயே நல்லூர் ஆலயம் காணப்படுகின்றது.

நல்லூர் தவிர்ந்த ஆனால் நல்லூரை அண்டி புராணப்படனங்கள் நிகழ்த்துவதற்காக எழுப்பப்பட்ட மடங்கள் பற்றிய சிறிய விபரம் வருமாறு.

நாயன்மார்கட்டு

சைவ நாயன்மார் அறுபத்துமூவருக்கும் திருமடமும் குளமும் அமைத்து வழிபாடாற்றி வந்த இடம்.

கந்தர்மடம்

செல்லப்பிள்ளையார் மடம், கடையிற் சுவாமிகள் வழிவந்த சின்னச்சாமி இவர்களது சமாதிடாலயமும் குருவார அன்னசத்திரமும் இன்னும் இங்குள்ளன.

அறுபத்துமூவர் குருபூசைமடம்

நல்லூர் முருகன் சந்நிதியின் கிழக்கு வீதியிலே இது அமைந்திருக்கின்றது. இதற்கருகிலே சடையம்மா மடமும் அமைந்திருக்கின்றது. இன்றும் நல்லைக்கந்தன் திருவிழாக்காலங்களிலே இங்குப் புராணப்படனமும் அன்னதானமும் இடம்பெற்று வருகின்றன. நாவலர் காலத்திலே நாவலரது அனேக புராணப்படன நிகழ்வுகள் இம்மடத்திலே இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

சின்னப்பர் மடம்

நல்லைக்கந்தன் வடக்கு வீதியிலே இது அமைந்திருக்கின்றது. மற்றும் திருவிழாக் காலங்களிலே கொடியேற்றம் செய்துவைக்கும் குருவானவர் இம்மடத்திலேயே திருவிழாக்காலங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டுவருகின்றார்.

பெரியமடம்.

நல்லூர் மேற்கு வீதியிலே அமைந்திருக்கும் பிள்ளையார்கோயிலுக்கருகிலே இது அமைந்திருக்கின்றது. அன்றைய காலம்போல இன்னும் திருவிழாக்காலங்களிலே கதாப்பிரசங்கங்கள் இசைநிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்டுவருகின்றன. இம்மடத்தின் நடைமுறைச் செலவுக்காக தங்கள் சொத்துக்களைத் தரும சாசனம் செய்து வைத்திருக்கின்றனர். இவர்கள் எங்கிருந்தாலும் திருவிழாக் காலங்களிலே நல்லைப்பதிக்கு வந்து இன்றும் தமது முருகனுக்கான தொண்டினைத் திறம்பட செய்துவருகின்றனர்.

நல்லைத் திருஞான சம்பந்தராதீனம்

இவ்வாதீனம் நல்லூர் முருகன் கோயிலுக்கு நிருத்ததிசையிலுள்ள புத்தூர் வள்ளல் மழவராயர் சத்திரத்தில் அமைந்துள்ளது. மதுரை திருஞான

சம்பந்தராதீன 292 வது குருமஹாசன்னிதானமாக அருளாட்சி புரிந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகளிடம் 1966இல் மந்திரோப தேசமும் காவியும் பெற்று 1997ஆம் ஆண்டு ஆவணி கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று ஆதீனகுரு முதல்வராகப் பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகளினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மடாலயமே நல்லைத் திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனமாகும்.

இவ்வாதீனத் திருவிழாக்காலங்களில் மாத்திரமன்றி மற்றைய காலங்களிலும் புராண படனமும் பயன்கூறும் நிகழ்வுகளும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

இவற்றைவிட யாழ்ப்பாணத்திலும் இலங்கையிலும் மேலும் பல மடங்கள் இப்புராணப்படன நிகழ்வுகளை இன்றும் முன்னெடுத்துவருகின்றன.

புராணப்படனம் செய்யும் முறை

யாழ்ப்பாணத்திலே புராணப்படனமுறையை மூன்று வகையாக வகுத்து நோக்கலாம்.

1. புராணங்களைப்படித்துப் பயன்சொல்லல்
2. இதிகாசங்களைப்படித்துப் பயன்சொல்லல்
3. சமயக்கதை வாசித்தல்

என்பனவாகும். புராணங்களுக்குப் பயன் சொல்லல் என்பதனை நோக்குவோமாயின் கந்தபுராணம், திருச்செந்தூர்ப்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், சிவராத்திரிப்புராணம், திருவிளையாடற்புராணம் என்பன பெரும்பாலும் படித்துப்பொருள் கூறும் வழக்கம் இருக்கின்றது.

புராணப்படனம் படித்துப்பொருள் சொல்லுவதற்கு யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு தனித்தன்மை பேணப்பட்டு வருகின்றது. கோயில் சன்னிதானத்திலே வலது பக்கத்தில் வடக்குமுகமாக இருந்து ஒருவர் பாட்டைப்படிக்க மற்றவர் கிழக்குமுகமாக இருந்து பயன்சொல்லுவார். புராணப்படனத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகப் புத்தகபூஜை செய்து பீடத்திலே வாசிக்கவேண்டிய புராணநூலை வைத்துக் கற்பூர தீபம் காட்டி வணங்கி பின் ஆலய குருவானவர் காப்புச்செய்யுளைப்படித்துப் புராண படனத்தினை ஆரம்பித்துவைப்பார். ஆலயங்களிலே புராணப்படனம் நடைபெறும்போது

இவ்வாறும், வீடுகளிலே படிக்கும்போதும் குருவானவர் இன்றிப் புராணப் பயன்சொல்லும் ஒருவரால் இச்சம்பிரதாயங்கள் பின்பற்றப்பட்டுப் புராணப்படனம் ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. புராணத்திற்குக் காப்புச் செய்யுள் படிப்பது என்பது முக்கியமாகப் பேணப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் படிக்கப்பட்டுவரும் புராணங்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணம் முக்கியமாகப் படனம் செய்யும் நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. பழைய காலத்திலே ஒவ்வொரு சைவ ஆலயத்திலும் வருடந்தோறும் கந்தபுராணம் விதிப்படி படித்துப் பொருள்சொல்லப்படுவது வழக்கம். வருடத்தில் மூன்று மாதக் காலம் கந்தபுராணக் காலமாக இருக்கும். ஆண்களும் பெண்களும் மூன்றுமாதக் காலம் காப்புக்கட்டி விரதமிருந்து கந்தபுராண படனம் கேட்பார்கள். கற்றோரும் மற்றோரும் கந்தபுராணத்தினை அருள்நூல் வரிசையிலே வைத்து ஒரு திருமுறையாகவே போற்றிவருகின்றனர். கந்தபுராணப் படிப்பினைச் சிறப்பாக நடத்தமுடியாத ஆலயங்களிலே கந்தபுராணத்தின் பிரதான காண்டங்களில் ஒன்றினைத்தெரிவு செய்து படித்துவருகின்றனர். ஐப்பசி பூர்வ பக்கப் பிரதமமுதல் சட்டி வரை அனுட்டிக்கப்படும் கந்தசட்டி விரதத்தின் போது சூரபத்மன் வதைப்படலம் யாழ்ப்பாணத்திலே பெரும்பாலான கோயில்களிலே இன்றும் படிக்கப்பட்டுவருவது இதற்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

புராணப்படனம் என்றால் அது கந்தபுராணத்தையே குறித்துநிற்கின்றது. யாழ்ப்பாண மக்களிடையே புராணப் பாரம்பரியத்தையும், கலாச்சார மரபினையும், தத்துவச் சிந்தனையையும் சமயநோக்கினையும், வளர்த்துச் சென்றது இந்தக் கந்தபுராணப் படனமாகும். இதற்குச் சிறியோர், பெரியோர், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், கற்றோர், கல்லாதோர், ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடுகளே இருக்கவில்லை. வேண்டியவாறு யாவரும் பயன்பெற்று உய்திபெற வாய்ப்பு அளித்தது. தமிழ் நாட்டைப்பார்க்கிலும் யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணச் செல்வாக்கு மிகமிக அதிகம். இந்நூல் யாழ்ப்பாண மக்களின் இதயங்களில் களிநடம் புரிந்தது போல வேறெங்கும் நடம்புரியவில்லை.

இலங்கைத்திருநாட்டிலே கந்தபுராணப்படிப்பின் வழிவந்த செல்வாக்கினைப் பின்வருமாறு சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார் நாவலர். 'இந்தியாவிலே சிவ புராணப்பிரசங்கம் செய்யுங்கோயில்கள் அரியன. இத்தேசத்தில் அது செய்யப்படாத கோயில்களே இல்லை. யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் பரவிய, பரவிக்கொண்டிருக்கின்ற இடமாகக் கருதப்படுகின்றது.' என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே கந்தபுராணத்திற்கு அடுத்ததாக வைத்து எண்ணப்படுவது திருத்தொண்டர் புராணமாகும். மற்றும் திருவாத ஆரடிகள் புராணம், பாரதம் இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களும் ஆங்காங்கே படித்துப் பயன்சொல்லும் வழக்கமும் இருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலே புராணப்படனத்தினை மரபுவழியாக வளர்த்தபெரியோர்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலே தொன்றுதொட்டு புராணப்படன மரபு கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்தமைக்கு காலத்திற்குக்காலம் தமிழும் சைவமும் பற்றுமிக்கவர்களால் போற்றப்பட்டுவந்ததே காரணம்.

அந்தவகையிலே நோக்கின் யாழ்ப்பாணத்தினை ஆண்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்தி அவர்கள் புராணப்படன வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றி இருக்கின்றார். புராணப்படனம் செய்வதற்கு மடாலயங்களை அமைத்துப் பல வசதிகள் செய்து கொடுத்தபெருமை இவரையே சாரும்.

நாவலர் பெருமானுக்கு முன்னும் பல அறிஞர் பெருமக்கள் இந்த புராணப்படன மரபைக் கட்டிக்காத்து வந்திருக்கின்றனர். அந்த வரிசையிலே கூழங்கைத்தம்பிரான் (1699-1795), நெல்லை நாதர் மயில் வாகனப்புலவர் (1716-1780), வரத பண்டிதர் (1656-1716), வீரக்கோன் முதலியார் இராமலிங்க முனிவர், கணபதி ஐயர் (1709-1803), சு. நமசிவாயதேசிகர், இணுவை சின்னத்தம்பிப் புலவர், மாவிட்டபுரம் சின்னக் குட்டிப் புலவர், திருக்கச்சி தனிநாயக முதலி செல்லை யாக்குருக்கள் போன்ற பலர் இந்தப் புராணப்படன மரபிற்குத் தம்மால் இயன்ற பணிகள் செய்திருக்கின்றனர்.

இவர்கள் வழி ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக் காலத்திலே கிறிஸ்தவ சமயக்கொள்கைகளுக்கு கெதிராகப் பிரச்சாரம் செய்யத்தொடங்கினார் ஸ்ரீலக்ஷ்ணீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள். நாவலர் அவர்களது ஆயுதம் புராணப்படனங்கள் நிகழ்த்துதலும் பிரசங்கம் நிகழ்த்துதலுமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலே சைவத்தின் உண்மையையும் அபிமானத்தையும் எல்லோரும்புரியும்வண்ணம் பிரசங்கித்தவரும், புராண நூல்களை அச்சவாகனமேற்றி எல்லோரது கைகளிலும் கிடைக்கும் வண்ணம் செய்தவரும் நாவலர் அவர்களே.

கந்தபுராணம் நாவலரது இரத்தத்தில் ஊறி இருந்தது. இவரது காலம் கந்தபுராணத்தின் உச்சக்காலம்என்றுகூடச்சொல்லாம்.

நாவலர் அவர்கள் தமது புராணப்படன முறையை முதன்முதலாக நல்லூரிலேயே ஆரம்பித்துவைத்தார். இது மட்டுமல்லாமல் புராணப்படனத்திற்கென ஒரு மாணவர் பரம்பரையை யாழ்ப்பாணத்திலே உருவாக்கினார். இவரது பரம்பரையிலே முக்கியமானவர்கள் பலர். அவர்கள் பற்றிய விபரம் வருமாறு:

வித்துவ சிரோன்மணி ந.ச. பொன்னம் பலப்பிள்ளை, மட்டுவில் ந. வேல்பிள்ளை, வண்ணை. சி. பொன்னுத்துரை ஐயர், காசிவாசி செந்திநாதையர், சுழிபுரம் திருஞானசம்பந்த உபாத்தியாயர், வேலணை வி. கதிரைவேற்பிள்ளை, ச. சதாசிவம்பிள்ளை, நல்லூர் திருஞான சம்பந்தர், இணுவில் அம்பிகை பாகன் முதலானோர் புராணப்படனஞ்செய்யும் வித்துவத்தன்மையிலும்; கவித்துவ ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கினர்.

நாவலரின் மாணவரல்லாத வேறு பலரும் புராணப்படனஞ்செய்து வந்தனர். அவர்கள் பற்றிய விபரம் வருமாறு:

மானிப்பாய் சுப்பையர், பீதாம்பரப்புலவர், முத்துக்குமாரசுவாமிப்புலவர், சதாசிவபண்டிதர், முருகேச பண்டிதர், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், நல்லூர் கதிரேச பண்டிதர் போன்றோரைக் குறிப்பிட்டுக்கூறமுடியும்.

ஆக, யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராணத்தினைக் கேட்டுமகிழ்வதனால் தானோ இன்றும் நல்லைக்

கந்தன் யாழ்ப்பாணத்திலே சிறப்புறத் தமிழ் மக்களைக் காத்துவருகின்றார் என்று கொள்ள முடிகின்றது.

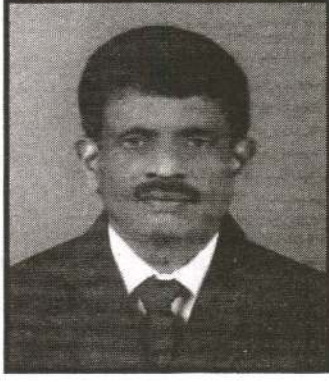
உசாத்துணை நூல்கள்:

1. சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள், சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மணிவிழாச்சபை, தெல்லிப்பழை, 1985.

2. சைவசமயம், விவேகானந்தா சபை வெளியீடு, கொழும்பு, 1978.

3. இந்துப்பண்பாட்டுமரபுகள், ப.கோபாலகிருஷ்ணன், வித்தியா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1992.

4. இந்து சாதனம், 75வது ஆண்டு நிறைவு மலர், சைவபரிபாலனசபை, யாழ்ப்பாணம், 1987.

Prof. S.Yogaraja

yogarajah11@gmail.com

பேராசிரியர் கலாநிதி செல்லையா யோகராசா அவர்கள் வடமராட்சியைச் சேர்ந்தவர். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளார். தற்போது கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித்துறைத் தலைவராக பணியாற்றுகிறார்.

இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவல் என்று அறியப்படும் அசன்பே சரித்திரத்தை மறுபதிப்புச் செய்துள்ளார். இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாச பெண் பாத்திரங்கள் (2013), ஈழத்து நவீன கவிதை : புதிய உள்ளடக்கம், புதிய தரவுகள், புதிய போக்குகள் (2007), ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும் (2007), ஈழத்து ஆளுமைகள் : வாழ்வும் வகிபாகமும், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை (2007), ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம் (2013) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர். இலங்கை வாய்மொழிப்பாடல் மரபு.(2002), ஈழத்து சிறுவர் அறிவியல் பாடல்கள் (2002), ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியக் களஞ்சியம் (2007), ஈழத்துச் சிறுவர் பாடல் களஞ்சியம், தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியும் வரலாறும் ஆகிய தொகுப்பு நூல்களையும் தந்துள்ளார். பல்வேறு தேசிய மட்டத்திலான கருத்தரங்குகளிலும், உலகளாவிய கருத்தரங்குகளிலும் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். பல்வேறு உயர் விருதுகளையும், பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

வாய்மொழிப் பாடல்களில் முருகப் பெருமான்

பேராசிரியர் கலாநிதி செ.யோகராசா

தலைவர், மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

1. முன்னுரை

1.1 தமிழிலக்கியப்பாடல் மரபில் காணப் படுவதுபோன்றே முருக வழிபாட்டுப்பாடல் களிலும் செந்நெறி இலக்கியம் சார்ந்தவை, வாய்மொழி இலக்கியம் சார்ந்தவை என இரு வகையான பாடல் மரபுகள் உள்ளன. ஈழத்து முருக வழிபாட்டுப் பாடல்களுக்கும் இது பொருந்துவதே.

1.2 செந்நெறி இலக்கிய மரபிலமைந்த ஈழத்து முருக வழிபாட்டுப் பாடல்கள் கற்றோ ரால் கற்றோரை மனங்கொண்டு பாடப்படுவதால் ஒப்பீட்டளவில் இசைப்பண்பும் எளிமையும் குன்றியனவாகவுள்ளன. சிலேடை, வருக்க மாலை முதலான கடினமான பாடற் பண்புகளும் வடிவப் பண்புகளும் பெற்றுக் கற்றோருக்கு மட்டும் விளங்கக்கூடியனவாகவும் அமைகின்றன ஆயின், வாய்மொழிப்பாடல்கள் (i) சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினராகவுள்ள கல்வியறிவு குன்றிய பொதுமக்களால் (பொது மக்களுக்காக) பாடப்பட்டவை¹. (ii) அத்தகைய மக்களுக்காக, கல்விகற்ற புலவர்களால் பாடப்பட்டவை² என இருவகைப்படுகின்றன.

1.3 எவ்வாறாயினும் இப்பாடல்களில் பொதுமக்களே முதன்மை பெற்றிருப்பதால் இவை (i) இசைப் பண்பு மிக்கனவாகவும் (ii) பொது மக்களை ஈர்க்கக் கூடிய பாடல் வடிவங்கள் கொண்டனவாகவும் (iii) எளிமை மிக்கனவாகவும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1.4. மேலும் இவ் வாய்மொழிப்பாடல் களுள், (i) இயற்றியவர் பெயரறியப்பட்டனவு முள்ளன (ii) இயற்றியவர் பெயரறியப்படாதனவு முள்ளன என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

1.5. ஈழத்தில் பாடப்பட்டு வருகின்ற இவ்வகையான வாய்மொழிப்பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்து முருக வழிபாடு பற்றிச் சுருக்கமாக அவதானிப்பதே இவ்

ஆய்வின் நோக்கமாகின்றது. இவ்வழி, ஈழத்து முருக வழிபாட்டுடன் மட்டும் தொடர்புபட்டிருக்கின்ற வழிபாட்டு முறைகள் வழக்காறுகள் - அவற்றுள்ளும் முக்கியமானவை மட்டும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன.

2. காவடி ஆட்டம்

ஈழத்து அம்மன் கோயில்களிலே கரக ஆட்டம் சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பது போன்று முருகன் கோயில்களில் காவடி ஆட்டம் முக்கியம் பெற்றுள்ளது.³ இவ்வகையான காவடியாட்டம் பாட்டுக்காவடி, செடில் காவடி, முள்ளு மிதிக்காவடி, பறவைக்காவடி, அந்தரக்காவடி, பாற்காவடி, பிள்ளைக் காவடி, பிரதட்டைக்காவடி எனப் பலவகைப்படுகின்றன.⁴ இவ் வேளைகளில் பெரும்பாலும் பாடப்படுபவை காவடிச் சிந்துப் பாடல்களாம் எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.⁵

வேல் வேல் முருகா வேல்வேல் முருகா
சீர்மேவும் எட்டுக்குடி வாழும் எங்கள்
தெய்வானை தன்னுடைய செல்வமே நீவா வா
பார் புகழும் சிந்து தமிழ் பாடப்
பன்னிருகை ஆண்டியே நீ முன்னருள வா வா

(சீர்மேவு)

வேல்வேல் முருகா வேல்வேல் முருகா
ஏறாத மலைதோறும் ஆடும் எங்கள் வேல் முருகா
தீராத பிணிதன்னைத் தீர்த்து வைக்கும் எங்கள் ஐயா
அழகே தன் முருகேசா அழகான வடிவேலா
அழகான மயில் மீது வருவாயெம் குமரேசா
வேல்வேல் முருகா.....வேல் வேல் வெற்றிவேல்

(சீர்மேவு)

3. பாத யாத்திரை

ஈழத்தில் தொன்மைமிக்கதும் தொலைவிலுள்ளதுமான கதிர்காமக் தலத்திற்கு ஈழத்தின் பலபாகங்களிலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் பாத

யாத்திரை செல்வது நீண்டகாலமாக நிலவி வருகின்ற வழக்கமாகும். இவ்வேளைகள் வழிநடைக் களைப்பு நீங்குவதற்காகவும், காவடி ஆட்டத்திற்காகவும் பாடல்கள் பாடப்படுகின்ற வழக்கமுள்ளது. இவ்வேளை பாடப்படுவது இப்பாடலாகும்.⁶

கதிர்காமப் பதியிலுறை கந்தவேளே
காண்பதற்கு உன்னடியார் கூட்டம்
அதிதூரம் இருந்தெல்லாம் அணிவகுத்து
அலை அலையாய் உனைக்காண ஓடிவாறார்
உதிக்காமல் கண்முன்னே மறைவதேனோ
ஒப்பில்லா மாமணியே எம்மைப் பாறும்
எதிரிலே எம் முன்னே காட்சி தந்து எங்கள்
ஏக்கத்தைப் போக்கியருள் உமையின் பாலா

4. எச்சரிக்கை

முருகப்பெருமான் திருவிழாக்காலங்களில் வீதி வலம் வருகின்றபோது வடக்கு வீதியில் எச்சரிக்கைப்பாடல் பாடுகின்ற மரபு முருகன் தலங்கள் சிலவற்றிலுண்டு. தொண்டமானாறு செல்வச் சந்நிதியில் இவ்விதத்தில் இவ்வாறான பாடல் பாடப்படுவதற்குச் சிறப்பான காரண மொன்றுள்ளது. அதாவது, முன்னர்ச் செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலய வீதி அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியாக இருந்ததாகவும் அவ்வீதி வழி முருகனை அழைத்து வருகின்றபோது முருகனுக்கு எச்சரிக்கை செய்வது போல் இப்பாடல் பாடப்பட்டதாகவும் அறியப்படுகின்றது.⁷ அதன் ஒரு பகுதி இதுவாகும்.⁸

கருணா கரப் பொருளே கணபதியே எச்சரிக்கை
கதிராபுரி நகர் மேவிய கந்தா எச்சரிக்கை
அருள் கந்தா எச்சரிக்கை
கந்தா செல்நகர் மேவிய கருணா எச்சரிக்கை
வந்த துயர் தீர்க்கு மெங்கள் வணிகா எச்சரிக்கை
வணிகா செட்டிகுமரா கார்த்தி கேசா எச்சரிக்கை
வருவார் வருபிணி நீக்கிய முருகா எச்சரிக்கை

5. பராக்கு

ஈழத்து முருகன் கோயில் சிலவற்றிலே 'பராக்கு' பாடப்படுகின்ற வழக்கமும் நிலவி வருகின்றது. வீதி வலம்வருகின்ற முருகன் இறுதியாக ஆலயத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றபோது (முன்னைய காலங்களில் அரசரது வருகையின்

போது நடைபெறுவது போன்று) பராக்குப் பாடல் இடம்பெறுகின்றது. பின்வரும் பாடல் செல்வச் சந்நிதியில் பாடப்பட்டு வருவதாகும்.⁹

தந்திமுகத் தைந்துகரன் தம்பி பராக்கு
கந்தர் துணைவந்த ஒற்றைக் கொம்பா
பராக்கு

கதிரமலை தனில் வந்த கந்தா பராக்கு
கனகமணி குஞ்சரிதன் கணவா பராக்கு
பேரி வடிவா யமர்ந்த புலவா பராக்கு
புள்ளி மயில் ஏறிவரும் புனிதா பராக்கு

6. ஊஞ்சல்

வருடாந்தத் திருவிழா முடிகின்ற இறுதிநாள் இரவன்று முருகன் கோயில்கள் சிலவற்றிலே முருகப் பெருமானை ஊஞ்சலாட்டுகின்ற வழக்க முள்ளது. அவ்வேளை நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலில் பாடப்பட்டுவரும் இவ்வகைப் பாடலின் ஒரு பகுதி கீழே இடம் பெற்றுள்ளது.¹⁰

முக்குணமுங் கவிகையே யாகி யோங்க
மொழியுமறம் பொருளின்பம் வீடே
நான்கும்
பக்கமொடு சாமரையின் பந்தியாகப்
பகர்மோட்சமொளித் தீபமாக
மிக்கவன்பு மலராலே அயனும் மாலும்
வேண்டுவரம் பெறுவதற்கே பூசை செய்ய
நக்கனரன் புதல்வரே யாடூஞ்சல்
நல்லை நகர் கந்தரே யாடூஞ்சல்

07. அகவல்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் சிறு தெய்வ வழிபாட்டிற்கே பிரசித்தமானது. இச் சிறு தெய்வங்கள் வீற்றிருக்கும் கோயில்களில் பரிகலத் தெய்வங்களுள் முருகப் பெருமானும் ஒருவராகின்றார். இம் முருக வழிபாடே இங்குத் தொன்மை வழிபாடென்றும் கருதப்படுகின்றது.¹¹ இவ்வழிபாட்டின்போது 'முருகையன் அகவல் பாடப்பட்டு வருகின்றது. முருகப்பெருமானைப் பலவாறு விளித்து முருகனது அருட் சிறப்புகளை எடுத்துரைப்பதான இந்த அகவல் பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கிறது.¹²

அரகர முருகா அரிதிரு மருகா
குருபரன் நீயே குவலயம் நீயே
மயின்மிசை வருவாய் மரகதவடிவேல்
சகல சீவ தயாபரப் பொருளே

08. வேடுவர் பாடல்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள வாகரை, களுவன்கேணி முதலான பிரதேசங்களில் இவ் வேடுவர் பரம்பரையினர் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் மத்தியில் முருக வழிபாடு பிரதான வழிபாடுகளொன்றாக இடம்பெற்று வந்துள்ளது. செம்பக வன்னியன், குமாரர் என்ற பெயர்களில் முருகனும் செண்பக நாச்சி என்ற பெயரில் வள்ளியும் இவர்களது வழிபடு தெய்வங்களாகவுள்ளனர்.¹³ இவ் வேடுவர்கள் தாம் நடத்துகின்ற சடங்கின்போது பாடுவதே பின்வரும் பாடலாகும்:¹⁴

காலியோ கொழும்போ
சென்ன பட்ணமோ
யாண யாணான் வேதோ
குமார குருநாசனே
யாயினந் துவானா
அறமுது யாப்பாவ
இத்தறியட்ட ஆளாக்கினான்
முத்தாவறு சீயாவறு
வறுகட்டாடி வறுனே

மேற்படி பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள ஊர் களுடாக முருகப்பெருமான் கதிரமலைக்குச் சென்றார் என்பது வேடுவர்களது நம்பிக்கை யாகத் தெரிகின்றது.

09. தியானப் பாடல்

மட்டக்களப்பிலுள்ள சித்தாண்டிப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற, சமூகத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய கிராமப்புற ஏழை மக்கள் மாடு மேய்க்கின்றபோது மாட்டிற்கு நோய்கள் ஏற்படா வண்ணம் முருகப் பெருமானைத் தியானித்துப் பாடுவதே இப்பாடலாகின்றது. அது பின்வரு மாறமைகின்றது:¹⁵

ஓம் சரவண சண்முகாயா
சத்துரு சங்நராயா
அரிதிரு மருகனயொ
ஆனந்த சோதியாயா
உமை தருமைந்தனாயா
உத்தண்ட தாண்டவராயா
பரனருள் முருகனாயா
பரிமள சுகந்தராயா

திருமயில் நடனராயா
திருச்சிற்றம்பலராயா
வந்திடும் வினைகளெல்லாம்
மாற்றிடும் கடவுளாயா
கந்தனே உமையாள் மைந்தா
கருத்துடன் அருள் செய்வாயே

10. குமார காவியம்

மேற்குறிப்பிட்ட பாமர மக்கள் மாடுகளுக்கு நோய் வராமல் காப்பதற்காகவும் பயிர் செய்கையை விலங்குகளில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காகவும் குமார் தெய்வத்தின்மீது குமாரகாவியம் எனும் பாடலையும் பாடி வருகின்றனர்.¹⁶ அவ்வாறான 14 பாடல்களுள் விரிவஞ்சி மூன்று பாடல்கள் மட்டுமே இங்கே தரப்படுகின்றன:

மனதிலுள்ள துயரதுகள் நெடியிலகலாதோ வலிய
கொடுவினைகள் பல செடியில் நுளையாதோ
வினவி ஒரு கருமம் உனை நினைக்க முடியாதோ
வெளியில் உள்ள பயிர் தளைக்க மழைகள்

சொரியாதே

உனது மடை தந்தெ நினைப்பவர் தனக்கு உதவியே
பூலோகம் எங்கிலும் உகந்து அனுதிலகமுமே பூசை
கொள்ளுமைக் கெதியானே ஆராட்சி அனுமணிப்

பண்பிரனே

தேவதைகள் என்னவே பூலோக மீதில் தினமும் உனை
நினைப்பவர்கள் தீவினை அகற்றி ஆவதாகிய கருமம்
ஆனது முடித்து அம்பம் பழந் தெய்வம் ஆனது அம்
நீயேதார் கொடிய தட்சர் பிணி நோய் தனை
அகற்றி சந்தோசமான கதலிக்கனி உகந்து
நாவலர்கள் வாழ்வதே புவிதனைக் கவருகின்ற நலல
முடி மன்னனே ராசா கோமானே.

துயரதால் வாடுகின்ற மதலை நோய் தூய்ய பிணி துன்ப
வினையோட வேதான் குலையதால் நிற்கின்ற
வாளையின் கனிதன்னை கெடுவாரும் என்று

திருநாமங்கள்

சொல்ல பயமதாய் நிற்கின்ற மானுடர்கள் நோய் கண்டு
பின் வடிவினால் அலகு எழுத ஒண்ணாது அணைய

தாம்

இரேழு பருந்துபோல் ஒரு கன்னி அங்கு வந்து
தெய்வனார் அருள் குவித்தார்.

11. பிரார்த்தனைப்பாடல்கள்

11.1. பொதுவாக முருகப் பெருமான்

மீதான பிரார்த்தனைப்பாடல்கள் அனைத்திலும் பக்தியுணர்வு, முருகன் பெருமை, கழிவிருக்கம், தலவரலாறு, வேண்டுகோள் முதலானவை இடம் பெற்றிருப்பது யாவருமறிந்ததொன்று. ஆயினும் இவ்வகைப் பாடல்கள் சிலவற்றில் சமூகப் பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டிருப்பதினை அவதானிக்க முடிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(உ-ம்)

1. குடியென்னும் வல்லரசுக்கர் கூட்டமொன்று குதித்து விளையாடி மக்கள் வருந்திறார்கள் வடிவாக மண்டூரில் முளைத்த வேலை மதுவரசுக்கர் வதை செய்ய எடுக்கொணதா இடியிடித்து வேல் கொண்டு ஈழநாடு எங்கணு மேயில்லாமல் அகற்ற வேணும்¹⁷

11.2. அண்மைக்காலப் பாடல்களிலே சமகால அவலங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதும் விதந்துரைக்கத்தக்கது.

(உ-ம்) (i) தன்னானே தானேன்னா.....
தன்னானே தானேன்னா.....

சித்தாண்டி ஊரதனில் சிறப்புக் கூறும் ஆலயத்தில் வந்தாண்டி வேலவனும் வரங்கள் தருவான் வணங்குவோர்க்கு (சித்தாண்டி)

.....

களனி பல விளையுதிங்கே கறவையினம்

பால்சொரிய

கொலனி வாழ் மக்களையும் கொடியோரால் காக்க

வைத்தாய்

மக்கள் உயிர்தனையே னமமிரங்காது கொன்றவரை

சிக்கலாக்கி இப்போது சிந்தை நொந்து வாழச்

செய்தாய்

தாந்தாமலை உச்சிதலை தங்கி நீரும் சென்றிடுவாய்

ஏந்தான் இந்த வேதனையை தந்தாயப்பா

வேலவனே¹⁸

(உ-ம்) (ii) மனித மன வெறிக்களத்தின் உச்சம் கண்டு மாற்றீடு இணையின்றி வெகுண்

டெழுந்து

புனித மகள் இயற்கையவள் பொங்கிச் சீறிப்

புறப்பட்டாள் சனாமியெனும்

பேயலையாய் மண்ணினில்

இனியேனும் அவ்வழிவு இங்கு

வேண்டாம்¹⁹

(உ-ம்) (iii) கொலைக் களமும் கொடுமைகளும்

இந்த மண்ணில்

குழிதோண்டி மனிதவளம் புதைக்கும்

மண்ணில்

மலைக்குகைக்குள் ஒளிப்பதற்கும்

காலனங்கே

வெடிகுண்டாய் பாய்வதும் என்னே

பாவம்

நினைக்க மனம் நடுங்குதையா நெடிய

வேலோய்

நெக்குருக நினை நினைந்து

வாடுகின்றேன்

துணைக்கரமே கொடுத்து மக்கள்

பயரப் போக்க

தோகை மாரில் ஏறியென முன்

வருகுவாயே!²⁰

12. முடிவுரை

மேற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவுகூர் கின்றபோது, ஈழத்து முருகவழிபாடு கூடுதலான மக்களை முருகப் பக்தியில் மூழ்கச் செய்வதற் கேற்ற வழக்காறுகளையும் சடங்குகளையும் கொண்டிருப்பதும் அவ்விதத்தில் வாய்மொழிப் பாடல்களுக்கு முதன்மையிடமிருப்பதும் புலப் படுகின்றது

மேற்கோள் குறிப்புப்பட்டியல்

1. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, முன்னுரை, ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மரபு தொகுப்பா சிரியர்: கலாநிதி செ.யோகராஜா (2002), க.ப.வி.இ.வி.அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம், வ xiii.2.
2. வானமாமலை, நா (1980) தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள், நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ப. ii.
3. சண்முகதாஸ் அ.பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ், (1989), ஆற்றங்கரையான் (தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்தி கோயில் பற்றிய ஆய்வு) வாரவொல்லை வெளியீடு.
4. பொன்னுரை, கலைப்பேரரசு, ஏ.கா. (1988) தாளக்காவடி, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடு, ப.48.
5. அனந்தராஜ், ந.வல்லை (2002) வடபுல நாட்டார் வழக்கு, நந்திபதிப்பகம், வல்வெட்டித்துறை, ப.76.

6. பவளேந்திரன், மு.(2009), கதிர்காமப் பாத யாத்திரை காவடிச்சிந்து, களுவாஞ்சிக்குடி, ப.2.
7. அனந்தராஜ், ந.மு.கு.நூ.,ப. 74.
8. மே.கு.நூ. ப.74.
9. சண்முகதாஸ், அ.பேராசிரியர், மனோன் மணி சண்முகதாஸ் மு.கு.நூ.,வ.139.
10. அமரர் திருமதி கந்தையா இராசலெட்சுமி நினைவு மலர் (2007).
11. கந்தையா, வித்துவான், பண்டித சீ.வி.சீ, அணிந்துரை, மகா மாரித்திவ்வியதரணி (1971), பதிப்பாசிரியர், சி.கணபதிப் பிள்ளை, மட்டக்களப்பு.
12. மே.கு.நூ., ப.175.
13. கள ஆய்வு, தகவல் தந்தவர், திரு.சண்முகம், தலைமை ஆசிரியர் வந்தாறுமூலை 25.01.2014.
14. மேற் குறிப்பிட்டவாறு.
15. மேற்குறிப்பிட்டவாறு.
16. கள ஆய்வு தகவல் தந்தவர் திரு.கு. சண்முகம், வந்தாறுமூலை. தமது பாட்டனாராகிய கொம்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்களினால் 1937 அளவில் கையெழுத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்ததாகவும் இன்று வரை இக்காவியம் சித்தாண்டி, மயில வட்டவான், ஈரளக்குளம் பிரதேசங்களில் குமார் வழிபாட்டின்போது பாடப்படுவதாகவும் தகவலாளி குறிப்பிட்டுள்ளார். தரப்பட்டுள்ள பாடல்களில் எழுத்துவழு, சொல் வழு மூலப்பிரதியிலும் காணப்படுகின்றன. பாடல்வரிகள் ஒழுங்கற்று கருத்துக் குழப்பத்துடனும் காணப்படுவதற்கு காரணம் கல்வி அறிவு குறைந்தோரால் நீண்டகாலத்திற்கு முன்னர் எழுதப்பட்டமையும் பாடல் பிரதி அடிக்கடிப் பிரதி செய்யப்பட்டு வந்தமையும் ஆகும்.
17. வீரசிங்கம், ப. (80), மண்டூர் முருகன் மாலை, மண்டூர் பக்கம் 13.

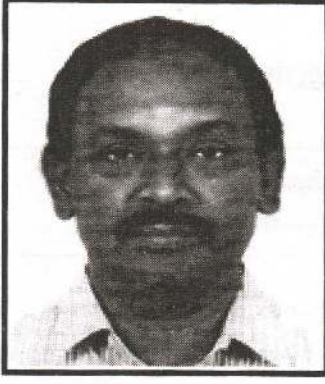
18. எழுத்துப் பிரதி, இயற்றியவர் திரு. நீதிராஜா, கோட்டைக்கல்லாறு.
19. எழுத்துப் பிரதி, இயற்றியவர் கோயிலூர் தணிகா, பழகாமம்.
20. மேற்குறிப்பிட்டவாறு.

உசாத்துணை நூல் பட்டியல்

1. மூல நூல்கள்
  - கணபதிப்பிள்ளை, சி.பதிப்பாசிரியர் (1971) மகாமாரித் திவ்வியகரணி, அட்டப்பள்ளம், மட்டக்களப்பு.
  - பவளேந்திரன், மு. (2009) கதிர்காமப் பாத யாத்திரை காவடிச்சிந்து, களுவாஞ்சிக்குடி.
  - ரவீந்திரன், அ. (2010) பக்திப்பாடல்கள், ஈழத்துத் திருச்செந்தூர் முருகன் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக ஞாபகார்த்தச் சிறப்பு மலர்.
  - இராசசிங்கம், எஸ். (சிறைக்காவலன்) (1975), திருப்பெருந்துறை ஸ்ரீ முருகன் பேரில் காவடிச் சிந்து மட்டக்களப்பு புதுநகர் கலைவாணி கலா மன்றம்.
  - நாராயணபிள்ளை, கோ. (1964), மண்டூர் முருகன் பக்தி ரசப் பாமாலை, மண்டூர்.
  - வீரசிங்கம், ப. (1980), மண்டூர் முருகன் மாலை, மண்டூர்.
  - வைரமுத்து, ப. (1967) கதிர்காம சுவாமி பேரில் பேரின்பச்சிந்து, யாழ்ப்பாணம்.
  - கேதாரபிள்ளை, (2000), தாந்தாமலை வரலாற்று அம்மாளை, கொக்கட்டிக்கோலை.
  - வராகமுத்து, வே.ஐ. (1999), ஸ்ரீ கந்தசுவாமி மீது பேரின்பப்பற்று, குறுமணவெளி.
  - வீரபத்திரன், கா.சீ (1975), திருமுருகப் பெருமான் மீது இயற்றிய பக்திப்பிரபந்தங்கள், களுவாஞ்சிக்குடி.
  - கோயிலூர் தணிகா, (2012) கிராமியப் பாடல்கள், திருப்பழகாமம்.
  - அனந்தராஜ், ந.வல்வை (2002), வட புல நாட்டார் வழக்கு, வல்வெட்டித்துறை.
  - தாழை செல்வநாயகம் (2011), பதிப்பாசிரியர், வள்ளி அம்மன் நாடகம், மட்டக்களப்பு.
  - நடராசா, ந. (1982), தோத்திரமாலை, தாந்தாமலை சிறப்பு மலர்.

துணை நூல்கள்:

- சோமசுந்தரப்புவலவர் (1955), கதிரைச் சிலேடை வெண்பா, யாழ்ப்பாணம்.
- தில்லைநாதப்புவலவர், ஆ. சரவணையூர் (1961) யாழ்ப்பாணத்து நல்லைத் திருவருக் கமாலை, யாழ்ப்பாணம்.
- பூபாலப்பிள்ளை, ச. வித்துவான் (1980) பெரியதுறைத் திருமுருகர் பதிகம், மட்டக்களப்பு.
- சொக்கன் (1966) நல்லூர் நான் மணிமாலை, யாழ்ப்பாணம்.
- சுப்பிரமணியம், த. பண்டிதர் (1956), பாணந்துறைக் கந்தரந்தாதி, யாழ்ப்பாணம்.
- கார்த்திகேசு, த.பொ. பண்டிதர், சைவப் புவலவர் (1962) செல்வச் சந்நிதிப் பெருமான் தோத்திரப் பாமாலை, கரவெட்டி.
- சோமசுந்தரன், மு. (1970) திருமண்டீர் முருகமாலை
- கந்தையா, வி.சீ. (1991) மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்கள், மட்டக்களப்பு
- பத்மநாதன், சி. பேராசிரியர் (1994) இலங்கையின் இந்துக்கோயில்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு, கொழும்பு.
- யோகராசா, எஸ். கலாநிதி (2002), ஈழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு, க.ப.வி.இ.வி. அமைச்சு, வ.கி.மா.
- சண்முகதாஸ், அ. மனோன்மணி சண்முக தாஸ் (1989) ஆற்றங்கரையான், பருத்தித் துறை.

Dr.Sirkali V. Ramdas

sirkaliramdas@gmail.com

முனைவர் சீர்காழி வி. இராம்தாஸ் அவர்கள் பட்டதாரி ஆசிரியர், முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர், துணைப்பேராசிரியர் என்று பல நிலைகளிலும் தமிழ்நாட்டில் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது மலேசியாவில் வசித்து வருகிறார். இதுவரையில் நூற்றுக்கும் அதிகமான புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார்.

வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே!

முனைவர் சீர்காழி வி. இராம்தாஸ்
பத்துமலை முருகன் ஆலயம், மலேசியா.

மனம் விஞ்சியது

மனம் (mind) என்பது சிந்தனை, நோக்கு, உணர்ச்சி, உள்ளஉறுதி, கற்பனை போன்றவற்றில் வெளிப்படுகின்ற அறிவு (intellect) மற்றும் உணர்வுநிலை சார்ந்த அம்சங்களின் தொகுப்பைக் குறிக்கின்றது. மனம் ஒரு குரங்கு என்றனர் சிலர். உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் என்றார் திருமூலர். மண்ணில் எழுப்பிய ஆலயத்தைக் காட்டினும் மனத்தில் எழுப்பிய ஆலயக் குடமுழுக்கிற்கே முன்னுரிமையளித்து முதலில் எழுந்தருள மகேசன் விரும்பினான் என்று சேக்கிழார் பெருமான் விவரிக்கிறார்; மண்ணை மனம் விஞ்சியது.

மனம் எனும் தோணி

கணியன் பூங்குன்றனார், 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' பாடலில், 'நீர்வழிப் படுஉம் புணை போல் ஆருயிர்' எனச் சொல்கிறார். (புறநானூறு - பாடல்: 192). திருநாவுக்கரசர் அருளிய நான்காம் திருமுறை பாடல்,

மனமெனும் தோணி பற்றி மதியெனும் கோலை
ஊன்றிச்
சினமெனும் சரக்கை யேற்றிச் செறிகடல் ஓடும் போது
மதன் எனும் பாறை தாக்கி அறியும்போது அறிய
ஒண்ணாது
உனையெனும் உணர்வை நல்காய் ஒன்றியூர் உடைய
கோவே.

மனதைத் தோணியாக்குகிறது.

மனம் எனும் தோணி - மனம் என்பது நிலை இல்லாதது. கணம் தோறும் அது ஆயிரம் ஆயிரம் நினைவுகளை நினைத்துக் கொண்டு இருப்பது. நீரில் செல்லும் தோணியும் அப்படித்தான், நிலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடியது.

வாழ்க்கைக் கடலில் நாம் தட்டுத் தடுமாறி, பாறையில் மோதி விழும் பொழுது இறைவனை நினைக்கும் உணர்வை அவனே அருள வேண்டும் என்று சொல்லும் பொழுது, அப்பாகன் சொல் வன்மை நமக்கு விளங்குகிறது.

இருவேறு மன நிலைகள்

சிவனிடம் வரம் பெற்றிருந்த சூரன் ஆணவத்துடன் முருகப் பெருமானுடன் போர் புரிகையில் சேவலும் மயிலுமாகத் தோன்றி வந்து எதிர்க்கின்றான். கருணையே உருவான கந்தன், சேவலைத் தம் தேரின் கொடியாக இருக்கும்படி பணித்தார்; பின் இந்திரனாகிய மயிலிலிருந்து இறங்கி, சூரனாகிய மயிலின்மேல் அமர்ந்தார். தேவர்கள் துதித்தனர். இதற்கு முன்பு சூரபதுமன் சிறுவனாகத் தோன்றிய முருகப் பெருமானைக் கண்டபோதும், பேருருவத் தோற்றத்தில் கந்த வேளைக் கண்டபோதும், இருவேறுபட்ட மனநிலைகளில் சூரன் இருக்கிறான். இதனைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தமது கந்தபுராண யுத்த காண்டத்தில் (454) விளக்குகிறார்..

சூழதல் வேண்டும் தாள்கள் தொழுதிட வேண்டும்
அங்கை
தாமுதல் வேண்டும் சென்னி துதித்திடல் வேண்டும்
தாலு
ஆமுதல் வேண்டும் தீமை அகன்று நான் இவர்காள்
ஆகி
வாமுதல் வேண்டும் நெஞ்சம் தடுத்தது மானம்
ஒன்றே.

வாழாத நெஞ்சமே!

நல்வினை தீவினை செய்தலுக்கும் நம் மனமே அடித்தளமிடுகிறது; ஓசை முனியாகிய அருணகிரியார் விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே என்று அடுக்குத் தொடரில் கூறுகிறார். உலகிற்கு வருகையிலும் வெறுங்கை; உலகை விட்டுப் போகையிலும் வெறுங்கை; ஆகையால் உயிரோடு இருக்கையில் கொடுங்கையாக இராமல், கொடுக்கும் கையாக இருக்க வேண்டும். மனமே, ... நீ உய்யும் வழியைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக; இரப்பவர்களுக்கு ஒளிக்காமல் தானம் செய்வாயாக; வேலாயுதக் கடவுளின் திருவடிகளைத் தியானிப்பாயாக!

கெடுவாய் மனனே, கதி கேள், கரவாது
 இடுவாய், வடிவேல் இறைதான் நினைவாய்
 சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
 விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

- கந்தரனுபூதி (7)

கல்லும் சிலையுமான நெஞ்சம்

'நெஞ்சக் கனகல்', 'திணியான மனோ சிலை' என்றெல்லாம் மனத்தைக் கல்லாக உருவகித்திடும் அருணகிரியார், 'கல்' போன்ற தம் மனத்தில் முருகனின் அழகிய தாமரைப் பாதங்கள் எப்படி மலர்ந்தன? கல்லுக்குள் கமலமா? என்று வியக்கிறார். அவன் பொற்பாதங்களையே நினைத்துருகும் அடியார்களின் மனத்தில் தாமரை மலர்போல (இதயக் கமலங்கள்) மலர்வதில் வியப்பு ஏதுமில்லைதான்.

திணியான மனோ சிலைமீது உனதான்
 அணியார் அரவிந்தம் மரும்பு மதோ

- கந்தரனுபூதி - (6)

கழல் பெற்று உய்வாய்!

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
 உய்வாய், மனனே, ஒழிவாய் ஒழிவாய்
 மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம்
 ஐவாய் வழி செல்லும் அவாவினையே.

- கந்தரனுபூதி - (14)

ஐம் பொறிகளின் வழியே செல்லும் ஆசைகளை, முற்றிலும் ஒழித்து விடவேண்டும். அதனால் ஒளிவீசும் வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் கொண்டுள்ள முருகப் பெருமானின் திருவருளைப் பெற்று, உயர்வு பெற்று வாழ்வாய் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நாம் என்ன செயல் செய்தாலும் மனதால் எண்ணிய பிறகே செயல்படுகிறோம். நமது மனதை நற்சிந்தனைகளை நினைக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மனமே, ஐம்பொறிகளாகிய ஐந்து வாய்களின் வழியே சென்று அவாவுவதை ஒழித்து விடு என்கிறார் அருணகிரியார்.

ஆசையை எப்படி அறுப்பது?

ஆசைகள் இல்லா இதயம் எது? ஆசை இல்லை என்றால் முயற்சியும் அனுபவமும் இல்லை. அவாவை ஒழிப்பதற்கு மனதிற்கு வேறு ஒரு வழியைக் காண்பிக்க வேண்டும். முருகப்

பெருமானின் கழல்களை எப்போதும் தியானித்துக் கொண்டிருந்தால், ஆசைகள் அடங்கி விடும்.

மனம் உருவத்தையே பற்றப் பழக்கம் கொண்டிருப்பதால் ஒளி வீசுகின்ற வேலை முதலில் தியானிக்க வேண்டும். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முருகனுடைய திருக்கரம், முருகனுடைய உருவம் முழுவதும் அகக்கண்ணில் வந்தபின் அவனுடைய திருப்பாதங்களை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு கடைத்தேற வேண்டும் என்பது அருணகிரியாரின் போதனையாகும். ஐம்புலங்களாலும் முருகனின் திருவடிகளைப் பணிந்து கடைத்தேறல் வேண்டும்.

வறுமையால் வாடிடும் மனம்

வறுமையால் மேனி அழகு குறைகிறது; சமூகத்தில் வகித்து வந்த அந்தஸ்து நீங்குகிறது. வந்த வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள மறைத்துக் கொள்ள விரும்பி மனம் தீய வழிகளை நாடுகிறது. அதனால் நல்ல குணம் போய் கெட்ட குணம் ஏற்படுகிறது. அனைவரும் கேலிபேசிடமானம் காற்றில் பறந்து விடுகிறது. முதலும் முடிவும் இல்லாத வறுமை என்ற வெறுமை தாக்குமானால் பெருமை பறி போகும். வடிவும் செல்வமும் நிலைகுலைந்து போகும். மனத்தாய்மை, குணம், குடும்ப மானம், குலப் பெருமை எல்லாம் அழிந்து போகும்! இத்துன்பத்திலிருந்து ஞான வடிவமான வேலினைத் தாங்கிய முருகப் பெருமான் நீயே எம்மைக் காத்தருள வேண்டும்.

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
 குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா
 அடி அந்தமிலா அயில்வேல் அரசே
 மிடி என்றொரு பாவி வெளிப்படினே

கந்தரனுபூதி (19)

மனமே பதவி பெறுவாய்!

மனமே, கிரவுஞ்சம் எனும் மலை மீது வெற்றி வேலாயுதத்தை ஏவிய முருகப் பெருமானின் அன்பன் என்ற மேலான பதவியைப் பெறுவாயாக; அறிவால் ஆணவத்தை வேரோடு களைந்து கொள்ள வேண்டும். இதனால் யான் எனது என்கின்ற அகந்தை ஒழியும். ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வெகுளியை வெறுத்து, பொறுமையை ஏற்பது மிகவும் அவசியம்.

கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே

- கந்தரனுபூதி (37)

மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட முருகக் கடவுளே, பயனற்ற இவ்வுலக வாழ்க்கை என்ற துன்பமே சொருபமாய் உள்ள பிரபஞ்ச மாயையில் வீழக் கடவாய் என்று என்னை அனுப்பி விட்டாயோ? இப்படி நான் உழல்வதற்கு முற்பிறவிகளில் என்ன தீவினைகள் செய்தேனோ? போகட்டும் நீயே சுகமாக இருப்பாயாக என்று உயர்வு நவீர்சி அணி பாடுவதுபோல் அருணகிரியார் பாடியுள்ளார்.

முருகனின் வாகனங்கள்

முருகப் பெருமானுக்கு மூன்றுவகை மயில் வாகனங்களைக் கூறுவர் (1) விநாயகருடன் மாங்கனிக்காக போட்டியிட்டு உலகை வலம்வந்த - மந்திர மயில் (2) போரில் மாயையின் தயவில் போரிட்ட சூரர்களுடன் போரிடச் சென்றபோது தேவேந்திரனாகிய - இந்திர மயில் (3) மாமரமாகி நின்ற சூரனைப் பிளந்தபோது வந்த சேவல் மயில் என வந்த சூரனாகிய வாகனம் - அசுர மயில், என்பனவாம்.

முருகனுக்கு மயில், யானை, ஆடு என்று மூன்று வாகனங்கள் இருப்பதற்கு உட்பொருள்கள் உண்டு. மனம், புத்தி, சித்தம் என்று உருவகப் படுத்தியதாக வைத்துக் கொள்ளலாம். தூண்டப் பட்ட மனம், புத்தி அதனை ஏற்கச் சித்தம் செயல் செயல்படுகிறது என்பர்.

மனமே மயில் வாகனம்

முருகனின் வாகனம் மயில்; சாதாரணப் பறவை அல்ல; முன் கூட்டியே வருவதை அறியக் கூடிய ஞானப்பறவை; முருகனுக்கு மயில் பொது வாகனமாக இருப்பினும் இந்திரன் கொடுத்த யானை, அன்னம், ஆடு, குதிரை ஆகியவையும் வாகனங்களாக இருந்து வருகின்றன.

முருகனுக்குரிய மந்திர நூலான கந்தர் அனுபூதியில் முருகனின் வாகனம் "ஆடும் பரி" என அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். ஆடும் என்பது நடனம்; பரி என்றால் குதிரை குதிரை நடனமாடுவதில்லை. அதனால் மயிலையே

ஆடும்பரியாக என்று அருணகிரியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

மனிதன் புற அழகினில் மயங்கி, எல்லையற்றதாக, தன்னுள் உறையும் ஆத்மா எனும் இறைவனை உணர்வதில்லை தன்னுடைய மன, புத்தியினால் ஏற்பட்டிருக்கும் அகந்தையை அகற்றி நீல நிறமாகிய மயில் மேல் முருகன் செல்வதைப் போலத் தன் கவனத்தை உட்திருப்பி ஆன்மாவினுள் நிலைக்கச் செய்ய வேண்டிய கடமையை உணர்த்துவதே மயில் வாகனத்தின் தத்துவம் ஆகும். நம் மனத்தையே மயில் வாகனமாகப் பாவிப்பதன் மூலம் ஆத்மா பக்குவமடைகிறது. பரமாத்மா நம்மை ஏற்கிறது. கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்கள் பாடல்வரிகளும் இதையே உணர்த்தும்.

மனமே முருகனின் மயில் வாகனம் - என்
மாந்தளிர் மேனியே குகன் ஆலயம்
மனமே முருகனின் மயில் வாகனம் - என்
சூரலே செந்தூரின் கோவில் மணி
சூரலே செந்தூரின் கோவில் மணி - அதில்
குகனே சண்முகனே என்றொலிக்கும் இனி!

எல்லாம் முருகனே!

நாம் கற்ற கல்வியும், இயற்கையாக நமக்குள்ள அறிவையும், நாம் பெற்றிடுமாறு நமக்கு அவராகவே வழங்கியருளிய காரணத்தினால், இப்பூவுலகில், மனத்தால் உண்டாகும் மயக்கங்களாகிய ஆசைகளை அறவே நீக்கி, அறத்தோடும் உண்மையோடும் ஒன்று கலந்திட வேண்டும்; இனிமேல் நாவால் அருட்பெரும் கருணையான முருகப் பெருமானைப் பாடுவோம். நம் மனமே மயில் வாகனமாக மாறிட, முருகப் பெருமான் ஏறி அமர்ந்திட, எம் வாழ்வாய் முருகப் பெருமான் இருந்திட எனக்கென்ன மனக்கவலை?

வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே!

Mr. Rasiya Sritharan

+94-21567116

யாழ்ப்பாணம் வண்ணை நாச்சிமார்கோயிலடி சேர்ந்த இராசையா ஸ்ரீதரன் ஒரு சிறந்த வில்லிசைக் கலைஞர். இவரது நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையில் பல இடங்களிலும் நடைபெற்றுள்ளன. மேலும் இவர் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலும், வேங்கடேச வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலிலும் ஒதுவாராப் பணியாற்றுகிறார். அத்துடன் ஓர் ஆன்மீக எழுத்தாளராகவும் விளங்குகின்ற இவரது கவிதை, கட்டுரை பல்வேறு அச்சிதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது சேவையைப்பாராட்டி கலாபூஷணம், தெய்வத்தமிழ்ச்சுடர் உட்பட பல பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவர் சிறுவர்களுக்காவும், ஆன்மீக அடியார்களுக்காவும் பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது வில்லிசை, பண்ணிசை குறுந்தகடுகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

வேத ஆகம புராண இதிகாசம் மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் பன்னிருதிருமுறைகளில் முருகப்பெருமான்

கலாபூஷணம் சைவப்புலவர் சிவநெறிக் கலாநிதி திரு. இராசையா ஸ்ரீ தரன்
சமயப் பிரசாரகர், நல்லை ஆதினம், இலங்கை.

உலகெலாம் நிறைந்து விளங்குகின்ற எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளான முருகப்பெருமான் கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம். கலியுக வரதன் கந்தன் கைதொழுவாரைக் கைவிட மாட்டான். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைக்கின்ற தமிழ்க்கடவுளான முருகன் அழகே உருவானவன். முருகன் என்றால் அழகன். அழகன் என்றால் முருகன்.

சைவசமயத்தின் முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து இந்த உலகம் உய்ய உதித்தவன் முருகன். பார்க்குமிட மெங்கும் நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணானந்தன் குமரன் சங்க இலக்கியங்களில் பலவாறு புகழ்ந்து விதந்துரைக்கப் பட்டு வழிபடு தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றான். பரிபாடலிலே இம்முருகனுடைய பெருமை பலவாறாகப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றிலும் முருகனைப் பற்றிய குறிப்புகள் நிறையவுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களிலே முருகன் அழகுத் தெய்வமாகவும் இளமை அழகின் கருவூலமாகவும் வீரத்துக்கோர் அணிகலனாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். திருமணமாகிய சுமங்கலிப் பெண்கள் நற்பிள்ளைப் பேற்றுக்காகவும் பருவக் கன்னிகள் முருகனை ஒத்த அழகன் தமக்குக் கணவனாக வரவேண்டுமென்றும் வழிபட்டிருக்கின்றனர். இந்தக் கருத்தை மதுரைக்காஞ்சியிலே,

மடையோடு நல்மாமயிலின் மென்மெல்லியலி
கடுஞ்சூல் மகளிப்பேணி, கைதொழுது
பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப ஒருசார்
அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ

எனக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அத்துடன் முருகனின் தோற்றம், சூரசம்காரம், கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளத்தல் ஆகியவையும் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. முருகன் சிவந்தமேனிச்

செவ்வேள் என்று பாணர்கள் பாடலிலும் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். திருமுருகாற்றுப்படையிலும் முருகன் அருள் பெற்றவன் இன்னுமொரு முருகன் அருள்பெற விரும்புவோனை ஆற்றுப்படுத்தும் தன்மையும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது தவிர நக்கீரர், “கார்த்திகைப் பெண்களிடம் வளர்ந்தவனே, மலைமகள் மகனே, கொற்றவை சிறுவனே, குறிஞ்சிக் கிழவனே” என்று முருகனை விளிப்பதையும் திருமுருகாற்றுப்படையிலே காணலாம்.

மேலும் சங்க இலக்கியங்களில் குறவர் பூசையோடு முருகன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. குறவர் பூசை செய்யும் இடங்களில் கோழிக்கொடிகள் அலங்காரத்துக்காக நட்டுவைக்கப்படுவதையும் அலங்காரப் பந்தலிலே மயில்களும் வேல்களும் இடம்பெற்றிருப்பதையும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வழிபாட்டின் மூலமாக முருகன் வெளிப்பட்டு அருள்வழங்குவார் என்றுங் குறிஞ்சிக்கலியில் கூறப்படுகிறது. மேலும், மருதக்கலியில், ஆலமர் செல்வன், அணிசால் மகன் வழாக் கால்கோள் என்று ஊக்கி என்ற பாடலில் முருகனின் விழாக் கொண்டாடும் சிறப்புப் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. சங்க நூல்களான குறுந்தொகையிலும் பதிற்றுப் பத்திலும் அரக்கர்களை அழித்த அழகன் முருகன் என்று சொல்லப்படுகிறது. சங்கநூல்களிலே “சேய்” என்ற பெயர் முருகனைக் குறிப்பதாகும். சேயோன் எனும் பெயரும் உண்டு.

அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, மதுரைக்காஞ்சி, பெரும்பாணாற்றுப்படை முதலாய சங்க நூல்களிலே நெடுவேல் என்று முருகன் குறிப்பிடப்படுகின்றான். பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் என்பனவும் நெடுவேல் என்றே சொல்லுகின்றன. திருநாவுக்கரசர் தமது தேவாரத் திருப்பதிகத்திலே “நங்கடம்பனைப் பெற்றவன் பங்கினன்” என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

முருகனின் பெயர்களில் “கந்தன்” என்பதும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன் என்றும் பொருள் கூறப்படும். கந்து என்றால் பற்றுக்கோடு. உலக உயிர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாக இருப்பவன் முருகப் பெருமான். பரிபாடலிலே முருகனை முன்னிலைப் படுத்தி, யாம் எமது சுற்றத்தோடு வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். எமக்கு அருள்புரி வீராக என்று கூறப்பட்டுள்ளமை இவண் நோக்கத்தக்கது.

குறப்பினாக் கொடியைக் கடியோய்!
வாழ்த்துச் சிறப்புறாக் கேட்டி செவி
உடையும் ஒலியிலும் செய்யை மற்றாங்கே
படையும் பவளக் கொடி நிறம் கொள்ளும்
உருவும் உருவத்தீ ஒத்த முகனும்
விரிகதிர் முற்றா விரிகடர் ஒத்தி
எவ்வத்தொவ்வா மாமுதல் தடிந்து
தெய்வக்குன்றத்துத் திருந்துவேல் அழுத்தி
அவ்வரை உடைத்தோய் நீ இவ்வரை மருங்கில்
கடம்பம் அணிநிலை பகர்ந்தேம்
உடங்கமர் ஆலமொரு ஏத்தினம் தொழுதே.

குறத்தி மகளாகிய வள்ளியை மணந்த பெருமானே! எங்களது வாழ்த்தும் உன்செவிக்கு உணவாக அமையும். ஆகையால் கேட்பாயாக. அழகிய முருகப் பெருமானே! உனது ஆடை சிவப்பு நிறம். மாலையுஞ் சிவப்பு. உனது கை வேலும் எதிரியைக் கொல்லுவதால் இரத்தம் தோய்ந்து அதுவும் சிவப்பு. உன்னுடைய உடம்பும் செந்தழல் போன்று சிவப்பு. உனது முகமோ அதிகாலையில் விரிகின்ற செங்கதிர் இளஞாயிறு போலுஞ் சிவப்பு. சூரனை வேருடன் அழித்து வெற்றி கொண்டவனே! திருப்பரங் குன்றத்திலே கடம்ப மரத்தடியில் எழுந்தருளி இருப்பவனே! உனைக் கைகூப்பி வணங்குகிறோம் என்பது பாட்டின் பொருள்.

திருப்பரங்குன்றம் பாண்டிய அரசுகளுடன் தொடர்புடையது. இங்குள்ள முருகன் கடம்ப மலர்களையும் காந்தளையும் அணிந்துள்ளான். இங்கே தெய்வானை அம்மையுடன் காட்சி யளிக்கின்றான். திருமணக்கோலம் மிக அழகானது. திருக்கோவையார் என்ற நூலில் கூறப்படும் இருபத்தொரு தலங்களுள் திருப்பரங்குன்றமும் ஒன்றாகும்.

பெரிய புராணம் தந்த சேக்கிழார் இத் தலத்தினைச் சங்கரனார் தங்கும் திருப்பரங்குன்றம்

என்றும் பரமர் திருப்பரங்குன்றம் என்றும் பாடியுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்திலே, “சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெவ்வேல்” என்று வருகிறது. வெல் என்பது நீண்டு “வேல்” என்று வந்தாயிற்று. “சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும் ஏரகமும் நீங்கா இறைவன்” என்பது சிலப்பதிகாரக் குரவைப்பாட்டு.

நக்கீரர் திருச்சீரலைவாய் என்று அருளியது போல இளங்கோவடிகளும் சீர்கெழுசெந்தில் என்று விளிக்கின்றார். “வேலின்புகழ்” என்று தனியாகவே சிலப்பதிகாரத்தில் வருகின்றது இவண் நோக்கத்தக்கது.

முருகப்பெருமானுடைய திருவருட்டிறத்தைச் சங்கநூல்கள் பலவாற்றானும் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. நெஞ்சிலே நாம் இறைவனை நினைக்கின்றோம். முருகன் தனது நெஞ்சிலே வேலைச் சாய்த்து வைத்திருக்கின்றார். நெஞ்சு சுவாசிக்கும் தன்மையை உடையது. சுவாசத்துக்கு அவசியம் நுரையீரல். ஆகவே வேல் நெஞ்சுக்கு நேரே உயிரைத் தாங்கி நிற்கின்றது. இந்த விளக்கத்தைச் சங்க நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். அது மாத்திரமன்றி முருகவழிபாடு எவ்வளவு தொன்மை மிக்கது என்பதை

மணிமயில் உயரிய மாறாவென்றிப்
பிணிமுக ஊர்தி ஒன் செய்யோனும் என
ஞாலம் காக்கும் கால முன்பின்
தோலா நல் இசை ----- (புறநானூறு - 56)

இதிகாசப் புராணங்களை எடுத்து நோக்குமிடத்து இராமாயணத்திலே பாலகாண்டத்திலும், மகாபாரதத்திலே சால்ய பருவத்திலும் முருகன் பெருமை விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. கண்ணன் கீதையை உபதேசித்த பொழுது அர்ச்சுனனிடம், “நானே ஒரு விதத்தில் முருகனாகவும் தேவசேனாதிபதியாக இருக்கின்றேன்” என்கிறார்.

பரிபாடலிலே, “நான் உன்னிடம் கேட்பது பொன்னும் பொருளும்ல்ல, அன்பும், அருளும், அறனுமே” என்று கூறப்படுவது முருகனிடம் கேட்பதாகவே அமைந்துள்ளது. தேவாரம் பாடிய அப்பர், “வள்ளி மணாளற்குத் தாதை கண்டார்” என்று பாடுகின்றார். இப்படிப் பல விதத்திலும் முருகன் பெருமை மிகவும் அழகாக ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணும் போது முருகவழி

பாடு ஆதிகாலந்தொட்டே இருந்து வந்துள்ளது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

மேலும் மேன்மை தங்கிய முருகனின் புகழ்பாடும் கச்சியப்ப சிவாசாரியரின் கந்த புராணம் மாட்சிமை தங்கிய ஒரு தலை சிறந்த நூலாகும். படிக்கப் படிக்கப் புதுப்புதுக் கருத்துகள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கும் அற்புதப்படைப்பு கந்தபுராணமாகும். இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பாட்டும் தத்துவ முத்துக்கள். முருகனின் தோற்றம், வளர்த்தல், திருவிளையாட்டுக்கள் அனைத்தும் நல்ல முறையிலே தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. உண்மையாகப் படித்து அனுபவப் பட்டவர்களுக்குத்தான் அது புரியும்.

வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் முருகப் பெருமானின் அற்புதலீலைகள், அதிசய உண்மைகள் நல்லமுறையில் கூறப்பட்டுள்ளன. இருக்கு வேதத்தில் மிகத் தெளிவாக விளக்கங்கள் உள்ளன. சாமவேதத்திலும் ஆங்காங்கே முருகனின் புகழ் மிக அழகாக விவரிக்கப் பட்டுள்ளதைப் பார்க்கக் காணலாம்.

அடுத்து வரகுணபாண்டியன் சிறந்த முருகபக்தனாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றான். இவன் திருச்செந்தூர் முருகனிடம் இடையறாத பக்தியுடையவன். தன்னுடைய சொத்துக்களைத் தானமாகக் கொடுத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இவனுடைய காலத்தில் கௌமாரம் மிகுந்த வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

முருகப் பெருமானுடைய உதிப்பு, வளர்ச்சி, புகழ், பெருமை, மகத்துவம், மாண்பு, வீரம், அருள் என்பனவற்றை மலைபடுகடாம், குமார சம்பவம், சுப்பிரமணிய புஜங்கம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம், திருத் தணிகைப் புராணம், ஆறுபடை வீடுகள் எனும் நூல்கள் மிகத்தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றன.

முருகனின் அருள்பெற்ற அருளாளர் அருணகிரிநாதர் அருளிச் செய்த திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, கந்தரந்தாதி, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம் என்பனவும் சான்றா தாரங்களாக அமைந்துள்ளன.

இவை ஒருபுறமிருக்க குமரகுருபரர், தாயுமானவர் அருளிய பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் முருகனைப் பற்றியே முழுக்க முழுக்கப் பாடியுள்ளன. இவையனைத்தும் இந்து மக்களுக்குக்

கிடைத்த அரும்பெரும் பொக்கிஷங்களாகும். வேதத்தின் உப அங்கங்களாக மீமாம்சை, நியாயசாத்திரம் கூறும் ஆழ்ந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கியது மூவர்தமிழ் எனப்படும் தேவாரம். இதிலும் முருகனின் பெருமை அழக மூகாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” எனும் கருத்தமைந்த மணிவாசகரின் திருவாசகத்திலும் முருகன் பற்றிய குறிப்புகள் நிறையவுள்ளன.

“முத்தைத் தரு” என்று தொடங்கிய அருண கிரிநாதர் தாம் பாடிய திருப்புகழ் அத்தனையிலும் முருகனின் அருட்பிரவாகம் பற்றி அழகாக விவரித்துள்ளார். இலங்கையில் நல்லூரிலே இந்த அருணகிரியாருக்குத் தனியாக ஒரு கோயிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முருகனின் புகழ்பாடுவ தால்தான் அது திருப்புகழ் எனப்பட்டது.

வேதங்கள் ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியான அருகனின் அருட்டிறம் திருப்புகழிலே மிக அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொன்றையும் விவரித்துக் கொண்டிருப்பின் அது அநுமார்வால் போல் நீண்டு கொண்டே இருக்கும். முருகனின் அழகு, அருள், வீரம், கனிவு என்பன பற்றி வேதங்களும் ஆகமங்களும் புராணங்களும் இதிகாசங்களும் மிக நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறியுள்ளதைச் சைவமக்கள் அவதானத்துடன் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் படிக்க வேண்டும். இலங்கையில் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம், செல்வச் சந்நிதி, மாவிட்டபுரம், பொலிகண்டிக் கந்தவனக் கடவை, மண்டூர், கதிர்காமம் ஆகியவைகளின் மேல் பாடப்பட்ட பாடல்களிலும் முருகனின் பராக்கிரமம் வெகு சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அருளே வடிவான அழகன் முருகனின் பத்மமலர்ப் பாதம் பணிந்து அவன் திருவருள் கிடைக்கப்பெற்றுத் திருவடி திறத்தினால் நல்வாழ்வு பெற்று நலமுடன் வாழ எல்லாம் வல்ல அவனருளையே நாடி நிற்போமாக.

Mr. N. Rajaselvam

nrajaselvam@gmail.com

கவிஞர் நா.இராசசெல்வம் புதுவை அரசின் கல்வித் துறையில் 39 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். புதுவை அரசிடமிருந்து நல்லாசிரியர் விருதையும் ஆய்வு நூலிற்காகத் தொல்காப்பியர் விருதையும், இலக்கிய அமைப்புகளிடமிருந்து செம்பணிச்சுடர், செந்தமிழ் ஏந்தல், மரபுமாமணி போன்ற பல விருதுகளையும் பெற்றவர். கோவை உலகச் செம்மொழி மாநாடு, மலேசிய உலக இஸ்லாமியத்தமிழ் மாநாடு, மலேசியப் பன்னிருதிருமுறை மாநாடு, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க ஆறுமுகநாவலர் விழா போன்றவற்றிலும், புதுவை, தமிழகம், வடஇந்தியாவில் நடைபெறும் ஆய்வரங்குகளிலும் கலந்து கொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வழங்கி வருபவர். ஆய்வுக்கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் என இதுவரை ஐந்து நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

வேல் வழிபாடே வேலன் வழிபாடு

திரு. நா. இராசசெல்வம்
ஆசிரியர் (ஓய்வு), புதுச்சேரி, இந்தியா.

பழங்காலத்தில் மனிதன், இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தான்; விலங்குகளோடு சேர்ந்து வாழ வேண்டியவனானான். அச்சூழலில் மனிதன், தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதனால் விலங்குகளை வேட்டையாடத் தொடங்கினான். அவற்றைக் கொல்லவும், உணவாக்கிக் கொள்ளவும் அவனுக்கு ஆயுதம் தேவைப்பட்டது. முதலில் வெறும் கற்களைப் பயன்படுத்தினான். பின்னர் கழிகளின் முனைகளில் கூரான கற்களைக் கட்டி ஈட்டிகளாகப் பயன்படுத்தினான். கற்காலத்திற்குப் பிறகு, இரும்பினால் ஈட்டிகள் செய்து வேட்டையாடத் தொடங்கினான். அந்த ஈட்டிகளே, அவனுடைய தற்காப்பு ஆயுதங்களாக இருந்தன. நாளடைவில் அந்த ஈட்டிகளில் பல மாற்றங்களைச் செய்தான். வேல் உருவானது.

வேல் வழிபாடு

மரங்களிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்த மனிதன், பிற்காலத்தில் குடிசை கட்டிக் கொண்டு வாழத் தொடங்கினான். தன் குடிலுக்கு எதிரில் அந்த வேலையே காவலாக நிறுத்தினான். ஆபத்துக் காலத்தில் தன்னைக் காக்கும் 'வேலைத்' தெய்வமாக மதித்தான். அதனையே வழிபடத் தொடங்கினான். குழுக்களாக வாழ்ந்த மனிதன் தனக்கென ஒரு தலைவனைத் தேர்ந்தெடுத்தான். பிற்காலத்தில் அவனையே மன்னளாகப் பாவித்தான். இவ்வாறு வளர்ந்த மனித இனங்களுள் தமிழன் தனித்து நின்றான் பண்பாட்டில் சிறந்து விளங்கினான்; காதலும் வீரமும் கண்ணெனக் கொண்டான்.

போரில் சிறந்து விளங்கிய தமிழர்களிடம் பல்வேறு படைக்கருவிகள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று வேல். வேலின் தண்டு இலகுவாகவும், முகம் பளுவாகவும் இருந்தன. அது கூர்மையானதாகவும், காற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வேகமாகச் செல்வதாகவும் அமைந்திருந்தது. அதனால் வேல் பண்டைத் தமிழரின் ஆயுதங்

களுள் தலைமையிடம் பெற்றது. தமிழ் மன்னர்கள், வேலைக் கையில் ஏந்தி, படையை முன்நடத்திச் சென்றனர். போர்க்களங்களில் 'வீரவேல்', 'வெற்றிவேல்'; என்று முழக்கமிட்டனர். வெற்றியின் அடையாளமாக, வீரத்தின் சின்னமாக வேல் சிறப்புற்றது.

பழங்காலத்தில் கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து மக்களைக் காக்க வேல் பயன்பட்டது. பிற்காலத்தில் அதே வேல் கொடிய பகைவர்களிடமிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றத் துணை நின்றது. இதனால் வேல், மனித வாழ்க்கையின் துணையாக, நம்பிக்கையின் அடையாளமாக மாறியது. நம்பிக்கை நாளடைவில் பக்தியாக மாறியது. இயற்கை வழிபாட்டைச் செய்து வந்த தமிழன், காலவோட்டத்தில் உருவ வழிபாட்டிற்கு மாறினான். தன்னைக் காத்துவரும் வேலையே தெய்வமாக வழிபட்டான். வேல் வழிபாடு தொடங்கியது.

சங்க காலத்தில் வேல் வழிபாடு

சங்க காலத் தமிழ்மக்கள் இயற்கை வாழ்வு நடத்தினர்; குறிஞ்சிநில மக்கள் இயற்கையின் வடிவமாக முருகனைக் கண்டனர். அழகின் உருவமாக முருகனை ஆராதித்தனர். முருகனையே தம் கடவுளாகக் கொண்டனர். இதனைத் திரு.வி.க.,

“பண்டைத் தமிழ்மக்கள், இயற்கைவழி வாழ்வு செலுத்தி, அதற்கு அடிப்படையாயுள்ள அழகுண்மை கண்டு அவ்வழகால் இயற்கை அழகு பெறுவதை நோக்கி, அவ்வியற்கையை வழிபட்டு, முழுமுதற் பொருட்கு அழகு என்னும் பொருள்பட முருகன் என்னும் பெயரணிந்தார்கள்” (திரு.வி.க. “முருகன் அல்லது அழகு”, பக் - 18) என்று கூறிப் போந்தார். அவ்வியற்கை அழகுக் கடவுளை நக்கீரரும்,

“கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு”
(நக்கீரர், திருமுருகாற்றுப்படை, அடி - 17)

என்றே பாடியுள்ளார். அவ்வழகுதெய்வத்தின் கையில் மக்கள் வேலை வைத்து அழகு பார்த்தனர். மக்களின் நம்பிக்கையின் அடையாளமாக விளங்கிய வேல், முருகனின் ஆயுதமாக நின்றது. ஆயினும் வேலை, முருகனின் ஆயுதமாக மட்டும் காணாமல், முருகனே வேலனாகவும், வேலே முருகனாகவும், கண்டு வழிபட்டனர்.

புராணப் பின்னணியில் வேல்

சங்க காலத்திலேயே புராணக் கதைகள் தமிழ்மக்கள் மனத்தில் நிலைபெற்றிருந்தன. இந்து சமயப் புராணங்களின்படி, முருகப் பெருமான், மூவுலகையும் ஆட்டிப் படைக்கும் அசுரர் குலத் தலைவனாகிய சூரபதுமனை அழிக்கப் போருக்குப் புறப்படுகிறார். முருகப்பெருமானின் தாயாராகிய பார்வதி, தன் சக்தி முழுவதையும் ஒரு வேலுக்குள் அடக்கித் தன் மகனிடம் அளிக்கிறார். அதனை முருகப்பெருமான் பெற்றுக்கொண்டு போருக்குப் புறப்படுகிறார். இது “வேல் வாங்குதல்” என்ற விழாவாகப் பெரும்பாலான முருகன் ஆலயங்களில் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இச்சக்தி மிகுந்த வேலைப் பயன்படுத்தியே முருகப்பெருமான் சூரபதுமனைக் கொன்றதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இப்புராணப் பின்னணியுடன் சங்கப் பாடல்களில் வேல் பற்றிய செய்திகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்;

(அகநானூறு - 59)

என அகநானூறும்,

சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்

(திருமுருகா. - 46)

எனத் திருமுருகாற்றுப்படையும் சூரனை வென்ற முருகப் பெருமானின் வேலைப் புகழ்ந்து பாட,

ஞான பூரண சக்தி தரித்தருள் பெருமாளே

(திருப்புகழ் - 1)

என அருணகிரியார் வேல் கொண்ட வேலனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

இவ்வாறு சங்க காலம் முதல் புகழப்பட்டு வரும் முருகப்பெருமானின் தெய்வீக ஆயுதமாகிய வேல், திருமுருகப் பெருமானின் வழிபாட்டுக்குரிய அடையாளச் சின்னமாகவும், வணங்கற்குரிய தெய்வமாகவும் உயர்ந்தது.

வெறியயர்தல்

சங்க இலக்கியங்கள் இவ்வேல் வழிபாட்டுச் சடங்குகளை “வெறியயர்தல்” என்று குறிக்கின்றன. வெறியயர்தல் என்பது வேலைக் கையில் கொண்ட வேலன் (பூசாரி), தன்மேல் முருகன் எழுந்ததாகக் கொண்டு, வேல் எடுத்து ஆடிக் குறி கூறுதலாகும். இவ்வெறியயர்தல் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இருந்தது என்பதை,

வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்

(தொல்.பொரு.புறத்திணை - 4)

எனும் நூற்பா காட்டுகின்றது.

தலைவனைப் பிரிந்த துயர் ஆற்றாமையால், தலைவியின் நலம் குன்றியது. இதனை அறியாத தலைவியின் பெற்றோர், வேலனை வெறியாட அழைத்தனர்; வேலன் வேல் கொண்டு வருகின்றான். தலைவியின் வீட்டருகில், சாலைச் சந்திப்பில் வெண்மணலைப் பரப்பிச், செந்நெல் தூவிப், பந்தர் அமைத்துப், பூப் பல பெய்து, பூக்குலைகள் கட்டி, நடுவில் வேலை நட்பு, முருகன் பெயரை வாழ்த்தி, முருகன் தன்மேல் எழுந்ததாகக் கொண்டு, வேல் எடுத்து ஆடுகின்றான். அவன் ஆடுகையில் மணிகள் ஒலிக்கின்றன. மகளிர் குறிஞ்சி பாடுகின்றனர். தூபம் எங்கும் புகைக் கின்றது. வேலன் வெறியாடித் தலைவியின் நோய்க்குக் காரணம் முருகனே என்று மொழிகின்றான். இவ்வாறு வெறியயர்ந்து வேல் கொண்டாடுதலைப்,

பொய்யா மரபின் ஊர்முது வேலன்

கழங்குமெய்ப் படுத்துக் கன்னம் தூக்கி

முருகென மொழியுமாயின

(ஐங்குறு. 245)

என ஐங்குறுநூறும்,

கடியுண் கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்

அறியா துண்ட மஞ்சை ஆடுமகள்

வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கு

சூர்மலை நாடன் கேண்டிமை

நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா கின்றே

(குறுந்தொகை - 105)

எனக் குறுந்தொகையும்,

வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்

(நற்றிணை - 34)

என நற்றிணையும்.

வேலன் தைதிய வெறிஅயர் களனும்
(திருமுருகா. - 220)

எனத் திருமுருகாற்றுப்படையும்,

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்க்களத்து
(சிலப். குன்றக்குரவை- 15)

எனச் சிலப்பதிகாரமும் காட்டுதலால், சங்க காலத்திலேயே வேல் வழிபாடு இருந்துள்ளது என்பது உறுதியாகின்றது.

வேல் வழிபாட்டு இலக்கியங்கள்

சங்ககாலப் பத்துப்பாட்டுள் ஒன்றாகிய திருமுருகாற்றுப்படை தொடங்கி பிற்காலத் தெழுந்த அனைத்துப் பக்தி இலக்கியங்களிலும் வேல் வழிபாடு முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது.

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர், 'சூர்முதல் தடிந்த சுடாகலை நெடுவேல்' என முருகப் பெருமானது வேலைக் குறிப்பிட்டு ஓரடி மட்டுமே பாடியிருக்க, அவருக்குப் பின்வந்த சமண முனிவராகிய இளங்கோவடிகளோ குன்றக்குரவையில்,

பாரிரும் பௌவத்தின் உள்புக்கப் பண்டொருநாள்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே
(சிலப். வஞ்சி; குன்றக்குரவை- 8)

என்றும்,

பிணிமுக வேற்கொண்டு அவுணர் பீடழியும்வண்ணம்
மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறாட்டா வெள்வேலே
சிலப். வஞ்சி; குன்றக்குரவை- 9)

என்றும்,

வருதிகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகு பெயர்க்குன்றம் கொன்ற நெடுவேலே
(சிலப். வஞ்சி; குன்றக்குரவை- 10)

என்றும் முருகன்னை வேலைப் பாடி, வேல் வழிபாட்டிற்கான இலக்கிய வாயிலைத் திறந்து வைத்தார். அவருக்குப் பிறகு, 11 ஆம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்,

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை
போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறு தோள்போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகும் செவ்வேள் மலராடி போற்றி
அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி!
போற்றி! (கந்தபுராணம், காப்பு - 3)

என்று திருக்கைவேலைப் போற்றும் மரபைத் தொடர்ந்தார்.

பின்னர் 15-ஆம் நூற்றாண்டில் அருணகிரியார் முருகனின் வேலையே வழிபடுதெய்வமாகக் கொண்டு பனுவல்கள் இயற்றினார். அவரின், 'வேல் விருத்தம்' 'திருவகுப்பு' போன்றவை வேலைத் தனிப்பெரும் தெய்வமாக வணங்கும் நிலைக்கு உயர்த்தின.

சமரமயில் வாகனன் அமரர்தொழு நாயகன்
சண்முகன்தன் கைவேலே
(வேல் விருத்தம் - 9, அடி - 15-16)

திருத்தணியில் உதித்தருளும்
ஒருத்தன்மலை விருத்தனென
உளத்திலுறை கருத்தன்மயில்
நடத்துகுகன் வேலே
(திருவகுப்பு - 3, மேல் வகுப்பு - 16)

என அருணகிரியார் வேலைத் தனிப்பெரும் தெய்வமாகப் பாடியுள்ளார்.

சங்க காலத்தில் நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படையை ஒட்டி எழுந்த பின்னாளைய வெண்பாக்கள் சிலவும் வேலையே தெய்வமாகக் காட்டுகின்றன.

குன்ற மெறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் -

நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்

பின்னர்த் தற்காலத்தே பாம்பன் குமர குருதாச சுவாமிகள் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள், திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள், வள்ளிமலை சச்சிதானந்த சுவாமிகள் போன்ற ஆன்றோர்கள் முருகனையும் வேலையும் பாடிப் பாடித் தொழுதனர். இவ்வாறு காலம் காலமாக வேல் வழிபாடு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

வேல் வழிபாட்டு மரபு

மகாபலிபுரத்திற்கு அருகில் சாளுவன் குப்பத்தில் கல்லாலான வேல் வடிவச் சிலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளமை அகழ்வாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது சங்க காலத்தைச் சார்ந்தது. இது சங்க காலத்தில் வேல் வழிபாடு இருந்ததற்கான ஒரே வரலாற்றுச் சின்னமாக விளங்குகிறது.

இந்துக்களிடையே சக்தியின் வடிவமாக வேல் உருவாக்கப்படுகின்றது. வீரவேல், வெற்றிவேல், பழனிவேல் போன்ற பெயர்கள் வேலை வணங்கும் மரபினைக் காட்டுகின்றன.

அறுபடைவீடு எனும் தொடரிலுள்ள படை (ஆயுதம்) என்பதும் முருக வழிபாட்டின் தோற்றமாக வேலே அமைந்திருந்தது என்பதற்கான ஆதாரமாக உள்ளது. இம்மரபினை,

“முருகன் கோவிலைப் படைவீடு என்று வழங்கும் வழக்கத்திற்கேற்பச் சில திருக் கோவில்களில் வேற்படை, பிரதிட்டிக்கப் பெற்றுள்ளது. முருகனடியார்கள் முருகனை வழிபடுவதுபோல் வேலை வழிபடுவதுண்டு.” (ப.அருணாசலம், மலாய்ப்பல்கலைக்கழகம், இந்து சமயம் ஓர் கையேடு ப.55) என்று ப.அருணாசலம் அவர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

இவ்வாறு சங்ககாலம் முதல் வேலைத் தொழுது வந்த மரபினால், முருகப்பெருமானது வேலையே கருவறையில் மூலவராகக் கொண்டு வணங்கும் திருக்கோயில்கள் உலகெங்கும் பல எழுந்தன. இவ்வாறு கோயிலின் கருவறையில் (மூலஸ்தானத்தில்) முருகனது படை வீடாகிய வேலை வைத்துக் (பிரதிஷ்டை செய்து) கட்டப்பட்ட கோயில்களுக்குத் “திருப்படைக்கோயில்கள்” என்று பெயர். இத்தகைய கோயில்கள் தொடக்க காலத்தில் தமிழகத்திலும், மலேசியாவிலும், குறிப்பாக இலங்கையிலும் சென்ற நூற்றாண்டு வரை நிறைய இருந்தன.

திருப்படைக் கோயில்கள்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்த கோயில்களில் வேற்படை நிற்கும் வேற்கோட்டமும் ஒன்றென சிலப்பதிகாரம் காட்டுகின்றது..

உச்சிக்கிழான் கோட்டம், ஊர்க்கோட்டம், வேற்கோட்டம்

(சிலப். புகார். 19 கனாத்திரம் உரைத்த காதை, அடி - 11)

தமிழகத்தில் பழமுதிர்சோலை, திருச்செங்கோடு, புதுக்கோட்டை மேலைச்சிவபுரி சுப்பையா கோயில், மதுரை பைக்காரா அருகிலுள்ள ஆலயம், கோவை மருதமலை அடிவாரத்திலுள்ள வேல்கோட்டம், புதுச்சேரி பெத்துச்செட்டிப் பேட்டை சக்தி வேலாயுதசாமி கோயில் ஆகிய கோயில்களிலும், இலங்கையில் ஆதிகாலத்தில் கதிர்காமசுவாமி கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில், செல்வச் சந்நிதி ஆகிய கோயில்களிலும், மலேசியா பத்துமலைக் கோயிலிலும், கோலாலம்பூர் கந்தசாமி கோயிலிலும், இன்னும் பல நாடுகளில் உள்ள கோயில்களிலும் வேலை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்ட திருப்படைக் கோயில்கள் பல இருந்தன. நாளடைவில் இந்துக்களிடையே ஏற்பட்ட ஆரிய வழிபாட்டுக் கலப்பினால் ‘விக்ரஹாதி மந்திர வழிபாடே நாகரிகம்’ என்ற மயக்கம் ஏற்பட்டது. இதனால் பலவிடங்களில் வேல் வழிபாடு, விக்கிரக வழிபாடாக மாறிவிட்டது. ஆயினும் மருதமலை அடிவாரம், பெத்துச்செட்டிப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் வேலையே வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்ட திருப்படைக்கோயில்கள் இன்றும் உள்ளன.

முருகன் கோயில் என்பதன் அடையாளமாக எங்கிருந்து பார்த்தாலும் தெரியும் வண்ணம் வேலின் உருவம் பலவிடங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதையும், முருகன் கோயிலுக்குச் செல்லும் பக்தர்கள் தங்கள் கையில் வேலெடுத்துச் செல்வதையும், வேல் குத்திக் காவுடியெடுத்து முருகவழிபாடு செய்வதையும் இன்றும் உலகெங்கும் காண்கிறோம். இவ்வேல் வழிபாட்டு மரபு, கிறித்துவர்கள் ஏசு பெருமானின் அடையாளமாகச் சிலுவையை வணங்கும் மரபோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

முடிவுரை

தொல்பழந்தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு, வேல் வழிபாடாகவே தொடங்கியது. இயற்கை வாழ்வில் திளைத்த தமிழர்கள் நாளடைவில் இயற்கையழகை முருகு எனக் கொண்டு, முருகன்

என வழிபட்டனர். அம்முருகன் கையில், தங்களது வாழ்க்கைத் துணையாக இருந்து தங்களைக் காத்து வந்த வேலைக் கொடுத்து அழகு பார்த்தனர். பின்னர் அவ்வேலையே முருகனாகக் கண்டு தொழுதனர். இவ்வேல்வழிபாடு இடைக்காலத்தில் குன்றியது. அருணகிரியார் அதனை மீண்டும் முன்னிறுத்தி வேல்வழி பாட்டைத் தொடர்ந்தார். அதன்பின், முருகனின் திருத்தலங்கள் பலவற்றிலும் வேல்வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெற்றது. பின்னர் ஏற்பட்ட ஆரிய வழிபாட்டுக் கலப்பினால் வேல் வழிபாட்டுக் கோயில்கள் விக்ரக வழிபாட்டுக் கோயில்களாக மாறின. ஆயினும் பண்டைத் தமிழரின் வேல்வழி பாடு இன்றும் பலவிடங்களில் தொடர்கின்றது. அவ்வேல் வழிபாடு வேலன் வழிபாடாகவே கருதப்படுகின்றது. அதனாலேயே நம் 'வழிக்குத் துணை வடிவேல்' என்ற நம்பிக்கை இந்துக்கள் மனத்தில் ஆழமாக வேரூன்றி, வேல் வழி பாட்டை வேலன் வழிபாடாகவே செய்து வருகின்றனர்.

வழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள்
மெய்ம்மைகுன்றாப்
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள்
முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன்
மயூரமுமே!

(அருணகிரிநாதர், கந்தர் அலங்காரம் - 70)

"வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!" (பால தேவராய சுவாமிகள், கந்த சஷ்டி கவசம்)

ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம்
2. திருமுருகாற்றுப்படை
3. நற்றிணை
4. குறுந்தொகை
5. ஐங்குறுநூறு
6. அகநானூறு
7. சிலப்பதிகாரம்
8. கந்தபுராணம்
9. திருப்புகழ்
10. வேல் விருத்தம்
11. திருவகுப்பு
12. கந்தர் அலங்காரம்
13. கந்த சஷ்டி கவசம்
14. திரு.வி.க., "முருகன் அல்லது அழகு."
15. ப.அருணாசலம், "இந்து சமயம் ஓர் கையேடு."
16. மலேசிய இந்து சங்கம், "இந்து சமயம் ஓர் அறிமுகம்"
17. கிருபானந்தவாரியார், "முருகன்."
18. இணையதளக் கட்டுரைகள்.

Dr. Sarresvathi Padayachee

sarrespaddy1@telkmsa.net

Dr. Sarresvathi Padayachee, the CEO for the centre for Skanda - Muruga Studies in South Africa - CS MSSA at present pursuing post - doctoral Research on Lord Muruga's "Sixness" already awarded Ph.D for the Kavady, Ritual as a paradigm of Hindu Religio - cultural Expression - A Study in Brake Village, Tongaat.

He have submitted various articles on Hinduism for newspapers, brochures etc for community - based organizations and sappe recognized journals and conducted workshops on religion, Kavady, isaiaddiyal.

He have produced a three hour documentary film on kavady - A South African perspective.

He is an author. His books - Kavady - a South African perspective. A divine legacy amongst others and continues his writing.

He have been interviewed on S.A Broadcasting Corporation on the Indian Programmes impressions, East Net, Eastern mosaic and Sunday Sadhana on aspects pertaning to the Hindu Religion, culture and kavady.

He have given fals on hinduism on Lotur FM Radio Station, SAFM radio station etc.

He served as President, Secretary, Treasurer, Public Relations Officer, Patron, Adjudicator, Trustee, Editor and member on various cultural and religious organizations in South Africa.

A MNEMO-STYLISTIC ANALYSIS OF ARUNAGIRINATAR'S ORAL STYLE TEXT TIRUPPUKAL - ERUMAYIL - A JOUSSEAN PERSPECTIVE

Dr. Sarresvathi Padayachee, South Africa

INTRODUCTION

South Africa is a land of varied cultures, traditions and languages. When the melting pot of cultures integrate in their performances, a rich tapestry of variegated colours emerge to form a multi-cultural society. This multi-cultural society operates side by side respecting each others cultures.

The Oral-Style Tradition of the Hindu Community was brought to South Africa by the Indentured labourers who left the sacred soil of India and crossed the Indian Ocean to face the uncertain future on the remote tip of a distant continent. Whatever the complexity of reasons for immigration, it must be acknowledged that these pioneers possessed a steely character and were determined to carve a niche for themselves in a racially hostile environment, despite insurmountable odds. They were determined both to preserve and propagate Hindu Culture as they understood it. Oral Style Tradition forms an important component of this historic Culture.

The effects of the continuing observance of the Kavady Ritual, one of the largest festivals observed in South Africa with ever increasing numbers on an annual basis reflects the richness of an ancient culture that has its roots in Palani. This ancient Ritual is perceived as a means of communicating through ritual adherence, the history of a people, its mythology, religio-philosophical concepts and symbolism intrinsic to Hinduism, sowing the seeds of Hindu religio-cultural expression in South Africa and thus forming a repository of

Hindu Culture. That this was achieved "unconsciously" is evident from the interviews conducted where it was established that the majority of the devotees were unaware or had little knowledge of the significance behind their rigorous reenactment of the Kavady Ritual.

Vansina (1965: 4) states that "Oral tradition is always anonymous, nothing is known of its first witness" yet it is fundamental to mankind's transmission of practices, beliefs and norms. It is the manner in which mankind communicates through means other than the written word. Whether it be through religious observance, ritual, sculpture, dance or music or through the day to day domesticities and seasonal practices that sustain life at its basic level, Oral Tradition is the means by which individuals celebrate their heritage.

It reminds people of a reality not only retrieved from the past, but re-enactments of things that were also acted in the past and assists in the creation of a community identity. In doing this a feeling of empathy is engendered, assisting the community to retain their cultural identity through the re-enactment of past experience.

The complexity of Oral Style Tradition is vast and varied, comprising numerous genres. Each genre in turn enlightens one on a particular aspect of the community.

In Hindu Culture, religio-cultural practices such as festivals, domestic rites, performances of song and dance are but

some of the many genres. This early South African Hindu Community was so steeped in the traditions handed down to them by their parents and grandparents by word-of-mouth and by ritual, that they strictly adhered to the practices of the past.

During the early tenure in South Africa, the joint Hindu Family system was very much in vogue. The grandmothers or the “parties” though unschooled were highly intelligent people with photographic memories. They related stories on aspects of religion, ethics, morals, language and culture to their grandchildren who at that “innocent age” enjoyed every moment. In this manner the community successfully retained their cultural identity in the home environment. It is pertinent to note that the Joint Family system is sadly a thing of the past in the Hindu Community today, superseded by the nuclear family.

By way of contrast and in the context of religion, traditional Temple festivals and group devotional worship are becoming increasingly popular. In terms of anthropological literature, such practices can be viewed as a re-assertion of one’s own ethnic group identity and also a feature of the social and political changes that are taking place in multi-ethnic societies. Rituals and the importance with which they emphasise group distinctiveness, assist in retaining the cultural identity and supporting the tendency for groups to remain united and in communication.

This paper focuses very briefly on Marcel Jousse’s *Anthropology of Geste and Rhythm*. A few synopsis of the Joussean modes that relate to the Kavady performance will be tabulated. Finally, an analysis of the Oral Style text *Erumayil*, which forms part of Arunagirinatar’s Tiruppukal will be analysed using the Rhythmo-stylistic approach developed by Marcel Jousse in his

rhythmismic laboratory. As will be seen, certain specific Joussean terminology is used to define specific concepts.

MARCEL JOUSSE’S ANTHROPOLOGY OF GESTE AND RHYTHM

This section which briefly examines the contribution made by Jousse to the understanding of mnemonic Oral Style has been informed by the Anthropology of Geste and Rhythm which deals with the function of how man (as anthropos) thinks, remembers and expresses himself. One of Jousse’s primary objectives was to understand the underlying meaning of an individual’s interaction and expression in any ethnic milieu and within the cosmos. References that relate to the Kavady Ritual will also be alluded to where applicable. Jousse believed that the Oral-style Tradition supports and enhances human memory. His typically balancing proposition was:

<p>THE STORY OF MY LIFE IS THAT OF MY WORK</p>
--

<p>THE STORY OF MY WORK IS THAT OF MY LIFE</p>
--

The above mentioned proposition of Marcel Jousse contains a statement that must be viewed literally as the cornerstone of his methodology.

Stemming from his experience of having read five thousand books from a vast spectrum of disciplines, he selected five hundred pertinent to his topic resulting in him “building a new house from old bricks” in his book – *The Oral Style* (Sienaert et Connolly 2001: 6). This new imbrication can be traced to his life experiences and his “treasure-trove” of memories of his early childhood among the peasants of the Sarthe region in Western France; a childhood that

had much in common with the children of the early Indian settlers in South Africa. It was there that his mother, a woman of inconceivable memory and tremendous capabilities, unschooled, intelligent and “unintentionally experimental”, impacted convincingly on his thinking and his life from his cradle (Jousse 1997: 3-4).

The maternal instincts of Jousse’s mother influenced his life to such an extent that he was able at the tender age of five to learn “by heart” many things he had learnt through the medium of “melody and chant”, which calls to mind the experience of the Hindu community in the execution of the Kavady Ritual. Jousse mentions that:

True psychology or anthropology consists of self-knowledge and self-development, in a more organized form than is evident in everyday life but that does not alter the basic constituents....(Jousse 1997: 7).

In his endeavor to apply living expression to the drawings he had seen at the museum of Prefecture in Le Mans he discovered that language which is first and foremost **mimism**, is mimodrama at the level of the living geste (a Joussean term coined to avoid confusion with the usage of the word gesture); **mimogram** when “it is projected and inscribed on a surface” and **phonogram** when it is “written down and pronounced” (Jousse 1997: 10). Focusing on the ethnic examples of the anthropological laws and their traditions, he discovered the three phases of human expression viz.

1. **Corporeal-manual Style:** expressive gestures using the entire body.
2. **Oral Style:** expressive gestures using speech (parables sung by his mother)
3. **Written Style:** Human expression composed in writing.

It is pertinent to note that Jousse’s philosophy amongst others was based on

remembering things with his entire body, bringing things alive within the self and living through jest.

ORAL STYLE TEXTS

The term “text” is derived from the word “textus” (tissue) and “texere” (weave). It refers to the numerous layers of meaning and rhythm which form part of closely woven structures that emerge over a period of time. (Jousse 2000: 532).

Jousse uses the written text to discover the “living” gestualisers. He points out the importance of performing a scientific analysis of the psycho-physiological aspect of the text in order to delve into the “mystery and power of its origins” (Jousse 2000: 34). He states “...alongside the grammarian and the philologist there must be a psychologist who wants to reach into the sleeping heart of the text, so as to awaken life and make it beat”. He refers to the text as:

“something which speaks and which speaks with lips of flesh” (Jousse 2000: 375)

Jousse believed that this living throat, the nerve centre for interaction and an important organ of the human body, can also be seen as the pivot of human life and the primary source of communication in oral tradition. In this context I am reminded of the powerful *mantras* that are chanted by the priest when arathanai is performed. Jousse believed that the living tradition had three forces viz.

1. analysis of texts
2. a study of the text’s rhythmic and
3. the study of rhythm-melodism.

He refers to the living being as “One, one single being”. He referred to the three forces mentioned above as “Tres in Uno” (speech – rhythm – melody). He mentions that one does not know with an unresponsive dead piece of paper but rather “one knows

with one's whole living, acting, feeling and knowing" often reminding me of the role of the Kavady-bearer in Muruga worship. As a "reviving rhythmist", Jousse had two functions to perform viz. *to revive from graphical representations "Recitatives" that were brought into existence by an eminently skilled person in Oral style, and to activate it by giving it voice, rhythm and melody* (Jousse 1997: 236).

Bilateralism deals with the inclination to "balance" the "Interactional Geste" according to the bilateral nature of the human being. Jousse identifies three kinds of bilateralism viz.

1. The Yoke - from side to side
2. Carrying the burden – from back to front;
3. The Berceuse – a combination of the yoke and the burden, also known as the "cradling".

Jousse felt that the thinking man expresses himself with his entire human composite. He never speaks simply "from the tips of his lips", nor does he ever write simply "from the tip of his pen". The entire body becomes involved in the Propositional Geste. (Jousse 1997: 244).

Bilateralism in the Kavady Ritual is witnessed when the Kavady-bearer in trance performs the Kavady *Attam*. Whilst some of the devotees perform the yoke balancing by gracefully lifting the Kavady above their heads and swaying them to the left and then to the right in tune with the devotional songs rendered, ensuring the foot movements synchronise with the head movements to ensure balance, others holding a bamboo stick on either end with their arms outstretched, sway their bodies to the left and right. According to Jousse a reflection on the study of man reflects that individuals often caught up in the web of their professions and rushed lives are unaware of

the wealth that life offers to them. If only they paused for a moment to reflect on the laws of life they would be astonished at its simplicity. He refers to man as "*an interactionally and bilaterally miming animal*". Under Creating Bilateralism, he describes triple bilateralism as up and down; the right and left; and the front, the back, and the balance. In this context referring to "Global Portage" Jousse explains that individuals become less tired if they utilize both the right and the left sides alternately, thereby creating "balance and energy". As an example he refers to a woman carrying milk in two buckets, one on either side, thus enabling her to balance them (Jousse 1997: 286). In the context of the Kavady Ritual, Idumban carried the Kavady with the pole across his shoulder and the weights (sombhus containing milk) on either side, thereby ensuring that balance was maintained, thus exemplifying Jousse's global portage. Jousse stated that "we need to break away from the written word and give life to these traditional formulae through a gustatory and attentive "Manducation-memorisation" in our mouths" (Jousse 2000: 373).

JOUSSEAN MODES FROM THE KAVADY PERFORMANCE

Whilst in the re-enactment of the Kavady Ritual the devotee is a living testament to the Oral Style Tradition and the embodiment of Joussean concepts, there are certain Joussean modes traditional in the Kavady performance that will be considered.

It is of course, impossible to totally separate one action from the other in the context of this discussion, as each flows into, and at the same time is part of the other: and this is precisely the manner in which the Cosmos and the anthropos within the Cosmos, plays and replays lived experience.

Corporeal - manual mode (Physical Gestures)

Corporeal-manual geste refers specifically to the physical gestures of the devotee.

Movement

From the movements employed by the devotee in the Kavady Ritual it may be observed that the pace of the movements taken is considered and unhurried whilst the concentration of energy is focused on the devotion or *bhakthi* to Lord Muruga.

Pradakshina or circumambulation, the movement around the Temple, is a fundamental aspect of ritual worldwide. In Tamil it is referred to as "*Valam Varuthal*".

The circumambulation which is performed clockwise, is "an act of reverence, respect, submission or sacrifice. It is also a circle that protects the circumambulation from harm" (Stutley 1985: 112). The circling movement is inherent in the anthropos from its earliest years.

In the carrying of the Kavady the Bilateral elements of Joussean Theory are clearly demonstrated and aptly referred to as the "the yoke" or "the burden". The *sombhus* on either side of the pole ensure fair distribution of weight and visually communicate the interaction of rhythm and balance. This can also be seen in the drawing of the chariot where the weight of the superstructure is balanced by the stability of the base.

The performance of the Kavady *attam*, the sacred dance with its inter-weaving pattern of balancing through corporeal-manual geste together with the accompaniment of the music and the chanting, creates an atmosphere of profound devotion. One has to be there to experience the feeling.

Gestures

These specific gestures, significantly embedded in the psyche of the devotee, are the visible gestures which depict the total concentration on the worship of Lord Muruga. *Namaskaram* or placing both palms together to pray implies the union of the two sides of bipedal man, a binary balancing.

Arathanai or the waving of the lamps has a particular balancing rhythm. When the lamp is held with the right hand, the left palm touches the inner right arm to provide support.

Sashtanganamaskara is the act of males prostrating to Lord Muruga. In this act, the eight limbs have to touch the ground. In the act of *Panchanganamaskara*, the female prostration to Lord Muruga, the five limbs must touch the ground. In these specific gestures of devotees humbling themselves in adoration before the Divine, we perceive the celebration of the need for maintaining contact with the concrete reality which is a Joussean concept, the need of anthropos to be rooted and aspirational, to be balanced in a primal sense.

The playing of the *thalams* shows that whilst the hands are seemingly the chief agent in the playing of the symbols, the whole body becomes the action.

The rendition of the *Tiruppukal* and other devotional songs, the chanting of "*Haro-hara*", "*Vel-Vel Vetri-Vel*", accompanied by the rhythmic swaying of the body deepens the religious experience and assists in inducing the trance-like state which many devotees experience, a reinforcement of the effect of Jousse's semantico-melodism.

The chanting of the "*Aum*" sound implicit in the propositional geste is manifest in the interactional geste as the act of Creation, thus re-establishing contact with the Ultimate Reality.

Laryngo-buccal mode (Expressive Aural Gestures)

The rendition of hymns and chants can also be classified under this section involving both the vocal and aural modes.

Algebrised – Mediated

In this aspect, as is the case of thalams, the gesture is modified by the inclusion of a mediator. The blowing of the conches, the ringing of the bell, the keeping of the *thalam* (timing on the thighs), beating the *thabla* and playing the *mridangam*, all represent gestures extended by the addition of selected items which are carefully created or chosen.

CARNATIC MUSIC STYLE

When one ponders on Hindu Culture in retrospect with a perception of the value of the quality of life and refinement, what immediately comes to mind is Music, one of the greatest of fine arts. This cultivated art which produces sounds that appeal to the sense of hearing is an excellent tranquillizer in today's world of anxiety and tension.

In Tamil, music forms part of the three components of literary arts viz. *Iyal* (literature), *Isai* (music) and *Natakam* (dance). The earliest evidences of Tamil music can be traced to the *Tolkappiyam* and the *Cilappatikaram*. This demonstrative art which is haptatonic in character comprises seven notes which are divided into twelve semi tones. The solfa system employed in Tamil terms are:

kural, tuttam, kaikkilai, ulai, ili, vilare and *taram* (Sambamoorthy 1969: 86)

It is interesting to note that the Tamils used the seven vowels of their alphabet viz.

a, i, u, e, ai, o, and au

This can be seen in the *Tiruppukal*, **Erumayil**.

When the *Tiruppukal Erumayil* is rendered in Carnatic Style, there are various aspects that lend colour to the comprehensive rendition such as *Ragam*, *Sahitya*, *Thalam*, and *Srudi*. In South India, sacred songs are rendered by trained singers known as *Bhagavathars* and *Othuvars*. It is strongly believed that the congregation derive spiritual upliftment through *Shravanam* (listening) to these songs. Sambamoorthy (1973:2) defines *Raga* or melody as "that which is beautiful or decorated by the tonal excellence of *svaras* (notes) and *varnas* (melody) and which decoration gives pleasure to the mind of the listener".

In Carnatic music there are seventy-two Melakarta ragas. *Thalam* or rhythm in a musical composition is the "time-measure" meant to maintain the balance of music. There are one hundred and seventy-five *thalas* in Carnatic Music. *Srudi* which is often referred to as the mother of Music is the pitch at which one sings. *Sahitya* or *Sotgal* are the pitgamas of a song. It is absolutely integral for the pitgamas or *Sahitya* of a song to be pronounced correctly, the *Srudi* to be accurately "voice-tuned" to that particular pitch as demonstrated on the harmonium or *Srudi-Peti* and the *Thalam* and *Ragam* to be rendered in accordance with the time measures and solfa syllables as set out according to musical rules.

ANALYSIS OF ORAL TEXT

TIRUPPUKAL OF ARUNAGIRINATAR

The *Tiruppukal* was composed by Arunagirinatar, an eminent Saint and poet. His religious zeal and devotion to Lord Muruga resulted in his Magnum Opus which is suffused with rhythm, immensity of volume, and variegated movement of word pattern. In this immortal work, he praises Lord Muruga, elaborates on the attributive

aspects of the many manifestations of *Brahman* and conveys messages of yoga and philosophy. His contribution to Tamil devotional literature caused many people to become ardent devotees of Lord Muruga. He composed 16 000 *Tiruppukal* verses and was referred to as “*Vakkukku Arunagirinatar*”.

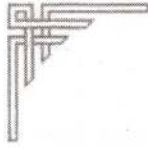
In South Africa this particular *Tiruppukal* is sung at most Temples during the Kavady Festival periods.

In his development of the Theory of Bilateralism, Jousse states (1997: 251) that “the Aramaic Besoreta with their habitually homophonic rhyming final syllables has become our Gospel. In this context, he refers to “certain strange sentences being more rhythmocatechized on our lips due to the

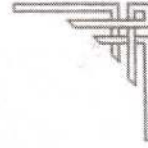
coincidence of sounds”. This principle can well be identified with rhythmic sounds in *Erumayil* as indicated hereunder.

MNEMO-STYLISTIC ANALYSIS OF ARUNAGIRINATAR’S TIRUPPUKAL – ERUMAYIL

Rhythm lies in repetition and co-occurs with balance out of which arises formula which provides the mnemonic structure in repeated recitation. In order to analyse mnemostylistically you have to translate a written text on the page into a performed text. But we can present the text as done in performance, with sounds and gestures falling on both sides of the ‘spine’ – for it is from the spine that the composer and the performer balance the text right and left.

Erumayil

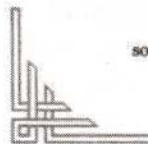

*Erumayil ervilai yatumukam onre
Icarutan nanamoli pecumukam onre
Kurumati yarkalvinai tirkkumukam onre
Kunruruva velvanki nirramukam onre
Marupatu curarai vatattamukam onre
Valliyai manampunara vantamukam onre
arumuka manaporul niarulal ventum
atlyaru nacalam amarnta Perumale*

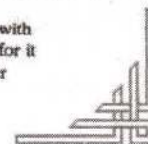
*One face is occupied with the divine sport
of riding the peacock;*

*One face does speak words of wisdom with Siva;
One face destroys the karma of the devotees who pray;
One face does dispatch the spear to pierce the mountain;
One face did destroy Curar who took diverse forms;
One face did happily accept Valli in marriage and love;
Reveal the secret meaning of assuming six faces;
O Lord ensrined in ancient Arunachala.*

Free Translation (Zvelebil 1981: 71)

But we can present the text as done in performance, with sounds and gestures falling on both sides of the ‘spine’ - for it is from the spine that the composer and the performer balance the text right and left:

Demonstrate rhythmic schemas falling on either side of the "spine"

<i>erumayil</i>	<i>erivilai</i>	<i>yatu</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>icarutan</i>	<i>nanamoli</i>	<i>pecu</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>Kurumati</i>	<i>yarkalvinai</i>	<i>tirkku</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>kunruruva</i>	<i>velvanki</i>	<i>ninra</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>marupatu</i>	<i>curarai</i>	<i>vataitta</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>valliyai</i>	<i>manampunara</i>	<i>vanta</i>
	<i>mukam onre</i>	
<i>arumuka</i>	<i>manaporul</i>	<i>nia</i>
	<i>rulal ventum</i>	
<i>atiyaru</i>	<i>nacalam</i>	<i>amarnta</i>
	<i>Perumale</i>	

Colour coding emphasises the incidence of repetition and position.

The incidence of clamping devices as Mnemotechnical Devices at the level of single morphemes in “ma” in the song *Erumayil*.

This presentation of the hymn, *Erumayil*, points out the occurrences of repetitions of single morpheme vowel sound “ma”

1	<i>eru</i>	2	<i>mayil</i>
3	<i>eri</i>	4	<i>vilai</i>
5	<i>yatu</i>	6	<i>mukam</i>
		7	<i>onre</i>
8	<i>ica</i>	9	<i>rutan</i>
10	<i>nana</i>	11	<i>moli</i>
12	<i>pecu</i>	13	<i>mukam</i>
		14	<i>onre</i>
15	<i>kuru</i>	16	<i>mati</i>
17	<i>yarkal</i>	18	<i>vinai</i>
19	<i>tirkku</i>	20	<i>mukam</i>

21

onre

22

kunru

24

vel

26

ninra

29

maru

31

cura

33

taitta

36

valli

38

nampu

40

vanta

43

aru

45

mana

28

onre

35

onre

42

onre

23

ruva

25

vanki

27

mukam

30

patu

32

rai va

34

mukam

37

yaima

39

nara

41

mukam

44

muka

46

porul

47
nia

48
rulal

49
ventum

50
ati

51
yaru

52
naca

53
lama

54
marnta

55
Peru

56
mole

Comment: The clamping formula in the above are marked as follows:

ma in green in boxes 2, 16, 29, 37, 45, 53, 54 and 56.

1. **ma** has been repeated 8 times in boxes 2, 16, 29, 37, 45, 53, 54 and 56
2. There are 5 short **ma** sounds and 3 long **ma** sounds
3. The sound **ma** is repeated only once in a particular word
4. **ma** is a medial consonant
5. **ma** is repeated 8 times in boxes.

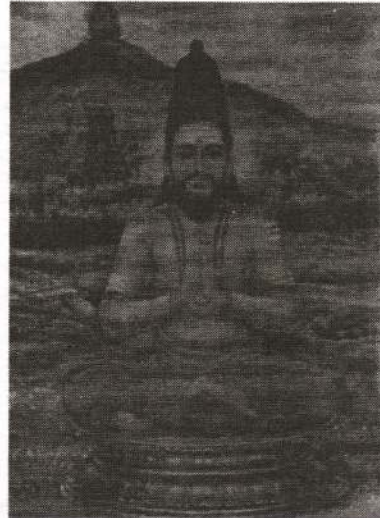
The ascending order of the number of times **ma** is repeated is 2, 16, 29, 37, 45, 53, 54, and 56. When one subtracts the preceding number from the following number the following result is obtained:

2	(2 - 0)	2
16	(16 - 2)	14
29	(29 - 16)	13
37	(37 - 29)	8
45	(45 - 37)	8
53	(53 - 45)	8
54	(54 - 53)	1
56	(56 - 54)	2
		56

The incidence of clamping devices as Mnemotechnical Devices at the level of the single morphemes in *a, i, u, e, ai,* and *o* in *Erumayil*.

The presentation of the *Tiruppukal* points out the occurrences of repetitions of *a, i, u, e, ai,* and *o*.

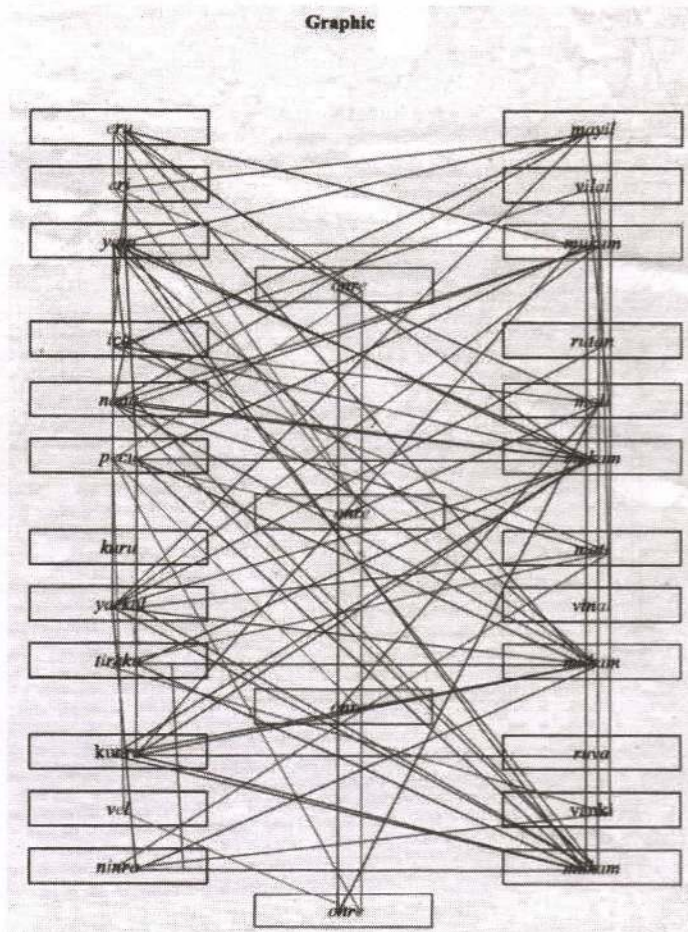

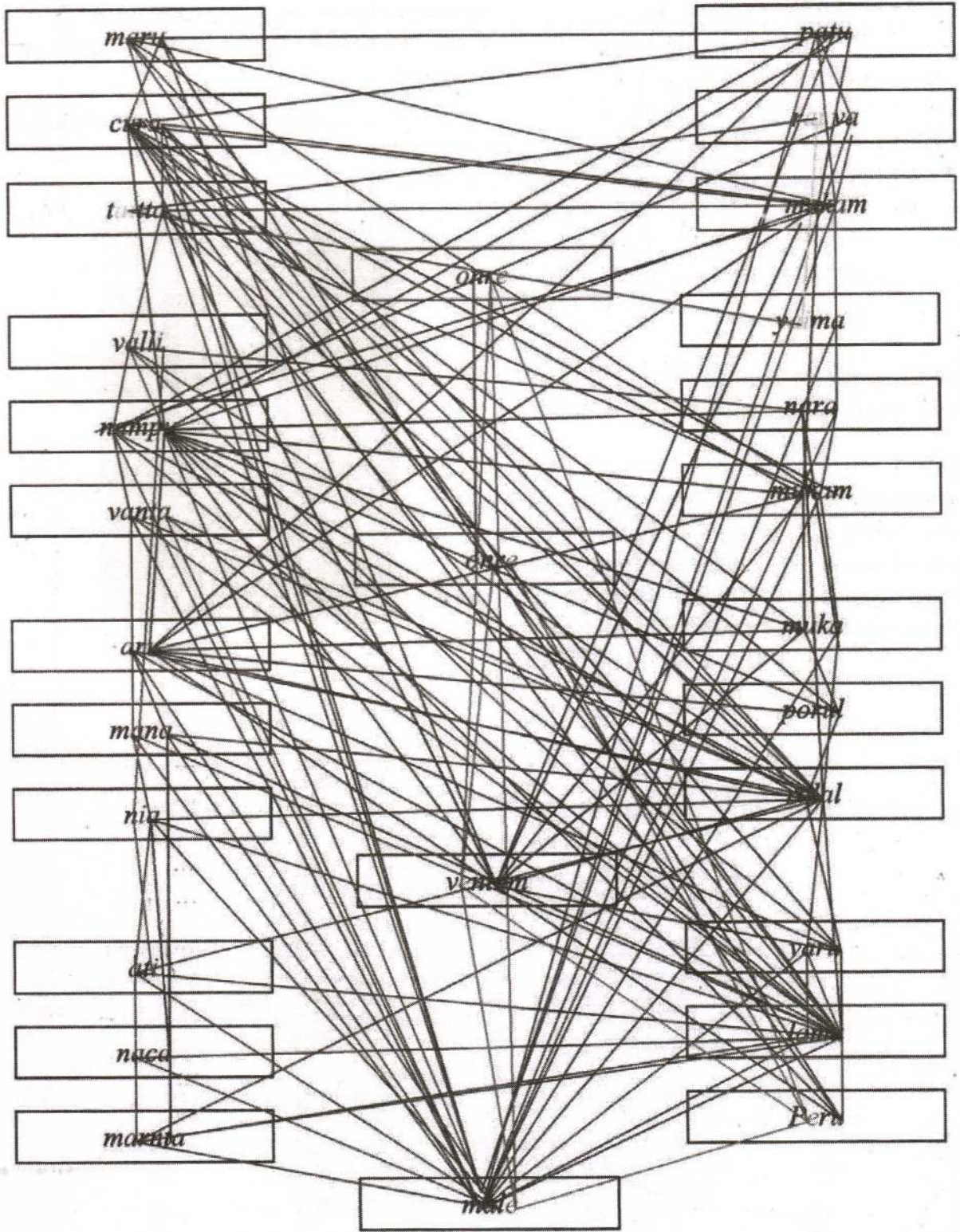
There are 56 boxes and after the exercise the result is 56.

Step 2

Identify the instances of repetition of vowels sounds *a, i, u, e, ai, o* and compute patterns of sound in numbers and from those numbers demonstrate the geometric pattern which underpin those performed recitations.

Graphic

1. The vowels used in the song are:

a i u e ai and *o*

The total number of vowels used are "co-incidentally" 6.

2. There are 13 *e* sounds of which 12 are long *e* sounds and 1 is a short *e* sound

3. There are 13 *i* sounds of which 10 are long *i* sounds and 3 are short *i* sounds.

Therefore the *i* and the *e* sounds are equal in number.

4. There are 27 *u* sounds of which 26 are short *u* sounds and 1 is a long *u* sound

5. There are 45 *a* sounds of which 35 are short *a* sounds and 10 are long *a* sounds

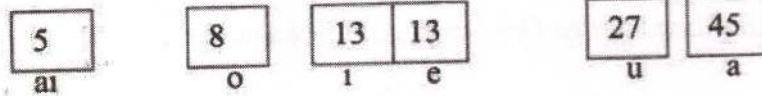
6. There are 5 long *ai* sounds

7. There are 8 short *o* sounds

8. In total 111 sounds have been used in the song

9. If one writes the total numbers of each of the sounds in as ascending sequence

we establish the following:

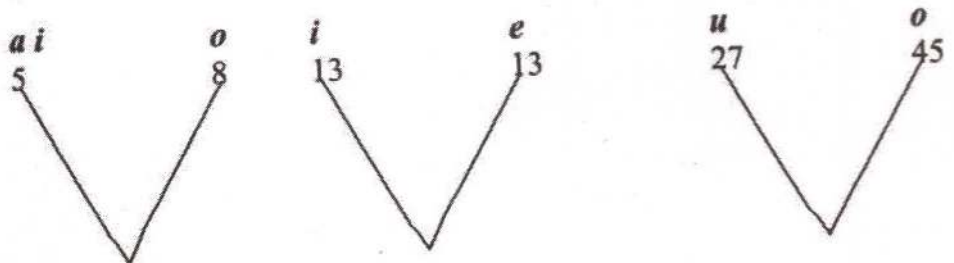

The 13 *i* and the 13 *e* sounds represents the spine

It is too far fetched to suggest the following:

When the number of times the *a*, *i*, *u*, *e*, *ai*, and *o* sounds that appear in the hymn are

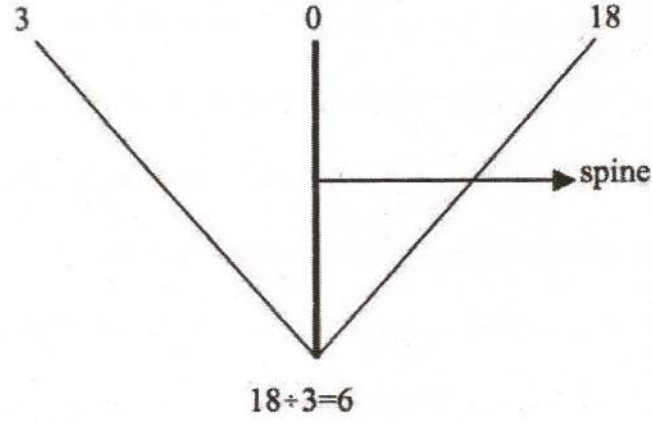
placed in chronological order the following emerges:

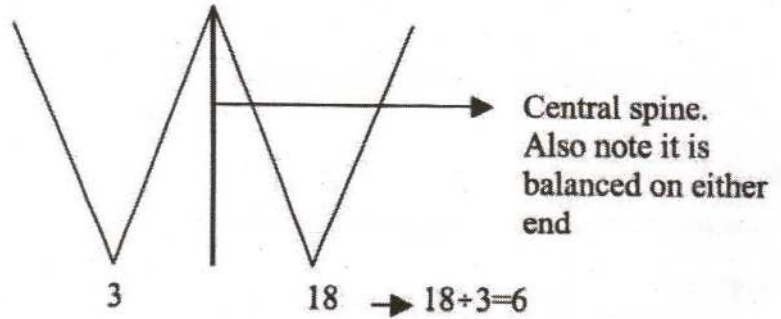
$8-5=3$

$13-13=0$

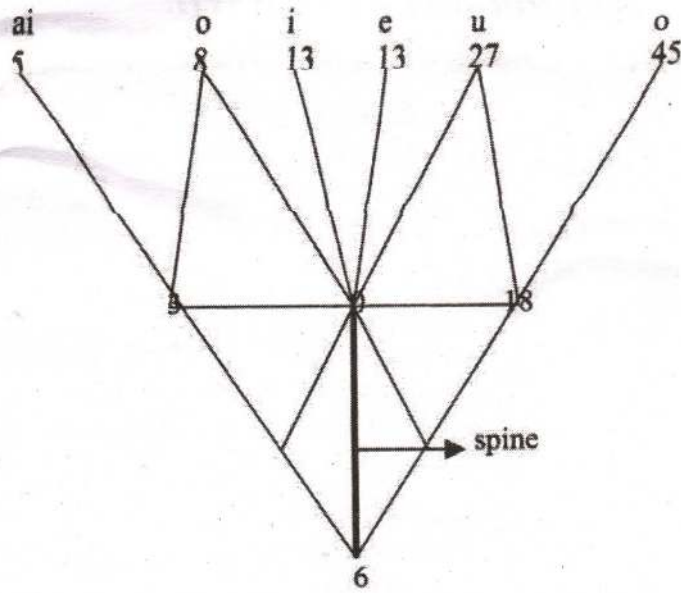
$45-27=18$

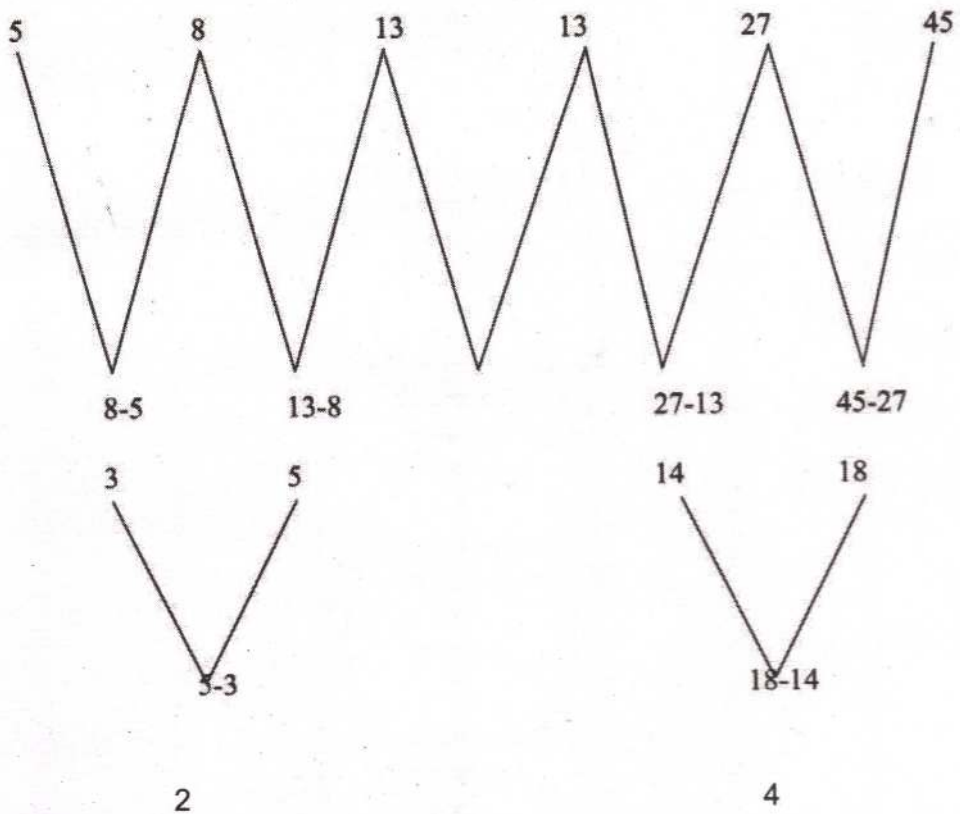
1. There are 6 faces of Lord Muruga that are mentioned in the hymn.
2. The pitgâmâ *mukam* appears 6 times in the hymn
3. The pitgâmâ *onre* appear 6 times in the hymn
4. There are 6 houses of Lord Muruga
5. Lord Muruga was fed by the six Krittika maidens
6. The *Sadakshara mantra Om Sa-ra-va-na-bha-va*

The following triangular and rectangular shaped graphic emerges

Note the absolute balance in the actual graphic

$$4 + 2 = 6$$

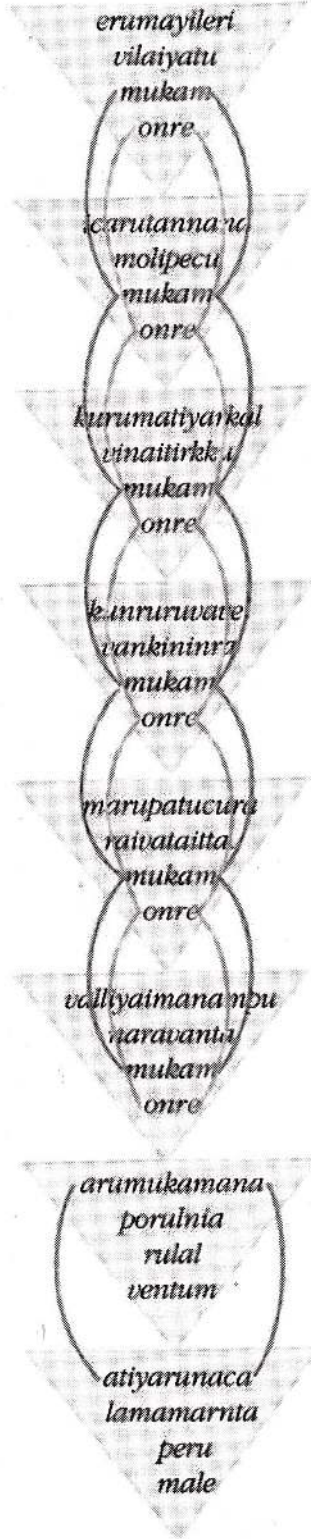
SIX-IN-ONE SHAPE FACE ANALYSIS

TIRUPPUKAL - ERUMAYIL

In this instance I present the Hymn *Erumayil* in the Six-in-One Face Analysis

The faces were formed by joining similar alphabets in each rhythmic schema.

Note from the graphic that the sixth face is the larger face.

CONCLUSION

This brief synopsis of the boundless contribution made by Marcel Jousse is just a remnant of the richly woven "garment" to the world of Oral Style. The findings unravelled in this paper bears testimony to just a small drop in the vast ocean still to be explored. After all research is always an ongoing process.

On analyzing **Erumayil** one discovers an intricate network of significations which are embedded in its structural form. Through repetitions, rhymes, assonances, certain tonal and rhythmic elements, numerous mathematical equations, similarities in sounds and graphics emerge to contribute to the archive of Oral style. We can also see how the numbers obtained demonstrate the geometric patterns which underpin those performed recitations (we also find that these sound patterns or impulses correlate with the electric impulses that operate between the synapses of the brain, which is not surprising because memory is indivisibly psychophysiological).

That there is significance in the number six is evident in the light of the depiction of Muruga worship: six faces, six houses, six babies (*Saravanapoigai*), six *krittika* (maidens), six-syllabled *Sadakshara* mantra, six day war, six sections in the *Kantha Puranam*.

Finally **Erumayil** is about the six faces of the Lord of the Labyrinth written by one of the greatest saints of his time "**Vakkukku Arunagirinatar**."

BIBLIOGRAPHY

Jousse, Marcel, 1997. *The Anthropology of Geste and Rhythm*, Centre for Oral Studies, University of Natal, Durban.

Jousse, Marcel, 2000. *The Anthropology of Geste and Rhythm*, Mantis Publishing, Durban.

Sambamoorthy, P., 1969. *South Indian Music*, The Indian Publishing House, Madras.

Sambamoorthy, P., 1973. *South Indian Music*, The Indian Publishing House, Madras, Sienaert, E. et Conolly, J.

2001, *Studies in the Psychology of Geste*, Mantis Publishing, Cape Town and Durban.

Stutley, M., 1985. *The Illustrated Dictionary of Hindu Iconography*, Routledge & Kegan Paul, London.

Vansina, J., 1965. *Oral Tradition: A Study in Historical Methodology*, Routledge & Kegan Paul, London.

Swami Ramana Swaroopananda,

ramana.s.ananda@gmail.com

Swami Ramana Swaroopananda, an ardent devotee of Sri Arunachala Ramana and an earnest seeker following the path of Atma Vichara is the acharya of 'Sri Arunachala Ramana Atma Vidya Mandir', a spiritual institution in the outskirts of Tiruvannmalai, South India dedicated to the propagation of the wisdom of ancient Rishies highlighting the path of Atma Vichara given by Bhagavan Sri Ramana Maharishi.

Swamiji, who came under the benign influence of a great tapasvin and a true sanyasin of Adi Sankara order, Swami Satyananda Saraswati at a very young age chose to dedicate his life for the pursuit of Truth and for the welfare of the world.

He Studied Hindu scriptures at the feet of learned Acharyas in Sandeepany Sadhanalya, Mumbai founded by Gurudev Swami Chinmayananda and taught Sri Adishankara's Advaita Vedanta for ten year in Sri Lanka and India.

Submitting to the inner call of the divine, he moved to Arunachala Kshetra to practice austerities at the feet of Bhagawan Sri Ramana. Initiated by Arunachala Ramana into the Secrets of Atma Gnana (Self Knowledge), he is now prompted from within to share his love and understanding of Atma Vichara and Arunachala Smarana with the Seekers of the truth.

Philosophical interpretation of the manifestation of Muruga Tatwam

Swami Ramana Swarupananda
Sri Ramanashram, Tiruvanmalai, India.

Om Namō Bhagavate Sri Ramanaya!
Sri Arunachalam!!

Muruga in Tamil means 'Azhagan' – the handsome. Other name for him is Kumaran. Kanchi Sankaracharya, Sri Chandra Sekarendra Saraswathi Swamigal (affectionately called as Mahaperiyava) says 'Kupsitaha maraha iti Kumaraha'. Maraha means Manmatha, the Lord of Love. 'Kupsitaha Maraha' means even Cupid the Lord of Love is no comparison and would bow in shame in the presence of Muruga. That is the charm and attractive persona of Muruga. Hence he is called Kumara. Not only is he handsome, but also intelligent, valorous and romantic which are the hallmarks of Tamil Culture. That is the reason why Lord Muruga is extremely popular among the Tamil speaking community all over the world. Apart from that, Lord Muruga was instrumental in promoting and propagating the ancient and most beautiful language, Tamil through Agasthya Muni. Therefore he is hailed as Tamil Kadavul. As Arunagirinathar puts it, he is the foremost among the gods who destroys all the karmic sins of His devotees who surrender at His feet ('Koorum adiyargal vinay theerkum mugam onru'). He is Kaliyuga Kadavul... Kathirgama Kanthan!

This is the scientific age and all our youngsters are taught to question and reason out before accepting anything as real, as Truth. If we just explain the stories without giving an insight into the lofty ideals behind the story, the modern generation is going to miss out all that is beautiful and meaningful in our religion and culture. Therefore, in this

paper, we have strived to bring out the philosophical interpretation of the glorious Muruga tattwam and its divine acts of Leela in the context of modern scientific thought in the hope that it would convince and help our inquiring younger generation to assimilate and live the great vision shown in our religious scriptures.

Muruga - Gnana Panditha

I have often heard my grandma uttering 'Muruga, Gnana Panditha, Kaappathuppa'. I wondered why Muruga is referred as Gnana Pandithan. He was handsome, valorous and destroyed the whole clan of Soorapadman single handed; but where from this 'Gnana Pandithan' tag has come to follow him! Then my grandma explained, "You know he is known as 'thagappan swami' because even when he was just a child, he gave out the meaning of Pranava (Om) to his father, Lord Siva while even Brahma could not fathom the depth of his upadesha". Though the explanation was wonderful, my young mind was not convinced saying how could a small child possibly know the meaning of such great things when even Brahmaji did not know?

When I later put this intriguing question to my spiritual teacher, he came up with a stunning explanation. He elaborated, "You know, the very birth of Lord Muruga is very unusual and inexplicable! Like all of us, he was not born because of a relationship between a man and a woman. When devas and other celestial beings approached Lord Siva and prayed to Him for relief from

Soorabadman's torture, out of compassion to protect the good and the noble, Lord Siva opened His third eye "gnana chakshu" and from the third eye came out six sparks which manifested themselves as a beautiful child with six heads and that is Shanmuga, the Gnana Skantha. Siva's third eye represents 'Knowledge', when opened; it destroys all the sins of Ignorance. That divine being which had come out of 'Gnana chakshu' (Gnanak kan) must be full of Gnanam only! Gnana pandithan only..." Is that not a wonderful explanation? My Asan further added "That is why the true devotees of Muruga never differentiate between Lord Shiva and Skantha and always consider Muruga as Shiva swaroopam only!" When the Material cause and the Instrumental cause is one and the same, can effect be considered something different from the cause? - argue our Scriptures. Is the cotton dhoti different from Cotton? There is no wonder that the child 'Gnana Skanthan' is the real 'Gnana Pandithan' who whispered the pranavopadesha in the ears of the Lord!

Pazham nee appa... Gnana Pazham nee appa...

There may arise a question 'If he is such an intelligent lad, how come he missed the Gnana Pazham (the divine fruit)? How come he got outsmarted by his elder brother Ganesha?' When such a question is put, our rishi munis attribute all that as a 'divine play' (leela) of the Lord and his sibling to drive home a subtle truth. We have heard about the story of Lord Muruga going around the world on his peacock and Lord Ganesha quietly circumambulating the 'ammayappa' (the parents) to secure the 'Gnana Pazham'. But have we ever pondered over the deep meaning of the story? Once again my Gnana Guru explained "How much so ever you go around the world in circles, How much so

ever you explore the world with all your modern instruments, without going around the Ammayappa - meaning without inquiring about the very essence of the world, the Ammayappa who is very much within your own heart, the Gnana Pazham, the true knowledge is not gained!" What a piece of wisdom!

This is the difference between the objective science and the subjective science. The Scientists are always looking out into the world with all their sophisticated instruments to arrive at the ultimate Truth (the god particle!). They never succeed because they are only going round and round in their own mental projections which they call as world and they never succeed in arriving at the ultimate. The subjective scientists, the Rishies with their unrelenting observation of life and deep contemplation know that the essence of all, the ultimate Truth, the Ammayappa lies only within the heart. Therefore they inquire deep within or in esoteric sense go round and round the ammayappa in continous Meditation and thereby gain the ultimate Truth, the Gnana Pazham!

See how beautifully in our puranic stories the deep truth of our existence is brought out! If the philosophy is given out in its raw essence only a handful of intellectuals can understand, but if it is expressed in the form of the divine leela of the Lord, even the layman of ordinary intelligence can appreciate. Alas, out of our enthusiasm, most of the time we get carried away by the story and fail to think about the deep and subtle meaning it conveys. Such dull witted people ask questions such as 'If he is such an intelligent lad, how come he missed the Gnana Pazham (the divine fruit)? How come he got outsmarted by his elder brother Ganesha?' Is it not ridiculous?

Valli Devasena kantha smaranam -Jai Jai Subrahmany!

Similarly, I have encountered very many mischievous youth with a twinkle in their eyes asking “Why Swamiji all your gods like Muruga and others invariably have two wives? You preach morality saying ‘One Man, one Woman’, but all your gods have two or three? Why?”

How do you explain? Once again we have to reiterate that the philosophy and higher knowledge is not for the crude minds. Yet if we want to help our younger generation, we need to have patience. And we ourselves should have courage of conviction. We should gently explain the symbolism of the depiction. They may not get convinced. But we need not get despondent!

In our scriptures it is said “Siva, the auspicious, is the enlivening Conscious principle, which illumines everything (‘Arivukku arivai irundu arivuruththi’). He is the Unchanging and Imperishable amidst all that is changing and perishing. In fact, He is the Substratum of everything and He dwells in our own heart. Yet without Shakti, the primordial Energy principle, He cannot express and function in the world as creator, sustainer and destroyer. This Shakti is inherent power of Siva and she has no existence apart from Siva. Therefore in Tamil there is a famous saying “Sivam illayel Shakti illai; Shakti illayel Sivam illai (meaning iyakkam illai)”. To bring out the most enchanting relationship between Siva Shakti Principles which is the foundation for the very creation of the world, Siva and Shakti (Parvathi) are depicted as the divine consorts, the Ammay Appan from whom the world has manifested”.

Elaborating further the same theme our Rishies say, “For anything to be created there should be first of all a will or desire (iccha)

to create and there should be power or potential (kriya) to create. For example, if you have potential but do not have any keen desire for progeny or vice versa, you cannot produce an offspring. Similarly without Iccha Shakti and Kriya Shakti, there cannot be creation. To depict this beautiful concept of creation our Gods are depicted with two wives”. In case of Lord Muruga, He is depicted with Devasena and Valli. Devasena and Valli represent the Iccha Shakti and Kriya Shakti of the Lord and not as we superimpose any lust or greed on the part of the divine Lord.

The Asura is within!

Whenever the topic of ‘Soora Samharam’ is discussed, our teacher never failed to point out “My dear, the asuran (the demon) is not somewhere outside. He is very much within you! The Ahankara (the ego) is the real asuran along with his paraphernalia of desire, anger, greed, delusion, envy and pride”.

How true it is! The ego with its ‘I am the doer’ (kartrutvabhimana), ‘I am the enjoyer’ (bhoktrutvabhimana) attitude, with all its likes and dislikes, desires and attachments and hatred and jealousies is the real demon who is creating havoc in our inner world, snatching away the wealth of our peace of mind and torturing us endlessly to run after kamini (women), kanchana gold) and keerthi (fame) all throughout our life! Is he not a terrible demon? Are we not helpless?

This inner asura is depicted as Soorapadman. He is a Mayavi. He can take myriad forms, he has got immense power and he is cruel and heartless to the core. All of us are helpless and hapless in front of him. We can only run for our life, cry for some help and if we are intelligent enough, would take refuge at the feet of the Lord. Those who take refuge at the feet of the Lord are blessed and protected. Om!

*'Uruvai Aruvai Uladai Iladai
Maruvai Malarai Maniyay Oliyay
Karuvai Uyirai Kathiyay Vithiyay
Guruvai Varuvai Arulvai Guhanae'*

Then appears the Guru, Lord Muruga who is none other than Lord Siva Himself with the Gnanavel, the Gnana Upadesha to destroy the inner asura of Ahankara. When the Soora Samharam takes place, the jiva is united with the Lord and that is Thiru Kalyanam!

*Gnana Vel – Vettri Vel – Veera Vel...
Vel Vel Vadivel... Vedanta Vadivel...
Nadanta mudimel, Naan (marigal)
maraigal pottrum Vel...
Shakti avar thantha Vel, Thevar
moovar pottrumVel...
Kulandai kumara Vel, kundru thorum
ninra Vel...*

- is a beautiful bhajan on the glories of Vadivel. Muruga bhakti is incomplete without the worship of Vel. Why is so much of significance and importance attached to Vel? Because it is Gnana Vel. Got from the divine mother Adi parasakthi herself... Therefore Shaktivel. And who is holding it? Kulandai Kumara Vel! What a wonderful sight!

In our Sanatana Dharma the Vedas are called 'Sruti' because it is given straight from Guru to Sishya and it flows through 'karna parampara' (heard from the guru and not read from the books). And Vedas being embodiment of compassion are glorified as 'Sruti Matha'. In Kenopanishad, there comes a beautiful depiction, where the Himavan's daughter Parvathi herself appearing as Sruti Matha, giving the highest knowledge to Indra. Owing to this analogy, it is fit to regard Shakti as Sruti Matha, the Vedas and the Vel given by her as the Gnana Upadesha such as "Tat Twam Asi" contained in the Vedas which can at once destroy the ignorance and annihilate the Ahankara (ego).

And Muruga is of course the Gnana Guru because of whose Gnana Upadesha the inner demon Ahankara is actually destroyed.

Remember, it is said, even if it is Vedic Truth, only when it comes from 'Guru Mukham' as the divine Vak (words) of the Guru, it can really help. Therefore though it is Shakti Vel, divine Vel, the demon Padmasooran could be killed only because the wielder of the divine Vel is Lord Muruga. Therefore the Vel and the wielder of the Vel, the Velan are both worshipped. In fact the Vel and the Velan are one only. Can ever the words of the teacher be apart from the teacher?

It is worthy to note here that even though it is said Soorapadman was killed, he was not totally annihilated. The compassion of the Lord is incredible that after destroying the wickedness of the asura, the kind Lord made one part of him as a peacock and used it as His Vahana and converted the other part as the cock, permanently giving him an exalted place in his flag. One cannot fathom the depth of His compassion! One cannot understand the mystery of His divine leela!

When you look at it philosophically, after destroying the false ego of the jiva, the compassionate Lord (the Guru principle) uses such a purified soul as His vehicle to work for the welfare of the world. He himself expresses through that Jivan Mukta and blesses the world! The kind Lord gives an exalted position to such a purified devotee so much so that the bhakta is worshipped and revered even more than the Bhagawan! In the kingdom of Lord Muruga there is no question of destruction (Azhittal), there is only embracing and becoming one (Aatkoltal)!

Vetri Vel Muruganukku Arohara! Gnana Vel Muruganukkau Arohara!

The divine Romance

Any exposition of manifestation of Muruga tatwam and its divine play in the world outside would be incomplete without revelling in the divine romance of the Lord with the beloved of His heart Valli. Though born in the 'veduvar kulam' (hunter's family), Valli had got great love and devotion for the Lord. She was always thinking of the Lord as her 'Manavalan' (the bride groom). Only in our religion, we can approach God in any way, with any bhavam (attitude) that comes natural to us. This 'Mathura bhavam', thinking the Lord as one's beloved is very special in our spiritual literature. The famous Andal of Thiruvarangam and Meera bhai of our own times approached the Lord with this divine attitude of Love and attained Him.

Here in the story of Muruga, Valli represents the pure Jiva, which has got an insatiable longing for the Lord. The Lord is so much a 'karuna moorthy', an ocean of compassion that when we take one step towards Him with all love, He comes running to us taking ten steps towards us! Lord Muruga was seen running behind Valli

with greater love and passion than what Valli had for him but of course in the guise of an old man just to tease her and have real fun. But how can a young girl of healthy frame of mind can ever accept this? Valli was running away from him... This is the divine play! As a bhakta or as a sadhaka, we want the Lord but in our terms. But He has his own ways. His ways are mysterious! He alone comes in our life in the guise of our mother, father, teacher, friend and all our well wishers... In fact the whole world is His form only! Are we able to recognize Him? Are we able to truly love Him? We want to see Him as a divine being somewhere up in the heaven. We want Him to descend from the heaven and grant us all that we desire. This is the play of Maya!

But we need not despair! One day the divine grace will descend on us in the form of 'Taapa Thraya', the afflictions of the world, chasing us. Out of helplessness and fear we would run towards Him and take refuge in Him. That is the day He will reveal His true form and make us His own with His divine embrace! We shall wait for the day... Nambinaar Keduvathillai! Om!

Mr. Stéphane SAVRIAMA
stephane.savriama@orange.fr

Stéphane SAVRIAMA, a PhD Student at Université de La Réunion (Reunion Island University, Saint Denis) and Muséum National d'Histoire Naturelle (National Museum of Natural History, Paris). His work in ethnobiology and deals with Indian medicinal plants in Reunion Island. He has a specific interest on botanical and chemistry vision of the plants, but he also has a great attention to the belief, which is bound to each plants.

He practise Hinduism and as he was the President of a student Tamil association, He is also one of the secretaries of Tamil Federation in Reunion Island. More exactly, He is the East secretary of Fédération des Associations et Groupements Religieux Hindous et Culturels Tamouls de La Réunion. This Federation, which exist form 1971, promote ritual and cultural practise in this French island.

His two functions are obviously in interaction because of His subject research is bound to his religious believes and practice. He hopes this junction can give a particular approach of the research subject.

Ritual and medicinal practice bound with nôti (Vitexnegundo) in Reunion Island

Mr. Stéphane SAVRIAMA

Ph.D Student in Ethnobiology, University of Reunion, Island

Summary

In an ethnobiological approach, we want to emphasize the use of nôti in Reunion Island. We will both present the ritual's practice which is bound to the celebration of kâvadi and his use in popular's medicine.

In the first part, we will show the plant is a part of the ritual. We will explain the importance of this plant in the last day of this tâvam. In order to describe this ritual use of nôti we will take the example of a temple in Saint André, which is, dedicated to lord Muruga and celebrate Taï Poussam Kâvadi.

For the second part, we will analyse the use of nôti in Reunion Island. We will describe how the plant is prepared and for which pathologies. At last but not the least, we will show how the beliefs in lord Muruga can help for the cure.

Keys words: Vitexnegundo, ritual practice, ethnobiology, popular medicine of Reunion Island.

Introduction

In Reunion Island, nôti or loti it's the sacred plant bound to Shri Muruga. The vernacular name is nôti or lôti. Hindu's people use it for Shri Muruga. Especially for taï poussam kâvadi, we can see leaves of nôti in rituals.

How this plant is use in Reunion Island?

What's the bound between Shri Muruga and nôti?

That the question we will try to answers in this communication. We will first give a

botanic description of this plant. We will continue by explain the used of nôti in the ritual of taï poussam kâvadi. For the ritual part, we will focus on taï poussamkâvadiin Saint André. In this city, the celebration concentrates a lot of penitent. We can count 900 to 1000 penitents each year. At last but not the least, we will describe the use of nôti in Reunion popular medicine. In this third part, we will insist on the importance of the beliefs in lord Muruga

I. Botanic description

Nôti it's a large, aromatic shrub with quadrangular, densely whitish, tomentosebranchlets, or sometimes, a small, slender tree. The bark is thin, grey and the drupes are globose. The leaves are 3-5-foliolate; leaflets are lanceolate, entire or rarely crenate and the lateral leaflets are smaller than the terminal ones. We can also notice that the leaves are pediolate. The flowers are bluish purple, forming large, terminal, often compound, pyramidal panicles. Those flowers blooming in the month of pangouni (March-April). (Sharma R 2003, APLAMEDOM 2013). May be it's this colour which makes a bound between the plant and Shri Muruga.

Nôti (Vitexnegundo)

II. Use of nôti for taï poussam kâvadi in Reunion Island

When you observe taï poussam kâvadi rituals, you can see the use of plants, which is classically use in Hindu's practise. You can recognize tulasi (Ocimum sanctum),

vâni(Acacia catechu), marjolaine (Origanummajorana) and sometimes nôti. Usually, nôti it's use when people include the leaves in their presents for the divinities.

More frequently, the leaves of nôti it's use for the fabrication of kâvadi. We can see that's kâvadi is recovered by nôti's leaves. It's on this coverage of leaves people put flowers in order to decorate the structure. Despite of tulasi is bound to ShriVishnou, we can observe that the leaves of this plant is use on kâvadi. We can also say that marjolaine is also use to decorate the structure of kâvadi.

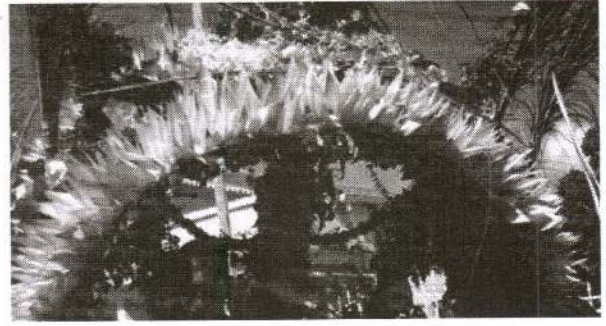
On the under photography, we can see how nôti is use in kâvadi's construction. The first photography was taken the day before the last day of the celebration of taï poussam kâvadiin Saint André.

The second photography was taken the last day of taï poussam kâvadi, in Saint André. We can see how the kâvadi was decorated.

III. Used of nôti in Reunion Island popular medicine

In Reunion Island, the leaves of nôti it's use in bath in order to:

- calmdolorous articulations
- treat skin disorder
- put away all inauspicious things

Sometimes, people mix nôti with other plants for the bath. We can a mixture of 3, 5 or 7 plants called komplikation. We can have: telpé, mango leaves(Magniferaindica), neem(Azadirachtaindica), tulasi (tolsi),bilvam (Aeglemarmelos), betel (Piper betel), citron (Citrus limon) and citronelle(Cymbopogoncitratus). We can illustrate this by a citation of an interview I have done:

« Lontan l'avé la gratel. On pren 7 qualité zerbage, fébouy. Nana sitronel, tolsi le gros tolsi, bilvam, apré ou prenfeuy lilas...7 ou compte 7, feuy mangue tous sa, ou fébouy avec 3 pièces 20 centimes. Apré ou koup in sitron en 4 morso, ou perse dedans. Si ou veu passe le zerbage ou passe, apré ou pren le bain depuis le pièjuska la tête. »

“A long time ago, their have a grate (itching). We take 7 types of herbs and boil it. You can have lemongrass, tolsi, big tolsi, bilvam, leaves of neem....7, you take 7, mango leaves, all this, and boil with 3 pieces of twenty centimes. After you cut a lemon in 4 parts and press it inside. If you want to filter, you do, and after you take a bath to your foot since your head”

In this preparation the impair number is very important, but people have forgotten the signification of this. To understand it, we can take an extract of an interview:

« toujours impair. On dit que... »

“Always impair. It is said that...”

This komplikation is use for the baby's ritual at their thirteen days. At the beginning of the ritual, the mother and the baby have a bath with a komplikation, which contain leaves of nôti. In some family, the mother drinks a little cup of the komplikation. We can also illustrate it by an extract of an interview I have done:

« nous utilisent le tolsi, le bétel tout sa pour prend le bain, par exemple des fois, les vieux, ma belle mère la montre à nous, par exemple, quand ou nena 16 jours fini accouché, donc on fait bouille 7 qualités plantes, ou prend tolsi , feuille mangue, bételaprès ou nena ou metchiendent tout sa, ou fait bouille après ou prend ou bain et après ou peut aller au temple, ou peut aller partout. Et après quand j'étais malade, mon mari li té cherche, les herbes, comme lé dure à guérir, pour fait bouille, les mêmes plantes »

“we used tolsi, bétel, all this for bath, for example, sometimes, the aged people, my mother in law show us, when you have a baby since 16 days, so we boil seven variety of plants. You can take, tolsi, mango leaves, betel, chiendent. All this you boil, you take a bath, after you can go to temple, everywhere. When I was sick, my husband go to have herbs, as it difficult to cure, toboil. The same plants.”

It's very interesting to see that the use of nôti in reunion island popular medicine is a bit similar with the use describe in ayurvedic medicine. In fact, nôti, also called Five-Leaved Chaste Tree, extracts have been used in Ayurvedic medicine as a rejuvenative tonic for promoting virility. The Ayurvedic Pharmacopoeia of India has documented the use of the leaf and the root to treat excessive vaginal discharge, edema, skin diseases,

pruritus, helminthiasis, rheumatism and puerperal fever (C.P.Khare, 2007).

It's also very interesting to see that the medicinal propriety observe in the popular medicine can be explain by the molecular compound present in the leaves of nôti.

The chemical constituents of Five-Leaved Chaste Tree are the monoterpenes, agnuside, eustroside and aucubin. The flavonoids casticin, chrysofenol and vitexin are also present in the herb. Chrysofenol D has antihistamine and muscle relaxant properties and is a compound found in Five-Leaved Chaste Tree.

We can notice in the interview, that people doesn't really care of the chemical component. The more important seems to be the divinity, Shri Muruga.

Extract 1

« Parsketou sa li sa met dannpiè Bon Dieu. Le piè Bon Dieu là, sa i fêmarshé sa, compren ? Toute son membre li marshe, côté ou. Donc li va guérri le malade. »

“Because all of that we put it in the foot of God. The foot of God can make you move, understand? All his limb can move with you. So, he will cure the sick person.”

Extract 2

« Mais par exemple quand on va faire cérémonie à Saint Gilles, on va prendre les feuilles denôtipour faire la prière avec et ça va nous permettre après de voir par exemple de prendre ça pour faire bouillir pour mon bain.

Pour la protection, etc... ?

Oui, voilà. Ils associent ça à ça. Les feuilles denôti, ça me permet de dire qu'on fait des mantras là-dessus, donc je vais prendre mon bain et donc quelque part, je vais me sentir un peu renforcé »

“But for example when we are going to make ceremony (ritual) to saint Gilles, we are going to take the leaves of nôti to make the prayer and with that, is going to allow us later, for example, to take that to boil for my bath for protection, etc...?”

Yes, here we are. They associate like that. The leaves of nôti, that allows me to say that we make mantras on that, thus I am going to have my bath and thus somewhere, I am going to feel a little strengthened ”

Conclusion

To conclude, we can say that the leaves of nôti are a part important of taï poussam

kâvadi's ritual. We can observe the use of this leaves in the fabrication of kâvadi. We can also notice that people used this leaves with therapeutic objectives. Usually, we can see the use of this leaves in order to:

- calm dolorous articulations
- treat skin disorder
- put away all inauspicious things

The more important is to see the belief in Shri Muruga when the nôti leaves come from kâvadi. It could be interesting to see this belief for other plants like tolsi.

Dr. M. Premeela

premeelagurumurthy@gmail.com

Dr.M.Premeela was born on 5-10-1954 and her parents hail from Kottayam, Kerala and Tirunelveli respectively. Premeela started to perform Karnatic concerts from the age of twelve and performed at the Thiruvaiyaru Thyagaraja Utsavam in 1969 at the age of sixteen. She joined the Queen Mary's College, Chennai and graduated in Indian music winning the convocation prize for practical music at the convocation of the University of Madras in November 1974. She then continued to do her masters degree at the Centre of Advanced Study in Indian Philosophy from 1974 to 1976 (in High second class) and also did an M.A in Indian Music (passed with overall grade A) both at the University of Madras. Winning a fellowship from the department of culture, New Delhi. She completed her Ph.D in Kathakalakshepa, a study in which she not only researched the art of story telling in the States of Maharashtra, Tamilnadu, Kerala, Andhra Pradesh and Karnataka but also learned the art to perform musical discourses from veterens of the art such as Embar Vijayaraghavacharya and Smt.C.Banni Bai. Premeela learned various genres of music from the following great masters, such as Musiri Subramanya Iyer, T.K Govinda Rao, B. Rajam Iyer, Mudicondan Venkatarama Iyer, T.M Thyagarajan and T. Muktha(Karnatic Music). She also learned Hindustani Classical from Krishnanad of Kirana Gharana and performed her maiden concert in the year 1984 which was presided by Sangita Kalanidhi Sri. Semmangudi Srinivasa Iyer. As a musicologist her specialization is in the areas of ancient Tamil Music, composers and the History of Music. She is both a performing artist and an academician who is at present the President and the Chairperson of the School of Fine and Performing Arts, Professor and Head, Dept of Indian Music, Member Syndicate (2007&2010), University of Madras.

She has performed concerts, musical discourses and lecture demonstrations numbering over three hundred, in India and countries such as U.S.A, London, Australia, Hong Kong, Malaysia, Singapore, The Netherlands, Mauritius and Sri Lanka.

SAINT ARUNAGIRINATHA AND HIS TIRUPPUGAZH HYMNS

Dr.M.Premeela

Prof. and Head, Dept. of Indian Music, University of Madras, India.

Tiru-Pugazh means divine praise. The term Tiruppugazh is the name given to the songs composed by Saint Arunagirinatha. He was from Tiruvannamalai, also called as Arunacala. This is one of the Pañcalinga kshetras where the temple of the Jyotir Linga is situated. This Kshetra has attracted many mystic Saints like Seshadri Swamigal, Ramana Maharisi and Yogi Ramsurat Kumar.

Saint Arunagirinatha was a contemporary of King Prauda Devaraya. He was the Immadi or the second Prauda Devraya who ruled Vijayanagar from 1421 to 1448. He was also known as Pratapa and Prauda. In one of the Tirupugazh hymns there is a reference to the King. In 'Adalacetanarada' we find the following reference:

*udayadamamarbana
prauda Deva Marajan
ulamumadavazhdeva - perumale*

As a youth Arunagirinatha suffered from an incurable disease and when he attempted to end his life he had a divine vision of Lord Subramanya, who blessed him and was asked to compose. It is said that the Lord Himself provided the opening words 'Muttaitaru'. The poet mentions in a song as to how all the persons around him teased and ridiculed him till the Lord came to his rescue.

*manaiyaval
nagaikkaurilanaivarunagaikkaloga
magalirumnagaikkadadaitamarodum
manamaducalippanayaruamaducalippayadu
vacaimozhipidarrinaiumadiyenai*

It is interesting to note as to how the Tiruppugazh which were lost came to be discovered. In 1871 there was a dispute regarding the temple rites of the three thousand Diksitar at Cidambaram. It is said that one Diksitar quoted a song in favour of the argument that they had the hereditary rights. The song was:

*vedanunmaraivazhuvamedinam
velviyalezhilpunaimuvayira
menmaivediyarmigavepucanaipurikove*

This means that 3000 Brahmins perform the puja without deviating from the vedic tradition. Shri. Vadakkuppattu Subramanya Pillai who was a Judge happened to hear this and immediately took it up as his life's mission to retrieve the other hymns. He visited many places and collected the palm leaves containing the hymns and published the first volume in 1895. Later three volumes were published in 1926. His work was continued by his son Sri. V.S. Cengalvaraya Pillai. It was Sri. M.R. Kandasami Kavirayar who published the candam pattern or candakuzhippu on top of every Tiruppugazh for the first time. He published 1250 hymns in two parts in 1925. In 1935 the Saiva Siddhanta Maha Samajam published the Tiruppugazh along with the Kandar Alamkaram, Kandanubhuti and the Tiruvakuppu. In 1974 along with the above mentioned works the Velviruttam, Mayilviruttam and Seval Viruttam were published by J.M. Gurunama Sivayan, containing 1324 songs. Shri. Tiruvilangam and Shri.V.S.Cengalvaraya Pillai are the important scholars who wrote commentaries for the Tiruppugazh hymns.

The speciality of the Tiruppugazh hymns is that it is based entirely on the candam or a metrical pattern which varies from song to song. This pattern is called as Candakkuzhippu and Arunagirinatha came to be called as the Canda Pavala Peruman, the one well versed in candam poetry. The candakkuzhippu for 'Muttaitaru' is

*tattattana tat tattanatana
tattattana tat tattanatana
tattattana tat tattanatana
tanatana*

Normally in songs we have extended vowel syllables, but here each canda syllable has a corresponding letter. After a stanza we have what is called a "Tongal" known to be the visrantipada. This means – 'that which is hanging like a pendant in a chain'. The tongal has a separate existence in the Tiruppugazh and also has a different candam varying from the main song. Tongal is also called as Taniccir, madani, padakkam, corcir and so on. In the very first song 'Muttaitaru' the poet says that the Lord asked him to 'recite thus' that is 'enaodu' which is the tongal.

There are many varieties of Tongal seen in the various hymns. TanaTana – perumale; tanatanatana – varuperumale; tandatanatanana – cendilmevuguhane; Tandatanatambirane, Tanavele, Tanana Tananana – ilayanayakane. Normally all the songs end with the tongal 'perumale' which is said to be the mudra of Arunagirinatha.

There are three views regarding as to how the Tongal should be rendered.

One is or that the aksaras of the Tongal should be elongated to enable it to be sung to one avarta a tala cycle.

*nadavindukaladinamonamah
veda mantra svarupanamonamah
gyanapalditaswaminamonamah
vegukodi*

The second view is that it should be accommodated into the tala without having an extra avarta:

*marukulaviyamalaralaikodiyade
valartataitamarmacaiyadumozhiyade
karukulaviyaayalavar pazhiyade
kadappamalaiyaiinivaravidavenum*

The third view is that the Tongal should figure in a separate tala which is different from the song in which the tongal figures (8+8+8+6).

*allivizhiyalummullainagaiyalumallalpal
aacaikal aliyum
allavinidaginall iravupolumull
avinaiaratanamarum*

Arunagiri's inspiration to compose such candam hymns comes from Saint Tirujñana Sambandar who belonged to the 7th century. He reverentially called him as his Andavar (Lord) and mentions himself to be his Adimai or Slave. Arunagiri prays to the Lord to enable him to sing like Sambandar.

*prabhuvanapugaliyilvittagarpol
amritakavitodaipadaadimaitanakkarulvaye*

There is an example of a song of Sambandar with almost the identical words Arunagiri has composed a Tiruppugazh. Sambandar's Tevaram starts as

*niramayaparaparapuratana
tanatanatanatanatanatana*

This has been fully expanded by Arunagirinathar with the tongal as tantana:

*niramayapuratanaparaparavaramrda
nirakulaciratikaprapaiyagi
niracasivarajavarajargalparaviya
nirayudapurariya sudanveda
suralayadaratalacaracarapranigal
corupamivaradiyai kuryame
duraipugaz>aradinakaravulaparamuga
durokaraidaracaiyur rdaiveno*

Arunagiri is said to have composed 16,000 songs but what is available today is around 1400.

In Karnatic music the laghu or a beat and the finger counts figuring in any tala is homogenous. That is if one renders a song in Adi Tala the laghujati being a catusra is maintained throughout the song. But in Tiruppugazh this is not the case. There may be many beats of different varieties of 3, 4, 5 etc within a song. It is strictly not a laghu but there are a mixture of all these and will not fit into any parameter of a tala. Therefore it is generally called as algatala. Some are rendered adi, rupakam, capu etc. depending on the structure. That is if the structure of the candam fits into any known tala then it is sung to that tala.

*arunamanimevupujita
mrgamadapatiralepana
abhinavavisalapurana
amborkumbatanamodi
tanatananatanatanana
tanatananatanatanana
tanatananatanatanana
tantattantattanatanatanana
(5 3 4 5 3 4 5 3 4
4 4 8)*

Sri Chittoor Subramanya Pillai calls this as Somadi Talam.

Arunagirinathar in some of his Tiruppugazh hymns refers to many instruments which were probably used at that period. He refers to Idakkai, Idukuparai, Imilai, Udukkai, Kanapparai, Karatikai, Kuvilam, Kinkini, Kinnari, Kudamuzha, Kuzhal, Kombu, Sanku, Candiram, Callari, Cittudukkai, Ceganan, Cettai, Dol, Tambattam, Davandai, Tavail, Tarai, Timilai, Tudi, Dundubi, Padakam, Pampai, Parai, Purikai, Berikai, Mandai, Maddalam, Murasu, Murugu, Valai.

In the following song he not only lists the instruments but initially gives the sound produced by them as the canda pattern.

*nantanatantanantana
tindiminindimitindiminindimi
tantacanguvenkalacombudundubi
palaberi
cañcalan calakoñcukinkini
tangudundudududnudanpala
candiramparaiponguvañcakarkalamide*

It is really remarkable that he is able to combine the sound of the instrument the name of the instrument and also the description like the venkalakombu etc. and create a composition into the candam structure.

TIRUVAKUPPU

This is a work of Arunagiri consisting of 25 long Tiruppugazh hymns. Each song is called as vakuppu meaning class. In this work he refers to 19 pans and ragas. This is very interesting as we come to know about the pals which were popular during his time. Kaisikai (in Tevaram this is called Kausikam) Gauda Bhairavi, Gavuli, Kucchhari, Kurinji, Cikandikai, Cikamaram, Tanasi, Desi, Pañcami, Pañcuram, Bayiravi, Bauli, Manjuri, Malahari, Lalikatai, Varati, Varali, Vipañci.

*Eg. Kalamaradavaralicalnikai
palacikamara manavipañcikai
In the Tiruvakuppu 15 there is also a
reference to vina.
Pañcaramterinduvinaikkisaindana*

Dr. V.P.K. Sundaram referes to the mystic experience of Arunagirinathar. The composer experienced the bliss of watching the dance of Muruga the Lord in his mind. That is how he is able to coin the various Canda patterns which he calls as 'tandaikalolittidumcandabhedam' - meaning the ankle bells are clinging the variations of the candam. He says,

*tantanatanantanantavena
ceñcirucatanikaikonjidamanit
tandaigalgalingalingalinenathtiruvana*

Which clearly reveals that most of his compositions have resulted from his visions or divine music he could experience.

Arunagiri has also referred to the Margitalas as Pañcakatalas. These are a set of five talas refereed by him as 'Pancakatalamam'. In Tiruvakkuppu he refers to ulgalittam, caccaputam, satpita putrikam, cacaputam, sampatvettam.

*kaicadinamuraividittavamurkarita
caccaputacacapatatpitaputrika
kancaccampadipbedumampala
cañcappancakattalamampadi
(Tiruvakuppu:6 - Bhudavedalvakuppu
63-66)*

Though we have songs mentioning the names of the ragas of that period the original music of the Tiruppugazh is not available. These hymns came to be sung only after 1914. It is said the Devadasis dancing in the temples used to sing them. It was in the year 1908 that they were first sung, is what we find in the book entitled 'VallimalaiVallal' written by R.Kalyana Sundaram (p.30-31 – 1957).

It was Vallimalai Saccidananda Swamigal who started popularizing the songs by rendering them. It is said that he happened to listen to the rendition of the song 'vankaramarbilani' at Palani sung by a Devadasi from Madurai. The phrase 'Singararupamayilvahana, moved him so much that he started to learn Tamil Language

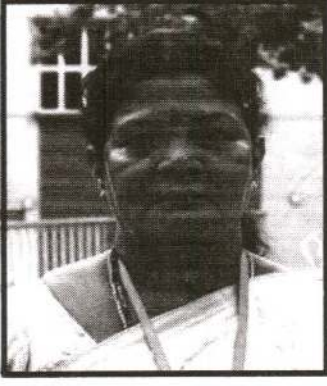
(he hailed from Mysore) and within a short period of time he memorized 450 songs and sang them at the temple during the times of the Abhisekam and the Ardhajama puja.

Vallimalai Saccidananda Swami, Kañcipuram Nayina Pillai, Cittoor Subramanya Pillai, Allatur Brothers Velur Appadurai, Acaryar and his son T.A. Sambandamurti, Dandapani Desikar, Delhi A.S.Raghavan are some of the great musicians who sang and popularized many Tiruppugazh songs.

The Tiruppugazh 'Amudamuru' which was popularized by Sri .Rajaratnam Pillai was set to music by Sri.T.A.Sambandamurti. Sri. KripanandaVariar also popularized the hymns in his musical discourses.

Pudukottai Mamundiya Pillai, Dakshinamurti Pillai, Pazhani Subramanya Pillai and Mannarkudi Pakkiriya Pillai were fascinated by the rhythmic intricacies of the Tiruppugazh so much so that they used to render them and also taught them to many musicians. Sri Pazhani Subramanya Pillai played two tani avartanam (rhythmic solo), one for the main composition and a short one for the Tiruppugazh.

In the recent past there have been many concerts including only 'Tiruppugazh' hymns and also 'Tiruppugazh' bhajana performances. If the Tevaram hymns are examples of repository of the pals, the compositions of Arunagirinatha extols the greatness of the permutations and combinations of the tala intricacies.

Dr. J.V.Satyavani
satya1812@gmail.com

Skanda as depicted in Maha Bharata & Kumarasambhava (with special reference to Telugu)

Dr. J.V.Satyavani, Associate Professor, Dravidian University, Kuppam, India.

Abstract

This paper intends to look out the dissimilarities of the Skanda story depicted in both Mahabharata and Kumarasambhava of Telugu. In few places the Sanskrit Vyasa Bharata and Kalidasa's Kumarasambhava are also compared. The two main points taken are 1. The Birth of Skanda 2. The Death of the Demon. Mainly this paper concentrates on the dissimilarities found in both theme and style of the works.

Introduction

Muruga the famous deity of is worshipped in all most all the regions of south India, and across the world in places like Sri Lanka, Malaysia, France, South Africa and so on. The Sangam period of Tamil literature depicts this deity as the Lord of kurunji, the hilly area. Murugan is known as Skanda, Kartikeya, Subrahmanya in Telugu literature. This paper intends to view the birth of Skanda and the way he destroys the demon to protect the world's peace; liila for the matter of fact in Sanskrit literature where ever is seen it denotes the greatness of the deity in destroying the demons and saving the world and devotees.

The Vyasa Maha Bharata has been brought into Telugu by trio of poets. The last of them Errana, of 14th Century has completed the Aaranya Parva which is known as Vanaparva in Sanskrit Bharata. According to Maha Bharata the Skanda is born to Swaaha Devi, the daughter of Daksha. Agni the lord of fire had been to the Ashrama of Saptha Rushis for the accepting the havish, where he happened to see the

wives of the Saptha Rushis. He became desire full. Having noted this Swaaha Devi who wanted to marry Agni disguised as six of Rishi Patnis and was unable to take form of Arundhathi, thus she fulfilled her wish and lord Agni got married to him.

The birth of Skanda Mahabharata

The Vyasa Maha Bharata details that Swaaha Devi wanted to marry lord Agni and took form of the Rishi Patnis (Vanaparva). The Andhra Maha Bharata by trio changed it as to say that Swaaha Devi was the wife of Agni and she wanted to satisfy her husband in the form of Rishi Patnis as she wanted to please her husband and satisfy his needs. "*Swaaha Devi tatprakaramu bamtayau eringi ataniki priyambu seyunadiyai sapta munulalo angirasu bharya shiva yanu daani ruupambu gaikoni*" (aaranya- 5-198). It is very clear that the change made by trio in Andhra Maha Bharata is due to the time and space. Maha Bharata is brought into Telugu for the upliftment of the sanatana dharma; Vyasa Bharata says that Swaaha was interested in getting married to Agni and was searching for defects in him, where as the Telugu Bharata depicts her as the wife of Agni who was trying to the satisfy the needs of her husband which in turn was known as the Pativrata Dharma.

Swaaha Devi, after conjoining with agni, has placed his semen in a golden pot, six times and hid it near Ganges in gross bushes. As a result a boy was born with six faces, 12 eyes and hands. He grew in five days. On the fifth day "*tripura dahana saadhanambaina haru kaarmukam*

ammahiidharambunamdu nikshiptambai yunna daanini buccukoni ammaha dhvani vini kalushimci airaavatasupratiikambulanu diggajambulu ayyagni bhavu miidaku paratemcina ammhaabhujumdaaremtini penaci patti renduceetula” he held the Lord Shiva’s bow, which was used to destroy the tripurasura and made a huge sound, among the eight elephants bearing the earth, airaavata and supратиika ran towards Skanda with anger and he held them in each hand threw them away. He was holding shakti, his spear, cock, conch in his hands and was also chewing his finger exhibiting the child play, the strength of Skanda was thus described.

Swahaa Devi though tried to explain that she disguised as Rishi patnis and begot the child, the rishis deserted their wives. They went to request Devendra to punish Skanda who was terrifying the creatures on kraumca parvata and broke it too. Indra fought with Skanda got defeated and took refuge of Lord Shiva. Lord Shiva went to Skanda pacified him and made Deeva seenaapati – the army chief of deevatas. Indra in turn gave his daughter in marriage to Skanda on the sixth day of his birth. Maha Bharata tries to establish that, Skanda was not an ordinary one, but he was created by Lord Shiva to destroy demons. Lord Shiva’s semen was given to agni for protection, which in turn was placed in the womb of Swahaa Devi and gave birth to Skanda. (3-5- 207 to 246)

Kumarasambhava

Kumara Sambhava of Kaalidas can’t be compared directly with Kumara Sambhava of Naane Chodas Telugu Kumara Sambhava. The Sanskrit works starts with the description of *Himavanta astyuttara syaam disi devataatmaa – himaalamo naama nagaadhi rajah* as he is the father of Parvathi; where as the Telugu Kumara Sambhava starts with the story of Sati, who married Shiva and gave away her incarnation

by creting Yoga Agni. As Kumara Sambhava is the story of Skanda who’s birth is actually intended for destroying the demon Taraka.

This story is seen in Brahmhanda Purana and other Saiva Puranas, but it is true that this story of Kumara Sambhava became popular because of Kaalidasa, but for unknown reasons nanne choda did not translate Kalidasa Kumara Sambhava he says, “*asmadiiya anuuna pratibhaarnvoodiirna rucira vastu vistaaritOttama kaavya ratnambu*”. One can easily see the reason for nanne chodas style of writing Kumara Sambhava and the thought behind it the poet actually intended to write about the liilas of lord Shiva. According to the poet. He is the omnipresent and almighty. This poet is the first one in Telugu Literature to start with Saivite themes in order to propagate Saivasim in Andhra Pradesh here in Kumara Sambhava he the depicted the stories of Sati, Parvati and Kumara Sambhava to propagate Saivasim and dedicated his work to his guru Jangama Mallikarjuna, who was an Acharya in Kalaamukha Saiva Sect.

Nanne Choda did not touch upon the second part of Kumara Sambhava which is set to be written by someone else not the Kaalidasa, the Telugu Kumara Sambhava which has twelve Aasvashvasas the Kumara Sambhava is take place only ninth Aasvashvasa. The marriage of Shiva and Parvathi was depicted in both Sanskrit and Telugu works with high enthusiasm as that was the base for the birth of Skanda and to destroy the demon Taraka, but it is evident through the works that both the poets intended to illustrate the pan Indian culture and the almighty Shiva.

Manmadha went to the tapovana along with his wife Rati and his friend Vasanta to disturb lord Shiva’s penance, in Telugu Kumara Sambhava the poet chiseled a

chariot with flowers as vasanta(god of spring) came into the vana, where Parvati and Paramesvara were together. And then Agnideva was sent to Shiva to tell Him it was time for the birth of Skanda as demon was unbearable. As Parvati and Paramesvara saw Agni they moved apart and Shiva's semen fell of, with anger Shiva flew it towards Agni; Agni was unable to bear it, lost his glow, went to Brahma for rescue. Brahma became happy as he could understand that Skanda will come soon to protect, asked Agni to hide in Saravana lake, Agni did as told. Later on a day when all the rishi patnis were bathing Agni disguised as wild fire and was enjoying their beauty. Except arundhati the other six went near wild fire as they were chilled. Agni placed the Shiva's semen in them and they became pregnant in no time (sadyogarbha), afraid of the society and husbands, they placed their fetus in lotus flowers in the Saravana lake.

“itlu iisvaru guru lingaakaarambu
 purushaakaarambu daalcinatlu
 nijajanakumdagu panca vaktru naggalimpa
 shadvaktrumdai dvaadasha ravi
 prakarambuna navayavambulu seekoni
 nijaavayavambulu daalcinatlu dvaadasa kara
 parishoobhitumdai kamalagarbhu nottarimci
 kamalaasanambu kaikoninatlu
 kamalanilayumdai” (10. 48-49)

Skanda was sitting on lotus as if he had taken the seat of Brahma. He looked like an embodiment of huge linga, shone with six faces so as to ridicule his father with five faces, his radiance was equivalent to the rays of 12 suns. This description of Skanda gives the reader a satisfaction as that, he will be the one who is going to save the universe from Taraka the demon. Sage Narad reached there and saw the baby Kumarasvami and rushed to Indra and informed that Skanda excels everyone in beauty, strength, valor and looked emperor of the universe. Immediately Indra fought with Skanda in

anger all his weapons went in vain, he got terrified when his vajrayudha also became useless before Kumara. Kumara chased Indra through out the universe and at last he took refuge to Lord Shiva. Shiva gave His son to Parvati with affection. (10. 52-78)

*pulakalu vodme namgamuna bhoorana
 sammadavaari kannula
 Nnali dalakaade shambhuvunaku naate
 mudambuna manambunamdu; moo
 Malare; tadutsavambu gani yambika karmili
 paalu seepe ja
 Nnulu sirunavvu moovini tanuulatikam
 jemare kadalkonan (10. 79)*

Parents horripilated as they saw their son and Shiva explained everything to Parvati, about the birth of Kumara. Parvati was ready to nurse him. And as Indra knew the truth, he appeased Skanda and Shiva. Kumara was crowned as Devaseenapati and was asked to guide the army to fight demons. Later Kumara broke the kraumca parvata.

In Mahabharata, the story of Skanda was narrated to Pandavas in forest, to bring them out of grief and to encourage them to do penance and get great satras(weapons along with mantras to part with) and astras(weapons) to fight their enemies, so the story was taken as in puranas with slightest changes 1. Swaaha Devi was wife of Agni and was not who was willing to get married. 2. She disguised like six Rishi patnis and placed the semen in a golden pot. 3. kraumca parvata was broken before Indra knew about Kumara. 4. Indra became angry, when the rishis asked him to punish Kumara for his misbehavior and for he was begotten by their wives and Agni. 5. Lord Shiva went to Skanda to pacify him 6. Sage tells that, it is said that Shiva's semen was hidden with Agni. 7. Kumara was made chief of army and was married to deevasana, Indra's daughter to appease his anger.

Kumara Sambhava, which was meant to describe the greatness of Lord Shiva, the poet writes about Skanda and Tarakasura vadha as part of Shivaliila, as mercy showered upon the universe. The main differences found here in this work when compared to Mahabharata are - 1. The story of Kumara Sambhava starts with the previous incarnation of Parvati as sati. 2. The description of tapovana and hinderence caused to Shiva's penance by Manmatha, Rati and Vasanta. 3. Agni entering into the garden where Shiva and Pravti were to gether and Shiva throwing his semen on to Agni 4. Agni seeking Brahma's advice and hiding in the Saravana lake. 4. Rishi patnis bathing in lake and agni approaching them in the disguise of wild fire. 5. Rishi patnis ignorance and their sadyogarbha. 6. Fetus being placed in lotus by the Rishi patnis. 7. Kraumca parvata being broken and diggajas being thrown away. 8. Narada generating jealous in Indra. 9. Indra fighting to Kumara out of jealous. 10. Kumara chases Indra to Kailasha. 11. Parvati and Shiva being carried by the love for child. 12. Shiva explains the story behind Skanda's birth. 13. Skanda being crowned as army chief and got married to Deevaseena. 14. Brihaspati praising Lord Shiva as one to save all from the poverty. 15. Kraumca parvata being destroyed after all these.

The major difference between these two works seems to be in the style of writing and the aim of the works. Mahabharata was written with an intension to up lift the sanatana dharma and the story is to encourage Pandavas to forget their grief and to gain valor. The poet Nannecoda deva's intension in writing Kumarasambhava was a different one. He wanted illustrate the greatness of Lord Shiva and His mercy. So the Kumarasambhava here is only an extension of the same.

Death of the Demon

Mahabharata: After Skanda was crowned as army chief an enormous army of demons lead by Mahishasura. The army of Gods was scared by the war, the demons throwing huge stones and parts of hills on to them. When Mahishasura caught hold of Shiva's Chariot all the demons were happy and started shouting as they felt that would be the end of war. Shiva smiled and looked at his son and asked to show his charm in war field.

*loohita ratna bhuushanudu loohita
maalyadharumdu visphura
loohita loocanundu navaloochita vastrudu
loohitaasyudai
yaahava keelikin kadagunappudu cuudaga
noppe lookani
rdaaha samiddhanuutana patamguda poole
rathaadhiruudhudai (3.5.282)*

Kumara was dressed in red cloths, rubies studded jewels, angry red eyes, had a spear called shakti in a hand looked like afternoon sun blazing around. He became extremely angry and tore demon Mahishasura into pieces with his spear. He reused it for few times to destroy the army of demons and Shiva ordered the suras to pay respect to Skanda like they do to Him. (3.5.268-290)

Kumarasambhava: As Kumara without any effort cut Kraumca parvata into pieces Lord Vishnu decided to fight against demon Tarakasura and announced it, but, before they could go for war it would just if they had sent an ambassador to Taraka that, all his former misdeeds have been excused and he may now surrender himself to devatas and no to go for any controversies. Bruhaspati's grandson Sumati was appointed as ambassador. He failed and Taraka spoke proudly. Kumara became angry when knew about all this and said " Lord Sarvesvara and Sharvaani made me the army chief and said

that, I should save all from the demons like Taraka, if I do not fight with them and win over I will be unjustified”.

*purahara suta sharahati na
cceravuga taarakuni vimti shimjini tegiyen
turamuna attida dooshaa
caru patina dharma gunamu sana
tegudarude? (12-160)*

the valor of the son of Tripurasura samhara was so unbearable to Taraka and his army; one arrow pierced the flag post and it fell down to earth it does happen if one with all good deeds, pious and dharma is opposed by one with all negative characters has fall to earth.

*tripuraari nandanudu kaipuna
maarkoni nilci shaktivai
cina vadi paari .... (12- 181)*

Kumara the son of Tripurasura samhara with all his might attacked Taraka with his spear.

*haratanaya shakti dooshaa
cara hrudayamu vracci maguda
caniyen (12-182)*

the mighty son of Hara used his Shakti spear to tear Taraka into pieces, the spear obeyed and came back to Kumara having torn Taraka.

Taraka was killed along with his force and along with Skanda the Kaali and pramatha ganas took part in the war and demons were destroyed and peace was restored. (10-123 to 11, and 12- 190) chapters and totally 485 verses)

Mahabharata as already said was written with a different purpose so it has certain points to note down - 1. Before every one left there was big cry of war by the army of demons. 2. Demons came on to the svarga without any notice of war. 3. The demon chief is Mahishasura in Mahabharata. 4. Mahishasura wanted to rule over the universe and came to fight. 5. He held the

front part of the chariot to which the horses were tied. It is called 'noga' in Telugu. 6. Shiva just smiled at His son did not say anything 7. Kumara became angry and fought with Mahishasura and killed him. To depict the anger and valor of Skanda errana described him in all red, as the rasa theory says red represents valor the viira rasa. 8. Brahma placed Rishi patnis as krithika stars.

Kumarasambhavam as intended by the poet is meant for describing Shiva as omnipresent almighty. Here one can find any changes comparing with Mahabharata. 1.It was Lord Vishnu who initiates for the war. 2. Sumati, the grandson of Bruhaspati is sent to avoid war as an ambassador.3. in the dialogue between the Taraka and Sumati poet narrates many policy matters of war, ruling etc., as the poet is himself a king, he lays importance to the rules of the day to be explained. 4. This runs to 10-131 to 202 verses. Poet introduces an ambassador from the demons kingdom. 5. Taraka is proud of his valor as he has boon that, even Shiva cannot kill him and he would only in the hands of the son of Lord Shiva. 6. It is the demon army that started on a war front. 7. Kumara speaks to the army about him being placed as the army chief and he reminds himself of his duties. 8. The war was not just between Kumara and Taraka 9. All the Kaalika ganas pramatha, bhuta and other ganas ruled by Kumara took part in this war. Here poet seems to have followed Vyasa Bharat. 10. Even in the war and in the end at the time of Tarakasura samhara Skanda is portrayed as Shiva putra. 11. The war and the war field descriptions were done in more than two chapters. It starts in the 10th chapter and runs into the 12th chapter. It is noted that this part occupies on forth of the Kumarasambhava text running into 12 chapters. 12. Skanda accepts Rishi patnis as his mothers and places them in the sky.

Findings

The notion of both the poets viz., Errana of Mahabharata and Nannecodadeva of Kumara sambhavamu is very clear. Neither of these two works were written with an idea to upraise the glory of lord Skanda. The first work is meant for the sanatana dharma and also to depict the dharma that has to be followed. The trio of poets deliberated dharma- the four ashrama dharmas viz., kaumara, gruhasta, vanaprastha, sanyasa; the four dharmas – dharma (duties and taboos) artha (wealth) kama (desire) moksha (salvation). Even then, Errana did not touch up on certain praises; values discussed in Sanskrit work; Swahaa Devi asks Skanda to give her a reward that is she wanted to marry Agni as everything happened due to her disguise. Skanda gives her boon, that, in any yajna or yaga havis will be offered with an utterance “svaaha” and thus she will be always with Agni – Errana did not touch upon all these as it was not his concern to talk about yajna yaga culture. Nannecoda deva the author of Kumarasmbhava has proclaimed himself as saivite poet and was writing this work to depict the mercy of Lord Shiva, but as he styled it in a vastukavya manner, where the genre demands lot of descriptions, different varieties of verses, the use of appropriate rasa, rhetoric usage both in sabda (sound) artha (meaning) he introduced all those to beatify his work. That is why, Skanda is called as Harasuta (son of hara); purahara tanaya (son of tripurasura samhara); tripurarinanadan (son of the one who destroyed tripurasura)

Though the intention of the poets is very clear it is evident in the Nannecoda's work as to why he has taken up this story to glorify Lord Shiva; he takes the source for the story of Parvati and Paramesvara moving about in the form of elephants from Tamil works and write about the birth of Vinayaka or Ganapati. It is not evident as to why he

has not taken up other stories to depict the mercy of Lord Shiva. At the end of the war between Taraka and Kumara purahara suta (son of Tripura hara); tripuraari nandanudu(son of tripurasura samhara); haratanaya(son of hara) to depict the merciful nature of Lord Shiva. It was not a war between Taraka and Kumara it was between the demons and the ganas like prathama, kaalika and others serving Skanda. It is not evident as to why the poet has not taken other liilas into account. He could have chosen many liilas of Shiva to show His merciful nature, but why the Kumarasambhava is not clear, but neither the works intended to praise Skanda. It can be interpreted as – the religious conflicts and the political scenario of South India and Calikya, Chola kingdoms could have resulted in this. The royal poet himself would have felt the need of courage and valor which he thought could derived from the story of Skanda than from any other deeds of Lord Shiva. A study of complete Tamil works dealing with Lord Muruga might give an answer to these queries.

Select Bibliography

Arudra, Samagra Andhra Sahityam, Telugu Akademi, Hyderabad, 2005

Errana, Andhramahabhaaratam, Telugu University, Hyderabad.

Laskhmikantam. Pingali, Andhra Sahitya Caritra, Vishalandhra Publications, Hyderabad, 1974.

Nannecoda Deva, Kumarasambhavam, Andhra Pradesh Sahitya Akademi, Hyderabad, 1968.

Ramamurthy. Tippabhatla, & Srinivasulu. Suram, Vyasa Bharata (prose rendering). Sri Lalita Tripura Sundari Dharmika Parishat, Vijayawada, 2010.

Satyavani J.V, Genres in Major Dravidian Languages, MRP submitted to UGC 2013.

Mr. Chia Siang Kim

chia_sk@yahoo.co.uk

Chia Siang Kim, M.A, is currently a postgraduate student in history, specializing in the civilizations of Champa and Vietnam. His previous research includes the history of the kingdom of Panduranga in south-central Vietnam. Other than history of Southeast Asia, he maintains strong interest in Buddhism and Hinduism, especially in history, textual analysis and iconography of the deities of both religions. He began to develop strong interest in historical and cultural aspects Lord Murukan after a pilgrimage to Batu Caves during the Taipucam festival in Kuala Lumpur. He may be contacted by e&mail at chia_sk@yahoo.co.uk.

Skanda-Kumara in Chinese Buddhist Texts

Chia Siang Kim

Postgraduate in History.

Abstract

As an important Brahmanical deity, Skanda is mentioned in Buddhist texts as early as in the TheravādaPāliNikāyas as Sanankumāra, a *deva* who is a devout follower of the Buddha. Later Mahāyāna Buddhist texts mention a peacock-riding deity called Kumāra. The same deity makes his appearance in Tantric Buddhist texts as a protective or wish granting deity in the Buddhist ritual *maṇḍala*. While Kumāra remained as a benevolent *dharmapāla*, or protector of *buddhadharma*; the other epithet of the same god, Skanda, gradually evolved to become Wéituó Bodhisattva in Chinese Buddhism. This paper will explore the Skanda-Kumāra and his transformation as recorded in Chinese Buddhist texts.

Introduction

The first mention of a deity called Kumāra is already present in a hymn to Agni in *Rgveda*. Here the deity is said to be the golden-toothed, bright colored and weapon-hurling son of Agni¹, features retained in the later Skanda-Kumāra-Murugaṅ imagery. The fact that *Rgveda* mentions Kumāra as a weapons-hurling god indicates the association of the god with warfare as early as the Vedic period. Later, the *ChāndogyaUpaniṣad* mentions a great sage by the name of Sanatkumāra, and identifies him with Skanda². This image of Sanatkumāra as a wise sage made its appearance in early Buddhism as well. In the TheravādaPāliNikāyas, Sanatkumāra appears as Sanankumāra, a *deva* of the rank of *mahābrahmā* and a devout follower of Buddha, whose power surpasses all the gods of Trayastriṃśaheaven³.

Buddhism started to depict Skanda-Kumāra as the peacock-riding warrior god; with the spread of Buddhism to China, the deity was recorded in both Chinese translation of Sanskrit scriptures and Buddhist texts written by Chinese monks. From the 7th century, Skanda-Kumāra began to develop to become the well-known Wéituó Bodhisattva in Chinese Buddhism.

Position and Imagery of Skanda-Kumāra as a *Deva*

Kumāra is generally transcribed in Chinese as Jiūmóluó (鳩摩羅) or Jūmóluó (俱摩羅). *Translation of Sanskrit* (翻梵語 *FānFānyǔ*), a Sanskrit-Chinese Lexicon gives the translation of Kumāradeva (鳩摩羅天) as tóngzǐ (童子) "boy"⁴, and Chinese Buddhist texts sometimes translate Kumāra as "boy-god" (童子天). The name Skanda is frequently transcribed as Sāijiāntuó (塞建陀) or Sījiāntuó (私建陀). Other than Kumāra and Skanda, the name

¹ *Rgveda*, 5.2.3.

² *ChāndogyaUpaniṣad*, 7.26.2

³ See for instance, *JanavasabhaSutta*, verse 17.

⁴ *TaishōTripiṭaka*, No. 2130, Vol. 7.

Kārtikeya or Jiāchījīyè(迦絺吉夜) though much less mentioned is known in Chinese Buddhist texts as well.

The Sanankumāra of the PāliNikāyas appears in the 5th century Chinese translation of *DīrghaĀgama* (長阿含經, *ChángAhánjīng*) as FànTóngzǐ (梵童子, Brahmā[sanan]kumāra), who is described as a manifestation of the *mahābrahmārāja*, having five hair coils, handsome face and emanates violet gold light that surpasses the light of other *devas*⁵. However, this Brahmākumāra does not appear in other Chinese Buddhist texts and seems to be distinct from the warrior god Kumāra mentioned in the rest of the Chinese *piṭaka*.

Kumāra is mentioned as one of the 80 gods worshipped by the people of the mundane world in the 5th century Chinese translation of *MahāyānaMahāparinirvāṇaSūtra* (大般涅槃經 *Dābānnièpánjīng*)⁶. In other Mahāyāna scriptures, sometimes he appeared as one of the benevolent gods. For instance, in the *Mekhalādhāraṇīsūtra* (寶帶陀羅尼經, *BǎodàiTuólúónījīng*), Kumāra is listed along with Brahmā, Śakra (Indra) and Maheśvara as a protector of the reciters of the magical utterance of *Mekhalādhāraṇī*⁷.

The imagery of the Buddhist Skanda-Kumāra retains many aspects of its familiar Brahmanical counterpart. The 12th century *Compilation of Explanation of Names* (翻譯名義集, *FānyìMíngyìJì*), a dictionary of Sanskrit terms mentions the deity Kumāraka as a god who rides peacock, and holds rooster, bell and red banner⁸. In Brahmanical tradition, Skanda-Yāga of *AtharvavedaPariśiṣṭa* mentions that Skanda is associated with peacock and wears a bell⁹. The association of the rooster with Skanda-Kumāra-Murugaṇ is of course mentioned in the Tamil *Caṅkam* poetry¹⁰. The *ĀryaMañjuśrīMūlaTantra* (大方廣菩薩藏文殊師利根本儀軌經 *DàfāngguǎngPúsàzàngWénshūshìlǐGēnběnyìguǐjīng*) gives similar imagery of Kumāra as a god who rides peacock, holds a spear, six-headed, red-faced, wears yellow celestial garment, and

⁵ “時，大梵王即化為童子，頭五角髻，在大眾上虛空中立，顏貌端正，與眾超絕，身紫金色，蔽諸天光。” *Ibid*, No.0001 Vol. 5.

⁶ The 80 gods in the list are 12 Ādityas, 12 Mahādevas, 5 Grahas, Dhruva, Aśvin, Path-Moving Deva (Savitṛ?), Bharadvāja, ŚrīDevī, 28 Nakṣatras, Pṛthvī, Vāyu, Varuṇa, Agni, Brahmā, Rudra, Indra, Kumāra, Aṣṭabhuja (Viṣṇu) Maheśvara, Pañjara, Hārītī, Caturmahārājas, Brahmā (as creator of books and writings) and Vasu. (世有眾生事八十神。何等八十？十二日、十二大天、五大星、北斗、馬天、行道天、婆羅墮跋闍天、功德天、二十八宿、地天、風天、水天、火天、梵天、樓陀天、因提天、拘摩羅天、八臂天、摩醯首羅天、半闍羅天、鬼子母天、四天王天、造書天、婆藪天，是名八十。) See, *Ibid*, No.0375, Vol. 22.

⁷ “若梵王、帝釋、大自在天、童子天等，聞是大明者皆從異處咸來集此，稱讚隨喜寶帶大明。” *Ibid*, No.1377.

⁸ “大論又稱鳩摩羅伽，此云童子，騎孔雀擊鷄，持鐸捉赤幡。” *Ibid*, No.2132, Vol. 2.

⁹ *Clothey, The Many Faces of Murugaṇ: The History and Meaning of a South Indian God*, The Hague: Mouton Publishers, 1978, p. 50.

¹⁰ *Ibid*, p. 183.

holds bell and red banner on his right hand¹¹, identical to the Brahmanical imagery of Kumāra-
Ṣaṅmukha.

Acknowledging the importance of Kumāra, the 17th century Chinese Buddhist text *Compendium of Buddha* (佛祖綱目 *FózuGāngmù*) records that when the Buddha was in Trayastriṃśa heaven he chose Kumāra, probably because of his martial prowess, for the task of informing Jambudvīpa of his descend and his impending *nirvāṇa*¹².

Skanda-Kumāra in Chinese Tantric Buddhist Texts

As a protective deity, Skanda-Kumāra makes frequent appearance in Tantric Buddhist texts as one of the many celestial guardians or boon givers. To take one of the many examples, the 8th century Chinese translation of *VajrabhayaSannipātaVaipulyakalpāvalokiteśvaraBodhisattva TribhāvānuttarahṛdayaVidyārājaSūtra* (金剛恐怖集會方廣軌儀觀自在菩薩三世最勝心明王經, *JīngāngKōngbùJīhuìFāngguǎngguīyìGuānzìzàiPúsàSānshìZuìshèngxīnMíngwángJīng*) mentions Avalokiteśvara Bodhisattva introduced a mantra that can accomplish all *siddhis*, and if any one recites one lakh of the mantra, “all *devas*, Brahmā, Maheśvara, Nārāyaṇa, Kumāra, Saptamātṛkā and Garuḍa will be greatly rejoiced¹³”.

R. Mayer noted that in Tibetan Tantric Buddhism, the deity Vajrakumāra, a manifestation of Amitābha Buddha or Vajrasattva in the GarbhakośadhātuMaṇḍalashares striking similarities with the Brahmanical god Kumāra; both are protector deity and demon-slayers, both are worshipped in the month of Kārtikka, and both are the supreme divine son¹⁴. While the Chinese Tantric texts on Vajrakumāra Tantra do not mention most of these parallels, the 8th century Chinese version of *ĀryaKaṇikrodhavajrakumārabodhisattavaSādhanāvidhiSūtra* (聖迦拏忿怒金剛童子菩薩成就儀軌經 *ShèngjiānifènnùjīngāngtóngzǐPúsàChéngjiùYiguīJīng*) does mention that if a *sādhaka* refrains from eating, performs the *sādhanā* and recites the mantra given in the *sūtra* in front of an image of the peacock-riding Kumāra for three hundred thousand times, Kumāra will appear in front of the *sādhaka* to bestow him boons. The *sādhaka* then should recite certain mantra for 7 times to bless the *arghwater* as offering, and he should say “welcome Kumāra, may I obtain *siddhi* for all the mantras uttered in front of Kumāra and Maheśvara”. Kumāra will then say “may your wish be granted” and disappear¹⁵. The prominent appearance of the peacock-riding god in this text is a sign of the affinity of the Brahmanical Kumāra and the Buddhist Vajrakumāra. It is interesting that this text pairs Maheśvara or Śiva with Kumāra, who are father and son in Hindu traditions; however this text does not explain the relation between the two gods. Kumāra as the son of Śiva is certainly known to some Chinese Buddhist. In his

¹¹ “乘於孔雀，手執槍，六箇頭面，面色紅，著黃衣天仙衣，左手執鈴紅幡。” TaishōTripiṭaka, No.1191, Vol.5.

¹² “佛令鳩摩羅，告閻浮提，如來將下，欲入涅槃。” TaishōTripiṭaka, No. 1594, Vol. 3.

¹³ “若誦一洛叉，一切天、梵王、摩醯首羅、那羅延、俱摩羅、七母天及迦樓羅等皆大踊躍。” Ibid, No. 1033, Vol. 1.

¹⁴ Mayer, R, Observations on the Tibetan Phur-ba and the Indian Kīla, in *The Buddhist Forum: Volume II*, ed. T. Skorupski, pp. 151- 152.

¹⁵ “又法於俱摩羅天前(乘孔雀天)不食誦真言三十萬遍，俱摩羅天當即現身，於行者前與行者願。行者即取闍伽香水，誦真言加持七遍，而以奉獻作是言：善來俱摩羅，唯願令我於俱摩羅、摩醯首羅天所說真言皆得成就。俱摩羅言：願汝成就。作是語已隱身不現。” TaishōTripiṭaka, No. 1222a, Vol. 1.

Commentary of the Mahāvairocana Tantra (大毘盧遮那成佛經疏 *DàpílúzhēnàChéngfóJīngShū*), the 8th century Chinese monk YīXíng(一行) briefly mentioned Kumāra's *mudra is śakti mudra* and he is the son of Íśvara (Śiva)¹⁶.

From Skanda to Wéituó

In the 5th century A.D., Chinese Buddhist texts start to speak of a guardian deity by the name of Wéituó. The Chinese translation of *SuvarnaprabhāSūtra* (金光明經 *JīnguāngmíngJīng*), by the Central Indian monk Dharmakṣema (曇無讖 *Tánwúchèn*) mentions "Wéituó" along with other Brahmanical gods like Indra, Sūrya, Candra, Yama, Vāyu, Varuṇa, Viṣṇu, Sarasvatī, Íśvara and Agni as *devas* who protect the world unceasingly¹⁷. In the 7th century, a Buddhist *vinaya* master by the name of Dào Xuān(道宣) mentioned a protective god called General Wéi, a *kumārabhūta* (youthful being) who practices *brahmacarya* (真梵行 *tóngzhēnfānxíng*)¹⁸. "Wéituó" is used in Chinese Buddhist text to transcribe "Veda". It is for this reason the *Revised Biographies of the Gods* (重編諸天傳 *ChòngbiānZhūtiānChuán*) published in 1173 A.D., the author XíngTíng (行霆) mentioned "Wéituó means speeches of wisdom". This book also provides some interesting information, like the god's surname is Wéi, and his personal name is Kūn (琨), and he is one of the eight generals of the Southern Heavenly King (Virūḍhaka). Li Xíngjie believes that this General Wéi Kūn refers to the historical figure of the same name, who lived in the 7th century, an early contemporary of Dào Xuān, and the historical figure Wéi Kūn became amalgamated with the Buddhist warrior deity Wéituó¹⁹.

Just how did the name Wéituó come to being? The *Sound and Meaning of All Sūtras* (一切經音義 *YīqièjīngYīnyì*), an 8th century dictionary of Buddhist terms by the Central Asian monk Hui Lín offers a convincing explanation. In the entry of Wéituó Tiān 違陀天, the dictionary states that it is "translated from Sanskrit Sījiāntuó T'ípó (私建陀提婆, Skanda Deva), and means 'dark (陰 yīn)²⁰'. T'ípó means god. The characters 建 (jiàn) and 違 (wéi) are similar, therefore this caused errors among the scribes²¹." Hui Lín here suggests Wéituó (違陀) is the result of the scribal error of 建陀 (Jiāntuó, [s]kanda). It is from this scribal error that the character 違 (wéi) became

¹⁶ "俱摩羅，作樂底印(大自在之子)", *Ibid*, No. 1796, Vol. 15.

¹⁷ "釋提桓因及日、月、閻摩羅王、風、水諸神，草馱天神及毗紐天、大辯天神及自在天、火神等神，大力勇猛，常護世間，晝夜不離。" *Ibid*, No. 0368, Vol. 7.

¹⁸ *Records of the Encounter of Vinaya Master Dào Xuān* (道宣律師感通錄 *Dào Xuān Lùshī Gǎntōnglù*), *Ibid*, No. 2107.

¹⁹ Li Xíngjie, *Weituó: A Protective Deity in Chinese Buddhism and Buddhist Art*, thesis submitted for the Degree of Masters of Arts at the University of Macau, 2012, p.20.

²⁰ Here it seems that Hui Lín was confused of the words Skanda and Skandha. Skandha, "aggregation", which is usually translated as 蘊(yùn) or 蔭(yīn) in Chinese. 陰(yīn) here might be a scribal error of 蔭(yīn) without the 艹 radical.

²¹ "譯勘梵音，云私建陀提婆。私建陀，此云陰也；提婆，云天也。但建、違相濫，故筆家誤耳。" *Taishō Tripitaka*, No. 2128, Vol. 25.

replaced with 韋(wéi) of the same pronunciation without the radical 阝, and resulted the common form of 韋陀 or 韋馱(Wéituó). In any case, the name, the demon subduing warrior status and the youthfulness of Wéituó indicates that he evolved from Skanda-Kumāra.

Wéituó is so popular in Chinese Buddhism that most Chinese Buddhist temples have a statue of him. Many Buddhist texts, like the 16th century *Provisions of Pure Land* (淨土資糧 *Jingtū Zīliáng*) consider him not just a *deva* but a manifestation of an enlightened bodhisattva, and an immortal warrior-general who holds a divine staff to subdue the armies of demons²²; in a 14th century hymn to Wéituó, he is considered as the *kumārabhūta* who guards over China²³, the wisest leader of 28 gods and 32 celestial generals, and one who Indra relies on²⁴.

Conclusion

Skanda-Kumāra was appropriated by the Buddhists in a very early stage, and the position and imagery of the god in Buddhism evolved along with its Brahmanical counterpart. In Buddhism, Skanda-Kumāra becomes a devout Buddhist, a guardian of the world who upholds *buddhadharma* and a conqueror of the demonic forces. As Buddhism spread to China, Skanda-Kumāra, along with other Brahmanical gods became known in China. First, he was known as a pure child-god, then a peacock-riding warrior child-god, and finally evolved to be a youthful celibate celestial general in Chinese Buddhist pantheon. It should be noted that the familiar Hindu traditions of Skanda-Kumāra as the son of Śiva and Pārvatī, brother of Gaṇeśa and slayer of Tārakāsura and Padmāsura are little mentioned or completely absent in Chinese Buddhist texts. Instead, Chinese Buddhist texts remember him for his demon-subduing power, and venerate him for his incomparable valor.

Bibliography:

Primary Sources:

Taishō Tripiṭaka (大正新脩大藏經)

Secondary Sources:

Clothey, F.W., *The Many Faces of Murukan: The History and Meaning of a South Indian God*, The Hague: Mouton Publishers, 1978.

Li Xinjie, *Weituo: A Protective Deity in Chinese Buddhism and Buddhist Art*, thesis submitted for the Degree of Masters of Arts at the University of Macau, 2012.

²² 韋馱天將，菩薩化身，永護法佛誓弘深，寶杵鎮魔軍”，*ibid*, No. 1162, No. 3.

²³ 位在童真，護我支那”，*Sayings of the Chūshī Fànqī Chán Master* (楚石梵琦禪師語錄 *Chūshī Fànqī Chánshī Yǔlù*), *ibid*, No. 1420, Vol. 20.

²⁴ 二十八部，三十二將，將中最賢，帝釋所仗”，*ibid*.

Mayer, R, Observations on the Tibetan Phur-ba and the Indian Kīla, in *The Buddhist Forum: Volume II*, ed. T. Skorupski, pp. 151- 152.

YinShùn 印順, “HùfǎWéituóKǎo 護法韋駄考 (A Study on the Protective Deity Wéituó)”, in *FójiàoShǐdìKǎolùn 佛教史地考論 (Researches on Buddhist History and Geography)*, Taipei: ZhèngwénChūbǎnshè, 1992.

Dr. V. Balambal

drbala50@gmail.com

Awarded three University Prizes for standing first in M.A. Exam in Madras University ; UGC Fellowship for Ph.D; taught UG, PG, ., M.Phil. & Ph.D.; served as Professor of History, University of Madras for more than 25 years; produced 12 Ph.Ds & 60 M.Phils; First Principal of SKPD Arts & Science College, Chennai; awarded Senior Fellowship by ICHR, Delhi; done research in Social and Cultural History of India, Studies in Folklores, Women's studies, Traditional Board Games, Religious Studies, Studies in Bio-Ethics ,Human Rights, Studies in Ageing and Transgenders.

Presented papers in International conferences on Muruga in Chennai, Mauritius, Malaysia(twice).

Various nomenclature of Muruga and Related Events in Important Murugan Temples

Dr. V. BALAMBAL

Dept. of History, University of Madras, India.

Introduction

Hinduism, the early religion of India focuses on many deities. Among them Siva, Sakthi, Vishnu, Ganesh, Muruga, and Surya are considered as supreme gods for the six sub-religions of Hinduism. Muruga is known as Skanda (that which is spilled or oozed), Subramanya or Karthikeya in North India and as Dandapani, Devasenapati, Senthil, Kumaran, Azhagan, Saravana, Swaminatha, Arumuga, Shanmuga, and many more in the South. Muruga is the favourite god of the Tamils. Muruga cult is very popular in the Tamil county.

The migration of Hindus to other countries resulted in the spread of Hindu culture abroad, and incidentally spread of Kaumaram too. In the Sangam Age in South India (500 B.C. to 300 A.D.) Muruga, well known as Seyon (son of Siva and Korraivai) was the God of the Kurinji region (hilly track) (Tolkappiyam), Azhagan and Kumaran. The Hindu saying is wherever there is a hill, there is Lord Murugan. Tirumurugarruppadai says "He is the red god seated on the blue peacock, who is ever young and resplendent," and "the favoured god of the Tamils." (Kanchan Sinha, Kartikeya in Indian art and literature, Delhi: Sundeep Prakashan, 1979). "Muruga is described as a god of eternal youth" (Kamil Zvelebil) The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India). Many historical and mythological incidents are associated with Lord Muruga. His various names are connected with events happened in different abodes of the Lord.

Importance of Muruga

Muruga is the theme of Kaumaram. He is the god of the Tamils. He is praised all through the age. The Aharva Veda describes Kumaran as 'Agnibhuh' or son of Agni, the fire god. The Satapatha Brahmana refers to him as the son of Rudra and the ninth form of Agni.

In Bhagavadgita Krishna calls Himself as Guha (Among generals, I am Skanda, the lord of war." (Ch.10, Verse 24). In Adityahrudhayam, Agasthya quotes that Adithya, the Sun God is Skanda (v.8). The Chandogya Upanishad refers to Skanda as the "way that leads to wisdom". The Upanishads also constantly make a reference to a Supreme Being called Guha, the indweller.

Scope & Source

Whether Murugan is Aryan or Dravidian God is immaterial. He is an Indian Deity. There are innumerable temples all over the world with many names of Murugan. This paper attempts to highlight the important events and incidents associated with Muruga in various Murugan temples in the Tamil country, some more in other states and few foreign temples too. It is impossible to cover all the Murugan temples due to page restriction. Similarly the nomenclature of Muruga is unwieldy but to show how extensive it is, wherever possible, His different names are quoted. As the scope of this conference is to promote the bhakthi path of selfless devotion in an ever encompassing philosophical and spiritual lineage of the age old Vedas, Agamas,

Puranas, Idhihasas and literary forms, the attempt to bring out various names and events related to Muruga would be very apt and meaningful.

The events given by Nakkirar in Tirumurugarruppdai are few, compared to that of Arunagirinathar in his Tiruppugazh. It is because of the time gap and increase in devotees and their experiences.

Author's personal visit to many temples, published works, literature especially Tirumurugarruppdai, Tirupugazh, Kandapuram by Kacciappa Sivachariyar of Kanchi,(1350-1420 AD), Sthalapuranas, temples, sculptures, interviews etc form main sources of study.

Early events

Seyon (Muruga) is the Lord of the Kurinji region in the Sangam age. (Tolkappiyam) His birth is associated with the five natural elements(earth, water, Fire, Air, Space). Skandapurana quotes references to Muruga in the great epics Ramayana and Mahabharatha. It deals in detail with the birth of Skanda, His exploits with Asuras and the absorption of Surapadma as His mount and banner and His wedding with Devasena. There is no reference to his union with Valli in Skandapurana. As the six Krithikas (later became stars) brought up Skanda, the Lord is known as Karthikeya.

Arupadaiveedu (Six Abodes)

Every sthala of Muruga is associated with important events. The six most sacred abodes of Muruga known as Arupadai veedu, are situated in the State of Tamil Nadu in South India. Those are mentioned in Tirumurugarruppdai and Tirupugazh. According to Kaumaram, Lord Skanda is the supreme god, as told in Skandapuram. The six abodes are Tirupparankunram, Tiruchendur (Tiruchiralaivai,) Pazhani

(Tiruvavinangkudi), Swamimalai (Tiruveragam), Tiruttani (Kunruthoradai) and Pazhamudirsolai. The very popular names of Muruga are Karthikeya, Skanda, Subramanya, Swaminatha, Dandayuthapani, Senthil, Pazhani, Vadivela and Guha.

Incidents: The six famous kshetras of Muruga are full of events. In Tirumurugarruppdai, Nakkirar's classification is not chronological with the events taken place in the six abodes. But till date this order is not changed. The correct sequence could be Pazhani, Swamimalai, Tiruchendur, Tirupparankunram, Tiruttani, and Pazhamudirsolai.

1. Tirupparankunram

Tirupparankunram is the first padai veedu. It is located on the outskirts of Madurai on a hillock. As per the legends, Skanda married Indra's daughter Devasena (also called Devayani, Deivanai) here after destroying the Asuras at Tiruchendur. It is also known as Parasara Kshetra..

In other five padai veedu, Muruga stands in the sanctum but here He is sitting with Devasena after his marriage. As Muruga is housed in the cave temple, there is no abishekam for the deity but only to His spear which is very unique in this padaiveedu only. He is decorated with punuku as it is a cave temple. All other deities surround Muruga in standing posture. His other two vahanas, elephant and goat stand at His foot. Muruga in this sthala is also known as Somasubramanya. There is no prakara in this cave temple.

Apart from Muruga, this cave temple houses Siva, Sakthi, Vishnu, Saraswathi, Ganapathi, Muruga's consorts, Durga and many other deities. As Siva faces Vishnu, the latter's vahana Garudazhwar stands in front of Muruga. At the entrance of the Mahamandapa, Nandikeswarar is seen with

his wife Kalachandikai.

Nakkirar, Appar, Sundarar, Sambandar, Manickavasagar, Arunagirinathar and Pamban Swamigal have sung on this temple. There is a separate sannadhi for Nakkirar. To atone his sin of arguing with Lord Siva, Nakkirar did penance in Tirupparankunram. He became the 100th victim to a boodh who kept all the 100 in a cave in Tirupparankunram. Nakkirar sang Tirumurugarruppadai on Muruga to save the 100 victims from the wrath of the boodh. Muruga killed the boodh and rescued the devotees. To purify Nakkirar, Muruga brought Ganges water to the hill. In this temple the vahanas of Siva, Ganesh and Muruga (bull, mouse and peacock) are not in front of the respective deities, but are seen near the flag post which is very unique. Garudazhvar, the vahana of Vishnu stands before Muruga as a devotee in the temple. White peacocks are found in this sthala.

2. Tiruchendur (Tiruchiralaivai)

As this temple is in front of the sea with waves, it is known as Tiruchiralaivai. It is the second of Arupadaiveedu. The sanctum looks like a cave (guhai). Here Subramanya holds a spear and makes offerings to Siva after destroying the Asuras.

Actually it is the real padai veedu, as in Tiruchendur only, Muruga encamped His army to destroy the Asuras and fought with them. But according to Nakkirar, it is the second padaiveedu. Among the six, Tiruchendur is the only shore temple and all the other five are hill temples. But a deeper research reveals that Tiruchendur was in Sandanalalai (Gandamathana Parvatham or Sandal hill) and in course of time it lost its hilly character due to natural calamities. Some remains of the hill are visible near Valli cave and Swami sannadhi.

Muruga got the Sakthi vel from Parvathi and destroyed the Asuras on the sea shore in Tiruchendur and redeemed the Devas. He parted the tree in which Surapadma hid himself into two. This feat of Muruga is celebrated as Surasamharam (destruction of Surapadma) and, Kandasashti which is a much celebrated festival among the Tamils all over the world. Mahabharatha and Kandapurana say different versions of Kandasashti.

Adi Sankara had the fortune of seeing the serpent king Adisesha offering (pooja) to Lord Subramanya in Tiruchendur also called Jayanthipuram as Muruga won great victory here over the Asuras. The sage sang Subramanya Bhujangam in praise of the deity. Arunagirinathar had the vision of Muruga as a dancing child at Tiruchendur.

Muruga is known as Senthil and Sendan after this deity. At Tiruchendur, Muruga is celebrated as the forms of Siva, Vishnu and Brahma (all three). He is Swaminatha (Guru of Siva); He married Vishnu's daughter (Devasena) and He punished Brahma who did not know the meaning of Pranava mantra.

During the 7th day evening of the Sura samhara festival, Muruga wears red vashtra to symbolise Siva; on 8th day morning He wears white to identify Himself with Brahma and in the afternoon, He wears green to associate himself with Vishnu. The eastern entrance of the Tiruchendur temple is always closed as it is higher than the sanctum. Only on the wedding day of the Lord, this entrance is opened; but devotees are not allowed to use the opening.

3. Pazhani (Tiruvavinankudi)

Pazhani is the third Padaiveedu. The competition between two brothers over a mango brought by Narada and how Muruga showed his anger as it was won by Vinayaka

is known to all. He left His parents and settled in Pazhani as Dandapani, Pazhaniappan or Pazhaniandi, Muruga is Balasubramanya in downhill and Baladandayudhapani, (young wielder of the staff) dressed in a loin cloth and armed only with a staff, the dhandam in uphill. Muruga is also known as Gnanadandayudhapani. Avvaiyar pacified Him saying that Muruga himself is a fruit—" Pazham + Nee= Pazhani." He is also known as Navapashana murthi, Kuzhanthai Velayuthar. Utsavar is Muthukumaraswami. Kavadi practice started here from the time Idumban brought Sakthimalai and Sivamalai in the form of kavadi.

The idol of Lord Muruga in Pazhani was created out of an amalgam of nine poisons or navapashanam and consecrated by the Bhoga Siddhar, one of the eighteen great ascetics (siddhas) of South India. To honour the creator of the idol, there is a separate shrine for Bhogar in Pazhani temple. Muruga is in the form of a renouncer in Pazhani. He is dressed in a loin cloth with a dandam(staff).

Arunagirinathar sang some Tiruppugazh in this sthala with the grace of Muruga and the latter was pleased with his devotee and gave the Japamalai(rosary) to him. (Japamalai tantha gurunatha--Tiruppukazh). Arunagirinathar was absorbed by Muruga in the form of parrot in His dandam .

The hill has 690 steps. The spatika idol of Siva and Parvathi is kept in the sanctum, Muruga is said to be worshipping His parents regularly. Golden chariot is pulled daily in this temple. The temple is famous for panchamirtam, winch and rope car facilities.

4.Swamimalai (Tiruveragam)

It is the fourth padai veedu situated on a hill with sixty steps . It is also known as

Gurumalai as Muruga taught the Pranava mantra to Siva here. As the sthalavruksha is gooseberry, it is known as Nellimalai too. Muruga is known as "Balamurugan" and "Swaminatha Swami((Lord of the Swami(Siva)). The great poet Kalamegam sang on Swamimalai Muruga. This god is also called Bangle Chettiar (Valai Chetti). Arunagirinathar received the 'paadha darshan'(vision of Lord Muruga's feet) at Swamimalai.

Muruga is said to have hit Brahma on the head for not knowing the Pranava mantra and imprisoned him. In his place Muruga continued the creation work. He released Brahma at the request of Siva and others.(Skandapurana)

This kshetra gives a feeling that Siva and Muruga are one and the same. Here Muruga has elephant in front of him instead of peacock. On the first day of January every year , in all the 60 steps (denoting the significance of sixty Tamil years)leading to the deity, regular pooja is performed. It is known as Tiruppadi Pooja .

5.Tiruttani (Kunrutoradal)

Tiruttani or Tanigaimalai is the fifth abode of the deity. It was known as Kunrutoradal in Tirumurugarruppadai. Here He married Valli with the help of his elder brother Ganesa.Muruga is known as Chengalvarayan and Gnanasakthidharan. Saravanapoigai or the holy tank is in downhill and the deity is in uphill.

To control His anger after his war with Asuras, Muruga came and settled in Tiruttani. As He controlled His anger it is called Tanigai. He does not have a spear here and there is no Surasamhara festival in Tiuttani, as He finished His war in Tiruchendur itself.

Instead of peacock, an elephant stands in front of Muruga in this temple. Devendra

gave Airavatha (white elephant) to Muruga for marrying Devasena. There are separate shrines for Devasena and Valli. In 1917 the temple started Padipooja (offering for every step) for all the 365 steps leading to uphill on the first day of January. This practice continues till date. When the new year strikes on 31st, December midnight, innumerable devotees are present on the sacred Tanigai Hill to worship the Lord. 10 lakh devotees take Kavadi on Adi Kruthigai.

Every year on the new year day, 1008 milk pots were taken by the devotees. To honour the devotion of a Muslim devotee, during the start of every festival, a Muslim plays on the drum.

6.Pazhamudirsolai (Pazham+ utir+ solai)

On the outskirts of Madurai on a hillock, Muruga as Subramanyaswamy is seen with Valli and Devayani in the sanctum itself which is not seen in any other Arupadai veedu. On the top of the hill, there is a holy stream called Nupura Gangai (Silambaruvi). This place is also known as Azhagarmalai, Solaimalai and Tirumalirunkunram. Here only Muruga appeared as a shepherd boy and made fruits (navarpazham) fall from the tree, and made the wise Avvaiyar know the reality of ripe fruits. He taught to the whole world that no one could master every thing. The naval tree yields fruit even in Aipasi which is unusual. Downhill, there is a temple for Tirumal (Azhagar).

Other Incidents

Apart from Arupadaiveedu, there are some important Murugan kshetras where significant incidents have taken place.

At Chenkotu near Erode, in the hill temple Muruga showed Himself to Arunagiri as Arumuga (six faced) in the first step of the hill, as Subramaniaswamy in the

60th step, and as Tiruchenkottu Velan afterwards. Dandapani is seen here with a stone spear. As the hill looks like a snake, it is also known as Nagachalam and Sarpagiri.

Chennai: Kandaswamy temple also called Kandakottam is located in the busy area of George Town in Chennai. When the Murugan devotees Mari Chettiar and Kandappa Achari were going to Thirupporur Murugan temple by walk, they rested at a place and a dream came to both of them simultaneously that there is a Murugan idol below the earth there. The idol was unearthed, brought here and a temple was built during 1670s. The main deity here is Thirupporur Kandaswamy and the Utsava idol is Muthukumara swamy.

Chennimalai: The temple of Lord Muruga at Chennimalai in Erode District has 1320 steps. It is famous as Muruga blessed Arunagirinathar in Chennimalai with "Padikasu" (coins.). On 12 February 1984 a bullock cart with two bulls climbed the 1320 steps on their own on Valli Deivanai Temple on the hillock. It is unique as Valli and Devayani were in penance in separate shrine in this temple to get the hand of the Lord. Kandasashti Kavacham was first released by its author Balan Devaraya Swamigal in Chennimalai temple.

Ettukudi near Nagapattinam has a temple for Arumuga with six faces sitting on the peacock.

Kalugumalai: Though Kalugumalai was a Jaina centre, there is a Muruga temple on this hill. The deity is Kalugumalaimoorthy.

Kaithamalai in Tiruppur District is famous for Sri Kaithamalai Vetrivelayutha Swami Murugan Desvasthanam Temple. The speciality of this temple is that the devotees pull the temple car in the slopes of the hill which is not seen in any other hill temple.

Kumarakottam in Kanchipuram is dedicated to Subramanyaswamy. This ancient temple was rebuilt in its present form in 1915. Murugan had imprisoned the creator god Brahma here for the latter's ignorance of Om, and He Himself assumed the role of the creator in this place. However, when His father Shiva ordered him to release Brahma, He obeyed.

Kacchiyappar, a Tamil and Sanskrit scholar, was the priest of the Kumarakottam Temple. Muruga gave him the first word to compose the whole text of Kandapuranam. The hall known as the Kandapurana Arangetra Mantapam (an outdoor pavilion) where Kacchiyappar composed the text still exists in the temple complex. Kacchiyappar wrote the epic in six cantos comprising 10,346 stanzas. It is believed that the first line of the first stanza was written by Kacchiyappar's patron deity, Murugan Himself. The god is also believed to have corrected the 100 stanzas written by the priest during the day. The poet took his composition to the god and rehearsed it. Even now the priests in the temple are the descendants of Kacchiyappar. (Kandapuranam)

In Kunrakudi, Lord Murugan temple is set up in a very small hill. Here Murugan appears with his wives Valli and Deivanai. The Murugan statue is set up with six faces and hence here Lord Murugan is called as "Shanmuga", meaning Arumuga or Murugan with six faces.

Kumaran kunram at Chrompet, Chennai is famous as it was built when the devotees found a spear in the hill in 1979. It had the blessings of Kanchi Swamigal when he visited the hill in 1956 and told that a temple would come on that hill. Special offerings are made to all the 120 steps of the temple on the first of Chithirai month. Deity is

called Swaminathaswamy and Bala-subramanya.

Marudamalai has accommodated a popular hill temple of Murugan which was managed by Kongu rulers in early periods. Some people consider Marudhamalai to be the unofficial seventh Padaiveedu of Muruga, along with a few other contenders for the spot, including Sikkal and Vayalur. Arunagirinathar was blessed with the vision of Muruga at Vayalur temple near Tiruchirappalli. There is a shrine called the "Paambaatti Siddha Guhai" near the Murugan temple. Legend has it that a Siddha referred to as the Paambaatti Siddha (Snake charmer), one of the most notable 18 Siddhas, lived in Marudhamalai.

Mayilam also known as Mayurachalam near Villupuram has a famous Muruga temple. This is where Surapadman got the grace of Muruga and became His mount (peacock). Arunagiri calls Muruga as a great carpenter (Tiruppugazh) as he cut the huge tree (Surapadma) in to two parts (peacock & cock).

At Pachamalai and Pavalamalai, sage Durvasa is said to have installed Balamurugan and Muthukumaraswamy in the two hill temples respectively. It shows the free movement of sages in this vast country.

Ratnagiri Balamurugan temple is an ancient temple situated near Vellore. It was built around the 14th century on top of a hill. Over the passage of time an ordinary sand structure was converted into a stone shrine. Arunagirinathar has sung about this temple as 'RathinagiriVazh Murugane Ilaya Vaaramarar Perumale', which means 'Murugan, the God of Devas resides in Rathinagiri'. It is believed that the divine power in the temple manifests its blessings in three forms—Murugan idol in the

sanctum, dedicated patron devotee Balamurugan Adimai and all other devotees.

Sikkal, an abode of Singaravelan is on the way from Tiruvarur to Nagapattinam, During Kandasashti, Muruga gets the Sakthivel from Divine Mother to destroy the Asuras. After the festival it is surprising to see sweat for an hour on the face of Muruga. It was a great sight to the devotees.

Sri Pamban Swamigal Madam: The Samadhi of Sri Pamban Swamigal, a great devotee of Muruga, is located very near to the entrance of Kalakshetra, in Chennai. The full moon day celebration all through the night is very special in this place.

Tirupporur: The popular Subramanya-swamy temple is located in the Old Mahabalipuram Road near Kelambakkam. The main deities of the temple are Swambu Linga and Swayambu Subramanya with Valli and Devasena. Sri Chidambara Swamigal had the darshan of Muruga and took care of the temple.

Arunagirinathar was saved from suicide at Tiruvannamalai by the grace of Muruga and started chanting Tirippugazh with "Mutthaitaru..." (Gnanapurani Madhvanath, The Story of Tiruppugazh, An Outline, 2003, Chennai, p.15) Later he received from Muruga the mauna upadesam (instruction on silence)

Tirumalai Kovil is a Murugan temple situated at Panpoli, in Tenkasi taluk, Tirunelveli district of Tamil Nadu and 120 km from Madurai. The temple is situated on a small hill surrounded by the Western Ghats. The lord is 'Tirumalai Kumarasamy' or 'Tirumalai murugan'. Generally, Tirumalai is associated with Lord Venkateswara. Here it is connected with Muruga, a nephew of Venkateswara as in Pazhamuthirsolai. Perhaps there was no Saiva-Vaishnava conflict in this region.

Vayalur Muthukumaraswamy Temple is located near Tiruchirapalli. Arunagirinathar got a call from Muruga when he was in Vayalur. He has sung on Vayalur Muruga.

Viralimalai : It is near Tiruchirapalli. Muruga is said to have invited Arunagirinathar when he was in Vayalur to Viralimalai to sing on Him. He sang some Tiruppugazh on Muruga in this sthala. Arunagirinathar attained siddhi in this temple. Sage Vasishta and his wife Arundathi, one of the six Krithikas, got sapa vimochana (atonement) by worshipping this Lord. Many peacocks roam round this temple and it is a joy to see these birds. Pudukkottai ruler Ramachandra Tondaiman was asked to offer churoot (country cigarette) as naivedhya (offering) to Viralimalai Muruga. That practice continues till today.

Vaitheeswarankoyil : Though the presiding deity of this temple is Siva, this kshetra is famous for Muruga known as Muthukumaran.

Vallimalai in North Arcot District, is the birth place of Valli, the loving consort of Muruga. Here Muruga is with Valli and Deivanai. On the top of the hillock climbing up 444 steps, there is another temple for Lord Muruga carved in a single rock. He became a Muruga devotee after he was cured of his severe stomach pain at Pazhani and was deeply drawn to Tiruppugazh. He started collecting and learning them. Vallimalai Swamigal established a Sakthi Peetam on the hillock and spread Tiruppugazh. From 1918 onwards singing Tiruppugazh in each step of the Tiruttani hill temple on 1st of January is being practiced to spread Tiruppugazh.

Other States

There are many Muruga temples in other States of India. If not separate temples, there would be separate shrines for Kumara in

many Siva temples. Some of them are given below:

Murugan temple in Pehowa in Haryana, one at Achaleswar near Batala in Punjab, Skanda temple on Parvathi hill in Pune where Lord Siva and Parvathi are with their three sons, Ganesh, Skanda and Sastha; Karthikswamy temple at Kanakchouri in Uttaranchal where the Negi Family keeps the idol at home but for the 11 day festival in the Karthikeya temple, Kukke Subramanya temple near Bangalore, where Muruga is worshipped as the Lord of Serpents; Chembur Murugan temple in Mumbai; Karthigai festival in the month of Karthigai; Uttara Sawmi Malai Mandir at Delhi, built in 1973; and many temples in Kerala.

Abroad

Muruga is a global God. As there are Hindu temples where ever the Hindus have settled, all the deities are housed in all the temples. Murugan definitely finds a place there. But there are some very popular Murugan temples in some countries. Those are Dandayuthapani temple in Singapore; Murugan temples in Sydney, Perth, Melbourne, and Darwin; Nallur and Kathirkamam in Sri Lanka; Batu caves in Malaysia; Lautoka in Fiji Island; Sri Kathirvelayutha Swamy at St. Margrethen, Switzerland; Maurutius Murugan; Reunion Island Subramanya temple; Subramanya temples in the USA and Canada. Thai Pooam, Panguni Uttiram and Surasamharam are celebrated in grand scale in foreign Hindu temples more than the Murugan temples in India.

Sri Lanka: In the neighbouring country of Sri Lanka there are many Muruga temples. But the most popular ones are at Kathirkamam and Nallur in Jaffna District. Kathiravel in Kathirkama is said to have married Valli there. At Nallur, He is Kandaswamy in the form of a vel (spear).

Many more temples are in the Tamil area. In Kandy Buddha temple there is a shrine for Muruga in Singalese style. Arunagirinathar is said to have visited Kathirkamam.

Devotees take up to fasting, walking etc to get the grace of Muruga on special occasions. It is surprising to note that Skanda-Muruga is said to have been the guardian deity of Singalese Buddhism. (Pathmanathan, S. (September 1999). "The guardian deities of Sri Lanka. Skanda-Murgan and Kataragama". The journal of the Institute of Asian studies (The Institute of Asian studies).

Malaysia: Batu Caves (Patthu malai) is a limestone hill that has a series of caves and cave temples in the Gombak district, 13 kilometres north of Kuala Lumpur, Malaysia. It takes its name from the Sungai Batu or Batu River, which flows past the hill. Batu Caves is also the name of the nearby village. The hill has 272 steps. A 42.7-metre (140 ft) high statue of Lord Murugan was installed in January 2006, having taken 3 years to construct. It is the tallest Lord Murugan statue in the world. Carrying Kavadi and paalkudam (milk pot) are common features in the temple during festivals.

Conclusion

There is no end for collecting various names, events and places associated with Lord Muruga. Though on one side the Atheists say "no god", the believers strongly believe in the existence of God, and do their best to earn His blessings. Muruga, the favourite God of the Tamils has a permanent place in the Hindu pantheon as an embodiment of youth, beauty, action, knowledge, achievement, grace, leadership and love. That is why He dominates Kaumaram. Various beautiful and meaningful names of Muruga and important incidents that had happened in the abodes of Muruga

kindle interest and curiosity in the minds of the devotees to know more about this heroic god. It will promote not only religious but spiritual fervor in the minds of the devotees. The Muruga cult will continue to flourish so long as Tamils exist in this universe.

REFERENCES

- AdiSankara --Subramanya Bhujangam
Adityahrudayam
Arunagirinathar -- Tiruppugazh.
Athmananda, --Sri Kanda
Puranam,Chennai, 1995.
Bhagavadgita
Chandogya Upanishad
Chengalverayan,V.S.,Arunagirinathar
varalarum nool Araichiyum, 2nd edition,1979
Devaraya Swamugal---Kanda Sashti
Kavasam. Singapore: EVS. ISBN: 981-3010-
84-3
Gnanapurani Madhvanath, The Story of
Tiruppugazh,An Outline,2003,Chennai.
Kachiappa Sivacharyar---
Kandapuramam.
Kamil Zvelebil.--- The Smile of
Murugan on Tamil Literature of South India.
Kanchan Sinha, Kartikeya in Indian art
and literature, Delhi: Sundeep Prakashan,
1979.
Kaumaram --www.kaumaram.com
Muthukumarar,P.L. Murugan
Arutselvam,1973, Chennai.

Nagarkoil Krishnan--Tiru Murugan
Tiruthalankal 108, Chennai, 1995.

Nakkirar ---
Tirumurugarrupadai.

N.Padmanabhan---ArupadaiVeedukal,
Chennai,(Reprint)1997

Pathmanathan, S. (September 1999).
"The guardian deities of Sri Lanka:Skanda-
Murgan and Kataragama". The Journal of the
Institute of Asian Studies (The Institute of
Asian Studies).

Proceedings of the First Intrnational
conference seminar on Skanta-
Murugan,1998, Institite of Asian Studies,
Chennai 119.

Raghavan, K.S. Thalam thorum Tamil
Kadavul.

Ramachander,P.R., English meaning &
Transliteration, 2007.

Sthalapuranas.

Swami Anvananda---Saint
Arunagirinathar,Madras, Poongi
Publications, Madras, 1975.

Tamil Traditions on Subrahmanya-
Murugan by Kamil Zvelebil.

Tolkappiyam.

[http://www.kaumaram.com/text_new/
ksk_em1.html](http://www.kaumaram.com/text_new/ksk_em1.html)

[http://www.tamil.net/projectmadurai/
pub/pm0034/kavacam.html](http://www.tamil.net/projectmadurai/pub/pm0034/kavacam.html)

<http://www.skandagurunatha.org>

**Moolvar
of
Sri Kathivelautha Swami Devasthanam
St. Gallan, St Margrethen
Switzerland**

**Thirumurugan Thiruvakku Thiruppeedam
of**

**Sri Satya Saiva Sanmarka Sangam
15, Jalan 1/6, 46000 Petaling Jaya
Selangor Darul Ehsan, Malaysia
Tel: +60-16-6890615**

Web page : www.thiruppeedam.org

Email: thiruppeedam@hotmail.com or thiruppeedam@yahoo.com